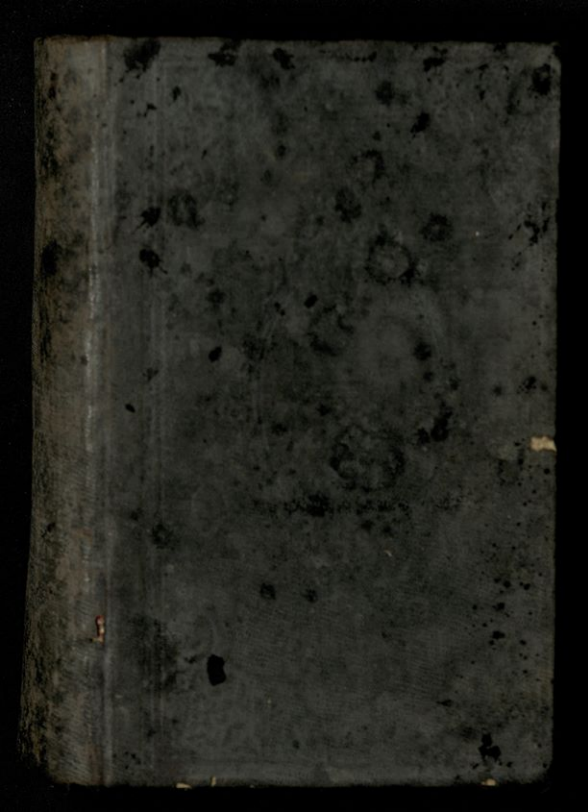
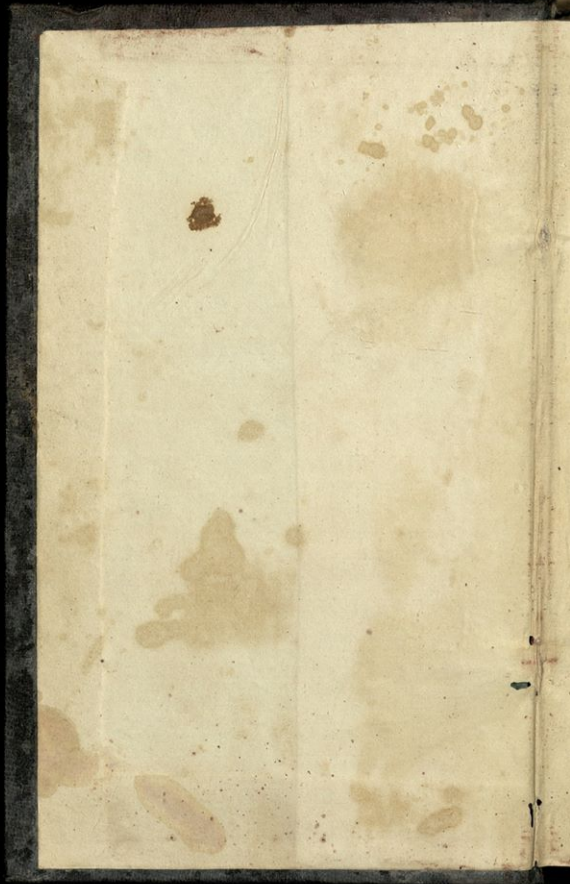
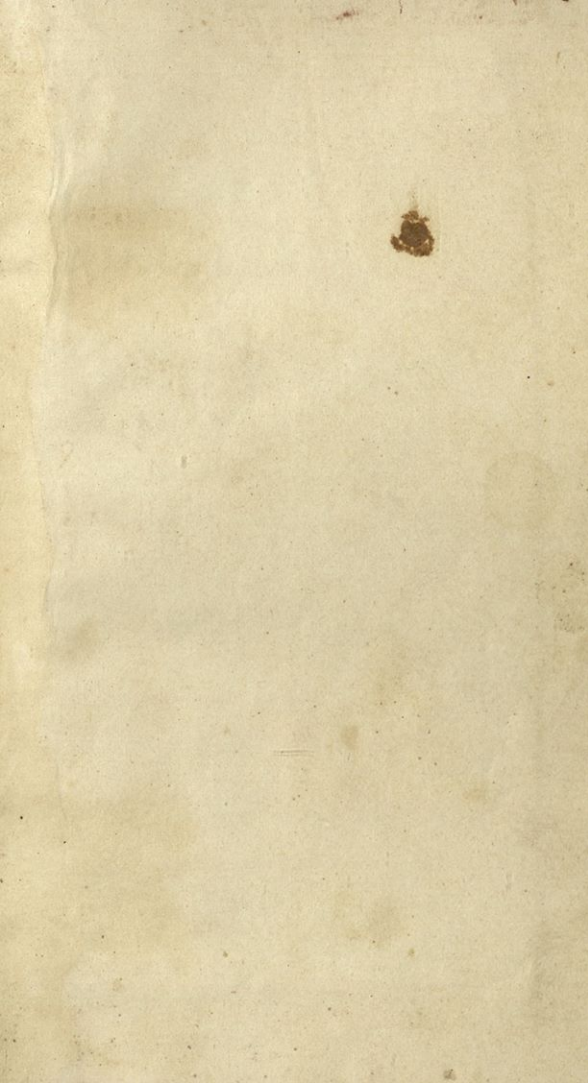
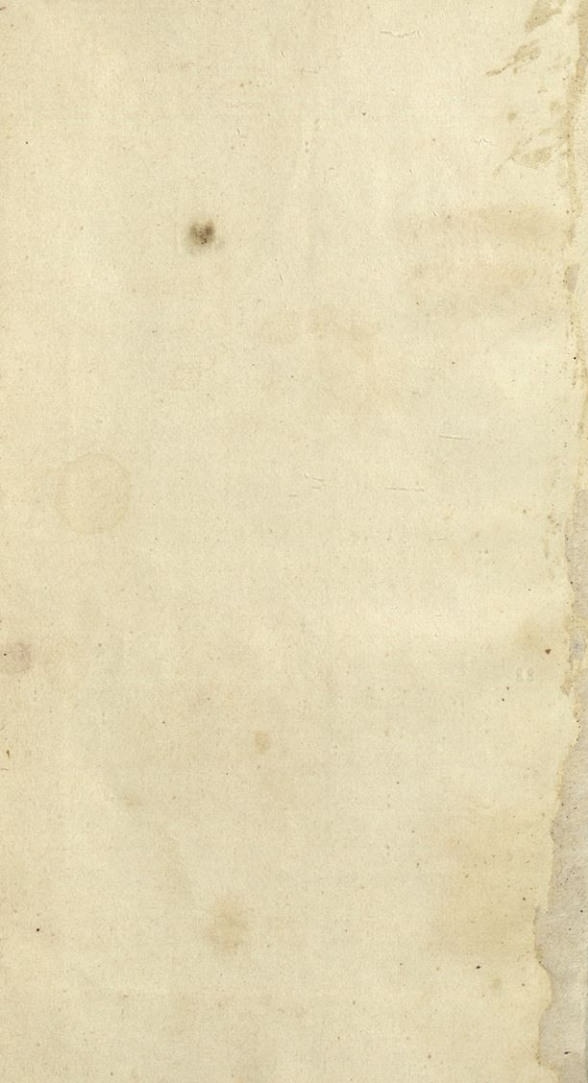

Aloisie
Gregoritsch

10. Ausführung durch G. J. Manz, Kunstverlag.

Madonna di Sisto .

Eigenthum u. Verlag von G. J. Manz in Regensburg .

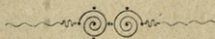

pobožnih molitev

in

svetih pesmi

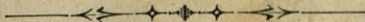
za očitno in domačo službo božjo
bogoljubnih kristijanov.

„Je kdo med vami žalosten,
naj moli: je dobre volje,
naj poje hvalne pesmi“.
Jak. 5, 13.

Peti natis.

Z dovoljenjem Njih milosti Jakoba Maksimilijana,
knezoškofa Lavantinskega.

V Mariboru 1886.

Založil Jožef Martinc, trgovec.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

412886

412886

„Gospoda svojega Boga moli, in njemu samemu služi“. Mat. 4, 11.

„Bog je duh, in kateri ga molijo, morajo ga v duhu in v resnici moliti“. Jan. 4, 24.

„Čujte in molite, da ne pridete v skušnjava“. Mat. 26, 41.

19 DEC 1991

N 99100 725

Navod pobožnega življenja.

„Pobožnost pa je za vse koristna, in ima obljubo sedajnega in prihodnjega življenja“. I. Tim. 4, 8.

Lepo in resnično govori sv. Avguštin; „Red pelja k Bogu, in kar je od Boga, je v redu“. Kako prav in v redu je vse, kar je stvarjenega! zakaj stvarnik sveta „je vse po meri, številu in teži naredil“, (Modr. 11, 21), ker on ni Bog zmešnjave, ampak Bog reda. Po tem naj tudi mi svoja dela in vse svoje življenje ravnamo. „Vse se naj pošteno in v redu zgodi“, opominja sv. Pavel. (I. Kor. 14, 40.) Ni mogoče bogoljubno živeti, če smo danes prav pobožni, jutre pa molitev opustimo, danes nemerno delamo, jutre pa postopamo in v nemarnosti živimo, zdaj se ostro pokorimo, po tem pa posvetni mehkužnosti strežemo, kratko: ni zveličanja brez reda, ki si ga imamo po svojem stanu in po svoji moči vstanoviti, in se ga tudi zvesto držati, kakor sveti Bernard opo-

minja: „Prosim vas, stojte trdno v Gospodu, vsikdar skrbni, da red ohranite, in red bo ohranil vas“.

Kedar je čas vstati, se ne obotavljaj! Angelj ti kliče, kakor nekdanj Petru: „Urno vstani in pojdi z menoj!“ Moder pregovor pravi: sedem ur spati je dovolj. Zapusti zjutraj zgodaj posteljo in ne obračaj dneva v noč, in noči v dan. — Prva tvoja misel bodi pri Bogu. „O Gospod, moj Bog! k tebi se vzbudim zjutraj zgodaj, po tebi hrepeni moja duša“. Pokrižaj se, spodobno se obleci in umij, po tem poklekni in moli pobožno juterno molitev, ter se izroči varstvu božjemu.

Juterne molitve nikdar ne opuščaj. Kedar ne utegneš veliko moliti, vsaj nekoliko moli; zakaj:

1. Kam hočeš prve misli vsakega dneva obračati, ako ne v njega, ki ti jih je dal, — v ljubega Boga?

2. Dobra juterna molitev ni nikoli brez dobrega sada, brez božjega blagoslova za ves dan; Bog in njegovi svetniki, ki si jih zjutraj na pomoč poklical, nikdar te ne bodo brez pomoči pustili. — Brez molitve dan začet je vselej brez blagoslova pričet; kajti božji blagoslov dohaja le njim, ki zanj prosijo.

3. Vsaki dan se ti je vojskovati zoper dušne sovražnike. Vsako jutro tedaj v roke vzemi močno orožje, — in to je juterna molitev, ki ti sprosi varstvo božje, in njegove presvete matere za ves dan.

4. Pomisli, da ti je vsaki dan velika milost božja. Bog ti ž njim da novo priložnost, da rasteš v čednosti in zasluženji za večnost. Pogostoma se spominjaj Gospodovih besed: „Delaj, dokler je dan: zakaj pride noč, ko ne bo mogel nikdo več delati“.

Pojdi, če ti je mogoče, vsaki dan k sveti meši. Pa tudi doma, če imaš priložnost, beri in premišluj kaj duhovnega. Stori to saj ob nedeljah in praznikih. Kedar molimo, z Bogom govorimo; kedar pa beremo, Bog z nami govori. Duhovne bukve so pisma, ki nam jih Bog iz nebes pošilja. Beri jih pobožno in pomisli, kar si bral, in po tem ravnaj svoje življenje. „Blagor njim, ki božjo besedo poslušajo in jo ohranijo“. Luk. 11. 28.

Iz cerkve domu prišedši pojdi z veselim srcem k svojemu delu. Ne moreš Bogu bolje dopasti, kakor če zvesto spolnjuješ dolžnosti svojega stana. Misli si vsako delo, kakor povelje božje, in spolnuj z urno pokorščino njegovo voljo, kakor angelji v nebesih. Začni v božjem imenu, skleni v božjem imenu. Bodi

priden in zvest pri delu, ne da bi ljudem, temuč Bogu dopadel. Vse Bogu v čast; vse iz ljubezni do njega! Najmanjše delo zavoljo Boga storjeno je zlato zrno za večnost. Ponovi večkrat dober namen in daruj vse Bogu. Delaj, dokler je dan; zakaj pride noč, noč smrti, da nihče ne bo mogel več delati. Delaj z veseljem; zakaj kdor rad da, ga Bog rad ima. Ne skrbi preveč za posvetni tek svojih opravil. Stori, kar moreš, vse drugo Bogu prepusti, ki vse obrača v prid tistim, kateri ga ljubijo. — Ne opusti ne o poldne, ne zvečer molitve pred jedjo in po jedi. „Pri tisti mizi, govori sveti Krizostom, ne bo pomanjkanja, pri kateri pred jedjo in po jedi pobožno molijo“. — Večerno molitev opravi združeno s svojimi domačimi pred podobo križanega Jezusa; taka molitev Gospodu najbolj dopade. Premisli svojo vest in obžaluj svoje grehe, ter z Bogom in z ljudmi spravljen pojdi počivat v božje naročje. Če je priložnost, moli pri večerni molitvi tudi litanije, in vsaj vsako soboto ali sveto nedeljo pobožno sveti rožni venec.

Vse tvoje življenje bodi v Bogu. Ne stori nič zoper Boga; ne išči nič, razun Boga; stori in trpi vse zavoljo Boga! — Drži se stanovitno prave, edinozveličavne katoliške vere. „Brez vere ni mogoče Bogu dopasti“.

Veruj trdno vse, kar te sveta katoliška cerkev uči. Podučuj se vedno bolj v veri s poslušanjem predig in krščanskih nauk, z branjem dobrih bukev, posebno pa z molitvijo in krščanskim življenjem. — Upaj v Gospoda, ki za te skrbi. Ne prevzemi se v sreči, pa tudi ne obupaj v nesreči; zakaj Bog ti zamore in hoče vselej pomagati. Ne boj se ničesar razun greha, ki dušo umori in od Boga loči. — Ljubi Boga čez vse, iz celega srca, iz vse duše, iz vse pameti in iz vse moči; ljubi bližnjega, ko samega sebe. Kar ti želiš, da bi tebi drugi storil, stori tudi ti svojemu bližnjemu. Ljubezen je spolnjenje vse postave. — Bodi krotek in pohleven; varuj se jeze in sovraštva; odpusti vsako razžaljenje iz srca, da Bog tudi tebi odpusti tvoje grehe. — Bodi potrpežljiv v trpljenji, zakaj skoz križ in trpljenje se gre v večno življenje. — Varuj se mehkužnosti, ker Jezus uči: „Kdor hoče moj učenec biti, naj sam sebe zataji, naj svoj križ na se vzeme in hodi za menoj“. Luk. 9, 23. Brzdaj toraj počutke svojega telesa, posebno oči in pa jezik. „Kdor veliko govori, brez greha ni“. Varuj se grde laži, ki je v resnici iz pekla doma. Hudič je lažnjivec in oče vse laži. — Ohrani skrbno nedolžnost in čistost srca. „Blagor jim, ki so čistega srca, ker oni

bodo Boga gledali“. Nič nečistega ne pojde v nebeško kraljestvo. Da pa se greha ovaruješ, ne hodi v slabo tovaršijo; varuj se ošabnosti v obleki, varuj se požrešnosti in vse pijanosti. „Pijanci in nečistniki ne bodo božjega kraljestva dosegli“.

Ljubi kristijan! ako hočeš veliko delo zveličanja dobro opraviti, bodi prijatelj molitve. Bog bo dal dobrega duha tistim, ki ga prosijo. „Kdor ne moli, pravi sv. Krizostom, ni kristijan: in kdor slabo moli, je slab kristijan. — Kar je ribi voda, to je človeku molitev. Kakor riba brez vode ne more živeti: tako tudi človek brez molitve ne more kaj dobrega storiti“. Opravljaj toraj zvesto svoje vsakdanje molitve, daj se v eno, ali drugo sveto bratovščino zapisati, ki se tvojemu stanu prilega, da se tako tudi obilnih odpustkov vdeležiš. Poslušaj rad božjo besedo; prejemaj večkrat pobožno svete zakramente; obišči in moli Jezusa v presvetem rešnjem Telesu, premišluj njegovo bitko trpljenje in smrt. Posvečuj zvesto svete nedelje in zapovedane praznike. Ljubi in časti Marijo, ki je zgled pravice, bramba čistosti in pribežališče grešnikov.

Prvo poglavje.

Splošne molitve in pobožnosti.

Juterna molitev.

Češčena bodi presveta Trojica in nerazdeljena Edinost. Hvalimo te, ker si nam milost skazala. Gospod, naš Gospod, kako čudežno je tvoje ime po celem svetu!

V. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetemu Duhu.

O. Kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in na večne čase. Amen.

Molimo. Začni, prosimo, o Gospod! s svojim duhom naše djanje in spremljaj ga s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnejo, in v tebi začete končajo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V. Blagovoli, o Gospod, ta dan.

O. Nas vsega greha obvarovati.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas.

V. Tvoje usmiljenje naj pride čez nas, o Gospod!

O. Kakor upamo na te.

V. Gospod, usliši našo molitev.

O. In naše vpitje naj k tebi pride.

Molimo. O Gospod, vsegamogočni Bog, ki si nam dal današnji dan doživeti, stoj nam na strani tudi danes s svojo pomočjo, da danes v noben greh ne zaidemo, ampak vse svoje misli, besede in djanja po poti tvoje pravice ravnamo, kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja Porodnica! ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temuč nas vselej reši vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena devica, naša gospa, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo. Usmiljeni Bog! dodeli naši slabosti svojo pomoč, da, ki spomin svete božje Porodnice obhajamo, bomo tudi po njeni pripomoči vsega hudega obvarovani.

V. Svojim angeljem je Bog zapovedal zavoljo tebe.

O. Da te varujejo po vseh tvojih potih.

Molimo. O Bog, kateri nam po nezapodljivi previdnosti pošiljaš svoje angelje na pomoč, dodeli nam, svojim služebnikom, da se njihovega varstva in tovaršije vselej veselimo.

V. Svetniki se bodo veselili v časti.

O. In se radovali v svojih prebivališčih.

Molimo. Prosimo te, o Gospod, naj nam prošnja sv. Jožefa, I. (*imenuj tukaj farnega patrona*) in vseh svetnikov pomaga, da, katerih zasluženja se veselimo, tudi njihove čednosti posnemamo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Verujemo v tebe, Gospod, večna resnica in neskončna modrost. Upamo v tebe, Oče usmiljenja in Bog vse tolažbe. Ljubimo te, največa dobrota in najpopolnejše bitje. Zavoljo tebe ljubimo tudi svojega bližnjega, kakor sami sebe. Iz te ljubezni želimo svojim starišem, predpostavljenim, dobrotnikom, prijateljem in neprijateljem časnih dobrot dovolj, milosti in čednosti obilno, bolnikom potrpežljivost, skušanim stanovitnost, popotnikom varnost, revnim in zapuščenim tolaženje, umirajočim srečno dokončanje, vernim mrtvim pokoj, vsem sveti mir, blagoslov in večno življenje. Amen.

Oče naš, kateri si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh; odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom, in ne vpelji nas v skušnjava, temuč reši nas zlega. Amen.

Češčena si Marija, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa, Jezus! Sveta Marija, mati božja, prosi za nas grešnike zdaj in našo smrtno uro. Amen.

Verujem v Boga Očeta, vsegamogočnega stvarnika nebes in zemlje, in v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, Gospoda našega, kateri je spočet od sv. Duha, rojen iz Marije device, trpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umrl, v grob položen, je šel pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal, je šel v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta, vsegamogočnega; od ondot bo prišel sodit žive in mrtve. Verujem v sv. Duha, sveto katoliško cerkev, občestvo svetnikov, odpuščenje grehov, vstajenje mesa in večno življenje. Amen.

Blagoslov vsegamogočnega Boga † Očeta in † Sina in † sv. Duha pridi iz nebes sem doli na nas in vselej pri nas ostani. Amen.

Dober namen O moj Bog! tebi darujem vse svoje misli, besede in djanja, naj bo vse k tvoji večji časti, — in jih sklenem z britkim trpljenjem in s smrtjo Jezusa Kristusa, ki je moj zveličar. Amen.

Preljubi angelj, varuh moj; povsodi me na strani stoj! — Varuj mene, prosim te; v sveti raj pripeljaj me!

Dober namen za sv. odpustke. O moj Bog! stori me deležnega vseh svetih odpustkov, ki jih s svojimi molitvami in dobrimi deli zadobiti zamorem, in vseh svetih meš, ki se bodo danes po vsem svetu služile. Vse to tebi darujem, o Gospod! v zadostenje svojih grehov, v zahvalo meni dodeljenih milosti in za verne duše v vicah. Amen.

Zdihljej v čast presv. Jezusove krvi.

Večni Oče! darujem ti predrago kri Jezusa Kristusa v zadostenje za svoje pregrehe in za vse potrebe svete cerkve. Amen.

Tukaj zamoreš že pristaviti molitve svetih bratovščin, v ktere si vpisan. Kedar nimaš časa iz bukev moliti, zamoreš za juterno molitev moliti: angeljsko pozdravljenje, „Oče naš“, „Češčena si Marija“, „apostoljsko vero“ in „čast bodi Bogu Očetu itd.“, ali pa: pet „Očenašev“ in pet „Češčena si Marija“ na čast pet ran Jezusovih, z zdihljejem: „Jezus! vtisni rane svoje globoko v počutke moje; bodi meni tvoja kri v spravo in zveličanje“. — Stori dober namen, in potem se podaj v Gospodu na svoje delo.

Molitev k Materi božji.

O Mati milosti in usmiljenja, ki toliko premoreš pri svojem božjem Sinu, izprosi mi za današnji dan vseh milosti, ktere so mi v zveličanje potrebne. Tvoji materni ljubezni z otroškim zaupanjem priporočam svojo dušo,

svoje telo in vsa svoja opravila; saj si ti moja varhinja, moja srednica in priprošnica. — Bodi mi tolažnica v vseh britkostih, pomočnica v vsaki sili in podpornica v vsaki skušnjavi. — Pomagaj mi, da rastem v vsem dobrem, v vseh čednostih, zlasti pa mi izprosi tisto čistost na duši in telesu, ktera je tebe vredno storila, da si mati mojega zveličarja. — Danes in vselej bodi ti moja varhinja v vseh nevarnostih tega življenja do zadnjega mojega zdihljeja.

In ako mi še danes strašna smrtna ura odbije, o pokaži, da si moja mati, stoj mi na strani, da se v milosti božji ločim s tega sveta, stoj pri sedeži svojega Sina, mojega sodnika, da milostljivo sodbo izreče nad menoj in me vzeme k sebi v sveta nebesa, kjer ga bom s teboj hvalil, ljubil in poveličeval vekomaj. Amen.

Priporočenje prečisti Devici Mariji.

Moli eno „Češčena si Marija“, potem reci:

O moja gospa! o moja mati! tebi se vës izročim, in da se ti vdanega skážem, ti danes darujem svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce, in vse, kar sem in imam. Ker sem tedaj tvoj, o dobrotljiva mati! varuj me, brani me, kakor svoje posestvo in lastnino.

Ob času skušnjave zdihni: O moja gospa! o moja mati! varuj me, brani me, kakor svoje posestvo in lastnino.

Kdor to molitev zjutraj in zvečer pobožno moli, dobi 100 dni odpustka. Pij IX. 1851.

Molitev do angelja varuha.

Ljubi moj angelj varuh, moj zvesti prijatelj in vodnik, kteremu me je izročila božja dobrotljivost in previdnost, prosim te, bodi pri meni na vseh potih, in vodi vse moje stopinje, da hodim po stezi božjih zapovedi, da sovražim greh, da čednost ljubim. Tvojemu močnemu varstvu dušo in telo izročim.

Varuj moje oči vseh poželjivih pogledov in radovednosti, da nikoli ne pogledajo nevarnih stvari, temuč da so vselej v Gospoda in njegove zapovedi obrnjene.

Varuj moja ušesa, da ne poslušajo pohujšljivega govorjenja, opravljanja ali obrekovanja, temuč le božjo besedo in glas vesti.

Varuj moja usta vsega opravljanja, razaljivega in nespodobnega govorjenja, da se odpirajo le na čast božjo in spodbudo mojega bližnjega.

Varuj moje roke, da se vsake krivice zdržijo in vselej čiste k Bogu povzdignejo, tako, da bom zamogel s prerokom reči: Po-

vzdigovanje mojih rok bodi tebi, o Gospod, juterna in večerna daritev.

Varuj moje noge, da ne zaidejo na nevarna pota in da ne postopajo, temuč da goreče hodijo po potu čednosti in spolnjevanja vseh dolžnosti.

Varuj poslednjič tudi moje srce jeze, lakomnosti in skoposti, prevzetnosti in nečistosti; vsadi mi pa sveto čistost in potrpežljivost, pravo ponižnost in ljubezen do bližnjega.

Ljubi moj angelj varuh! nikdar ne zapusti mene svojega varovanca, tudi takrat ne, ko bi se kedaj ustavljal tvoji vodbi. Iz nova ti danes obetam naglo in voljno pokorščino. Srčno se hočem na tvoji strani vojskovati, ako me k vojski navdihuješ, pa tudi brez pomisleka bežati, ako mi velelaš bežati. Tako me tedaj s svojo roko vedno vodi po poti v nebeško mojo pravo domačijo.

Preljubi angelj, varuh moj, povsodi mi na strani stoj! Varuj mene, prosim te; v sveti raj pripeljaj me!

Tej molitvi so podelili sv. oče Pij VII. 15. maja 1821 100 dni odpustkov.

Kratka juterna molitev.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina in sv. † Duha. Amen.

Vstanem v imenu križanega Jezusa, kateri me je s svojo drago krvijo odrešil. — Oče nebeški! lepo te zahvalim, da si me to noč vsega hudega obvaroval. Prosim te, ohrani me tudi današnji dan pred vsem hudim na duši in telesu. Vse moje djanje naj bo danes k tvoji časti! O Marija, bodi moja mati in prosi za me. Preljubi angelj varuh moj! povsodi mi na strani stoj. Varuj me, prosim te, v sveti raj pripeljaj me!

O presladko srce Jezusovo daj, da te bolj in bolje ljubim vekomaj!

Naša ljuba Gospa presvetega srca, prosi za nas!

Oče naš. Češčena si Marija. Verujem v Boga Očeta. Čast bodi Bogu Očetu.

Darovavna molitev.

O večni Oče! dovoli mi, da ti srce tvojega preljubljenega Sina Jezusa Kristusa tako darujem, kakor se tebi to božje srce pri vseh svetih mešah na altarju samo daruje. V edinstvi z vsemi njegovimi željami, občutki in nameni ti darujem tudi vsa zasluženja, darove in milosti naše nebeške matere in kraljice Marije, vseh angeljev, svetnikov in izvoljenih. Ravno tako tebi darujem vse svoje lastne misli in želje, besede in djanja, trpljenja in moitve

danešnjega dneva. Vedno zedinjen z najsvetejšim Jezusovim srcem hočem danes delati, moliti in trpeti. O sprejmi vse to v dar češčenja in zahvale, sprave in prošnje, katerega želim opravljati tvojemu božjemu veličastvu. Posebno pa naj bo vse to dar prošnje, za razširjanje tvoje časti, za povišanje svete cerkve, za spreobrnjenje nevernikov, malikovavcev, krivovercev, razkolnikov in grešnikov. Enako naj bo to dar za ohranjenje in potrjenje nedolžnih, pravičnih in umirajočih, za rešenje ubogih duš v vicah. Meni pa dodeli milost, da v ponižnosti, pohlevnosti, potrpežljivosti, pokorščini, čistosti in vseh čednostih se zmiraj bolj in bolj vpodobim najsvetejšemu srcu tvojega večnega božjega Sina, in da tisto ljubim vedno in neprenehoma. Amen.

Spoznano, ljubljeno, hvaljeno, slavljenno, češčeno in povelicevano bodi vselej in povsod božje srce Jezusovo in neumadežano srce Marije device! Amen.

Druga darovavna molitev,

s katero se pobožni kristjan Bogu posveti.

Presveti Bog! vse svoje misli, besede in djanja ti darujem! sklenem jih z neskončnim zasluženjem Jezusa Kristusa. Sprejmi jih v svojo čast in slavo, in v čast Marije, matere

božje, in v čast ljubim angeljem in svetnikom, v zahvalo za vse prejete dobrote, v zadostenje za moje grehe, z zadobljenje tvoje milosti, s katero me varuj vsakega, zlasti pa smrtnega greha, v tolažbo in pomoč dušam v vica, v časni in večni blagor vsem ljudem, zlasti tistim, za ktere sem ali iz hvaležnosti, ali iz ljubezni in pravice moliti dolžen. O da bi te mogel s svojim djanjem tako častiti in slaviti, kakor ti zaslužiš in jaz želim! Ker pa tega ne premorem, te prosim, o neskončno dobrotljivi Bog! nadomesti mojo revščino in nezmožnost z neskončnim zakladom Jezusovega zasluženja in z bogastvom, ki so ga zaslužili tvoji svetniki. Amen.

Angeljsko pozdravljenje.

1. Angelj Gospodov je Mariji češčenje prinesel; in je spočela od sv. Duha. Češčena si Marija.

2 In Marija je rekla: Glej, deklā sem Gospodova: zgodi se mi po tvoji besedi. Češčena si Marija.

3. In Beseda se je včlovečila; in je med nami prebivala. Češčena si Marija.

V. Prosi na nas sveta božja Porodnica!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo. Milost svojo, o Gospod! te prosimo, v naša srca vlij, da, ki smo po angeljevem oznanjenji tvojega Sina Jezusa Kristusa včlovečenje spoznali, po njegovem trpljenji in križu k časti vstajenja pripeljani bomo, po tistem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

O velikonočnem času se moli mesto angelskega pozdravljenja, in sicer stojé:

1. Veseli se, Kraljica nebeška aleluja! Kterega si zaslužila nositi, aleluja! Češčena si Marija.

2. Je vstal od mrtvih, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja! Češčena si Marija.

3. Veseli se in raduj, devica Marija, aleluja! Ker je resnično vstal Gospod, aleluja! Češčena si Marija.

Molimo. O Bog! ki si po vstajenji svojega Sina, gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi materi, devici Mariji, dosežemo večnega življenja veselje; po tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Na večer se pristavi en, „Očenaš“ in, „Češčena si Marija“ za verne duše v vicah, in sklene: Dodeli, o Bog, vsem vernim mrtvim večni mir in pokoj! in večna luč jim naj sveti. — Go-

spod, daj jim po svoji milosti v miru počivati.
Amen.

Kratke molitve po dnevu.

1. *Kedar se zbudiš*: O Gospod! le po ljubezni do tebe hrepenim! Le v tebi in za tebe hočem živeti!

2. *Kedar se umivaš*: Umij mi Jezus srce moje, da bo čisto prebivališče tvoje.

3. *Kedar se oblačiš*: Oblačilo nedolžnosti, o Jezus, mi ohrani. Lepo te prosim, ti me brani, da milosti božje ne zgubim.

4. *Dober namen*: O moj Bog, vse k tvoji časti; vse iz ljubezni do tebe, moj Jezus! — V imenu božjem, z božjo pomočjo!

5. *Kedar z doma greš*: Angelj božji, vodi me, greha varuj, prosim te. Srečno me pripeljaj spet domu, enkrat sprejmi me v sveto nebo!

6. *Kedar se pokropiš z blagoslovljeno vodo*: Pokropi me, o Gospod, in očiščena bo moja duša.

7. *Kedar na delo greš*: Veselo grem na delo; naj vse k veči časti božji bo. Pomagaj mi, o Bog, storiti vse zvestó.

8. *Kedar delo dokončaš*: Hvala Bogu! delo je storjeno; Bogu bodi priporočeno!

9. *Kedar mimo križa greš*: Molimo te, Kristus, in te hvalimo; ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

10. *Kedar mimo Marijine podobe greš*: O Marija, nebes in zemlje kraljica! bodi moja pomočnica; prosi zdaj za nas in na poslednji čas. Amen. — Naša ljuba Gospa presvetega srca, prosi za nas Boga!

11. *Kedar mimo podobe kakega svetnika greš*: Bodi pozdravljen sv. I. . . izvoljeni božji svetnik! Bodi vselej pri Bogu naš priprošnjik.

12. *Kedar koga srečaš, pozdravi*: Hvaljen bodi Jezus Kristus! — Na vekomaj. Amen.

13. *Ako mimo kake hiše greš, moli*: Blagoslovi, o Gospod, to hišo in vse, ki v njej prebivajo.

14. *Gredé v kako hišo, reci na pragu*: Mir bodi tej hiši, in vsem, ki v njej prebivajo.

15. *Ob času skušnjave reci*: O Bog, pridi mi na pomoč: Gospod, hiti mi pomagat! — Jezus, pomagaj mi; Marija, prosi za me! Rajši umreti, ko grešiti!

16. *Če si se v čem pregrešil, vzdihni*: O Bog! bodi meni grešniku milostljiv. — Usmili se me, o Bog! in po obilnosti svojega usmiljenja izbriši mojo hudobijo. — O Marija, pribežališče grešnikov, prosi za me!

17. *Kedar mimo cerkve greš*: Visoko hvaljeno in češčeno bodi presveto rešnje Telo v najsvetejšem zakramentu!

18. *Mimo sv. rešnjega Telesa gredoč se nizko prikloni in moli*: Svet, svet, svet si ti, Gospod Bog Sabaot, nebo in zemlja sta polna tvoje časti. — Jezus, tebi živim; tebi umerjem; tvoj sem živ in mrtev. Amen.

19. *Kedar uro slišiš*: Bodi hvaljen, večni Oče, vsako uro, vsaki čas. Zdaj in poslednjo uro, Oče, usmili se nas!

20. *V težavah*: Naj bo v imenu božjem; naj se zgodi božja volja!

21. *Kedar obhajati grejo*: O Jezus, v tebe verujem; o Jezus v tebe upam; o Jezus, tebe ljubim, tebe ponižno molim in častim, in bolnika tebi priporočim. Daj mu tebe vredno zavžiti, in po smrti srečno k tebi priti!

22. *Kedar slišiš mrliču zvoniti*: Bog mu večni pokoj daj, večna luč mu sveti naj. Naj počiva v miru! Amen.

23. *Kedar mimo pokopališča greš*: O Bog, vsem vernim mrtvim večni mir in pokoj daj, in večna luč jim sveti naj! Amen.

24. **Molitev pred jedjo**. Oče naš. Češčena si Marija. Blagoslovi, o Gospod! nas in te svoje dare, ktere bomo po tvoji dobrot-

ljivosti zavžili. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

25. Molitev po jedi. Zahvalimo te, vsega-mogočni Bog, za vse tvoje dobrote, in te prosimo; povrni vsem, ki so nam dobro storili, zavoljo svojega imena večno življenje. Amen. Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Delaj pridno in zvesto; zapoj si tudi kako pošteno pesmico. Ubogaj starše in učnike rad. — Varuj se greha; ne kolni, ne laži, ne jezi se, ne govori grdih besedi, beži od hudobnih tovaršev, ki nespodobno govorijo in ostudno norijo, bodi čist in sramožljiv v vsem svojem obnašanju.

Kedar imaš čas, pojdi k sv. meši tudi ob delavnikih. Daj se vpisati v eno ali v drugo pobožno društvo ali sveto bratovščino, in jo tudi zvesto drži; tukaj velja: da-si malo opravljaš, pa to stori dobro, stanovitno in zvesto.

Duhovna ura.

Kedar ura bije, zahvali Jezusa za tisto trpljenje, ki ga je v tisti uri prestal in moli:

O moj Gospod Jezus Kristus, po skrivnosti tvojega sv. trpljenja, ki si ga v tej uri prestal, te prosim, pridi mi na pomoč zdaj in ob smrtni uri! Amen.

Ob 4. uri zjutraj je bil Kristus pred velikí zbor peljan.

Ob 5. uri pred Pilata postavljen.

Ob 6. uri od Heroda v belem oblačilu zaničevan.

Ob 7. uri pred Pilata peljan in menje od razbojnika Baraba obrajtjan.

Ob 8. uri je bil grozovito bičan.

Ob 9. uri je bil s trnjem kronan, in od vojaške trume zasmehovan.

Ob 10. uri je bil ves krvav pred ljudstvo postavljen in v smrt obsojen.

Ob 11. uri je nesel težki križ na goro Kalvarijo.

Ob 12. uri je bil v sredi med razbojnikoma križan.

Ob 1. uri je molil za svoje sovražnike.

Ob 2. uri je obljubil desnemu razbojniku sveti raj.

Ob 3. uri je umrl na križu.

Ob 4. uri je bila njegova stran s sulico prebodena.

Ob 5. uri je bil s križa vzet in pokopan.

O Marija, sveta mati! to te prosim; rane Kristusa naj nosim, vtisni v moje jih srce!

Pobožni zdihljeji.

1. Bodi češčeno in hvaljeno ime Jezus!
2. O Jezus, kako ljubeznjiv in drag si mi!
3. O Jezus, moja najslajša ljubezen!
4. O moj Jezus, moje vse!

5. Vse za te, o moj Jezus!

6. O moj Jezus, usmiljenje!

7. Kdo mi bo dal mojega Jezusa, katerega moja duša toliko ljubi?

8. O mili Jezus! dodeli nam večno življenje.

9. Jezus, ti si moje največje veselje!

10. O Jezus! čudežno je tvoje ime po vsem svetu.

11. Ljubimo Jezusa, — hvalimo Jezusa!

12. O Jezus, užgi v mojem srcu želje, za tebe kaj trpeti.

13. O Jezus, moje edino upanje!

14. Česar se bom bal, če je Jezus z menoj?

15. O Gospod Jezus! ne zapusti mene nevredne stvari.

16. O moj Jezus, moja največja dobrota!

17. Bodi hvaljen, o Jezus! v krvi svojih svetih mučenikov.

18. Jezus, moja nebesa!

19. Jezus naj živi!

20. Daj mi milost, o Jezus! tebe tako ljubiti, kakor ti želiš.

21. Ves hočem biti Jezusov in Marijin.

22. O Jezus, nikar me ne zapusti!

23. Jezus naj živi in vlada!

24. O Jezus, ženin moje duše! slajši si, kakor med.

25. Kdo mi da moč, pripraviti celi svet, da le Jezusa ljubi?

26. O Jezus! ti si sladkost mojega srca.

27. Nevesta Jezusova hočem biti, njega samega ljubiti.

28. O Jezus! pomagaj mi, da tebe prav spoznam in goreče ljubim.

29. O Jezus! tvoja ljubezen je moje revne duše sladka tolažba.

30. O Jezus! življenje moje duše! ne zapusti me.

31. O Jezus! tebi živim. O Jezus! tebi umrjem. O Jezus! tvoj sem živ in mrtev. Amen.

Večerna molitev.

1. Kdor si hoče preskrbeti srečno zadnjo uro, večerne molitve ne bo nikdar opustil.

2. Spanje je podoba smrti, postelja groba, noč pa večnosti. Konec vsakega dneva se toraj konca svojega življenja spominjaj.

3. Vsaka noč je lahko zadnja. Smrt kaj rada pride, kakor tat ob uri, ko se je človek ne nadja; in tudi najmočnejši se ji ne more ustaviti.

4. Če smrt le za eno noč pride prezgodaj, in te zasači v stanu smrtnega greha, vekomaj si pogubljen.

5. Spravi se tedaj z Bogom, predno zaspiš, zdaj je namreč Gospod še tvoj srednik, in ne še sodnik. Sto in sto grešnikov, ki so se zvečer

zdravi vlegli spat, se je zjutraj zbudilo v peklu! Če ti vest kak smrten greh očita, preden zaspiš, popolnoma se ga skesaj s trdnim sklepom, tudi spovedati se ga, kakor hitro boš le mogel, ter se poboljšati.

6. Ne opuščaj izpraševanja vesti; ta vaja srce grehov čisti, ter ga vedno spretnega dela za milosti in čednosti; vrh tega je tudi dobra priprava za prejemo svetih zakramentov in za srečno smrt. „Ako se sodimo sami, ne bomo sojeni.“ 1. Kor. 11, 31.

Molitev.

Usmiljeni večni Bog! kako potrebno nam je zdaj na koncu tega dneva s prisrčno molitvijo se k tebi povrniti, v katerem smo spet toliko dobrot in milosti prejeli. Zahvalimo te za vse po Jezusu Kristusu, katerega zasluženje ti darujemo, in združimo svojo zahvalo s presrčno ljubeznijo deviške matere Marije in vseh svetnikov.

Preljubeznjivi Oče! daj nam tvojo luč, da spoznamo svojo nezvestobo v obračanju tvojih milosti. — Pridi, o sveti Duh! in razsveti nas, da svoje grehe in zamude, ki smo jih danes storili, spoznati, skesati in poboljšati zmoremo.

Zdaj se spominjaj vseh ur današnjega dne in premišluj, kaj da si hudega storil, dobrega opustil ali slabo opravil, zlasti se izprašaj:

1. Kako si se zadržal, ko si vstal? — pri sv. meši? — pri delu? — pri jedi? — do svojega bližnjega? — v tovaršiji?

Vedi, da ti je natančno in skrbno izpraševanje vesti silno potrebno za poboljšanje in toraj tudi v izveličanje.

Kes ali grevinga. O moj Bog! vsi grehi so mi iz srca žal, ker sem tebe, svojega preljubeznjivega Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ktero iz vsega srca ljubim, ž njimi žalil. Trdno sklenem, s tvojo milostjo, svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smrt raji pretrpeti, kakor tebe, svojega Boga. tebe neskončno svetost in dobroto, še kedaj s kakim grehom žaliti. Daj mi milost, ta svoj sklep spolniti. To te prosim po neskončnem zasluženju tvojega božjega Sina, našega Gospoda in izveličarja. Jezusa Kristusa. Amen.

Priporočenje v božje varstvo.

Ponižno te prosimo, o Gospod! razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube device Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služebnike, naše dobrotnike in naše pobištvo v vsej svetosti; tudi očisti vso našo žlahto in prijatelje hudobe in grehov in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje; odvrni vidne in nevidne sovražnike; odženi

vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino; dodeli milost našim prijateljem in neprijateljem; obvaruj to faro z vsemi, ki v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa in prevelike vode, in milostljivo dodeli vsem vernim kristjanom, živim in mrtvim v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I . . . , našega škofa I . . . , in našo duhovno gosposko, našega cesarja I . . . in vse krščansko ljudstvo, vse nadloge in vsega hudega. In tvoj sveti blagoslov pridi iz nebes sem doli na nas in vselej pri nas ostani. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev k Materi božji. Češčena si Kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in naše upanje, bodi češčena. K tebi upijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Obrni tedaj, o naša besednica, svoje milostljive oči na nas, in po tem revnem življenji nam pokaži Jezusa, blaženi sad svojega telesa; o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. Prosi za nas sveta božja Porodnica!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo. Vsegamogočni, večni Bog, ki si telo in dušo prečiste device, matere Marije,

da bi vredno prebivališče za tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo sv. Duha pripravil; daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njeni milostljivi prošnji vseh prihodnjih nadlog in večne smrti rešeni.

Izročanje. Obišči, te prosimo, o Gospod, to stanovanje, in vse zalezovanje hudobnega duha od nas odvrni; tvoji sveti angelji naj pri nas prebivajo in nas v miru varujejo, in tvoj sveti blagoslov naj vedno pri nas ostane. — Brani nas, o Gospod, kedar bedimo, in varuj nas, kedar spimo, da čujemo s Kristusom in v miru počivamo. — V tvoje roke, o Jezus, izročimo dušo in telo; vse, kar smo in kar imamo. Daj nam danes ljubo lahko noč, — nekdanj srečno zadnjo uro, — po smrti pa večni raj. Amen.

Sveti angelji in svetniki božji! obstopite našo posteljo in branite nas napadov hudega duha; odganjajte ponočne strahove in grešne senje, da se ne oskrunimo ne na duši, ne na telesu; in v tem, ko počivamo, častite vi in hvalite v našem imenu presveto Trojico.

Priporočimo ti še tudi, o usmiljeni Bog, uboge duše v vicah; pošlji jim na kraj trpljenja hladilo svoje milosti, in iz ječe muk in teme prestavi jih v kraljestvo večne luči. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V. O presladko srce Jezusovo daj.

O. Da te bolj in bolj ljubim vekomaj.

Oče naš. Češčena si Marija. Verujem.

Preden se vležeš, pokropi se z blagoslovljeno vodo. Spodobno se zadrži, kedar se slačiš in tudi v postelji; Bog te gleda in angelj varuh, čeravno je vse tema. Zaspi hitro; če pa ne moreš zaspiti, moli in kmalu boš zaspal. Prav dobro je pred spanjem na smrt misliti in vzdihniti: Enkrat moram umreti, pa ne vem, kedaj, ne vem, kde, ne vem, kako; — pa to dobro vem, če v smrtnem grehu umrjem, bom pogubljen vekomaj. Oh tega me Bog varuj! — Sveta Marija, mati božja, prosi za me ubogega grešnika zdaj in ob uri moje smrti. Amen

Krajša večerna molitev.

Oče nebeški! lepo te zahvalim za vse dobrote tvoje, ktere si mi danes dal, in me hudega varoval. Prosim te, odpusti mi vse moje grehe, s kterimi sem tebe žalil. V tvoje roke izročim svojo dušo in telo. Tvoj sveti angelj naj me varuje, da mi sovražnik ne bo kaj mogel. O Jezus! tebi živim; o Jezus! tebi umrjem; o Jezus! tvoj sem živ in mrtev. Amen.

O Marija, moja mati, prosi za me, da se mi nocoj kaj hudega ne prigodi.

Preljubi angelj, varuh moj, meni nocoj na strani stoj. Nagle smrti varuj me, v sveti raj pripeljaj me!

Sveti I. . . , moj patron, prosi za me, naj nocoj prav sladko spim, in se jutri vesel vzbudim.

Vsem vernim dušam, o Bog, večni mir in pokoj daj; večna luč jim sveti naj! Amen
Oče naš. Češčena si Marija. Verujem.

Molitev za četrtek zvečer.

1. Na Oljski gori je Jezus molil: „Oče! ako je mogoče, odvzemi mi kelih trpljenja. vendar ne moja, ampak tvoja volja se naj zgodi.“ Oče naš.

2. „Moja duša je žalostna do smrti“. Oče naš.

3. In njegov pot je postal, kakor kaplje krvi tekoče na zemljo. Oče naš.

V. Bog še svojemu lastnemu Sinu ni prizanesel.

O. Temuč ga je za nas vse dal.

Molimo. O milostljivi Gospod, Jezus Kristus! ki si zavoljo naših in vsega sveta grehov toliko otožnosti in žalosti prestal, krvavi pot potil, in si bil v svoji britkosti od angelja potolažen; dodeli nam milost, se v vsaki težavi v sveto voljo božjo podati, smrtne britkosti srečno prestati, in doseči večno življenje, ki z Bogom Očetom in s svetim Duhom živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj Amen.

Molitev za petek ob 9. uri.

1. Pri Jezusovi smrti je od šeste do devete ure po vsej zemlji tema postala. Oče naš.

2. Ob deveti uri je Jezus z velikim glasom zavpil: „Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil.“ Oče naš.

3. Jezus je še enkrat z velikim glasom zavpil: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ je glavo nagnil in umrl. Oče naš.

V. Kristus je bil za nas pokoren.

O Do smrti na križu.

Molimo. O Gospod, Jezus Kristus! po britkosti svojega svetega trpljenja, ki si ga za nas na križu prestal, posebno ob uri, kedar se je tvoja duša od telesa ločila; te prosimo, usmili se tudi naših revnih duš, kedar se bodo od trupla ločile, naj ne bo tvoj križ in trpljenje za nas zgubljeno. Pripelji tudi nas, kakor spokornega razbojnika v sveti raj, ki z Bogom Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveti rožni venec.

Veseli del.

(Od adventa do posta, v ponedeljek in četrtek.)

Po „Veri“ v treh „Češčena si Marija“ se reče:

1. Kteri nam naj oživi pravo vero.

2. Kteri nam naj da trdno upanje.

3. Kteri nam naj užge srčno ljubezen.

1. Kterega si, devica, spočela.

O Jezus! ves ponižen, ki si nebesa za pustil in za nas človek postal, daj nam po izgledu Marije ponižno živeti, da boino vselej tvojega usmiljenja vredni. Amen. — *Sad*: ponižnost.

2. Kterega si, devica, v obiskanju Elizabete nosila.

Obišči, usmiljeni Jezus! z Marijo svojo ljubo materjo naša srca, naj bodo čisto tebi posvečeno prebivališče. Amen. — *Sad*: ljubezen do bližnjega.

3. Kterega si, devica, rodila.

Uči nas, o Jezus! s svojim rojstvom uboštvu ljubiti, bližnjim radovoljno pomagati, in za nebeško kraljestvo skrbeti. — *Sad*: ljubezen do revščine.

4. Kterega si, devica, v tempelju darovala.

O Marija, mati božja! izprosi nam pravo pokorščino, vse svoje dolžnosti tako zvesto dopolnjevati, kakor si jih ti dopolnjevala. Amen. *Sad*: pokorščina.

5. Kterega, si, devica, v tempelju našla.

O Jezus! ki zgubljene ovčice iščeš, daj nam sveto skrb, tebe z Marijo iskati in srečno najti. Amen. — *Sad*: Jezusa skrbno iskati.

Žalostni del.

(V postu do velike noči; v torek in petek.)

1. Kteri nam naj potrdi spomin.
2. Kteri nam naj razsveti pamet.
3. Kteri nam naj omeči voljo.

1. Kteri je za nas krvavi pot potil.

O Jezus! kteri si za nas krvavi pot potil, uči nas grehe prav obžalovati, in se podati vselej v sveto voljo božjo. Amen. — *Sad*: žalost nad grehi.

2. Kteri je za nas bičan bil.

O Jezus, za nas krvavo bičan in ves potrpežljiv! daj nam milost svete potrpežljivosti, da vse težave in krivice tega sveta voljno potrpiamo. Amen. — *Sad*: spokornost.

3. Kteri je za nas s trnjem kronan bil.

O Jezus s trnjem kronan, naš nebeški kralj in Bog! uči nas vse zasramovanje pohlevno prenesti in nam daj krotko, ponižno srce. Amen. — *Sad*: zatajevanje lastne ljubezni.

4. Kteri je za nas težki križ nesel.

O Jezus! ki nas ljubeznjivo vabiš, svoj križ zadeti in za teboj hoditi; pomagaj nam, vse križe in težave stanovitno nositi in srečno za teboj priti. Amen. — *Sad*: potrpežljivo prenašanje težav svojega stana.

5. Kteri je za nas križan bil.

Križani Jezus! Molimo te in te hvalimo, ker si s svojim svetim križem svet odrešil. Ponižno te prosimo, ne dopusti, da bi tvoje zasluženje za nas zgubljeno bilo. Amen. —
Sad: ljubezen do Jezusa in Marije.

Častitljivi del.

(Od velike noči do adventa; v sredo in soboto.)

1. Kteri naj vodi naše misli.
2. Kteri naj vodi naše besede.
3. Kteri naj vodi naše djanje.

1. Kteri je od smrti vstal.

Premagaj, o Jezus, s svojo vsegamogočnostjo teme posvetnih zmot in hudobij, kakor si premagal s svojim vstajenjem greh, pekel in smrt, ter nam ohrani svete vere luč. Amen.
Sad: resnično spreobrnjenje.

2. Kteri je v nebesa šel.

Dodeli nam, usmiljeni Jezus, vsaj en majhen kraj v nebeškem kraljestvu, in nam pomagaj tisti prostor srečno doseči, ktereга si nam v hiši nebeškega Očeta pripravil. Amen.
Sad: želja po nebesih.

3. Ktere nam je svetega Duha poslal.

Sveti Duh! ti oče prave moči! daj nam vse hudo srečno premagati, dobro pa prav

spoznati in storiti. Amen. — *Sad*: zbranost duha in čistost namena.

4. Kteri je tebe, Devica! v nebesa vzel.

Marija, prečista devica! prosi za nas, da vse hudo, kakor ti, srečno premagamo, se na srečno smrt vredno pripravljamo, in za teboj v večno življenje pridemo. Amen. — *Sad*: milost srečne smrti.

5. Kteri je tebe, Devica! v nebesih kronal.

Kraljica nebes in zemlje! bodi pri Bogu naša besednica; odvrni nam zaslužene šibe in ohrani nam svete vere pravo luč. Amen. *Sad*: zaupanje v prečisto devico Marijo.

6. Usmili se vernih duš v vicah.

Rožni venec v čast presv. Rešnjega Telesa.

Po „Veri“ v treh „Češčena si Marija“ reci:

1. Kteri nam je pot proti nebesom pokazal. 2. Kteri nam je nebesa zaslužil. 3. Kteri nam je nebesa odprl.

1. Kteri v svetem rešnjem Telesu naše duše razvetljuje.

O Jezus! največe veselje pobožnih duš, daj nam, da te bomo čedalje bolj ljubili in te vselej vredno prejekali. Amen.

2. Kteri v svetem rešnjem Telesu naše duše nasituje.

O Jezus! ti prava mana in kruh angeljski, daj nam potrebno moč, da bomo srčno se ustavljali skušnjavam zapeljivega sveta, in srečno jih premagali. Amen.

3. Kteri v svetem rešnjem Telesu naše duše tolaži.

O ljubeznjivi Jezus! edina tolažba naših duš, ozri se milostljivo na nas, in pridi z obilno svojo milostjo v naša srca, da se v žalosti ne vtopimo, in radovoljno in premišljeno ne pregrešimo. Amen.

4. Kteri v svetem rešnjem Telesu naše duše peklenškega ognja varuje.

O ljubeznjivi Jezus! ki boš nekdam oster naš sodnik, ne glej na naše grehe in hudobije, ampak glej na ljubezen, s katero si ta presveti zakrament postavil in reši naše duše na dan sodbe. Amen.

5. Kteri v svetem rešnjem Telesu naše duše v nebeško kraljestvo pripelje.

Ljubeznjivi Jezus! ki si pod podobo kruha skrit, daj nam, da te bomo v nebesih gledali od obličja do obličja. Amen.

Mesto teh skrivnosti se tudi lahko pri vseh petih delih moli: Jezus! ktereга v najsvetejšem

zakramentu molimo. *Ali pa*: Pohvaljeno in češčeno bodi presveto rešnje Telo! *Ali pa*: Jezus! kateri je v svetem rešnjem Telesu pričujoč, pravi živi Bog in človek skup.

Angeljski rožni venec.

1. V ktereга verujemo. 2. V ktereга upamo. 3. Ktereга iz srca ljubimo.

Po „Očenašu“ in „Češčena si Marija“ se desetkrat zaporedoma reče: V. Svet, svet, svet si ti. Gospod Bog Sabaot: nebo in zemlja sta polna tvoje časti.

O. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetemu Duhu; kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej, in na večne čase. Amen.

Molitev pred sv. rožnim vencem.

O predobrotljivi Jezus! pobožno hočemo moliti ta sveti rožni venec, da ponižno molimo presveto Trojico, da se hvaležno spominjamo tvojega življenja, tvojega trpljenja in tvoje smrti, da spodobno počastimo tvoje včlovečenje in tvojo deviško mater, in da njeni priprošnji priporočimo sebe, vse krščanstvo in uboge duše v vicah.

Očisti, o gospod, naša srca vseh praznih, raztresenih in prevzetnih misli; razsveti našo pamet in vnemi našo voljo, da bomo sveti

rožni venec spodobno, pazljivo in pobožno molili, ter dosegli tvoje usmiljenje. Amen.

Darovanje sv. rožnega venca.

O prečastita kraljica sv. rožnega venca, sveta Marija! v tvoje matrne roke položimo to sveto molitev. Prosimo te, skleni jo s svojo mogočno priprošnjo, ter jo položi pred presveto Trojico, za žive in mrtve, posebno pa še zato, da bi mi ž njo zadobili pravo obžalovanje vseh svojih grehov in resnično poboljšanje svojega življenja, stanovitnost v dobrem, zadnjo uro pa pomiloščenje božje in rešenje iz trpljenja vic.

Melimo. Vsegamogočni, večni Bog! ki nam je tvoj edinorojeni Sin s svojim življenjem, s svojo smrtjo in s svojim vstajenjem dobrote večnega izveličanja pripravil; prosimo te, dodeli nam, ki smo te skrivnosti v sv. rožnem vencu preblazene device Marije vnovič pobožno premišljevali in častili, svojo milost, da posnemamo, kar nas učijo, in dosežemo, kar nam obetajo. Po ravno tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev ob svetih nedeljah.

Oče nebeški! lepo se ti zahvalimo, da si nam doživeti dal veseli Gospodov dan, sveto nedeljo, naj naše truplo od dela počije, naša

duša pa se k nebesem povzdiga in zavživa obilno izveličanskih dobrot.

Naj si je ravno tvoja sv. volja in naša dolžnost, da delamo in za časno skrbimo, vendar se preradi v časno preveč zamislimo, tebe in večnost pa pozabimo. Popraviti hočemo, kar smo po delavnikih zamudili, prav pogosto na tebe, o Bog! misliti in za zveličanje svoje duše skrbeti.

Prvo delo nam danes naj bo, poslušati božjo besedo. V pridigah in krščanskih naukih, ti, o Bog! do nas govoriš! tvoja beseda od tebe pride in nas k tebi pelja, naj jo toraj v srcu ohranimo in po njej živimo.

Sveto mešo slišati je danes naše najimenitnejše opravilo; oh, naj se spodobno in prav pobožno zgodi! Pomniti hočemo Jezusove ljubezni in njegove britke smrti na križu. Tebi, o Bog, hočemo sebe in vse svoje darovati; obžalovati vse svoje pregrehe in trdno skleniti, se vsega hudega varovati in le po tvoji sveti volji živeti.

Ves današnji dan hočemo k tvoji večji časti in k izveličanju svoje duše obrniti, kaj duhovskega brati ali poslušati, stan svoje duše premišljevat, grešna nagnenja svojega srca spoznavati, in prav dobro prevdariti, česar se

nam je varovati in ogibati; hočemo se pa tudi s svetimi pesmami in poštenimi razgovori razveseljevati in tolažiti.

Obvaruj nas, o Bog! vsakega greha, posebno pa tistih grehov, katerih se po nedeljah in praznikih največ zgodi. Svoje počutke hočemo brzdati, se vseh nevarnih krajev in zapeljivih tovaršij izogibati, na pregrešne dobre volje ne hoditi, tvoje darove, o Bog, zmerno uživati in tudi druge hudega braniti, da le ti, ljubi Oče! žaljen ne boš.

Potrdi, o Bog! naše misli in svete želje, naj jih zvesto dopolnimo in današnji dan k tvoji časti in k svojemu zveličanju obrnemo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev pred pridigo in kršč. naukom.

Pridi sv. Duh. napolni srca svojih vernih, in užgi v njih ogenj svoje ljubezni, ki si ljudstva vseh jezikov v edinosti svete vere združil.

V. Pošlji svojega Duha in vse bo prerojeno.

O. In prenovil boš obličje zemlje.

Molimo. O Bog, ki si srca svojih vernih po razsvitljenji sv. Duha učil, daj, da ravno v tem Duhu, kar je prav, spoznamo in se njegove tolažbe vselej veselimo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev po pridigi in kršč. nauku.

Zahvalimo se ti, o Bog, za vse te svete nauke našega izveličanja. Prosimo te, daj nam po teh svetih naukih živeti in umreti, po smrti pa se v nebesih vekomaj veseliti. Po Jezusu Krisustu, Gospodu našem. Amen.

Tri božje čednosti.

Vera. Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sv. Duh, kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hude strahuješ. Verujem, da je Sin božji za nas človek postal, da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, da nas sv. Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in trdim vse, kar si ti, o Bog razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostoli oznanjevali, in kar nam sv. rimska katoliška cerkev verovati zapoveduje. Vse to verujem, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog, pomnoži mojo vero.

Upanje. Upam in se zanašam na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, da mi boš po neskončnem zasluženji svojega edino-rojenega Sina, Jezusa Kristusa, v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje vseh mojih grehov, po smrti pa večno zveličanje dal in dodelil, tebe od obličja do obličja

gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebnih pripomočkov, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog, potrdi moje upanje.

Ljubezen. O moj Bog, ljubim te iz vsega svojega srca in čez vse, ker si največa dobrota, neskončno popolnoma, in vse ljubezni vreden. Ljubim te tudi zato, ker si do mene in vseh stvari neskončno dobrotljiv in usmiljen. Želim iz celega srca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji najzvetejši služebniki ljubili in te še sedaj ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno ljubezen; pomnoži jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj.

Ker te tedaj resnično in iz srca ljubiti želim, in si zavaljo tega veliko prizadevam, mi je iz srca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevalca razsrdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalil. Trdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe čim dalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vzemi me zopet za svojega otroka, in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. To te prosim po neskončnem

zasluženji tvojega Sina, našega Gospoda in izveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Počesčenje presv. Rešnjega Telesa.

Kedar v cerkev prideš in kedar se blagoslov deli.

Česčeno, zahvaljeno bodi sveto rešnje Telo Jezusovo, ki si razsvetilo vse izvoljene, razsveti še mene zdaj in na mojo poslednjo uro in vse verne duše v vicah. Amen.

Česčeno, zahvaljeno bodi sveto rešnje Telo Jezusovo, ki si nasitilo vse izvoljene, nasiti še mene zdaj in na mojo poslednjo uro in vse verne duše v vicah. Amen.

Česčeno, zahvaljeno bodi sveto rešnje Telo Jezusovo, ki si blagoslovilo vse izvoljene, blagoslovi še mene zdaj in na mojo poslednjo uro in vse verne duše v vicah. Amen.

Česčeno, zahvaljeno bodi sveto rešnje Telo Jezusovo, ki si tolažilo vse izvoljene, tolaži še mene zdaj in na mojo poslednjo uro in vse verne duše v vicah. Amen.

Česčeno, zahvaljeno bodi sveto rešnje Telo Jezusovo, ki si vsem izvoljenim nebeška vrata odprlo, odpri še meni vrata svetega raja zdaj in na mojo poslednjo uro in vsem vernim dušam v vicah. Amen.

Blagoslov vsegamogočnega, večnega Boga † Očeta in † Sina in † sv. Duha pridi čez

nas in ostani vselej pri nas, zdaj in na večni čas. Bog, dodeli nam in vsem vernim dušam večni mir in pokoj. Amen.

Molitev, kedar se sveti blagoslov deli.

Poje se pobožno blagoslovna pesem, ali pa moli skrivnost sv. rožnega venca v čast presv. rešnjemu Telesu, ali pa angeljski rožni venec.

Kedar se s presv. rešnjim Telesom blagoslov deli, vzdihni:

1. Bodi tisočkrat pozdravljen, preljubi moj Jezus! z angelji in svetniki združen te molim in častim v najsvetejšem zakramentu. O Jezus! v tebe verujem; o Jezus! v tebe upam; o Jezus! tebe ljubim črez vse. Ostani vedno pri nas, zdaj in poslednji čas. Amen.

2. Častimo, hvalimo in molimo te, preljubi Jezus! v najsvetejšem zakramentu, kakor svojega Gospoda in Boga. O Jezus! tebi živim; o Jezus! tebi umerjem; o Jezus! tvoj sem živ in mrtev. Amen. *Ali pa:* Bodi češčen, hvaljen vsaki čas najsvetejši božji zakrament! O Jezus! tebi živim itd. *Ali pa:* Slava, čast in hvala bodi tebi, najsvetejši božji zakrament! Jezus, tebi živim itd.

Druga molitev za sv. blagoslov.

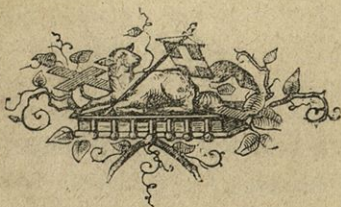
Čast in hvala tebi, Jezus, kralj večne časti! Na desnici svojega Očeta tam v nebesih

zdaj sediš, in iz ljubezni do nas revnih v presvetem rešnjem Telesu v podobi kruha skrit živiš. Tukaj uslišiš naše prošnje in nas blagoslovljaš. Kori angeljev tebe častijo, trume nebeških vojsk pred teboj klečijo, oh, naj te tudi mi hvalimo in molimo v sveti ponižnosti!

Blagoslovi usmiljeni Jezus! nas in našo domačijo, pa tudi ves široki svet. Tvoja roka nas varuj vsakega sovražnika. Ohrani našo dušo in telo, naše življenje in premoženje, vse bodi tebi posvečeno.

O Jezus, vsegamogočni kralj! ki si premagal pekel, pregreho in smrt; pomagaj tudi nam srečno premagati in zadobiti krono večne zmage v tvojem kraljestvu, kjer ti živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Bodi češčen, hvaljen vsaki čas najsvetejši božji zakrament! O Marija! brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo.

Prva sveta meša.

Kedar se poje ali rožni venec moli.

Kedar v cerkev stopiš, pokropi se z blagoslovljeno vodo, rekoč:

Pokropi me, o Gospod! in bodem očiščen vseh pregreh; operi me in bodem belejši, kakor sneg. Čast bodi Bogu Očetu, Sinu itd. Potem se prikloni z desnim kolenom do tal proti altarju, kjer se hrani sv. rešnje Telo, in pojdi na kraj, kjer misliš ostati. Da bodeš bolj zbrano molil, se postavi v mislih pred Boga in reci:

Neskončno svet in strašen je ta kraj! Tukaj stanuje sam živi Bog, pred njim klečijo in trepetajo angelji in svetniki. Tudi jaz revni človek želim tebe, o Bog! moliti; zato te prosim s skesanim srcem, odpusti mi grehe, ozri se milostno na me in usliši mojo molitev.

O Marija, angelji in svetniki božji, prosite za me!

Pri sv. meši se spomni zadnje sv. večerje, pri kateri je Jezus kruh in vino v svoje telo in kri spremenil; spomni se pa tudi trpljenja Jezusovega na gori Kalvariji, kder je Jezus na križi razpet visel, kri prelival, grozno za nas trpel in umrl. Glej, pri sv. meši se ravno to godi, kar se je zgodilo pri zadnji večerji in na gori Kalvariji. Zato hodi rad k sveti meši, če je mogoče vsaki dan, ali vsaj enekrati v tednu. Zadrži se pa tudi pri daritvi svete meše spodobno, pazno in pobožno. Bog ne daj, se ozirati na vse kraje, pogovarjati, smejati, ali druge motiti in dražiti. To bi bilo greh!

1. Začetek sv. meše, dober namen. Tebi, Oče nebeški, hočemo služiti nekrvavo daritev sv. meše, k tvoji največi časti, k časti tvojih svetnikov, naši duši v zveličanje in za vse verne kristjane, žive in mrtve. Amen.

2. Evangelje. V imenu Boga Očeta in Sina in sv. Duha vstanemo k svetemu evangelju in vse trdno verujemo, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostoli oznanjevali in kar nas uči sv. mati katoliška cerkev. Daj nam, o Bog, v tej sv. veri živeti in umreti. Amen.

3. Darovanje. Tebi izročimo, Oče nebeški, po namenu mešnikovem te dare kruha in vina, ki se bodo spremenili v telo in krv Jezusa,

tvojega ljubega Sina. Vse kar imamo, naj tebi posvečeno bo — duša in telo. Amen.

4. Povzdigovanje. Bodi lepo pozdravljeno Jezusa rešnje Telo, iz Marije rojeno, na križi za nas umorjeno, ki na desnici božji sediš, iz ljubezni do nas pa med nami živiš. V ponižnosti te molimo in te pohlevno prosimo: O Jezus! usmili se nas! O Jezus! poglej na nas; o Jezus! odpusti nam vse naše grehe. Amen.

Bodi pozdravljena presveta rešnja Kri Odrešenika našega, na križi za nas prelita. Presveta rešnja Kri! očisti nas; presveta rešnja Kri! ozdravi nas; presveta rešnja Kri! posveti nas, in usmili se vernih duš v vicah. Amen.

5. Sveto obhajilo. O Gospod, jaz nisem vreden itd. (*trikrat*). Ker sem pa tebe toliko potreben, objokujem vse grehe svoje in te prosim; pridi o Jezus, v srce moje in vselej pri meni ostani! Amen.

6. Dokončanje. Blagoslovi nas in vse naše djanje in nehanje Bog † Oče, † Sin in † sv. Duh; in tvoj sveti blagoslov pridi čez nas in vselej pri nas ostani! — O Jezus! tebi živimo; o Jezus, tebi umerjemo; o Jezus! tvoji smo živi in mrtvi. Amen.

V. Gospod usliši našo molitev.

O. In naše vpitje naj k tebi pride.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši. O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti božji v miru počivajo. O. Amen.

Molitev po tihi sv. meši.

Češčena si Marija (*trikrat*).

Češčena si Kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in naše upanje, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Obrni tedaj, naša besednica, svoje milostljive oči na nas, in po tem revnem življenji pokaži nam Jezusa, blaženi sad svojega telesa: o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

Prosi za nas sv. božja Porodnica!

Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. O Bog, naše pribežališče in naša moč, usliši pobožne prošnje svoje cerkve in dodeli, da po priprošnji častitljive in brezmadežne device in božje porodnice Marije, sv. Jožefa, tvojih svetih apostolov Petra in Pavla in vseh svetnikov, česar v sedajnih potrebah ponižno prosimo, tudi gotovo dosežemo. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(*Odpustek 100 dni.*)

Druga sveta meša.

Ob nedeljah in praznikih.

Pri pokropljenju z blagoslovljeno vodo moli:

Pokropi me, o Gospod! z isopom in bom očiščen; operi me, in bom belejši, ko sneg. Usmili se mene, o Bog! po svoji veliki milosti in po obilnosti svojega usmiljenja izbriši moje hudobijo. Operi me vedno bolje moje krivice, in očisti me moje pregrehe. Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pozdravi Jezusa v presv. rešnjem Telesu.

Bodi tisočkrat pozdravljen, preljubi moj Jezus! z angelji in svetniki združen te molim in častim v najsvetejšem zakramentu. O Jezus! v tebe verujem; o Jezus! v tebe upam; o Jezus! tebe ljubim črez vse.

Misli na pričujočnost božjo in moli:

V prahu svoje nevrednosti se ti srčno zahvalim, o presveta Trojica! za nezasluženo milost, katero si mi podelila pred toliko in toliko ljudi, da te zamorem v posvečeni cerkvi častiti in moliti. Presvet je ta kraj in strašen, šotor je živega Boga, katerega slave in veličanstva ne obseže vse stvarjenje. Tukaj kraljuješ ti, o Bog! tebe slavijo vse stvari, pred tvojim veličanstvom zakrivajo angelji svoje obličje, se trese zemlja in nebo. — Tudi jaz grešnik hrepenim tebe častiti; ker pa sem popolnoma nevreden, srčno obžalujem hudobije vsega svojega življenja, in se zaupno vtečem k neskončnemu zasluženju Jezusa Kristusa, k prošnjam blažene device Marije in vseh svetnikov, ter te ponižno prosim: očisti moje srce vseh grešnih in posvetnih misli in želj, da ti bom s čistim srcem in zbranim duhom prepeval čast in hvalo na tem svetem kraju. Amen.

Priprava. Vsegamogočni, večni Bog! Gospod vsega veličanstva! pred tvojim sedežem jih toliko tisoč in tisoč stoji, ki z gorečo molitvijo in slavo povečujejo tvoje črez vse visoko veličanstvo! ves prevzet ponižnega spoštovanja se bližam tvojemu svetemu altarcu, da se vdeležim tiste preslavne daritve, katero je Jezus

Kristus, večni veliki duhoven po redu Melhizadeka, na večer svojega trpljenja postavil, in kot vedni spomin svoje krvave daritve na križu obhajati zapovedal.

Svojo molitev in svoj namen zedinim z molitvijo in znamenom mešnikovim in z namenom vesoljne katoliške cerkve, ter tebi, o moj Bog! darujem to sv. mešo: v najvišje moljenje in počastenje tvojega božjega veličanstva; v hvaležni spomin življenja, trpljenja in smrti mojega ljubega Gospoda in izveličarja; v zadobljenje vseh meni še potrebnih milosti, zlasti, v dušni in telesni blagor mojih starišev, prijateljev in znancev, duhovne in deželske gosposke, mojih dobrotnikov in mojih sovražnikov in vseh, za katere sem dolžen moliti, ali so se mi v molitev priporočili; v pomoč in tolažbo pokojnih, da skoraj pridejo na kraj miru in pokoja. Posebno pa ti darujem to sveto mešo

Neskončno dobrotljivi Bog, preljubeznjivi Oče nebeški! sprejmi milostljivo ta moj dober namen in dobrotljivo usliši mojo molitev. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Začetek sv. meše.

Spovem se Bogu vsegamogočnemu, blaženi Mariji, vselej devici, svetemu Mihaelu

arhangelju, sv. Janezu Krstniku, sv. apostoloma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in vam, bratje, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in z djanjem moj greh, moj greh, moj preveliki greh! Zato prosim blaženo Marijo, vselej devico, sv. Mihaela arhangelja, sv. Janeza Krstnika, sv. apostola Petra in Pavla, vse svetnike in vas, bratje, molite za me pri Gospodu, našem Bogu.

Usmili se nas vsegamogočni Bog, odpusti nam naše grehe in pripelji nas v večno življenje. Amen.

Milost, odvezo in odpuščenje naših grehov nam dodeli, vsegamogočni in usmiljeni Gospod! Amen.

Gospod, usmili se nas! Kristus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Slava. Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, previšujemo te, zahvaljujemo se ti zavoljo tvojega velikega usmiljenja. Gospod Bog, kralj nebeški, Bog Oče vsegamogočni. Gospod edinorojeni Sin, Jezus Kristus; Gospod Bog, Jagnje božje, Sin Očetov. Ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo! Ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam Gospod,

ti sam najviši, Jezus Kristus, s svetim Duhom, v časti Boga Očeta. Amen.

Molimo. Vsegamogočni večni Bog! naše zavetje in naša moč! ne zapusti svojega ljudstva v velikih težavah, ampak usliši milostno naše prošnje zavoljo slave in časti svojega imena, in dodeli nam po neskončni svoji dobroti vse, kar nam je potrebno za večno izveličanje. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Gospod! užgi z ognjem sv. Duha naša srca, da ti bomo s čistim telesom služili in z očiščenim srcem dopadli.

O Bog, kateri si nam v prečudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

K berilu. O Bog, sv. Duh, molim te, ki si govoril po prerokih in apostolih in še zdaj nam zmiraj govoriš po svoji sveti cerkvi. S spoštovanjem in s ponižnostjo sprejemem vse nauke in podučjenja, ktera mi daje sv. cerkev po svojih mešnikih. Dodeli mi, o moj Bog! da jih spolnjujem in po njih živim. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sveto evangelje.

Moj božji Izveličar! o kako velika je bila tvoja ljubezen, da si sam kot učenik prišel na to zemljo, da bi nam pot v nebesa pokazal! Dodeli mi milost, da ponižno poslušam in verujem tiste resnice, ktere si ti učil; razsveti moj um, da jih spoznam; omeči mi srce, da jih ljubim in spolnjujem. Daj mi svojo božjo pomoč, da se tvojega sv. evangelja nikdar ne sramujem, ampak da ga spoznavam z besedo in v djanji. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Vera. Verujem v enega Boga, Očeta vsega-mogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina božjega edinorojenega, kateri je iz Očeta rojen od vekomaj; kateri je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga; kateri je rojen in ne storjen, kateri je z Očetom enega bitja; po katerem je vse storjeno. Kteri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega izveličanja prišel z nebes. (*Zdaj se poklekne z desnim kolenom.*) In je po sv. Duhu iz Marije device meso na se vzel in človek postal. Je tudi križan bil za nas pod Poncijem Pilatom, trpel in v grob položen. In tretji dan je od mrtvih vstal po pismih. In je v

nebesa šel; sedi na desnici Očeta. In bo zopet prišel s častjo, sodit žive in mrtve; in njegovega kraljevstva ne bo konca. In v sv. Duha Gospoda in oživljevavca, ki iz Očeta in Sina izhaja; ki ga z Očetom in Sinom vred molimo in slavimo; ki je govoril po prerokih. In v eno, sveto, katoliško in apostolsko cerkev. Spoznam eden krst v odpuščenje grehov. Pričakujem vstajenje mesa in večno življenje. Amen.

Darovanje.

Sprejmi sveti Oče, vsegamogočni, večni Bog! ta brezmadežni dar, ki ga jaz nevreden tvoj službenik z mešnikom vred darujem tebi, pravemu, živemu Bogu za brezštevilne svoje grehe, zamere in zanikernosti, za pričujoče in tudi za vse verne kristijane, žive in mrtve. Daj o Bog! da bo meni in njim v izveličanje in večno življenje. Amen.

Darujemo ti tudi, o Gospod! kelih izveličanja in prosimo tvojo milost, naj pride s prijetnim duhom pred obličje tvojega božjega veličanstva za naše in vsega sveta izveličanje. Amen.

S tem prečistim darom, ki bo spremenjen v živo Kri Izveličarja, položim na altar tudi svoje srce, sebe vsega. Darujem ti svojo dušo

in telo, misli in želje, besede in djanja, veselje in žalost; vse bodi tebi na čast in meni v izveličanje; varuj me greha, vodi me po stezi pravice in odvrni od mene vse nevarnosti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tihe molitve. Prosimo te, o milostljivi Bog! poglej dopadljivo na ta dar, in dodeli nam potoke solz, da bomo ž njimi pogasili grešno poželenje in sprali vse svoje pregrehe.

Usmili se, prosimo te o Gospod! svojih služebnikov in služebnic, za ktere smo posebno dolžni moliti, in dodeli njim zavoljo dara brezmadežnega Jagnjeta nebeški blagoslov na zemlji in večno izveličanje v nebesih. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prosimo, o Gospod, dodeli milostno svoji cerkvi dobrote edinosti in miru, ktere darovi na altarju skrivnostno pomenijo. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Predglasje.

Zares spodobno in prav je, pristojno in koristno, da zmiraj in povsodi hvalimo tebe, sveti Gospod, ysegamogočni Oče, večni Bog! Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, po kte-

rem tvoje veličanstvo Angelji slavijo, Knezi molijo, Moči pred njim trepetajo, nebesa in vse moči nebeške z blaženimi Serafi združeni veselo hvalijo. Ž njimi naj se strinjajo tudi naši glasovi, ki z največim spoštovanjem kličemo: Svet, svet, svet, Gospod Bog Sabaot! Polna so nebesa in zemlja tvoje slave! Hozana na višavah. Česčen, ki pride v imenu Gospodovem! Hozana na višavah!

Spomin živih. Ponižno te prosimo, o pre-dobrotljivi Oče! po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem, sprejmi milostljivo in blagoslovi te ponudbe, ta darila, te svete in neomadežane darove. Darujemo ti jih zlasti za tvojo sveto katoliško cerkev, da jo po vesolini zemlji ohraniš v miru, jo varuješ in vladaš, pa tudi za tvojega službenika, našega papeža I., za našega škofa I., in za našega cesarja I., in za vse pravoverne spoznovavce katoliške in apostolske cerkve.

Spomni se, o Gospod! tudi svojih službenikov in služebnic I. I. — in vseh pričujočih, katerih vera in pobožnost ti je znana, za ktere ti darujemo to hvalno daritev, za se in za vse svoje, v odrešenje svojih duš, v potrjenje upanja, izveličanja in varnosti vseh, kateri pošiljajo svoje želje tebi, večnemu, živemu in pravemu Bogu.

Tako vzdihujemo v družbi in spominu, sosebnost častite vselej device Marije, porodnice našega Boga in Gospoda Jezusa Kristusa! pa tudi tvojih svetih apostolov in mučenikov, in vseh tvojih svetnikov; po njihovem zasluženju in prošnji nam daj, da bomo v zavetji tvoje moči v vsem obvarovani. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prosimo te toraj, o Gospod! sprejmi potolažen ta dar, ki ti ga darujemo mi in vsa tvoja družina; daj nam v tvojem miru preživeti vse svoje dni, in varuj nas večnega pogubljenja, ter nas prištej čredi izvoljenih svojih. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Bog! naj ti bo dar posvečen, sprejet, potrjen, resničen in prijeten, da nam bo spremenjen v Telo in Kri tvojega preljubeznjivega Sina, našega Gospoda, Jezusa Kristusa. Amen.

P o v z d i g o v a n j e.

Pri povzdigovanji sv. rešnjega Telesa. Verujem, o Jezus! da si tukaj v podobi kruha resnično pričujoč, kakor Bog in človek. Ponizno te molim, moj Gospod in moj Bog! — O Jezus! tebi živim. — O Jezus! tebi umerjem. — O Jezus! tvoj sem živ in mrtev. Amen.

Pri povzdigovanji sv. rešnje Krvi. Verujem, o Jezus! da si v podobi vina v tem kelihu resnično in živ pričujoč, ti sam in tvoja sveta rešnja Kri, ki je bila nekdanj v spravi dar za nas ljudi na lesu sv. križa prelita! Molim te, o presveta Kri mojega zveličarja! Presveta rešnja Kri! očisti me; presveta rešnja Kri! ozdravi me; presveta rešnja Kri! posveti me, in usmili se vernih duš v vicah. Amen.

Po povzdigovanji. Spominjamo se Gospod nebeški Oče! Jezusa Kristusa, tvojega Sina, našega Gospoda, njegovega izveličavnega trpljenja, njegovega vstajenja in njegovega častitljivega vnebohoda, ter darujemo tvojemu prečudežnemu veličanstvu od tvojih darov in daril sveti, čisti, neomadežani dar; sveti kruh večnega življenja in kelih vednega izveličanja.

Ozri se na te darove s potolaženim in milostljivim obličjem, ter jih sprejmi dopadljivo, kakor si bil sprejel darove svojega službenika pravičnega Abeljna, in daritev našega očaka Abrahama, in sv. daritev in neomadežano hostijo, ktero ti je daroval tvoj viši duhoven Melhizedek.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog! ukaži svojemu sv. angelju, naj te darove na svojih rokah prinese na visoki altar tvojega božjega veličanstva; da vsi, ki bomo, deležni

tega altarja, prejeli presveto Telo in presveto Kri tvojega Sina, bomo tudi napolnjeni z vsem nebeškim blagoslovom in milostjo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Spomni se tudi, Gospod: svojih služebnikov in služebnic, ki so šli pred nami z znamenjem vere in spé v mirnem spanji! (*Spomni se tukaj mrtvih, za ktere posebno moliti hočeš.*) Tem, o Gospod! in vsem, ki v Kristusu počivajo, dodeli, te prosimo, kraj hlada, luči in mira. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tudi nam grešnikom, svojim služebnikom, ki v tvoje veliko usmiljenje zaupamo, daj delež in družbo s svojimi svetimi apostoli in mučenci, in z vsemi svojimi svetniki, v njihovo družbo nas vzemi, ne po našem zasluženji, ampak po svoji prizanesljivosti. Po katerem, o Gospod! zmiraj vse te darove ustvarjaš, posvečuješ, oživljaš, blagoslavljaš, ter jih nam deliš. Po njem, ž njim, in v njem je tebi, Bog vsegamogočni Oče, v edinosti sv. Duha vsa čast in slava od vekomaj do vekomaj. Amen.

Oče naš. *Moli:* „Oče naš.“ — Prosimo te o Gospod! reši nas vseh zlegov preteklih, sedanjih in prihodnjih, in na prošnjo blažene in častite vselej device in božje porodnice Marije, svojih svetih apostolov Petra in Pavla

in Andreja, in vseh svetnikov, daj milostljivo mir v naših dnevih, da bomo s pomočjo tvoje milosti podpirani, vselej brez greha in obvarovani vse zmote. Po ravno tem Gospodu našem Jezusu Kristusu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Mešnik spusti košček sv. hostije v kelih.)

To zedinjenje in posvečenje Telesa in Krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi nam, ki jo prejmemo, v večno življenje Amen.

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; daj nam mir!

S v. o b h a j i l o.

Pred sv. obhajilom. O Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostolom: Mir vam zapustim, svoj mir vam dam, ne glej mojih pregreh, ampak vero svoje cerkve, in po svoji volji ji dodeli mir in edinost. Kteri živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, ki si po volji Očetovi, s pomočjo sv. Duha s svojo smrtjo svetu življenje dodelil; reši me s

tem svojim presvetim Telesom in s svojo Krvjo vseh mojih pregreh in vsega zla; dodeli, da vedno tvoje zapovedi spolnujem in se nikoli ne ločim od tebe, kateri z ravno tem Bogom Očetom in s svetim Duhom živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Kruh nebeški bom prejel, in Gospodovo ime bom klical.

O Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho; temveč reci le besedo, in ozdravljena bo moja duša. (*Trikrat.*)

Po sv. obhajilu. Glej, klečim ubog in reven pred tvojo mizo, o Gospod Jezus Kristus! Verujem, da si tukaj resnično pričujoč, pripravljen me obiskati. Vendar, ker se svoje slabosti in grehov zavem, se ne predrznem, tebe v zakramentu prejeti; ampak spoznam s stotnikom, čegar hlapca si od daleč ozdravil, da nisem vreden, da greš pod mojo streho. Očisti, ponižno prosim, mojo dušo vseh grehov; ozdravi, o nebeški zdravnik! moje bolezni, kakor jih ozdraviti veš, zamoreš in hočeš. Okinči mojo dušo s vsemi čednostmi, ktere koli ti od mene hočeš, in potem prosim, pridi, oh pridi s svojimi milostmi v moje srce.

Daj mi o Jezus! živo ljubezen do Boga in bližnjega, gorečnost v molitvi, čistost, ponižnost, pokornost, potrpežljivost; pripelji kri-

voverce in nevernike v naročje svete katoliške cerkve; daj nam vsem resnično spokorjenje in srečno smrt, dušam v vicah pa rešenje. Amen.

Vsegamogočni, večni Bog! iz dna svojega srca se ti zahvalim za vse mi skazane milosti in dobrote; posebno še za to, ker si nam dal svojega Sina v spravi dar in njegovo Telo in Kri v živež in hrano našim dušam. Varuj me milostljivo, da ne bom nikoli nevredno pri daritvi sv. meše, in da te presvete hrane nikoli po nevrednem ne zavžijem. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

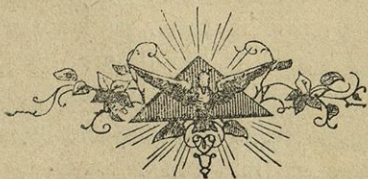
Daj nam, prosimo, o Gospod! da bomo z večnim uživanjem tvojega božanstva napolnjeni, ki nam ga časno prejemanje tvojega dragega Telesa in tvoje Kri pomeni; ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri blagoslovu. Naj ti dopade, presveta Trojica! opravilo mešnikovo, in milostljivo sprejmi daritev, ktero smo mi nevredni opravili; naj bo nam in vsem, za ktere smo jo opravili, v spravo in izveličanje. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi nas vsegamogočni Bog † Oče, Sin † in sv. † Duh Amen.

Zadnje evangelje. Jezus, večna Beseda Očeta nebeškega! človek si postal iz ljubezni do nas. Molim te, zaupam v te, ljubim te črez vse. Prišel si na svet, da si nam pokazal pot v večno življenje. Vodi me, ti prava luč tega sveta! da ne zajdem v temotah tega življenja, ampak da pri tvoji luči sveto živim in srečno umerjem.

Sklepna molitev. O dobrotljivi Gospod Jezus Kristus! dodeli mi, da vselej z ljubeznijo in s hvaležnostjo obhajam daritev tvoje neskončne ljubezni, in da vredno častim skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Krvi; da se bom tudi vselej vdeležil blaženega sada tvojega odrešenja. Vodi moje misli, besede in djanja do konca mojega življenja, in po neskončnem zasluženji svoje sprayne smrti se usmili moje uboge duše; in ko se bo enkrat ločila od tega telesa, jo vzemi v svoje večno stanovanje, kjer z Očetom in s sv. Duhom živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Tretja sveta meša.

Ob raznih priložnostih.

Pristop.

O Jezus, najsvetejši! s ponižnim in s ske-
sanim srcem in v duhu tvoje sv. cerkve se
želim vdeležiti te presvete daritve, ktero ti,
moj Bog in Izveličar, po nekrvavem načinu
nebeškemu Očetu zopet opravljaš. Napolni me
z duhom prave pobožnosti, da tvojo neskončno
ljubezen do nas ubogih grešnikov spoznam,
te hvaležno molim, svoje grehe srčno obža-
lujem, in po tej sv. daritvi moč zadobim, svoje
grešno življenje resnično poboljšati. — Dodeli
mi vse zaklade svojega trpljenja in smrti, ki
si jih shranil v daritvi sv. meše, da po tebi,
ki si vir vse čistosti in svetosti, očiščen in
posvečen, večnega življenja vreden postanem.

Z največo hvaležnostjo, ktero v svojem srcu obuditi zamorem, se spominjam pri tej sv. daritvi, o moj Jezus! tvoje neskončne ljubezni do grešnega človeštva, ktera te je nagnila, da si nebesa zapustil, na zemljo se ponižal in našo revno človeško naturo na-se vzel. Zahvaljujem se ti za tvoje presveto rojstvo in blaženo detinstvo, za tvoje uboštvo in ponižnost; za tvoja ponočna čuvanja in goreče molitve; za zaničevanje in zasramovanje, ki si ga iz ljubezni do nas prestal; za božje nauke, ktere si nam dal, in za presvete izglede, ktere si nam zapustil; za tvojo smrtno britkost na Oljski gori; za nepopisljive bolečine tvojega krvavega bičanja in trnjevega kronanja; za tvoje presvete rane in grozovitno smrt na sv. križu, po kateri si svet odrešil in nebesa nam zaslužil.

Kirie eleison. Oče nebeški, zavoljo tega tvojega božjega Sina, usmili se nas! — Jezus Kristus, Sin božji zavoljo te tvoje neskončne ljubezni, usmili se nas! — Sv. Duh, resnični Bog, zavoljo ran in bolečin telesa Krustusovega, ki si ga ti v Marijinem telesu ypodobil, usmili se nas! — Presveta Trojica, en sam Bog, ki si milostno sklenila, po Jezusu Kristusu svet odrešiti, zasliši glas sv. rešnje Krvi Jezusove, ki za nas k tebi kliče, in usmili se nas!

Gloria — Slava. Čast in slava ti bodi v svetih višavah, Oče nebeški, Gospod in Bog in kralj večne časti, ker iz ljubezni do nas svojemu edinorojenemu Sinu nisi prizanesel, ampak si ga daroval v odrešenje sveta. — Čast in slava ti bodi, Jezus Kristus, Sin večnega Očeta, jagnje božje, umorjeno za odrešenje sveta. Slavo ti pojejo angeljski kori; hvalo ti dajejo božji svetniki; tvojemu imenu se uklanja vse, karkoli je v nebesih in na zemlji in pod zemljo. — Čast in slava ti bodi sv. Duh, vir ljubezni in milosti, ki z Očetom in Sinom v nebesih kraljuješ, sv. cerkev na zemlji vladaš in srca vernih s svojo lučjo in tolažbo napolnjuješ. Razlij božji mir v srca vseh, ki so dobre in pravične volje, da kedar sence tega življenja minejo, preblazeno obličje presvete Trojice brez zagrinjala gledamo in tebe z Očetom in Sinom ljubimo, hvalimo, poveljučujemo in uživamo na veke vekov. Amen.

Molitev. Usliši, o Gospod, našo ponižno molitev in daj nam po našem stanu sveto živeti in svoje dolžnosti zvesto dopolnjevati. Ohrani naše dobrotnike in prijatelje, in blagoslovi naše sovražnike. Dodeli žalostnim tolažbo, skušanim zmago, bolnikom zdravje, umirajočim srečno smrt, rajnim večni pokoj, vsem pa

blaženi mir, blagoslov in večno življenje. Po Jezus Kristusu Gospodu našem. Amen.

Berilo iz lista sv. ap. Pavla do Filipljanov 4. pogl. — Ljubljeni bratje! Veselite se v Gospodu; še enkrat rečem; veselite se. Vaša spodobnost bodi znana vsem ljudem; Gospod je blizo. Nič naj vas ne skrbi, ampak v vsaki molitvi in priporočanji z zahvaljenjem naj bodo vaše prošnje znane pred Bogom. In mir božji, kateri ves um preseže, varuj vaša srca in vašo pamet v Kristusu Jezusu. Sicer pa, bratje! karkoli je dobrega imena, če je kaka čednost, če je kako hvale vredno obnašanje, to mislite.

In Bog miru bodi z vami!

Evangelije.

Sv. Duh, razsveti mojo pamet, da besede sv. evangelija prav umem, in pripravi moje srce, da jih z ljubeznijo sprejemem in po njih živim.

Evangelje sv. Matevža 7. pogl. — Tisti čas je rekel Jezus množicam ljudstva: Vse tedaj, karkoli hočete, da vam ljudje storè, tudi vi njim storite; kajti to je postava in preroki. Pojdite noter skozi ozka vrata; zakaj široka so vrata in prostorna je pot, ktera pelje v pogubljenje in veliko jih je, kateri po njej noter hodijo. Kako ozka so vrata in tesna je pot, ktera pelje v življenje! in malo jih je, kateri

jo najdejo. Varujte se lažnjivih prerokov, kateri pridejo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so grabljivi volkovi. Po njih sadu jih bote spoznali. Dobro drevo ne more malopridnega sadu roditi, tudi ne malopridno drevo roditi dobrega sadu. Vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, se poseka in vrže v ogenj. Tedaj iz njih sadu jih bote spoznali. Ne vsak, kateri mi pravi: Gospod! Gospod! pojde v nebeško kraljestvo; ampak kateri stori voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, tisti pojde v nebeško kraljestvo.

Vera. O Gospod, ti edini imaš besede večnega življenja, ker si večna resnica. Zato verujem vse, kar si nam ali sam razodel, ali nas učiš po svoji sv. cerkvi, katero si na skalo postavil, in ktere vrata peklenska zmagale ne bodo. Zapeljivih glasov krivih učencikov, ki pravijo: „Tukaj je Kristus ali tamkaj je,“ poslušal nikdar ne bodem; kajti dobro vem, da Kristus živi in govori le v sv. katoliški cerkvi, katero je vstanovil s svojo rešnjo Krvjo. Za to vero sem pripravljen tudi jaz svojo kri preliti. O Bog, ohrani in pomnoži v meni sv. vero.

Darovanje.

Sprejmi, Oče nebeški, darova kruha in vina, ki nju bo mešnikov blagoslov spremil v rešnje Telo in Kri tvojega Sina. Verujemo,

da ima ta daritev pred tvojim obličjem neskončno ceno, in da zadostuje vsem našim petrebam in dolžnostim. Sprejmi tedaj, ljubi Oče! to hvalno daritev, po kateri pričujemo, da si ti edini Bog, kralj nebes in zemlje. Gospod življenja in smrti, kojega postavi se podvreči morajo vse stvari v nebesih in na zemlji in pod zemljo. — Sprejmi to zahvalno daritev, po kateri se ti dostojno zahvalimo za vse prejete dobrote na duši in na telesu; da si po svoji podobi nas stvaril, po svojem Sinu nas odrešil, po svetem Duhu nas posvetil, v sveto katoliško cerkev nas poklical, pogubljenja nas otel, za nebesa nas odločil. — Sprejmi to pravno daritev, ki naše grehe izbrisuje, naše duše očiščuje, naše dolgove plačuje in grešne otroke spravlja z razžaljenim očetom. — Sprejmi to prosilno daritev, in spoznaj v njej glas svojega umirajočega Sina, ki za nas prosi milosti in blagoslova. Bolečin, solz in molitev svojega umirajočega Sina ne boš zavrgel. Naj se tedaj po tej daritvi tvoja milost razlije črez vse stvari, ki te poznajo in ki te ne poznajo; ki te ljubijo in ki te ne ljubijo. Vernike potrdi, nevernike razsveti; omahljive krepčaj, trdovratne omehčaj; skušnjave odganjaj, nesreče nas brani; daj nam tudi vsakdanjega kruha, blagoslovi delo naših

rok in sad zemlje pomnoži, da se tvojih dobrot veselimo, ki zaupamo v zasluženje tvojega Sina, Jezusa Kristusa. Amen.

Sanktus. Daritev sv. meše podpira vernike na zemlji, tolaži duše v vica in razveseljuje angelje in svetnike v nebesih. Zato vas vabim vse izvoljene božje: tebe Marija, nebeška kraljica, vas, sveti Kerubi in Serafi, in vse božje svetnike in svetnice: pridite, da gremo Jezusu, ki se že bliža, z veselim petjem nasproti, rekoč: Svet, svet, svet si ti, Bog Sabaot: nebo in zemlja sta polna tvoje časti. Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Slava mu v nebesih in na zemlji!

Pred povzdigovanjem. Ozri se toraj, Oče nebeški! na daritev, tebi že pripravljeno; v njej ti darujemo tvojega Sina, nad katerim imaš vse svoje dopadenje. Zavoljo njega blagoslovi najpoprej našo sv. katoliško cerkev, katero si je pridobil s svojo krvjo. Madežev jó očisti, nevarnosti jo brani, s čednostmi jo okinčaj; po vsem svetu jo razširi, da pride že skoraj preblaženi čas, ko bode ena čeda in eden pastir. — Napolni z močjo in obilnostjo sv. Duha sy. očeta, rimskega papeža, našega škofa, naše dušne pastirje in vse, ki širijo tvoje kraljestvo na zemlji. Razsveti in v dobrem

potrdi našega vladarja in vse deželske gosposke, da tebe, Kralja vseh kraljev, ponižno spoznajo, sebi izročena ljudstva po tvoji postavi vladajo, in z mogočno roko sovražnike vere in čednosti brzdaajo. — Spomni se zlasti onih, za ktere sem posebno dolžen moliti: mojih starišev, bratov in sester, prijateljev in dobrotnikov; povrni njim stovrstno na tem in onem svetu, karkoli so meni dobrega storili. Spomni se onih, ki so moji skrbi izročeni, in milostno dostavi, kar sem jaz pri svojih dolžnostih zamudil. Spomni se tudi onih, ktere sem kedaj pohujšal, ali sem kriv bil, da so tebe razžalili, pelji jih zopet razaj na pravo pot, in nikar ne dopusti, da bi bili zaradi moje hudobije pogubljeni. — Spomni se slednjič tudi mene, ki sem tvoja najnevrednejša stvar, nikakor vreden, da izrečem tvoje sveto ime, in se prikažem pred tvojim obličjem. Prav zato pribežim pod priprošnjo preblažene device Marije, sv. apostolov in mučencev, sv. spoznavcev in devic in vseh tvojih svetnikov. Zavoljo njih priprosnje me usliši! Srce mi očisti; dušo mi ozdravi; hudo poželenje v meni pogasi; v skušnjavah me brani, v vojski me podpiraj, k zmagi me pripelji; in ker sem po svojih grehih večno pogubljenje zaslužil, mi po Jezusovem zasluženju večno življenje dodeli. Amen

Povzdigovanje.

Ponižno te molim, o Jezus, edinorojeni Sin večnega Očeta, živi kruh angeljski, hrana izvoljenih, popotnica umirajočih, zastava večnega življenja. Daruj trpljenje svojega rešnega Telesa nebeškemu Očetu v odrešenje moje grešne duše. Amen. — O Jezus! v tebe verujem, o Jezus! v tebe upam; o Jezus! tebe ljubim črez vse.

Ponižno te molim, presveta rešnja Kri Jezusova, na sv. križu za nas prelita. Kliči za mene grešnika pred božjim tronom za milost in usmiljenje. Očisti mojo srce in napoji mojo dušo s sladkostjo božje ljubezni. — O Jezus! tebi živim; o Jezus! tebi umerjem; o Jezus! tvoji sem živ in mrtev. Amen.

Po povzdigovanji. Oče nebeški, ne gledaj zdaj na nas, tvoje nevredne, grešne otroke: ampak ozri se na obličje svojega Sina, kateri zdaj med teboj in med nami stoji, kakor naš srednik in priprošnjik, kakor viši duhoven nove in večne zaveze, v rokah držeč krvavo daritev svojega trpljenja in smrti, ki jo tebi daruje v spravo naših grehov in izveličanje naših duš.

Zavoljo te daritve, večni Bog, se usmili zlasti mene, ki sem pri njej osebno pričujoč, da v polni meri njenega sadu deležen postanem. Verujem, da je Kristus za grešnike umrl

in jim s svojo smrtjo novo življenje zaslužil. Zato te prosim, dodeli tudi meni, da bode moj dosedanji grešni človek s svojim grešnim poželenjem in djanjem s Kristusom vred na križ pribit, križan in umorjen, — in da po tej skrivnostni smrti presajen v sv. rane Jezusove, ki so vir novega življenja, se tudi jaz prenovim k novemu življenju, ter postanem nova stvar, ki je po Bogu vstvarjena v vsej pravičnosti in svetosti. Nikar ne dopusti, da bi se kedaj od Kristusovega križa zopet ločil in v prejšnje grehe povrnil!

Hvaležen za te milosti se pa s toliko bolj sočutnim srcem spominjam vernih duš v vicah, zlasti onih, za ktere sem posebno dolžen moliti... Slišim jih v duhu, kako nas usmiljenja prosijo, da bi jim na pomoč pritekli, zlasti z daritvijo svete meše. Zapovej torej, večni Oče! svojim angeljem, da vzamejo kelih rešnje Krvi Kristusove, ga nesejo na kraj trpljenja, in ga črez verne duše razlijejo, da se ohladi pekoči ogenj, in duše po njej očiščene se radostno na mesto večnega počitka preselijo. Po tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Vse te prošnje povzamem v ono sv. molitev, katero nas je Jezus sam moliti učil, ter molim po njegovem povelji, rekoč: Oče naš, kateri si v nebesih itd.

Sveto obhajilo.

Miza Gospodova je pogrnjena, jagnje božje je zaklano in nam v jed pripravljeno. Že slišim glas, ki nas k sveti večerji vabi, rekoč: „Pridite k meni vsi, ki trpite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil“. O neskončna ljubezen! kako sem zamogel biti tako slep in tako hudoben, da sem tebe, o sladki Jezus, tolikokrat pozabil, in te tako grdo in nehvaležno žalil! Iz celega srca obžalujem to slepoto, objokujem svoje grehe, ponovim še enkrat sklep, popolnoma poboljšati svoje življenje. S tako skesanim srcem ti grem nasproti, rekoč: Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas! — Ker pa, o Gospod! nisem vreden, da v sv. zakramentu pod mojo streho greš, te prosim: reci le eno samo besedo, in ozdravljena bo moja duša. Izreci to besedo, in pridi v duhu k meni, in se z mojim srcem skleni na vse večne čase.

Verujem, da si moje prošnjo uslišal, in te ponižno prosim: razsveti in potrdi mojo dušo, da na tebe nikdar ne pozabim, tvoje nauke vedno premišljujem, tvoje izglede zvesto posnemam, vse križe in težave iz ljubezni do tebe voljno prenašam, za tebe delam, živim in umerjam. Božji Izveličar! kedar omagujem, me podpiraj: kedar sem skušan, me brani in očisti

in posveti vse moje misli, besede in djanja. Tvojemu sv. srcu izročim vsa opravila svojega življenja; vladaj in vodi jih po svojem sv. dopadenji. Varuj moje srce in moja usta, da nič ne mislim, in nič ne govorim, kar bi bilo duhu sv. vere nasproti. Daj mi, da brez madeža potujem po tej solzni dolini, na smrtno uro milost najdem pred tvojim obličjem, in v svetem raji te ljubim in uživam na vse večne čase. Amen.

Poslednja molitev. Naj ti dopade, večni Bog, ta sv. daritev, ki smo ti jo v imenu sv. cerkve darovali in dodeli nam vse milosti, ktere si kedaj svojim najsvetejšim služebnikom pri daritvi sv. meše dodelil. Daj nam, da zana-prej na tem svetu tako živimo, da nebes ne pozabimo, in časne dobrote tako uživamo, da večnih ne zgubimo, in da med vsemi spremembami minljivega življenja se naša srca stalno tje obračajo, kjer je edino pravo veselje. To vse nam dodeli po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslov. Blagoslovi nas vsegamogočnost Boga Očeta, modrost Boga Sina in milost Boga sv. Duha. Blagoslovi nas, vse vladajoča presveta Trojica, zdaj in na smrtno uro. Amen.

Zahvala. Zahvaljujem se ti, o Bog, za tvoj blagoslov in ž njim previden grem veselo

na svoj dom. Ta blagoslov naj me spremlja po vseh potih, pri vseh opravilih, in naj me varuje vsake nesreče. — Odpusti mi vso mlačnost in vse raztresene misli mojega srca, in kar je manjkalo moji pobožnosti in ljubezni, iz neskončnega zaklada Jezusovega trpljenja in zasluženja milostno dostavi. — O Marija! bodi danes in vselej moja mati in pomočnica. Amen.

Molitev za vse žive kristijane.

Vsegamogočni, neskončno usmiljeni Bog, Oče miru in ljubezni, kateri želiš, da vsi tvoji otroci kakor bratje in sestre med seboj živé v lepem svetem miru, v vedni edinosti in stanovitni ljubezni, daj nam svojega sv. Duha, da nas napolni s svojimi svetimi darovi. Prosim te za svoje prijatelje in neprijatelje, tovarše in dobrotnike, zlasti za domače; daj nam vsem razsvetljeno pamet, da vedno pošteno živimo, tebi služimo in po tem revnem življenji srečno pridemo k tebi, svojemu Očetu v večno življenje po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za vse verne duše v vicah.

O Bog vsega usmiljenja, stvarnik in odrešenik vseh vernih, kateri deliš odpuščenje in

izveličanje, ponižno te prosim, dodeli mojim bratom in sestram, dobrotnikom, tovaršem, znancem in vsem vernim kristjanom, ki so se pred menoj ločili s tega sveta, po priprošnji Marije device in vseh svojih svetnikov svoje usmiljenje. Odpusti jim vse grehe in daj jim priti v družbo svetih izvoljenih, da srečno dosežejo, česar so vselej želeli, tebe od obličja do obličja gledati, tebe uživati, tebe častiti, hvaliti in moliti vekomaj. Vse to te prosim po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pobožni zdihljeji.

Moj Jezus, usmiljenje!

Presladki Jezus, ne bodi moj sodnik, ampak izveličar!

O presladko srce Marije, bodi moje rešenje!

Naša ljuba Gospa presvetega srca, prosi za nas!

Jezus, Marija, Jožef! vam darujem svoje srce in svojo dušo! — Jezus, Marija, Jožef! pridite mi na pomoč v moji smrtni sili. — Jezus, Marija, Jožef! z vami naj se loči moja duša v miru. Amen.

Četrta sveta meša.

V čast britkega trpljenja Kristusovega.

Preljubi Jezus, moj izveličar in odrešenik! ti si iz neskončne ljubezni do nas daritev sv. meše postavil, da imamo vedni spomin tiste tvoje najsvetejše daritve, ktero si na sv. križu za nas opravil; zraven tega pa tudi pripomoček, da se zamoremo vdeleževati zasluženja te tvoje presvete daritve. Jaz hočem zdaj z vso le mogočo pobožnostjo biti pri tej sveti daritvi, ter jo hočem darovati presveti Trojici v čast in hvalo, v spomin in počesčenje tvojega britkega trpljenja in tvoje grenke smrti, v zahvalo za vse meni in vsem ljudem podeljene milosti in dobrote, v zadostenje za vse svoje pregrehe; v prošnjo za vse milosti, ki so k izveličanju

moje duše potrebne in koristne, v tolažbo in pomoč vsem živim in mrtvim, zlasti pa prosim še za to milost.... Dodeli mi milost, pri tej sv. daritvi tako pričujočemu biti, da dosežem namen, zavoljo kterega si sv. mešo postavil.

O preblazena devica in mati božja Marija! ki si na Kalvarski gori pod križem stala, kadar je bil moj Odrešenik za izveličanje sveta na njem darovan; prosi za me, da bom s spodobno ponižnostjo, v čast božjo in v svoje večno izveličanje pri tej sv. daritvi, kjer se Jezus, tvoj božji Sin, vnovič, pa nekrvavo svojemu nebeškemu Očetu daruje.

Mešnik gre k altarju. — Kristus gre s svojimi učenci na Oljsko goro.

Pristop. Predobrotljivi Jezus! iz ljubezni do mene si prostovoljno šel na Oljsko goro, ter si tam svoje bitko sveto trpljenje začel. Žalosten si bil do smrti iz ljubezni do mene. Oh! odpusti mi grehe, ki so bili uzrok tvoje žalosti, tvojega bitkega trpljenja. Iz srca jih obžalujem, ker sem ž njimi tebe, največa, vse ljubezni vredna dobrota in lepota razžalil.

Mešnik moli pred altarjem. — Kristus moli na Oljski gori in krvavi pot poti.

Trikrat, o Jezus! si molil na Oljski gori k svojemu nebeškemu Očetu. Popolnoma si se

bil vdal njegovi sv. volji. Krvavi pot si potil v omivanje mojih grehov. Nebeški Oče pošlje angelja, te tolažit in okrepčat. — Ljubeznjivi Jezus! daj mi milost, da se tudi jaz popolnoma vdam tvoji presveti volji, in da srčno obžalujem vse svoje pregrehe! Naj ne bo tvoja prelita kri nad menoj zgubljena. Pošlji mi svojega svetega angelja, da me v moji žalosti tolaži in vseh skušnjavah okrepčuje.

Mešnik poljubi altar, gre na desno stran in moli. — Kristus je s poljubom izdan, vjet, in zvezan k Anu peljan.

Iz ljubezni do mene, o Jezus! si se prostovoljno dal s poljubom izdati, vjeti in neusmiljeno zvezati in potem k hudobnemu Anu peljati. Zavaljo vseh bolečin in zasramovanj, ktere si na tem potu z največo potrpežljivostjo pretrpel, te prosim za milost, da to malo, kar mi je trpeti, iz ljubezni do tebe rad trpim in potrpežljivo prenašam.

Mešnik moli v sredi altarja „Kirie eleison“. — Kristusa peljejo h Kajfu, Peter ga zataji, Judje ga zasramujejo.

Preljubi moj Jezus, pripustil si, da so te k velikemu duhovnu Kajfu peljali, tam te je Peter trikrat zatajil; tam so te Judje vso noč neusmiljeno zasramovali, zaničevali in s pestmi bili. Prosim te, nikoli ne dopusti, da bi te

tudi jaz z besedo ali z djanjem kedaj zatajil Vtrdi me v pravi veri do konca mojega življenja. Dodeli mi milostjivo, da sveto vero vselej očitno, brez straha spoznam in po njej živim. Varuj me, da te nikoli z nobenim grehom ne žalim in ne zatajim.

Mešnik se obrne k ljudstvu, rekoč: Dominus vobiscum — Gospod z vami! — Kristus se obrne k Petru, in ga nagne k pokori.

O veliko večkrat kakor Peter, sem te jaz razžalil, o moj Jezus! Oh, obrni tudi na me tiste svoje milostljive oči, s katerimi si Petra pogledal, in dodeli mi milost, da tudi jaz ž njim vred svoje grehe obžalujem in te nikoli več ne žalim.

Mešnik gre spet na desno in moli. — Kristusa peljejo k Pilatu in ga tam tožijo.

Prišel bo čas, o Jezus! ko se bom moral prikazati pred tvoj sodnji stol, ter bom moral dati odgovor od vsega svojega življenja. Ojstro me bodo tožili hudobni duhovi. — Preljubi moj Jezus! po tistih bolečinah, ktere si prestal, ko so te k Pilatu peljali in te krivo tožili, te prosim, dodeli mi milost, tako živeti, da bom kedaj v tebi gledal milega, ne pa ostrega sodnika, da se tožbe hudobnih duhov bal ne bom.

Evangelije.

Mešnik gre na sredo altarja in moli; potem gre na levo in bere sv. evangelje. — Pilat pošlje Kristusa k Herodu, in ta ga zasmehuje.

O Jezus! od sodnika do sodnika te vodijo. Kot neumneža te zaničujejo z belim oblačilom. Pri vsem tem zaničevanju molčiš in trpiš. Mar ne bom tudi jaz iz ljubezni do tebe kaj malega tiho in potrpežljivo prenašal? To želim, to hočem, o Jezus! s tvojo milostjo storiti zdaj n ves čas svojega življenja.

Mešnik se povrne na sredo altarja, se iobrne in pravi: Dominus vobiscum — Gospod z vami! — Herod pošlje Kristusa nazaj k Pilatu; tu ga krivo tožijo in zasramujejo.

Zahvalim se ti, o moj preljubi Jezus! za vse stopinje, ktere si v svojem britkem trpljenji za-me storil. Zahvalim se ti za potrpežljivost, ktero si razodeval pri vseh tolikih krivih tožbah: zlasti, ko 'so za Baraba prosili, tebe pa pogubili. Oh, ne pripusti, da bi kedaj kako stvar bolje ljubil, kakor tebe; ker ti edini zaslužiš čez vse ljubljen biti.

Darovanje.

Mešnik odkrije kelih in daruje kruh in vino. — Kristus je oblačil oropan, k stebru privezan in neusmiljeno bičan.

Kristus Jezus! zavoljo tistih neštevilnih kapelj tvoje svete krvi, ki je tekla pri neu-

smiljenem bičanju tvojega najsvetejšega telesa, te prosim, nikar ne dopusti, da bi svoje telo kedaj oskrnil z grdo nesramno nečistostjo, ki je bila poglavitni vzrok tvojega bičanja. Darujem svoje telo popolnoma v tvojo službo. Nikoli nočem nobenega uda svojega telesa obrniti v tvoje razžaljenje. Rajši hočem umreti, kakor s svojimi očmi, s svojim jezikom, s svojimi ušesi, s svojim telesom ali s svojo dušo zoper to angeljsko čednost, sveto čistost se kaj pregrešiti. K temu, o Jezus! mi daj ti svojo pomoč! svojo milost! Odvrni pa od mene šibo svoje jeze, katero sem zaslužil s svojimi grehi. zlasti še s svojim telesom.

Mešnik kelih pokrije. — Kristusa s trnjem kronajo.

Jezus Kristus! po strašnih bolečinah, ktere si prestal, ko so tvojo sveto glavo s trnjem kronali, te prosim, prebodi moje meso s svojim sv. strahom, in dodeli mi milost, da sebe vedno zatajujem in da bom tako vreden spoznan, da me boš kedaj v nebesih kronal s krono svojega veličastva.

Mešnik roke umiva. — Kristus je nedolžen spoznan, kedar si je Pilat roke umil.

O Jezus! ti si res ves nedolžen; oh jaz, jaz sem kriv! jaz sem grešil! jaz zaslužim trpljenje in bolečine, kateri si ti trpeti hotel.

Oh, naj bom vendar deležen zasluženja tvojega nedolžnega trpljenja! Operi me bolj in bolj mojih pregreh! Očisti me vse hudobije, ker vem, da nič nečistega v nebesa ne more.

Mešnik se k ljudstvu obrne rekoč: Orate fratres — Molite bratje! — Kristus je pred ljudstvo postavljen z besedo: „Glej človek!“

Nebeški Oče! poglej svojega Sina, ki se je iz ljubezni do mene včlovečil. Glej njegovo s trnjem kronano glavo! Glej njegovo s pljunki omadežano in z udarci razbito obličje! Glej njegovo vse raztepeno, vse ranjeno telo! Glej vse to je iz ljubezni do mene prestal! Zavoljo tega imej usmiljenje z menoj, o predobrotljivi Oče! — In ti, o Jezus! bodi milostljiv; zlasti takrat, kedar bom postavljen pred tvoj sodnji stol, in bom odgovor dajal od vsega svojega življenja. Takrat se spomni moje sedanje prošnje, in vsega, kar si pretrpel za me, in nikar me ne zavrzi iz pred svojega obličja.

Mešnik moli predglasje, — Kristus nedolžen je k smrti obsojen.

Neskončna zahvala naj ti bo, o Jezus! ker si sodbo toliko zaničljive smrti za me rado-
voljno slišati hotel, akoravno si ves nedolžen bil. Oh, dodeli mi milost, da svoje življenje zdaj tako ravnam, da ne bom kedaj slišati moral sodbe večnega pogubljenja zavoljo gre-

hov. Kedar boš prišel sodit, oh, nikar me ne zavrži. Takrat me prištej tistim, ktere boš z veselimi besedami poklical v večno veselje!

Mešnik tiho moli. — Kristus nese tiho težki križ na Kalvarijo.

O preljubi moj Jezus! ti si rekel: „Kdor hoče za menoj priti, naj sam sebe zatajuje, svoj križ zadene in hodi za menoj!“ Vidim, kako si svoj težki križ zadel in nesel na goro Kalvarijo, v neizrečeno velikih bolečinah, med zaničevanjem, brez vse pritožbe, z največo ljubeznijo in potrpežljivostjo. Preljubi Izveličar! trdno sklenem, moja resnična volja je, da grem za teboj. Zato radovoljno prevzemen tisti križ, katerega si mi ti naložil, in mi ga boš še naložil. Nositi ga hočem, dokler bo tebi dopadljivo; in to brez toževanja, brez godrnjanja. Iz ljubezni do tebe in zedinjen s teboj v tistih bolečinah, ktere si trpel, kedar si težki križ nesel, hočem vse rad pretrpeti. Le s svojo milostjo me podpiraj; zakaj moj duh je sicer pripravljen in voljen, ali moje meso je slabo. V tebi pa zamorem in premorem vse. O trpeči Jezus! usmili se pa tudi vseh, za ktere sem dolžen moliti, in za ktere sem moliti obljubil. Dodeli meni in vsem milost pobožnega življenja in srečne smrti. Amen.

Povzdigovanje.

Mešnik spreminja kruh in vino v Jezusovo Telo in Kri. — Kristusa na križ pribijajo.

O preljubeznjivi moj Jezus! po tistih neznanih bolečinah, ktere si pretrpel takrat, ko so ti na gori Kalvariji trgali oblačila s tvojega ranjenega telesa, ko so tvoje svete roke in noge pribijali z velikimi žreblji na križ, in zavoljo takrat prelite drage Krvi te prosim: odpusti mi vse grehe, ktere sem kedaj storil s svojimi rokami ali svojimi nogami. In dodeli mi milost, da zanaprej svoje roke in svoje noge le v tvojo službo obračam.

Mešnik povzdigne sveto rešnje Telo. — Kristus je na križu povzdignjen.

Jezus Kristus. v tebe verujem! Jezus Kristus, v tebe upam! Jezus Kristus, ljubim te čez vse! — Ti sam si tukaj pričujoč, ki si se na križu iz ljubezni do mene dal povzdigniti in si se ljudstvu pokazal. Molim te v ponižnosti svojega srca, moj Bog in moj Gospod! bodi milostljiv meni, ubogemu grešniku!

Mešnik povzdigne sv. rešnjo Kri. — Kristus toči na križi svojo sveto Kri.

Jezus! tebi živim; Jezus! tebi umerjem; Jezus! tvoj sem živ in mrtev. Amen. — Preljubi Jezus! tvoja sv. Kri je tukaj pričujoča,

ktero si nekda j za nas na križu prelil. Molim te in te prosim, naj ne teče zastonj za me; moj Bog in Gospod! bodi milostljiv meni ubogemu grešniku!

Mešnik moli po povzdigovanji. — Kristus visi tri ure na križu.

Tri ure, o Jezus! si visel na križu v neznanih bolečinah. v strašnem trpljenji. Oh, te so bile strašne ure! Tri ure si bil v smrtnih težavah! Oh, usmili se me v vseh bolečinah, ktere bom še trpeti imel, zlasti takrat, ko bom v smrtnih težavah. Ne pusti v pogubljenje moje duše, za ktero si toliko trpel. Stoj na strani s svojo milostjo vsem tistim, ki so zdaj v smrtnih bitkostih! Usmili se vseh vernih duš v vicah, zlasti... Daj jim večni mir; meni pa milost, tako živeti, da kedaj srečno umerjem, in pridem v večni mir in pokoj. Amen.

Mešnik moli: Pater noster — Oče naš. — Kristus pregovori sedem besed na križu.

Iz ljubezni do tebe, o Jezus! ki si na križu za svoje sovražnike prosil, odpustim vsem tistim, ki so me kedaj razžalili. — Daj mi, kakor spokornemu razbojniku, milost spokorjenja in vzemi tudi mene v sveti raj. — Želim in hrepenim živeti in umreti pod varstvom Marije, ktero si tudi meni dal v ljubeznjivo

mater, kakor sv. Janezu pod križem. — Zavoljo tvojega prebritkega zapuščenja na križu te prosim, ne zapusti me v moji zadnji uri! — Zavoljo tvoje velike žeje te prosim, dodeli mi srčno hrepenenje, tebi zvesto služiti, vse iz ljubezni do tebe storiti in vse voljno potrpeti. — Želim vse spolniti, kar ti, o Jezus! tirjaš od mene, in sicer tako, kakor si ti dopolnil voljo svojega nebeškega Očeta. — Že zdaj, kar bom želel v zadnji uri, vzdihnem po tvojem zgledu! „Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo.“

Mešnik razdeli sv. hostijo. — Kristus umerje.

Kako velika je tvoja ljubezen do mene, o Jezus! Na križu umerješ iz gole ljubezni do mene! Pristrčno te zato zahvalim; pa prosim, daj mi milost, naj tudi jaz iz ljubezni do tebe živim, trpim in umerjem. Amen.

Mešnik govori; Agnus Dei — jagnje božje!
 — *Pri Jezusovi smrti se jih mnogo spreobrne.*
 — *Kristus dopusti odpreti svojo stran.*

O Jezus, Bog mojega srca! po sv. Krvi in vodi, ktera je po tvoji smrti tekla iz tvoje sv. rane, te prosim: vsega me spreobrne! Operi in očisti moje srce vseh grehov. in daj mi ponižno, skesano, potrto, tebi dopadljivo srce! Zato udarim na svoje grešno srce in rečem poln kesanja in poln zaupanja: Jagnje božje!

ki grehe sveta odjemlješ, usmili se me, usmili se me!

Obhajilo.

Mešnik se obhaja. — Kristus je pokopan.

Preljubi moj Jezus! ki si pripustil, da so po tvoji smrti tvoje presveto telo s križa sneli, ga mazilili, v čisto tenčico zavili in v nov grob položili; o kako srečen bi bil, da bi te z mešnikom vred zavžiti smel! Pa nisem vreden, da greš pod mojo streho. Vendar pa hrepnim po tebi, o moj Jezus! Verujem v tebe, o moj Jezus! Upam v tebe, o moj Jezus! Iz srca te ljubim, o Jezus! moja križana ljubezen! In kdaj bo prišla tista srečna ura, da se boš ponižal k meni priti? Prosim te ponižno, očisti moje srce vsega, kar ti ne dopade; kajti vse to obžalujem iz ljubezni do tebe. Pripravi v mojem srcu svojemu veličastvu spodobno stanovanje! Dodeli, da te vselej s vso mogočo spodobnostjo in spoštljivostjo prejmem! Ne pripusti, da bi brez te svete popotnice se iz sveta ločil!

Mešnik moli na desni strani, gre na sredo, pozdravi ljudstvo in moli zadnje molitve — Kristus vstane od smrti, se prikaže svojim učencem, in ostane pri njih 40 dni.

Častitljivo vstaneš od smrti, o Jezus! se prikažeš svoji ljubeznjivi materi, svojim apo-

stolom, svojim učencem; še 40 dni ostaneš pri njih, jih tolažiš in učiš. Prosim te, ostani pri meni s svojo milostjo do konca mojega življenja. Dodeli mi milost, tako živeti, da enkrat častitljivo vstanem od smrti, in te s tvojo presveto materjo in z vsemi svetniki vred v nebesih vso večnost gledam in častim. Amen.

Mešnik blagoslovi ljudstvo in moli zadnje evangelje. — Kristus gre v nebesa in pošlje sv. Duha.

Zavoljo svojega čudovitega vnebohoda, o Jezus! se me usmili, Daj mi že zdaj svoj sv. blagoslov! Blagoslovi vse moje misli, besede in djanja, vse moje stopinje in nehanja! Blagoslovi moje življenje in mojo smrt.

S poslanim svetim Duhom, o Jezus! se tudi mene usmili, ter tudi meni dodeli darove svojega sv. Duha! In ti sv. Duh! usmili se me in vedno ostani pri meni. Danes in ves čas mojega življenja me krepčaj v vseh skušnjavah! uči in vodi me k božji službi, moje srce užgi z ljubeznijo do Boga, da danes in vselej iz ljubezni do Boga, vse hudo opustim in le dobro storim, da vse težave potrpežljivo potrpim in poslednjič tje pridem, kjer te bom z Očetom in Sinom večno ljubil in hvalil. Amen.

Po sv. meši. Sprejmi, o nebeški Oče! to najsvetejšo daritev sv. meše v zedinjenji s tisto

daritvijo, ktero je tvoj ljubeznjivi Sin, moj odrešnik Jezus Kristus na altarji sv. križa za izveličanje vsega sveta nekda opravil. Odpusti mi vse, karkoli sem se kedaj pregrešil pri sv. meši, in dođeli mi vse tiste milosti, ktere obilno deliš njim, ki so pobožno pri tej sv. daritvi.

O Jezus! zavoljo neskončnega zasluženja tvoje svete daritve na križu, te ponižno prosim za tvojo milost v življenji in v smrti. Vse, karkoli bom danes mislil in želel, govoril in storil, trpel in opustil, vse naj bo tebi v čast, vse iz ljubezni do tebe!

Čast bodi Očetu, in Sinu, in sv. Duhu; kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in na večne čase. Amen.

Pobožni zdihljej.

Jezus! vtisni rane svoje — globoko v počutke moje; — bodi meni tvoja kri — v spravo in zveličanje!

Sveta Mati, to te prosim, rane Kristusa naj nosim, vtisni v moje jih srce!

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, prosi za nas!

Srce Jezusovo, usmili se nas!

Peta sveta meša.

V čast Marije, matere božje.

Molitev pred sv. mešo.

K tebi se zatečem, o presveta Mati Jezusa mojega Izveličarja, in te prosim, pridobi mi milost, da bom s ponižno molitvijo, gorečo ljubeznijo, s hvaležnim in skesanim srcem zamogel biti pri najsvetejši daritvi svete meše. S tem neomadežanim darom, o presveta Mati, želim se presveti Trojici zahvaliti za vse milosti, s kterimi je tvoje presveto in neomadežano srce olepšala. Tudi želim s tem presvetim darom Boga, neskončno usmiljenega, prositi po zasluženji Jezusa Kristusa in po tvoji materni ljubezni za svoje lastno spreobrnjenje in za spreobrnjenje vseh ubogih grešnikov.

O Marija, brez madeža spočeta! prosi za nas, ki k tebi pribežimo.

Začetek sv. meše. V imenu Boga Očeta itd.

Vsegamogočni, večni Bog! ponižno te prosimo po zasluženji blažene device Marije in vseh tvojih svetnikov, odvzemi od nas naše grehe, da bomo vredni, s čistim srcem stopiti v najsvetejše svetišče.

Bodi pozdravljena, sveta Mati, ki si rodila kralja, ki nebo in zemljo vlada od vekomaj do vekomaj. — Psl. 44. Iz srca mi teče vesela pesem: svojo hvalnico posvečujem kralju. — Čast bodi Očetu itd. — Bodi pozdravljena, sveta Mati, ki si rodila kralja, ki nebo in zemljo vlada od vekomaj do vekomaj.

Gospod, usmili se nas! Kristus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Gloria. — Slava. Hvalim in slavim te, presveta Trojica, zavoljo tvoje modrosti, moči in dobrote, da si Marijo, milosti polno, od vekomaj izvolila za mater našemu Izveličarju. S toliko sveto nedolžnostjo si jo napolnil, o Bog, da o njej sam govoriš: Vsa si lepa, moja prijateljica, in ni madeža v tebi. — Milostljivi Bog! tudi nas čedalje bolj očisti, da bomo vredni, moliti, hvaliti in slaviti tebe, vsega-mogočnega, trojedinega Boga in Gospoda, Očeta in Sina in sv. Duha. Amen.

Molimo. Dodeli nam, svojim služebnikom, te prosimo, Gospod Bog! da se vednega zdravja na duši in na telesu veselimo, in da bomo po častiti priprošnji blažene Marije, vselej device, sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Užgi, o Gospod! z ognjem sv. Duha naša srca, da ti bomo s čistim telesom služili in z očiščenim srcem dopadli. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Branje iz bukev Jes. Sir. pogl. 24. V začetku in pred vsem časom sem bila vstvarjena, in vekomaj ne bom nehala biti, in v svetem prebivališči sem pred njim služila. In tako sem na Sionu vtrjena, in v svetem mestu je moje počivališče, in v Jeruzalemu je moja oblast. In vkoreninila sem se med častitim ljudstvom, ktero je del mojega Boga, in njegov delež; in v družbi svetnikov je moje stanovanje.

Graduale. Blažena in častitljiva si, devica Marija, ker brez madeža devištva si se znašla mati Izveličarja. — Devica, božja porodnica, kterega celi svet ne obseže, se je včlovečen zaklenil v tvoje naročje. Aleluja, aleluja. — Po porodu si, devica, neomadežana ostala; božja porodnica, prosi za nas. Aleluja.

Sveto evangelje.

Besede svetega evangelja po sv. Lukežu, pogl. 11.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignila neka žena glas zmed množice in mu je rekla: Blagor telesu, ktero je tebe nosilo, in prsim, ktere si sesal. On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri božjo besedo poslušajo in jo ohranijo.

Vera. (Moli sv. apostoljsko vero).

Darovanje.

Češčena si Marija, milosti polna; Gospod je s teboj, blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa.

Sprejmi sveti Oče, vsegamogočni, večni Bog! ta neomadežani dar, kterega mešnik, tvoj služebnik, tebi, pravemu, živemu Bogu daruje, za moje neštevilne grehe, zamére in zanikernosti, za pričujoče, pa tudi za vse verne kristijane, žive in mrtve, naj bo meni in njim v izveličanje in večno življenje. Amen.

Darujemo ti tudi, o Gospod! kelih izveličanja, in prosimo tvojo milost, naj pride s prijetnim duhom pred obličje tvojega veličanstva za naše in vsega sveta izveličanje. Amen.

V Duhu ponižnosti in s skesanim srcem naj bomo od tebe, o Gospod! sprejeti, in naša daritev naj se tako opravlja danes pred tvojim obličjem, da tebi, o Bog! dopade.

Sprejmi, o sveta Trojica, ta dar, katerega ti darujemo v spomin trpljenja, od smrti vstajenja in nebohoda Jezusa Kristusa, Gospoda našega, in v čast presvete, vselej čiste Marije device, sv. Janeza krstnika, sv. apostolov Petra in Pavla, teh in vseh svetnikov; da bo njim v čast, nam pa v izveličanje, in da oni za nas prosijo v nebesih, katerih spomin obhajamo na zemlji; po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tiha molitev. Po tvojem usmiljenji, o Gospod, in po priprošnji blažene Marije, vselej device, naj nam služi ta daritev v večno in časno srečo in mir. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Predglasje. Res je, spodobi se in dolžnost je, prav in dobro, da ti vselej in povsodi hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog, in te v počeščenji blažene Marije, vselej device, združeni hvalimo, častimo in slavimo, ktera ni samo tvojega edino-rojenega Sina po obsenčenji sv. Duha spočela: ampak tudi čast devištva ohranila, ko je svetu porodila večno luč, Jezusa Kristusa, Gospoda

našega. Po katerem tvoje veličastvo hvalijo Angelji, molijo Gospodstva, trepečejo Oblasti, in nebesa in nebeške Moči in blaženi Serafi z združenim radovanjem slavijo. In da ž njimi tudi našim glasom do tebe priti dovoliš, te prosimo s ponižno prošnjo, rekoč: Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot! nebo in zemlja sta polna tvoje časti. Hozana po višavah. Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem. Hozana po višavah.

Spomin živih.

Po Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, te ponižno prosimo, o dobrotljivi Oče nebeški! ohrani v miru, vladaj in razširjaj sveto katoliško cerkev po vsem svetu; usmili se našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., in vseh duhovskih in deželskih oblastnij, vseh pričujočih in vernih kristjanov.

Spomni se tudi, o Bog! svojih služebnikov in služebnic I. I. (*imenuj žive, za ktere hočeš posebno moliti*), in vseh, za ktere sem dolžen moliti in prositi. Dodeli jim, o Gospod! vse, česar za dušo in telo potrebujejo, da te bomo hvaležni molili in častili. Amen.

Sklenemo se z Marijo, prečisto devico, s svetimi apostoli, mučenci, spoznovavci, devicami in vsemi svetniki, in te prosimo, o Bog! do-

deli nam po njih zasluženji in prošnjah pomoč v vseh opravilih, in varuj nas vseh nadlog, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Odprite se nebesa in rosite nam Izveličarja! O solnce pravičnosti, pridi in razsveti nas! O angeljski kori, sprejmite jagnje božje iz Očetovega naročja na oltar mira in sprave! Pridi, o sveti Duh! in užgi ogenj nebeške ljubezni v naših srcih, da bomo vredno počastili ženina svojih duš.

O moj Izveličar! zahvalim se ti za ljubeznjivi spomin, ki si nam ga v najsvetejšem zakramentu zapustil, in te ponižno prosim, da, kakor boš kruh in vino v svoje sveto Telo in Kri spremenil, tudi mene v sebe spremeniš, in vsa moja djanja k dobremu koncu pripelješ. Amen.

Povzdigovanje presvete hostije.

Bodi češčen in hvaljen pravi Bog, v podobi kruha na altarji živ pričujoč! O Jezus! bodi mi milostljiv; o Jezus! usmili se me; o predobrotljivi Jezus! odpusti mi vse moje grehe. Amen.

Povzdigovanje svetega keliha.

Bodi češčen in hvaljen pravi Bog, v podobi vina na altarji živ pričujoč! O Jezus!

tebi živim! o Jezus! tebi umerjem; o Jezus! tvoji sem živ in mrtev. Daj, o Jezus! da tvoja draga Kri ne bo nad menoj zgubljena.

Po povzdigovanji.

O čudež božje vsegamogočnosti in ljubezni! tukaj na altarji počiva v podobi kruha in vina Jezus Kristus, jagnje božje, odrešenik in izveličar sveta. O angelji! ki obdajate klečé in trepetaje njegov tron, častite in molite ga namesto mene grešnika! Vse stvari pritecite in priklonite se svojemu stvarniku in ohranitelju; vsi narodi povišujte in slavite ga, ker njegova milost je brez konca in kraja! O Jezus! moje veselje, moja radost, moje vse; bodi češčen, hvaljen in moljen vekomaj. Amen.

Ti pa, nebeški Oče! poglej na naš brezmadežni dar in naj ti dopade, kakor ti je dopadel dar pravičnega Abelna, dar očaka Abrahama in dar višjega duhovna Melhizedeka, in dodeli, da se vsi, kateri koli bodo uživali presveto Jezusovo Telo in presveto rešnjo Kri njegovo, napolnijo z nebeško milostjo in dobroto, po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Spomin mrtvih. Spomni se tudi, o Gospod! svojih služebnikov in služebnic, ki so z znamenjem svete vere pred nami v večnost šli in se še v vicah očiščujejo. Posebno te

prosim, vsmili se I. I. (*imenuj mrtve, za ktere hočeš posebno moliti*), in vseh duš v vicah, zlasti tistih, katerih se na zemlji nikdo ne spomni. Tem in vsem, kateri v Kristusu počivajo, dodeli. o Bog! po zasluženji in trpljenji Izveličarja našega kraj hlada, luči in miru v nebeškem raju. Amen.

Pa tudi na nas uboge grešnike se milostno ozri. nebeški Oče! prizanesi ljudstvu, ki je grešilo; odpusti nam vse hudobije, odvrni od nas nadloge in britkosti; skaži nam milost, ker nismo odkupljeni z minljivim zlatom in srebrom, temveč z neprecenjeno Krvjo brezmadežnega jagnjeta. Po tem revnem življenji pa nam daj delež z Marijo, blaženo devico in božjo porodnico, z angelji in vsemi svetniki v nebeški slavi in časti, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molimo. Po izveličavni zapovedi opominjani, in po božjem nauku podučeni, si upamo reči: Oče naš, kateri si v nebesih, posvečeno itd.

Prosimo te, o Bog! reši nas vseh zlegov, preteklih, sedanjih in prihodnjih, in na prošnjo svete in častitljive vselej device, božje porodnice Marije in vseh svetnikov; dodeli o Gospod! milostljivo mir v naših dneh, da bomo s pomočjo tvojega usmiljenja podpirani, greha vselej rešeni in vsakega nepokoja obvarovani.

Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, daj nam mir!

O Jezus! nedolžno jagnje božje, ti si nam prinesel pravi mir, in brez tebe ni mira ne na tem svetu, pa tudi ne na drugem! o daj nam ti srečni mir — mir vesti, katerega nam svet dati ne more. Daj tudi mir svoji sveti cerkvi; daj mir našemu cesarstvu, daj mir vsemu svetu, da bomo tvojim zapovedim udani tebe brez vsega straha molili in hvalili. Amen.

Gospod Jezus Kristus! Sin živega Boga, kateri si po Očetovi volji s svetim Duhom vred svet s svojo smrtjo oživil; reši me po tem svojem presvetem Telesu in Krvi vseh mojih grehov in vseh zlegov. Daj, da se vselej tvojih zapovedi držim, in ne dopusti, da bi se kdaj od tebe ločil. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveto obhajilo

O Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, temuč reci le besodo in ozdravljena bode moja duša. (*Trikkrat.*)

O Gospod! res nisem vreden, da greš pod mojo streho, ker sem grešil in tebe, največo dobroto in lepoto žalil. Vendar me ne zavrzi od svojega obličja, temveč skaži mi milost zavoljo svoje britke smrti; ker spoznam in obžalujem iz srca svojo hudobijo. O Jezus! v tvoje krvave rane se zatečem; pokropi me z eno samo kapljico svete rešnje Krvi in bom belejši, ko sneg, čistejši, ko solnce. Upam to od tebe, potrdi še bolj moje upanje. Verujem, o Jezus! da si tukaj na altarji pričujoč, kakor Bog in človek; v tej veri hočem živeti in umreti. O Jezus, ogenj čiste ljubezni! želim te ljubiti, kakor te ljubi prečista devica Marija, angelji in svetniki; oh užgi tudi mojo mrzlo srce, da bo samo za te gorelo, za te živelo, za te umrlo. Moja duša hrepeni po nebeški mani; moja duša medli po angeljskem kruhu. Ti o Jezus! vse veš, tudi veš, da te srčno ljubim. Zatorej spolni moje goreče želje, pridi v moje srce, napolni in nasiti me z obilnostjo svojih sladkosti, da pozabim na posvetne reči, in samo tebi služim vekomaj.

Poobhajilna molitev. Blaženo naročje Marije device, ki je nosilo Sina večnega Očeta.

Molimo. Zavžili smo, o Gospod! pomočke svojega izveličanja, in te prosimo, da nas bramba blažene Marije vselej device, povsodi varuje, kateri na čast smo te darove prinesli tvojemu veličanstvu. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Vsegamogočni, večni Bog! srčno se ti zahvalim za vse dobrote svojega življenja, posebno pa za neskončno milost, da si mi dal svojega Sina, Jezusa Kristusa v spravi dar, in njegovo sveto Telo in Kri v hrano moji duši za večno izveličanje. Prosim te ponižno, dodeli mi moč, da brezmadežno jagnje ob vsakem svetem obhajilu vredno prejmem in ga vedno bolj ljubim, po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Naj ti dopade, presveta Trojica! ta prečisti dar, ki smo ga prinesli tvojemu veličanstvu, in naj bo po tvojem usmiljenji meni in vsem, za ktere sem dolžen moliti, v časno in večno srečo, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi nas presveta Trojica: Bog † Oče, Bog † Sin in Bog † sveti Duh; tvoj

blagoslov ostani vedno pri nas in nas spremljaj pri vseh delih, da je bomo opravljali tebi na čast in hvalo, sebi pa v izveličanje. Amen.

Po sv. meši.

O nebeški Oče! Bog vse dobrote in tolažbe, zahvalim te iz globočine svojega srca za neizrečeno milost, katero si mi danes s tem dodelil, da si mi dal pri sv. meši biti. Dopadljivo sprejmi ta dar, in dodeli, da bo meni in vsem v izveličanje, za katere sem molil; daj, da ne bom tebe in tvojih zapovedi nikoli pozabil, temoč je vselej zvesto in stanovitno spolnjeval. Zapustil bom zdaj tvojo hišo in se domu podal. Bodi moj varuh in pomočnik! pošlji svojega angelja pred menoj, kateri naj me vodi, svari, opominja, krepča in straži, ko bi utegnil v nevarnost greha zabresti. Jezus! moja ljubezen, ostani pri meni in ne pripusti, da bi se kedaj s katerim grehom od tebe ločil! tebi hočem živeti in umreti!

O Marija, preblazena in prečista nevesta Najvišjega! moja mati in priprošnjica, in vi svetniki božji, moji varuhi in prijatelji, stojte mi s svojo mogočno priprošnjo na strani, da bom trden v veri, nepremakljiv v zaupanju, goreč v ljubezni in utrjen v potrpežljivosti in

vseh drugih krščanskih čednostih, da se bom srčno in stanovitno vojskoval zoper vse svoje dušne sovražnike, in kedaj srečno prišel v vašo sveto in veselo družbo, in z vami neskončno dobrotljivega Boga večno hvalil in ljubil. Amen.

Molitev za srečno smrt.

O ljubeznjiva, milostljiva in od vekomaj izvoljena devica, mati Jezusova, Marija! prosimo te po tisti tvoji in tvojega ljubeznjivega Sina, Jezusa Kristusa, britkosti in grenkosti, katero sta imela, ti pod križem, on pa na svetem križu; največ pa ob tisti uri, ko se je njegova duša njegovega telesa ločila, da nam na pomoč prideš, ko se bodo naše uboge duše našega telesa začele ločiti, in jih v svoje milostljive roke sprejmeš, in našemu Izveličarju, tvojemu ljubeznjivemu Sinu, Jezusu Kristusu, izročiš. Zdaj mi tebi svojo dušo za tisto uro priporočimo; ne zapusti nas, o Marija! Amen.

Šesta sveta meša.

Za pokojne.

Ako se pred sv. mešo „Vigilije“ ali bilje molijo, moli žalostni rožni venec in litanije v čast britkega trpljenja Kristusovega, ali za verne duše v vicah, ali ktere druge molitve.

Priprava. O presveta Trojica, edini Bog! sprejmi to sveto daritev Telesa in Krvi našega Gospoda, Jezusa Kristusa, ktero jaz nevredni služebnik zdaj po rokah mešnikovih darujem tvojemu božjemu veličastvu. Darujem ti to daritev, zedinjeno s vsemi sv. mešami, kar se jih danes opravlja, zedinjeno s tisto presveto daritvijo, ktero je opravil Jezus Kristus nekrvavo pri zadnji večerji, krvavo pa na lesu sv. križa. Darujem ti jo, o nebeški Oče!

po namenu našega Gospoda, Jezusa Kristusa in naše matere Marije in po namenu sv. katoliške cerkve: 1. V vedni spomin Jezusove smrti; 2. v češčenje tvojega božjega veličanstva; 3. v zahvalo za vse dobrote, ktere si kedaj skazal človeškemu rodu; 4. v spravo in zadostenje naših pregreh; 5. v zadobljenje tvojih milosti in v pomoč in rešenje od vsega hudega; in 6. tudi za uboge duše v vicah, in sicer za duše mojih starišev, bratov in sester, prijateljev in znancev; posebno pa za to dušo . . .

Priporočim ti, o Gospod! še: 1. tisto dušo, za katero zdaj mešnik opravlja to sveto daritev; 2. tisto dušo, ktera je tu na zemlji imela največo ljubezen do sv. meše in do najsvetejšega zakramenta; 3. tisto dušo, ktera je skazovala posebno češčenje preblaženi Materi božji; 4. tisto dušo, ki je najbliže nebes; 5. tisto dušo, ktera ima največe trpljenje v vicah; 6. tisto dušo, ktera je že najdalje v vicah; 7. tiste duše, ktere so najbolj zapuščene, kterih se nobeden na zemlji posebej ne spominja; in poslednjič še tiste duše, za ktere sem najbolj dolžen moliti.

O preusmiljeni Oče nebeški! po tej presveti daritvi, po prošnji in zasluženji preblažene device Marije in vseh svetnikov reši iz

goreče ječe vse te uboge duše, ter jih pelji v kraj hlada, večnega mira in pokoja. Amen.

Začetek sv. meše. O Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! — Ps. 64. Tebi bodi čast, Bog na Sionu; tebi naj se molitev daruje, Bog, v Jeruzalemu: usliši mojo prošnjo; k tebi naj pride vse meso.

O Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti!

Kirije. Gospod, usmili se nas! Kristus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Molimo. O Bog! ki ti je lastno, vselej usmiliti se in prizanesti, pohlevno te prosimo za dušo tvojega služebnika (—ce) I., ktero si poklical s tega sveta, ne daj je sovražniku v roke, ne pozabi je do konca, temveč angelji naj jo spremijo in peljajo v rajsko domovino, da, ker je v tebe zaupala in verovala, ne skuša peklenskih kazni, temveč vživa večno veselje. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za vse verne duše v vicah. O Bog! vstvarnik in odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služebnikov in služebnic odpuščenje vseh grehov, da milostljivo odpuščenje, ki so ga vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo, kateri živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Branje iz bukev skrivnega razodenja sv. Janeza apostola, pogl. 14. Tisti čas sem slišal

glas z nebes, ki mi je rekel: Zapiši: blagor mrtvim, kateri v Gospodu umerjejo. Odslej reče Duh, naj počivajo od svojih trudov; kajti njih dela gredó za njimi.

Graduale. Daj jim, o Gospod! večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Večen spomin ima pravični, in obrekovanja se mu ni bati. — O Gospod! reši duše vseh pokojnih vernikov od vseh grešnih vezi. Pošlji jim v pomoč svojo milost, da zamorejo uiti sodbi maščevanja in se veseliti večnega izveličanja.

Mrtvaška pesem. 1. Strašen dan bo dan plačila! — Zemlja se bo v prah zdrobila, — Priča David in Sibila.

2. Grozen strah bo svet obdajal, — Kedar bo Sodnik prihajal, — K ostri sodbi človek vstajal.

3. Glasno bo trobenta pela, — Mrtvim po grobeh donela, — „K sodbi vstanite!“ velela.

4. Smrt, natura bo strmela, — Kedar stvar se oživila, — Pred Sodnika bo hitela.

5. Knjiga bodo prinesena, — Dela bodešbral storjena, — Dobra vsa in nepoštена.

6. Tedaj bo Sodnik se vsedel, — In karkolj je kdo naredil, — Vse, vse celi svet bo zvedel.

7. Kam se revež čem podati, — Kje zavetnika iskati? — Komaj dobrim bo obstati.

8. Kralj nezmerne visokosti! — Reši svoje brez vrednosti, — Reši v moji me slabosti!

9. Spomni se, o Jezus mili, — Da za meso te vmorili; — Prosim, takrat se me vsmili.

10. Truden hotel si hoditi, — Za me svojo kri preliti. — Daj k zveličanju to biti.

11. Svet Sodnik povračevanja, — Daj nam milost odpuščanja, — Še pred dnevom kaznovanja.

12. Da sem kriv, to sam spričujem, — Sam pred seboj se sramujem, — Prizanesi Bog, vzdihujem.

13. Rane grešnici zacelil, — Tolovaja si zveselil; — Meni upanje dodelil.

14. Nisem vreden odpuščanja, — Vendar Bog pomilovanja! — Varuj večnega jokanja.

15. K ovcam deni me ovčico, — Izmed kozlov sirotico, — Me zakliči na desnico.

16. Ko zavržene preklete, — Pahnili v ogenj bodeš vjete, — Deni me takrat med svete.

17. Prosim te, o Jezus mili! — Sreča revnega se vsmili, — Skrbi za me v smrtni sili.

18. Dan jokanja bo in straha, — Ko bo grešnik vstal iz praha, — Šla na sodbo duša plaha.

19. Ti, o Bog! mu vsmiljen bodi; — Milo ga o Jezus! sodi; — Duše v večni pokoj vodi. Amen.

Evangelje.

Besede svetega evangelja po sv. Janezu v 6. poglavju:

Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: Jaz sem živi kruh, ki sem z nebes prišel. Ako kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj; in kruh, kterega bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta. Judje so se tedaj prepirali med seboj, rekoč: Kako nam zamore ta svoje meso jesti dati? Jezus jim je tedaj rekel: Resnično, resnično vam povem: Ako ne bote jedli mesa Sina človekovega in pili njegovo kri, ne bote imeli življenja v sebi. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

Darovanje.

Gospod Jezus Kristus, kralj časti, reši duše vseh vernih mrtvih peklenskih kazni in globokega jezera: reši jih iz žrela levovega, naj jih ne požre pekel, naj ne padejo v temo; ampak sv. Mihael z nebeško zastavo naj jih pripelje na kraj večne luči, katero si nekdaž obljubil Abrahamu in njegovemu zarodu. Žrtve in hvalne molitve tebi, o Gospod, darujemo: ti jih sprejmi za one duše, katerih spomin danes obhajamo; daj, o Gospod, da se iz smrti

preselijo v življenje, katero si nekdaž obljubil Abrahamu in njegovemu zarodu.

V duhu ponižnosti in s potrtem srcem te prosimo, sprejmi nas, o Gospod! Naj bo naša daritev pred tvojim obličjem taka, da dopade tebi, Gospod Bog!

Molimo. O Bog, katerega usmiljenje nima števila, sprejmi milostno naše prošnje; in dušam naših bratov, žlahtnikov in dobrotnikov, katerim si dal spoznanje svojega imena, po skrivnostih našega izveličanja odpuščenje vseh grehov podeli.

Prosimo te, o Gospod! bodi milostljiv dušam svojih služebnikov in služebnic I. I., za ktere ti to daritev opravljamo, in za ktere ponižno kličemo k tvojemu veličastvu, da bodo zavoljo te spravne daritve vredne, iti v večno življenje. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pred povzdigovanjem. O predobrotljivi, neskončno usmiljeni Oče nebeški! sprejmi to presveto daritev iz mešnikovih rok, zedinjeno s tisto sveto daritvijo, katero ti je daroval tvoj preljubeznjivi Sin v vsem svojem življenji, pri zadnji večerji in tam na križu. Sprejmi jo za I. I., za me in za vse, kakor se je tudi on daroval za vse. Glej obličje svojega Maziljenca, saj je tvoj ljubeznjivi Sin, nad katerim imaš

svoje dopadenje. Zavoljo večne ljubezni, s katero si me toliko ljubil, zavoljo neskončne ljubezni tvojega Edinorojenega, zavoljo njegovega včlovečenja in prihoda, rojstva in obrezovanja, zavoljo njegovih solz in britkosti, zavoljo njegovega truda in trpljenja, zavoljo njegove smrti in neskončne ljubezni, s katero je za me toliko storil, učil in trpel, in zavoljo zasluženja vseh svetnikov, te prosim, glej milostljivo na svojo cerkev, na njenega poglavarja rimskega papeža, na škofe, duhovne in vse cerkvene stanovne in rede; spomni se usmiljeno mojih starišev, bratov in sester, dobrotnikov in prijateljev; pa tudi tistih, ki so se meni posebej priporočili; ki so me kedaj razžalili, ali ktere sem jaz kedaj razžalil. Vseh teh se usmili, o dobrotljivi Oče! po svoji modrosti in po svoji sveti volji, ter jim dodeli milost, da ti bodo vsi dopadljivi, da spoznajo, ljubijo in poveljujejo tebe in tvojega ljubega Sina in svetega Duha zdaj in na vse večne čase. Po ravno tem svojem Sinu se pa tudi usmili vseh ubogih vernih duš, ktere so moji molitvi posebno priporočene I. I., in vseh tistih, za ktere hočeš, da še posebej prosim. Dodeli jim milostljivo odpuščenje in večni pokoj, da hvalijo in poveljujejo na vekomaj tebe, ki si sam vreden vse hvale in časti. Amen.

Povzdigovanje.

O Jezus, bodi jim milostljiv! — O Jezus bodi jim usmiljen! — O Jezus, odpusti jim vse grehe!

O Jezus, tvoja sveta Kri naj jim bo v tolažbo! — O Jezus, tvoja sveta Kri naj jim bo v spravo! — O Jezus! tvoja sveta Kri naj jim bo v večno veselje!

Po povzdigovanji.

1. O usmiljeni Oče! Bog vse tolažbe, zavoljo drage Krvi, katero je prelil tvoj ljubeznjivi Sin, naš odrešenik Jezus Kristus, ko je za nas na Oljski gori krvavi pot potil, prosim te, reši uboge duše iz trpljenja v vicah: zlasti te prosim za tiste, za ktere se najmanj moli. Reši jih in pelji jih v svoje kraljestvo, v svojo svetlobo, da te tam na vekomaj hvalijo, poveličujejo in častijo, meni pa sprosijo milost vere, upanja in ljubezni, milost prave žalosti nad vsemi grehi, in milost pobožne molitve. To te prosim po tisti molitvi, katero je Jezus opravil na vrtu Getzemani, po njegovem krvavem potu in po zasluženji njegove grenke smrti. Amen. — Oče naš. — Češčena si Marija. — O Gospod. daj jim večni mir in pokoj, in večna luč jim naj sveti!

2. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Krvi, katero je prelil tvoj ljubez-

njivi Sin, naš odrešenik Jezus Kristus, pri strašnem bičanju, prosim te, reši uboge duše iz trpljenja v vicah; zlasti te prosim za tiste, ki so moje rodovine. Pelji jih v svoje prebivališče, da te tam gledajo in ljubijo na vekomaj, meni pa sprosijo milost čistosti in pravega spokorjenja. To te prosim po Jezusovem krvavem bičanju in po zasluženji njegove smrti na križu. Amen. — Oče naš. — Češčena si Marija. — O Gospod itd.

3. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Krvi, ktero je prelil tvoj ljubeznjivi Sin, naš odrešenik Jezus Kristus, pri grozovitnem kronanji s trnjem, te prosim: reši uboge duše iz trpljenja in žalosti v vicah; zlasti te prosim za tiste, za ktere moliti sem najbolj dolžen. Pelji jih v mir in veselje večnega zveličanja; obriši njim solze, ter jih nasiti z obilnostjo svoje hiše, da se tam brez konca v tebi veselijo, meni pa sprosijo tiste čednosti, ki so potrebne mojemu stanu: pravičnost, zmernost, krotkost in popolnoma vdanost v tvojo sveto voljo. To te prosim po Jezusovem kronanji, po njegovi takrat preliti krvi in po zasluženji njegove britke smrti. Amen. Oče naš. — Češčena si Marija. — O Gospod itd.

4. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Krvi, ktero je prelil tvoj ljubez-

njivi Sin, naš odrešenik Jezus Kristus pri sramotnem križanji, ktera je tekla iz ran na rokah in nogah, prosim te, reši uboge duše iz strašnega plamena v vicah; zlasti te prosim za tiste, ktere največ in že najdalje trpé. Pelji jih v bliščobo svoje luči, da tam tebe in tvojega Sina in sv. Duha hvalijo in časté, meni pa sprosijo ponižnost v sreči, zaupanje v nesreči, v smrti pa dušno tolažbo. To te prosim po grozovitem križanji Jezusa, tvojega Sina, po njegovih peterih svetih ranah in njegovi preliti krvi, ktera je tudi zdaj tu na altariji pričujoča, in po zasluženji njegove smrti na križu. Amen. — Oče naš. — Češčena si Marija. — O Gospod itd.

5. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Krvi, ktero je pretil tvoj ljubeznjivi Sin, naš odrešenik Jezus Kristus, ktera je poslednjič iz njegovega srca z vodo vred tekla, kedar so mu po njegovi smrti še odprli njegovo stran, prosim te, reši uboge duše iz temne ječe v vicah; zlasti te prosim za tiste, ktere so v svojem življenji posebno častile presveto Jezusovo srce in neomadežano srce preblazene njegove Matere. Pelji jih v družbo svojih izvoljenih, da pojejo z vsemi izveličanimi duhovi nebeške pesmi pred tvojim sedežem in pred sedežem Jagnjeta božjega,

meni pa sprosijo otroško češčenje najsvetejših src Jezusa in Marije, in stanovitnost v dobrem do konca mojega življenja. To te prosim po preliti krvi in vodi iz Jezusove sv. strani in zavoljo zasluženja njegove smrti na križu. Amen.
— Oče naš. — Češčena si Marija. — O Gospod itd.

Po sv. obhajilu.

Večna luč naj sveti dušam pokojnih, o Gospod! kakor sveti tvojim svetnikom po tvoji dobroti na vekomaj. — Gospod, daj jim večni mir, in večna luč jim naj sveti; kakor sveti tvojim svetnikom po tvoji dobroti na vekomaj.

Molimo. Vsegamogočni, večni Bog. zavoljo te presvete daritve tvojega edinorojenega Sina odpusti dušam svojih služebnikov in služebnic I. I. njihove pregreške; očisti jih vseh nepopolnosti, ter jim zbriši zaslužene kazni, da skoraj pridejo v večni mir in dosežejo polno uživanje blažene nevmrjočnosti. To te prosimo po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj in s sv. Duhom enaki Bog živi in kraljuje na vekomaj, Amen.

O Bog! dodeli nam svojega dobrega duha, duše pokojnih pa naj v miru počivajo. Amen.

O presveta Trojica! naj ti bo dopadljiva opravljena daritev tvojega mešnika; sprejmi milostljivo ta dar, katerega smo prinesli tvojemu

veličastvu, da bo nam in vsem, za ktere smo ga darovali, v spravo in zveličanje, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Libera ali male bilje.

O. Reši me, o Gospod; večne smrti tisti strašni dan, kedar se bo treslo nebo in zemlja! Ko prideš z ognjem sodit svet.

V. Tresem se in se bojim, ko pride preiskovanje in prihodnja jeza. Kedar se bo treslo nebo in zemlja.

O. Tisti dan, dan jeze, stiske in reve, dan veliki in pregrenki. Ko prideš z ognjem sodit svet.

V. O Gospod. daj jim večni mir, in večna luč jim naj sveti!

O. Reši me, o Gospod, večne smrti tisti strašni dan, kedar se bo treslo nebo in zemlja. Ko prideš z ognjem sodit svet.

Gospod, usmili se! — Kristus. usmili se!
— Gospod, usmili se! — Oče naš.

V. Peklenskih vrat!

O. Reši njih duše, o Gospod!

V. Naj počivajo v miru. O. Amen.

V. Gospod, usliši moje molitev!

O. In moje vpitje naj k tebi pride!

Molimo. O Bog, po čegar usmiljenji duše vernih počivajo, daj svojim služebnikom in služebnicam, kateri v Kristusu počivajo, milostljivo odpuščenje grehov, da od vseh pregreh odvezani, se s teboj brez konca veseliti zamorejo. Po tistem Kristusu, Gospodu našem.

Duše vseh vernih kristjanov naj po milosti božji v miru počivajo. Amen.

Psalm 129.

Iz globočine upijem k tebi, o Gospod! *
Gospod usliši moj glas.

Naj poslušajo tvoja ušesa * glas moje prošnje.

Gospod! ako boš na grehe gledal, * kdo bo obstal, o Gospod!

Toda pri tebi je sprava, * in zavoljo tvoje postave čakam tebe, o Gospod!

Moja duša čaka na tvojo besedo; * moja duša upa v Gospoda.

Od juternje straže do noči, * naj upa Izrael v Gospoda.

Kajti pri Gospodu je usmiljenje, * in pri njem je obilno odrešenje.

In on bo rešil Izrael * vseh njegovih hudobij.

Gospod, daj jim večni mir in pokoj, * in večna luč jim naj sveti!

Naj počivajo v miru! Amen.

Sveta spoved.

Molitev pred izpraševanjem vesti.

Vzdignil se bom, in šel bom k svojemu Očetu, in porečem: grešil sem zoper nebesa in zoper tebe; nisem vreden, da bi se tvoj otrok imenoval; stori me, kakor enega izmed svojih služebnikov. in pošlji mi danes le eno samo drobtinico od mize tvoje neskončne milosti, da zamorem svoje grehe spoznati, obžalovati, in za nje vredno pokoro storiti. Oh! narasle so moje pregrehe črez število las moje glave in ne morem jih prav spoznati. Pa ti, o prava luč, ki razsvetljuješ vsakega človeka, ki na ta svet pride, razsvetli temo mojega srca, da zopet pridem na pravo pot. Pokaži mi število mojih hudobij, da vem in spoznam grehe, ktere sem storil zoper tvoje

božje in cerkvene zapovedi, kar sem se pregrešil zoper svojega bližnjega, zoper samega sebe, z mislimi, z besedami, z djanjem in z zamudo dolžnosti svojega stana, da spoznam vse lastne in tuje grehe. Daj, da vse to spoznam tako na tenko, kakor bom vse to spoznal ob smrtni uri in pred sodnim sedežem tvoje ostre pravice.

Pridi sveti Duh, razsveti mojo pamet, da zamorem zdaj svoje grehe prav spoznati, srčno obžalovati, se jih čisto spovedati in se popolnoma poboljšati. — Sveta Marija, mati božja, pribežališče grešnikov, prosi za me! Sveti angelj varuh moj, stoj mi na strani! Moj sveti krstni patron, prosi za me!

Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi.

Zdaj pa izprašuj svojo vest s tako skrbjo, kakor imaš navado v drugih imenitnih zadevah skrbno ravnati; tako zvesto, kakor bi bila ta spoved zadnja tvojega življenja, zakaj ena bo gotovo zadnja.

Pred vsem pomisli: Kedaj si bil zadnjikrat pri spovedi? — Si se čisto spovedal? — Si morebiti velik ali smrten greh pozabil — zamolčal? — Si imel resnično voljo, svoje življenje poboljšati? — Si pokoro opravil? — tuje blago povrnil? — škodo poravnal? — grešno znanje zapustil? — Si vsem razžalnikom iz srca odpustil? Si vse dopolnil, kar so ti spovednik naročili? — Si dolžnosti svojega stana zvesto spolnjeval? —

Potem pomisli, kaj si grešil: zoper 10 božjih in 5 cerkvenih zapovedi, v 7 naglavnih in 6 grehih proti sv. Duhu, pri 4 vnebovpijočih in 9 tujih grehih, doma, na potu, v tovaršiji, v cerkvi, pri delu, po noči, po dnevu, in sicer: z mislijo, z besedo, z poželenjem, z djanjem, z zamudo dobrih del in dolžnosti svojega stana. Pri smrtnih grehih pomisli tudi na število in okoliščine, ktere greh povečšajo ali ga spremenijo, pa tudi na čas, kako doigo si v grehu živel, postavim: v jezi, sovraštvu, grešnem znanji ali drugi grešni navadi?

Kedar si na tenko svojo vest pregledal, in storjene grehe si zapomnil, potem še preberi spovedno ogledalo, da se spomniš, če si kaj pozabil.

Spovedno ogledalo. 1. Si poslušal božjo besedo? — Si prostovoljno dvomil nad resnicami svete vere? — Si slabe, veri sovražne bukve bral? — zoper sv. vero — cerkev — duhovne slabo govoril — rad to poslušal? — Si se sramoval sv. vere? — Si imel prazno vero? — Si na božjo milost predrzno zaupal? — Si obupne misli redil? — v križih in težavah nepotrpežljiv bil? — godrnjal zavoljo slabega vremena — in drugih težav? — Si imel pri svojih opraviilih dober namen, ki je čast božja, in ne lastna hvala in dobiček? — Si bil Bogu hvalen — zadovoljen s svojim stanom — in vdan v sveto voljo božjo? — Si molil vsaki dan v jutro — na večer — pred jedjo in po jedi — angeljsko češčenje? — Si bil prostovoljno raztrešen pri molitvi — se nespodobno obnašal — druge motil? — Si obudil večkrat tri božje čednosti? — Si angelje in svetnike častil — svete reči v časti imel?

2. Si božje ime brez časti in potrebe izrekal? — Si preklinjal — se rotil — priduševal — božjo besedo pačil — sv. reči in sv. vero zasmehoval? — Si brez potrebe ali celo krivo prisegal? — drugim to svetoval? — Si Bogu storjene obljube dopolnil? — Si v dušnih in telesnih potrebah pri Bogu pomoči iskal?

3. Si ob nedeljah in zapovedanih praznikih hlapčevska — rokodeljska dela opravljal? — jih zapovedal? — Si zahajal v slabo tovaršijo — na ples — ipregrešne veselice? — Si zanemaril božjo službo — sveto mešo (kolikokrat?) — pridigo — krščanski nauk? — Si božjo službo zamudil — zunaj cerkve postajal — v cerkvi se brez potrebe ogledoval — govoril — smejal — nič molil — se nespodobno obnašal? — Si dobre bukve prebiral? —

4. Si do svojih starišev in njihovih namestnikov se nespodobno obnašal — se jih sramoval — jih zasmehoval — jih zasramoval — jim besedoval — nepokoren bil — jih preklinjal — v starosti, bolezni zapustil — izgovorjen prevžitek prikratil? — Si jim hudo želel — storil — roko zoper nje vzdignil? — Si opustil za nje moliti? — Si stare, revne ljudi žalil — dražil — se jim norec delal? — Si svoje delo zvesto opravljal? — Si starišem, gospodarjem kaj ukradel — jih poškodoval? — (Zakonski: si skrbel za ženo — otroke — posle? — Jih varoval slabih tovarišij — grešnega znanja — pohujšanja? — Si skrbel otrokom za dobro izrejo — poduk — premoženje?)

5. Si sebi ali drugemu na zdravju škodoval? — Si bil jezen? — Si sovraštvo imel? (kako

dolgo?) — Si koga jezil — zmerjal — zasmehoval — mu zaničljive priimke dajal — se ž njim prepiral — ga tepel — ranil — ubil? — Si bil pijan — požrešen v jedi (kolikokrat)? — Si poste prelomil? — Si sebi ali drugim smrt želel? — Si komu kaj grešnega svetoval — pomagal — zapovedal? — Si koga v greh zapeljal — se greha vdeležil — ga zagovarjal? — Si koga pohujšal — z besedo — obleko — djanjem? — Si bil neusmiljen — prevzeten — nevošljiv? — Si koga razžalil? — Si razžalnikom odpustil — za nje molil? — Si živino zanemarljivo — jo trpinčil?

6. (9.) Si kaj prostovoljno nečistega ali nesramnega mislil — poslušal — pozelel — govoril — pel — gledal — storil? — Si grdo klafal — se nespodobno obnašal do sebe, ali z drugim, da bi te bilo sram? (kolikokrat?) — Si koga v nečistost zapeljal? — Si bil prevzeten v obleki — nesramnožljiv pri oblačenju? — Si z drugimi nesramno se obnašal — norel — morebiti z neumno živino? — Si ponočeval — imel grešno znanje (kako dolgo?) — Si hodil na ples — prežanje — v slabo tovaršijo? — (Zakonski: Si v sv. zakonu prav živel — zakon prelomil?)

7. 10. Si tuje blago pozelel? — Si kaj ukradel — doma — na polji — v vinogradu — v lesu — v cerkvi? — denarja — obleke — sadja — žita — druge reči? — Si koga poškodoval — goljufal? — pri kupčiji — meri — vagi? — Si krivična pisma naredil? — koga odiral — mejnike prestavljal? — Si nepotrebne — krivične pravde imel? — Si se dal podkupiti? — Si koga

podkupil? — Si pomagal krasti — krivico delati? — Si v to svetoval — napeljeval? — Si vkradeno blago kupil — skrival — prodajal? — Si bil len — nezvest pri delu? — Si več dni narahtal? — Si bil lakomen — skop — zapravljiv? — Si najdeno — posojeno — ukradeno blago povrnil — škodo popravil — dolge poplačal? — Si ubogajme dajal?

8. Si krivo pričal zoper bližnjega — ga krivo tožil? — (doma ali pri gosposki?) — Si se zlagal (kolikokrat?) — Si koga raznašal — obrekoval? — Si obrekovanje in raznašanje rad poslušal? — Si zoper koga krivo mislil — podpihoval — šuntal? — Si pošte nosil — sovražtvo napravil? — Si s tem škodoval na dobrem imenu — zaslužku — premoženju? — Si skrivnosti tebi zapupane razodel?

Zastran cerkvenih zapovedi pomisli: Si praznike in nedelje prav posvečeval? — Si se postil ob postnih dneh — se v petek mesenega zdržal? — Si opravil molitev za oprostene dni? — Si opravil velikonočno spoved? — Si pri spovedi kateri greh pozabil — zamolčal? — Si v adventu — postu na ples — veselice zahajal? — V katero poglavitno pregreho si najboljše nagnjen? — Kteri greh si največkrat storil? — Kako si spolnjeval dolžnosti svojega stana kot otrok — služebnik — predpostavljen? — Si se vadi v svetih čednostih — zatajevanju samega sebe — in dobrih delih? — Skleni pa tudi v spoved vse grehe celega življenja, ter je iz srca obžaluj in stori trden sklep, se vsakega smrtnega greha skrbno varovati,

pa tudi malih grehov vedno bolj in bolj se ogibati, da tako v dobrem vedno rasteš, si čednosti nabiraš in si nebesa zaslužiš.

Molitev po izpraševanji vesti.

O moj Bog! zdaj sem pregledal vse kote svoje vesti. Oj, kako slabo sem živel! vedno sem te žalil na tem nečimernem svetu. Kamor koli se ozrem, ne zagledam drugega, kakor neumnosti in grehe, ktere mojo ubogo dušo težijo. Sam Bog ve, ali sem se spomnil vseh svojih grehov in krivic? Človeško srce je globočina, ktero le ti, o Gospod! do dna poznaš. Prizanesi mi, o Bog! tudi vse moje pozabljene grehe, ter mi dodeli pravo srčno žalost vseh mojih znanih in ne znanih grehov; daj mi čeznaturally kesanje; zbudi moje srce z izveličanskim strahom tvoje sodbe; užgi v meni ogenj svoje svete ljubezni, da svoje grehe srčno obžalujem, jih sovražim, in tako tvoje milosti deležen postanem.

O Marija, preljuba mati nebeška! ti mi zamoreš vse od Boga sprositi; sprosi mi milost, da me milostljivi Oče nebeški zopet vzeme za svojega otroka. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Žalost nad grehi.

Iz globočine svoje nevrednosti kličem z zgubljenim sinom: Oče! grešil sem, zgubil sem tvojo prijaznost, zapravil sladek mir svoje vesti, sem sam sebe nesrečnega storil, in več nisem vreden, tvoj otrok se imenovati. Oh, kamo se hočem zdaj podati, kakor k svojemu Očetu nazaj!

O moj Bog! Žal so mi vsi moji grehi, ne toliko zato, ker sem nebesa zgubil in pekel zaslužil, ampak največ zato, ker sem tebe razžalil, največo lepoto in dobroto; da sem tebi, ljubi Oče! nepokoren bil, ki mene toliko ljubiš. Oh, da bi ne bil tebe nikdar razžalil!

O moj usmiljeni Jezus! ki si se na Petra milo ogledal, kateri te je bil trikrat zatajil, in si Magdaleni, očitni grešnici, vse grehe ljubeznjivo odpustil; ogledaj se milostljivo tudi na me, da bom s Petrom svoje grehe milo objokoval, z Magdaleno odpuščenje zadobil, in spet tebe črez vse ljubil.

V živi ljubezni do tebe, o moj Bog! trdno sklenem se prav spokoriti, in svoje življenje vredno poboljšati. Odpovem se vsem grešnim navadam; vse slabe tovaršije bom zapustil, vseh grešnih priložnosti se zvesto varoval, da tvoja ljubezen v meni ne ugasne, in me sveti

Duh ne zapusti. Čisto se hočem vseh svojih grehov spovedati, vsako storjeno škodo na časti ali na premoženji, kar mi je mogoče, popraviti in od te dobe tebi, o Bog! prav zvesto služiti. Rajši hočem umreti, kakor še več v grehu živeti. O moj Jezus! daj mi svojo pomoč, da bom vse to zvesto storil, kar sem sklenil.

Ti pa Marija, mati milosti božje! prosi svojega Sina, našega odrešenika, da se me usmili. Moj sveti angelj varuh! sprosi mi milost, da to sveto spoved tako opravim, da se ti z drugimi angelji in svetniki vred nad mojim resničnim spreobrnjenjem razveseliš. Amen.

Ravno pred spovedjo.

K Očetu pojdem in porečem: Oče! grešil sem, tebi sem nehvaležen bil, grdo sem te zapustil, ali vzemi me vsaj za svojega najmenjšega hlapca. Pred namestnika božjega bom pokleknil in se vseh svojih grehov obtožil, kakor sem njih pred Bogom kriv. O Gospod, bodi milostljiv meni ubogemu grešniku! Amen.

Zdaj počakaj in moli sv. rožni venec ali sv. litanije, dokler pride na te red, da zamoreš k spovednici poklekniti in se spovedati. —

Kedar si sveti blagoslov prejel, se pokrižaj in reci:

Zahvalim se Vam, duhovni oče! za sveti blagoslov in prosim Boga za milost, da se svojih grehov prav in čisto spovedati zamorem.

Jaz, ubogi grešnik, se spovem Bogu vsega-mogočnemu, Mariji, materi božji, vsem ljubim svetnikom in Vam, duhovni oče! namestnik božji, da sem od zadnje spovedi (*tukaj se povečas zadnje spovedi*), velikokrat in obilno grešil z mislimi, besedami, z djanjem in opuščanjem dobrih del; posebno pa se obtožim, da sem... *Zdaj se obtoži ponižno, odkritosrčno in čisto vseh svojih še ne spovedanih grehov, po tem skleni spoved, rekoč:*

Ti in vsi moji vedni in ne vedni grehi, ktere sem sam storil, ali pa kriv bil, da so jih drugi storili, so mi iz srca žal, ker sem ž njimi Boga, največo in vse ljubezni najvrednejšo dobroto, razžalil. Trdno sklenem z božjo pomočjo svoje življenje poboljšati, ne več grešiti in vseh priložnosti greha se varovati. Prosim Vas, duhovni oče! za sveto odvezo in izveličansko pokoro.

Zdaj s ponižnim srcem poslušaj nauk, ki ga boš dobil, in si zapomni naloženo pokoro; kedar spovednik sveto odvezo dajejo,

se pobožno pokrižaj in potem mirno od spovednice odstopi in opravi naloženo pokoro.

Molitev po spovedi.

O milostljivi Oče nebeški, jaz trdno zapam, da so mi zdaj vsi grehi odpuščeni; zdaj zamorem v miru iti, moja ranjena duša se je zopet ozdravila. Po moči zakramenta svete pokore sem se svojih grehov očistil, Pred malim časom, o Bog! sem bil zavoljo svojih grehov še tvoj sovražnik, zdaj pa si me po svoji neskončni milosti zopet vzel v število svojih otrok in deležnikov svojega nebeškega kraljestva. Čast in zahvala tebi, o dobrotljivi Oče nebeški! da si me velike revščine rešil, v katero so me pripravili moji grehi. Iz čiste ljubezni do tebe mi je srčno žal, da sem te tolikokrat razžalil. Zdaj pa še enkrat trdno sklenem, da te nikdar več z nobenim grehom ne bom žalil. Stoj mi na strani, o Gospod! da v svojih sklepih do konca stanoviten ostanem.

Ti pa, prečista devica Marija, in vsi angeli in svetniki božji; sprositi mi to veliko milost, da svoje obljube na tenko spolnujem, in enkrat z vami vred nebeškega veselja deležen postanem. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev papeža Urbana VIII.

Pred teboj, Gospod! spoznamo svoje grehe, in primerjamo (z njimi) šibe, ktere smo zaslužili. Če premislimo grehe, ki smo jih storili, vidimo, da je celo malo, kar trpimo, in prav veliko, kar zaslužimo. Bolj hudo je to, kar smo zagrešili, kakor to, kar trpimo. Kazen greha občutimo, vendar pregrešne trdovratnosti ne opustimo. Pod šibo tvojo zdihujemo; vendar se od svoje hudobije ne odvrnemo; srce žaljuje in medli; pa ošabna glava se ne uklone in ne uda. Duša žalosti pojema; ali v djanju se ne poboljša. Če nam prizanašaš, se ne spreobrnemo: če nas tepeš, ne obstojimo. Ko nas strahuješ, spoznamo, kar smo grešili; ko pa odjenjaš, že pozabimo, kar smo objokali. Če roko stegneš, da bi nas vdaril, poboljšanje obetamo: če pa meč iz rok deneš, hitro pozabimo, kar smo obetali. Če nas tepeš, vpijemo, da bi nam prizanesel; če pa prizanašaš, te spet dražimo, da bi nas tepel. Spoznamo, o Gospod! da smo kazni vredni, in vemo, da, če nam po svoji milosti ne odpustiš, nas po pravici pogubiš. Vsegamogočni Oče! iz nič si nas vstvaril, ki te milosti prosimo; daj nam torej brez našega zasluženja, za kar te prosimo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Spokorni psalm 50.

Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti; * in po obilnosti svojega usmiljenja izbriši mojo hudobijo!

Operi me čedalje bolj moje krivice * in očisti me moje pregrehe!

Ker spoznam svojo hudobijo, * in moj greh je vedno pred menoj.

Tebi samemu sem grešil, in vpričo tebe sem hudo storil; * da si opravičen v svojih besedah, in premagaš, ko si sojen.

Glej namreč v hudobiji sem spočet, * in v grehih me je spočela moja mati.

Glej, saj resnico ljubiš; * neznane skrynosti svoje modrosti si mi razodel.

Pokropi me s hisopom, in bom očiščen; * operi me, in bolj bom bel, kakor sneg.

Daj mi slišati veselo in prijetno besedo; * in potrte kosti bodo veselja poskakovale.

Obrni svoj obraz od mojih grehov, * in izbriši vse moje hudobije.

Čisto srce vstvari v meni, o Bog! * in obnovi v mojem osrčji pravega duha.

Ne zavrzi me spred svojega obličja, * in svojega svetega duha mi nikar ne vzemi.

Daj mi zopet veselje svojega zveličanja; * in z duhom moči potrdi me.

Učil bom krivične tvoja pota, * in hudobni se bodo k tebi spreobrnili.

Reši me dolgov krvi, o Bog, Bog mojega zveličanja! * in moj jezik bo poveličeval tvojo pravico.

Gospod! odpri moje ustnice; * in moja usta bodo oznanjevala tvojo hvalo.

Ako bi bil daritev hotel, se ve, da bi ti jo bil dal; * (ali) nad žgavnimi darovi nimaš dopadenja.

Bogu (prijeten) dar je prežaljen duh; * potrtega in ponižanega srca, o Bog! ne boš zaničeval.

Stori milost, o Gospod! po svoji dobri volji Sionu; * da se sozidajo Jeruzalemski zidovi.

Tedaj boš sprejemal daritev pravice, darove in žgavne daritve; * tedaj bodo pokladali teleta na tvoj altar.

Čast bodi Očetu itd.

Molitev za svete čednosti.

Sv. Tomaža Akvina.

Podeli mi, usmiljeni Bog! kar tebi dopade, srčno želeti, modro iskati, resnično spoznati in zvesto spolnjevati v hvalo in čast tvojega svetega imena. Vodi moj stan, in kar od mene terjaš, daj mi spoznati in tako dopolniti, da

bo v zveličanje moje duše. Dodeli mi, o Gospod moj Bog! da nikoli ne opešam tebi zvesto služiti, da se v sreči ne prevzemem, in v nesreči ne obupam; da le vselej nad tem dopadenje imam, kar me k tebi vodi, in me le to užali, kar me od tebe loči. Stori, da bom vse minljivo zaničeval, in le, kar je tvoje, ljubil zavoljo tebe, tebe pa, o Bog, črez vse. Naj se mi studi vse razveseljevanje, ki je brez tebe, naj ne želim drugega, kakor le tebe. Daj mi, o Gospod! veselje do dela za tebe, in naj črtim vsak počitek, ki je brez tebe. Dodeli mi, o Gospod! da misli svojega srca vedno na te obračam, in da svojo nezvestobo s sklepom poboljšanja srčno obžalujem. — O Gospod moj Bog! stori me pokornega brez nasprotovanja, ubogega brez nezadovoljnosti, čistega brez oskrunjenja, potrpežljivega brez godrnjanja, ponižnega brez potuhnjenosti, vselega brez razuzdanosti, žalostnega brez malosrčnosti, resnobnega brez osornosti, prijaznega brez nagajivosti, boječega brez obupljivosti, resničnega brez dvojezičnosti, za vse dobro vnetega brez ošabnosti; stori, da bom iskal bližnjega poboljšati brez nečimernosti, ga z besedo in djanjem v dobrem podpirati brez hinavščine. — Daj mi, o Gospod! čuječe srce, katerega nobena posvetna misel od tebe ne loči,

plemenito srce, kterega hudobne želje ne pokvarijo; čisto srce, kterega slabi nameni ne popačijo; stanovitno srce, kterega nobena britkost ne pobije; prosto srce, kterega nobeno napačno in pregrešno poželjenje ne premaga. — Dodeli mi, o Gospod moj Bog! razumnost, ki tebe spozna, gorečnost, ki tebe išče, modrost, ki tebe najde, obnašanje, ki tebi dopada, stanovitnost, ki v tebe zaupa, zvestobo, ki se do konca tebe oklepa. Daj, da bom vsled tvojega strahovanja presunjen po pokori, da bom tvoje dobrote tukaj užival po tvoji milosti in se nekdanj zveličanja v nebesih veselil v tvojem veličastvu. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sveto obhajilo.

Kratka molitev pred sv. obhajilom.

O Gospod Jezus! trdno verujem, da si v najsvetejšem zakramentu resnično pričujoč, kakor Bog in človek, z dušo in telesom, z krvjo in z mesom, ki prideš v podobi kruha k meni prebivat. O moj Jezus! nisem yreden, grešna stvar, da k meni prideš. Ali zaupam v tvojo ljubezen, da me ne boš od svoje mize

zavrgel, ampak mi boš milostljivo grehe odpustil. Ljubim te iz celega srca, čez vse reči, ker si moja največa lepota in dobrotà. Ker te ljubim, so mi žal vsi moji grehi, da sem ž njimi tebe žalil. O da bi se ne bilo nikoli zgodilo! Pa tudi obljubim s tvojo pomočjo, da se nikdar več ne bo zgodilo.

Pridi moj Jezus! moj Gospod in moj izveličar, moj Bog in moje vse. Moja duša te poželí, moje srce se te veseli. O le pridi, obišči me, v svoji milosti potrdi me, in ohrani za večno življenje. Amen.

Molitev pred sv. obhajilom.

O moj izveličar, Jezus Kristus! ti sam si rekel, da je to, kar v podobi kruha in vina na altarlji vidim, tvoje meso in tvoja kri. O Bog, jaz bolje verujem tvojim besedam, kakor svojim počutkom. Ti si večna resnica; tvoji vsemogočni ljubezni je vse mogoče. Vse, kar si nam razodel, trdno verujem. O Bog, potrdi me v ti sveti veri. — Neskončni, nezapopadljivi Bog! ti hočeš danes k meni priti, in mojo ubogo dušo nasititi s svojim lastnim Telesom, katero je Marija devica spočela in rodila, katero je za nas na svetem križu umrlo, tretji dan od smrti vstalo, in zdaj v nebesih sedi na desnici Boga Očeta. O Gospod! vsa nebesa

te ne obsežejo, in ti se boš toliko ponižal, da boš prišel k meni, svoji nevredni in nehvaležni stvari?

Akoravno ponižno spoznam, da te nisem vreden sprejeti, o moj Jezus! imam vendar goreče želje prejeti tvoje sveto rešnje Telo, in se tako s teboj popolnoma skleniti. Kakor žejni jelen hrepeni po mrzlem studencu, tako hrepeni moja duša po tebi, preljubi Jezus! Ozri se tedaj na moje srčne želje, in pridi prebivat v moje srce. Daj, da me nič več od tebe ne loči. Ti bodi moja tolažba v vseh mojih nadlogah, ti moja moč v skušnjavah, ti moje pribežališče v življenji in v smrti. O Jezus, moj Gospod in moj Bog! ponižno te molim. O Jezus! iz srca obžalujem vse grehe svojega celega življenja. O Jezus, moj izveličar, moj Bog in moja vse časti in ljubezni najvrednejša dobrota in lepota! iz celega srca hrepenim po tebi. Ponižaj se toraj, o Jezus! in pridi k meni. V tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim črez vse.

Ti pa Marija, preljuba mati mojega Izveličarja! sprosi mi čisto, ponižno, zvesto in ljubezni polno srce, da tvoj ljubeznjivi Sin v meni vredno prebivališče najde, in se nikdar več od mene ne loči. Sveti angelj varuh in vsi drugi nebeški duhovi in svetniki! pritecite

mi na pomoč, da danes svojega Boga in Gospoda vredno sprejmem. Za to te prosim, o Bog! po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Druga molitev pred sv. obhajilom.

Vsegamogočni, večni Bog! glej, bližam se zakramentu tvojega edinorojenega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa. Bližam se, kakor bolnik zdravniku, kakor gobovi studentu usmiljenja, kakor slepec svetlobi večne luči, kakor revež in siromak Gospodu nebes in zemlje. Zato te prosim po obilnosti tvojega neskončnega usmiljenja: ozdravi mojo bolezen, umij mojo nesnago, razsveti mojo slepoto, obdari moje ubožtvo in pokrij nagoto moje duše, da vredno prejmem kruh angeljski, Kralja vseh kraljev in Gospoda vseh gospodov. Daj mi, da ga prejmem s toliko skesanostjo in čistostjo, s toliko vero in ponižnostjo, s tolikim sklepom in hrepenenjem, kakor je vse to potrebno v izveličanje moje duše. Daj mi, da ne bodo samo moja usta Gospodovega telesa zavžila, ampak da bo tudi moja duša moč in sad tega zavžitka občutila. O usmiljeni Bog, daj mi, da bom Telo tvojega edinorojenega Sina, našega Gospoda, Jezusa Kristusa, ki ga je iz Marije device na se vzel, tako sprejel, da bom že na zemlji združen z njegovim

skrivnostnim telesom, in prištet njegovim udom. O predobrotljivi Oče! dodeli mi slednjič, da tvojega preljubljenega Sina, katerega tukaj na svojem potovanji pod podobo kruha skritega uživam, tamkaj v večnosti brez zagrinjala gledam, kakor s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Molitev po sv. obhajilu.

Po sprejemi presvetega rešnjega Telesa reci pobožno:

Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Moja duša hvali Gospoda, in vse, kar je v meni, poveličuj njegovo sveto ime! Svet, svet, svet si ti Gospod Bog Sabaot; nebo in zemlja sta polna tvoje časti. Čast bodi Bogu Očetu itd.

Zdaj nekaj časa pomisli, kdo je prišel k tebi prebivat: Jezus Kristus, kakor Bog in človek, z dušo in s telesom je v tvojem srcu pričujoč. Njemu izroči vse svoje potrebe, in ga prosi za milost in pomoč zoper sovražnike tvojega zveličanja itd. Potem pa skleni, rekoč:

O Jezus! tebi živim; o Jezus! tebi umerjem; o Jezus! tvoj sem živ in mrtev.

O moj Jezus! v tebe verujem, ki si večna resnica. O moj Jezus! v tebe zaupam, ki si

neskončno milost. O moj Jezus tebe ljubim, ker si največa dobrota.

O moj Jezus! kako srečen sem, da si ti, moj večni Bog, se k meni ponižal. O moj Jezus! ponižno te molim, svojega Gospoda in Boga, svojega odrešnika in izveličarja v mojem srcu pričujočega. O moj Jezus! tebi bodi hvala in zahvala, da si se ponižal pod mojo streho priti, mene poživiti s svojim presvetim Telesom in presveto Krvjo. O moj Jezus! ostani pri meni zdaj in ob uri moje smrti. Amen.

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, izveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz desne strani Kristusove, operi me!

Trpljenje Kristusovo, potrdi me!

O dobrotljivi Jezus, usliši me!

V svoje svete rane, zakrij me!

Se tebe ločiti, ne pusti me!

Pred peklenskim sovražnikom varuj me!

Ob uri moje smrti pokliči me!

K tebi priti pusti me!

Naj z vsemi svetniki hvalim te!

Hvalim zdaj in vekomaj! Amen.

Srčni zdihljeji k Jezusovemu srcu.

O usmiljeni Jezus, usliši me!

Milost tvojega srca spreobrne me!

Svetloba tvojega srca razsvetli me!
 Žalost tvojega srca omeči me!
 Rana tvojega srca prešini me!
 Kri tvojega srca spravi me!
 Voda tvojega srca očisti me!
 Zasluženje tvojega srca posveti me!
 Križ tvojega srca potrdi me!
 Trnjeva krona tvojega srca ozaljšaj me!
 Usmiljenje tvojega srca skrij me!
 Duh tvojega srca oživi me!
 Ogenj tvojega srca ogrej me!
 Plamen tvojega srca užgi me!
 Ljubezen tvojega srca vnemi me!
 Vrednost tvojega srca povzdigni me!
 Lepota tvojega srca spremeni me!
 Veselje tvojega srca zveličaj me!
 Bogastvo tvojega srca nasiti me!
 V tvojem srcu, o Jezus! živim in umerjem!
 Svoje srce tvojemu dam, in ljubim te,
 O sladko srce! osreči me
 Tukaj in tam vekomaj. Amen.

Darovanje samega sebe Jezusovemu srcu.

O preljubezniivi Jezus, nič nimam, kar bi tebi dopadlo, sam iz sebe tudi ne morem nič storiti, kar bi te veselilo. Imam pa srce, ki si mi ga dal, da te ljubim. O Jezus, yzemi to moje srce, in daj mi nazaj tvoje srce in

tvojo ljubezen. Ne želim ne bogastva, na časti, ne posvetnega veselja, temveč le po tvojem srcu in po tvoji ljubezni hrepeni moje srce. Užgi v meni, o ljubeznjivi Jezus, ta neugasljivi ogenj svoje ljubezni, da bom jaz tvoj in ti moj.

O ženin moje duše. odpri mi vrata svojega srca, vrata usmiljenja, ter nerazvezljivo skleni moje srce s svojim srcem, da prebivaš ti v meni in jaz v tebi; vsaj nobenega grešnika ne izključiš, boš tedaj tudi mene sprejel.

Vzemi torej moje srce, da le tebe ljubi in vse drugo zametuje; o da bi moje srce le z nebeškimi rečmi opraviti imelo! zatoraj raztrgaj vezi, ki moje srce na svetne reči vežejo, da ga časnim rečem odtegnem in večnim posvečujem. Daj mi svojo ljubezen, užgi jo v mojem srcu, da za tebe živim in umerjem. Amen.

Druga molitev po sv. obhajilu.

Veseli se z menoj nebo in zemlja, in hvali Gospoda vse, kar živi. Moja duša je našla, ktereга ljubi: svojega Gospoda in Boga. Zvesto ga hočem v srcu držati, in se nikdar ločiti od njega. — O kako srečen sem, da me je obiskal vsegamogočni Kralj nebes in zemlje. S svojim mesom me je nahranil in napojil s svojo krvjo. Oskrbel je mene moj Izveličar

za večno življenje. Zdaj jaz živim, pa ne več sam, ampak moj Jezus v meni živi.

Bodi pozdravljen, preljubi gost moje duše! Bodi pozdravljen, nebeška sladkost mojega srca! Bodi pozdravljen, ti zastava mojega izveličanja, ti moje upanje, moje veselje! — O Gospod! kralj večne slave, kako se ponižaš k meni priti, k revnemu pozemeljskemu črvu, iz svojega veličastva — k meni grešniku. Ponižno te molim zdaj na sedežu svojega srca. Hvalim te in častim iz vse svoje moči, in združim svoje slabo češčenje s počeščenjem vse nebeške družbe. Naj se razlega tvoja hvala, kakor v nebesih, tako na zemlji. Od solnčnega vzhoda do zahoda bodi hvaljeno tvoje presveto ime.

O kako sem srečen, da sem dosegel, kar sem pozelel, moj Izveličar! tebe prejeti. Imam zdaj dušo tvojo, ljubi Jezus! ki hoče posvetiti revno siroto, dušo mojo. Imam tvoje presveto Telo, ki bo očistilo vsega madeža moje telo. Imam tvojo drago Kri, za inoje odrešenje na križu prelito, da bo oprala moje srce vseh pregreh. O kako vesele so zdaj za mene, vsmiljeni Jezus! tvoje besede: „Kdor zavživa moje meso, in pije mojo kri, on živi v meni, in jaz v njem in jaz ga bom obudil poslednji dan.“ Oj kako velika je tvoja ljubezen, da v meni

prebivaš, ubogem grešniku, jaz pa v tebi, v neizmernem veličastvu! O večna dobrotà! kdo me bo ločil od tvoje ljubezni? Ne težava, ne veselje, ne življenje, in tudi ne smrt. Vse kar imam, iz čiste ljubezni tebi izročim. O moj Jezus, preljubeznjivi Jezus! ti si moja edina ljubezen, ti si srce mojega srca, ti si moj Bog in moje vse! O naj občutim, moj Izveličar! nebeško moč tvojega prebivanja v mojem srcu; naj da okusi moja duša, kako sladek si ti, Gospod; naj da polna tvoje sladkosti in ljubezni le tebe išče, le tebe ljubi in se na večno s teboj veseli. Amen.

Tretja molitev po sv. obhajilo.

Bog ljubezni, studenec vse milosti in svetosti! moj Gospod in moj Bog! zdaj si resnično pričujoč v meni, ubogem grešniku. O moj Izveličar, bodi češčen in hvaljen vekomaj! Daj, da te vedno častim in hvalim v duhu in v resnici. Slava tebi na višavah. češčen in hvaljen bodi, da si prišel rešit mojo dušo sovražnikov mojega izveličanja.

O preljubi Jezus, moj sladki izveličar! zakaj vendar nisem tvojega lepega izgleda zmiraj posnemal. Oj, kako mi je bilo vendar mogoče, da sem tebe, svojo največo dobrotò, tolikokrat razžalil! Zdaj mi je pa neizmerno

žal, da sem tolikokrat prelomil tvoje svete zapovedi; trdno sklenem, prihodnjič le tebi živeti. Vse svoje misli, besede, djanja in nehanja hočem po tvojih svetih zapovedih ravnati. Tebi izročim vse svoje križe in težave, svoje življenje in svojo smrt. Ti stori z menoj, kakor je presveta tvoja volja, ker vem, da mi ti le dobro storiš. Iz ljubezni do tebe, moj Jezus! hočem ljubiti pa tudi svojega bližnjega in mu vse dobro iz srca želeči. Vsem svojim nasprotnikom in sovražnikom vse iz srca rad odpustim in te ponižno prosim, odpusti jim tudi ti, kar so te razžalili, in daj vsem vernim milost po tvojih svetih zapovedih živeti, da te nekdam vsi skup v nebeškem kraljestvu z Očetom in s svetim Duhom vred častimo, hvalimo in uživamo vekomaj.

Ti pa, sveta Marija, mati Jezusova! bodi moja pomočnica, da Jezus, blaženi sad tvojega telesa, katerega sem danes prejel, vedno pri meni ostane. Sprosi mi milost, da Jezusa zmiraj bolj ljubim, častim, da vse zopernosti, katere mi bode Bog poslal, v duhu pokore pretrpim, in po tvojem izgledu. o Marija! za Jezusom hodim vse dni svojega življenja. Sveti angelj varuh, moj patron in vsi svetniki in svetnice božje, posebno pa vi, sveti spokorniki! prosite za me, da vse svoje žive dni

po vaših stopinjah hodim in tako po tem revnem življenji z vami vred nebeškega veselja deležen postanem. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev sv. Tomaža Akvina.

O neskončno usmiljeni, večni Bog, nebeški Oče! častim te in hvalim, ker si mene nevrednega služebnika svojega, brez vsega lastnega zasluženja, iz gole milosti nasitil s presvotim Telesom svojega ljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa. Prosim te, Oče milosti! ne daj, da bi to sveto obhajilo bilo meni v pogubljenje, ampak naj mi bo v izbrisanje vseh grehov, v potrjenje v veri, in k ohranjenju stanovitne dobre volje. Naj me očisti vseh mojih pregreh, naj me reši vsega hudega poželenja, naj pomnoži v meni pravo ljubezen, potrpežljivost, ponižnost, pokorščino in vse krščanske čednosti. Naj me varuje zoper vse skušnjave mojih vidnih in nevidnih sovražnikov, naj me trdno sklene s teboj, moj pravi, živi Bog! naj mi pomaga srečno moje življenje dokončati. Ponižno te prosim, o Bog! pripeljaj mene revnega grešnika enkrat k svoji nebeški gostiji, kjer si ti sam s svojim ljubim Sinom in s svetim Duhom vsem svojim izvoljenim prijateljem prava luč, preobilna hrana,

večno veselje, popolna prijetnost in neskončno izveličanje. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev pred podobo križanega Jezusa.

O dobrotljivi in najslajši Jezus! glej, tukaj pred tvojim obličjem klečim in te iz globočine svojega srca prosim, vtisni v moje srce duha prave pokore, upanja in ljubezni, pravega obžalovanja mojih grehov, in trdnega sklepa, tebe nikoli več ne razžaliti; ker s pravo ljubeznijo in srčnim pomilovanjem premišlujem tvojih pet krvavih ran, in si živo v srce vtisnem besede, ktere je od tebe, o moj Jezus! že sveti prerok David govoril: „Prebodli so moje roke in noge, in prešteli vse moje kosti.“ Ps, 21, 17.

Kdor to molitev s pobožnim in spokornim duhom po svetem obhajilu pred podobo križanega Jezusa moli, dobi popolnoma odpustek. P. Pij VII. 1821.

Ponovljenje krstne obljube.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! stvarnik in ohranitelj vseh stvari! ti si me po svoji božji podobi vstvaril, pri svetem krstu prerodil za svojega otroka, in sprejel za de-

diča nebeškega kraljestva. Bog Sin. Jezus Kristus, edinorojeni večnega Očeta! ti si za mene človek postal, na križu si me večnega pogubljenja odrešil, in pri svetem krstu za svojega brata v sveto krščansko cerkev vzel, da bi me srečno v nebeško kraljestvo pripeljal. Bog sveti Duh, tretja božja oseba! ti si me pri svetem krstu posvetil, in mi v svetih zakramentih svojo posvečujočo milost deliš. Presveta Trojica! v treh osebah en sam Bog! v tebe verujem, tebe molim in hvalim za vse, posebno pa za največo milost in dobroto svetega krsta, ki je velika in imenitna, da kraljeva kruna ne tako. O kako srečen sem, da si me v svojo sveto cerkev poklical, me vseh mojih grehov očistil, in mi vse dal, česar za večno izveličanje potrebujem.

Kar sem nekdam pri sv. krstu po svojih botrih obljubil, to obljubo tudi zdaj s hvaležnim srcem ponovim. Odpovem se hudiču in vsemu njegovemu djanju, kakor tudi vsem zapeljivcem, njegovim najemnikom. Odpovem se napuhu, vsem napačnim šegam, in vsem drugim pregreham, kakor vsemu zapeljivemu svetu. Verujem v Boga Očeta, vsegamočnega stvarnika nebes in zemlje; verujem v Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina božjega, ki je rojen bil in je trpel. Verujem v svetega Duha, sveto

krščansko katoliško cerkev, občestvo svetnikov, odpuščenje grehov, vstajenje mesa in večno življenje. Po nauku svete krščanske katoliške cerkve hočem, kakor njen pokorni otrok, do smrti živeti; svete zakramente vredno prijemati in skoz ta vrata v večno izveličanje priti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, na priprošnjo Marije, vselej device, vseh božjih angeljev, svetnikov in svetnic, posebno mojega angelja varuha in mojih patronov. Amen.

Molitev za svete odpustke.

O Bog! poglej z očmi svoje neskončne milosti na svojo cerkev, ktera se tukaj na zemlji vojskuje. Razširi jo po celem svetu, varuj, vodi in ohrani jo v edinosti. Odvrni od nje vsako pohujšanje in vse grehe. Daj ji moč zoper sovražnike tvojega svetega imena. Stori, da vsi krivoverci svoje zmote spoznajo in zapustijo. Dodeli lepo zastopnost, pravo edinost vsem krščanskim kraljem in oblastnikom. Ne zapusti ovčic svoje črede, za katero je tvoj ljubi Sin, Jezus Kristus, svojo presveto kri prelil. Stori nebeški Oče! da bodo vsi tebe in Jezusa Kristusa, kterega si poslal, s svetim Duhom vred spoznali in častili vekomaj. Amen.

Moli zdaj pet „Očenašev“ in pet „Češčena si Marija“ in „Vero.“

Druga molitev za sv. odpustke.

V čast Matere božje.

1. O Marija, mati Jezusova! tebi priporočimo vse potrebe njegove sv. cerkve, ki neprenehoma k tebi kliče: „O Marija, pomoč kristijanov, prosi za nas!“ Spomni se, da je tvoj Sin za svojo cerkev svojo predrago kri prelil: daruj toraj njegovo trpljenje in smrt nebeškemu Očetu. ter prosi, da sveto cerkev po vsem svetu razširi, v edinosti ohrani in blagoslovi. — O Marija, pomoč kristijanov, prosi za nas! Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi.

2. O Marija, nevesta sv. Duha in devica najmodrejša! ki resnico ljubiš, zmoto obžaljuješ in zvijačo sovražiš; izprosi vsem nevernikom in krivovercem milost, da svojo zmoto sprevidijo in resnico prave vere spoznajo. Ti jim podaj roko, ki si grešnikov pribežališče, in jih ovčicam Jezusove črede pridruži. — O Marija, pribežališče grešnikov. prosi za nas! — Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi.

3. O Marija, škrinja miru in sprave! spomni se, da si tistega rodila, ki je postavil miru in ljubezni oznanjeval na zemlji in jo potrdil s svojo smrtjo na križu. Izprosi krščanskim kraljem in oblastnikom duha ponižnosti, da se s svetim strahom uklonijo pred njim,

ki je Gospod vseh gospodov, in Kralj vseh kraljev. Izprosi jim tudi duha pravičnosti, prizanesljivosti, miru in sprave, da vez svete ljubezni vse krščanske narode objame in božje kraljestvo zares k nam pride in pri nas ostane. — O Marija, škrinja miru in sprave, prosi za nas! — Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi.

4. O Marija, kraljica apostolov! ki si z njimi vred sv. Duha prejela, in za nje molila, ko so Jezusovo vero po svetu oznanjevali; moli tudi za našega sv. očeta, rimskega papeža, moli za vse škofe in dušne pastirje, da z modrostjo in močjo sv. Duha napolnjeni sebi izročeno čredo po zdravih pašnikih čistega nauka božjega pasejo, in z njo vred večno življenje dosežejo. — O Marija, kraljica apostolov, prosi za nas! — Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi.

5. O Marija, tolažba žalostnih in vrata nebeška! ozri se na uboge verne duše, ki v ognji vic žaljujejo; pridi jim na pomoč s svojo materno tolažbo in z vso sladkostjo svoje materne ljubezni, in spomni se oblasti od Boga ti podeljene, ter jim odpri vrata nebeška, da se s teboj združene pred Jezusovim tronom večno veselijo. — O Marija, tolažnica žalostnih, prosi za nas! — Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi.

Kratka molitev za sv. odpustke.

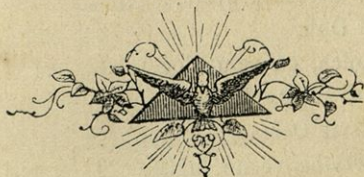
1. Da svojo sv. cerkev vladaš in ohraniš,
— Te prosimo, usliši nas. — Oče naš. —
Češčena si Marija. — Čast bodi Bogu Očetu itd.

2. Da sovražnike svoje svete cerkve ponižaš, — Te prosimo usliši nas! — Oče naš. —
Češčena si Marija. — Čast bodi.

3. Da krščanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo edinost podeliš, — Te prosimo, usliši nas! — Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi.

4. Da apostolskega pastirja in vse cerkvene stanove v svoji sv. veri ohraniš, — Te prosimo, usliši nas! — Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi.

5. Da ysem vernim dušam v vicah večni pokoj podeliš. — Te prosimo, usliši nas! — Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi. — Verujem v Boga Očeta itd.

Litaniје

presladkega imena Jezusovega.

(Se molijo ob Gospodovih praznikih.)

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Bog, Oče! nebeški.

Bog, Sin, odrešnik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, Sin živega Boga,

Jezus, odsvit Očeta,

Jezus, svetloba večne luči,

Jezus, kralj časti,

usmili se nas!

Jezus, solnce pravice,
 Jezus, Sin Marije device,
 Jezus, ljubeznjivi,
 Jezus, prečudnežni,
 Jezus, močni Bog,
 Jezus, Oče prihodnjega veka,
 Jezus, angelj Božjega sklepa,
 Jezus, najmogočnejši,
 Jezus, najpotrpežljivši,
 Jezus, najpokornejši,
 Jezus, krotki in iz srca ponižni,
 Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, ljubitelj naš,
 Jezus, Bog mirú,
 Jezus, začetnik življenja,
 Jezus, vzgled čednosti.
 Jezus, goreči ljubitelj naš,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrotá,
 Jezus, pot in življenje naše,
 Jezus, veselje angeljev,
 Jezus, kralj očakov,

usmili se nas!

Jezus, učenik apostolov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč mučencev,
 Jezus, luč spoznovavcev,
 Jezus, čistost devic,
 Jezus, krona vseh svetnikov,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam o Jezus!
 Bodi nam milostijiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega.

Vsega greha,

Svoje jeze,

Skušnjav hudičevih,

Duha nečistosti,

Večne smrti,

Zanemarjenja tvojih navdihovanj,

Po skrivnosti svojega sv. včlovečenja,

Po svojem rojstvu,

Po svoji mladosti,

Po svojem božjem življenji,

Po svojem trudu,

Po svoji smrtni britkosti in svojem trpljenji,

Po svojem križu in zapuščenji,

Po svojih bolečinah,

Po svoji smrti in svojem pokopu,

Po svojem vstajenji,

Po svojem vnebohodu,

Po svojem veselji,

Po svojem veličastvu,

reši nas, o Jezus!

Jagnje, božje, ki grehe sveta odjemlješ, prizanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas, o Jezus!

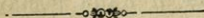
Jezus, sliši nas! — Jezus usliši nas!

Molimo. O Gospod, Jezus Kristus! ki si rekel: Prosite in bote prejeli, iščite in bote našli, trkajte, in se vam bo odprlo: daj nam, te prosimo, moč tvoje božje ljubezni, da te bomo s celim srcem, z besedo in djanjem ljubili in neprenehoma hvalili.

Dodeli nam, o Gospod, da vedno strah in ljubezen tvojega svetega imena v sebi občutimo, ker onih nikoli s svojim vodstvom ne zapustiš, ktere v stanovitnosti svoje ljubezni potrdiš. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Te litanije so potrdili papež Pij IX. 12, avg. 1862, in le kdor jih tako moli, kakor se tukaj glasijo, prejme vsakokrat 300 dni odpustka.

(Dostavijo se navadno še molitve za splošnje potrebe krščanstva iz litanij lavretanskih ali pa vseh svetnikov.)

Litanije

v čast trpljenja Kristusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Jezus, ki si ponižen v Jeruzalem šel,

Jezus, ki si se nad Jeruzalemom
razjokal,

Jezus, za trideset srebrnikov prodan,

Jezus, ki si svojim učencem noge
umival,

Jezus, na svoji duši do smrti žalosten,

Jezus, na Oljski gori od angelja
potrjen,

Jezus, ki si v smrtni britkosti krvavi
pot potil,

Jezus, od Juda Iškarijota izdan,

Jezus, z vrvmi in verigami zvezan,

Jezus, od svojih učencev zapuščen,

Jezus, pred Ana in Kajfa postavljen,

Jezus, za uho udarjen,

usmili se nas!

Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, smrti vreden spoznan,
 Jezus, v sveti obraz zapljuvan,
 Jezus, ki so ti sveto obličje zakrili,
 Jezus, s pestmi tolčen,
 Jezus, od Petra trikrat zatajen,
 Jezus, kakor hudodelnik zyezan Pilatu
 izdan,
 Jezus, od Heroda zaničevan,
 Jezus, v belem oblačilu zasramovan,
 Jezus, manj kakor razbojnik Baraba
 obražtan,
 Jezus, neusmiljeno bičan in raztepen,
 Jezus, zaničljivo v škrlatast plašč
 oblečen,
 Jezus, s trnjem kronan,
 Jezus, s trstom po glavi udarjen,
 Jezus, čegar križanje so Judje terjali,
 Jezus, v sramotno smrt obsojen,
 Jezus, s težkim križem obložen,
 Jezus, kakor nedolžno jagnje v smrt
 peljan,
 Jezus, na gori Kalvariji do nagega
 slečen,
 Jezus, za noge in roke na križ pribit,
 Jezus, ki si na križu za sovražnike
 molil,
 Jezus, na križu preklinjan,

usmili se nas!

Jezus, ki si spokornemu razbojniku sveti
raj obljubil,

Jezus, ki si na križu učenca Janeza
svoji materi izročil,

Jezus, od svojega Očeta zapuščen,

Jezus, z jesihom in žolčem napajan,

Jezus, ki si svojo dušo v roke svo-
jega nebeškega Očeta izročil,

Jezus, svojemu nebeškemu Očetu do
smrti pokoren,

Jezus, s sulico v srce preboden,

Jezus, s križa snet,

Jezus, v grob položen,

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega, reši nas, o Gospod!

Vsega greha,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Kuge, lakote in vojske,

Vseh dušnih in telesnih nevarnosti,

Večne smrti,

Po svojem prečistem spočetji,

Po svojem prečudežnem rojstvu,

Po svojem ponižnem obrezovanji,

Po svojem krstu in svetem postu,

Po svojem trudu in bedenji,

Po svojem krvavem bičanju in kro-
nanji,

usmili se nas!

reši nas, o Gospod!

Po svoji žeji, solzah in nagoti,
 Po svoji rešnji smrti na križu,
 Po svojem častitljivem vstajenji in vne-
 bohodu,

Po prihodu tolažnika sv. Duha,
 Na dan sodbe,

Mi grešniki,

Da nam prizaneseš,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori pripelješ,

Da milost sv. Duha v naša srca vliješ,

Da svojo sv. cerkev varuješ in raz-
 širjaš,

Da vse stanove v tvojem svetem imenu
 zbrane ohraniš in pomnožiš,

Da nam pravi mir, ponižnost in lju-
 bezen podeliš,

Da nas v svoji milosti in sv. službi
 stanovitne ohraniš,

Da nas v družbo svojih izvoljenih
 sprejmeš,

Da nas uslišiš,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, pri-
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
 o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
 se nas, o Gospod!

reši nas, o Gosp.!

prosimo te, usliši nas!

Kristus, sliši nas! — Kristus, usliši nas!
 Gospod, [usmili se nas! — Kristus, usmili se
 nas! — Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

V. Molimo te Kristus in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Molimo. O Bog, ki si človeški rod, zavoljo greha zavržen, po trpljenji in smrti svojega edinorojenega Sina odrešil; dodeli nam, prosimo te, da ki spomin njegovega trpljenja na zemlji obhajamo, se tudi njegovega zasluženja v nebesih veselimo. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pred podobo križanega Jezusa.

O Jezus, moj Izveličar! ni mi mogoče tebe na križu gledati in premišljevati strašne bolečine, ktere zavoljo mojih grehov trpiš, da ne bi iz ljubezni do tebe britkih solz točil. Jaz spoznam, da sem smrti vreden zavoljo velikega števila svojih prevelikih grehov. Prosim, o usmiljeni Jezus! odpusti mi, kar sem grešil: kakor zgubljeni sin se vrnem poln kesanja k tebi, in ti obljubim, da ne bom svojega poboljšanja nobeden dan, nobeno uro več odlagal. Varovati se hočem vsakega greha in vsake grešne priložnosti, naj bi me še tako

težko stalo. Ti, o moj križani Jezus! si vreden, da iz ljubezni do tebe vse težave prenesem. Zdaj pa objamem tvoj sveti križ, poljubim tvoje presvete rane, te nikdar več ne zapustim, ampak ostanem vekomaj tvoj. Kakor si ti spolnjeval voljo svojega nebeškega Očeta do smrti na križu, ravno tako hočem tudi jaz zanaprej zmiraj zvest biti tvojim zapovedim. Od tebe se bom učil, krotek in ponižen biti, svoje trpljenje potrpežljivo prenašati. Po tvojem izgledu hočem dober biti svojemu bližnjemu, celo svojim sovražnikom hočem iz srca odpustiti, in sem pripravljen njim dobro storiti. Posihmal hočem vsaki dan zatirati hudo nagnjene svojega srca, hočem čuti nad svojimi počutki, ter se hudobnemu svetu popolnoma odpovedati. O Jezus, prosim te po tvoji za me preliti krvi, po tvoji grenki smrti, potrdi me v mojih sklepih; daj mi milost, da stanovitno za teboj hodim in v vsem svojem djanju čedalje bolj tebi podoben in dopadljiv postanem. In kedar bodem tudi jaz na svojem križu, na smrtni postelji ležal; stori da bode takrat tudi moje trpljenje in moja smrt po tvojem zasluženju nebeškemu Očetu draga in dopadljiva. Daj mi pomoč, da svoje poslednje težave po tvojem izgledu potrpežljivo prestopim, in poslednje skušnjave srečno premagam. Sprejmi

takrat mojo dušo v svoje roke, da ti bodem v tvojem kraljestvu večno hvalo dajal, in tvoje neskončno usmiljenje in tvojo božjo ljubezen večno častil. Amen.

Kratko premišljevanje trpljenja in smrti Jezusa Kristusa.

O moj Jezus! na kolena padem pred teboj, objamem tvoj sveti križ, na katerem si za nas trpel in umrl, ter se z otožnim srcem spominim tvojega svetega trpljenja in smrti.

O moj Izveličar in odrešenik! vidim te na Oljski gori na svojem svetem obličju ležati — z grehi vseh ljudi obloženega, krv potiti, — k svojemu Očetu moliti: „Oče, ne moja, ampak tvoja volja se zgodi“; — ti najsvetejši, si pred sodnim stolom celo za razbojnikom postavljen, — si bičan, s trnjem kronan, — k smrti obsojen, — greš potrpežljivo s križem obložen, kakor jagnje k mesnici, na goro Kalvarijo, da se daš na križ pribiti, — padeš gredoč trikrat na zemljo; ko na mesto mrtvaških glav prideš, te na križ pribijejo, — tvoja sveta kri teče iz vseh ran, — tvojo sveto stran ti prebodejo, — ti moliš za svoje sovražnike, — nagneš glavo in umerješ.

O moj križani izveličar, Jezus Kristus! zahvalim te za tvojo neskončno ljubezen iz celega srca in te prosim zavoljo tvojega britkega trpljenja in grenke smrti, podeli mi milost, da te svoje celo življenje resnično in srčno ljubim. srečno umerjem, in se v nebesih s teboj vekomaj združim. Amen.

Počesčenje križanega Jezusa.

Česčen in moljen bodi o Jezus! izveličar sveta, ki si za me trpel na lesu sv. križa grozne bolečine in prestal najbitkejšo smrt.

Česčena mi bodi presveta glava Jezusova, ki si bila za nas s trnjem vsa razbodena in s trstom bita!

Česčeno mi bodi premilo obličje Jezusovo, ki si bilo za nas zapljuvano in razbito!

Česčene mi bodite preljubeznjive oči Jezusove, ki ste bile za nas s solzami in krvjo zalite!

Česčena mi bodite presladka usta Jezusova, ki ste za nas trpela strašno žejo in bila napajana z grenkim žolčem!

Česčena mi bodite sveta ušesa Jezusova, ki ste bila za nas trpinčena z groznim zaničevanjem in preklinjevanjem!

Češčene mi bodite dobrotljive roke in noge Jezusove, ki ste bile za nas razpete in z grozovitimi žreblji na križ pribite!

Češčeno mi bodi usmiljeno srce Jezusovo, ki si prestalo za nas preveliko žalost in trpljenje, ker si bilo brez milosti s sulico prebodeno!

Češčena mi bodite ponižna kolena Jezusova, ki ste tolikokrat za nas klečala v molitvah in milosti prosila od Boga!

Češčen mi bodi ves život Jezusov, ki si bil za nas krvavo bičan, ves ranjen, na križ pribit in umorjen in pokopan!

Češčena mi bodi predraga kri Jezusova, ki si bila obilno prelita za odpuščenje naših grehov!

Češčena mi bodi presveta duša Jezusova, ki si za nas smrtne britkosti prestala in bila izročena nebeškemu Očetu!

Zaveljo tega izročanja tudi jaz tebi, o Bog! izročim danes in vsaki dan svojo dušo in telo, vse, za ktere sem dolžen moliti, žive in mrtve. Posebno se usmili vernih duš v vicah; prebitko trpljenje Jezusa Kristusa jih tolaži in presveta rešnja Kri jih hladi v strašnem ognji. Amen.

Počeščenje Jezusovih pet krvavih ran.

1. Bodi pozdravljena presveta rana leve noge Jezusove, ki si peklenški kači glavo strla in nam kažeš ljubezen, s katero je Jezus iskal zgubljene ovčice. V duhu te ponižno poljubim in prosim, bodi tudi moje zavetje zoper napade hudega duha. Reši me, križani Jezus! iz zanj, ki mi jih nastavlja satan in zapeljivi svet; naj moje noge nikar ne hodijo po široki cesti napuha in razbrzdanosti, ampak vodi jih po ozki stezi ponižnosti in pokore. — V to tvojo rano, o Jezus! sklenem vse današnje skušnjave in grešne nevarnosti: daj mi jih srečno premagati; — vse križe in težave, daj mi jih voljno prenašati po tvoji sveti volji. Amen. — Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi.

2. Bodi pozdravljena, presveta rana desne noge Jezusove, svetla zvezda, ki nam kažeš pot v večno življenje. S sv. Magdaleno te v duhu poljubim in ponižno prosim, bodi tudi moja voditeljica na stezi božjih zapovedi, da se v prejšnje grehe nikdar več ne povrnem. — V to tvojo rano, o Jezus! sklenem vse, karkoli utegnem danes dobrega in veselega uživati; ne dopusti, da bi se v sreči prevzel, ampak uči me, tvoje dobrote po tvoji volji

hvaležno uživati. Amen. — Oče naš. — Češćena si Marija. — Čast bodi.

3. Bodi pozdravljena, presveta rana leve roke Jezusove, žlahtna kopelj grešnih duš! V duhu te pobožno prosim, očisti s svojo krvjo vse madeže moje duše in drži me, da ne padem v brezdno večnega pogubljenja. — V to tvojo rano, o Jezus! sklenem vse svoje vedne in nevedne grehe; dodeli mi milost, da bo danes konec mojega grešnega, in začetek novega pobožnega življenja. Amen. — Oče naš. — Češćena si Marija. — Čast bodi.

4. Bodi pozdravljena, presveta rana desne roke Jezusove, neusahljivi studenec božjega blagoslova, slavni spomin čudežev, ki jih je desna roka Jezusova delala na živih in na mrtvih. V duhu te poljubim in ponižno prosim, naj me tvoja moč brani vseh vidnih in nevidnih sovražnikov, in naj tvoj blagoslov prešine mojo dušo in spremlja vse moje djanje in nehanje. — V to tvojo rano, o Jezus, sklenem vsa dobra dela, ki jih zaupam danes s tvojo pomočjo opraviti, da bodo s tvojim zasluženjem sklenjena, dopadljiva daritev pred očmi tvojega Očeta. Amen. — Oče naš. — Češćena si Marija. — Čast bodi.

5. Bodi pozdravljena, presveta rana desne strani Jezusove, plamteči altar neskončne lju-

bezni, ki nebo in zemljo ogreva. V duhu te pobožno poljubim in prosim, pokončaj v mojem srcu pogubljivi ogenj vsake posvetne in nečiste ljubezni, in užgi v njem čisti plamen božje ljubezni, da zanaprej ne bom mogel kaj drugega ne misliti, ne želei, kakor le tebe ljubiti bolj in bolj! — V to tvojo rano, o Jezus! sklenem vse svoje pobožne vzdihljeje, misli in želje, vse molitve in sv. obhajila, in karkoli po tvoji milosti najboljšega imam in zamorem, da se s tvojim srcem živo sklenem, da zanaprej le v tvojem srcu živim in srečno umerjem. Amen. — Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi Bogu Očetu.

Darovanje sv. rešnje Krvi Jezusove.

Presveta Jezusova rešnja Kri je bila sedemkrat za nas prelita: 1. pri obrezovanju, 2. na oljski gori, 3. pri bičanju, 4. pri kronanju, 5. na križevem potu, 6. pri križanju, 7. pri prebodenju desne strani,

1. O večni Oče, darujem ti zasluženje drage krvi tvojega preljubljenega Sina, mojega izveličarja, za razširjanje in poveličanje sv. cerkve, moje matere, za ohranjenje in blagostanje njenega vidnega poglavarja, sv. očeta, za kardinale, škofe, dušne pastirje in vse službenike tvojega svetišča.

Po vsakem darovanju se moli: Čast bodi Bogu Očetu itd. -- in

V. O Jezus, ki si nas odkupil s svojo krvjo.

O. Bodi ti čast in hvala vekomaj!

2. O večni Oče, darujem ti zasluženje drage krvi tvojega preljubljenega Sina, mojega božjega izveličarja, za mir in edinost med katoliškimi vladarji, za ponižanje sovražnikov sv. vere in za blagor in srečo krščanskega ljudstva. — Čast bodi itd.

3. O večni Oče, darujem ti zasluženje drage krvi tvojega preljubljenega Sina, mojega božjega izveličarja, da se neverniki spreobrnejo, vse krivovore zaterejo in grešniki k tebi vrnejo. — Čast bodi itd.

4. O večni Oče, darujem ti zasluženje drage krvi tvojega preljubljenega Sina, mojega božjega izveličarja, za moje stariše, za moje prijatelje in sovražnike, za uboge, za bolnike in trpeče, kakor tudi za vse one, za ktere veš, da sem dolžen moliti, ali za ktere hočeš, da posebno molim. — Čast bodi itd.

5. O večni Oče, darujem ti zasluženje drage krvi tvojega preljubljenega Sina, mojega božjega izveličarja, za vse, ki se bodo danes

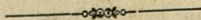
iz tega sveta ločili, da jih rešiš peklenških muk in jim skoraj priti daš v svoje kraljestvo. — Čast bodi itd.

6. O večni Oče, darujem ti zasluženje drage krvi tvojega preljubljenega Sina, mojega božjega izveličarja, za vse, kateri pobožnost do sv. Krvi visoko cenijo, za vse, ki so z menoj v češčenju te presvete Krvi združeni in zadnjic za vse, kateri si to pobožnost razširjati prizadevajo. — Čast bodi itd.

7. O večni Oče, darujem ti zasluženje drage krvi tvojega preljubljenega Sina, mojega božjega izveličarja, za vse svoje dušne in telesne potrebe, v tolažbo vernih duš v vicah, posebno tistih, ki so imele največo pobožnost do cene našega odrešenja in do bolečin preblazene device Marije, naše svete matere. — Čast bodi itd.

Češčena bodi sveta krv Jezusova, zdaj in vselej in na vse večne čase. Amen.

(Za to darovanje so odpustki 300 dni podeljeni. Pij VII. 1807.)

Litanije

v čast žalostne Matere božje.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši naš!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta mati božja,

Sveta devic devica,

Mati križana,

Mati polna bolečin,

Mati objokana,

Mati žalostna,

Mati zapuščena,

Mati užaljena,

Mati svojega Sina oropana,

Mati z mečem prebodena,

Mati od bolečin presunjena,

Mati z strahom napolnjena,

Mati s srcem na križ pribita,

Mati polna žalosti,

Vir solz,

prosi za nas!

Morje trpljenja,
 Ogledalo potrpežljivosti,
 Skala stanovitnosti,
 Steber zaupanja,
 Pribežališče zapuščenih,
 Škit in bramba zatiranih,
 Premagovalka nevernikov,
 Tolažba nesrečnih,
 Zdravilo bolnih,
 Moč slabih,
 Zavetje obupajočih,
 Mir v nevihtah,
 Podpora žalostnih,
 Strah peklenškega sovražnika,
 Zaklad vernikov,
 Oko prerokov,
 Palica apostolov,
 Krona mučencev,
 Svetloba spoznovavcev,
 Biser devic,
 Tolažba zapuščenih udov,
 Veselje vseh izvoljenih,
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, prizanesi
 nam, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
 nas, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
 se nas, o Gospod!

prosi za nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Sveta Marija, mati polna žalosti! ozri se milostljivo na nas, reši in odreši nas vsake stiske in britkosti z močjo svojega božjega Sina, našega Gospoda in odrešenika Jezusa Kristusa. Amen.

Mati polna britkosti, mogočna gospa in nebeška kraljica! zapiši v srce moje rane svoje, da v njih berem tvoje bolečine in ljubezni — bolečine, da s tvojo pomočjo vse britkosti voljno prenašam, — in ljubezen, da s teboj vsako prazno ljubezen zaničujem.

Bogu bodi čast in slava! Verujem v Boga Očeta itd.

Salve Regina. Češčena si kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in naše upanje, bodi češčena. K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Obrni tedaj, o naša besednica, svoje milostljive oči na nas in po tem revnem življenju pokaži nam Jezusa, blaženi sad svojega telesa. O usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Tri „Češčena si Marija.“

(Te litanijske so spisali papež Pij VII. in je molili v mnogih stiskah.)

Vsakdanja molitev

v čast žalostne Matere božje za srečno smrt.

O presveta in dobrotljiva devica Marija! pred teboj se zgrudim na svoja grešna kolena, in zavoljo britke zapuščenosti, ki si jo prestala, kedar si svojega ljubeznjivega Sina Jezusa videla vsega krvavega, ranjenega in s trnjem kronanega na križu umreti; prosim te iz celega srca, nikdar me ne zapusti v mojih težavah in nadlogah, da srčnosti ne zgubim in ne obupam. Odvrni od mene bolezní, kugo, lakoto in vse hudo na duši in na telesu. O žalostna in zapuščena mati Marija! stoj mi na strani v življenju in posebno v moji smrtni uri. Ne zapusti me, kedar bom od vsega sveta zapuščen, bolen na smrtni postelji ležal. Ne zapusti me, kedar mi bo mrzla rosa po licu tekla. Ne zapusti me, kedar me bodo peklenške skušnjave motile in si prizadevale, me v obupanje spraviti. Ne zapusti me, kedar moj jezik ne bo več mogel izreči presvetih imen: Jezus, Marija in sv. Jožef! Ne zapusti me, kedar moje kalne oči ne bodo mogle več gledati tvoje svete podobe. Ne zapusti me, kedar svojih slabih rok ne bom mogel več stegniti in povzdigniti k tebi za pomoč. Ne zapusti me, kedar se bo moja uboga duša telesa ločila. Ne zapusti me, kedar se bo moja revna duša,

polna strahu, pred ostrim sodnikom Jezusom Kristusom prikazala! — O Marija, preljuba devica in mati božja! upanje vseh revnih grešnikov, veselje žalostnih in obupajočih, mila tolažnica umirajočih! nikar me ne zapusti, da bom po tvoji mogočni priprošnji na desno stran postavljen in da bo moja uboga duša yredna, se s teboj in z vsemi izvoljenimi v svetem raju brez konca veseliti. Amen.

Počeščenje žalostne Matere božje.

Sveta devica Marija! mati mojega Izveličarja, prosim te zavoljo britke žalosti, koja je presunila tvoje materno srce, kedar si videla svojega ljubega Sina na križu umirati, sprosi mi milost, da svojega križanega Odrešenika nikdar ne pozabim, in da, o preljuba Mati! prav živo občutim grenkobo njegove smrti, in poznam velikost njegove ljubezni, s ktero se se radovoljno dal v najgrozovitnišo smrt. Sprosi mi izveličavno žalost in solze prave pokore, da objokujem svoje grehe, zavoljo kterih je Jezus prelil svojo kri. Spomin Jezusovega trpljenja naj me neprenehoma nagiblje, greha se varovati, svojega Boga črez vse ljubiti, in nikdar z grehom se od njega ločiti.

Preljubeznjiva Mati! sprejmi me kot svojega otroka v svoje varstvo, bodi mi dobrotljiva mati, in nikdar me ne zapusti brez pomoči v vseh mojih potrebah, zlasti ne v moji smrtni uri. Sveta Marija! brani me vselej vseh skušnjav satanovih, bodi moja besednica pri svojem božjem Sinu, in prosi, da bom enkrat umiraje klical presveta imena: Jezus, Marija, Jožef! O Mati usmiljenja! usliši me. Pribežališče grešnikov! k tebi vpijem. Pomoč kristijanov! pomagaj mi. Tolažnica žalostnih! tolaži me. Sveta Marija, mati božja, prosi za me ubogega grešnika zdaj in ob moji smrtni uri. Amen.

Počeščenje žalostne Matere božje in prošnja za 7 čednosti in 7 darov sv. Duha.

1. O žalostna mati Marija! srčno te pomilujem zavoljo tiste britkosti, katero je tvoje materno srce občutilo pri prerokovanji sv. starčka Simeona, da bo tvoje srce meč presunil. O ljuba Mati! zavoljo tvojega toliko žalostnega srca zadobi mi čednost ponižnosti in dar strahu božjega. — Češčena si Marija itd.

2. O žalostna mati Marija! srčno te pomilujem zavoljo tiste stiske, katero je tvoje materno srce pretrpelo na begu v Egipt in

dokler si ondi prebivala. O ljuba Mati! zavolj tvojega toliko stiskanega srca zadobi mi čednost radodarnosti, zlasti do ubogih, in dar pobožnosti. — Češčena si Marija itd.

3. O žalostna mati Marija! srčno te pomilujem zavolj tistega velikega straha, ki ga je tvoje materno srce trpelo, ko si svojega ljubelega Sina zgubila. O ljuba Mati! zavoljo svojega toliko prestrašenega srca zadobi mi čednost čistosti in dar vednosti. — Češčena si Marija itd.

4. O žalostna mati Marija! srčno te pomilujem zavolj tiste velike žalosti, ki je tvoje materno srce pretresla, ko si svojega s križem obloženega Sina srečala. O ljuba Mati! zavoljo svojega ljubeznjivega, od bolečin presunjenega srca zadobi mi čednost brotovske ljubezni in dar moči. — Češčena si Marija itd.

5. O žalostna mati Marija! srčno te pomilujem zavolj britkosti, ktero je tvoje materno srce prestalo, ko si pod križem svojega umirajočega Sina stala. O ljuba Mati! zavoljo britkosti polnega srca zadobi mi čednost zmernosti in dar svetovanja. — Češčena si Marija itd.

6. O žalostna mati Marija! srčno te pomilujem zavolj bolečine, ktera je tvoje občutljivo srce zadela, ko je sulica stran tvojega Sina tako neusmiljeno prebodla in mu do nje-

govega preljubeznjivega srca predrla. O ljuba Mati! zavoljo svojega tako prebodnega srca zadobi mi čednost pohlevnosti in dar razumnosti. — Češčena si Marija itd.

7. O žalostna mati Marija! srčno te pomilujem zavolj britke zapuščenosti, katero je tvoje srce trpelo, ko so tvojega Sina v grob položili. O ljuba Mati! po svojem svetem, nezmerno žalostnem srcu zadobi mi čednost svete gorečnosti in dar modrosti. — Češčena si Marija itd.

Molimo. O Gospod, Jezus Kristus! prosimo te, dodeli nam, da bo sveta Devica, tvoja Mati, zdaj in na našo smrtno uro pred tronom tvoje milosti naša besednica, ktere presveto dušo je ob uri tvojega trpljenja meč bolečin presunil. To nam dodeli, o Gospod Jezus Kristus, izveličar sveta, ki z Očetom in sv. Duhom živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Rožni venec

v čast žalostne Matere božje.

Rožni venec žalostne Matere božje ima sedem skrivnosti. Najpred se obudi kesanje nad grehi; potem pa se moli „Oče naš“ in sedem „Češčena si Marija“, v katerih se po besedi „Jezus“ dostavi dotična skrivnost:

1. Kterega si, Devica! z žalostjo v tempelju v pričo Simeona darovala.

2. S katerim si, Devica! žalostna v Egipt bežala.

3. Kterega si, Devica! v tempelju zgubila in z žalostjo iskala.

4. Kterega si, Devica! s težkim križem obloženega srečala.

5. Kterega si, Devica! na sramotnem križu umreti videla.

6. Kterega si, Devica! s križa v svoje naročje vzela.

7. Kterega si, Devica! z žalostjo do groba spremljala.

Potem se moli „Oče naš“ in tri „Češčena si Marija“ v čast Marijinih solz, da bi po njenih solzah zadobili resnično žalost nad svojimi grehi in popolni odpustek; v teh se po besedi „Jezus“ dostavi: Kterega si, Devica! z žalostjo objokovala.

Slednjič se navadno še moli „Vera“, „Očenaš“ in „Češčena si Marija“ za verne duše v vicah, h koncu se pa pristavi še naslednja molitev:

V. Prosi za nas, prežalostna Devica!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo. Prosimo te, o Gospod Jezus Kristus! dodeli nam milostljivo, da bo preblazena devica in tvoja mati Marija, ktere dušo

je pri tvojem trpljenju meč britkosti presunil,
zdaj in v naši smrtni uri pri tvoji milosti za
nas prosila. Amen.

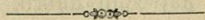
O Marija, mati moja!

Naj me vžali žalost tvoja

V smrti Sina tvojega.

Pozdravljenje žalostne Matere božje.

Češčena si Marija, žalosti polna, Križani
je s teboj, obžalovanja vredna si med ženami,
in obžalovanja vreden je sad tvojega telesa,
Jezus! Sveta Marija, mati Križanega, izprosi
solze nam, ki smo tvojega Sina križali, zdaj
in na smrtno uro. Amen.

Litanije

v čast presvetega rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sv. Duš, resnični Bog, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog,
 Jezus, kruh angeljski,
 Jezus, čreznaturni kruh,
 Jezus, močni kruh in veselje izvoljenih,
 Jezus, živi kruh, ki si iz nebes prišel,
 Jezus, živi kruh, ki daješ svetu življenje,
 Jezus, močni kruh, ki naša srca potrjuješ,
 Jezus, hrana izvoljenih,
 Jezus, vino, ki device izrejaš,
 Jezus, mana skrivnostna,
 Jezus, duhovna sladkost,
 Jezus, miza najčistejša,
 Jezus, naša jed in naš gost,
 Jezus, nebeško zdravilo,
 Jezus, zdravilo neumrjočnosti,
 Jezus, spomin največjih dobrot božjih,
 Jezus, največji čudež božji,
 Jezus, sveta daritev,
 Jezus, kelih blagoslovljeni,
 Jezus, čista daritev,
 Jezus, vedna daritev,
 Jezus, presladka gostija,
 Jezus, skrivnost svete vere,
 Jezus, vez ljubezni,
 Jezus, živež pobožnih duš,
 Jezus, popotnica v Gospodu umirajočih,
 Jezus, poroštvo prihodnje slave,
 Jezus, zakrament pobožnosti,

Jezus, oživljajoči zakrament,
 Jezus, častitljivi zakrament,
 Jezus, najsvetejši zakrament,
 Jezus, skriti Bog,
 Jezus, Beseda, ki je meso postala,
 Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o Go-
 spod!

} usmili se naš!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Nevrednega zavživanja tvojega Telesa

in tvoje Krvi,

Poželjivosti mesa,

Poželjivosti oči,

Prevzetnosti življenja,

Vsega greha,

Po ljubezni, s katero si to velikonočno
jagnje s svojimi učenci zavživati pozelel,

Po preveliki ponižnosti, s katero si svojim
učencem noge umival,

Po pregoreči ljubezni, s katero si ta božji
zakrament postavil,

Po predragi krvi, katero si za nas na
križu prelil,

Pro presveti daritvi, katero si nam na
altarji zapustil,

Mi grešniki, te prosimo, usliši naš!

Da nas v živi veri in češčenji do tega pre-
čudežnega zakramenta potrdiš in ohraniš,
prosimo te, usliši nas!

} reši nas, o Gospod!

Da gorečo željo do zavživanja tega ne-
beškega kruha v nas obudiš,

Da nam milost dodeliš, pogostoma in
vselej z dobro pripravo k tvoji mizi
pristopiti,

Da nam predragi sad tega oživljajočega
zakramenta obilno dodeliš,

Da nas k obiskovanju in moljenju tega
presvetega zakramenta spodbujaš,

Da nas ob smrtni uri s to nebeško
popotnico potrdiš in obvaruješ,

Jezus, Sin božji,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, pri-
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

V. Kruh iz nebes si jim dodelil.

O. Kteri vse razveseljenje v sebi ima.

Molimo, O Bog, kteri si nam v prečudež-
nem zakramentu spomin svojega trpljenja za-
pustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti

prosimo te, usliši naš!

tvojega Telesa in tvoje Krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinstvi sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Obiskovanje presvetega rešnjega Telesa.

Moj Gospod, Jezus Kristus! iz ljubezni do nas ljudi si v tem najsvetejšem zakramentu vedno, noč in dan, pričujoč. Čakaš, kličeš ljubeznjivo, iščeš in prejemaš z milostljivim srcem vse, ki pridejo k tebi, ki tebe obiščejo. Verujem in trdim, da si resnično in bistveno pričujoč v tem najsvetejšem zakramentu altarja. Ponižno spoznam svojo veliko nevrednost in te molim svojega pravega in živega Boga. Hvala ti bodi! Kolikor premorem, te hvalim za brezštevne milosti, ktere si mi že skazal. Posebna hvala ti bodi, da si se v tem zakramentu samega sebe meni dal, da si mi svojo presveto mater v priprošnico izvolil in tudi zato, ker si me poklical, da te tukaj v tej cerkvi pobožno obiščem.

Zato hočem danes trikrat počastiti tvoje sveto in ljubezni polno srcé. Prvič, da te, kolikor je meni ubogi revni mogoče, spodobno zahvalim za to neprecenjeno milost, da te

tukaj obiskati smem. Drugič, da bi nekoliko popravil nečasti in oskrunjenja, ki ti jih prizadevajo v tem presvetem zakramentu tvoji sovražniki, neverniki in krivoverci, ali pa tudi mlačni kristijani. In tretjič, da bi te s tem obiskovanjem spodobno molil na vseh krajih cele zemlje, kjer te, o moj ljubeznjivi Izveličar! v tem zakramentu ljubezni, nobeden ne časti, nobeden ne moli, kjer si zapuščen od vseh človeških otrok. O moj Jezus! ljubim te iz vsega srca in črez vse mi je žal, da sem dozdej tvojo neskončno dobroto tolikokrat razžalil. S pomočjo tvoje milosti trdno sklenem, te nikoli več ne žaliti.

Vem in spoznam, da sem reven in ubog, vendar se predrznem, ter se danes tebi vsega darujem. Posvetim se v službo tvojega veličastva. Odpovem se popolnoma in za vselej svoji volji. Vsega se ti izročim, nič za se ne obdržim. Svoje nagnjenje svoje želje, vse, kar sem in kar imam, vse, vse ti dam. Delaj z menoj, in z vsem, kar je mojega, po svoji najsvetejši volji. Za naprej ne iščem, ne želim, in nočem nič drugega, kakor samo te, da tebe ljubim, tebi služim, da sem vendar enkrat že zvest v spolnjevanju tvoje presvete božje volje.

Tebi priporočim tudi uboge duše v vicah, posebno tiste, ki so te rade častile v tem pre-

svetem zakramentu; pa tudi tiste, ki so srčno jubile tvojo neomadažano mater. O še danes jim skaži čudovitno moč svojega neskončnega usmiljenja.

Priporočim ti tudi vse uboge grešnike. Usmili se jih! Daj jim milostljivo čas, priložnost in resnično voljo, da se po pravi pokori k tebi vrnejo. Poslednjič pa, o moj preljubeznjivi Izveličar! zedinim vse svoje želje, vsa svoja hrepenenja z željami tvojega ljubezni polnega srca, in tako sklenjene, jih darujem tvojemu nebeškemu Očetu, ter ga prosim v tvojem presvetem imenu, da iz ljubezni do tebe jih milostljivo sprejme, in uslisi mojo prošnjo. Amen.

Ceščeno in hvaljeno naj vedno bo
Presveto rešnje Telo.

Duhovno obhajilo.

Moj Jezus! verujem, da si v zakramentu presvetega rešnjega Telesa resnično pričujoč, — Ljubim te črez vse. — Iz ljubezni de tebe obžalujem svoje pregrehe; vekomaj nikoli nečem več grešiti. — Želim v svoje srce te prejeti in s teboj se skleniti. Ker te pa zdej v zakramentu prejeti ne morem, o pridi vsaj po

duhovno v moje srce! Oklenem se te, zedinim se s teboj, kakor da bi res v moje srce prišel. Nikdar ne dopusti, da bi se še kdaj ločil od tebe!

Pozdravljenje prečiste device Marije.

Presveta, neomadežana devica, moja prelubeznjiva mati Marija! Ti si mati mojega Gopoda in izveličarja, ti kraljica, priprošnica, upanje in pribežališče vseh grešnikov! Pred teboj o mogočna kraljica! se priklonim, ter te ponižno počastim. Prsrčno se ti zahvalim za vse mi do zdaj skazane dobrote; posebno pa, ker si me s svojo mogočno priprošnjo tolikokrat obvarovala peklenškega ognja, ktereга sem s svojimi pregrehami že tolikokrat zaslužil. — Ljubim te. o prelubeznjiva mati in gospa, in iz čiste ljubezni do tebe trdno sklenem, tebi zmiraj in vselej zvesto služiti, in kolikor premorem, hočem tudi druge napelevati, da bodo tebe ljubili, tebi služili. Za Jezusom, tvojim ljubim Sinom, stavim vse svoje upanje na te in s tvojo pomočjo si upam tudi zadobiti večno zveličanje. Vzemi me med svoje služebnike, o Mati milosti božje! in ohrani me vedno v svojem mogočnem varstvu.

Ker vem, da vse premoreš pri Bogu, zato zdihujem in milo kličem k tebi: Reši me vseh

škušnjav, ali pa mi vsaj sprosi potrebno pomoč, da jih premagovati zamorem do konca svojega življenja. Od tebe pričakujem prave ljubezni do Jezusa. Upam tudi, da bom s tvojo pomočjo srečno sklenil svoje življenje. O moja preljubniva Mati! pri tvoji veliki ljubezni do Boga te prosim; stoj mi vedno na strani, zlasti pa v moji zadnji uri, ko bo šlo za moje večno izveličanje! Ne zapusti me, dokler me ne vidiš med izvoljenimi tam v nebesih. Tam te bom častil, tam ti bom večno slavo prepeval, zato ker si mi milost skazala. Tako upam, tako naj tudi bo! Amen.

Molitvena ura.

Poželenje.

O moj Gospod Jezus Kristus! pravi Bog in človek! verujem in spoznam, da si tukaj resnično pričujoč in te molim s ponižnim srcem; trdno in živo verujem, da si v tem najsvetejšem zakramentu pričujoč resnično in bistveno, s krvjo in z mesom, z dušo in s telesom, po svoji božji in človeški naturi. O da bi mi bilo mogoče tebe tako premišljevat, spoznavati, ljubiti, hvaliti in poveličevati, kakor te premišljuje, spoznava, ljubi, hvali in poveličuje toliko tisoč in tisoč angeljev v

nebesih z največo radostjo in veseljem. Zakaj, koliko hvaležnosti sem ti dolžen, da si prišel iz ljubezni do nas z nebes na zemljo, da si se daroval za nas na altarju sv. križa, in da si samega sebe nam zapustil v tem najsvetejšem zakramentu v večni spomin svoje neskončne božje ljubezni! Gorje meni, ako si ne bom prizadeval tvojo ljubezen z nasprotno ljubeznijo povračevati.

• **Vera, upanje, ljubezen in izročenje.** O neskočna resnica! o večna modrost! o neizmerna dobrota! ki ne moreš goljufati in ne goljufan biti. Preljubi Jezus! v tebe verujem; vse verujem, kar si ti razodel in kar nam po svoji cerkvi verovati zapoveduješ. Posebno pa trdno verujem, da si tukaj v tem najsvetejšem zakramentu resnično pričujoč, kakor nas sam učiš s svojo lastno besedo, kateri bolje verujem, kakor svoji pameti in svojim počutkom. In za to vero sem pripravljen tudi umreti s tvojo pomočjo.

V tebe zaupam, o neskončna dobrota! in se trdno zanesem, da boš mi dodelil po svojem preobilnem usmiljenji in po neprecenjenem zasluženji obljubljeno odpuščenje mojih grehov, svojo milost in slednjič tudi večno izveličanje.

Ljubim te, o moj Jezus! in te želim vekomaj ljubiti! zavoljo tebe ljubim vse, kar ti

ljubiš, o studenec vse dobrote! ljubim te zato, ker si vse ljubezni vreden.

Radujem in veselim se zavoljo tvoje neskončne popolnosti, veličastva in ljubeznjivosti, in zavoljo udanosti, hvale, počesčenja in poveličevanja, katero so ti skazovali tvoji izvoljeni in vse stvari, in katero ti bodo skazovali vekomaj.

Tebi in tvoji presveti volji se podvržem popolnoma v vseh rečeh: z največim spoštovanjem počastim in poljubim tvojo očetovsko roko. karkoli mi pošiljaš, vse rad od tebe sprejemem; v tebe trdno zaupam z vso otroško pokorščino in ljubeznijo.

Vsa nagnjenja do posvetnih stvari hočem v sebi zatirati in le tebe se držati. Vse, kar koli bom dobrega storil, ali težavnega pretrpel, vse to naj bo k tvoji večji časti! — Ves in popolnoma sem tvoj; stori tedaj z menoj, kar ti dopade, tukaj in v večnosti. Amen.

(Tukaj se zamorejo moliti litanije v čas presv. rešnj. Telesa ali presladkega imena Jezusovega ali ktere druge. Zamore pa se tudi moliti sveti rožni venec.)

Počesčenje sv. rešnjega Telesa.

Bodi hvaljeno in češčeno presveto rešnje Telo s tolikimi hvalnicami, kolikor je zvezd

na nebu, iskrie v ognji, peska na zemlji, kapljic v morji; kolikor je rožic v spomladi, semen po leti, listja v jeseni, snežnic po zimi; kolikor je vseh stvari po vseh svetovih; ker ti, ki si Gospod in stvarnik vseh svetov, pa vendar v podobah kruha in vina prebivaš, si vreden češčenja vseh stvari, ti v resnici skriti Bog! (Is. 41, 15.)

Bodi hvaljeno in češčeno presveto rešnje Telo, s tolikimi hvalnicami, kolikor jih vsi ljudje kedaj v djanju zkazati, z jezikom zgovoriti, ali v srcu zmisliti zamorejo. Ker ti, ki si kralj nebeški, pa se vendar revnemu človeku kakor jed in pijača zavživati daješ, si vreden, da te vse človeštvo brez nehanja časti, ktero je le po tvoji dragi krvi odrešeno. (1. Pet. 1, 19.)

Bodi hvaljeno in češčeno presveto rešnje Telo s tolikimi hvalnicami, kolikor jih vsi angelji v nebesih izraziti, da, kolikor jih sama presveta Trojica v svoji vsegamogočnosti zgovoriti, po svoji modrosti obseči, po svoji dobrotljivosti želeti zamore. Ker ti, ki si večni, neskončni Bog, in ničesa ne potrebuješ, pa vendar ubogemu človeku iz čiste ljubezni tudi svoje božanstvo v hrano daruješ, ti si vreden, da ne kar na zemlji, ampak tudi po nebeških,

višavah tvoja hvala brez konca doni, ti, ki si slavljen in nad vse povišan vekomaj. (Dan. 3.)

V. Presveto in božje rešnje Telo

O. Naj večno češčeno in hvaljeno bo!

Prošnje do Jezusa.

O premili Jezus! ki tukaj v najsvetejšem zakramentu med nami prebivaš, od katerega nam vse dobro prihaja in po katerem se vse hudo od nas odganja: ponižno te prosim, varuj in brani me vse nečimernosti, prevzetnosti in poželjena mesa, varuj me razuzdanih besed, zaničevanja ubogih, hrepenenja po posvetnem blagu in sploh svega, kar je nasprotno tvojemu božjemu veličastvu; da bom zamogel tebi, svojemu Gospodu in Bogu v resnici služiti, s popolnim srcem te hvaliti in poveličevati vekomaj. Amen.

Priporočenje.

Tebi se priporočim, tebi se izročim, premili Jezus! zakleni me v svoje presladko srce in ne dopusti, da bi se kedaj od tebe ločil. Bodi ti v življenji moja tolažba, v smrtni uri moja popotnica in v večnosti moje plačilo, Za to te prosim za se in za svoje prijatelje, po tvojih solzah, po tvojem krvavem potu in po tvoji predragi krvi, ki si jo za nas prelil. Amen.

Prošnja za blagoslov. Blagoslovi me, o Jezus! z Očetom in s svetim Duhom, in dodeli mi potrebne milosti, da se tvoji presveti volji podvržem zdaj in ob smrti uri. Amen.

Molitev pred sv. rešnjim Telesom.

Sv. Alfonza Liguorija.

O moj Jezus! ti edini imaš v sebi pravo življenje, in ga deliš vsem, ki te vredno prejemajo, stori, da tudi jaz svetu odmerjem in le tebi živim. O moj Izveličar! ogenj tvoje svete ljubezni naj pokonča v meni vse, kar tebi ne dopada, in naj užge v meni resnično željo, tebe ljubiti in ti čez vse dopasti.

Daj mi pravo ponižnost, da zaničevanje ljubim, in vzemi proč od mene nečimerno željo, svetu dopasti. Daj mi duha zatajevanja, da si vse odrečem, kar ne meri na tvojo ljubezen, in radostno vse objemem, karkoli zamore moje počutke in samosvojno ljubezen krotiti. Daj mi popolno vdanost v tvojo sveto voljo, da z veseljem vse sprejemem, karkoli pride iz tvojih presvetih rok: bolezni, zgubo premoženja in prijateljev in dobrotnikov, znotrajno zapuščenost in zunajno preganjanje. Ti stori z menoj vsak čas po svojem dopadenji in dodeli, da to zročenje samega sebe vedno

ponavljam, zlasti ob uri moje smrti. Daj mi, da ti takrat svoje življenje darujem v zedinjenji s tisto daritvijo, ko si ti sam sebe večnemu Očetu daroval.

O moj Jezus! razsveti me, da spoznam tvojo ljubeznjivost, pa tudi svojo dolžnost, tebe ljubiti, zlasti zavoljo tiste ljubezni, ktero si mi skazal, ko si za mene umrl, in se mi v sv. rešnjem Telesu zapustil.

Prosim te, razsveti tudi vse nevernike, ki te ne poznajo, vse krivoverce, ki te v tem zakramentu zaničujejo in preklinjajo, in vse grešnike, ki so tvojo milost zgubili. O moj Jezus! daj jim, da te spoznajo, daj jim, da te ljubijo. Priporočam ti tudi vse verne duše v vicah, zlasti . . . Polajšaj njih muke in okrajšaj jim čas, ki njih še loči tvojega obličja; stori to zovoljo svojega zasluženja in zavoljo zasluženja preblazene device Marije in vseh svetnikov.

Užgi v meni ogenj božje ljubezni, da bom po pravici reči zamogel: Moj Bog, moj Bog! tebe želim in ničesa drugega. Daj mi, o Jezus! veliko ljubezen do tvojega sv. trpljenja, da mi bodo tvoje bolečine in tvoja smrt vedno pred očmi. Daj mi še posebno srčno ljubezen do najsvetejšega zakramenta, v katerem nam najbolj jasno kažeš, kako nezmerno nas ljubiš.

Daj mi še tudi otroško vdanost do tvoje presvete matere Marije; daj mi, da jo vedno ljubim, ji vedno služim, se vedno v njeno mogočno pripošnjo izročam, in tudi druge v to nagibam, da Mariji služijo in na njo zaupajo. Daj meni in vsem drugim, da svoje največe zaupanje stavimo na moč tvojega trpljenja in po tem na posredovanje Marijino. To zaupanje mi dodeli zlasti ob smrtni uri. Daj mi, da bo moja smrt blažena in sveta v tvojih očeh; da z gorečo pobožnostjo sv. popotnico prejmem, in v tvojem objetji, goreč od plamena tvoje ljubezni, in ves hrepeneč po tvojem obličji, se iz tega sveta ločim in naravnost do tebe pridem.

Da pa vse to dosežem, te prosim, o moj Jezus! pred vsem za dar molitve, koja je ključ do vseh tvojih dobrot. Daj mi, da se neprenehoma tebi in tvoji presveti materi priporočam, zlasti ob uri skušnjave; in da v tej sveti vaji do konca stanoviten ostanem. Zato me blagoslovi, o moj Jezus! na duši in na telesu; blagoslovi me na vseh počutkih telesa in na vseh močeh moje duše. Blagoslovi moj jezik, da govori le tebi v čast; blagoslovi moje oči, da ničesa ne pogledajo, kar bi me v skušnjave zapeljati utegnilo; blagoslovi moja usta, da te nikdar z nezmernostjo ne žalim; blago-

slovi vse moje ude, da le tebi služijo, in jih nikdar zoper tvojo voljo ne rabim; blagoslovi mojo pamet, da tvojo dobrotljivost in svojo dolžnost spoznam, tebe ljubiti in da se učim, kaj mi je treba storiti in kaj opustiti, da v vseh rečeh tvojo sveto voljo dopolnim; blagoslovi še posebej mojo voljo, da nič drugega ne ljubim, kakor tebe, ki si neskončna dobrot, in nič drugega ne želim, kakor tebi dopasti in le nad teboj in tvojim češčenjem veselje najdem.

O moj Kralj! pridi in kraljuj ti edini v mojem srcu; vzemi ga v posest, da le tvoji ljubezni služi in tebe v vsem uboga. Nijena stvar me pri srcu toliko ne peče, kakor da sem tako dolgo živel — brez tvoje ljubezni. O nesrečni čas! Daj mi, o Jezus! le nekoliko tiste pregrenke žalosti, ki si jo ti na Oljski gori imel, da tista zgubljena leta obžalujem. Ako bi bil takrat umrl, bi te zdaj ne mogel več ljubiti. Zato blagor meni in hvala tebi, da še živim, da si me vnovič zbudil in poklical k svoji ljubezni. Dobro vem, da si me zato tako dolgo prenašal, da bi te zdaj toliko bolj ljubil. Nikar tedaj ne dopusti, da bi te kedaj več razžalil. V tebe, o moj Gospod! sem zaupal, in ne bodem osramoten vekomaj. Prikleni me tako močno na svojo ljubezen, da

me nijena stvar od tebe ne loči. Daj mi, da sem že ves tvoj, preden umerjem. Vendar, dokler živim, sem še vedno v nevarnosti, tebe zgubiti, o moj Bog! Zato ne bom nehal k tebi zdihovati: Kedaj, o Gospod! že pride za mene blaženi dan, da poreči zamorem: Zdaj o moj Jezus! te ne morem več zgubiti. Amen.

Pet prošenj do Jezusa za srečno smrt.

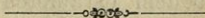
1. O presladki Jezus! stori, da bo tvoje presveto ime Jezus zadnja beseda mojih ust, kedar bom umiral.

2. O premilostljivi Jezus! stori, da bo tvoje presveto rešnje Telo moja zadnja jed, ktero bom užil, da bom od nje vekomaj živel.

3. O preljubi Jezus! stori, da bo tvoje milo obličje prvo, kar bo moja duša zagledala, kedar se bo telesa ločila.

4. O prevsmiljeni Jezus! stori, da bo zadnji vzdihljaj zadnja britkost, ki jo bom trpel.

5. O premili Jezus! prosim te, bodi ti moj tovarš iz te doline solz v tvoje nebeško kraljestvo. Amen.

Lavretanske Litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta mati božja,

Sveta devic devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista,

Mati brez vsega madeža,

Mati nedolžna,

Mati najsvetejša,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudežna,

Mati našega Stvarnika,

Mati našega Odrešenika,

Devica najmodrejša,

Devica častitljiva,

Devica pohvaljena,

Devica mogočna,

Devica usmiljena,

prosi za nas!

Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Roža skrivnostna,
 Turen kralja Davida,
 Turen slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Škrinja miru in sprave (zaveze),
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostolov,
 Kraljica mučencev,
 Kraljica spoznovavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega greha
 spočeta.
 Kraljica svetega rožnega venca,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, pri-
zanesi nam o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki greke sveta odjemlješ, usmili
se nas, o Gospod!

Kristus. sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. — Češčena si Marija.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja
Porodnica! ne zavrzi naših prošenj v naših
potrebah, temuč naš vselej odreši vseh nevar-
nosti. O častitljiva in blažena devica, naša
gospa, naša besednica, naša pomočnica! S svo-
jim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas pri-
poroči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

O. Da vredni postanemo obljub Kristu-
sovih.

Molimo. Milost svojo, o Gospod! te pro-
simo, v naša srca ylij, da, ki smo po angelje-
vem oznanjenji tvojega Sina, Jezusa Kristusa,
včlovečenje spoznali, po njegovem trpljenji in
križu k časti vstajenja pripeljani bomo. Po
tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(*Ali pa:* **Molimo.** Dodeli nam, svojim
služebnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno
zdravje na duši in na telesu yživamo, in da

bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem Amen.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil Gospod črez svojo družino.

V. Prosi za nas, sv. Jožef!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo. Naj nam presvete tvoje Matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod! da, kar naša slabost ne more doseči, po njegovih prošnjah nam bode podeljeno. Ki živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Češčena si Kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in naše upanje, bodi češčena. K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Obrni tetaj, o naša besednica, svoje milostljive oči na nas, in po tem revnem življenji pokaži nam Jezusa, blaženi sad svojega telesa; o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo. Vsegamogočni večni Bog, ki si telo in dušo prečiste device, matere Marije, da bi vredno prebivališče za tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo sv. Duha pripravil; daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njeni milostljivi prošnji vseh prihodnjih nadlog in večne smrti rešeni. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za vse potrebe.

Ponižno te prosimo, o Gospod! razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube device Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje zlužebnike, naše dobrotnike in naše prohištvo v vsej svetosi; tudi očisti vso našo žlahto in prijatelje hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi: dodeli nam mir in zdravje, odvrni vidne in nevidne sovražnike; odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino; dodeli milost našim prijateljem in neprijateljem; obvaruj to faro z vsemi, ki v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa in prevelike vode, in milostljivo dodeli vsem vernim kristjanom, živim in mrtvim v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I. . . ., našega škofa I. . . ., in našo duhovno gosposko, našega

cesarja I. . . , in vse krščansko ljudstvo vse nadloge in vsega hudega. In tvoj sveti blagoslov pridi z nebes sem doli na nas in vselej pri nas ostani. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj na vekomaj. Amen,

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Priporočenje Mariji, materi božji.

1. Od prve adventne nedelje do svečnice.

Usmiljena Mati izveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška iz zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudežno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust sprejela češčenje, usmili se grešnikov.

V. Angelj Gospodov je Mariji češčenje prinesel.

O. In je spočela od svetega Duha.

Molimo. Milost svojo itd. stran 205.

Po božiču se mesto te molitve moli:

V. Po porodu, o Devica, si brez madeža ostala.

O. Božja Porodnica, prosi za nas.

Molimo. O Bog, ki si po rodovitnem devištvu blažene Marije človeškemu rodu zaklade izveličanja podelil; daj nam, prosimo, da njeno priprošnjo občutimo, po kateri smo vredni postali začetnika življenja sprejeti, Gospoda našega Jezusa Kristusa, tvojega Sina, kateri s tebo živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. Od svečnice do velike noči.

Češčena nebes Kraljica! * angeljev gospa, devica, * žlahtna roža, rajska vrata! * 'z katerih luč nam sije zlata! * nad device vse si zala; * zato večna tebi hvala! * Svojo milost na nas rosi, * in pri Bogu za nas prosi.

V. Stori me vrednega, tebe hvaliti, sveta Devica.

O. Daj mi moč zoper tvoje sovražnike.

Molimo. Usmiljeni Bog, dodeli moč naši slabosti, da ker spomin svete božje Porodnice obhajamo, s pomočjo njene priprošnje iz svojih grehov vstanemo. Po tistem Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

3. Od velike noči do praznika sv. Trojice.

Veseli se Kraljica itd. stran 20.

4. Od praznika sv. Trojice do adventa.

Češčena si Kraljica, itd. stran 206.

Počesčenje prečiste device Marije.

O preblazena in popolnoma neomadežana Devica, mati mojega Boga, kraljica svetlosti! ti si silno mogočna in dobrotljiva; si višja, kakor vsi angeljski in človeški duhovi; si čistejša, kakor solnčni žarki, častitljivša, kakor Serafi, in veličastnejša, kakor vsi zbori nebeški! Ti, o naša predobrotljiva Gospa, si upanje očakov, zaželenje prerokov, kinč mučencev, veselje pravičnih, krona devic! Po tebi, o visoka Kraljica nebes in zemlje! smo zopet spravo z Bogom dosegli, zakaj ti si, ki vedno za grešnike prosiš! Ti si varno zavetje tistim, katerim se je barka razbila! Ti si tolažba sveta, odkupščina vjetih, pomoč bolnikov, veselje žalostnih, radost in pribežališče vsega sveta! O Marija! ki si polna milosti, razsveti mojo pamet, odpri moja usta, da oznanjujem tvojo hvalo! Bodi pozdravljena, o mir, o veselje, o tolažba, o izveličanje vsega sveta! Bodi pozdravljena, o čudo največe, ki je kedaj bilo na svetu! Ti nebesa, polna veselja, ti studenec vseh milosti, pokrij me s perutmilosti svoje! Usmili se me! ne pusti, da bi me peklenški sovražnik s seboj v pekel potegnil! Bodi mi česčena, ti vir najlepšega veselja, srednica med Bogom in med ljudmi, mati našega Go-

spoda, Jezusa Kristusa! čast in hvala tebi s Sinom vred in Očetu in sv. Duhu! Amen.

Marija, vzemi nas za svoje otroke.

Prečista devica in ljubeznjiva mati Marija, češčena od vseh narodov zemlje, ti mogočna pomočnica vseh ljudi! Ti Mati božja, si kraljica nebes in zemlje, delivka vseh milosti in lepota svete cerkve! Pravičnim daješ najlepše zgled, pomnožiš svetnikom veselje in si začetnica izveličanja našega. Ti si radost svetega raja, ti vrata nebeška, ti si čast svojega Boga. Glej, Mati usmiljenja! tebe hvaliti, tvoje svete čednosti posnemati, in tvoji pridni otroci biti želimo. Vzemi našo ponižno službo, podpiraj našo slabost in daj nam občutiti tvoje zveste službe sladkost. Naj se vseh ljudi srca vnamejo tvoje ljubezni, in vsi jeziki tvojo hvalo pojejo, da bomo tvojega Sina po tebi vredno tukaj ljubili, mu pa tudi vekomaj pri tebi čast in hvalo prepevali. Amen.

Molitev v čast srca Marijinega.

O srce Marije, matere božje in naše matere! Preljubeznjivo srce, nad katerim ima presveta Trojica dopadenje in ktero si vredno, da te časté in ljubijo vsi angelji in vsi ljudje! srce, najbolj podobno srcu Jezusovemu, in

naj popolniša podoba njegova! Srce polno dobrote in usmiljenja za naše reve! Blagovoli otajati led naših src, in stori, da se popolnoma udajo srcu našega božjega Odrešenika. Vlij v naša srca ljubezen do tvojih čednosti; vnemi jih s tistim svetim ognjem, ki vedno v tebi gori. Zakleni v svoje srce sveto cerkev, varuj jo, in bodi nji vedno sladko pribežališče in nepremagljiva bramba zoper napade njenih sovražnikov. Bodi nam pot do Jezusa, in nakloni nam vse milosti, ki so nam v izveličanje potrebne. Bodi naša pomoč v potrebah, naša tolažba v britkosti, naša moč v skušnjavah, naše pribežališče v preganjanju, naše zavetje v vseh nevarnostih, posebno pa v zadnjih bojih našega življenja, v smrtni uri, v tistem strašnem trenutku, od ktere ga je odyisna naša večnost; takrat, ko se bo ves pekel zoper nas vzdignil, da bi požrl naše duše; takrat, o preusmiljena Devica! daj nam okusiti sladkost svojega maternega srca, in oblast, katero imaš do srca Jezusovega, in odpri nam v tem studencu usmiljenja varno zavetje, da pridemo v nebesa, kjer ga bomo s teboj vekomaj slayili.

Spoznano, hvaljeno, blaženo, ljubljeno, češćeno in poveličano bodi vselej in povsod božje srce Jezusovo in brezmadežno srce Marijino. Amen.

Počesčenje presladkega srca Marijinega.

O prevzvišena Kraljica usmiljenja! ponižno pozdravljam čatitljivi tempelj tvojega telesa, v katerem je moj Gospod in moj Bog počival. Česčena si Marija itd.

O prevzvišena Kraljica usmiljenja! ponižno pozdravljam tvoje deviško srce, ki je vse čisto in brezmadežno. Česčena si Marija itd.

O prevzvišena Kraljica usmiljenja! ponižno pozdravljam tvojo preblago dušo, ki je bila okinčana z najdražjimi darovi milosti in čednosti. Česčena si Marija itd.

Srčni zdihljeji k Marijinemu srcu.

Tvoje srce, o Marija, odpri se!

Tvoja moč varuj me!

Tvoja ponižnost uči me!

Tvoja revščina obogati me!

Tvoja potrpežljivost prenašaj me!

Tvoja pokorščina podvrzi me!

Tvoja nedolžnost posveti me!

Tvoja ljubezen užgi me!

Tvoje usmiljenje obdaj me!

Tvoja ljubeznjivost zamekni me!

Tvoja lepota vnemi me!

Tvoja nagnjenja naj vodijo me!

Tvoje solze naj omečijo me!
 Tvoje trpljenje presuni me!
 Tvoje bolečine naj ranijo me!
 Tvoje veselje zveličaj me!
 O devica Marija, usliši me!
 V svoje presladko srce skrij me!
 V življenji in smrti varuj me!
 Da čedalje bolj ljubim te!
 Tukaj in tam vekomaj. Amen.

V čast Marije device, naše pomočnice.

Od sv. Avgušтина.

O previsoka in prečastita devica Marija!
 preblaga in deviška mati božja! Ti prečudežna
 porodnica, ki si Stvarnika nebes in zemlje no-
 sila! Kdo te zamore vredno hvaliti, ki si zgub-
 ljenemu svetu s svojim privoljenjem v angeljovo
 besedo na pomoč prišla? S kakošno hvalo te
 zamore revno človeštvo poviševati, ki si nam
 pot v življenje zopet našla, ko si čast božje
 matere prevzela? Sprejmi pa vendar našo za-
 hvalo, tako slaba ko je in tako daleč ko za
 tvojim zaslužanjem zaostaja. Potebi, o mogočna
 priprošnjica! naj prejmemo, za kar z zaup-
 ljivim srcem prosimo. Zakaj, ti si veselo upa-
 nje grešnikom, in med vsemi človeškimi otroci
 ne najdemo nikoga vikšega po zasluženju, da

bi zamogel jezo sodnikovo potolažiti, ko tebe, ki si bila za vredno spoznana, biti mati odrešenika in sodnika svojega. Po tebi zaupamo odpustčenje svojih grehov zadobiti, in v tebe stavimo upanje našega izveličanja. — Sveta Marija! pomagaj tedaj nam revnim, osrči malodušne, tolaži žalostne, prosi za krščansko ljudstvo, položi svojo priprošnjo za duhovščino, priporočaj pobožni ženski spol. Naj vsi čutijo tvojo pomoč, ki tvoje sveto ime častijo. Imej usmiljenje s spokornimi, in skaži se dobrotljiva nam popotnikom; in ker si sama vsa srečna, nosi dobrotljivo naše jokanje in zdihovanje pred Gospoda, in bodi naša priprošnica pri njem, svojem Sinu. Zakaj mi smo na tem svetu še v trpljenji in ječimo pod butaro težav in nevarnosti; ti pa si v nebesih nad vse vrste devic povišana. Tebe ljubi pred vsem Kralj kraljev kot svojo mater in preblago nevesto. Ni čudo, da Bog, ki je po tebi človek postal, in kterega si na zemlji kot otroka tolikokrat pristrčno objemala, zdaj, ko v nebesih kraljuje, svoje veselje nad teboj skazuje! — O deviška mati Marija! poteguj se tedaj, ker si v svojem izveličanju, za polajšanje naše revščine, za naše izveličanje! Poslušaj rada prošnje jokajočih, in pridobi nam hitro uslišanje. Imej skrb za nas, da boš zmirom prosila za ljudstvo

božje, ti blagoslovljena, ki si Izveličarja sveta nosila, ki živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Otroška molitev k Materi božji.

O Marija, mati božja, bodi tudi moja mati! Glej, kako slab in reven sem jaz, tvoj otrok! O prosi ti svojega ljubega Sina, da me v dobrem potrdi, in mi v skušnjavah pomaga, da ne grešim. Sprosi mi milost od njega, da bom zvesto posnemal tvojo ponižnost, čistost, pohlevnost in potrpežljivost. To me bo storilo vrednega tvoje ljubezni in tvojega varstva. O preljuba mati Marija! usliši moje ponižne prošnje. Amen.

Izročanje v presladko srce Marijino.

O sveta Devica, ti čast in podpora cerkve, veselje in tolažba vseh svojih otrok! veselim se tvoje visokosti, ki te nad vse stvari povzdiguje, in se pridružim vsemu češčenju, ki se ti v nebesih in na zemlji skazuje. Poln zaupanja v tvoje materno varstvo se ti priporočam, in te izvolim za svojo mater, gospo in priprošnico pri tvojem božjem Sinu. Tebi se ves in vselej posvetim; vzemi me v število svojih najljubših otrok; izročim ti svojo dušo

in imam trdno voljo, si z božjo pomočjo neprenehoma prizadevati, da te zvesto posnemam, in si s tem tvojo prijaznost zaslužim; tako se popolnoma izročim tvoji milosti in materni skrbi, katero imaš za moje izveličanje. Trdno sklenem, tvoje sveto in brezmadežno srce vedno častiti in tvoje dobrote oznanjevati. O previsoka Kraljica nebes in zemlje! daj, da, ker sem se tvoji sveti družbi pridružil, bom po tvoji mogočni pomoči pravi otrok božji in živa podoba Jezusa Kristusa, in do konca svojega življenja stanoviten ostanem. Amen. — O Marija, pribežališče grešnikov; prosi za nas!

Priporočenje Mariji, materi božji.

O trikrat srečna Devica! vzemi me v število svojih služebnikov, ki si me vzela pod križem za svojega otroka. Pokaži, mi, da si res mati moja in napolni me s pravim spoštovanjem do tebe. O mogočna Devica! ki si strla kači glavo, steri v meni vse hudo poželenje in raztrgaj verige mojih pregreh, ktere me vedno vklepajo. — O modra Devica! ki nebeške zaklade deliš, dodeli mi milosti, ktere ti, o Mati moja! za me potrebne spoznaš; dodeli mi živo vero, trdno zaupanje, gorečo ljubezen; dodeli mi dar zmernosti, čistosti,

ponižnosti, zaničevanja vsega posvetnega; dodeli mi gorečnost za tvojo čast. — O mila Devica! varuj me, brani me, pod plajšč svoje milosti me skrij pred zalezovanjem hudega duha, da bom Jezusu, tvojemu Sinu, vedno zvest ostal, in se s teboj pri njem enkrat vedno komaj veselil. O Marija! varuj me; o Marija! vodi me po pravi poti v sveti raj. Amen.

Molitev za dar čistosti.

Častim te iz celega srca, o presveta Devica! nad vse angelje in svetnike nebeške, kakor hčer večnega Očeta, in ti posvetim svojo dušo z vsemi njenimi močmi. — Češčena si Marija itd.

Častim te iz celega srca, o presveta Devica! nad vse angelje in svetnike nebeške, kakor mater edinorojenega Sina, in ti posvetim svoje telo z vsemi njegovimi počutki in občutki. — Češčena si Marija itd.

Častim te iz celega srca, o presveta Devica! nad vse angelje in svetnike nebeške kakor ljubljeno nevesto sv. Duha, in ti posvetim svoje srce z vsemi njegovimi nagnjenji, ter te prosim, da mi pri presveti Trojici vse milosti zadobiš, ktere so mi k izveličanju potrebne. Amen. — Češčena si Marija itd.

Molitev za srečno smrt.

O moja gospa, sv. Marija! Bog Oče ti je po svoji vsegamogočnosti silno moč in oblast dodelil; zato te prosim, pridi mi na pomoč v moji zadnji uri in vse napade hudega duha mogočno od mene odvrni. — Češčena si Marija itd.

O moja gospa, sv. Marija! Bog Sin te je napolnil s svojo božjo modrostjo; zato te prosim, pridi mi na pomoč v moji zadnji uri in z lučjo sv. vere mojo dušo razsveti in potrdi, da je nobena skušnjava ne zmoti in od Boga ne loči. — Češčena si Marija itd.

O moja gospa, sv. Marija! Sv. Duh je v tebe razlil obilnost svoje ljubezni; zato te prosim, pridi mi na pomoč v moji zadnji uri, in razlij v moje srce sladkost božje ljubezni, da smrtni strah srečno premagam, in se v veselem upanju iz tega sveta ločim. Amen. — Češčena si Marija itd.

Počeščenje sedem radosti Marije.

1. O Marija, spomni se radosti, ktero je tvoje srce občutilo, ko ti je arhangelj Gabriel poročal, da si od sv. Trojice za mater Sina božjega izvoljena, ko si mati postala, pa devištva ne zgubila. Po tej tvoji radosti te pro-

sim, dodeli, da bo blagoslovljeni sad tvojega telesa tudi meni v časno in večno izveličanje. Amen. — Češčena si Marija itd.

2. O Marija, spomni se radosti, katero je tvoje srce občutilo, ko si božjega Sina brez bolečin, kot devica, poljubila in objela. Po tem presladkem veselji dodeli tudi meni, da Jezusovo ljubezen zdaj in na smrtno uro in na vse večne čase veselo uživam. Amen. — Češčena si Marija itd.

3. O Marija, spomni se radosti, katero je tvoje srce občutilo, ko so trije kralji iz jutrovihi dežel prišli in tvoje ubogo dete, kakor Kralja nebes in zemlje molili in mu zlata, kadila in mire darovali. Po tem veselji dodeli mi moč, da se tudi jaz Jezusu popolnoma darujem z dušo in telesom, in v veri, upanji in v ljubezni do konca stanoviten ostanem. Amen. — Češčena si Marija itd.

4. O Marija, spomni se radosti, katero je tvoje srce občutilo, ko si dvanajst let starega, zgubljenega Jezusa v tempeljnu zopet našla. Po tem veselji te prosim, da Jezusa po smrt-nem grehu nikoli več ne zgubim; in ko bi kedaj tako nesrečen bil, da ga po resnični pokori veselo zopet najdem. Amen. — Češčena si Marija itd.

5. O Marija, spomni se tiste radosti, katero je tvoje srce občutilo, ko si na velikonočno nedeljo Jezusa v časti vstajenja zopet zagledala. Po tem veselji dodeli mi, da bo tudi moje vstajenje na sodni dan veselo in častito. Amen. — Češčena si Marija itd.

6. O Marija, spomni se radosti, katero je tvoje srce občutilo, ko si Jezusov častni vnebohod na oljski gori gledala. Po tem veselji dodeli tudi meni, da se moja duša na smrtno uro brez zamude v nebeško veselje vzdigne. Amen. — Češčena si Marija itd.

7. O Marija, spomni se tiste radosti, katero je tvoje srce občutilo, ko je na binkoštno nedeljo sv. Duh nebeško tolažbo v tebe razlil, in te s svojimi darovi napolnil. Po tem nepopisljivim veselji dodeli, da ogenj sv. Duha tudi moje mrzlo srce razgreje in v meni nikdar ne ugasne. Amen. — Češčena si Marija itd.

Litanije

v čast svetega Jožefa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog, Oče nebeški, usmili se nas!

Bog, Sin, odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog, sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija, nevesta sv. Jožefa,

Sveti Jožef, sin Davidov,

Sveti Jožef, ženin device Marije,

Sveti Jožef, varuh Marijinega devištva,

Sveti Jožef, krušni oče Jezusov,

Sveti Jožef, najvikši med očaki,

Sveti Jožef, izgled vsem zakonskim,

Sveti Jožef, hišnik in oskrbnik Jezusov,

Sveti Jožef, zvesti služebnik božji,

Sveti Jožef, pridni zakonski mož,

Sveti Jožef, rajska lilija,

Sveti Jožef, v sveti ponižnosti utrjen,

Sveti Jožef, božjim in deželskim posta-

vam vselej pokoren,

Sveti Jožef, ki si prvi z Marijo Jezusa

častil in molil,

Sveti Jožef, ki si z Jezusom v Egipt bežal,

Sveti Jožef, ki si Jezusa tri dni iskal,

Sveti Jožef, ki si Jezusa v tempeljnu ve-

selo našel,

Sveti Jožef, ki si v Nazaretu v miru in

svetosti živel,

prosi za nas!

Sveti Jožef, izgled priprave za srečno
 smrt,
 Sveti Jožef, ki si v Jezusovih rokah
 sladko umrl,
 Sveti Jožef, pomočnik umirajočih,
 Sveti Jožef, oče vseh revnih,
 Sveti Jožef, častitljivi varuh naše dežele,
 Sveti Jožef, zvesti tovarš popotnikov,
 Sveti Jožef tolažnik v smrtnih britkostih,
 Sveti Jožef, varuh nedolžnih duš,
 Sveti Jožef, izgled zadovoljnosti v svojem
 stanu,
 Sveti Jožef, izgled prave ponižnosti,
 Sveti Jožef, izgled hitre pokorščine,
 Sveti Jožef, izgled trdnega zaupanja na
 božjo previdnost,
 Sveti Jožef, pribežališče v naših težavah,
 Sveti Jožef, izgled zvestobe vsem roko-
 delcem,
 Sveti Jožef, izgled mladosti,
 Sveti Jožef, ki si Jezusa daroval,
 Sveti Jožef, ki si Jezusa črez vse ljubil,
 Sveti Jožef, ki si z Jezusom in z Marijo
 sveto živel,
 Sveti Jožef, kteremu je bil Jezus po-
 koren,
 Sveti Jožef, naš priprošnik pri Bogu,
 Sveti Jožef, pomočnik vernih duš,

prosi za nas!

Sveti Jožef, prijatelj angeljev in svetnikov,
prosi za nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, pri-
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. — Češčena si Marija.

Molimo. O Bog! ki si sv. Jožefa, revnega
pa pravičnega moža, za ženina prečiste device
Marije in rednika svojega preljubeznjivega
Sina izvolil, dodeli nam po njegovi prošnji
čisto dušo in neomadežano telo. Daj nam
milost, po njegovem izgledu tebi vselej pokorno
in stanovitno služiti, da popolnoma pravično
živimo in srečno umerjemo. Ohrani nas v svoji
ljubezni, in podeli nam po tem revnem in
britkem življenji nebeško veselje. Po Jezusu,
Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Priporočenje sv. Ježefu.

Spomni se, o čisti ženin Marijin, o moj
ljubeznjivi varuh, sv. Jožef, da se še nikdar
ni slišalo, da bi te bil kdo prosil za tvoje

varstvo ali za tvojo pomoč, pa bi ga ne bil uslišal. Z zaupanjem pridem, da se ti priporočim, ne zavrzi moje prošnje, o rednik mojega Izveličarja, temveč sliši me milostljivo in usliši me! Amen.

(Odpustek 300 dnij so podelili papež Pij IX. 1863.)

O sveti Jožef, naš vodnik, varuj nas in sv. cerkev!

(Odpustek 50 dnij od papeža Pija IX. 1863.)

Devetdnevna pobožnost.

(V čast sv. Jožefa v kaki posebni stiski in nadlogi.)

Moč sv. Jožefa v nebesih je velika, in prav rad uslišuje on prošnje svojih častivcev. Ako si tedaj, ljubi moj kristjan! v kaki posebno veliki stiski in nadlogi, ali te je kakā posebna nesreča zadela, obrni se z zaupanjem k sv. Jožefu in moli devet dnij naslednjo molitev, če mogoče, pred njegovo podobo.

Molitev. O preljubi sv. Jožef! moje veliko zaupanje, ktero imam do tebe, me priganja, da se v tej svoji veliki potrebi in nadlogi zapljiivo k tebi obrnem in te pomoči prosim. Saj za Marijo, prečisto devico, ne poznam nobenega večega prijatelja ne v nebesih, ne na zemlji, ki bi mi zamogel pomagati, kakor tebe. O sv. Jožef! ti in Marija mi od ljubega Jezusa lahko izprosita in dosežeta vse, karkoli

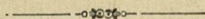
potrebujem. Jezus sam ti je bil pokoren in te ljubi bolj, kakor vse druge svetnike. Sprejmi tedaj mojo ponižno prošnjo, sv. Jožef! in jo položi pred prestol božjega veličastva. Mnogim in mnogim si že pomagal iz največih zadreg, zatoraj te prosim, pomagaj tudi meni, kakor si drugim pomagal. To te prosim po sladkem srcu Jezusa in Marije. O dobrotljivi sv. Jožef! usliši moj glas in ne dopusti, da bi se povrnil brez tolažbe od tebe. Pri vsem tem pa se naj vendar zgodi sveta božja volja. Amen.

Potem moli, če ti čas dopusti, še litanije v čast sv. Jožefa in pritrčaj si kako jed, ali daj vbogaime, ter sprejmi med časom te pobožnosti prav goreče sv. zakramente.

Molitev po opraljeni pobožnosti.

Glej, o sv. Jožef! opravil sem svojo devetdnevno pobožnost tebi na čast. Prosim te tedaj po vsem, kar ti je v nebesih in na zemlji ljubo in drago, prosim te po zasluženju sv. Terezije, da sprejmeš mojo ponižno prošnjo in uslišiš mene ubogega grešnika. Jezus, naš Gospod in izveličar ti je bil na zemlji pokoren, gotovo te bode uslišal tudi v nebesih, za kar ga bodeš prosil. — O daruj mu vsa svoja dela in opravila v ta namen, da se Jezus mene

ubogega grešnika usmili. Ako bi pa moja prošnja bila znabiti zoper božjo čast, ali pa moji duši na škodo, sprosi mi potem kako drugo milost, ki je v izveličanje moje duše in v blagor mojega telesa neobhodno potrebna. Ozri se dobrotljivo iz nebes na me, svojega rejenca, in izprosi mi od ljubega Boga vse, kar mi je potrebno za sveto življenje; spodbadaj me, da bom resnično posnemal tvoj izgled, Boga ljubil črez vse posvetne dobrote, bližnjega pa v djanju kakor sebe. Tvojemu srcu, o sv. Jožef! priporočim sebe in vse revne duše v vicah. Amen.

Litanije

v čast svetega Alojzija.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši naš!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveti Alojzij, prosi za nas!

Sv. Alojzij, ti angeljski mladeneč,
 Sv. Alojzij, ti varuh krstne nedolžnosti,
 Sv. Alojzij, ti izgled nedolžnosti,
 Sv. Alojzij, ti oster spokornik,
 Sv. Alojzij, ti izgled ponižnosti,
 Sv. Alojzij, ti ljubitelj uboštvā,
 Sv. Alojzij, ti prijatelj molitve,
 Sv. Alojzij, ti dar ljubezni do bližnjega,
 Sv. Alojzij, ti goreč častivec presvetega
 zakramenta,
 Sv. Alojzij, ti rejenec Marije,
 Sv. Alojzij, ti pomočnik mladosti,
 Sv. Alojzij, ti izgled duhovnov,
 Sv. Alojzij, ti lepota Jezuitskega reda,
 Sv. Alojzij, ti skrivni mučenec,
 Sv. Alojzij, ti varuh čistosti,
 Sv. Alojzij ti svetovavec pri izvolitvi
 stanu,
 Sv. Alojzij, ti izgled stanovitnosti,
 Sv. Alojzij,
 Da se v svetem strahu vsakega greha
 ogibamo,
 Da prav čisti na duši in telesu Bogu
 služimo,
 Da duha kesanja in spokorjenja za-
 dobimo,
 Da se nečimernosti sveta varujemo in jo
 zaničujemo,

prosi za nas!

Da bomo goreči pri molitvi,
 Da vselej, kakor vpričo Boga živimo,
 Da angeljski kruh pogosto vredno in
 hvaležno prejemamo,
 Da smo zvesti častivci in rejenci pre-
 čiste Device,
 Da v ljubezni do Boga in bližnjega zmiraj
 rastemo,
 Da v dobrem do konca stanovitni osta-
 nemo,

} prosí za nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, pri-
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
 nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
 se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. — Češčena si Marija.

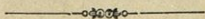
V. Prosi za nas, sv. Alojzij!

O. Da vredni postanemo obljub Kristu-
 sovih.

Molimo. O sveti Alojzij, angeljski mlade-
 nič! akoravno sem tvoj najnevrednejši časti-
 vec, ti vendar posebno priporočam čistost svoje
 duše in svojega telesa. Prosim te po tvoji
 angeljski čistosti, priporoči me nedolžnemu
 jagnjetu, Jezusu Kristusu, in njegovi presveti

materi, vseh devic Devici, in obvaruj me vsakega smrtnega greha. Ne dopusti, da bi v katerikoli greh nečistosti padel: temveč, kedar vidiš, da sem v skušnjavi ali nevarnosti grešiti, odženi od mene vse nečiste misli in nagnjenja; oživi takrat v meni spomin na večnost in na križanega Jezusa, in mi vtisni globoko v srce občutke svetega straha božjega; užgi v meni ogenj božje ljubezni, da na zemlji po tvojih stopinjah hodim, in tako zaslužim, v nebesih s teboj Boga uživati. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta Mati božja, prosi za nas!

Sveta devic Devica, prosi za nas!

Sv. Mihael, prosi za nas!

Sv. Gabriel, prosi za nas!

Sv. Rafael, prosi za nas!

Vsi sveti angelji in arhangelji, prosite za nas!

Vse svete vrste izveličanih duhov, prosite za nas!

Sv. Janez krstnik, prosi za nas!

Sv. Jožef, prosi za nas!

Vsi sveti očaki in preroki, prosite za nas!

Sveti Peter,

Sveti Pavel,

Sveti Andrej,

Sveti Jakob,

Sveti Janez,

Sveti Tomaž,

Sveti Jakob,

Sveti Filip,

Sveti Jernej,

Sveti Matej,

Sveti Simon,

Sveti Tadej,

Sveti Matija,

Sveti Barnaba,

Sveti Lukež,

Sveti Marko,

prosi za nas!

Vsi sveti apostoli in evangelisti, prosite za nas!

Vsi sveti učenci Gospodovi, prosite za nas!

Vsi sveti nedolžni otroci, prosite za nas!

Sv. Štefan, prosi za nas!

Sv. Lavrencij, prosi za nas!

Sv. Vincencij, prosi za nas!

Sv. Fabijan in Sebastijan, prosita za nas!

Sv. Janez in Pavel, prosita za nas!

Sv. Kozma in Damijan, prosita za nas!

Sv. Gervazij in Protazij, prosita za nas!

Vsi sveti mučeniki, prosite za nas!

Sveti Silvester,

Sveti Gregorij,

Sveti Ambrozij,

Sveti Avguštin,

Sveti Hieronim,

Sveti Martin,

Sveti Miklavž,

}
prosi za nas!

Vsi sv. škofi in spoznovavci, prosite za nas!

Vsi sv. učeniki, prosite za nas!

Sveti Anton,

Sveti Benedikt,

Sveti Bernard,

Sveti Dominik,

Sveti Frančišek,

}
prosi za nas!

Vsi sveti mešniki in leviti, prosite za nas!

Vsi sveti menihi in puščavniki, prosite za nas!

Sveta Marija Magdalena, prosi za nas!

Sveta Agata, prosi za nas!

Sveta Lucija, prosi za nas!

Sveta Neža,
 Sveta Cecilija,
 Sveta Katarina,
 Sveta Anastazija,

} prosite za nas!

Vse svete device in vdove, prosite za nas!
 Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za nas!
 Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o Gospod!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Vse hudega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Šibe potresa,
 Nagle in neprevidene smrti,
 Skušnjav hudičevih,
 Jeze, sovrašta in vse hude volje,
 Duha nečistosti,
 Treska in hudega yremena,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smrti,
 Po skrivnosti svojega svetega včlovečenja,
 Po svojem prihodu,
 Po svojem rojstvu,
 Po svojem krstu in svetem postu,
 Po svojem križu in trpljenji,
 Po svoji smrti in svojem pokopu,
 Po svojem svetem vstajenji,
 Po svojem čudežnem vnebohodu,
 Po prihodu tolažnika sv. Duha,

} reši nas, o Gospod!

Na dan sodbe, reši nas, o Gospod!
 Mi grešniki,
 Da nam prizaneseš,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš,
 Da pastirja apostolskega in vse cerkvene
 stanove v svoji sveti veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve ponižaš,
 Da krščanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo edinost podeliš,
 Da nam cesarja ovaruješ,
 Da vsemu krščanskemu ljudstvu mir in
 edinost podeliš,
 Da nas vse v svoji sveti službi ptrdiš
 in obdržiš,
 Da naše misli k nebeškim željam po-
 vzdigneš,
 Da vsem našim dobrotnikom večne dari
 podeliš,
 Da duše naše in naših bratov, bližnjih
 in dobrotnikov večnega pogubljenja
 rešiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsem vernim dušam večni pokoj
 podeliš,
 Da nas uslišiš,
 Sin božji,

prosimo te, usliši nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, pri-
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

. Oče naš. — Češčena si Marija.

Molitve po litanijah

ob nedeljah in praznikih, ki niso Matere božje.

K presvetemu rešnjemu Telesu.

Molimo. O Bog! kateri si nam v pre-
čudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja
zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti
tvojega Telesa in tvoje Krvi tako častiti, da
sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.
Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v
edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do veko-
maj. Amen.

Za papeža, škofa in cesarja.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svo-
jega služebnika, našega papeža I. in vodi njih

po potu večnega življenja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želeli in z vso močjo storili.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služebnika našega škofa I., ki si jih pastirja naše I. škofije postavil; dodeli jim, da tistim, čez ktere so postavljeni, z besedo in djanjem k dobremu služijo, in tako s čredo, ki jim je izročena, večno življenje dosežejo.

O Bog, varuh vseh kraljestev, posebno pa Avstrijanskega cesarstva, podeli svojemu služebniku našemu cesarju I. svojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bodo, ker so po tvoji volji cesar postali, tudi v tvojem varstvu vselej mogočni.

Za vse potrebe krščanstva.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in izveličar, Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu, Jezusu Kristusu, odvrni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti,

punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne, revne čase.

Razsveti in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji božji časti, k našemu izveličanju in k miru in sreči vsega krščanstva pripomagati.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili prositi, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz tega sveta ločili, na prošnjo vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, Bog miru, pravo edinost v veri, brez vsega razdrtja in ločitve. Preobrni naša srca k pravi pokori in poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smrti prijetni in dopadljivi.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod, vse naše djanje in nehanje, naše delo in oprave.

vilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam svojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in izveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš. — Česčena si Marija. (*Trikrat*).

Molitev po litanijah

na sv. Marka dan in križev teden.

O Bog! priidi mi na pomoč; Gospod hiti mi pomagat!

Osramočeni naj bodo, in naj se sramujejo, ki mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj in sram jih bodi, ki mi hočejo hudo.

Odstopijo naj precej osramočeni, kateri se mi posmehujejo.

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se veselijo, in v tebi radujejo.

Vselej naj rečejo: visoko hvaljen bodi Gospod! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak, Bog pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Gospod! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu; kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in na večne čase. Amen.

V. Pomagaj svojim služebnikom.

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod, močen turen.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In otrok krivice naj se ne loti, nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani jih, o Gospod! oživljaj in osrečuj jih na zemlji in ne daj jih v voljo njihovih sovražnikov.

V. Molimo za našega škofa I.

O. Gospod ohrani in varuj jih vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja I.

O. Ohrani, o Gospod, našega cesarja, in usliši nas na dan, ko za njih prosimo.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni, Gospod, milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storijo.

V. Molimo za verne mrtve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč jim naj sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služebnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.

O. In varuj jih s Sijona.

V. Gospod! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo. O Bog, ki ti je lastno, usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služebnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Gospod! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpuščanjem vred mir podeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas ne samo vseh grehov odvežeš, temuč tudi šib, ktere za nje zaslužimo, odrešiš.

Bog! ki te greh žali in pokora potolaži, oglej se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, odvrni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služebnika, našega papeža I. in vodi jih po potu večnega življenja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želeli in z vso močjo storili.

O Bog, od katerega izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služebnikom tak mir, ki ga svet dati ne more, da bodo naša srca tvojim zapovedim udana, in časi s tvojo pomočjo brez straha pred sovražniki varni in mirni.

O Bog! užgi naša srca z ognjem svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in očiščenim srcem dopadli.

O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! podeli dušam svojih služebnikov in služebnic, da odpuščenje, katerega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnejo, in v tebi začete končajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, katere

iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali so se že iz tega sveta ločili, na prošnjo vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru.

O. Amen.

Večernice.

Ob nedeljah in praznikih.

V imenu Boga † Očeta itd. — Oče naš. Češčena si Marija.

V. Gospod, odpri moje † ustnice.

O. In moja usta bodo oznanjevala tvojo hvalo.

V. Bog! pridi mi na † pomoč.

O. Gospod! hiti mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu in Sinu itd.

I. Psalm 102.

Hvala in zahvala za prejete dobrote božje.

Hvali, moja duša, Gospoda, in vse, kar je v meni, njegovo sveto ime.

Hvali, moja duša, Gospoda, in nikar ne pozabi vseh njegovih dobrot;

Ki ti odpušča vse pregrehe, ki ti ozdravlja vse slabosti;

Ki oteva pogina tvoje življenje, ki to venča z milostjo in usmiljenjem;

Ki tvojo željo z dobrotami napolnjuje, da se tvoja mladost obnovi, kakor orlu.

Gospod dela usmiljenje, in sodbo vsem, ki delajo krivico.

Oznanil je Mojzesu svoja pota, Izraelovim sinovom svojo voljo.

Milostljiv in usmiljen je Gospod, potrpežljiv in poln usmiljenja.

Ne srdi se večno, tudi ne žuga vekomaj.

Ni nam storil po naših grehih, in ni nam povračeval po naših hudobijah.

Kakor visoko so namreč nebesa od zemlje, tako močno je njegovo usmiljenje do njih, ki se ga boje.

Kakor daleč je vzhod od zahoda, tako daleč dene naše hudobije od nas.

Kakor se oče otrok usmili, se Gospod usmili njih, ki se ga bojé;

Ker on ve, kakošne stvari da smo; pomni, da smo prah.

Človek, kakor trava so njegovi dnevi, kakor cvetica na polji tako izcvete;

Ker veter memo nje potegne, in ne obstane, in ne zná se več njeno mesto.

Usmiljenje Gospodovo pa je od vekomaj, in do vekomaj nad njimi, ki se ga bojijo; in njegova pravica nad otrok otroci.

Nad njimi, ki njegovo zavezo ohranijo, ter pomnijo njegove zapovedi, da jih spolnjujejo.

Gospod si je v nebesih pripravil sedež, in njegovo kraljestvo bo nad vsemi gospodovalo.

Hvalite Gospoda vsi njegovi angelji; ki mogočni v moči, spolnujete njegovo voljo, ki poslušate glas njegovega govorjenja.

Hvalite Gospoda vse njegove moči, njegovi služebniki, ki spolnujete njegovo voljo.

Hvatite Gospoda vsa njegova dela; po sveh krajih njegovega gospodstva hvali, moja duša Gospoda!

Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetemu Duhu; kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in na večne čase. Amen.

II. Psalm 144.

Hvala božja.

Povzdigoval te bom, o Bog, moj kralj! in hvalil tvoje ime na vekomaj in od vekomaj do vekomaj.

Vsak dan te bom hvalil in častil tvoje ime na vekomaj, in od vekomaj do vekomaj.

Velik je Gospod in prav častitljiv, in njegovo veličastvo je neizmerno.

Rod in rod bo hvalil tvoja dela, in oznanjevali bodo tvojo mogočnost.

Pripovedovali bodo slavno veličastvo tvoje svetosti, in naznanjevali bodo tvoje čudeže.

In govorili bodo o moči tvojih strašnih del, in pripovedovali tvojo velikost;

Spomin tvoje obilne prijetnosti bo iz njih vel, in zavoljo tvoje pravice se bodo radovali.

Milostljiv in usmjlen je Gospod, potrpežljiv in prav milostljiv.

Dober je Gospod vsem, in njegovo usmiljenje je do vseh njegovih del.

Slavijo naj te, Gospod! vsa tvoja dela, in tvoji svetniki naj te hvalijo.

Slavo tvojega kraljestva bodo oznanjevali, in od tvoje moči govorili;

Da oznanijo človeškim otrokom tvojo mogočnost, in veličastno slavo tvojega kraljestva.

Tvoje kraljestvo je kraljestvo za večne čase, in tvoje gospodstvo za vse rodove. Gospod je zvest v vseh svojih besedah, in zvet v vseh svojih delih.

Gospod vzdigne vse, kateri padejo in pomaga kvišku vsem potrtem.

Oči vseh upajo v tebe, Gospod! in ti jim daješ jed ob pripravnem času.

Ti odpiraš svojo roko, in nasituješ vse živo z blagoslovom.

Pravičen je Gospod na vseh svojih potih in svet v vseh svojih delih.

Blizo je Gospod vsem, ki se ga bojijo, ter njih prošnjo usliši in jih reši.

Blizo je Gospod vsem, ki ga kličejo, vsem, ki ga kličejo v resnici.

Spolnjuje voljo njim, ki se ga bojijo, ter njih prošnjo usliši in jih reši.

Gospod varuje vse, ki ga ljubijo, potrebi pa vse grešnike.

Hvalo Gospodovo bodo moja usta oznanjevala, in vse meso naj hvali njegovo sveto ime na vekomaj in od vekomaj do vekomaj.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

III. Psalm 114.

Zahvala za rešenje iz velikih nevarnosti.

Ljubim Gospoda, ker je uslišal glas moje prošnje.

Ker mi je svoje uho nagnil; zato bom v njega klical svoje žive dni.

Smrtne bolečine so me obdale, in peklen-ske nevarnosti so me zadele; stisko in brit-kost sem našel.

Tedaj sem klical v imé Gospodovo: O Gospod, reši mojo dušo!

Gospod je milostljiv in pravičen, in naš Bog je usmiljen.

Gospod varuje majhne; ponižan sem bil, in me je rešil.

Povrni se, duša moja! v svoj pokoj; ker Gospod ti je dobro storil;

Zakaj rešil je mojo dušo smrti, moje oči solz, moje noge padca.

Gospodu bom dopadel v deželi živih.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

IV. Psalm 83.

Goreče želje po svetišču božjem.

Kako ljuba so mi tvoja prebivališča, Go-spod vojskinih trum!

Moja duša hrepeni in koperni po hiši Gospodovi, moje srce in moje meso se veseli v živem Bogu.

Vrabec si namreč najde svojo hišo in grlica svoje gnjezdo, kder izvali svoje mladiče; (jaz pa naj najdem) tvoje altarje, Gospod vojskinih trum, moj kralj in moj Bog!

Blagor njim, kateri prebivajo v tvoji hiši, o Gospod! od vekomaj do vokomaj te bodo hvalili.

Blagor človeku, kateri ima od tebe pomoč! v svojem srcu si napravlja stopnice po dolini solz na kraj, ki si ga je odločil.

Zakaj postavodajavec daje blagodar; hodijo od čednosti do čednosti; vidi se Bog bogov na Sijonu.

Gospod, Bog vojskinih trum, usliši mojo molitev! poslušaj me Bog Jakopov!

Ozri se Bog, naš varuh, in poglej na obličje svojega Maziljenca!

Kajti boljše je eden dan v tvojih lopah memo tisučev. Rajši sem najmenjši v hiši svojega Boga, kakor da bi stanoval v šotorih grešnikov.

Ker usmiljenje in resnico ljubi Bog, milost in slavo bo dal Gospod.

Dobrot ne bo kratil njim, ki živijo nedolžno; Gospod vojskinih trum! blagor človeku, ki v tebe zaupa.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

V. Psalm 112.

Ponižnim Bog podeljuje milost.

Hvalite, služebniki, Gospoda; hvalite imé Gospodovo;

Bodi hvaljeno Gospodovo imé; od zdaj in na vekomaj!

Od solnčnega vzhoda do zahoda bodi hvaljeno Gospodovo imé!

Povišan črez vse narode je Gospod, in črez nebesa njegovo veličastvo.

Kdo je enak Gospodu, našemu Bogu? ki prebiva na višavi,

In gleda na nizko v nebesih in na zemlji,

Ki vzdigne iz praha ubogega, in potegne iz luže reveža;

Da ga postavi med prvake svojega ljudstva;

Ki daje prebivati nerodovitni v hiši ko veseli materi otrok.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

Poglavje. blagoslovljen bodi Bog, in Oče našega Gospoda, Jezusa Kristusa, Oče usmiljenja in Bog tolažbe, ki nas tolaži v vseh naših britkostih. O. Hvala Bogu.

Pesem. 1. Preden, ko den sklenemo, * tebe, Stvarnik! prosimo, * da po svoji milosti * nam pomoč in bramba si.

2. Brani nas škodljivih sanj, * zmot ponočnih vsaki dan: * brzday vse sovražnike * naj telesa čista so.

3. Daj to, Oče milosnti! * Sin enak Očetu ti, * in Duh sveti tolažnik, * ki kraljuješ vekomaj. Amen.

V. Usliši, o Gospod! našo molitev.

O. In tvoje usmiljenje naj pride črez nas!

Pesem bl. device Marije. Moja duša poveličuje Gospoda.

In moj duh se raduje v Bogu, svojem izveličarju.

Ker se je ozrl na nizkost svoje dekle; zakaj glej! odsihmal me bodo srečno imenovali vsi narodi.

Zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen, in čegar imé je sveto.

In njegovo usmiljenje je od roda do roda njim, kateri se ga bojijo.

Moč je skazal s svojo roko, in razkropil je napuhnjene v misli njih srcá.

Mogočne je s sedeža vrgel, in povzdignil ponižne.

Lačne je z dobrim napolnil, bogate pa prazne odpravil.

Sprejel je Izraela, svojega blapca, in se spomnil svojega usmiljenja.

Kakor je obljubil našim očetom, Abrahamu in njegovemu zarodu na vekomaj.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

V. Gospod, nsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo. O Bog! mogočen varuh vseh, ki na te zaupajo, brez ktereга ni nobene moči in svetosti; pomnoži nad nami svoje usmiljenje; ti nas vladaj in vodi, da se časnih dobrot tako poslužimo, da večnih ne zgubimo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V. Slavimo Gospoda.

O. Hvala Bogu.

Oče naš. — Češčena si Marija.

Sklepnice. Večerni blagoslov. Noč mirno in dokončanje dopadljivo naj nam podeli vsegamočni Gospod.

Bratje! bodite trezni in čujte; ker hudič, vaš zopernik, hodi okoli kakor rjoveč lev, in išče, koga bi požrl. Temu se ustavljajte trdni v veri. Ti pa, o Gospod! usmili se nas.

O. Hvala Bogu.

Simeonova pesem. Zdaj spustiš svojega hlapca, Gospod! po svoji besedi v miru;

Ker so videle moje oči tvoje izveličanje.

Ktero si pripravil pred obličjem vseh narodov.

Luč v razsvetljenje nevernikom, in v čast Izraelu svojemu ljudstvu.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

Brani nas, o Gospod! kedar bedimo, varuj nas, kedar spimo, da čujemo s Kristusovom, in v miru počivamo. Amen.

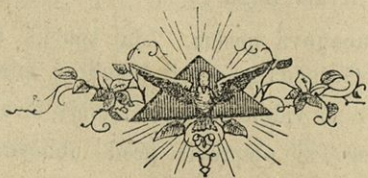
V. Gospod! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo. Prosimo te, o Gospod! obišči to naše prebivališče, in vse zalezovanje hudobnega duha od nas odženi; tvoji sveti angelji naj pri nas prebivajo, in nas varujejo, in tvoj sveti blagoslov naj vedno pri nas ostane. Po Jezusu Kristusu. Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi in varuj nas vsegamogočni in usmiljeni Bog † Oče, Sin † in sveti † Duh. Amen. In vernih duše naj po milosti božji v miru počivajo. Amen. — Očenaš. — Češčenja si Marija.

Na koncu večernega blagoslova se pristavi molitev v počesčenje blažene device Marije času cerkvenega leta primerna. Glej stran 208.

Molitve o posebnih potrebah.

1. Molitev za dobro letino.

Se zamore moliti ob kvatrah in drugih prilikah.

V. Treska in hudega vremena,

O. Reši nas, o Gospod!

V. Tvoja milost, o Gospod! naj pride
črez nas!

O. Kakor upamo na te.

V. Gospod, uliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

Molimo. Vsegamogočni, večni Bog! hvalimo te, častimo te zavoljo tvoje neskončne dobrote, s katero po očetovsko za vse stvari skrbiš. Vse pričakuje od tebe o pravem času živeža in hrane. Daš jim in pobirajo; stegneš roko in so nasiteni; ti daš dež in rodovitne čase, vse napolniš z živežem in srca z veseljem. Večna in neskončna je tvoja dobrota.

Dodeli nam tudi zanaprej, o Bog! svojo milost. Prizanesi nam naše obilne grehe po svojem neskončnem usmiljenji. Blagoslovi sad zemlje in odvrni vse škodljivo, dolgo močo, sušo in točo. Obvaruj nas kužnih bolezni, ognja, sovraštva in vojske. Varuj naša stanovanja in polja, blagoslovi naša dela. in daj nam v dobrem rasti, in vse, kar imamo, k

tvoji božji časti uživati, da tako potovaje po zemlji nebes ne zgrešimo.

Daj nam vsakdanji kruh za dušo in telo; da bi vedno bolj spoznali tebe, in kterega si poslal, Jezusa Kristusa, našega odrešenika, — in da bi si, potrjeni od svetega Duha, pred vsem za kraljestvo božje in njegovo pravico prizadevali. Potrdi nas v veri in upanji, da bi v dneh vojskovanja in skušnjav ne omagali in napolni naša srca z gorečo ljubeznijo in hvaležnostjo, da bi tvojih dobrot nikoli v zlo ne obračali, temveč ti ko hvaležni otroci vedno dopadljivi bili, se greha varovali in večno izveličanje dosegli.

Usmili se nas in vseh ljudi! Tako kličemo polni zaupanja v imenu Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

V. Češćeno bodi ime Gospodovo!

O. Odzdaj in na vse večne čase!

O. Naša pomoč je v imenu Gospodovem!

V. Ki je vstvaril nebo in zemljo!

Blagoslov Boga vsegamogočnega † Očeta, † Sina in † sv. Duha naj pride črez nas in vedno pri nas ostane. Amen.

2. Za dež.

O Bog! v katerem živimo, se giblujemo in smo: dodeli nam potrebnega dežja, da, ko v

časnih rečeh potrebno pomoč dosežeme, s toliko večim zaupanjem za večne dobrote prosimo.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog! da, ko v svojih nadlogah v tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vseh nevarnosti obvaruje.

Daj nam, prosimo, o Bog! pohlevnega dežja in suho obličje semlje z nebeškimi potoki milostljivo namoči. Po Gospodu našem itd. — Oče naš. Česčena si Marija. (Petkrat.)

3. Za lepo vreme.

O Bog! ki te greh žali in pokora potolaži, poglej milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe tvoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odvrni.

Usliši nas, o Gospod! kateri k tebi vzdihujemo, in dodeli nam, te prosimo, lepo vreme, da, ker za svoje grehe po pravici trpimo, s pomočjo tvoje milosti dobrote tvoje čutimo.

Prosimo, vsegamogočni Bog! tvojo dobroto, da nalive dežja ustaviš, in nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. Po Gospodu našem itd. — Oče naš. Česčena si Marija. (Petkrat.)

4. Ob hudi uri.

O Bog! ki te greh žali in pokora potolaži, poglej milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe tvoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odvrni.

Od svoje hiše, prosimo, o Gospod! duhovno hudobo preženi, in odvrni nadzemeljsko napako hudega vremena.

Vsegamogočni, večni Bog! prizanesi nam, ki se te bojimo, bodi nam milostljiv, ki te prosimo; da nas po škodljivem ognji v oblakih in po silnem viharji žuganje hudega vremena napelje, tebe hvaliti.

Gospod, Jezus Kristus! ki si vetrovom in morju zapovedal in je bila velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva in dodeli, da po tem znamenji svetega † križa preide vse divjanje hudega vremena.

Vsegamogočni, usmiljeni Bog, kateri nas s tepenjem ozdraviš in z odpuščenjem ohraniš, dodeli, te prosimo, da se zaželjenega mira potolaženi razveselimo, in dar tvoje dobrote vselej uživamo. Po Gospodu našem itd. — Oče naš. Češčena si Marija. (Petkrat.)

5. O slabi letini in lakoti.

Skaži nam, dobrotljivo, o Gospod! svojo neskončno milost, da nas ne samo vseh gre-

hov odvežeš, temuč tudi šib, ktere za nje zaslužimo, odrešiš.

Usliši, prosimo, o Gospod! naše pohlevne prošnje, in lakoto milostljivo odvrni, naj umrljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podvrženo ljudstvo, ki zavoljo svojih grehov lakoto trpi, o Gospod! milostljivo k sebi spreobrne, ker si rekel, da bo tistim vse privrženo, kateri tvojega kraljestva iščejo. Ki živiš in kraljuješ itd. — Oče naš. — Češčena si Marija. (Petkrat.)

6. Ob pomoru in kugi.

Usmili se nas, o Bog, naš izveličar! in na prošnje svete in častitljive božje porodnice Marije, vselej device, in svetega Sebastijana mučenca in vseh svetnikov, svoje ljudstvo resi strahu svoje jeze in otmi po obilnosti svojega usmiljenja.

Skaži milost, o Gospod! našim ponižnim prošnjam, ter nas ozdravi dušnih in telesnih bolezni, da odpuščenje prejmemo in se vedno tvojega blagoslova veselimo.

Usliši, prosimo, o Gospod! naše pohlevne prošnje, ter kužno bolezen in pomor milostljivo odvrni, naj umrljivi človek spozna, da po tvoji

jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu našem itd. — Očenaš. — Češčena si Marija. (Petkrat.)

7. Ob živinski kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino pri delu v pomoč dal, pohlevno prosimo, da nam živali, brez katerih človeški rod ne more živeti, pri naših potrebah ne pustiš poginiti. Po Gospodu našem itd. — Oče naš. — Češčena si Marija. (Petkrat.)

8. Ob vojski.

O Bog! kateri vojske strahuješ in nasprotnike tistih, kateri v te zaupajo, z močjo svoje brambe premagaš, pomagaj svojim služebnikom, ki tvojo milost prosijo, da svojih sovražnikov silo zateremo, in tebe z neprenehano hvalo častimo.

O Bog! od ktereга izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služebnikom tak mir, ki ga svet dati ne more, da bodo naša srca tvojim zapovedim udana, in časi s tvojo pomočjo brez straha pred sovražniki varni in mirni.

Poteri, prosimo, o Gospod! napuh naših sovražnikov, in pobij njih neukrotnost z močjo

svoje desnice. Po Gospodu našem itd. — Oče naš. — Češčena si Marija. (Petkrat.)

9. Ob sleherni nadlogi.

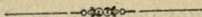
Ne zavrzi, vsegamogočni Bog! svojega ljudstva. ki y nadlogi vzdihuje, temveč pridi zavoljo časti svojega imena stiskanim usmiljeno na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neskončno milost, da nas ne samo grehov odvežeš, temuč tudi šib, ktere si zavoljo njih zaslužimo, rešiš.

Dodeli nam svojim služebnikom, prosimo o Gospod! da vedno zdravje na duši in telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah svete Marije, vselej device, sedanje žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, o Gospod! naše nadloge, in odvrni srd svoje jeze, ktero po pravici zaslužimo.

O Bog, naše pribežališče in naša moč, začetek dobrot! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da, kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Gospodu našem itd. — Očenaš. — Češčena si Marija. (Petkrat.)

Različne molitve.

Molitev za ohranjenje nedolžnosti.

Božji izveličar, Jezus Kristus! v tolikih bolečinah si svojo krv na križu prelil, da bi mojo dušo očistil in ji oblačilo nedolžnosti pridobil. Sto tisočkrat te za to veliko ljubezen zahvalim in te ponižno prosim, ohrani mi tudi to drago oblačilo, da ga z nobenim grehom ne zamažem. O preljubeznjivi Jezus! varuj me pred vsemi sovražniki, ki me hočejo moje nedolžnosti obropati; daj mi v nedolžnosti živeti in umreti!

O prečista devica Marija! tebi priporočim to drago oblačilo nedolžnosti. Vzemi me v svoje varstvo, ohrani me pred vsakim grehom zavoljo tvojega ljubeznjivega Sina, ki je za grehe toliko trpel.

Sveti angelj, varuh moj! čuj nad mojo nedolžnostjo in odganjaj vse sovražnike, ki me zalezujejo. Peljaj me skoz vse nevarnosti tega življenja čistega in nedolžnega v nebeški raj. Amen.

Molitev za srečno pot.

O Bog! ki si peljal svojega služebnika Abrahama iz mesta Ur in ga po očetovsko varoval v vseh nevarnostih med potjo; ki si

izraelsko ljudstvo suhih nog sredi skoz morje pripeljal; ki si modrim iz Jutrovega po novi zvezdi pokazal pot do svojega Sina: bodi tudi nam varuh in pomočnik na naši poti; blagoslovi nas in pošlji nam svojega sv. angelja, da nas vodi po pravi stezi. O Bog! daj, da pridemo srečni, kamor potujemo, in se zdravi spet domu povrnemo; kedar pa dokončamo veliko in dolgo potovanje na zemlji, o sprejmi nas v naš pravi dom, v sveta nebesa! Amen.

Molitev na rojstni dan.

O moj Bog! kako te hočem vredno zahvaliti ta dan, da si me v življenje poklical, da si me z milostjo svetega Duha v svetem krstu posvetil, ter mi milost dodelil, da sem že več let ta srečni dan doživel. Iz čiste ljubezni do tebe hočem tudi jaz vse svoje moči le v tvojo čast in hvalo obračati, vse grehe sovražiti in le tebi živeti. Prizadeval si bom, da zamujeno dobro z večo gorečnostjo dostavim, vse storjeno hudo popravim, in tako tvoje dobrote vreden postanem. Amen.

Molitev k svojemu godovniku.

Sveti I., služebnik in prijatelj božji! pri svetem krstu si mi bil od cerkve dan za va-

ruha in posebnega zagovornika; toraj se z zaupanjem k tebi obrnem in te prosim, bodi vedno moj pomočnik. Iz celega srca želim svoje življenje po tvojem življenji ravnati, kakor si ti svoje po Kristusovem ravnal. Po tvojem izgledu želim živeti, pravi učenec Kristusov biti, ne pa sovražnik njegovega presvetega imena. Zato hočem sam sebe zatajevati, svoj križ voljno nositi, svet zaničevati, tudi sence greha se varovati, v ljubezni ostati, iz ljubezni Bogu pokoren biti, in z Jezusom Kristusom trpeti, da bom nekdaž ž njim v nebesih kraljeval. — Prosi za me, sveti I., in zadobi mi milost pri Bogu, da vse zvesto spolnjujem, kar sem pri svetem krstu po botrih obljubil, da prav krščansko živim, se na smrt skrbno pripravljam, in z nobenim grehom ne oskrnim svetega imena, katero po tebi imam, in katero je zapisano v nebeškem kraljestvu. Amen.

Molitev za stariše.

Preljubi Oče nebeški! ti si mi dal ljubeznjive, dobre stariše, kateri mi skrbijo za dušo in telo. Ko bi tudi živel, ne vem, koliko let, jim njih dobrot vendar ne morem povrniti. Povrni jim ti, o Gospod! kar jim jaz povrniti ne morem. Hočem jih prav srčno ljubiti, jim pokoren biti, in jih nikdar radovoljno ne

razžaliti. Nikoli jim ne bom besedoval, ž njih slabostmi hočem potrpljenje imeti. Spoštoval jih bom vse svoje žive dni. Daj jim, o Gospod! dolgo in srečno živeti, in v lepih čednostih zmiraj bolj in bolj rasti. Kedar pa pride njih zadnja ura, skaži jim to dobroto, da v tvoji milosti ta svet zapustijo. Za to te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za sv. katoliško cerkev.

O Gospod, Jezus Kristus! kateri si v izveličanje vseh ljudi sveto cerkev postavil, in nas po svoji neskonči milosti za ude te cerkve izvolil! prosimo te, varuj jo z vso svojo močjo vseh njenih sovražnikov, in razširi njo po vsi zemlji, da se vsi narodi resnici podvržejo in združeni v veri večno veselje dosežejo. Amen.

Za svetega očeta, papeža.

O Jezus, nevidna glava katoliške cerkve, ktero si na svetega Petra postavil, varuj in vodi namestnika svojega na zemlji, rimskega papeža, da po izgledu svetega apostola Petra, katerega naslednik so, s stanovitno vero, s pravo srčnostjo in s sveto gorečnostjo tvojo sveto cerkev vladajo, in kedaj s čredo sebi izročeno večno življenje dosežejo. Amen.

Molitev za škofa.

O Bog, pastir in vladar naših duš! ozri se milostljivo na svojega služebnika našega škofa. Napolni jih s svojim duhom, olepšaj jih z lepimi čednostmi dobrega pastirja, ter jim pridruži zveste pomagavce, da ž njimi vred nevtrudoma v tvojo čast delajo, sebi in nam, svojim ovčicam, pa večno življenje dosežejo. Amen.

Za dušne pastirje in vse duhovne.

O Bog, kateri si duhovnom oznanjevanje svoje besede, opravilo svete meše in deljenje svetih zakramentov izročil; daj vsem duhovnim, posebno pa našim dušnim pastirjem milost, da svoje dolžnosti na tenko spolnjujejo, nam z lepimi izgledi svetijo, in za izveličanje svojih in naših duš skrbijo. Amen.

Za svojega spovednika.

O Bog! kateri si meni v mojem spovedniku vidnega angelja varuha in vodnika na poti izveličanja dal; razsveti ga s svojim Duhom, da me s tvojo milostjo pripelja v večno veselje. Amen.

Molitev za svitlega cesarja.

O Gospod nebes in zemlje! Kralj vseh kraljev in Gospod vseh oblastnikov! prosimo

te za srečo našega cesarja in vse njegove rodovine. Užgi njegovo srce, da bo zvesto spolnjeval tvoje zapovedi, in varoval tvojo sveto katoliško cerkev. Daj mu modrost in zastopnost, da bode v srečo svojih narodov kraljeval, in po dolgem srečnem kraljevanji svojo posvetno krono z nebeško zamenjal. Amen.

Za deželsko gosposko in oblastnike.

O Bog! oblastnik vseh oblastnikov, razsveti in potrdi v vsem dobrem naše deželske oblastnike, da nas bodo pravično in s pravo krščansko ljubeznijo vladali; nam pa daj milost, da bomo jih pravična povelja zesto spolnjevali, srečno in mirno živeli, in nekdam vsi vkup večno življenje dosegli. Amen.

Za prijatelje in dobrotnike.

O Bog! ki si nam zapovedal, da se ljubimo med seboj, kakor je Jezus nas ljubil; vzemi svoje služebnike, moje prijatelje, znance, učenike in druge dobrotnike v svoje varstvo. Daj jim vse dobro na duši in na telesu; vodi je po poti svojih zapovedi, ter jim milostljivo povrni v nebesih, kar so mi dobrega storili na zemlji. Amen.

Molitev za sovražnike.

O Bog! ki mir in edinost ljubiš, ti si nam zapovedal, tudi sovražnike ljubiti. Prosim te toraj, daj mi spravljivo srce, da vsem svojim sovražnikom prav iz srca odpustim, in jim le dobro želim in storim. Vlij tudi v srce mojih sovražnikov spravo in mir, da se med nami prava krščanska ljubezen začne in da pridemo kedaj v tvoje nebeško kraljestvo, po Jezusu Kristusu, ki je umirajoč na križu za svoje sovražnike molil. Amen.

Molitev za bolnike.

O Jezus, Gospod življenja in smrti! tvoj služebnik (služebnica), katerega ljubiš, je bolen. Ne daj, da bi mu bila ta bolezen v smrt, ampak le v tvojo čast in njegovo izveličanje. Daj mu potrpežljivost v trpljenji, vsem pa, ki mu strežejo, pravo ljubezen, da bo ta bolen njemu in drugim priložnost, si nebesa služiti. Amen.

Molitev za umirajoče.

O Bog, stvarnik in Oče vseh ljudi! usmili se našega umirajočega brata (sestre). Pošlji mu pomoč, da srečno zmaga v zadnji vojski. Odpusti mu njegove grehe; daj mu v tvoji

milosti umreti in se s teboj veseliti v nebeškem kraljestvu. Amen.

Molitev za srečno smrt.

O Bog! ti si odločil, da mora vsak človek enkrat umreti. Tvoja sodba je pravična, ker smo grešniki; naj tedaj umerjem v imenu božjem, samo tega te prosim, o Bog! da me smrt, kakor tat po noči nepripravljenega ne zaleze. Nikar me ne kliči iz tega življenja, dokler se svojih grehov ne spokorim in k smrti prav ne pripravim. Oj, strašno bi bilo brez prave pokore pasti v roke živega Boga! Daj mi pa tudi milost, da nikoli ne pozabim, da moram pobožno živeti in se za smrt pripravljati, ako hočem kedaj srečno umreti. Kedar pa mi poteče moje življenje, in se bom moral ločiti od tega sveta, mi o Bog! posebno na strani stoj. Bog Oče, ti mi pomagaj smrtni strah srečno premagati. Bog Sin, ti bodi na križu umirajoč pred mojimi očmi, in mi daj zaslišati sladke besede: „Še danes bodeš z menoj v paradižu“. Bog sveti Duh, ti me razsveti in potrdi, da v sveti katoliški veri stanoviten ostanem, in v tvoji milosti umerjem. Sveta Marija, za Bogom moja največa pomočnica! ozri se takrat na mene revnega grešnika, ter izroči mojo ubogo dušo Jezusu, svo-

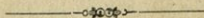
jemu ljubemu Sinu. Sveti Jožef! izprosi mi smrt pravičnih. Moj godovnik, sveti I., vsi duhovi nebeški in svetniki božji, podajte mi ob smrtni uri svojo roko, in mi^e izprosite pomoč, da srečno svoje življenje dokončam. Posebno pa ti, moj angelj varuh! me takrat ne zapusti, temveč me podpiraj v smrtnem boji, ter me varuj hudih skušnjav, da srečno sklenem potovanje in pridem v večno veselje. Amen.

Duhovna oporoka.

V imenu Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Jaz I. dam svojo dušo Bogu, svojemu stvarniku, in svoje telo zemlji, iz ktere je narajeno. Prostovoljno zapustim, kedar me pokličeš, vse veselje tega življenja in posvetne reči. Obžaljujem vse grehe iz celega srca. Zavržem in sovražim vse hudobije, ker je ti, o najdobrotljivši Bog! sovražiš. Iz ljubezni do tebe odpustim vsem sovražnikom iz srca. Verujem v trojedinega Boga Očeta in Sina in svetega Duha, svojega stvarnika, odrešenika, posvečevavca, svojega neskončno mogočnega, dobrotljivega in modrega Boga in Gospoda. Verujem trdno, kar mi prava katoliška cerkev verovati zapoveduje. Zvesto upam od božje dobrote odpuščenje svojih grehov, milost k

dobremu in večno življenje. Ljubim Boga iz celega srca, iz cele duše in iz vse svoje moči. Podvržem se vsega in popolnoma najsvetejši, najmodrejši in najpravičnejši volji božji. Pripravljen sem vse od tebe vzeti, o Bog! bolezen ali zdravje, življenje ali smrt, kar tebi dopade; tvoja volja se izidi nad menoj! Amen.

Svojo dušo in telo priporočim prošnji prečiste device Marije, svoje ljube matere, svetega Jožefa, svojega svetega angelja varuha, svojega godovnika in vseh svetnikov, ktere zdaj ves ponižen prosim, da mi pomagajo v moji smrtni uri. Moje zadnje besede naj bodo: Jezus, Marija, Jožef! v vaših rokah hočem živeti in umreti! — O moj Bog! v tvoje roke, v tvoje svete rane, o Jezus! ktere si iz ljubezni do mene, ubogega grešnika, na svojem svetem telesu prejel, izročim svojo dušo, svoje srce, svoje telo. O Bog! bodi mi ubogemu grešniku milostljiv. Amen.

Vzdihljej! za umirajoče.

Umirajočemu se da razpelo (božja martra) poljubiti in blagoslovljena sveča v roko, se z blagoslovljeno vodo pokropi, in če je še čas, molijo vsi pričujoči žalostni del rožnega venca kleče

in zatem moli glasno, zastopno in počasi eden pričujočih z bolenim naslednje vzdihljeje :

O moj Bog! molim te, pravega, živega Boga. — Verujem v tebe, o večna resnica! — Zaupam v tebe, o neizrečena milost! — Ljubim te črez vse, o večna dobrot!a!

Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in sv. Duhu; kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in na vse večne čase. Amen.

O moj Jezus! ti si moj Bog in moje vse!

O Jezus! iz srca mi je žal, da sem te tolikokrat razžalil. Oh odpusti mi vse moje grehe!

O Jezus, sin Davidov, usmili se me!

O Jezus! bodi moj Jezus, moj izveličar, — reši me večnega pogubljenja, in dodeli mi večno življenje.

O Jezus! tebi živim, tebi umerjem, tvoj sem živ in mrtev.

O Jezus, Marija in sveti Jožef! vam izročim svojo dušo in telo!

O Jezus, pridi in reši me! — O Jezus, pridi in pomagaj mi! — O Jezus, vzemi mojo dušo v sveta nebesa!

Umreti hočem o moj Jezus! za pokoro svojih grehov; — umreti hočem, o moj Jezus! ker si ti za me umrl! — umreti hočem, o

moj Jezus! da k tebi pridem in te vekomaj ljubim.

Usmili se me, o Gospod! po svoji neskončni milosti, in odpusti mi vse moje grehe!

O Gospod, ne moja, ampak tvoja volja se naj zgodi!

O moj Jezus! v tvoje svete roke izročim svojo ubogo dušo.

O Marija, mati Jezusova, prosi za me!

— O Marija! pokaži, da si res moja mati. —

O Marija! sladka devica, ne zapusti me v moji

največi sili. — O Marija! moja ljubeznjiva

mati, pomagaj mi, prosi za me zdaj in na

mojo smrtno uro!

Sveti angelj varuh moj! stoj mi na strani,

ne zapusti me v mojem zadnjem vojskovanji.

Sveti arhangelj Mihael! pridi mi na po-

moč v moji zadnji vojski, brani me pred pe-

klenskim sovražnikom.

Sveti Jožef in sveta Barbara! prosita za

me, da se v milosti božji iz tega sveta ločim.

Vsi svetniki in svetnice božje! prosite za

me, da pridem v vašo nebeško tovaršijo.

Jezus, Marija in sveti Jožef! v vaših

rokah hočem živeti in umreti.

O Jezus! moj Jezus! vzemi mojo dušo v

tvoje svete roke! — O Jezus! moj Jezus! v

tvoje svete rane priporočim svojo ubogo dušo.

— O Jezus! v tvoje svete roke izročim svojo dušo zdaj in vekomaj,

Jezus, tebi živim! Jezus, tebi umerjem!
Jezus, tvoj sem živ in mrtev! Amen.

Ako je čas, se molijo litanije za umirajoče, ali vseh svetnikov, ali ktere druge.

V zadnjem trenutku, kedar bolnik začne umirati, naj pričujejoči še boljše goreče molijo. tiho in kleče. Eden pa naj umirajočemu glasno in zastopno te-le besede govori:

Jezus! Jezus! Jezus! v tvoje roke izročim svojo dušo.

O Gospod Jezus Kristus! sprejmi mojo dušo!

Sveta Marija, prosi za me!

Sveta Marija, mati milosti, mati usmiljenja, brani me pred hudim duhom in sprejmi me v moji smrti.

Jezus, Marija in sveti Jožef! stojte mi na strani!

Moj angelj varuh! ti me varuj.

Vsi svetniki božji, pridite mi na pomoč.

Jezus, Marija, Jožef! vam izročim dušo in telo!

Jezus, Marija in sv. Jožef, stojte mi na strani v mojem zadnjem vojskovanji!

Jezus, Marija, Jožef, storite, da bo moja duša z vami v miru počivala!

Jezus, tebi živim! — Jezus, tebi umerjem! — Jezus, tvoj sem živ in mrtev! Amen.

Jezus — Jezus — Jezus! v tvoje roke izročim svojo dušo.

Ti vzdihljeji se zamorejo večkrat ponoviti.

Kedar se je duša od trupla ločila.

Pridite na pomoč, svetniki božji! hitite naproti, angelji Gospodovi! sprejmite njegovo dušo, in nesite jo pred obličje najvikšega. — Kristus, ki te je poklical, naj te vzeme v večno življenje, in angelji naj te peljejo v Abrahamovo naročje.

V. Daj njemu, o Gospod, večni mir in pokoj!

O. In večna luč mu naj sveti!

V. Gospod, usmili se nas! — Kristus, usmili se nas! — Gospod, usmili se nas! — Oče naš. — Češčena si Marija itd.

V. Od vrat pekla.

O. Reši njegovo dušo, o Gospod!

V. Daj njemu, o Gospod! večni mir in pokoj!

O. In večna luč mu naj sveti!

V. Naj počiva v miru.

O. Amen.

V. Gospod, usliši našo molitev.

O. In naše vpitje naj k tebi pride.

Molimo. Tebi, o Gospod! priporočimo dušo tvojega služebnika (-ce) I., ktero si zdaj iz tega sveta poklical. Ona je zdaj v tvojih rokah, v rokah svojega Stvarnika, Očeta in pravičnega Sodnika. Ker je temu svetu odmrta, naj od zdaj pri tebi živi. — Prizanesi ji po svojem neskončnem usmiljenji! Daj ji pri sodbi usmiljenje najti, in v miru večno počivati. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

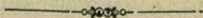
Daj pa tudi nam milost, dobrotljivi Oče! da se s pobožnim, bogaboječim življenjem na smrt vredno pripravljamo, enkrat srečno umerjemo, se v nebesih pri tebi, svojem Očetu, s tem svojim bratom (sestro) zopet vidimo, se skupaj veselimo, in tebe hvalimo in častimo. To dodeli, Oče nebeški, svojim otrokom srečno doseči, ki tebe ponižno prosimo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod, daj mu večni mir in pokoj!

O. In večna luč mu naj sveti!

V. Naj počiva v miru.

O. Amen.

Litanije za duše v vicah.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se duš
v vicah!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se duš v
vicah!

Bog sveti Duh, usmili se duš v vicah!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se duš v
vicah!

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Mihael,

Sveti Gabriel,

Sveti Rafael,

Sveti Jožef,

Sveti Lavrencij,

Sveti Miklavž,

Sveti Dizma,

Sveta Barbara,

Sveta Uršula,

Vsi sveti angelji in arhangelj, prosite za nje!

prosi za nje!

Vsi sveti očaki in preroki,
 Vsi sveti apostoli in evangelisti,
 Vsi sveti učenci Gospodovi,
 Vsi sveti mučeniki,
 Vsi sveti škofi in spoznovavci,
 Vsi sveti mešniki in leviti,
 Vsi sveti menihi in puščavniki,
 Vse svete device in vdove,
 Vsi svetniki in svetnice božje,

prosimo za nje!

O Jezus! bodi jim milostljiv, prizanesi jim, o
 Gospod!

O Jezus! bodi jim milostljiv, usliši nas, o
 Gospod!

Po svojem svetem imenu,
 Po svojih britkih mukah,
 Po svojem svetem trpljenji,
 Po svojem svetem križu,
 Po svojih svetih peterih ranah,
 Po svoji nedolžni smrti,
 Po svojem svetem rešnjem Telesu,
 Po svoji sveti rešnji Krvi,
 Po svojem svetem zasluženji,
 Po daritvi svete meše,
 Po naših prošnjah,

odreši jih, o Jezus!

Mi ubogi grešniki, prosimo te, usliši nas o Jezus!
 Da se vseh ubogih duš v vicah usmiliš,
 prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Da se duš naših bratov in sester usmiliš,
 Da se duš vseh naših žlahtnikov
 usmiliš,

Da se duš vseh naših dušnih in telesnih
 dobrotnikov usmiliš,

Da se duš usmiliš, ktere morebiti za-
 voljo nas v vicah trpé,

Da se vseh duš v vicah usmiliš, za ktere
 veš, da nam je posebno prositi,

Da se vseh vernih duš usmiliš,

Da njih velikega trpljenja vic odrešiš,

Da njih goreče želje spolniš, in jih k
 sebi vzemeš,

Da jim večno luč svetiti daš,

Da jim večno nebeško veselje do-
 deliš,

Usmiljeni Jezus, Sin božji,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, pri-
 zanesi ubogim dušam v vicah!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usmili se vernih duš v vicah!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, daj jim
 večni mir in pokoj!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo. O Bog, ki odpuščenje deliš in naše izveličanje ljubiš, tvojo milost prosimo, da našim bratom in sestram, žlahtnikom in dobrotnikom, in vsem vernim kristjanom, kateri so že iz tega sveta šli, po prošnji Marije device in vseh svojih svetnikov dodeliš v večno družbo izveličanih priti.

O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služebnikov in služebnic, da odpuščenje vseh grehov, katerega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

O Jezus Kristus, naš Bog in Gospod! pohlevno te prosimo po tvoji britkosti, ki si jo na svetem križu prestal in po veliki žalosti tvoje ljube Matere pod križem; usmili se vseh vernih duš, ktere so se od tega sveta ločile, in po tvoji pravični sodbi vice zaslužile: odreši jih vsega trpljenja, in pelji jih po svoji neskončni milosti v nebeški raj, v večno veselje. Amen.

Drugo poglavje.

Molitve o praznikih in godovih cerkvenega leta.

V adventu.

Prosimo te, o Gospod! vzbudi svojo moč in pridi, da zaslužimo, nevarnosti, ktere nas zavoljo naših grehov obdajajo, po tvoji brambi rešeni, in po tvojem rešenji izveličani biti. Kteri živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O kako srečni smo, da je prišel obljubljeni odrešenik sveta, Jezus Kristus, ter nas odrešil greha in večnega pogubljenja! O dobrotljivi nebeški Oče! daj nam tako obhajati

spomin tistega časa, da postanejo v naših srcih želje po Jezusu vedno bolj goreče, in da se bomo pripravili na praznik njegovega rojstva s pokoro in poboljšanjem življenja. To nam dodeli, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem preljubem Sinu in Gospodu našem. Amen.

Devetdnevna pobožnost

v čast brezmadežnega spočetja device Marije.

Pripravna molitev.

Pridi, sv. Duh! napolni srca svojih vernih in užgi v njih ogenj svoje ljubezni.

V. Pošlji nam svojega Duha, in bomo prerojeni.

O. In prenovil boš obličje zemlje.

Molimo. O Bog! ki si srca svojih vernih po razsvetljenju sv. Duha učil, daj, da ravno v tem Duhu, kar je prav, spoznamo in se njegove tolažbe vselej veselimo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Počeščenje brezmadežne Device. O prečista Devica, ki si brez madeža greha spočeta in od tega trenutka vsa lepa in brezmadežna bila! O Marija, častitljiva in milosti polna mati božja, kraljica angeljev in ljudi! ponižno te pozdravimo kot mater našega Odrešenika, kateri je s svojim češčenjem, spoštovanjem in pokorščino, ki jo je tebi kakor Bog skazoval,

tudi nas učil, kakošno čast in spoštovanje naj mi tebi skazujemo. Prosimo te, sprejmi blagovoljno, kar (bomo) vsaki dan te devetdnevne pobožnosti tebi v počeščenje darujemo (darovali.) Ti si varno pribežališče spokornih grešnikov; po pravici tedaj k tebi pribežimo. Ti si Mati milosti in se naše revščine gotovo usmiliš. Ti si za Jezusom Kristusom vse naše upanje; s trdnim zaupanjem se tedaj k tebi zatečemo, in ti nas boš milostljivo sprejela. Stori, da bomo vredni se tvoje otroke imenovati in da zaupljivo k tebi kličemo: Bodi naša mati, o Marija!

Zdaj moli 9krat „Češčena si Marija“ in 1krat „Čast bodi Bogu, Očetu“, ter vsaki dan eno naslednjih molitev.

Prvi dan.

Glej! pred teboj klečimo, o brezmadežna Devica! Presrčno se s teboj veselimo, da si od vekomaj bila izvoljena mati večne Besede in obvarovana izvirnega greha. Hvalimo in častimo presveto Trojico, ki te je v tvojem spočetju s tolikimi prednostmi obdarovala, ter te s ponižnim srcem prosimo, da nam milost zadobiš, vse pregrešno poželenje, kot žalostni nasledek izvirnega greha, srečno premagovati. O Marija, pomagaj nam vse skušnjave zmagati, in stori,

da nikdar ne prenehamo svojega Boga ljubiti.
Amen.

Tukaj se molijo lavretanske litanije.

V. V svojem spočetji, o Devica! si brez madeža bila.

O. Prosi za nas Očeta, čegar Sina si nam rodila.

Molimo. O Bog! kateri si po neomadežanem spočetju Device svojemu Sinu vredno prebivališče pripravil, dodeli nam, te prosimo, da, kakor si njo po prevideni smrti ravno tega svojega Sina, slehernega madeža obvaroval, tako tudi mi po njeni priprošnji čisti k tebi pridemo.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služebnika, našega papeža I., ki si jih pastirja svoji cerkvi postavil; dodeli jim, da tistim, čez ktere so postavljeni, z besedo in djanjem k dobremu služijo, in tako s čredo, ki jim je izročena, večno življenje dosežejo.

O Bog, ti naše pribežališče in naša pomoč, začetnik vse dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli nam, da, kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Drugi dan.

Pripravna molitev kakor 1. dan.

O Marija, ti neomadežana lilija čistosti! veselimo se s teboj, da si že v prvem trenutku

svojega spočetja bila vse milosti polna. Molimo in hvalimo presveto Trojico, da ti je toliko darov podelila in se globoko pred teboj ponižamo, ki smo tako ubogi in revni na milosti. Ti pa, ki si z božjo milostjo tako bogato obdarovana, dodeli iz svoje obilnosti tudi našim dušam, in stori nas deležne svojega neomadežanega spočetja. Amen.

Litanije lavretanske kakor 1. dan.

Tretji dan.

Pripravna molitev kakor 1. dan.

O Marija, ti skrivnostna roža čistosti! veselimo se s teboj, da si v svojem prečistem spočetji peklensko kačo tako častito premagala in da si brez madeža izvirnega greha spočeta bila. Vsa čast in zahvala bodi toraj presveti Trojici, od ktere si ta veliki dar zadobila. Ponižno te prosimo, zadobi nam srčnost in moč, da vse zalezovanje peklenškega sovražnika premagamo in da svoje duše z nobenim gehom ne omadežujemo. Oh, stoj nam vselej na strani, in pomagaj nam vse sovražnike našega izveličanja srečno premagati. Amen.

Litanije lavretanske kakor 1. dan.

Četrty dan.

Pripravna molitev kakor 1. dan.

O Marija, ogledalo neomadežane čistosti! presrečno veselje občutimo, ki vidimo, da si

že v svojem spočetji najžlahtniše in najpopoln-
niše čednosti z vsemi darovi sv. Duha prejela.
Čast in zahvala bodi presveti Trojici, ki te
je s tolikimi prednostmi obdarovala. Prosimo
te, o Mati vse dobrote, izprosi nam gorečnost,
da se v vseh čednostih vadimo, in tako vredni
postanemo, darove in milosti sv. Duha prejeti.
Amen. *Litanije lavretanske kakor 1. dan.*

Peti dan.

Pripravna molitev kakor 1. dan.

O Marija, čistosti mila danica! veselimo
se s teboj, ker skrivnost tvojega neomadeža-
nega spočetja je bila začetek izveličanja vsega
človeškega rodu in veselje vesoljnega sveta.
Častimo in hvalimo presveto Trojico, ki je
tebe tako visoko povzdignila in počastila, in
te prosimo, zadobi nam milost, da bomo vredni
postali zasluženja, trpljenja in smrti Jezusa,
da njegova prelita kri ne bo za nas zgubljena, tem-
več da sveto živimo in se izveličamo. Amen.

Litanije lavretanske kakor 1. dan.

Šesti dan.

Pripravna molitev kakor 1. dan.

O Marija, ti svetla zvezda neomadežane
čistosti! veselimo se s teboj, da je tvoje pre-
čisto spočetje angelje v nebesih z neizrečenim
veseljem napolnilo. Hvalimo in častimo pre-
sveto Trojico, ki je tebi toliko prednost po-

delila. Oh, izprosi nam milost, da se tudi mi tega veselja vdeležimo in tebe v družbi angeljev vekomaj častimo in hvalimo. Amen.

Litanije lavretanske kakor 1. dan.

Sedmi dan.

Pripravna molitev kakor 1. dan.

O Marija, juterna zarja neomadežane čistosti! veselimo se s teboj in se radujemo, da si že ob času svojega spočetja bila vsega greha obvarovana. Častimo in hvalimo presveto Trojico za to posebno prednost, katero je le samo tebi podelila. O sveta Devica! izprosi nam milost, da popolnoma in vedno greh sovražimo, bolj kakor vse drugo hudo, in da rajši umerjemo, kakor da bi še kedaj grešili.

Litanije lavretanske kakor 1. dan.

Osmi dan.

Pripravna molitev kakor 1. dan.

O devica Marija! ti brezmadežno solnce! veselimo se in radujemo se s teboj, da ti je Bog v tvojem spočetju večo obilnost milosti podelil, kakor vsem angeljem in svetnikom. Častimo toraj in hvaležno občudujemo toliko dobrotljivost presvete Trojice, ki te je s toliko prednostjo obdarovala. Pomagaj nam, da v milosti božji stanovitni ostanemo in da je nikdar več ne zanemarjamo. Spreobrne naša srca in stori, da odsihmal začnemo sebe spoznavati in poboljševati.

Litanije lavretanske kakor 1. dan.

Deveti dan.

Pripravna molitev kakor 1. dan.

O prelepa luč svetosti, ki si izgled brezmadežne čistosti, deviška mati Marija! komaj si bila spočeta in si že svojega Boga z največjo ponižnostjo molila in hvalila; zakaj po tebi se je imelo staro prekletstvo izbrisati in obilnost blagoslova nad Adamove otroko izliti. Oh, stori vendar, da ta blagoslov užge v naših srcih ljubezen do Boga: vnemi ti naša srca z ognjem božje ljubezni, da ga tukaj stanovitno ljubimo in enkrat v nebesih vekomaj uživamo, kjer ga bomo za vse tebi dodeljene prednosti z največjo gorečnostjo hvalili, in s teboj, ki si s toliko slavo venčana, vekomaj se veselili.

Litanije lavretanske kakor 1. dan.

Za vsaki dan te pobožnosti so podelili sv. oče Pij VII. dne 11. jan. 1809 300 dnij odpustka, za vseh 9 dnij pa popolnoma odpustek pod navadnimi pogoji.

Brezmadežno spočetje device Marije.

Presveta Devica! jaz verujem in spoznam, da je bilo tvoje sveto spočetje čisto in brezmadeža. O prečista Devica! po svoji deviški čistosti, po svojem neomadežanem spočetju in po tem, da si prečastita božja mati, mi zadobi pri svojem ljubem Sinu veliko ponižnost in gorečo ljubezen. Zadobi mi resnično čistost

na duši in na telesu, stanovitnost v dobrem, dar molitve, sveto življenje in srečno smrt.

O Bog! kateri si po neomadežanem spočetju Device svojemu Sinu vredno prebivališče pripravil; dodeli nam, te prosimo, da, kakor si njo po prevideni smrti ravno tega svojega Sina, slehernega madeža obvaroval, tako tudi mi po njeni priprošnji čisti k tebi pridemo. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Dnevnice

v čast brezmadežnega spočetja device Marije.

Zornice.

Češčena si Marija itd.

V. Tvoje brezmadežno spočetje, o božja Porodnica!

O. Je vsemu svetu veselje prineslo.

V. Zdaj se usta † mi odprite.

O. V čast Device prečastite.

V. Glej Gospa! da mi pomagaš,

O. Moč sovražnikov premagaš.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem. 1. Zdrava! zemlje vse gospa, —
Ti nebes Kraljica! — Zdrava zvezda juterna, —
In devic Devica!

2. Zdrava! polna milosti, — Vseh nebes svetloba! —
Pridi grešnim na pomoč, — Tere nas hudoba.

3. Tebe je od vekomaj — Zvolil Oče večni — V mater Sina svojega, — Da mi bomo srečni.

4. Zvolil te je sveti Duh — V ljubljeno nevesto, — Čisto in brez madeža — vselej njemu zvesto.

Predpevek. Kako si lepa, moja prijateljica, kako si lepa! tvoje oči so golobje, brez onega, kar je znotraj skritega.

V. Najvišji si je posvetil svoje prebivališče.

O. Bog je v sredi nje, se ne bo zmajala.

V. Gospa! usliši moje molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo. Presveta devica Marija, kraljica nebes, mati našega Gospoda Jezusa Kristusa, in vsega sveta gospa! ktera nikoga ne zapustiš, in nobenega ne zavržeš; ozri se dobrotljivo z milostljivim očesom na nas, in zadobi nam pri svojem preljubeznjivem Sinu, ki si ga devica rodila, odpuščenje vseh naših grehov, da po tvojem svetem neomadežanem spočetju, ktero ponižno častimo, tukaj milost in v prihodnjem življenji večno veselje prejmemo. Po Jezusu Kristusu, tvojem edinorojenem Sinu, kateri z Očetom in sv. Duhom živi in kraljuje Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Prva ura.

Češčena si Marija itd.

V. Glej, Gospa, da mi pomagaš,

O. Moč sovražnikov premagaš.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem. 1. Bod' Devica hvaljena! — Hiša ti modrosti, — V sedmih stebrih stavljena! — Miza vse sladkosti.

2. Greha si obvar'vana — V duhu in po mesu, — Sveta in brez madeža — V mater-nem telesu.

3. Vrata v raj si grešnikom — Jakopa danica; — Vseh živečih mati si — Angeljev kraljica!

4. Luciferju groza, strah, — Nam vojaška bramba, — Kristijanom si pomoč, — Vsem zavetna shramba.

Predpevek. Ktera je ta, ki pride kakor izhajajoča juterna zarja, lepa kot luna, izvoljena ko solnce, strašna ko v bran pripravljena vojaška truma.

V. Ti si vsa lepa, moja prijateljica.

O. In v tebi ni madeža.

V. Gospa, usliši mojo molitev itd.

Molimo. Presveta devica Marija itd. kakor zgoraj, stran 288.

Tretja ura.

Češčena si Marija itd, kakor pri prvi uri.

Pesem. 1. Zdrava! škrinja ti mirú, —
Sedež častitljivi! — Ti nebeška mavrica! —
Grm neizgorljivi!

2. Šiba roda Jeseta, — Krzno Gedeona,
— Vrata neodkljenjena, — Svatovje Samsona.

3. Res se je spodobilo — Božji porodnici,
— Med ženami blaženi, — Zvoljeni devici;

4. Da jo večni božji Sin — Hudi kači
vbrani, — Čisto greha Ev'nega — Mater si
ohrani.

Predpevek. Pod senco tistega sem sedela,
po katerem sem hrepenela, in njegov sad je
sladek in prijeten v mojih ustih.

V. Moje stanovališče je na visokem.

O. In moj sedež na stebru oblaka.

V. Gospa! usliši mojo molitev itd.

Molimo. Presveta devica Marija itd. kakor
zgoraj, stran 288.

Šesta ura.

Češčena si Marija itd. kakor pri prvi uri.

Pesem. 1. Mati in devica skup, —
Tempel si Trojice, — Ti veselje angeljev —
Čast imaš kraljice.

2. Ti tolažba žalostnih, — Vrt razveseljenja, — Cedra si popolnosti, — Palma potrpljenja.

3. Zemlja blagoslovljena, — Duhovniška, sveta, — In prekletstva božjega — Prosta in izvzeta.

4. Mesto si Najvišjega, — Si nebeška vrata, — Milosti si polna vsa, — O devica zlata!

Predperek. Nje hiša je na svetih gorah: Gospod ljubi Sijonska vrata bolj, kakor vse Jakopove šotore.

V. Velike reči se od tebe govorijo, o mesto božje!

O. Najvišji te je postavil.

V. Gospa! usliši itd.

Molimo. Presveta devica itd. kakor zgoraj.

Deveta ura.

Ceščena si Marija itd. kakor pri prvi uri.

Pesem. 1. Mesto pribežališče, — Turen Davida znani, — Ves z orožjem ograjen, — S škiti zavarvani.

2. V svojem svetem spočetji, — V ljubezni si ognjeni — Zmagala peklenko moč — Gada puh strupeni.

3. Prava močna žena si — Judita vesela, — Ti devica Abisag, — Jezusa si grela.

4. Za Egipt rešitelja — Rahel je rodila,
— Vseh ljudi zveličarja — Ti si mati bila.

Predpevek. Gospod Bog je rekel kači:
Sovraštvo bom storil med teboj in ženo; ti
boš njeno peto zalezovala, in ona ti bo glavo
strla.

V. Kakor lilija med trnjem.

O. Je moja prijateljica med hčerami.

V. Gospa! usliši itd.

Molimo. Presveta devica itd. kakor zgoraj.

Večernice.

Češčena si Marija itd. kakor pri prvi uri.

Pesem. 1. V tebi občudujemo — Ahacovo
uro; — V tebi Bog je na-se yzel — Človeško
natura.

2. Da bi revni, grešni rod — Zvikšal, z
Bogom spravil, — Se je tvoj prelubi Sin —
V revščino postavil.

3. V žarkih solnca božjega — Se Marija
sveti, — Čast njej, sveti zariji, — V čistosti
spočeti!

4. Lilija med trnjem si — Strla kači
glavo, — Lepa luna svetiš nam, — Kažeš pot
nam pravo.

Predpevek. Ti si slava Jeruzalema! ti si
yeselje Izraela: ti čast in lepota našega ljudstva.

V. Blažena si med ženami.

O. In blažen je sad tvojega telesa.

V. Gospa! usliši itd.

Molimo. Presveta devica itd. kakor zgoraj.

Sklepnica.

Češčena si Marija itd.

V. Spreobrne naj nas, Gospa, po tvojih prošnjah potolaženi Jezus Kristus, tvoj Sin.

O. In naj svojo jezo od nas odvrne!

V. Glej Gospa! da mi pomagaš.

O. Moč sovražnikov premagaš.

V. Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem. 1. Ti devištva beli cvet — Mati in devica, — O visoka, z zvezdami — Kronana kraljica!

2. Zmagaš božje angelje — V čistosti, svetosti; — V zlati plajšč oblečena — V kraljevi svetlosti.

3. Ljuba mati milosti, — Upanje zgubljenim, — Mila zvezda žalostnim, — Loka potopljenim.

4. Ti nebeška vrata nam, — Zdravje ti bolnikov, — Daj, da kralja gledamo — V hiši vseh svetnikov.

Predpevek. Jaz sem mati čiste ljubezni, straha, spoznanja in svetega upanja. Pri meni je vsa milost poti in resnice, pri meni je vse upanje življenja in čednosti.

V. Pridite k meni vsi, kateri me želite.

O. In nasitite se mojega sadú.

V. Gospa, usliši itd.

Molimo. Presveta devica itd. kakor zgoraj.

Priporočenje. 1. Tebi izročujemo, — O Devica mila! — Petje in molitve vse, — Revnih src darila.

2. Skoz življenja temno pot — Nas nesreče brani: — Smrtno uro milostno — Stoj nam ti na strani. Amen.

Da se zamorejo te dnevniče s pridom moliti, naj blagovoli, kdor je k temu poklican, podobe v pesmih zadržane, razjasniti in razložiti.

Za božične praznike.

Bodi češčen in hvaljen. novorojeni Izveličar moj! ti si iz nebes prišel v dolino solz, se včlovečil, meni enak postal, da me pot pravičnosti učiš. Ponižno se zahvalim tvoji neskončni milosti, ter se odpovem vsi hudobi, vsem posvetnim grešnim željam, besedam in djanju; iz ljubezni do tebe hočem si prizadevati pobožno živeti. Potrdi, o Jezus! to moje predvzetje. Amen.

Molimo. Daj, prosimo, vsegamogočni Bog! da, ker nas nova luč tvoje včlovečene Besede obsvečuje, se to sveti v našem djanji, kar po

veri sije v našem duhu. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Za novo leto.

Dočakal sem spet novega leta; minulo je staro in ne bo ga nikoli več nazaj. Če premislim svoja prejšnja leta, moram spoznati, da sem sprejel od tebe, moj Bog! brez števila dobrot. Pa za vse te dobrote bil sem nehvaležen. Namesto da bi tebe hvalil in častil, ter prejete dobrote po tvoji volji vžival; bil sem hudoben, nezmeren, pregrešen in sem se tako nevrednega storil tvojih dobrot. Sram me je, da sem tebe pretečeno leto tolikokrat razžalil; žal mi je, da sem se tebi, dobrotljivemu Očetu tolikokrat zameril. Odpusti mi vse pregrehe in prizanesi mi, kakor oče prizanese svejemu otroku. Obljubim tebi, da začnem z novim letom tudi novo življenje. Zvesto bom skrbel, da se grehov obvarujem, in prizadeval si bom, da vselej pravično in sveto živim. Daj mi svojo milost, da to obljubo zvesto dopolnim in se vrednega storim tvoje prijaznosti. Amen.

Za praznik sv. treh kraljev.

Dodeli mi, o Izveličar božji! vero svetih treh kraljev, razsveti me s tisto lučjo, s katero

si sv. tri kralje razsvetil; nagni moje srce, da za to lučjo tudi hodim in tebe zvesto iščem, ki si mene poprej iskal. Daj mi tudi, te srečno najti, te moliti v dubu in resnici, kakor so te sv. trije kralji molili. Darujem ti zlato prave ljubezni, kadilo srčne molitve in miro resnične pokore; da tebe, v kterega tukaj živo in trdno verujem, tamkaj v večnem veličastvu gledam in molim yekomaj. Amen.

Sladko ime Jezus.

O sladki moj Jezus! tolažnik vseh žalostnih! tvoje ime je res žlahno olje; zakaj ti razsvetiš vse, ki sedijo v smrtni temi in senci. Ti odpraviš dušno slepoto, in ozdraviš vse dušne bolečine; ti nasitiš in napojiš vse, ki so lačni in žejni pravice. Bodi o Jezus, tudi moj odrešenik in izveličar! bodi moj zdravnik in ozdravi rane moje grešne, bolne duše! O Jezus, pribežališče vseh revnih! bodi moj varuh v mojih nevarnostih in skušnjavah. O Jezus! usmiljeni oče ubogih, poglej usmiljeno na mene ubogo in revno stvar!

O Jezus! ti veselje angeljev, razveseli tudi mene v mojih žalostih in revah. O Jezus! naše edino upanje in pribežališče, ne zapusti nas, brani nas na zadnjo, smrtno uro; zakaj

ni imena pod solncem nam danega, po katerem se zamoremo izveličati, ko tvoje presladko in presveto ime, o Jezus! Amen.

Očiščevanje Marije device.

Bodi češčena, o zvesta spolnovavka postave; ki si štirideseti dan po porodu svejega edinorojenca v tempeljnu Bogu darovala in za njega dar ubogih opravila! Po tistem sedmerem meču, kterega ti je takrat Simeon prerokoval, mi zadobi, o sveta Devica! pri svojem Sinu to milost, da vse nadloge in težave tega življenja voljno trpim in božjo voljo stanovitno spolnjujem, da bom na koncu svojega življenja veselo reči zamogel: Zdaj, o Gospod! spusti svojega hlapca v miru! Amen.

Oznanjenje Marije device.

Bodi češčena, o ponižna dekla Gospodova, ktero te je angelj božji našel samotno v premišljevanji nebeških reči, ko ti je najvišjo skrivnost včlovečenja božjega Sina oznanil! Prosim te po tvoji ljubezni do tega tvojega Sina, kterega si od svetega Duha spočela, sprosi mi milost, da bo tudi moja duša rada nebeške reči premišljevala, da bo po njih razsvetljena, postala vredno prebivališče tvojega Sina. Amen.

Za sv. postni čas.

Gospod Jezus! ki si sveti postni čas po svoji cerkvi postavil, da bi mi grešniki neukretno meso s pritrgovanjem križali, svoja srca s pokoro očiščevali, svoje misli k nebeškim rečem povzdigovali, se med tem časom tvojega bridkega trpljenja in smrti živo spominjali; dodeli svoji družini, da to, kar s telesnim zatajevanjem od tebe zadobiti želi, po izvrševanju dobrih del doseže. Kteri živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Na veliki četrtek.

Na Oljski gori je Jezus itd. glej stran 33.

Na veliki petek.

O Gospod Jezus! ki si na križu v najsilniših bolečinah trpel in na glas molil za vse ljudi; ponižno te prosimo za tvojega namestnika, rimskega papeža I., za našega škofa I., za vse mešnike in duhovnike vseh stanov in redov, za našega cesarja I., za in vse vladarje, za vse spreobrnjence, za vse tiste, ki so v stiskah in težavah, za vse katoliške kristjane, da jih v pravi veri ohraniš in potrdiš, da vsak po svojem stanu in poklicu tebi zvesto služiti zamore. Prosimo te tudi za

vse krivoverce in tiste, ki so od naše cerkve odločeni, za Jude in nevernike, da jih vse v svojo sveto cerkev vzemeš in v večno izveličanje pripeljaš. Amen.

Na veliki petek ob 9. uri.

Pri Jezusovi smrti itd. glej stran 34.

Pred božjim grobom.

O Jezus, odrešenik sveta! čegar telo zdaj v grobu počiva in čaka bližnjega od smrti vstajenja, zahvalim se ti za vse prijete dobrote in milosti celega svojega življenja in za vse trpljenje, ktero si prestal zas nas grešnike v celem svojem življenji, posebno pa na lesu svetega križa. Bodi počesčen, o Jezus, v grobu ležeči! Ti si Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ. Pobožno poljubim v duhu tvoje roke, ktere so me vstvarile, hranile in blagoslovile; poljubim tvoje noge, s kterimi si me v mojih zmotah tako dolgo iskal; poljubim sveto stran, ktera je prebodena, da zamorem videti v tvoje ljubezni polno srce. Molim te, o presladki Jezus! in te hvalim, ker si s svojim svetim križem svet odrešil. O Gospod! bodi meni ubogemu grešniku milostljiv, ter mi daj voljo in moč, da po tvojih stopinjah hodim in tako

živim, da mi grob in smrt ne bota strašna, ampak veseli prestop iz te solzne doline v boljše življenje.

Na veliko soboto.

Ponovljenje krstne obljube.

Verujem v Boga Očeta, Sina in svetega Duha. Verujem v Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina božjega, kateri je Bog in človek skupaj, in kateri je človeški rod s svojim trpljenjem in s svojo smrtjo odrešil. Verujem vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostoli oznanovali, in kar nam sv. katoliška cerkev, v kateri hočem živeti in umreti, verovati zapoveduje. Odpovem se iz vsega srca hudiču, njegovemu napuhu, in vsem njegovim delom. Odpovem se tudi vsem grehom, in vsem zapeljivim naukom sveta. Trdno sklenem, krščansko živeti. Bog me potrdi v mojem sklepu s svojo vsegamogočno milostjo. Amen.

Za veliko noč.

O Bog! kateri si današnji dan po svojem edinorojenem Sinu smrt premagal in nam vrata večnosti odklenil, naše želje, ktere v nas budiš, tudi s svojo pomočjo izpolnjuj. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pri procesiji na sv. Marka dan.

Dobrotljivi Oče nebeški! očitno tebe danes hvalimo, ker nam življenje in živež do-

brotljivo deliš. V tebe stavimo vse svoje zaupanje, ker si vsemogočen. Le ti sam nam tudi to lahko daš, česar nam noben človek dati ne more. Z otročjim zaupanjem tebe prosimo, da nam pošlješ rose, dežja in gorkega solnca, kolikor ga potrebujemo. Po svoji ljubeznjivi modrosti in previdnosti odvrni od našega polja in od vinogradov vsako nevarnost, da obilen sad obrodijo. Kar nam podeliš, to hočemo hvaležno in zmerno uživati; radi hočemo od tega tudi revnim bratom kaj podeliti, sami pa po pobožnem življenji svojo hvaležnost tebi skazovati. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pri procesijah križevega tedna.

O Bog in Oče! ti najbolj veš, še preden tebe prosimo česa nam je treba. Pa vendar tebe zdaj v očitnih procesijah prosimo, da blagosloviš, naša polja, da nam daš lepo vreme in dežja ob pravem času, da odvrneš od nas pomenkanje, dragoto in lakoto. Sprejmi in usliši prošnje svojih otrok, kateri iz celega srca v tebe zaupajo, daj pa tudi, da ne postanemo nevredni dobrot, katerih te prosimo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za vnebohod Kristusov.

Dodeli nam, te prosimo, vsegamogočni Bog! da bomo mi, kateri verujemo, da je tvoj

edinorojeni Sin, naš odrešenik, današnji dan v nebesa šel, tudi s svojim duhom v nebesih tanovali. Po tistem Kristusu, Gospodu nešem. Amen.

O binkoštnih praznikih.

O Bog, kateri si današnji dan srca svojih vernih po razsvetljenju sv. Duha učil; daj nam po ravno tem Duhu razumeti, kar je prav, in se njegove tolažbe vselej veseliti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev v čast Boga sv. Duha.

O usmiljeni Bog! tebi je vsako srce odkrito, vsaka še tako skrivna reč znana; prosimo te, očisti naša srca vseh madežev po svojem svetem Duhu, da bomo v prihodnje s čistim srcem tebe častili in hvalili. O tolažnik sv. Duh! napolni srca svojih vernih svojimi darovi in užgi v njih ogenj svoje ljubezni, kateri si ljudi vseh jezikov k edinosti svete vere združil. Pridi sveti Duh, naša krepost, omeči naša srca, užgi v njih svete želje, ljubiti, kar je pravičnega, varovati se pa krivičnega. Potrdi tudi, sveti Duh, v naših srcih pravo svetost, da se ne spotaknemo in od poti pravičnosti ne odstopimo. Pridi delivec vseh dobrot in blagoslovi vinske gore in žitna

polja: blagoslovi tudi naša dela, da bodo vselej k božji časti in našim dušam v izveličanje storjena. Daj nam pa tudi ljubi sveti mir in pravo zastopnost in obdaj nas revne v dolini solz svojimi darovi, po smrti pa nas popelji v večno veselje. Amen.

Zahvala za sv. birmo.

Bog sv. Duh! srčno se ti zahvalim, da si mi pri sveti birmi svojo milost podelil in me potrdil, skušnjave in trpljenje stanovitno premagovati. Pohlevno te prosim, zmirom me znotraj v srcu priganjaj, da vse nevarnosti s tvojo pomočjo srečno premagam, in nikoli iz straha ali sramožljivosti božjih ali cerkvenih zapovedi ne prelomim. Daj mi rajši umreti, kakor tebe, sveti Duh! s smrtnim grehom kdaj razžaliti in od sebe odpoditi. Amen.

O kvatrah.

O dobrotljivi Izveličar! napravila je tvoja sveta cerkev o štirih letnih časih očitne molitve in poste, naj bi verni posebno y teh dneh tvojo milost prosili, da podeliš svoji cerkvi pobožne in ynete mešnike, naj bi se pa tudi za vse prejete dobrote zahvailili in tebe za tvojo pomoč in blagoslov prosili. Bodi tedaj zahvaljen, dobrotljivi Izveličar! da

nam pošiljaš mešnike in njim daješ milost in pomoč, da zamorejo nam oznanjevati tvojo sveto besedo, nam deliti svete zakramente, nas voditi po potu večnega življenja in nam pomagati v nebeško veselje. Dodeli pa tudi nam potrebno milost, da jih bomo lepo ubogali, po tvojih svetih zapovedih živeli, ter tukaj v dušnih in telesnih potrebah pomoč, tamkaj pa večno življenje dosegli. Amen.

V čast presvete Trojice.

Visoko češčena bodi, presveta Trojica! jaz, tvoja slaba stvar, ubogi grešnik, tebe hvalim in častim iz celega srca in iz vse svoje moči. Trdno sklenem v svojem srcu in spoznam tudi s svojimi ustmi, da si ti, o Kralj nebes in zemlje — Bog Oče, Bog Sin, Bog sv. Duh, tri osebe v enem samem bitji — pravi, živi, vsegamogočni, večni Bog. O kako srečen sem, da sinem govoriti s svojim Bogom in ga imenovati svojega Očeta, čeravno sem le prah in pepel. Zahvalim se tebi, dobrotljivi Oče nebeški! da si me vstvaril, da si mi dal neumrjočo dušo, ktera ima vekomaj se veseliti s teboj v nebesih. Zahvalim se tebi, dobrotljivi odrešenik, Jezus Kristus! da si nas po svojem trpljenji in po grozni smrti na križu rešil večnega pogubljenja; da si nas

zopet spravil z nebeškim Očetom in nam
 nebesa odprl. Zahvalim se tebi, dobrotljivi
 tolažnik sv. Duh! za vse milosti, ktere si mi
 podelil od mojega rojstya do zdajnega časa.
 O presveta Trojica! daj mi milost, da bom
 vse tvoje darove obračal vselej le tako, kakor
 je tebi dopadljivo. Amen.

Zahvalna pesem.

Tebe Boga hvalimo, Gospoda te spoznavamo.
 Tebe, večnega Očeta, vsa zemlja povikšuje.
 Tebi vsi angelji, tebi nebesa in vse moči
 nebeške,

Tebi Kerubi in Serafi neprenehano pojó:
 Svet, svet, svet Gospod, Bog vojskinih trum!
 Nebo in zemlja sta polna slave tvojega ve-
 ličastva.

Tebe preslavna apostolov družba,
 Tebe zbor prerokov časti.
 Tebe hvali mučencev belo oblečena truma.
 Tebe po svetu širokem slavi cerkev presveta.
 Očeta veličastva neskončnega.
 Častitega pravega tvojega edinega Sina.
 Svetega tudi Duha tolažnika.
 Ti si kralj slave, o Kriste!
 Ti si Očetov Sin večni.
 Da nas odrešiš, se včlovečiš, ni ti preslabo
 truplo device.

Ti smrti si želo iztrgal, ti vernim odklenil si
vrata nebeška.

Ti sediš na božji desnici, v slavi Očetovi.

Vemo, da nas prišel boš sodit.

Toraj te prosimo, usmili se svojih služebnikov,
ktere si rešil s svojo drago krvjo.

Daj, da v družbi tvojih svetih večno dosežemo
slavo.

Reši, o Gospod! ljudstvo svoje, ter blagoslovi
svoj delež.

Vodi jih, ter povzdigni jih na vekomaj.

Sleherni dan tebe slavimo,

In hvalimo tvoje ime na veke, in na vekov
veke.

Blagovoli, Gospod! dan današnji nas greha
varovati.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

Milost svojo nam skaži, Gospod! kakor smo
v te zaupali.

V te, o Gospod! sem zaupal, osramoten na
vekomaj ne bodem.

V. Poslavljam Očeta in Sina in sv. Duha.

O. Hvalimo ga in poveljučujemo ga na ve-
komaj.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo. O Bog, čegar usmiljenju ni šte-
vila, in čegar dobrote bogastvo je neskončno,

zahvalimo se tvojemu premilostivemu veličastvu za podeljene dari in neprenehoma prosimo tvojo dobrotljivost, da, ki prošnjikom želje izpolnjuješ, jih ne zapustiš, ampak na prihodnje plačilo pripraviš.

O Bog! kateri si srca svojih vernih po razsvetljenju svetega Duha učil; daj nam po ravno tem Duhu razumeti, kar je prav, in se njegove tolažbe vselej veseliti.

O Bog! ki nikoga, kateri v tebe zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč prideš pohlevnim prošnjam dobrotljivo na pomoč; tebi se zahvalimo za uslišane naše prošnje in dopolnjene želje, ter te ponižno prosimo, da nas vselej vseh zopernosti ovaruješ. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš. — Češčena si Marija. (Trikrat.)

Za praznik sv. rešnjega Telesa.

O Bog, kateri si nam itd. stran 235.

Počesčenje sv. rešnjega Telesa.

Bodi hvaljeno itd. glej stran 195.

Molitve za cerkvene obhode ali procesije.

Na Telovo in ob prošnjah za blagoslov zemeljskih sadežev.

Kedar se iz cerkve gre, in med procesijo, se pojejo pesmi k časti presv. rešnjega Telesa in device Marije, ali pa se moli sv. rožni venec k časti najsvetejšega zakramenta, ali pa angeljski rožni venec. K blagoslovu se pa zapoje: Častimo te itd.

1. Evangelje.

Pred vsakim evangeljem moli z mešnikom:

Očisti moje srce in moje ustnice, vsega-mogočni Bog! ki si ustnice preroka Izaija z ognjenim ogljem očistil! tako me očisti s svojo veliko milostjo, da tvoje sveto evangelje vredno oznanjevati zamorem. Po Kristusu, Gospodu našem Amen.

V. Blagoslovi me o Gospod!

O. Gospod bodi v mojem srcu in v mojih ustih, da vredno in spodobno oznanujem njegovo evangelje. Amen.

Zdaj se bere začetek sv. evangelja po sv. Matevžu: bukve rodu Kristusovega, to je, cela vrsta očakov od Abrahama do sv. Jožefa, moža Marijinega, od ktere je bil rojen Jezus, ki je imenovan Kristus. — Ti se zahvali Je-

zusu, da je za tebe človek postal, trpel, umrl, in ti svoje Telo v hrano dal. Moli njegovo človeštvo v presv. zakramentu.

Mešnik poljubi vsakokrat sv. evangelje rekoč:

V. Po besedah sv. evangelja nam odpusti Bog naše grehe.

O. Hvala bodi tebi, o Kristus.

Mešnik glasno moli:

Po besedah sv. evangelja, in po zasluženji in priprošnji sv. apostola in evangelista Matevža nam odpusti, o Gospod! vse naše grehe in hudobije. Amen.

V. Treska in hudega vremena.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Gospod usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Gospod bodi z vami.

O. In s tvojim duhom.

Molimo. Odvrni od syoje hiše prosimo, o Gospod! vse duhovne zlege, in naj se ji ne bliža nesreča hudega vremena. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

*Mešnik da blagoslov s presvetim rešnjim Telo-
lesom, in glasno moli:*

Z nebeškim blagoslovom naj bo blagoslovljen, obvarovan in ohranjen ta kraj in vsi,

ki v njem prebivajo, tudi polja in zemeljski pridelki, v imenu Boga † Očeta, in † Sina, in sv. † Duha. Amen.

2. Evangelje.

Bere se začetek sv. evangelja po sv. Marku: Sv. Janez Krstnik oznanuje v puščavi krst pokore, in krščuje v potoku Jordanu. — Obudi tudi ti kes nad svojimi grehi in prosi Jezusa za duha prave pokore.

Po evangelju mešnik moli:

Po besedah sv. evangelja in po zasluženji in priprošnji sv. evangelista Marka nam odpusti, o Gospod! vse naše grehe in hudobije Amen.

V. Kuge, lakote in vojske.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Gospod, usliši mojo molitev itd.

Molimo. Blagoslovi, vsegamogočni, večni Bog! naš kraj, da prebiva v njem zdravje, čistost, zmaga, moč, ponižnost, dobrotljivost, krotkost, spolnjevanje Božjih zapovedi in hvaležnost do Boga Očeta in Sina in sv. Duha; in ta blagoslov naj ostane nad tem krajem in nad vsemi, ki v njem prebivajo, zdaj in vekomaj. Amen.

Da se blagoslov, kakor pri prvem evangelju.

3. Evangelje.

Bere se začetek sv. evangelja po sv. Lukežu: Angelj oznani Cahariju, da bo prejel sina, ki bo velik pred Gospodom, in napolnjen s sv. Duhom; in bo v duhu in moči preroka Elija prišel pred Kristusom, da ljudstvo po resnični pokori nanj pripravi. — Ti se zahvali Bogu, da živiš v času, ko je Jezus že prišel na svet, da si v pravi veri krščen, in izrejen. Obudi gorečo željo, se z Jezusom skleniti in vedno z njim sklenjen ostati.

Po evangelju mešnik moli:

Po besedah sv. evangelja in po zasluženji in priprošnji sv. evangelista Lukeža nam odpusti, o Gospod! vse naše grehe in hudobije. Amen.

V. Nagle, neprevidene in večne smrti.

O. Reši nas o Gospod!

V. Gospod, usliši mojo molitev itd.

Molimo. Vsegamogočni, večni Bog! ki si po vseh krajih svojega gospodarstva pričuječ, in svojo moč razodevaš: usliši naše prošnje in varuj ta kraj, ki si ga vstvaril, da mu nijena sovražna zloba ne škoduje, ampak da se ti tukaj s pomočjo sv. Duha vedno čista in dopadljiva služba s pobožnim srcem opravlja. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Prosimo o Gospod! obišči ta kraj in vse zalezovanje sovražnikovo daleč proč od njega odženi, in tvoji sveti angelji naj prebivajo v njem, ki naj ga v miru varujejo, in tvoj sv. blagoslov naj vedno pri nas ostane. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Da se blagoslov, kakor pri prvem evangelju.

4. Evangelje.

Bere se začetek sv. evangelja po sv. Janezu, kakor se navadno bere na koncu sv. meše. V njem se popisuje, da je Jezus Božji Sin, iz Očeta rojen od vekomaj; in da je Beseda — Sin Božji — meso postala in med nami prebivala. — Ponižaj se tudi ti globoko pred Jezusom; spoznaj ga veselo za svojega Boga, in moli ga pobožno v presvetem zakramentu.

Po evangelju mešnik moli:

Pe besedah sv. evangelja in po zalúženji in priprošnji sv. apostola in evangelista Janeza nam odpusti, o Gospod! vse naše grehe in hudobije. Amen.

V. Vsega hudega.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Gospod, usliši mojo molitev, itd.

Molimo. Vsegamogočni, večni Bog! ki daješ hrano vsem stvarem, ki nebo pregrinjaš

z oblaki in zemlji dež napravljaš in vrata nebes odpiraš; ki juga iz zraka preženeš in v svoji moči severja pripelješ; ki planine z njih vrhov rosiš, in s sadom svojih del nasituješ zemljo; ki si angelju prepovedal, zemlji, morju in drevesom škodovati; prizanesi boječim, in usmili se prosečih. Tebe namreč, o Gospod! ponižno prosimo: naj daleč od nas odstopi grozenje viharjev, nesreča nevihte, hrumenje toče, treskanje strele, in vtihnejo naj vsi sovražni napadi: naj se utolaži grozeče gromenje, škodljivo deževje in tulenje vetrov; in moč tvoje desnice naj uniči vse viharje in zračne nevihte. Prosimo te, o Gospod! naj pride črez nas sv. Duh, da, ko so premagane vse moči sovražnih oblasti, angeljska roka poljske pridelke varuje, in ko se je polehlo protenje oblakov, nam žuganje hude ure le v to služi, da te še bolj glasno hvalimo in še z večjo pobožnostjo molimo. Ki živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mešnik da blagoslov s presv. rešnjim Telesom proti štirim krajem sveta, rekoč:

Proti jutru:

V. Treska † in hudega vremena.

O. Reši nas, o Gospod!

Proti poldnevu:

V. Kuge, lakote † in vojske.

O. Reši nas, o Gospod!

Proti večeru:

V. Nagle, neprevidene † in večne smrti.
O. Reši nas, o Gospod!

Proti polnoči:

V. Vsega † hudega.
O. Reši nas, o Gospod!

Tako se da blagoslov na Telovo; pri navadnjih nedeljskih procesijah pa samo enkrat, tako kakor pri prvem evangelju.

*Kedar se pride nazaj v cerkev, mešnik pred
altarjem moli:*

V. Kruh z nebes si jim dodelil. Aleluja.
O. Kteri vso sladkost v sebi ima. Aleluja.

Molimo. O Bog, ki si nam itd. str. 235.

Na Telovo da mešnik še enkrat spred altarja sv. blagoslov. Pri nedeljskih procesijah pa se ta blagoslov opusti z zadnjo molitvijo vred.

Vnebovzetje device Marije.

Bodi češčena, o nebeška Kraljica, ki si bila na koncu svojega svetega življenja v večno veličastvo vzeta in nad vse kore angeljev in svetnikov povišana, kateri se vekomaj čudijo tvoji dobroti in prelepoti, ter te častijo s tvojim Sinom vred in ti hvalne pesme pojó!
O Marija, mati vseh kristjanov, sprosi mi po svojem svetem zasluženji to milost, da pridem nekdaž v sladko nebeško tovaršijo, da bom

v nebeškem Jeruzalemu Boga in Izveličarja od obličja do obličja gledal in njegovo neskončno usmiljenje hvalil in molil vekomaj. Amen.

Praznik rojstva Marije device.

O presyeta Marija! katero je Bog nebeški Oče od vekomaj za mater svojega edinorojenega Sina izvolil in namenil, katero so preroki oznanjevali, očaki pričakovali in po kateri so vsi narodi hrepeneli; ponižno častimo spomin tvojega svetega rojstva, in se ga srčno vese-
limo, ter iz globočine svojega srca k tebi vzdihujemo, da bi se ti po duhovno v naših srcih rodila, da bi bila naša srca polna tvoje ljubeznjivosti in sladkosti, in vedno s tvojim presladkim in preljubeznjivim srcem sklenjena. Amen.

Praznik posvečenja vseh cerkev.

Oče nebeški! danes se zberemo pred teboj, da se spodobno zahvalimo, ker si posvetil to cerkev v tvojo čast in jo izvolil za svojo službo. Saj je hiša božja, ker posebno ti v njej prebivaš. Verujemo sicer trdno, da si povsod pričujoč, da nobenega posebnega stanovanja, nobene posebne hiše ne potrebuješ; ali mi jo potrebujemo, da se tam shajamo,

tebe častimo in molimo. Usliši tedaj, o Gospod! naše molitve, ktere pošiljamo k tebi iz tega tebi posvečenega kraja. Daj, da rastemo v veri, upanji in ljubezni do tebe in bližnjega; daj tudi, da postanemo po obiskANJI te hiše božje vselej boljši, pobožniši in svetejši. Amen.

Molitev v čast svetega Jožefa.

O vsegamogočni, večni Bog! naš Gospod in izveličar Jezus Kristus, kateri si sv. Jožefa svoji ljubeznjivi materi, devici Mariji za ženina, sebi pa za svojega zvestega varuha izvolil; dodeli nam, ponižno te prosimo, da bomo po njegovi prošnji in po njegovem zasluženji tuka prav mirno živeli, in po tem življenji prišli pred tvoje božje obličje, tebe gledat in vživat vekomaj. Amen.

Molitev v čast svetega Petra apostola.

O Bog! kateri si apostolu Petru dal ključne nebeškega kraljestva, in oblast izročil, zavezovati in razvezovati; dodeli nam, da bomo po pomoči njegove prošnje rešeni vseh svojih grehov. Kteri živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev v čast sv. matere Ane.

Bog! kateri si skazal sveti Ani toliko milost, da je bila vredna mati biti tiste, ktera

je rodila tvojega edinega Sina; dodeli milostljivo, da se nam, ki njen spomin obhajamo, po njenih prošnjah pri tebi pomaga. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev v čast angelja varuha.

O moj zvesti prijatelj in spremljevalec po težavni poti življenja, sveti angelj varuh, od Boga v moje varstvo odbran! Presrčno te zahvalim za vso ljubezen in skrb, s katero čuješ nad menoj in prosim te, odpusti mi, če sem ti kedaj nepokoren in nehvaležen bil. O ne zapusti me nikdar, nebeški prijatelj! varuj me pred vso nesrečo duše in telesa. brani me pred sovražniki mojega izveličanja, izprosi mi milost, da nikoli na božjo pričujočnost ne pozabim, in v noben greh ne privolim. Stoj mi na strani v trpljenji, da ne omagam, potrdi me v nevarnosti in v skušnjavah, ohrani me čistega in nedolžnega. Potrdi me posebno na smrtno uro in pripeljaj mojo dušo k Bogu, ki njo je vstvaril. Amen.

Tretje poglavje.

Različne pobožnosti.

Sv. križev pot.

Nič ne more našega srca grehov bolj očistiti, nič ne more našega poželenja bolje pokrotiti, nič ne more k dobremu nas močnejše priganjati, kakor živo in večkratno premišljevanje Jezusovega britega trpljenja in njegovih krvavih ran, uči sv. Bernard. In sv. Albert trdi, da premišljevanje Kristusovega trpljenja je bolj zaslužljivo, kakor če bi se kdo celo leto ob suhem kruhu postil, do krvi bičal, ali bos v sveto deželo na božjo pot hodil.

Da pa se odpustki križevega pota zadobijo, je potrebno: 1. da je križev pot blagoslovljen;

2. da si v stanu milosti božje; 3. da križev pot res obiskuješ, to je, od postaje do postaje hodiš; ako pa zovoljo bolezní alj gnječe hoditi ne moreš, se vsaj proti vsaki postaji, če je mogoče, ozreš, — alj pa nekaj stojé in nekaj kleče moliš; 4. da vse postaje po vrsti in ob enem obiščeš; 5. da pri vsaki postaji nekoliko časa Jezusovo trpljenje premišljuješ. Celo na voljo pa ti je dano, koliko hočeš premišljevatí in moliti. Dobro je, — pa ne zapovedano, — pri vsaki postaji „Oče naš“ in „Češčena Marija“ moliti in kes nad svojimi grehi obuditi.

Darovanje.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te črez vse, ker si večna dobrota in neskončna milost, Žal mi je iz vsega srca, da sem tebe, o največa dobrota, kedaj žalil. Le ta križev pot tebi darujem k časti tistega pretežavnega pota, katerega si ti za me ubogega grešnika storil. Želim vse tiste odpustke zadobiti, ki so od cerkve za obiskovanje sv. križevega pota podeljeni; toraj tudi želim vse tako opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov potrebno. Darujem ti pa, o Jezus! te odpustke v lastno zveličanje in za verne duše v vicah, posebno za . . . in te ponižno prosim: daj mi po tem križevem potu v tem življenju svojo milost in v prihodnjem večno veselje zadobiti. Amen.

I. Jezus je v smrt obsojen.

V. Molimo te Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudežno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste krivične in lažnjive priče, ktere so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katerim si se večkrat zoper Boga in bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa v smrt obsodil. Obrni se tedaj k njemu, jokaj in vzdihuj bolj s srcem, kakor z ustmi, ter reci:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogemu grešniku! Boš li tedaj za svojo nevredno, hudobno stvar ječo, grozovitno vezanje, vklepanje in tepenje trpel in se še tako strašno umoriti dal! Oh, to je zadosti, da rani moje srce, in da objokujem vse pregrehe, ktere sem s svojim jezikom storil. Objokujem jih tedaj in kličem k tebi: O moj Jezus! usmiljenja prosim; usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. — Češčena si Marija. — Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Tako se moli pri vsaki postaji.

II. Jezus vzeme križ na svoje rame.

V. Molimo te, Kristus! itd.

Premisli, s kolikim veseljem in s kako rado-voljnim srcem dobrotljivi Jezus sv. križ objame; in kako potrpežljivo prenaša tepenje, in suvanje malopridnega ljudstva! Ti pa poln nevolje in ne-potrpežljivosti bežiš pred križem, kolikor je mogoče! Kaj ne veš, da brez križa ni mogoče, nebeškega veselja zadobiti! Oh, objokuj svojo slepoto, ter se obrni k svojemu Gospodu in vzdihuj, rekoč:

Ne tebi, o Jezus! ampak meni se spo-dobi križ! O težki križ! ki so ti ga moji grehi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo milost in moč, vse križe voljno sprejeti, ktere sem si s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom svoj križ voljno objel in se tako iz sveta ločil. Daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služebnico, sv. Terezijo, želel trpeti ali umreti, umreti ali trpeti. — Oče naš itd.

III. Jezus pade prvič pod križem.

Molimo te, Kristus itd.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus zavoljo toliko prelite krvi ves slab na tla pade. Oh, kako ga s pestmi bijejo, z nogami pehajo in sem ter tje suvajo! in vendar nobene nevolje ni iz njegovih ust slišati. Ti si pa ves nevoljen, ako le kak majhen

križ občutiš, ako le eno krivo besedo slišiš. Oh, odpovej se svoji nepotrpežljivosti, prevzetnosti in napuhu, in vzdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! glej, jaz reven in zavržen grešnik klečim pred tvojimi nogami. Oh kolikokrat in v kako velike pregrehe sem padel! Kolikokrat sem se pogreznil v globočino hudobije. O Jezus! stegni svoje rame in podaj mi svojo roko! Pomoč, o Jezus! pomoči pri tebi iščem, da bi ves čas svojega življenja v noben smrten greh več ne padel, in tako ob smrtni uri izveličanje upati zamogel. — Oče naš itd.

IV. Jezus sreča svojo žalostno mater.

Molimo te, Kristus! itd.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo srce Jezusovo; s kakošno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno srce Marijino, ko sta se srečala! Poslušaj, nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče k tebi Marija. „Kaj ti je storila moja mati?“ te vpraša Jezus. O zapusti že vendar enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in britkost trpiva“. O grešnik, kaj praviš na to? vzdihni v svojem srcu, ter reci:

O božji Sin Marije, o presveta mati mojega ljubeznjivega Jezusa, ves spokorjen in ponižan klečim pred vajnimi nogami. Jaz sem

tisti izdajavec, s svojimi grehi sem brusil meč, ki je vajino srce ranil. Oh, iz srca mi je žal; prosim vaju, odpustita mi! Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita, da ne bom nikdar več grešil, temuč da bom vajino grenko trpljenje in žalost noč in dan premišljeval in objokoval. — Oče naš itd.

V. Simon pomaga Jezusu križ nositi.

Molimo te, Kristus! itd.

Spomni se, da si ti tisti Simon, ki je nečimernosti tega sveta in željam mesa ves vdan. Svoje križe, ne iz ljubezni do Jezusa, ampak ker se jih iznebiti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh vzbudi enkrat svoje srce in usmili se svojega tako obloženega Izveličarja. Objemi radovoljno vse križe, ktere ti bo poslal tvoj ljubeznjivi Oče. Trdno skleni, ne samo vse zopernosti potrpežljivo prenašati, ampak tudi svojemu Bogu za nje hvaležnega se skazovati. Prosi pa in reci:

O ljubeznjivi Jezus! hvalim te za tolike priložnosti, ktere mi daješ, da bi za te trpeti in za se kaj zaslužiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi, vse, kar se mi bo v tem življenji težkega prigodilo, s potrpežljivim srcem prenašati, in s tem večno veselje zaslužiti. Stori, o Jezus! da tukaj s teboj jočem in trpim, potem se pa v nebesih večno s teboj vese-
lim. — Oče naš itd.

VI. Veronika poda Jezusu potni prt.

Molimo te, Kristus! itd.

Poglej in premisli na tem prtü presveto obličje svojega usmiljenega Izveličarja! Oh vedar ga ljubi in s to ljubeznijo vtisni v svoje srce njegov obraz. O kako srečen boš, ako boš z Jezusovim obrazom v srcu živel in ž njim v večnost stopil! Da to milost zadobiš, se obrni k njemu in reči:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje srce podobo svojega sv. obličja, da bom brez nehanja na-te mislil, noč in dan tvoje grenko trpljenje premišljeval in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom tvojega trpljenja hočem sititi svojo dušo, in moje oči bodo vedno solze nad mojimi grehi točile. — Oče naš. itd.

VII. Jezus pade drugič pod križem.

Molimo te, Kristus! itd.

Premisli, kako Jezus, tvoj Odrešenik in Gospod, zopet na zemlji leži, ves slab od prevelikih bolečin in trpljenja, zaničevan od sovražnikov. Premisli, da je tvoja prevzetnost Jezusa potrla in na tla vrgla; tiste on prenesti ne more. Oh zapusti enkrat svoj napuh, ne bodi več tako prevzetnega srca. Spokori se in skleni, zanaprej Jezusovo ponižnost posnemati. Reci s skesanim srcem:

O nikdar zadosti hvaljeni Jezus! vidim sicer, da na zemlji stegnjen ležiš, vendar te molim in častim, kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh,

odvzemi od mojega srca vso prevzetnost, da bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje ponižno sprejemal, in stem milost zadobil, da bom enkrat tudi s teboj povišan v nebeškem kraljestvu. — Oče naš itd.

VIII. Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Molimo te, Kristus! itd.

Premisli in prevdari v svojem srcu, kako silno ti je treba jokati in žalovati. Prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, ki zavoljo tebe toliko trpi. Drugič črez samega sebe, ki si še zmirom tako nehvaležen, da ne nehaš njega žaliti. Kako moreš še trdovraten ostati, če premisliš, kaj on za te trpi? Poglej, kako milostljiv in ljubeznjiv se Jezus žalostnim ženam skazuje! Obrni se tudi ti k njemu z zupanjem in reci z potrjim srcem:

O moj ljubeznjivi Jezus; kako je mogoče, da se moje srce od žalosti ne raztopi! solze, o Jezus! prosim, — solze prave pokore in pri srčnega usmiljenja, da bom z objokanimi očmi in s skesanim srcem tisto milost zadobil, katero si žalostnim ženam zkazal. O Jezus, ne obrni od mene svojih milostljivih oči! Poglej mene ubogega grešnika, da bom tudi jaz tebe na zadnjo uro, poln tolaženja videti zamogel. — Oče naš itd.

IX. Jezus pade tretjič pod križem.

Molimo te, Kristus! itd.

Premisli, s kako veliko bolečino je Jezus že

tretjič pod križem padei. Oh, kako vendar judje in ajdje to krotko ovčico, ko stekli volkovi tepejo, suvajo in sem ter tje po trdem kamenji vlačijo! O nesrečni greh! kako hudoben si, da samega Sina božjega tako grozovito mučiš. O grešnik! ali ni tvoj ves potrti in tako grozovito mučeni Bog vreden tvojih solz? O reci z žalostnim srcem:

O vsegamogočni Bog! ki nebo in zemljo z enim prstom držiš, kdo te je tako neusmiljeno na zemljo vrgel? Oh, nihče drugi, kakor moje pregrehe, v ktere sem tolikokrat padel. Od grehov ni jenjala moja hudobnost, in zato se množi tvoje trpljenje! Ali poglej, o Jezus! pri tvojih nogah sedaj klečim s skesanim srcem in trdno sklenem svoji hudobiji konec storiti. V žalosti svojega duha ti obljubim: Nikdar več nočem grešiti, o moj Bog! nikdar več! — Oče naš itd.

X. Jezusa slečejo in mu želča piti dajo.

Molimo te, Kristus! itd.

Premisli duša! kako Jezusa, ki je zvonaj na svojem životu že ves ranjen, še znotraj z grenkim želčem mučijo. Poglej, kako on tvojo nesramnost, nespodobnost in nečimernost v obleki s svojo nagoto plačuje, in z želčem tvojo požrešnost. Ali zamoreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh, vrzi se k nogam svojega slečenega Jezusa in reci:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med teboj in med menoj. Ti si ves ranjen.

poln grenkosti in s krvjo pokrit: jaz pa ves nečimernen, poln sladnosti in veselja, ali vsaj tak želim biti. Oh! jaz nisem na pravem potu! O Jezus! spravi me ti na pravo stezo. Stori, da mi bodo vse nečimernosti tega sveta grenke in zoperne, in le hoja za teboj prijetna in sladka, da bom tako vreden s teboj večno veselje uživati. — Oče naš itd.

XI. Jezusa na križ pribijejo.

Molimo te, Kristus itd.

Premisli neizrečene bolečine, ktere je tvoj dobrotljivi Jezus občutil, kedar so rabeljni njegovo meso, kite in žile z žreblji prebodli. Oh, kako je to, da se tvoje srce od žalosti ne razpoči, ker vidiš da tvoji grehi tako neusmiljeno tvojega Izveličarja mučijo? Vsaj zdaj toči solze, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje srce sveti strah in gorečo ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žreblji, ki so tebe na križ pribili; stori s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ pribiti, in tamkaj umorjeni, da v življenji in smrti s teboj križan, tudi v nebesih s teboj večno kraljevati zamorem. — Oče naš itd.

XII. Jezus na križ povišan umerje.

Molimo te, Kristus! itd.

Odpri tukaj svoje oči in premišluj svojega na križ pribitega Jezusa. Poglej njegovo vse blede obličje. Poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, ki ga križajo in žaliyo. Razbojniku objlubi nebeško kraljestvo, svojo mater izroči Janezu, svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu, in poslednjič umerje z nagnjeno glavo! Tako je tedaj umrl moj Jezus? Umrl je, — umrl na križu, zavoljo mene! O duša moja, kaj boš zdaj počela! Oh, ne hodi proč, kakor s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ in vzdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Izveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, ki so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem tebe križal! — Ali koliko tolažbo in upanje čuti moja duša, ko te slišim tudi za tiste prositi, ki so te križali! Kaj hočem tedaj za te storiti, ker si ti toliko za me storil. Poglej, o Jezus, pripravljen sem in voljen, vsem odpustiti, ki so me kedaj razžalili. Odpustim, o moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni vsem, jih iz srca objamem in jim želim vso dobroto skazati, zato pa tudi upam ob smrtni uri slišati vesele besede: „Še danes boš z menoj v raju!“ — Oče naš itd.

XIII. Jezusa s križa v vzemejo in Mariji v naročje položijo.

Molimo te, Kristus! itd.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je srce žalostne Matere prebodel, kedar je svojega Sina mrtvega v svoje naročje vzela. Videla ga je vsega ranjenega in krvavega. Oh! kakošno žalost in bolečino je tedaj v svojem srcu občutila! Pa kateri meč je bil tako oster, da je njeno srce prebodel? Oh, greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel in srce Marije tako močno ranil! Objokuj tedaj hudobni greh, skleni svoje solze s solzami svoje žalostne Matere, in vzdihni k njej tako:

O Kraljica vseh mučenikov! kedaj bom vreden, da bom prav razumel tvojo žalost in bolečino? kedaj bom milost zadobil, tvojo žalost vedno v svojem srcu nositi in s teboj trpeti? O velika Gospa! izprosi mi to milost, da bom noč in dan svoje grehe objokoval, ki so tebi toliko žalost napravili; da bom ves skesan in spokorjen v zaupanji in ljubezni do tvojega božjega Sina umrl, in po smrti s teboj večno živel. — Oče naš itd.

XIV. Jezusa v grob položijo.

Molimo te, Kristus! itd.

Premisli tukaj žalovanje, vzdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in drugih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus vzet in grob položen. Zlasti pa si k srcu vzemi težave in bitko žalost Marije, njegove

matere, ko je iz naročja svojega ljubeznjivega Sina zgubila. V premišljevanji te njene žalosti in trpljenja se moraš resnično sramovati, da si bil pri obiskovanji tega križevega pota tako mrzel in neobčutljiv. Oh! vzbudi svoje srce vsaj zdaj pri zadnji postaji, poljubi s spoštovanjem kamen božjega groba, položi v njega svoje srce, ter reci k svojemu mrtvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! ki si ta krvavi križevi pot iz ljubezni do mene storil; častim te v grobu ležečega in te molim. Želim te v svojem srcu zaprtega imeti, da bi s teboj sklenjen, po tem križevem potu k novemu življenju vstal, in se v tvoji milosti tz tega sveta ločil. Po zasluženji tvojega trpljenja, katero sem premišljeval, mi milostljivo dodeli, da bo moja hrana na zadnjo uro tvoje presveto rešnje Telo; moje zadnje besede: Jezus Marija, Jožef! da svoj zadnji vzdihljej s tistim vzdihljejem sklenem, s katerim si ti svoje življenje sklenil; da tako v živi veri, trdnem zaupanju in goreči ljubezni s teboj in zavoljo tebe umerjem in potem s teboj vekomaj živim. — Oče naš itd.

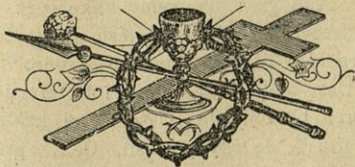
Molimo. O nebeški Oče, večni Bog! s tisto ljubeznijo, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa na svet poslal, in s katero me je on s svojim britkim trpljenjem in grenko smrtjo odrešil, ti darujem le ta križev pot, ktereга

sem s tvojo milostjo obiskal. Sprejmi to moje po-
božno opravilo k povišanju svoje časti in v zahvalo
za vse meni in drugim dodeljene milosti, za od-
puščenje grehov celega sveta, za pomoč ver-
nim dušam, zlasti pa tistim, za ktere sem
te v začetku prosil. O milostljivi nebeški
Oče! poglej obličje Kristusa, svojega Sina;
sliši glas njegove svete krvi in bodi milostljiv
meni ubogemu grešniku. Amen.

Hvaljeno in češčeno bodi najsvetejše srce
Jezusovo v visoko častitem zakramentu svetega
rešnjega Telesa.

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se
nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah!

Hvaljen bodi naš križani izveličar, Jezus
Kristus in njegova žalostna mati Marija!

Božje poti.

Božje poti obetati, posebno v daljne kraje, se nikar ne prenaagli. Pomisli vselej, preden obljubo storiš, ali jo boš mogel tudi spolniti ali ne, „Boljše je obljube ne storiti, kokor pa storjene ne spolniti.“ Prid. 5, 4. — Božje poti so dobra in sveta reč, če se prav in iz pravega namena opravljajo. Iz pravega namena pa greš na romanje, če greš zato, da bi se ljubezen do Boga v tvojem srcu bolj in bolj vnela, da bi si Mariji prečisti devici večja čast skazala, in da bi z božjim potom za izveličanje svoje duše kaj pridobil.

Kedar se na pot podaš, stori od začetka dober namen, daruj samega sebe, vse svoje misli in želje, besede in djanja Bogu in Mariji devici. — Na potu imej pred očmi Marijo, sveto devico; misli na božjo pričujočnost; moli veliko in srčno. Med potom hodi z pobožnimi in tihimi ljudmi svojega spola. Varuj se slabe tovaršije in posvetnega veselja in hrupa. Skrbi tudi, da se kaj ne pregrešiš zoper zmernost v jedi in pijači, zoper sramežljivost in čistost. Ako greš kje memo kake cerkve, obišči Jezusa v presvetem rešnjem Telesu pričujočega, moli k časti presvete Trojice „Apostolsko vero“ in potem reci še: „Čast bodi Bogu Očetu itd“. Marijo devico pa pozdravi z molitvijo „Češčena si kraljica“ itd. ali katero drugo, če čas pripusti. Če se primeri, da te na romanju grdo vremo zadene, ne bodi nevoljen, temuč misli na Jezusa, Marijo in sv. Jožefa, ki so morali v hudih stiskah v Egipt bežati. Reci pogosto: „Vse iz ljubezni do Jezusa, Marije in sv.

Jožefa!“ Kjer prenočuješ, se varuj, da v skušnjavo ne padeš, in z grehom Boga ne žališ. Pobožno večerno molitev moli, in se božjemu varstvu izroči. Kedar si cilj in konec svojega potovanja dosegel in prišel do romarske cerkve, pojdi naravnost v cerkev, počasti najprej presveto rešnje Telo, po tem pa pozdravi Marijo devico. Ko si to storil, se pripravljaj za pravo zgrevano, odkritosrčno spoved in vredno sveto obhajilo. Sploh si zapomni, da je bolje doma božjo službo opravljati, ko pa slabo na božji poti se zadržati. Slaba navada je pri nekterih kristjanih, da samo za kratek čas romat grejo, spotoma malo ali celo nič ne molijo, temuč grejo raztreseno in posamezno eden za drugim, kakor bi se tožit šli.

Ljube duše! da bo vaša pot v resnici božja pot, združite se iz ene ali pa iz več far in potem z molitvami in s svetimi pesmimi pojdite za svetim križem, pod ktereга brambo bote srečno v romarsko cerkev, nekđaj tudi veselo v sveta nebesa prišli.

Romarske molitve k časti Matere božje.

1. *Preden greš z doma.*

V tvojem presvetem imenu, o Bog! in v tvojo čast hočem nastopiti romarski pot, pa tudi v počeščenje device in ljube matere Marije. Naj mi služi ta pot v posvečevanje moje duše. Doma hočem pustiti vse nepotrebne posvetne misli in skrbi, in celi čas božjega pota na to misliti, kar je moji duši k izveličanju potrebno.

Romarski pot naj me vedno opominja, da sem za večnost vstvarjen, da sem v tuji deželi, dokler na svetu živim; da nimam tukaj obstoječega mesta, temuč prihodnjega iščem, da sem enak popotniku, ki gre iz daljnih tujih krajev na svoj dom; in da so moji dnevi na zemlji kakor senca, ki zgine.

Darujem ti, o moj Bog! vse nadloge, ktere bodem na potu trpeti moral. Vzemi milostljivo ta dar in dodeli mi svojo pomoč, da bodem vse težave voljno, potrpežljivo in s spokornim srcem prenašati mogel. Tvoj sveti izgled, o Jezus, naj mi bo zmirom v mislih. Če se mi bode pot težaven dozdeval, hočem pomisliti, kako težaven je bil tvoj pot na goro Kalvarijo. Če me bode žeja nadlegovala, se hočem spominjati, kako žejo si ti na križu trpeti moral. S tvojim svetim trpljenjem hočem skleniti vse svoje težave na potu in iz ljubezni do tebe, moj Jezus! potrpežljivo brez vse nevolje svoj križ nositi.

Ljubeznjiva mati Marija! k tebi hočem pribežati in tebe vredno počastiti na svetem kraju, ktereга si si izvolila, da bi nam, ki v tvojo priprošnjo zaupamo, obilnih milosti in dobrot izprosila od svojega božjega Sina. Varuj me na potu vse nevarnosti in pripelji me srečno k tvojemu svetišču.

Mir in blagoslov trojedinega Boga Očeta in Sina in sv. Duha naj me spremlja na božjem potu, in naj vedno pri meni ostane.

Med potom, moli sveti rožni venec, potem litanije; poj vmes svete pesmi, katerih dovolj v teh bukvah najdeš.

2. *Molitev, kedar romarsko cerkev zagledaš.*

Bodi pozdravljen, o sveti tempelj božji, kterega si je Jezus Kristus izvolil, da v podobu kruha s svojimi angelji v njem prebiva in na prošnjo svoje preljube matere Marije vselej device nam ubogim grešnikom svoje milosti deli. Jaz imam trdno zaupanje v svojem srcu, da v tebi, o sveta hiša božja! bom zadobil milost božjo in usmiljenje, odpuščenje grehov, tolažbo svojega srca in pomoč v svoji potrebi. Amen. — Oče naš. Češčena si Marija.

3. *Molitev, kedar v romarsko cerkev stopiš.*

O kako veselo je moje srce, da sem srečno prišel na ta sveti kraj! Zatoraj bodi tebi večna čast in hvala, o dobrotljivi Bog! Tukaj hočem zdaj tvojega preljubega Sina Jezusa Kristusa, v zakramentu presvetega rešnjega Telesa pričujočega, z največo ponižnostjo svojega srca moliti in njegovo preljubeznjivo mater Marijo na vso moč počastiti.

O preblaga devica Marija, ti mati usmiljenja, pribežališče grešnikov, tolažnica žalost-

nih in pomočnica vseh kristjanov! stoj mi na strani, da svojo božjo pot s tvojo pomočjo s srčno pobožnostjo opravim, svoje srce vseh grehov očistim, Bogu svojo nadlogo spodobno potožim, in po tvoji mogočni priprošnji dosežem, kar mi je treba za dušo in telo. Da se potem z oveseljenim srcem vrnem v svojo domačijo. Amen.

4. Molitev pred altarjem Matere božje.

Bodi češčena, o presveta devica Marija! ktere milost je znana po celem svetu, ktere usmiljenje hvalijo vsa ljudstva na zemlji. Oh ozri se milostljivo iz svojega svetega trona doli na me! Jaz sem grešna stvar in nisem vreden svoje omadežane roke in oči k tebi povzdigniti. Oh Mati usmiljenja! jaz bi rad marsikaj prosil tvojega božjega Sina; pa kako bi se predrznil, njega novih milosti prositi, ker sem že prejete dostikrat slabo obračal, in sem zavoljo svojih grehov ostuden v njegovih očeh. Sram me je in ne upam se pred njem svojih ust odpreti. O Marija, ti pribežališče grešnikov, usmili se me! Ti vodi moj jezik, ti me uči prositi, ti prosi za me svojega božjega Sina, Jezusa Kristusa, da me usliši, česar ge želim prositi. Amen.

Zdaj potoži Bogu svojo nadlogo in ga prosi iz globočine svojega zgrevanega srca, da

te na priprošnjo Marije device milostljivo usliši.

5. *Molitev, s katero se Marija kliče na pomoč.*

O ti visoka nebeška Kraljica in mati usmiljenja! glej me tukaj na kelenih pred tronom tvoje milosti, kjer je na tvojo prošnjo že toliko in toliko ljudi velike milosti sprejelo; kjer si ti izprosila žalostnim tolažbo, potrebnim pomoč, malosrčnim potrjenje, bolnikom zdravje, grešnikom milostljivo odpuščenje grehov. O preblaga Devica! ko bi te pač jaz mogel ljubiti z ljubeznijo vseh tistih, kateri so kedaj na tem svetem kraju molili! O ko bi mogel noč in dan v tem tvojem svetem tempelju biti, noč in dan svoje roke k tvojemu božjemu Sinu in k tebi povzdigovati, in zavoljo svojih grehov grenke solze pred teboj točiti! Po tem vem, o Marija! da bi mi ti svoje mogočne priprošnje ne odrekla, in tudi tvoj preljubi Sin bi mojega potrtega srca ne zavrgel. Pa če mi ravno to ni mogoče, vendar močno zaupam, da bom na tem svetem kraju to milost zabil, da bom na tvojo prošnjo, o usmiljena Mati! rešen nadlog in težav, katere težijo mojo dušo in moje telo. Daj, o Mati milosti polna! da moje veliko trdno zaupanje ne bo osramočeno. Spomni se, o mila Devica! da še ni bilo

nikdar na svetu slišati, da bi bil kdo zapuščen, kdor je s pravim zaupanjem pri tebi pomoči iskal! Izprosi tedaj tudi meni na tem svetem kraju pomoč v moji potrebi, tolažbo v mojem trpljenju in mir in pokoj mojemu sreč. Amen.

6. *Marija, vzemi nas za svoje otroke.*

Prečista devica in ljubeznjiva mati Marija, češčena od vseh narodov zemlje, ti mogočna pomočnica vseh ljudi! Ti mati božja si kraljica nebes in zemlje, delivka vseh milosti in lepota svete cerkve! Pravičnim daješ najlepše izgled, pomnožiš svetnikom veselje in si začetnica izveličanja našega. Ti si radost svetega raja, ti vrata nebeška, ti si čast svojega Boga. Glej, Mati usmiljena! tebe hvaliti, tvoje svete čednosti posnemati, in tvoji pridni otroci biti želimo. Vzemi našo ponižno službo, podpiraj našo slabost in daj nam občutiti tvoje zveste službe sladkost. Naj se vseh ljudi srca vne-
majo tvoje ljubezni, in vsi jeziki naj tvojo hvalo pojejo, da bomo tvojega Sina po tebi vredno tukaj ljubili, mu pa tudi vekomaj pri tebi čast in hvalo prepevali. Amen.

7. *Počeščenje Marije device.*

Bodi češčena, o Marija, ti tempelj veličastva božjega, ti sveto prebivališče Kralja

nebes in zemlje! Ti si resnično blažena, ker si bila med vsemi ženami sama vredna, biti mati svojega Stvarnika. Vsi narodi te imenujejo srečno. Dokler si bila na zemlji, je bilo le malo prostora tvojega, zdaj pa, ko si črez vsa nebesa povišana, se ves svet v tebe ozira, kakor v sedež milosti za vse narode. Prosimo te toraj, o sveta devica Marija! stoj nam pri Bogu s svojo pomočjo na strani. Tvoja prošnja nam je ljubša, in jo više cenimo, kakor vse zaklade tega sveta. Tvoje prošnje storijo, da nam Bog milostljivo grehe odpušča: nam zadobijo obilno milosti, in moč pobožno živeti: tvoje prošnje zadržujejo naše sovražnike in podirajo njih prizadetja, ter storijo, da jih premagamo. Ako v tebe zaupam, o Marija, bom gotovo izveličan! Amen.

8. *Sebi in drugim Marijino pomoč izprositi.*

O previsoka in prečastita devica Marija!
itd. stran 214—221.

9. *V zahvalo prejetih dobrot.*

O dobrotljiva devica in božja mati Marija! znamenja, ktera visijo v tem svetem tempelju, so priča, da je na tvojo priprošnjo že toliko in toliko ljudi po čudežni poti tvojo pomoč zadobilo. Pa glej, tudi jaz sem živa priča tvoje neizmerne dobrote in tvojega usmiljenja; tudi jaz

sem že sprejel tvojo čudežno pomoč v svojih nadlogah. Tudi nad menoj se je spolnilo, kar sveti Bernard o tvoji dobroti in milosti trdi, rekoč: „Da še nikdar ni bilo slišati, da bi bila ti ktereга tistih zapustila, ki so v tvoje varstvo pribežali, tebe pomoči prosili in se tvoji priprošnji izročili.“ Glej, milostljiva pomočnica kristjanov! iz daljnega kraja sem klical s trdnim zaupanjem na tvojo pomoč v svoji potrebi, in Gospod nebes in zemlje mi je po tvoji priprošnji čudežno pomagal. Sprejmi zdaj, o moja Gospa! mojo srčno zahvalo za to veliko dobroto. O ko bi zamogel storiti, da bi ti vsi nebeški duhovi in vsi pravični na zemlji zahvalo peli, kakor jo čuti moje hvaležno sree, ktere pa jezik izreči ne more! O Marija, nikdar ne bodem pozabil, kakošnje milosti mi je Bog že po tebi dodelil. Jaz hočem tvojo dobroto in milost vedno hvaliti. S svojim življenjem bodem pokazal, da tvoja dobrota, tvoja milost in tvoja materna pomoč nad menoj ni bila zgubljena. Iz hvaležnosti in ljubezni do tebe se hočem vsakega greha skrbno varovati in si prizadevati, da bodo tvoje prelepe čednosti tudi mojo dušo lepšale. O Marija, ti tolažnica v nadlogah, ti pomočnica v potrebah; bodi še zanaprej moja ljubeznjiva mati, in moja varhinja v vseh mojih dušnih in telesnih potre-

bah, posebno pa me skrij pod svoj plajšč na zadnjo uro; jaz pa ti obljubim, da hočem zmiraj biti tvoj pokoren in hvaležen otrok. Amen.

10. Molitev, kedar si v čast Marije device kak dar prinesel.

Vsegamogočni, dobrotljivi in usmiljeni Bog! ki dveh vinarjev nisi zavrgel, ktera je uboga vdova v Jeruzalemu v škrinjico djala, temuč si ju z dopadenjem sprejel; sprejmi tudi milostljivo ta majhni dar, ki sem ga s ponižnim srcem tvoji deviški materi v čast prinesel. O moj Bog! jaz ti darujem po tvoji preljubi materi Mariji tudi svoje srce, svoje telo in svojo dušo, vse težave svojega romanja in svojo molitev in vsa svoja dobra dela, ktera sem že storil, ali jih še bodem storil. O Gospod, moj Bog, naj ti dopade ta dar, in kar mu še manjka, to naj nadomesti neskončno zasluženje Jezusa Kristusa, zasluženje Marije device in vseh izvoljenih tvojih. Amen.

11. Molitev za nepričujoče prijatelje in znance.

O preblaga devica Marija! preden se ločim od tega kraja milosti, ti priporočim v tvojo materno brambo in varstvo še vse tiste, ki so mi doma naročili, da naj te pozdravim v njih imenu, in da naj tukaj za nje molim. Glej,

o Marija, mati usmiljena! tudi ti so tvoji ljubi otroci, tudi oni te častijo in te kličejo, svojo zvesto varhinjo in mogočno pomočnico. O Mati! sprejmi milostljivo njih pobožno pozdravljenje in njih zaupljivo molitev, ki jo iz daljnih krajev k tronu tvoje milosti pošljejo. Izprosi jim zavoljo njih velikega zaupanja do tebe pri tvojem božjem Sinu vse milosti, katerih potrebujejo za svojo dušo in svoje telo; posebno pa jim zadobi srečno smrt in pa milostljivo sodbo, da se po tem revnem življenji s teboj, svojo preljubo materjo, v nebeškem kraljestvu, neprenehoma veselijo. Amen.

12. Molitev k devici Mariji za blagoslov.

O Marija, nebes in zemlje kraljica! ti moja gospa in moja izvoljena ljubi mati! preden zapustim ta kraj tvojih milosti, padem še enkrat k tvojim nogam na svoja kolena in te ponižno prosim tvojega maternega blagoslova. O Marija! ki te je sam Bog blagoslovil in si blažena med vsemi ženami, ne pusti me iti iz tega kraja, dokler mi ne blagosloviš duše in telesa. Izprosi mi tudi milost, da bom Jezusu Kristusu, ki je blažen sad tvojega telesa, tukaj na zemlji tako zvesto služil, da se bom kedaj s teboj vred v nebesih veseliti zamogel. Amen.

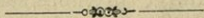
13. *Molitev, s katero se od Marije device slovo jemlje.*

Zdaj, o preblazena devica Marija! se je približal čas, da mi bo treba ta kraje tvoje milosti zapustiti in od tebe slovo vzeti. Glej, o ljubeznjiva in usmiljena Mati! jaz tvoj nevreden otrok grem zdaj s svojim telesom od tebe, ali moje srce ostane odzdaj zmiraj pri tebi; — tebi ga dam, vodi ga s svojo mogočno priprošnjo zmiraj tako, da bo vedno Boga ljubilo, hvalilo in molilo, tebe vredno častilo in po vsem dobrem hrepenelo. To storiti, je resnična želja mojega srca. O Marija, mati usmiljenja! jaz se trdno zanašam, da si ti moje prošnje s svojimi prošnjami podperala in zvesto pričakujem, da mi bo Bog na tvojo priprošnjo v moji potrebi pomoč dodelil. Ako bi se pa zgodilo, da bi mi Bog ne dodelil, česar sem ga prosil, naj se zgodi njegova sveta volja. Jaz pa bom spoznal, da on zato mojih prošenj ne usliši, ker bi mi to, kar sem ga prosil, ne služilo v zveličanje moje duše. On, neskončno modri Oče, veliko bolje ve, kaj je k moji pravi sreči, kakor pa jaz njegov neveden otrok! On je moj Oče, on mi vse da, kar mi je dobro. Ker sem pa gotovo prepričan, da je Bogu in tebi dopadlo, česar sem s tvojo pomočjo Boga za svojo dušo prosil; zato se ti, o ljuba Mati,

še enkrat prav srčno zahvalim za tvojo dobroto in milost, in te prosim, nikar me ne pozabi na svojem veličastnem sedežu v nebesih. Glej, enkrat bo prišla ura za me, in morebiti ni daleč, ko me bo moč zapustila, da mi ne bo več mogoče priti sem na ta kraj pri tebi pomoči iskat; bo prišla ura, ko morda moje kalne oči ne bodo več gledale tvoje svete podobe, moj slabi jezik ne več klical tebe, ter bodo moja učesa zadnjikrat slišale tvojo presladko ime, ktero je vse moje upanje, vsa moja tolažba: bo prišla ura, ko se bo morala moja duša telesa ločiti, se podati pred sodni stol tvojega Sina, Jezusa Kristusa, in mu odgovor dati od vsega svojega življenja. O Marija, moja mati! takrat me vzemi v svoje varstvo, izprosi mi milost, in nadomesti z neskončnim zasluženjem svojega ljubega Sina in s svojim velikim zasluženjem, kar sem se jaz zadolžil. O Mati usmiljenja! zarotim te pri sladkem veselju in grenkih bolečinah, ktere si ti zavoljo svojega božjega Sina v svojem maternem srcu čutila, spomni se me tisto strašno uro! Spomni se, da sem za Bogom vse zaupanje na te stavil; da sem te po otročje častil in ljubil; da sem tolikokrat iz globočine srea k tebi vzdihoval in te klical na pomoč. Skaži se tačas, o Marija! da si res moja prava mati,

priteci moji ubogi duši na pomoč, in govori pri svojem božjem Sinu za me, da naj me nikar vekomaj ne zavrže. Stori, da moje zaupanje v tvojo mogočnost takrat ne bo osramočeno, prikaži se tačas v svoji lepoti, da bodo peklenske pošasti pred žarki tvoje svetlobe trepetaje pobegnile, tisti mi pa usmiljenje skaže in me v svoje nebeško kraljestvo vzeme, kateri od tebe rojen, je naše grehe na se vzel, naše dolžno pismo na križ pribil; kteremu je Oče vso sodbo v roke dal, ter sedi in kraljuje na njegovi desnici vekomaj. Amen.

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo!

Pobožna društva in sv. bratovščine.

„Povem vam, da ako se dva izmed vas zedinita na zemlji, se jima bo, za katero reč koli prosita, zgodila od mojega Očeta, kateri je v nebesih; zakaj, kjer sta dva, ali kjer so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz v sredi med njimi.“ Mat 18, 19.

„Molite eden za drugega, da bote izveličani! veliko namreč premore stanovitna molitev pravičnega.“ Jak. 5, 16.

Največe pobožno društvo in najlepša bratovščina je sveta katoliška cerkev, ki obsega pravoverne kristjane na zemlji, svetnike v nebesih in verne duše v vicah, med katerimi obstoji bratovska zveza, ki se ji pravi občestvo svetnikov. — Mi pravoverni kristjani imamo občestvo med seboj; vsi se ydeležujemo bogatih zakladov sv. katoliške cerkve ki so: božja beseda, sveti zakramenti, daritev sv. meše, molitev, dobra dela in za-

služenje kristjanov. Smo pa tudi v zvezi z dušami v vicah, ker jim lahko pomagamo, z molitvijo z dobrimi deli, posebno pa z daritvijo sv. meše: one pa nam povračujejo, ker za nas pri Bogu prosijo. S svetniki v nebesih smo v zvezi, ker Boga hvalimo za milost, katero jim je podelil, da so srečno zmagali, se njihove sreče veselimo, se jim priporočamo in si prizadevamo, jih posnemati; oni pa nas, svoje brate in sestre, ljubijo, za nas Boga prosijo in nam pomagajo, da bi tudi mi srečno zmagali, v nebesa prišli in z njimi Boga hvalili vekomaj.

To je tista velika bratovščina, ktera obsega povečano cerkev v nebesih, bojevalno na zemlji in trpečo v vicah. Oj blagor nam, da smo udje te velike bratovščine, otroci svete matere katoliške cerkve!

V katoliški cerkvi pa imamo tudi menjša pobožna društva in sv. bratovščine, v katerih se več ljudi iz svetega namena združi, da bi si prizadevali za posebne čednosti in dobra dela, k katerim kristjani sploh nismo zavezani, ali če smo zavezani, da jih z združenjo močjo si lažje pridobimo. V pobožnih društvih in svetih bratovščinah se jih namreč sto in sto zbere, da bi eden za drugega molili, eden drugega k dobremu vnemali, eden drugemu duhovna in telesna dela milosti skazovali; zato smemo reči, da so Bogu posebno ljube in drage. Sv. Frančišek Salezij pravi: „Krščanska duša! stopi rada v bratovščine svojega domačega kraja, soseben v take, katerih

pobožna opravila k večemu dušnemu dobičku in pridu služijo: s tem se boš nekaki pokorščini podvrgla, ktera Bogu posebno dopada. Če ravno cerkev bratovščin naravnost ne zapoveduje, jih pa vendar priporoča, ter jim odpustke in druge dobrote deli, naj bi naznanila, da ji dopade, če se pomnožijo. Vrh tega je gotovo delo ljubezni, v družbi mnogih dobro delati in njihove dobre namene pospeševati. Naj bi ravno sami za sebe ta dobra dela opravljali in jih rajši posebej storili, se vendar božja čast veliko bolj množi, če v družbo stopimo in svoja dobra dela onim naših bratov in družbanov dodamo. Če se daš tedaj v bratovščino zapisati, lahko veliko dobiš, zgubiti pa ničesa ne moreš. Če zvesto opravljaš svoje bratovske dolžnosti, zamoreš mnogo milosti in odpustkov zadobiti; če jih pa ne opravljaš, odpustkov sicer ne dobiš, pa tudi greha zato nimaš, ker nobena bratovščina svojih udov pod grehom ne veže.“

Namen sv. bratovščin je: povišanje časti božje; posebno pobožnost buditi v svojih udih: razširjanje sv. vere podpirati; posebna dobra dela ljubezni do bližnjega opravljati, postavim: bolnikom streči, mrličje pokopavati, za duše v vicah moliti itd.

V bratovščino se v pisati dati, je kristjanom jako koristno, ker: 1. skupna ali zedinjena molitev, ktero bratovski udje opravljajo, je Bogu prijetniša, toraj močenjša, kakor posamezna; 2. dobra dela, ki jih bratovski udje zedinjeni opravljajo, so temu, ki

jih opravlja, in vsem bratovskim udom sploh bolj zaslužljiva, ker so v občestvu upravljena; 3. lepi zgledi, s kterimi se udje spodbujajo, so močni nagibi k čednosti in k stanovitnemu spoznanju sv. vere; 4. se bratovski udje lažje več svetih odpustkov vdeležijo, ki so od cerkve bratovščinam podeljeni; 5. bratovščine podpirajo našo slabost, da molitve ne zanemarjamo, ker nas spominjajo dolžnosti: Boga moliti, Marijo in svetnike častiti in na pomoč klicati.

Iz mnogoterih dvouštev in bratovščin, ki jih je cerkev potrdila, si take in toliko izberi, ktere se tvojemu stanu in okoljščinam, v kterih živiš, najbolj prilegajo, in kolikor jih po svojem stanu opravljati zmoreš. Zavoljo bratovskih opravil se ne smejo stanovske dolžnosti zanemarjati, ali druga zapovedana dobra dela opuščati. Kar je zapovedano, najpoprej stori, in potem, kar si prostovoljno prevzel. Tukaj velja pravilo: rajši malo, pa to bolj zvesto opravlja! Sicer pa zmoreš bratovske molitve tudi za juterno in večerno molitev opravljati, ali vsaj z njo združevati.

Zastran prejetanja sv. zakramentov, da se obilnih odpustkov vdeležiš, se drži tega ravnila: Stori vsak dan dober namen za odpustke in se varuj vsakega, posebno pa smrtnega greha. Ako pa si bil tako nesrečen, da si se smrtno zagrešil, obžaluj kmalu svoj greh, spovej se ga, če prej ne moreš, vsaj gotovo naslednjo nedeljo; zakaj kdor v smrtnem grehu živi, nič za nebesa ne zasluži, in je v

nevarnosti, se vekomaj pogubiti. Sploh se priporoča, da mladenči, zakonski možje in žene vsaj štirikrat na leto sv. zakramente vredno prejmejo, dekleta pa naj to storijo zavoljo večje nevarnosti in slabosti šestkrat na leto. Z dovoljenjem spovednika zamorejo bogoljubni kristjani vsak mesec in še gosteje sv. zakramente prejemati, ako jim njihove stanovske dolžnosti dopuščajo, ter so ponižnega srca, ki hrepeni po krščanski popolnosti. Krščanska popolnost obstoji namreč v zvestem in ponižnem spolnjevanju božjih zapovedi iz ljubezni do Boga, in ne v mnogih molitvah in zunanjih dobrih delih; le ta so deloma pripomoček. deloma pa sad prave pobožnosti. Zato tudi pravi sv. Frančišek Salezij: „Prava in živa pobožnost, prav za prav ni drugega, kakor resnična ljubezen do Boga, ktera nas nagiblje, dobro, ne samo hoteti, temuč tudi zvesto, urno in pogostoma storiti, da kratko povem; storiti vse, kar Bog od nas tirja.“ In ker je Bog vsakega v poseben stan poklical in postavil, bo popolnoma, kdor dolžnosti svojega stana zvesto in iz ljubezni do Boga spolnuje. Stanovske dolžnosti se toraj nikoli ne smejo zavoljo bratovskih molitev ali drugih pobožnih vaj zanemarjati. Vse se naj zgodi o pravem času, v lepem redu, s ponižnim srcem in k časti božji.

1. Sveto detinstvo Jezusovo.

Nečloveški ajdovski stariši na Kitajskem in v nekterih jutrovih deželah pozavržejo vsako leto

mного novorojenih otrok, da jih psi in divje zverine pokončajo. Veliko dobro delo je, pomagati, da se taki zavrženi reveži časne in večne smrti rešijo; in ravno „sveto detinstvo Jezusovo“ ima prelepi namen, te zavržene ajdovske otroke reševati, jih krščevati in krščansko izrežati.

Postave sv. detinstva Jezusovega so: Otroci sv. detinstva Jezusovega molijo vsak dan eno „Češčena si Marija“ s pristavkom: „Sv. Marija, prosi za nas in za uboge ajdovske otroke!“ — Dokler še otroci moliti ne znajo, moli kdo odraščeni za nje. Vsak mesec se 2 krajcarja podarita, otroke nevernikom odkupiti in po krščansko izrediti. Otroci do 12. leta so poklicani, bratje in sestrice sv. detinstva Jezusovega biti. 12 otrok naredi eno vrstvo, 12 vrst en oddelek, 12 oddelkov pa eno celo družbo. Pa tudi odraščeni so lahko deležniki sv. detinstva Jezusovega, ako to molitev opravljajo in vsak mesec 2 krajcarja, ali ob enem več skupaj darujejo. Revni pa, ki ne premorejo vsak mesec 2 krajcarjev, so deležniki, če molijo in miloščine podarijo, kolikor zamorejo.

Duhovne dobrote otrokom in vsem pobožnim dobrotnikom ste dve sveti meši, ki se vsak mesec v cerkvah, božjemu detetu Jezusu in Mariji, božji materi posvečenih, služite za žive in pokojne družbenike. Pri teh sv. mešah se tudi moli za vse krščanske matere, da bi njihovi otroci milost sv. krsta zadobli, in za vse otroke, ki so pri družbi, naj bi krstno nedolžnost vedno ohranili in prav vredno k prvemu svetemu obhajilu pristopili. Popolni odpustki se zadobijo od božiča do svečnice enkrat, kateri koli dan, in ravno tako

od druge nedelje po veliki noči do konca majnika; na svečnico, angeljsko nedeljo, praznik sv. Jožefa, sv. Frančiška Ksav. in sv. Vincencija Pavlana, ki so društva posebni patroni, ako se po vredni spovedi in sv. obhajilu v cerkvi na namen sv. očeta papeža pobožno moli. Po dovoljenji Pija IX. dne 12. jan. 1851 zamorejo tudi otroci te odpustke zadobiti, če ravno še k sv. obhajilu ne gredo. — Beri tudi „Zgod. Dan.“ l. 1855, str. 30., 82; „Drobtinice“ l. 1853, str. 249., l. 1860, str. 25, in l. 1861, str. 35.

2. Bratovščina Božjega srca Jezusovega.

Namen: Božje srce Jezusovo častiti, mu ljubezen z ljubeznijo povračevati, za vpostavljenje najsvetejšega zakramenta altarja se mu zahvaliti, in mu zadostovati za nečast in razžaljenje, katero se mu pogosto godi v najsvetejšem zekramentu.

Dolžnosti: Moli vsaki dan v počesčenje Božjega srca Jezusovega „Oče naš“, „Češčena si Marija“, in „apost. vero“ — z vzdihljajem: „Presladko Jezusovo srce! daj, da vedno bolj ljubim te!“

Popolni odpustki po prejetih sv. zakramentih: 1. Na dan sprejetja v bratovščino. 2. V praznik Božjega srca Jezusovega. 3. Prvi petek, alj prvo nedeljo vsakega meseca. 4. Še drugi poljubni dan v mesecu. 5. V smrtni uri, če bolnik s pravim kesom nad svojimi grehi ime Jezus saj v sreč zakliče, ako z ustmi ne more.

Imena družbenikov se pošljejo za upisanje v Mariborsko bogoslovno semenišče; zamore se pa ta bratovščina tudi v vsaki fari pravilno ustanoviti.

Darovanje Božjemu srcu Jezusovemu.

O moj preljubeznjivi Jezus! iz hvaležnosti do tebe, in da bi svojo nezvestobo vsaj nekoliko popravil, ti darujem svoje srce in sebe samega, in trdno sklenem, s tvojo milostjo več ne grešiti. Amen.

Vsaki dan odpustek 100 dni, ako se ta molitev pred podobo srca Jezusovega moli; kdor jo pa celi mesec vsaki dan opravi, zadobi pod navadnimi pogoji popoln odpustek.

Molitev za ude te bratovščine.

Božji izveličar, Jezus Kristus, ki se vsakega človeka usmiliš, in svoje predobrotljivo srce vsem spokorjenim grešnikom odpiraš; bodi vsem milostljiv, ki tvoje presveto ime na pomoč kličejo in usliši ponižne prošnje svojih služebnikov in služebnic; daj vsem, ktere si po celem svetu združil, da tvoje presveto srce častijo, sad svoje milosti okušati, in reši jih vsega zlega na duši in telesu; ki živiš in kraljuješ pravi Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

3. Apostolstvo molitve.

Namen in naloga te bratovščine je: Goreča molitev za povišanje sv. cerkve in za brambo zoper njene brezštevilske sovražnike, za spreobr-

njenje nevernikov, krivovercev in grešnikov, za ohranjenje nedolžnosti in potrjenje pravičnih, s kratkim, za ohranjenje in razširjanje Božjega kraljestva na zemlji in za izveličanje duš.

Vaja. Da udje ta namen dosežejo, in se odpustkov vdeležijo, morajo svoji jutrnji molitvi dodati darovanje molitev, del in trpljenja celega dneva na tisti namen, kakor se Kristus sam na altarju daruje. Čim večkrat in čim gorečniše se to darovanje po dnevi ponovi, tim večje je dopadenje Božjega srca, in zasluženje pred Bogom. Za to darovanje sicer ni nikaka določena molitev potrebna, vendar je koristno, posluževati se „vsakdanjega darovanja“, katero pozneje sledi.

Popolni odpustki po prejetih sv. zakramentih: 1. Na dan sprejetja. 2. V praznik Jezusovega srca in neomadežanega spočetja Marije Device. 3. Eden petek vsakega mesca (izvzemši veliki petek), in še drugi poljubni dan vsakega mesca.

Vsi ti odpustki se zamorejo obrniti za duše v vicah.

Udje apostolstva molitve se udeležijo še tudi molitev, dobrih del in zasluženj mnogo duhovnih redov in pobožnih družeb.

Glavni sedež te bratovščine za našo škofijo je v Mariboru; je pa že tudi po nekterih farah naše škofije vpeljana.

Vsakdanje darovanje.

Božje srce Jezusovo, tebi darujem skoz brezmadežno srce Marijino vse molitve, dela

in trpljenja današnja, zedinjena s tistimi nameni, s katerimi ti neprenehoma moliš in se na altarju daruješ, zlasti za sv. Cerkev, za našega sv. Očeta, rimskega papeža in za zadeve, ki so udom apostolstva molitve v tem mesecu in za današnji dan priporočene. Amen.

4. Častna straža božjega srca.

Začetek častne straže. Ta pobožna družba se je začela v samostanu obiskanja Marije v mestu Bourges na Francoskem 13. marca 1863. V Mariboru so jo sv. oče Pij IX. dne 8. nov. 1877 potrdili in njej svoj apostolski blagoslov podelili.

Namen te pobožne družbe je, božje srce Jezusovo prav pobožno častiti, ž njim žalovati in ga tolažiti, mu zadostovati za vso mlačnost in zapuščenost v najsvetejšem zakramentu, moliti za spreobrnjenje grešnikov, počastiti presveto rano Jezusovega srca in darovati Očetu nebeškemu tisto predrago kri in vodo, ki je tekla iz te božje rane, tega studenca vseh milosti.

Častni stražniki si tedaj izvolijo uro vsaki dan, v kateri se večkrat Jezusa spomnijo, vse svoje misli, besede, djanja in trpljenja njemu darujejo, in tisto delo, ki ga ravno v tisti uri v rokah imajo, prav zvesto in pobožno iz ljubezni do Jezusa opravljajo, in vse, kar se jim hudega prigodi, vdano iz roke božje sprejmejo in zavoljo bitkega trpljenja Jezusovega voljno prenašajo; zakaj največe delo ljubezni in naj imenitniši sad te pobožnosti je, da si iz vseh moči prizadevajo, vse dolžnosti svojega stana zvesto in pobožno spolnjevati in zmiraj in

povsod vse iz čistega namena delati in trpeti. Kake posebne molitve niso zapovedane, tukaj vse ljubezen dela, in kdor več ljubi, bo tudi gotovo več storil. Če pa kdo pozabi na svojo uro, naj opravi svojo pobožnost drugo uro, kedar se spomni. Tudi si zamore vselej, če se mu izbrana ura ne prilega, sam svojo uro spremeniti in drugo izvoliti. Edina ljubezen in sočutje s presvetim srcem Jezusovim nam mora biti tukaj vodilo, namen in nagib vsega, kar v sv. uri storiti želimo.

Častni straži so mnogi popolni in nepopolni odpustki podeljeni in mnoge duhovne dobrote obljubljene. — Vstanovljena je v cerkvi oo. frančiškanov v Mariborn, kateri tudi družbenike sprejemajo, in katerim se imena družnikov za vpisanje pošiljajo.

Darovavna molitev.

1. Božji Izveličar, moj preljubeznjivi Jezus! darujem ti stražno uro, ob kateri zedinjen z... (*tukaj se imenujejo patroni izvoljene ure*) prav posebno želim te ljubiti, hvaliti, poveljevat in tvoje presveto srce tolažiti. Sprejmi v ta namen vse moje misli, besede, djanja in trpljenja, posebno pa moje srce, ktero ti popolnoma darujem in te posebno goreče prosim, da ga v ognji svoje ljubezni popolnoma povžiješ in s svojim božjim srcem združiš.

2. O Jezus! moj preljubljeni in najslajši izveličar! dovoli, da smem tebi in s teboj večnemu Očetu darovati predrago kri in vodo,

ktera je tekla iz rane, kedar je sulica na lesu križa tvoje božje srce odprla. Blagovoli, da ta kri in voda pride na korist vsem dušam, posebno dušam vseh ubogih grešnikov in moji revni duši. Očisti, prenovi in reši vse ljudi s pomočjo svojih zaslug. Dodeli nam slednjič, o Jezus! da k tebi pridemo in ostanemo vekomaj v tvojem ljubezni polnem srcu! Amen. (Odpustek 100 dni.)

3. Sveti Oče, vzemi v spravno daritev za potrebe sv. cerkve in v zadostenje za grehe vseh ljudi predrago kri in vodo, ki je tekla iz rane Jezusovega božjega srca, in se nas usmili! (Odpustek 80 dni.)

5. Bratovščina vednega češčenja

presv. rešnjega Telesa in v podporo ubožnih cerkev v Lavantinski škofiji.

1. Namen te družbe je, Jezusa v zakramentu presv. rešnjega Telesa vedno bož spoznavati, ljubiti in moliti, ter tako zadostovati za oskrunjenja in razžaljenja, ki se Jezusu v tej skrivnosti ljubezni godijo; potem pa tudi za ubožne cerkve oskrbljevati cerkvenih potrebščin, da se zamore božja služba spodobno opravljati.

2. Dolžnosti družbenikov so: a) Vsak družbenik si izvoli vsak mesec eno uro po dne ali po noči, Jezusa v najsvetejšem zakramentu pobožno moliti. Molitvena ura se naj opravi, če mogoče, v cerkvi pred najsvetejšim zakramentom; vendar se

zamore opraviti tudi doma; posebej določene molitve za to niso predpisane. Pripravne molitve v ta namen so v „Vencu“ na strani: 185, 189, 193. — Kdor pa brati ne zna, zamore moliti rožni venec v čast presv. rešnj. Telesa, ali navadni rožni venec, ali pa ktere druge molitve. b) Vsak družbenik podari na leto 50 kr. ali vsaj 12 kr. v podporo ubožnih cerkev. Kdor pa na leto 1 goldinar daruje, je podpornik družbe.

3. Milosti in dobrote te bratovščine so: a) posebna pomoč in tolažba Jezusova v najsvetejšem zakramentu za čas življenja in v smrtni uri; b) deležnost dobrih del družbenikov in svetih meš, ki se vsaki mesec za žive in pokojne družbenike služijo; c) obilni popolni in nepopolni odpustki, ki se zamorejo tudi vernim dušam v vicah darovati.

Popolne odpustke zamorejo družbeniki pod navadnimi pogoji zadobiti: 1. Vsaki mesec v letu na dan pristopa; 2. prvi četrtek vsakega mesca; 3. na Telovo ali kateri drugi dan v osmini; 4. vsaki prvi petek meseca na čast presl. srca Jezusovega; 5. tisti dan, ob katerem kdo svojo uro moli; 6. ob smrtni uri, če se pobožno sladko ime „Jezus“ na pomoč kliče; 7. ob praznikih Gospodovih in Marijinih, kakor je popisano v družbeni knjižici.

Bodi češčen, hvaljen vsaki čas

Najsvetejši božji zakrament!

6. Bratovščina predrage Jezusove krvi.

K časti sedemkratnega prelivanja Jezusove presvete krvi moli vsaki dan sedemkrat: „Čast bodi Bogu Očetu itd.“ in si prizadevaj, duhovna in

telesna dela usmiljenja opravljati, ter večkrat se
britkega trpljenja Kristusovega spomniti.

Vstanovljena je ta bratovščina na Zelenem
Travniku na Štajerskem, zamorejo pa tudi drugod
duhovniki oblast dobiti, v bratovščino zapisovati.

Vsakdanje priporočenje.

Večni nebeški Oče! darujem tebi pre-
drago krv tvojega božjega Sina, Jezusa Kri-
stusa, v zadostenje svojih grehov, za potrebe
sv. katoliške cerkve in za tolažbo vernih duš
v vicah. Čast bodi Bogu Očetu itd.

Darovanje Jezusove presv. krvi.

Sveti Oče! darujemo ti predrago kri Je-
zusa Kristusa, ktero je on iz tolike ljubezni
do nas in s tolikimi bolečinami iz rane svoje
desne roke prelil. In po zasluženji te krvi
in z nje močjo prosimo tvoje božje veličastvo,
da nam podeliš svoj sveti blagoslov, da bomo
z njegovo pomočjo obvarovani svojih sovraž-
nikov, rešeni vsega hudega, kedar pravimo:
Blagoslov vsegamogočnega Boga Očeta, Sina
in sv. Duha naj pride nad nas, in naj vselej
pri nas ostane. — Oče naš. — Češčena si
Marija. — Čast bodi itd.

Molitve in prošnje.

O Bog Oče, Sin in sv. Duh! o presveta
Trojica, o Jezus! o Marija!

Vi blaženi angelji in vsi svetniki nebeški! izprosile mi milost, za katero vas po predragi krvi Jezusa Kristusa prosim:

1. Da voljo božjo vedno zvesto spolnjujem.
2. Da z Bogom vselej združen živim.
3. Da nič drugega ne mislim, kakor na Boga.
4. Da Boga samega ljubim.
5. Da vse zavoljo Boga delam.
6. Da le samo čast božjo iščem.
7. Da zavoljo Boga po svetosti hrepenim.
8. Da svojo lastno nečimernost spoznam.
9. Da voljo božjo vedno bolj in bolj spoznavam.
10. (*Tukaj še pristavi svojo lastno potrebo in prošnjo.*)

O presveta devica Marija! ponižno te prosim, daruj nebeškemu Očetu predrago krv Jezusa Kristusa, za izveličanje moje duše, za blagor svete cerkve, za spreobrnjenje grešnikov, in za izveličanje celega sveta.

Zdaj moli trikrat: „Čast bodi Bogu Očetu itd.“ k časti predrage Jezusove krvi; eno „Češčena si Marija“, k časti žalostne matere Marije, in enkrat: „Gospod, daj vsem vernim dušam večni mir in pokoj, in večna luč jim naj sveti“, za verne duše v vicah.

Papež Leon XII. so podelili odpustek 200 dni njemu, ki te molitve enkrat moli; kdor jih pa celi

mesec vsaki dan moli, dobi zadnje tri dni meseca pod navadnimi pogoji popoln odpustek.

Ravno take odpustke zadobi po odločbi papeža Pija VII., kdor vsaki dan moli k časti žalostne matere Marije sedem „Češčena si Marija“ in za vsako „Češčena si Marija“ pristavi: „Svêta mati! to te prosim, rane Kristusa naj nosim, vtisni v moje jih srcé!“

Rožni venec

v čast presvete Jezusove rešnje Krvi.

1. Kteri je pri obrezovanju	} za nas predrago kri prelival.
2. Kteri je na oljski gori	
3. Kteri je pri bičanju	
4. Kteri je pri kronanju	
5. Kteri je pri nošnji križa	
6. Kteri je pri križanju	
7. Kteri je iz srčne rane.	

Po vsaki izmed šest skrivnosti se moli: pet „Očenašev“ in enkrat „Čast bodi Bogu itd.“ ter pristavi prošnja: „Prosim te, o Gospod! pomagaj svojim služebnikom, ktere si s svojo drago krvjo odrešil.“ Po sedmi skrivnosti pa se moliijo trije „Očenaši“ in enkrat „Čast bodi Bogu itd.“

7. Škapulir britkega trpljenja in najsvetejših src Jezusa in Marije.

Kdor se tej bratovščini pridružiti želi, ima od pooblaščenega duhovnika rudeči škapulir sprejeti, pobožno nositi, in o petkih nekoliko časa britko

trpljenje Jezusa Kristusa premišljevati in moliti, kar se lahko takrat zgodi, kedar ob 9. k molitvi zvoní.

Popoln odpustek pod navadnimi pogoji: 1. Na dan, ko se škapulir sprejme; 2. vsaki petek celega leta, za vse, ki škapulir nosijo; 3. ob smrti uri.

8. Bratovščina presv. srca Marijinega.

Vsaki dan se moli: „Češčena si Marija“ s pri-stavkom: „O Marija, pribežališče grešnikov, prosi za nas!“

Popoln odpustek po prejetih sv. zakramentih: 1. Na praznik čistega spočetja; očiščevanja; ozna-nenja; sedem žalosti; vnebovzetja; srca in rojstva Marijinega. 2. V nedeljo pred septuagezimo. 3. Na god spreobrnjenja sv. Pavla in sv. Magdalene. 4. Na dan pristopa, krsta in ob smrti uri.

Molitev sv. Bernarda za spreobrnjenje grešnikov.

Spomni se, o premila devica Marija! da se še nikdar ni slišalo, da bi ti ktereга za-pustila, ki je pod tvojo brambo pribežal, tvoje pomoči iskal, in se tvoji priprošnji priporočil. Poln tega zaupanja k tebi hitim, o Devica vseh devic! k tebi, o Mati, pribežim, pred teboj objokan grešnik stojim: o mati večne Besede, ne zavrži moje prošnje, temveč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

Vsaki dan odpustek 300 dni, za celi mesec pa popoln odpustek, ako se spoved, sv. obhajilo in molitev na papeževi namen opravi.

Vsakdanja molitev

v čast brezmadežnega srca Marijinega.

Češčena si Marija! tako te z angeljem pozdravljam pri začetku tega dneva; darujem ti, o presveta Mati! vse svoje danešnje misli, želje in dela. Izprosi mi milost, da vsa ta dela opravim iz pravega namena in z gorečo željo, da ž njimi Bogu dopadem. Darujem jih tvojemu presv. srcu in te ponižno prosim, dovoli mi, da s tvojim srcem zedinjen molim presveto Trojico, in da po tebi od najsvetejšega srca Jezusovega izprosim milost spreobrnjenja za se in za vse grešnike. O Marija, moja milostljiva mati, obvaruj me danes vsega greha, in prosi za nas uboge grešnike zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

Družbeniki se pošljejo za vpisanje v Mariborsko bogoslovno semenišče ali pa k čč. oo. Frančiškanom.

9. Bratovščina „naše ljube Gospe presvetega srca.“

Družbeniki molijo vsaki dan zjutraj in zvečer: „Naša ljuba Gospa presvetega srca, prosi za nas!“ — Vsaki dan odpustek 100 dni. Pij 1X. 26. jun. 1867.

Popoln odpustek pod navadnimi pogoji:
1. Na dan vsprejetja. 2. Na smrtno uro. 3. Na sv. dan, sv. 3 Kraljev, Veliko noč in Veliko Križevo.

4. Na praznik najsv. srca Jezusovega. 5. Ob praznikih čistega spočetja, rojstva, oznanenja, materstva M. D. 6. Zadnji dan majnika. 7. Enkrat v mesecu, ako se moji rožni venec naše ljube Gospe.

Ta bratovščina ima posebno prednost, da se zamorejo tudi imena drugih, post. spridenih otrok itd., — celo imena rajnih vpisati, ds se posebno pod mogočno varstvo Marijino postavijo in društvenih molitev deležni postanejo.

Družbeniki se pošljejo za vpisanje k čč. oo. Frančiškanom v Mariboru.

Molitev. Spomni se, o naša ljuba Mati presvetega srca, oblasti, katero imaš črez srce svojega božjega Sina. Poln zaupanja na tvoje zasluženje prihitim, si pri tebi pomoči iskat. O Marija, ki vse premoreš pri srcu Jezusovem, pri tem srcu, ki je nevsahljivi vir vse milosti, in katero nam ti po svoji volji odpirati zamoreš, da si zajemamo zakladov ljubezni in usmiljenja, luči in razsvetljenja; prosim te, dodeli mi to milost, za katero te prisrčno prosim.... Ne, ti mi ne moreš odreči, ker si moja mati; o naša ljuba Gespa presvetega srca! sprejmi tedaj milostno mojo prošnjo in dobrotljivo me usliši. Amen.

10. Škapulir Marije Karmelske.

Škapulir ali naramnica je oblačilo Marijinih otrok. To oblačilo je iz dveh kosov rujavega sukna, katerih eden po plečih, drugi pa po prsih visi. Sveti

škapulir je Marija sama pobožnemu karmelitu, Šimonu Štoku podala, rekoč: „Vzemi ljubeznjivi sin! škapulir svojega reda, znamenje moje bratovščine, tebi in vsem karmelitom (bratom in sestram sv. škapulirja) v posebno milost; kdor v tem oblačilu umerje, ne bo trpel večnega ognja. Glej, to je znamenje izveličanja, bramba v nevarnosti, zaveza miru in večne edinosti!“

Družniki svetega škapulirja sklenejo tedaj Marijo svojo ljubo mater pobožno častiti; njene lepe čednosti posnemati, in po svojem stanu čisto živeti. V ta namen sprejmejo sv. škapulir od redovnika karmelita ali od drugega pooblaščenega duhovnika; se dajo v družbene bukve zapisati in nosijo pobožno sv. škapulir.

Popolni odpustki, ako se spoved in sv. obhajilo opravi in na papeževi namen moli: 1. Na dan sprejetja v bratovščino. 2. Na škapulirski praznik 16. jul. ali v osmini. 3. Ob smrtni uri, ako se Jezusovo ime z ustmi alj vsaj v srcu izgovori. 4. Še mnogo drugih odpustkov pod posebnimi pogoji, kateri so navedeni v sprejemnem listu.

Družniki se vdeležijo tudi vseh molitev in drugih dobrih del celega karmelitskega reda. Imena umrlih družbenikov se pošljejo v samostan oo. Karmelitov v Gradec, če je mogoče.

Molitev. Prosimo te, o Gospod! daj, da nam prošnja tvoje matere, preblažene device Marije karmelske zmiraj pomaga, da bomo mi, katerim si po njej neizrečeno veliko dobrot dodelil, nekdam v večnem veselji ž njo v večni ljubezni združeni. Amen.

O Marija! kraljica svetega škapulirja, prosi za nas!

11. Škapulir brezmadežnega spočetja device Marije.

Namen te bratovščine je: pobožno češčenje brezmadežnega spočetja Marijinega, in molitev za spreobrnjenje grešnikov. Molitve in dobra dela za to bratovščino si zamorejo družniki sami po nasvetu svojega spovednika, ali po lastnem nagibu izvoliti. Da se pa tudi vseh duhovnih dobrot vdeležijo, imajo modri škapulir nositi, svojo vest čisto ohraniti, po čednostih hrepeneti in Marijo vedno častiti. Sprejemajo v to bratovščino duhovniki Teatinskega reda ali pa tudi drugi, ki to oblast imajo.

Odpustki tej bratovščini podeljeni so navedeni v sprejemnem listu, in se zamorejo pod navadnimi pogoji zadobiti.

Prav pripravna pobožnost za družnike s tem škapulirjem oblečene je rožni venček v čast prečiste device Marije, ki se v treh vrsticah tako-le moli:

Prva vrstica: „Češčeno bodi sveto in neomažežano spočetje device Marije!“ En „Očenaš“, štiri „Češčena si Marija“ in enkrat „Čast bodi Bogu itd.“ — Ravno tako se moli tudi druga in tretja vrstica.

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo.

Kdor 6 „Očenašev“ in „Češčena si Marija“ in „Čast bodi Bogu Očetu itd.“ k časti presvete Trojice in v počeščenje brezmadežnega spočetja device

Marije moli, da bi Bog sveto cerkev povikšal, krivovero zatrl, mir in edinost krščanskim vladarjem podelil, zadobi vse odpustke 7 glavnih cerkev v Rimu, Porcijunkule, Jeruzalema in sv. Jakoba v Komposteli; ti odpustki se zadobijo vsaki dan tolikokrat, kolikorkrat se teh 6 „Očenašev“ itd. na ta namen kjerkoli moli; spoved in obhajilo se k temu ne terja.

Popoln odpustek zamorejo družniki za se sicer samo enkrat na dan zadobiti, vendar za verne duše jim je mogoče večkrat ga darovati. Kedar se za ktereга pokojnega družnika sveta meša bere, je vsaki altar privilegiran.

12. Družba brezm. spočetja device Marije.

Ima prelepi namen, pomagati katoličanom na Turškem in sploh na Jutrovem. Udje te lepe Marijine bratovščine molijo vsaki dan en „Očenaš“ in „Češčena si Marija“ s pristavkom: „O Marija, brezmadeža spočeta, prosi za naše verne brate na Jutrovem!“ Vsaki mesec dajo pet krajcarjev v pomoč misijonom na Jutrovem, ali če toliko ne bi zamogli, saj vsako leto enkrat nektare krajcarje v ta namen.

Popolni odpustki pod navadnimi pogoji: 1. Na dan in obletnico pristopa; 2. na praznik neomadežanega spočetja M. D.; 3. na smrtno uro. — Udje se vdeleže tudi: 1. vseh zaslug onih misjonarjev, ki delajo v vinogradu Gospodovem; 2. dobrih del in molitev vseh tistih, ki živé v misijonskih hišah; 3. opravlja se skupna meša, ki se vsaki dan obhaja v teh misijonskih hišah vse čase za žive in mrtve dobrotnike; 4. se bo za duše odmrlih dobrotnikov

vse čase vsako leto na vseh vernih duš dan bralo dvanajst svetih meš.

Češčeno bodi sveto in neomadežano spočetje device Marije!

13. Zaveza Marijine ljubezni

ali velika bratovščina prečastite device Marije pomočnice kristjanov in matere božje previdnosti.

Pravila te bratovščine so: 1. Vsak družbenik naj sklene, Jezusu in Mariji v posebno službo se posvetiti.

2. Vsak ud sklene, posebno pobožno in goreče delati za čast Jezusovo in preblazene njegove Matere. Zato si naj prizadeva, z lepim izgledom, zlasti s čistostjo, ljubeznijo, pohlevnostjo, ponižnostjo, potrpežljivostjo, pokorščino do svete cerkve, pogosto vredno prejemo svetih zakramentov, in zvestim spolnjevanjem svojih stanovskih dolžnosti samega sebe posvetiti in za te čednosti tudi drugih sreca vnemati.

3. Vsak ud moli en del rožnega venca: na svečnico, o praznikih oznanjenja, obiskanja, vnebovzetja, rojstva, darovanja in čistega spočetja Marijinega. Po rožnem vencu še naj pristavi eden „Očenaš“ in „Češčena si Marija“ za umrle brate in sestre te družbe.

4. Kdor ob katerem teh godov ne moli rožnega venca, ga naj moli kateri drugi dan, ali pa naj namesto vseh sedem rožnih vencev da vsako leto eno sveto mešo brati.

5. V to bratovščino se smejo sprejemati tudi mali otroci, ako namesto njih stariši opravljajo njene pogoje.

6. Veliki god te bratovščine je v Rimu v bratovski cerkvi sv. Blaža dne 2. dec., in v Katinari v cerkvi sv. Karola, kjer je bila ta „zaveza Marijine ljubezni“ v veliko bratovščino povzdignjena dne 16. julija 1839.

Družniki se pošljejo v Maribor k oo. Frančiškanom za vpisanje.

Odpustki in duhovne dobrote: 1. Popoln odpustek na dan vpisa, o vseh sedmih bratovskih godovih pod navadnimi pogoji, in v smrtni uri, če se sladko ime Jezus in Marija s skesanim srcem izgovori ali misli.

2. Vsak vpisan mešnik ima enkrat na teden privilegiran altar.

3. Mešniki namesto sedem rožnih vencev vsako leto eno sv. mešo služijo. (30.000 sv. meš.)

Mati lepe ljubezni! prosi za nas.

14. Bratovščine sv. rožnega venca.

Ni lepše in ležje molitve, kakor je sveti rožni venec; zato sv. cerkev to molitev posebno priporoča in z obilnimi milostmi nadarja. In da bi se ta pobožnost še bolje razširila, je več bratovščin sv. rožnega venca vstanovljenih.

I. Nadbratovščina sv. rožnega venca.

Dolžnosti: 1. Vpisanje v bratovske bukve. 2. Vsaki teden se naj moli celi rožni venec, to je: veseli, žalostni in častiti del. 3. Molek (paternošter) mora biti nalašč za to bratovščino blagoslovljen od pooblaščenega duhovnika. 4. Pri molitvi se imajo skrivnosti svetega rožnega venca premišljevati.

Družnikom se tudi priporoča obiskanje in postrežba bolenih in umirajočih, molitev za pokojne

brate in sestre, vdeleženje opravil in pobožnosti te bratovščine, tudi procesije na roženkransko nedeljo, če se opravlja.

Oblast v to bratovščino sprejemati imajo Dominikani v Gradcu in drugi pooblašчени duhovniki. V naših krajih je ta bratovščina ustanovljena pri Dev. Mariji v Jarenini, pri sv. Jurju v Slovenskih goricah in pri sv. Andreju v Makolah.

II. Bratovščina večnega rožnega venca.

Namen te bratovščine je, preblazeno Devico in njenega božjega Sina neprenehoma častiti s tem, da se vsako uro po dnevu in po noči sv. rožni venec moli.

Sv. oče Pij IX. so dne 12. aprila 1867 podelili vsem udom popoln odpustek pod navadnimi pogoji za tisti dan, ob katerem svojo molitveno uro opravijo.

III. Bratovščina živega rožnega venca.

Namen te bratovščine je, svete skrivnosti našega odrešenja hvaležno premišljevati, Marijo pobožno častiti in po njeni priprošnji milost in usmiljenje od Jezusa zadobiti. Petnajst udov se zbere in vsak izmed njih moli vsaki dan eno skrivnost, tako da vsi vsaki dan celi rožni venec izmolijo. Petnajst udov, ki se v molitvi združijo, se imenuje „roža“, enajst rož ali 165 udov se imenuje „venec“ ali grm, in petnajst vencev ali 2475 udov se imenuje „Marijin rožen vrt“. Predstojnik ali predstojnica mora skrbeti, da vsi udje zvesto molijo in opravljajo, kakor jim reče. Udje si skrivnosti premenjajo vsak mesec po srečkanju, ktero se zgodi po predstojniku v pričo dveh družbenikov, in se ne sme čez 14 dni odlagati. Izsrečkane skrivnosti se potem drugim družnikom naznanijo.

Popolni odpustki pod navadnimi pogoji: 1. Prvi praznik po sprejetju. 2. Na sv. dan, novo leto, sv. treh Kraljev, veliko noč, veliko križev, binkošti, sv. Trojico in sv. rešnjega Telesa; ob vseh, tudi manjših praznikih M. B.; o praznikih sv. Petra in Pavla, vseh Svetnikov, in tretjo nedeljo vsakega meseca.

Rožni venec sv. Brigite.

Brigitinski rožni venec se moli k časti device Marije v spomin tistih 63 let, ki jih je na svetu preživela. V ta namen moli se „Apostolska vera“, „Očenaš“ in tri „Češčena si Marija“, zatem pa v šestih skrivnostih, pri vsaki en „Očenaš“ in desetkrat „Češčena si Marija“; vse skupaj torej 63krat „Češčena si Marija“ v spomin 63 let Marijine starosti, in 7 „Očenašev“ k časti Marijinih sedem žalosti ali sedem radosti.

Popoln odpustek prejme: 1. enkrat v letu, kdor ta rožni venec moli vsaki dan celega leta, ako poljubni dan sv. zakramente vredno prejme in na namen sv. očeta moli; 2. na god sv. Brigite, kdor ta rožni venec vsaj enkrat na teden moli, in na omenjeni god sv. zakramente sprejme in v cerkvi na namen sv. Očeta moli; 3. na smrtno uro, kdor po prejetih sv. zakramentih svojo dušo Bogu izroči, in, ako ne z ustmi, vsaj s skesanim srcem Jezusovo ime izgovori.

15. Bratovščine sv. Jožefa.

1. Društvo vednega češčenja sv. Jožefa, ustanovljeno na Dunaju „Weinhaus šte. 3,“ ima namen, sv. Jožefa, rednika Jezusovega in zavet-

nika sv. kat. cerkve, pobožno častiti. V ta namen si izvoli vsak ud eden dan v letu, v katerem sv. Jožefa posebno časti, kakor pravila te bratovščine zahtevajo, ter se vdeleži premnogih milosti in dobrot.

2. Druga bratovščina v čast sv. Jožefa je ustanovljena v misijonski cerkvi sv. Jožefa v Celju.

Namen te bratovščine je: 1. Presveti Trojici čast in hvalo skazovati za mnoge milosti in prednosti, katere je sv. Jožefu podelila. 2. Širiti češčenje in nasledovanje sv. Jožefa. 3. Po priprošnji sv. Jožefa družbenikom zadobiti pomoč v izpolnjevanji dolžnosti njihovega stana, pa tudi v drugih dušnih in telesnih potrebah, sosebno na smrtno uro. Poglaviti praznik je god poroke Marije in sv. Jožefa, 23. januvarja.

Družbeniki molijo vsaki dan trikrat „Čast bodi Bogu Očetu“ in „Jezus, Marija, Jožef! vam darujem svoje srce in svojo dušo. — Jezus, Marija, Jožef! pridite mi na pomoč v moji smrtni sili. — Jezus, Marija, Jožef! z vami naj se loči moja duša v miru. Amen.“

Ali pa se mesto tega moli vsaki dan: „Oče naš“ in „Češčena si Marija“ v čast sv. Jožefa.

Družbeniki se pošljejo v Celje k oo. Lazaristom, da zamorejo sv. odpustkov in drugih dobrot se vdeležiti, ki so v sprejemnem lističu popisane.

16. Družba sv. Mihaela.

Vsaki dan se moli za sv. očeta papeža in za sv. katoliško cerkev „Oče naš“, „Češčena si Marija“, „Apostolska vera“ in „Čast bodi Bogu Očetu“. Vsaki mesec se darujeta 2 krajcarja v pomoč sv. Očeta za potrebe sv. cerkve.

Popolni odpustki se zadobijo pod navadnimi pogoji: 1. na dan pristopa, 2. ob smrti uri, 3. na dan sv. Mihaela, 4. v praznik čist. spoč. device Marije, sv. apostolov Petra in Pavla, 22. februvarja in 1. avg., in še enkrat na leto.

17. Bratovščina sv. Cirila in Metoda,

potrjena od Pija IX., 12. maja 1852.

Namen te bratovščine je, Boga prositi, da bi se milostno ozrl na razkolnike ali staroverce, in jih zedinil s sv. katoliško cerkvijo. 1. Moli se vsak dan „Očenaš“ in „Češčena si Marija“ s pristavkom: „Sveta brata Ciril in Metod, prosita za nas!“ 2. Na godovno sv. Cirila in Metoda (5. julija) ali drug dan te osmine se v namen bratovščine sv. meša služi, ali po vredni spovedi sv. obhajilo prejme. 3. Vsakdo naj skrbi, da svojih sosedov, prijateljev in znancev tej bratovščini pridobi.

Popolni odpustki se zadobijo pod navadnimi pogoji: 1. na dan pristopa; 2. na praznik sv. Cirila in Metoda, alj v osmini; 3. na smrtno uro.

Sedež bratovščine je v Alojzijeви cerkvi v Mariboru in pri oo. Lazaristih v Celju, kamor se naj imena družbenikov pošiljajo.

Molitev. O Bog, kateri si nas po svetih bratih Cirilu in Metodu k edinosti svete vere poklical, zedini zopet odločene brate in sestre naše s svojo sveto katoliško cerkvijo, naj bode, kakor v nebesih, tako tudi na zemlji le ena čreda in eden najvišji pastir pravovernih kristjanov. Za to te prosimo po zasluženju Jezusa

Kristusa, po prošnji Marije, sv. Cirila in Metoda, in vseh tvojih svetnikov. Amen.

18. Družba sv. Mohora,

potrjena od Pija IX. 18. maja 1860.

Ima namen, po molitvi in razširjanji dobrih bukev sveto vero in krščansko življenje med Slovenci utrditi.

Opravila so: 1. Družnik naj moli vsaki dan „Očenaš“ in „Češčena si Marija“ s pristavkom: „Sv. Mohor, prosi za nas!“ 2. Duhovni družnik naj mešuje enkrat v letu za vse družnike. 3. Družnik plačuje vsako leto 1 gld., in priporoča to družbo. Za to pa dobiva vse od družbe izdane bukve, se udeleži sv. odpustkov, vseh molitev in sv. meš.

Družniki zadobijo pod navadnimi pogoji popolne odpustke: 1. na dan pristopa, 2. na praznik bratovščine ali v osmini, in 3. poslednjo uro.

Molitev. O Bog, kateri si nam po svetem Mohoru prižgal pluč prave vere, dodeli nam, prosimo, da nas ta veliki svetnik s svojo močjo brani in s svojo priprošnjo podpira. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

19. Stanovska pobožna društva.

I. Angeljska bratovščina

krščanskih mladenčev pod varstvom svetega Alojzija, angeljsko čistega mladenča.

„O kako lep je čist rod v svetlobi (svoje čednosti); njegov spomin je večni, ker je v časti pri Bogu in pri ljudeh.“ Modr. 4, 1. Zato pa je posebno

lepa angeljska bratovščina, v kateri se pošteni mladenci od 14 leta počenši združijo, da se grde zapeljivosti ovarjejo in si čisto srce ohranijo. V ta namen sklenejo, spolnjevati sledeča pravila:

1. Dolžnosti svojega stana voljno in zvesto iz ljubezni do Boga spolnjevati.

2. Vsaki dan moliti „Očenaš“ in „Češčena si Marija“ na čast sv. Alojzija za se in za vse družnike, s pristavkom: „Sv. Alojzij, prosi za nas!“

3. Vsako leto vsaj štirikrat zakrament svete pokore in sv. rešnjega Telesa prejeti.

4. Na god sv. Alojzija je skupno sveto obhajilo vseh družnikov.

5. V odločenem času k društvenemu poduku priti.

II. Angeljska ali križevska bratovščina **krščanskih deklet pod varstvom brez madeža** **spočete device Marije.**

Prelepa je angeljska bratovščina, v kateri se poštena dekleta (ki še pred svetom dobro slovijo), od 12. leta počenši združijo, da se grde zapeljivosti ohranijo. V ta namen sklenejo, spolnjevati sledeča pravila:

1. Dolžnosti svojega stana voljno in zvesto iz ljubezni do Boga spolnjevati.

2. Vsaki dan „Očenaš“ in „Češčena si Marija“ za se in vse družnice moliti, s pristavkom: „O Marija, brez madeža spočeta, pomagaj mi čisto živeti!“

3. Vsako leto vsaj šestkrat zakrament sv. pokore in sv. rešnjega Telesa vredno prejeti.

4. Na praznik čistega spočetja blažene device Marije je skupno sv. obhajilo vseh družnic.

5. O napovedanem času k društvenemu poduku hoditi.

III. *Krščansko društvo hišnih gospodarjev* pod varstvom sv. Jožefa.

Krščanski možje in hišni gospodarji imajo težke dolžnosti; da bi je bolj zvesto spolnjevali, sklenejo, se ravnati po sledečih pravilih:

1. Dolžnosti svojega stana, kakor zakonski možje, hišni očetje in gospodarji zvesto in iz ljubezni do Boga spolnjevati.

2. Vsaki dan „Očenaš“ in „Češčena si Marija“ na čast sv. Jožefa za se in vse družnike moliti, s pristavkom: „Sveti Jožef, prosi za nas!“

3. Vsako leto vsaj štirikrat zakrament sv. pokore in sv. rešnjega Telesa pobožno prejeti.

4. Na god sv. Jožefa je občno sv. obhajilo za vse družbenike.

5. Ob napovedanem času k društvenemu poduku priti.

IV. *Krščansko društvo hišnih gospodinj* pod varstvom sv. matere Ane.

Krščanske žene in hišne gospodinje, ktere k tej pobožni družbi pristopijo, sklenejo se ravnati po sledečih pravilih:

1. Dolžnosti svojega stana, kakor zakonske žene, hišne matere in gospodinje voljno in iz ljubezni do Boga zvesto spolnjevati.

2. Vsaki dan „Očenaš“ in „Češčena si Marija“ na čast sv. matere Ane za se in vse družbenice moliti, s pristavkom: „Sveta mati Ana, prosi za nas!“

3. Vsako leto vsaj štirikrat zakrament sv. pokore in sv. rešnjega Telesa pobožno prejeti.

4. Na god sv. Ane k občnemu svetemu obhajilu z vsemi družnicami pristopiti.

5. V določenem času k društvenemu poduku priti.

Mladenči, dekleta, gospodarji in gospodinje, ki so pri bratovščini ali društvu, dobijo pod navadnimi pogoji popolne odpustke na praznik bratovščine, ali tri nedelje pozneje, in vsako leto enkrat, kateri bodi dan, in tudi nekatere, nepopolne odpustke. Papež Pij IX. 22. jun. 1860.

20. Večna bratovščina

za srečno smrt in vernim dušam v pomoč.

Ta bratovščina ima namen, sebi in drugim srečno smrtno uro izprositi, pa tudi vernim dušam v vicah pomagati. Imenuje se sploh „Selniška bratovščina“, ker je v Selnici nad Mariborom ustanovljena in tamkaj svoj poglavitni praznik prvo nedeljo po dušnem slovesno obhaja.

Dolžnosti te bratovščine so: Vsako leto eno uro, ki si jo vsak sam izvoli, celi rožni venec, to je: vse tri dele rožnega venca pobožno moliti. Po vsakem „Očenašu“ je dobro naslednji vzdihljaj dostavljati: „Dobrotljivi Jezus! prosim te po tvoji britki smrti, usmili se sedaj umirajočih in ne zapusti jih v njihovih smrtnih težavah, usmili se pa tudi vernih duš v vicah.“

Ker pa je ta bratovščina l. 1867 z nadbratovščino blažene device Marije Monteronske v Rimu združena, je družnikom priporočeno:

1. Da duhovniki vsako leto eno sv. mešo za verne duše v vicah in posebno za tiste služijo, ki so bile pri tej bratovščini, ali ktere so najbolj potrebne, in se jih nikdo ne spomni; udje, kateri niso duhovniki, dajo eno sveto mešo služiti.

2 Tisti pa, kateri ne morejo svete meše najeti, naj namesto tega pobožno zakrament sv. pokore in rešnjega Telesa prejmejo, ali pa pobožno eno sveto mešo slišijo, ali en del sv. rožnega venca molijo, ali pa sveti križev pot obiščejo.

Popolni odpustki pod navadnimi pogoji:
1. Na dan pristopa; 2. v smrtni uri; 3. na Božič, sv. 3 Kraljev in Telovo; na praznik brezmn. spočetja, očiščevanja, oznanjenja, vnebovzetja in rojstva bl. device Marije; na dan prikazanja in v god sv. Mihela, v praznik sv. Jožefa, sv. Petra in Pavla, in tretjo nedeljo po veliki noči; 4. na spomin vernih duš; 5. vsaki mesec enkrat, po lastni volji.

Dober sklep.

Ker vem, da mi je smrt gotova, smrtna ura pa negotova, in sem tudi prepričan, da je na njej celo moje izveličanje ležeče, hočem to meni določeno uro vsako leto na tolažbo vseh bratov in sester umirajočih in za vse verne duše v vicah moliti.

Vsakdanja molitev za umirajoče.

O premili Jezus! ki duše ljubiš, prosim te po smrtnih bolečinah tvojega najsvetejšega srca in po bolečinah tvoje neomadežane matere device Marije, operi v svoji krvi grešnike celega sveta, kateri so zdaj v smrtnih težavah in bodo danes umrli. — O srce Jezusovo! ki si bilo v smrtnih težavah, usmili se umirajočih!

Velikodušno darilo v pomoč vernim dušam v vicah.

To darilo obstoji v resničnem sklepu, vsa za-
služljiva dobra dela celega življenja, in tudi vsa po
naši smrti nam sporočena, Bogu za verne duše v vicah,
za njih rešenje podariti, ter vsa dobra dela v roke
blažene device Marije položiti, naj je ona tistim ubo-
gim dušam v prid obrne, ktere po svoji modrosti in
materni ljubezni želi najhitreje iz vic rešiti.

Vsako dobro delo, ki je v stanu posvečujoče
milosti božje storjeno, pridobi: 1. pomnoženje po-
svečujoče milosti božje in nebeške časti; 2. mnoge
duševne in telesne milosti sebi in drugim, ako se
njim podarijo; in 3. odpuščenje časnih kazni naših
grehov. — Vernim dušam v vicah zamoremo le ta
sad naših dobrih del darovati.

Darovavna molitev.

K tvoji največi časti, o moljenja najvred-
nejša sveta Trojica, edini Bog v treh osebah,
v pesnemanju svojega najslajšega izveličarja,
Jezusa Kristusa, in v znamenje svoje vdanosti
do presvete device Marije, matere milosti in
matere vernih duš v vicah, sklenem jaz I. I.,
pripomagati k rešenju tistih vernih duš, ki še
božji pravici v pokorjenji svojih grehov niso
zadostile. Obljubim tedaj prostovoljno in iz
celega srca, kolikor mi je mogoče — pa brez
zavezanja pod kakim grehom, da si vse duše iz
vic rešiti želim, ktere presveta devica Marija

tudi rešene imeti želi, in v ta namen položim v roke te dobre matere vsa svoja lastna zaslužljiva dobra dela z vsemi tistimi, ki jih bojo drugi, dokler živim, ali po moji smrti za me opravljali.

Prosim te, o moj Bog, sprejmi in potrdi ta moj dar, ki ga ponovim in še enkrat potrdim k tvoji največi časti in v izveličanje svoje duše.

Ako pa moja dobra dela niso zadostna, da bi naenkrat zbrisala madeže tistih duš, ktere presveta Devica rešene imeti želi, in kazni, ki sem jih sam s svojimi lastnimi grehi zaslužil. in ktere zdaj iz srca sovražim; mi daj, o Gospod! zato se v vicah pokoriti, ki se vsega izročim tvoji milosti, in usmiljenju moje sladke matere Marije. Za pričo tega darovanja in te obljube pokličem vse nebeške svetnike in vso vojskujočo in trpečo cerkev. Amen.

Duhovne dobrote: 1. Duhovniki, ki so to darilo opravili, zadobijo milost privilegiranega altarja svaki dan; 2. verni pa pri vsakem sv. obhajilu popoln odpustek za verne duše v v vicah pod navadnimi pogoji; 3. verni zadobijo tudi popoln odpustek vsaki pondeljek celega leta, ako sveto mešo vernim dušam v pomoč slišijo, in na namen sv. očeta molijo. Komur pa ni mogoče, v pondeljek k sv. meši priti, zamore tudi v nedeljo te odpustke zadobiti.

Devetdnevnice.

Sploh je lepa navada, na večje praznike Gospodove, Marijine, sv. Jožefa, krstnega in farnega patrona, ali drugih svetnikov z devetdnevno pobožnostjo se pripravljati. Kdor se pa na ,kterega pozneje imenovanih praznikov devet dni s kako posebno pobožnostjo vsaj s skesanim srcem pripravlja, zadobi vsaki dan odpustek 300 dni, na praznik pa, ali v osmini popoln odpustek, če tudi svete zakramente prejme in na papeževi namen moli. Plj IX. 5. jan. 1849. Takošna pobožnost se zamore tudi v katerem koli času opravljati, da si kako posebno milost in pomoč v dušnih in telesnih potrebah izprosimo, ali pa, da se za prejete dobrote zahvalimo.

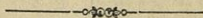
Za take pobožnosti se sme rabiti vsaka knjiga, da je le patrijena in obravnava zgodovino ali skrivnost dotičnega praznika. Za devetdnevne pobožnosti v pripravo na Marijine in tudi nekatere druge praznike se nahajajo v „Vencu“ pripravne molitve.

Devetdnevnic, ktere so z gori imenovanimi odpustki obdarovane, je dvajset, in sicer na čast: 1. očiščevanja Marijinega; 2. sv. Gabrijela arhangelja; 3. sv. Jožefa; 4. oznanjenja Marijinega; 5. sedem žalosti M. D.; 6. varstva in sv. srca Marijinega; 7. sv. Duha; 8. najsvetejšega srca Jezusovega; 9. obiskovanja Marijinega; 10. sv. Vincencija Pavlana; 11. vnebovzetja Marijinega; 12. rojstva Marijinega; 13. sv. Mihaela arhangelja; 14. sv. angeljev varuhov; 15. sv. rožnega venca; 16. sv. Rafaela arhangelja; 17. za verne duše; 18. darovanja Marijinega; 19. neomadežanega spočetja Marijinega; 20. rojstva Gospodovega.

Šmarnice ali majnikova pobožnost.

Kdor mesec majnik deviški Materi božji posveti, ter jo v cerkvi očitno ali doma zasebno časti s pobožnimi molitvami, s svetim branjem in petjem ali z drugimi dobrimi deli, dobi vsaki dan odpustek 300 dni, enkrat pa popoln odpustek, če se spove in sv. obhajilo vredno prejme, in v namen sv. očeta moli. Pij VII. 18. jun. 1822. Ta odpustek se zamore tudi še 1. junija zadobiti. Pij IX. 8. avg. 1859.

Opomba. Natančnejši poduk o posameznih bratovščinah in pobožnih družbah nahaja se v dotičnih sprejemnih listih.

Kazalo.

Stran
3

Navod pobožnega življenja

Prvo poglavje.

Splošne molitve in pobožnosti.

Juterna molitev	9
Kratke molitve pe dnevu	21
Duhovna ura	24
Pobožni zdihljeji	25
Večerna molitev	27
Molitve za četrtek; petek	33
Sveti rožni venec; v čast rešnj. Telesa	34
Angeljski rožni venec	40
Molitve ob svetih nedeljah	41
Molitve pred pridigo, po pridigi	43
Tri božje čednosti	44
Molitve, kedar se sv. blagoslov deli	47
Prva sv. meša	49
Druga sv. meša za nedelje	53
Tretja sv. meša za razne priložnosti	69
Četrta sv. meša v čast Krist. trpljenja	83
Peta sv. meša v čast Matere božje	97
Šesta sv. meša za pokojne	111
Spovedne molitve	125
Obhajilne molitve	140
Molitve za sv. odpustke	154
Litanije presl. imena Jezusovega	158
Litanije in molitve v čast trpljenja Kristusovega	162
Litanije in molitve v čast žal. Matere božje	176
Litanije v čast presv. rešnjega Telesa	185
Molitve v čast presv. rešnjega Telesa	189

	Stran
Molitvena ura	193
Litanije lavretanske	203
Molitve v počeščenje device Marije	208
Litanije in molitve v čast sv. Jožefa	221
Litanije in molitve v čast sv. Alojzija	227
Litanije vseh svetnikov	230
Večernice	242
Molitve o posebnih potrebah	253
Različne molitve	260
Vzdihljaji za umirajoče	269
Litanije za verne duše v vicah	275

Drugo poglavje.

Molitve za praznike in godove cerkvenega leta.

V adventu in do posta	279
Devetdnevna pobožnost v čast brez. sp. M.	280
Dnevne v čast brez. spoč. device Marije	287
V postu in ob veliki noči	298
Križev teden, binkošti, sv. Trojica	301
Molitve za procesije s presv. rešnj. Telesom	308
Vnebovzetje in rojstvo Marije	314
Praznik sv. Jožefa, sv. Petra, sv. Ane	316
Molitev v čast angelja varuha	317

Tretje poglavje.

Različne pobožnosti.

Sveti križev pot	318
Božje poti	332
Pobožna društva in svete bratovščine	346
Devetdnevne, šmarnice	381

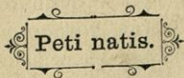

svetih pesmi

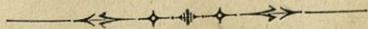
za očitno in domačo službo božjo
bogoljubnih kristjanov.

Mladenči in device, stari in
mladi naj hvalijo ime Gospo-
dovo! Ps. 148, 12.

Z dovoljenjem Njih milosti Jakoba Maksimilijana,
knezoškofa Lavantinskega.

V Mariboru 1886.

Založil Jožef Martinc, trgovec.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

„Pojte Gospodu novo pesem; pojte Gospodu vse dežele. Pojte Gospodu, ter hvalite njegovo ime; oznanujte dan na dan njegovo blagost. Oznanujte med narodi njegovo slavo, med vsemi narodi njegove čudeže; zakaj Gospod je velik in vse hvale vreden.“ Ps. 95, 1—4.

„Učite in opominjajte se med seboj s psalmi, s hvalnimi in duhovnimi pesmimi, pojte Bogu veseli v svojih srcih!“ List do Kološ. 3, 16.

„Pobožno, sveto petje je nebeško opravilo, duhovsko kadilo: ono razsveti našo dušo, povzdigne v nebesa, vodi človeka v božjo tovaršijo, razveseli srce, zabrani nečimerne govore, varuje pred praznim smehom, opominja na prihodnjo sodbo, spravi in pobrati stare neprijatelje. Kjer se povzdiguje sveto petje iz skesanih src, tam je Bog s svojimi angelji pričujoč.“ Sv. Bazilij.

Pesmi

za nedelje in praznike Gospodove.

1. Mešna pesem. *) I.

Vstop. Tebe molit, Oče večni! * v tvojo hišo pridemo; * greh spoznali smo nesrečni, * milosti te prosimo. * Res hudo smo te žalili, * oh, pa ne zavrzi nas, * tebi bomo zdaj služili, * poslušali cerkve glas.

Slava. Slava Bogu na višavah, * in na zemlji mir ljudem; * oznanuje po širjavah * se rešenje vsem stvarjem. * Milostljivi Bog dodeli * tudi nam nebeški raj, * z angelji tam bomo peli * hvalo, čast ti vekomaj.

*) Kdor ima grlo za petje, naj svete pesmi s pevci vred poje; lepo petje je dvojna pobožnost. In da bo petje v resnici prava pobožnost, se ima, kolikor je mogoče, cela pesem peti, to velja posebno od mešnih pesmi. Kar pa se speti ne more, se naj pobožno moli in premišljuje.

Evangelje. Blažna vest se oznanuje, *
 nam odpira pot v nebo, * luč nebeška razsvit-
 ljuje * grehov in zmotnjav temó. * Le resnice
 vroče želje * peljejo nas k čednosti, * čednost
 sveta pa veselje * rajsko nam že tu deli.

Vera. So pretesne duha meje, * temna
 nas obdaja noč, * le iz vere svete veje * v
 dvomu luč, v trpljenji moč. * Oče večni, ti
 ohrani * v pravi veri nas zvestó, * vseh zmot-
 njav nas krivih brani, * da le tebe ljubimo.

Darovanje. Prinesemo, trikrat sveti! *
 trte, klasja sad ti v dar, * prosimo te naj ob-
 sveti * milosti ga tvoje žar. * Sprejmi, Večni!
 dopadljivo * dare te ponižnosti; * vžgi ljube-
 zen v srcih živo, * varuj nas pregrešnosti.

Predglasje. K Bogu srca povzdignimo,
 * vir ljubezni večne je, * trikrat svetega
 častimo, * ki ga angelji slavé. * K njemu
 verno pribežite * vsi, ki vest vam greh teži, *
 njega milosti prosite, * saj jo vsakemu deli.

Po povzdigovanji. Moli, moli rod člo-
 věški, * ponižuj se revna stvar, * Jezus Kri-
 stus, Bog nebeški * sam je prišel na altar. *
 Vse naj ga poveljuje, * vse naj v prahu moli
 ga, * vse ljubezen občuduje * milostljivega
 Boga.

Zavživanje. Očiščeno srce svoje * tebi
 posvečujemo, * slast ljubezni večne tvoje *

vsaki dan tu čutimo. * Ti si dušam našim
hrana, * ki v skušnjavah moč deli, * naša
ti slabost je znana, * varuj nas nevarnosti.

Konec. Bog nebeški blagoslovi * nas
še s svojo milostjo, * vtrjeni v ljubezni novi, *
da le tebi služimo. * Je daritev dokončana, *
srce je očiščeno, * čast Bogu naj bode dana *
za dobljeno milost vso.

2. Mešna pesem. II.

Vstop. Pred stolom tvoje milosti * tvoj
verni ljud kleči, * in tebe Bog v ponižnosti
* svoj'ga srca časti. * Daj milost jim, ki hre-
pene * v solzah izmiti vse dolge; * odpusti
Oče grešnikom * in skaži se dobrotljiv nam.
* Dobrotljiv nam, * dobrotljiv bodi nam.

Slava. Čast bodi v visokosti * Bogu na
vekomaj, * in mir po širokosti * ljudem naj
bo vselaj! * V ponižnosti pojemo * ti hvalo
trojni Bog! * od tebe zgolj prejmemo * rešenje
iz nadlog.

Evangelje. Iz tvojih ust izhaja * svet
evangelijum; * srce naj nam navdaja, * raz-
svitlja naj naš um. * Modrost naj slava večna
* resnico nas uči; * bo duša večno srečna,
* če vere se drži.

Vera. Gospod, pred teboj s trepetanjem
* te tvoja verna stvar spozna, * veruje z živim

spoštovanjem * v tebe, edinega Boga. * Veruje tudi v tvoj'ga Sina, * spočet'ga od svetega Duha, * ko Jesova je korenina * v deviškem cvetu ga * svetla.

Darovanje. 1. Tvoj mešnik zdaj daruje, * Gospod, darove te, * ž njim ljudstvo posvečuje * ti misli in želje. * To kruha je in vina * za grehe naše dar, * spomin je tvoj'ga Sina * položen na altar.

2. Poglej na darovanje, * Bog, ljubi Oče naš! * in vsliši zdihovalje, * da nam spet milost daš. * Le smrt in Kri, presveta, * in Jezusa Telo * nam daje up, da vzeta * milostno prošnja bo.

Svet. Poj: Sveti, sveti, sveti * je Bog in naš Gospod, * poj s Kerubini: Sveti * si ti Bog Sabaot. * Vsa zemlja naj ti poje, * nebo naj te časti, * ime presveto tvoje * povsod naj se slavi.

Po povzdigovanji. Poglej, o Oče! z visokosti * ves milostljiv na ta altar! * Pokladamo nanj po dolžnosti * zdaj tebi dopadljivi dar; * tvoj Sin je dar le-ta presveti * iz zgolj ljubezni darovan, * ki zvolil je za nas trpeti, * ko jagnje bil za nas zaklan.

Jagnje božje. O glejte, božje jagnje * za nas preliva kri, * na križu glavo nagne,

* do smrti že medli; * vse grehe nam od-
jemlje, * umerje za dolgé, * narodi cele zemlje
* po njem si mir dobé.

Obhajilo. Gospod, oh nisem vreden, *
da tebe bi zavžil; * al stori, da bom vreden,
* duhovno zopet živ. * Te v duhu zdaj pre-
jeti * iz srca hrepenim, * daj, ženin naš pre-
sveti, * da milost zadobim.

Konec. Daritev smo končali, * dar bil je
božji Sin, * in smrti praznovali * njegove smo
spomin. * Po njem sedaj prejeli * nebeških
smo darov; * naj Bog še nam dodeli * z nebes
svoj blagoslov!

3. Mešna pesem. III.

Začetek. 1. Pred teboj na kolenih, * o
Bog! te molimo, * in polni želj ognjenih *
dobrot te prosimo. * Daritev svete maše *
naj ti prijetna bo; * molitve, prošnje naše *
usliši milostno.

2. Ko Jezus se je ločil, * je pri večerji
tam * prelomil in izročil * še kruh prijateljem;
* posvetil tudi vino, * ter ga učencem dal, *
to k mojemu spominu * storite, je pridjal.

3. Telo je to, vzemite * Telo in rešnja
Kri; * nikdar ne pozabite, * kaj Jezus vam
stori. * Na križu hoče vmreti * 'z ljubezni

do ljudi, * jim sveti raj odpreti, * se v hrano zapusti.

4. To naše darovanje * sprejmi, o Bog! od nas, * usliši zdihtovanje * in naše prošnje glas. * Teleta so očaki * dajali nekedaj, * zdaj dari niso taki, * naš dar je Jezus zdaj.

Slava. 1. Čast tvoja naj razlega * nemerna se, o Bog! * nebesa naj presega, * napolni zemlje krog, * Svoj blagi mir dodeli * na zemlji milostno, * da sveto vsi živeli, * prišli bomo v nebo.

2. Za naše hudobije * se Jezus pokoriš, * da smrt nam greh izmije, * vmoriti se pustiš. * Svetemu Duhu peti * želimo hvalo še, * ki pamet nam razsveti, * ljubezni luč prižge.

Evangelje. 1. Iz božjih ust izhaja * svet evangelijum, * srce naj nam navdaja, * in razsvetljuje um. * Beg sam uči nas večni, * pri katerem zmote ni; * o srečni, trikrat srečni, * če njemu smo zvestí.

2. Besede božje vera * nam kaže pravo pot, * nebesa nam odpera, * deželo vseh dobrot. * Usliši naše želje, * svoj nauk ohrani nam; * daj nam po tem veselje, * te vživat, večno tam! —

Vera. 1. Bog Oče! vsi spoznamo, * da vse je tvoja stvar, * kar je in kar imamo, * je tvoje roke dar. * Od Duha Sin tvoj večni

* bil svetega spočet, * po d'vici rojen srečni
 * odrešil ves je svet.

2. Marija porodila * to božje dete je, *
 devištva ni zgubila * ne pred in potlej ne. *
 Naš greh je njega vmoril, * za greh je bil
 prodan, * in kakor je govoril, * je vstal on
 tretji dan.

3. Očetu na desnici * v nebesih zdaj sedi,
 * pa sodit po pravici * bo prišel vse ljudi. *
 Da svet' Duh je Bog pravi, * to vera nas
 uči, * enak Očetu v slavi * in Sinu se časti.

4. Sosesko krščenikov, * alj cerkev ver'-
 jemo, * občestvo vseh svetnikov * zedinjeno
 v telo; * in grehov odpuščenje * na totem
 svetu zdaj * života res vstajenje, * potem pa
 sveti raj.

Darovanje. 1. Naj, Bog, dopade tebi,
 * kar ti darujemo; * Scer kruh je sam na
 sebi * in vino je samó; * pa z kruha in iz
 vina * bo kmalo, kar zdaj ni, * edinega ti
 Sina * Telo in prava Kri.

2. Bog! tega darovanja * ne zaničuj nikar!
 * Vse misli, želje, djanja * in srca vzemi v
 dar! * O daj! da bomo zvesti * služili tebi
 le, * odvzemi naši vesti * vse grehe in dolgé.

3. Vse naše premoženje, * ves živež in
 telo, * vse blago in življenje, * o Bog! naj tvoje
 bo. * Daj nam po svoji volji * zdaj dež, zdaj

solnčni žar; * pokaži še na polji * dobrote svoje dar.

Svet. 1. Povzdignimo, kristjani, * vesele glase zdaj; * zapojmo v Bogu zbrani: * svet, svet, na vekomaj! * Gospodu množ'ca vdana * prepevaj radostno; * zveličarju: Hosana! * med nas zdaj prišel bo.

2. Kdaj zemlje vse sinove * bo zdražil, Bog! tvoj glas, * kdaj ločene rodove * objel bo vere pas? * Da bomo vsi goreli * v ljubezni, Bog nam daj! * in z angelji ti peli * „hosana“ vekomaj.

Po povzdigovanji. 1. Molimo klečejoči * Boga zakritega, * oko ga ne razloči, * pa vera ga pozna. * Z duhoynega pogleda, * o Bog! te vidimo, * zadosti je beseda, * da v tebe verjemo.

2. Nekdaj tam na Kalvarji * si bil ko Bog zakrit, * zdaj tukaj na altarji * si tudi človek skrit. * Skrivnost ljubezni tvoje * opomni me na te, * da si življenje svoje * na križu dal za me.

3. Operi dušo mojo, * o Jezus! tvoja kri; * dodeli milost svojo, * ti morje milosti! * Kar zdaj te nam zakriva, * naj zgine, Bog! spred nas, * da nekdanj se odkriva * nam sveti tvoj obraz!

Povživanje. 1. Glej čudeže odkriva *
 zveličar grešnikom; * Gospoda hlapec vživa,
 * je hrana Jezus sam. * Podoba le je vina,
 * in kruha belega, * Telo in Kri pa Sina *
 zares je božjega.

2. Pri nas, Gospod, ostani * in združi
 z nami se; * o Jezus, ti nas hrani, * poživ-
 ljaj duh, srce. * Da ljubimo te vedno, * pod-
 piraj, Jezus, nas! * naj vživamo te vredno,
 * ko pride smrti čas.

3. O srečen, kdor verjame, da tukaj
 Jagnje je, * ki grehe nam odvzame * in sklene
 z nami se. * Le to je jed ljubezni, * kar
 vera nas uči, * ozdravlja vse bolezni * in
 duše poživlji.

4. Daj, Jezus! se zavžiti * nam za popot-
 nico, * kdaj čas bo, se ločiti * in v večnost
 pojdemo! * Težave in britkosti * se tisti ne
 bo bal, * kateremu v slabosti * ta kruh bo
 moč dajal.

5. O Jezus! čast in hvala * naj poje
 tebi se, * da nam ljubezen dala * nebeško
 hrano je. * Jed rešnjega Telesa, * je dala,
 in Krvi, * življenje in nebesa, * veselje več-
 nosti.

6. Vlij, Jezus! ogenj sveti, * goreče
 želje v nas, * prav vredno te prejeti, * ko
 pride smrtni čas. * Da bomo v svetem miru

* na pot se vzdignili, * in v čistem srca viru
* v kraljevstvo in božje šli.

Konec. 1. Končan zdaj svete maše * je
nekrvavi dar; * usliši prošnje naše, * nas
ne zapust' nikar. * Naj spravno bo to djanje
* nam, Jezus, naš pastir! * naj bo ti v čast,
spoznanje, * nam v časni, večni mir.

2. O Jezus! ti ohrani * nas v svoji mi-
losti, * pred vsakim zlegom brani * v živ-
ljenju naših dni. * Brez greha daj nam stati
* pred sodbo zadnji dan, * po angeljih nas
zbrati * na svojo desno stran.

4. Mešna pesem. IV.

Vstop. 1. Pred Bogom pokleknimo, *
povzdignimo srce, * v nebesa zdaj pošljimo
* vse misli in želje. * Ta dar presvete maše *
* sprejmi od nas, o Bog! * naj zbriše grehe
naše, * naj varje nas nadlog.

2. Mi grešniki spoznamo, * žalili smo
Boga; * o težko yest imamo, * pokoja nam ne
da. * Marija, vsi vsetniki! * pomoči prosimo,
* da grešniki veliki * še milost najdemo.

Slava. Bog Oče večne slave, * vsa hvala
ti, vsa čast! * Ljudem mir volje prave * na
zemlji bodi v last! * Bog Sin, nedolžno jagnje,
* si z Duhom svetim svet: * naj duh tvoj
k nam se nagne, * k češčenju srca vnet.

Evangelje. Bog sam nam oznanuje * življenja srečni pot; * temoto razvetljuje, * nas varje grešnih zmot. * Kristjani! poslušajmo, * to Jezusov je glas, * po njem se vsi ravnajmo, * da bo zveličal nas.

Vera. 1. Spoznam, o Bog nebeški, * da ti si stvarnik moj; * odrešil rod človeški * je Sin edini tvoj. * Svet' Duh pri nas prebiva, * nam učenik poslan; * njegovo milost vživa * na zemlji vsak kristjan.

2. Kar si, o Bog! oznanil, * kar tvoj je Sin učil, * v katoliški cerkvi hranil, * ter za njo kri prelil. * To ver'jem vse resnično, * le Bog! pomoč mi daj, * živeti tud' pravično, * da pridem v sveti raj.

Darovanje. 1. Sprejmi Bog, Oče večni! * od nas prečisti dar, * ga grešniki nesrečni * ti damo na altar * za svoje hudobije, * in celega sveta; * naj nam jih čisto zmije, * nam tvojo milost da.

2. V ponižnosti pošljimo * ta sveti dar v nebo, * Gospod-Boga prosimo, * da mu prijeten bo: * da njemu bo v češčenje, * v zahvalo in na čast, * kristjanom pa v življenje, * in sveti cerkvi v rast.

Svet. 1. Svet, svet, svet Bog nebeški! * oblast imaš nad vse; * ves svet in rod človeški * ti hvalo, čast dajé. * Naj vedno hvaljen

bode, * povikšan in češčen, * ki je za vse narode * na križu bil vmorjen.

2. Vse cerkve poglavarja * se spomni, o Gospod! * vseh škofov in cesarja; * ohrani jih povsod. * Ti vodi vse kristjane, preljubi duš pastir, * da bodo tebi vdane, * jim daj nebeški mir.

Po povzdigovanji. 1. O angeljci hitite, * in pridite z nebes! * nebeški kruh molite, * ni kruh več, Bog je res. * Počutkom vsem telesa * je Jezus tukaj skrit, * naj, vabi nas, v nebesa * ga pridemo častit!

2. O Jezus! ti se vsmili * duš bratov in sestic, * da bodo mir dobili, * odreši jih iz vic. * Pa tudi nam dodeli * po smrti sveti raj, * da bomo ž njimi peli * ti hvalo vekomaj.

3. Naš duh, o Bog! ti poje: * bod češčen Oče ti! * kraljestvo pridi tvoje, * naj se, kar češ, zgodi. * Daj nam kruh, hrano zdravo: * odpusti nam dolgé; * ne vpelji nas v skušnjava, * in reši zlega še.

Sveto obhajilo. 1. Moj Jezus! tebe vžiti * iz srca kopernim, * bojim se k tebi priti, * ker tolikokrat grešim. * Očisti dušo mojo, * zedini se z menoj, * pokaži milost svojo, * naj bodem vedno tvoj.

2. O Jezus! pridi, pridi, * preženi grehov noč, * naj duša moja vidi * ljubezni tvoje

moč. * Ostani vedno v meni, * poživljaj slabega, * z menoj se trdno skleni, * me stori srečnega.

Konec. Zdaj dar smo dokončali, * odpeli čast Bogu; * Očetu darovali * edinega Sinú. * Umrlim, živim sprava * za grehe bode naj, * naj nam bo vsem zastava, * za blažen sveti raj.

5. Mešna pesem. V.

Začetek. 1. Bog! pred tvojim veličastvom * molimo ponižno te; * s svoje milosti bogastvom * ozri se v nas grešnike. * Naj daritev ti dopade, * jagnje je brez madeža, * Jezus vir nebeške gnade, * ki odjemlje greh sveta.

2. Jezusovo zasluženje * nam je grešnim upanje, * in po njem le odpuščenje * tvoja milost nam daje. * Res obilno smo grešili, * te žalili vsaki čas; * ljubi Jezus! ti se vsmili; * vsmili, o Gospod! se nas.

Slava. Čast Bogu na visokosti! * sveto njega je ime, * po stvarjenja širokosti * naj ga vse stvari časté. * Bodi hvaljen, bodi moljen * večni trojedini Bog; * v tvojo večno čast izvoljen * naj ti služi zemlje krog! —

Evangelje. Evangelija resnica, * nas varuje grešnih zmot; * nam je luč, nam je vodnica, * ki nam kaže pravo pot. * Náuk več-

nega življenja * ti, o Jezus! imaš sam; * luč modrosti, razsvetljenja * daješ, o zveličar nam.

Vera. Verujem v Boga Očeta * neba, zemlje stvarnika; * v Sina, odrešnika sveta, * verjem v svetega Duha. * Verjem tudi vse resnice, * ktere Jezus je učil; * če se bom držal resnice, * bom v nebesih ga častil.

Darovanje. 1. Večni Oče vse dobrote! * milo glej na ta altar, * za brezkončne grehov zmote * damo ti prijeten dar. * Kruha svetega in vina * dar ponižno darovan, * ki v Telo bo tvoj'ga Sina * spremenjen, nam v hrano dan.

2. Tudi naše premoženje * naj ti posvečeno bo; * v dar ti damo vse življenje, * svojo dušo in telo. * Dar naš za dolgé človeške * na altar pokladamo, * vir naj milosti nebeške * grešnikom nevrednim bo.

Svet. Z angeljci na glas pojemo! * syeto pesem, o Gospod! * vse češčenje ti dajemo; * svet, svet, svet Bog Sabaot! * Da še bolj goreče vneti, * nam, o Bog, dobrotno daj! * bi ti mogli hvalo peti * tu in tam na vekomaj.

Blagoslovljen. Bodi moljeno, češčeno * rešnje Jezusa Telo! * nam v zveličanje rojeno * in za grehe križano. * Bodi moljena častita * Jezusova rešnja Kri! * ki za greh naš si prelita, * in za grehe vseh ljudi.

Jagnje božje. Mili Jezus! božje jagnje!
 * nosiš grešnikov dolgé; * naj se tvoja milost nagne, * da očisti mi srce, * in se sklenem z vernim duhom * v zakramentu zdaj s teboj; * živi me z nebeškim kruhom, * da bom živ in mrtev tvoj.

Konec. Blagoslovi trojedini * Bog nas z milostno roko! * V greha in skušnjav dolini * varuj svojo množico. * S svojo milostjo ostani * vselej, o Gospod! pri nas; * v smrtni uri ti nas brani, * in odkrij nam svoj obraz.

6. Mešna pesem. VI.

Začetek. 1. Jezus male k sebi kliče; * blagoslovit' otročiče, * nas objeti on želi; * njemu čast in hvalo peli * bomo z mešnikom veseli, * sveto mešo slišali.

2. Jezus, učenik kreposti, * vsmili slabe se mladosti, * in odpusti grehe nam! * Tebi hočemo služiti, * te nikolj več ne žaliti, * bodi vsmiljen grešnikom!

Slava. 1. Večni! tebi hvalo peti, * ljubi mir ljudem želeti, * ki so dobrega srcá; * to je angeljsko veselje, * to so tudi naše želje, * to nam pravo srečo da.

2. Oče! tebe vsel' častiti, * in zaupno te prositi * nas učil je Jezus sam. * Zato

kičemo sirote * tebi, Oče vse dobrote! * bodi vsel' k pomoči nam.

Evangelje. Zvesto hoč' mo poslušati, * v srcu prav premišljevati, * kar nam Jezus govoriš. * Radi hočemo storiti, * pridni in pošteni biti, * kakor nas lepo učiš.

Vera. Za resnico vse imamo, * tvoje nauke vse spoznamo, * ki jih cerkev nas uči. * Daj po veri prav živeti, * enkrat srečno pa umreti * v tvoji sveti milosti.

Darovanje. 1. Kaj bi tebi. Oče! dali, * kaj bi z mešnikom dar'vali? * kar imamo, tvoje je. * Naše djanje in življenje, * vse veselje in trpljenje, * tebi, Oče! damo vse.

2. Bistvo kruha ino vina * Kri, Telo bo tvojga Sina; * daroval se bo za nas. * Oh poglej na revne s'rote, * skaži svoje nam dobrote, * vsmili se nas vsaki čas!

3. Sprejmi. o Gospod! daritev, * bod' povóljna ti molitev, * ki jo zdaj opravljamo. * Čast in hvala tebi bodi, * naj spoznajo vsi narodi. * da mi tebe ljubimo.

Svet. Sveto pesem povzdignimo, * z angeljci se oglasimo: * Sveti, sveti, sveti Bog! * Vsi ljudje naj te spoznajo, * vse stvari ti hvalo dajo, * Oče! sliši glas otrok!

Po povzdigovanji. 1. Klečejoči počastimo * na altarji, in molimo * v zakramentu Je-

zusa. * Mu presrčno hvalo dajmo, * in v ponižnosti spoznajmo * njega pravega Boga.

2. Kakor jagnje na Kalvarji * zdaj daruje na altarji * ljubi Jezus se za nas. * Za vse grehe se daruje, * naša srca omečuje, * sveti pokoj vliva v nas.

3. Jezus zdaj pri nas daruje. * svojo milost podeljuje * nam v podobi kruha skrit. * O, da radi pristopili * in bi vredno ga zavžili * v dušni mir in večni prid.

Obhajilo. 1. Ljubi Jezus! te želimo, * vsi za teboj hrepenimo, * mili Jezus, pridi le! * kjer o Jezus ti prebivaš, * mir, sladkost povsod razlivaš. * bolno zdraviš ti srce.

2. Pridi, Jezus! ti ljubljeni! * grehe vse iz nas preženi, * nas napolni z milostjo. * V dobrem daj nam vedno rasti, * vsaki dan ti bolj dopasti, * in te ljubiti zvestó.

3. Oh ne daj se nam ločiti * kdaj od tebe, in grešiti; * nas na pravo pot ravnaj! * Daj pobožno nam živeti, * v tvoji milosti umreti, * tebe hvalit' vekomaj!

Konec. Jezus! da bi tvoji bili, * s teboj tesno se sklenili, * svoj svet blagoslov nam daj! * In pod tvojim varstvom srečno * nas pripeljay v slavo večno * iz te zemlje v sveti raj!

Po povzdigovanji se tudi poje: Klečejoči tu častimo * na altarji Jezusa, * v zakramentu zdaj molimo * prav'ga, živega Boga.

Odpevek: Hvaljen bodi Jezus ljubi! * ki za nas si križan bil, * in nam sveti raj dobil.

Jagnje božje. Jezus, jagnje na Kalvarji * je umrl za grežnike, * zdaj daruje na altarji * se za grehe naše vse.

Obhajilo. Jezus zdaj pri nas stanuje, * je v podobo kruha skrit; * svojo milost nam daruje, * dušam daje se zavžit'.

Konec. Jezus tvoji hoč' mo biti, * blagoslovi ti nas zdaj; * daj nam srečno k tebi priti * z zemlje v tvoj presrečni raj!

7. Mešna pesem. VII.

Začetek. Z nebes poglej, Bog sabaot! * na prah ino pepel, * ki le po tebi, o Gospod! * živeti je začel. * Ponižno zdaj na tleh leži, * slabosti svoje na taji (slabosti ne taji); * svoj greh objoka in spozna * te pravega Boga.

Slava. Bog Oče! tebi sliši čast * in hvala vekomaj, * ker ti imas čres vse oblast, * svoj sveti mir nam daj! * Da tebi ino Jezusu, * in tudi Duhu svetemu (in Duhu sve-

temu); * veselo bomo služili * v ljubezni bratovski.

Evangelje. Svet evangelij nas učil * je Jezus, božji Sin; * nikar kristjan, da bi tajil * hudobno nja spomin. * Za božji nauk preliti kri * vsi bodimo pripravljeni (mi vsi pripravljeni), * saj nam beseda Jezusa * življenje večno da.

Vera. Mi verjemo v edinosti * le enega Boga, * spoznamo pa osebe tri, * vse bitja enega. * Bog Oče, on je vstaril vse, * Bog Sin nas pa odrešil je (Bog Sin odrešil je); * darove božje milosti * nam sveti Duh deli.

Darovanje. Povzdigni srce, o kristjan! * na božji svet altar, * in z mešnikom daruj skesán * Bogu prijeten dar! * Nebeškemu Očetu zdaj * telo in dušo svojo daj (telo in dušo daj). * Alj dar ponižnega srca * pri Bogu le velja.

2. Za nas je Jezus rojen bil, * vse hudo je prestal, * po svetu hodil in učil, * za nas življenje dal; * na križu zadnjič smrt storil, * je svojo rešjno Kri prelil (je rešjno Kri prelil), * in to se na altarji bo * tud' zdaj obhajalo.

Svet. Krščanska duša! hvalo daj * ne-
skončnemu Bogu, * povzdigni srce v sveti
raj * k Očetu svojemu! * Glej, Jezus je za
tebe vmrl, * nebesa zopet ti odprl (nebesa

i odprl); * poj čast in hvalo mu za to * z vso trumo angeljsko!

Povzdigovanje. Odprimo svoje zdaj oči, * pogledjmo na altar; * kako se čudno spremeni * presvete meše dar. * V podobi kruha belega * molimo Telo Jezusa (molimo Jezusa); * pod vinom pa častimo mi * njegovo rešjno Kri.

Obhajilo. Pogledjmo, jagnje božje tam * ze grehe zadosti, * življenje novo daje nam * zdaj v hrani angeljski. * Kdor Jezusa Telo zavžil, * in rešjno Kri bo vredno pil (in Kri bo vredno pil). * življenje večno on ima * od Sina božjega.

Konec. Dar svete meše je končan, * poslan v sveto nebo, * nebeški blagoslov je dan * za dušo in telo. * Veselo gremo zdaj odtod * na svoje delo, o Gospod (na delo, o Gospod)! * Po smrti nam pa Jezus daj * vsem skupaj sveti raj!

8. Mešna pesem. VIII.

Vstop. 1. Kristjani, pokleknimo * pred večnega Boga, * Očeta počastimo, * ki nas za ljubo ima. * Hvaležno ponoviti, * kar storil božji Sin, * zapoved dopolniti; * „To storite v moj spomin!“

2. Ko nekda na Kalvarji * za vse tam umrl je, * se Jezus na altarji * za nas da-

ruje vse. * Zato se ž njim sklenimo; * srce naj zbrano bo, * Očetu se 'zročimo * v ponižnosti lepó.

Slava. Čast, hvala tebi bodi * neskočno večni Bog! * naj tebe vsi narodi * častijo krog in krog. * Ljubezen, mir ohrani * med nami, o Gospod! * da tvoji volji vdani * te hvalimo povsod.

Evangelje. Ko v rajski je bliščavi * se Jezus spremenil, * je Oče na višavi * na zemljo govoril: * „Le njega poslušajte, * moj ljubi Sin je to; * po njem se vsi ravnajte, * vam vselej dobro bo!“

Vera. Kar Bog nam razodeva, * spoznam in ver'jem vse, * ker Jezus to veleval. * je pisano alj ne: * so moje srčne želje * spolniti cerkve glas; * to moje jo veselje, * ker mati je za nas.

Darovanje. 1. O kaj bi tebi dali? * ker prah smo in pepel, * da k časti bi in hvali * ti, o Gospod! sprejel. * Glej kruha ino vina * se tebi zdaj 'zroči; * kar naj se v tvoj'ga Sina * Teló, Kri spremeni.

2. Očetu dar opravlja * za nas zdaj Jezus sam: * daritev on ponavlja, * kakor na križu tam. * Vse svoje premoženje * postav'mo na altar, * veselje in trpljenje * Bogu zročimo v dar.

Svet. 1. „Bog! sveto, sveto, sveto je * tvoje ime na veke vse“, * angeljski zbor prepeva. * „Nebo in zemlja polna sta * časti in hvale Večnega“, naj z naših ust odmeva.

2. Hvalimo te, Bog sabaot, * poln večne slave si, Gospod, * pozdravljen srčno bodi! * Očeta te in Jezusa * in zraven Duha svetega * naj hval'jo vsi narodi!

Povzdigovanje. 1. Oh, pogledjte! kak' preleva * Jezus kri, na križ pribit: * iz ljubezni zdaj prebiva * tu v podobi kruha skrit. * Nja ljubezni prevelike * konca glej in kraja ni; * on je trta, mi mladike, * milost svojo nam deli.

2. Ljubeznjivo nas on kliče, * da bi hotli k njemu prit', * kakor svoje otročiče * nas želi on poživiti. * Vse težave mu zročimo, * milostljiv je on, naš Bog; * s čistim srcem pristopimo, * molimo ga vsi okrog.

Obhajilo. 1. Pogledjte! kak' daruje * nedolžno jagnje se; * naše dolgé plačuje, * in naša sprava je. * Nam daje se zavžiti * v Telesu rešnjemu, * če z nami se združiti * k življenju večnemu.

2, O Jezus! k tebi priti * mi srce hrepeni, * pa tebe zdaj zavžiti * zadosti vredno ni. * Dopolni moje želje, * da v duhu prejemem te; ti moje si veselje * in vse zaupanje!

Sklep. Daritev svete maše, * o Bog, storjena je; * molitve vsliši naše, * dobrotno vsmili se! * Podeli vse dobrote, * ki jih potrebni smo! * in vodi nas na pote, * ki peljejo v nebo!

9. Mešna pesem. IX.

Pristop. Oče večni v visokosti! * k tebi zdaj se bližamo. * svoje grehe in slabosti * srčno obžalujemo. * Grešnikov se nas usmili, * spreobrne nam srcé, * da bi zvesto te ljubili, * žalovali za dolgé.

Slava. Slava bod' Bogu v višavi * in na zemlji mir ljudem! * naj se zлива po širjavi * milost božja vsem stvarém! * Tebi, jagnje, Sin Očeta, * ki odjemlješ greh svetá, * poje vsaka duša vneta * slavo večno iz srcá.

Evangelje. Tvoja milost je prižgala * prave vere svetlo luč, * pot v nebеса pokazala, * dala nam resnice ključ. * Daj nam, Bog! tako živeti, * kakor evangelj uči, * v sveti veri daj umreti, * večno se zveličati.

Vera. Bog nebeški! vsi spoznamo, * da si stvarnik vseh reči, * mi Očeta te imamo, * ki dobrote vse deli. * Ti poslal nam rešenika — * Sina si v zveličanje, * Duha dal nam tolažnika, * ki vso milost nam daje.

Darovanje. Vzemi, Oče! dare v slavo; *
 ki jih tu darujemo! * milost in za grehe spravo
 * z njimi tebe prosimo. * Tvoja zarja naj ob-
 seva * djanja našega stezé, * in za dobro
 naj ogreva * oslABLJENO nam srcé.

Svet. Sveti, svetí, večno sveti * si o tro-
 jedini Bog! * Tvojo slavo vedno vneti * poje
 naj vesoljni krog! * Vsaka stvar naj poje
 vdana * tvojo čast na vse moči, * večna slava
 in „hosana“ * naj povsod se ti glasi!

Po povzdigovanji. Bodi hvaljeno, češ-
 čeno * sveto rešnje nam Telo; * iz Marije
 si rojeno, * bilo za nas križano! * Bodi ve-
 komaj češčena * draga, sveta rešjna Kri, * za
 pregrehe pretočena, — * vir ljubezni več-
 ne si.

Jagnje božje. Jagnje božje, Jezus mili,
 * ti dobrote večne vir, * ti se vbogih nas
 usmili, * daj nam svoj preljubi mir! * Mi-
 lostljivo nas ohrani, * tvojo pot da hodimo.
 * in da enkrat srečno zbrani * k tebi v raj
 se snidemo.

Povživanje. O Gospod, ti kruh si pravi,
 * ki življenje, moč ima, * ti nam bolne duše
 zdravi, * vodi v kraj zveličanja! * Pridi Jezus,
 v srca naša, * sebi jih prestvari vse, * bodi
 naša dušna paša, * vsa ljubezen, upanje.

Sklep. Blagoslovi, Oče mili, * našega življenja dni! * Božji Sin, ti se usmili, * da pobožno vzak živi! * Blagoslovi Duh nas sveti, * grej nas tvoj'ga ognja kres, * daj nam srečno vsem dospeti * k tebi v blagi dom nebes.

10. Mešna pesem X.

Pristop. Ozri z nebes se v milosti, * Bog Oče, na altar, * durujemo v ponižnosti * ti dopadljivi dar! * Usmili se, grešili smo, * pa srčno obžalujemo; * presveta Jezusova Kri * nam grehe naše vse izmij!

Slava. Češčén bod' na višavi, * o trojedini Bog! * odmeva v tvoji slavi * naj vedno zemlje krog! Človeštvo vse naj služi * imenu tvojemu, * z angeljci glase druží * v čast večnemu Bogu!

Evangelje. Nam cerkev oznanuje * svet evangelijum, * luč, ktera razsvetljuje * s svetlobo rajsko um. * Povsod naj luč ta sije * preganja temo zmot, * nevernim vsem odkrije * življenja pravo pot.

Vera. Gospod, ponižno vsi spoznamo * ti vsega si sveta vladar! * Dobrote vse, ki jih imamo, * le tvoje milosti so dar. * Verujemo v božjega Sina * in milost svetega Duha. * katoliška cerkev je edina * od Jezusa postavljena.

Darovanje. Ozri, Bog, milostjivo * se na daritev to! * Ponižno, zaupljivo ti jo pri-
našamo. * Dar kruha se in vina * skrivnostno
spremeni * v Telo božjega Sina * in pravo
rešnjo Kri.

Svet. O sveti, sveti, sveti! * je Bog, nebes
Gospod; * z angeljci poje „sveti“ * naj ves
človeški rod. * Naj čast in slava bode * se
pela vekomaj! * Osreči vse narode * spoz-
nanje božje naj!

Po povzdigovanji. Zdaj moli srečni rod
človeški, * zdaj sveti milosti se žar, * stvar-
jenja Bog in kralj nebeški * se je ponižal
na altar. * Med nami v cerkvi zdaj on biva,
* ne vidijo sicer oči, * spričuje pa nam vera
živa * skrivnost to, ktera se godi.

Sv. obhajilo. O Jezus! duša moja * za-
vžiti te želi, * me vabi milost tvoja, * pa greh
moj me teži. * Odrešenik presveti, * očisti
greha nas! * daj vredno te sprejeti, * ko pride
smrti čas.

11. K povzdigovanju. I.

1. Zdaj bomo videli * Boga resničnega, *
v podobi kruhovi * Jezusa pravega. * Kruh
je on angelov, * hrana popotnikov, * in živi
studenec rešnja Kri.

2. O Jezus vsmiljeni, * ti si zveličar naš!
 * skoz svojo rešnjo Kri * nam odpuščenje
 daš. * Kakor obljubil si, * tako se spremeni
 * kruh ino vino v meso in Kri.

3. Vid'li smo Jezusa * Boga resničnega,
 * človeka in Boga * v podobi skritega. * Vzdigni
 srce kristjan, * in moli vsaki dan * sveto,
 presveto rešnje Telo!

12. K povzdigovanju II.

1. Svoje srcé povzdignimo * zdaj k več-
 nemu Bogu; * častimo ino hvalimo * sveto
 rešnje Telo. * V podobi kruha belega * iz
 vsega srca svojega * dajajmo hvalo Jezusu, *
 tu pričujočemu.

2. Premisli, grešni človek ti, * kaj Je-
 zus je prestal, * za te v potrpežljivosti * se
 voljno v smrt podal. * Do smrti je pokoren
 bil, * do zadnje kaplje kri preлил, * da tebe
 bi zgubljenega * zveličal grešnika.

3. 'Z ljubezni je postavil nam * ta sveti
 zakrament, * ko pri večerji zadnji tam * je
 storil testament. * Zdaj Jezus tukaj sam živi,
 * nam svoje milosti deli, * v podobi hruha
 belega * se dušam vžiti da.

4. V ponižnosti klečimo zdaj, * o Jezus,
 pred tebo, * za milosti častimo naj * te z vso

hvaležnostjo. * Le tebi zvesto služiti * mi hočemo vse žive dni; * ko bomo pa ločili se, * daj nam zveličanje!

13. Medmešna.

1. Verni kristjani! poklenimo zdaj, * že se odpira nam blaženi raj; * Jezus daruje se vsem za zveličanje * v mešni daritvi sedaj.

2. Človek! daruj mu ti svoje srce, * milosti prosi za svoje dolgé; * moli brez néhanja tukaj zveličarja, * ki se daruje za te.

3. Mešnik zdaj molijo srčno lepó, * za nas darujejo rešnje Telo; * Jezusa rešnja Kri — vera nas to uči * — grehe nam zbri-sala bo.

4. Jezus podpiraj v življenju ti nas, * žalost, nadlogo polajšaj vsak čas; * ko nas vse zapusti, k sebi nas vzemi ti * svoj nam pokaži obraz.

5. Vedno zalivaj gorečnosti cvet, * da nas ne skvari popačeni svet; * lilja nedolžnosti, prave spokornosti * naj se razcvetate spet.

6. Ko pa zaspalo bo naše telo, * ko bomo vzeli od sveta slovo, * k večni večerji nas sprejmi vse tisti čas, * vzemi nas v sveto nebo!

14. Blagoslovna. I.

1. Častimo te, kruh živi angeljski! * Ti pravi človek skup, ino Bog nebeški. * Sveti, sveti, sveti, * sveti, črez vse sveti * Jezus Kristus najsvetejši * v svetem rešnjem Telesi! *Po nekterih krajih pojó:* Sveto, sveto, sveto. * sveto, čez vse sveto * Jezusovo je Telo * v zakramentu moljeno.

2. Nikdar nas ne zapusti, * o Jezus vir sladkosti, * zlasti pa posljedni čas * bodi Jezus, ti pri nas! * Častito vsak čas bodi * presladko ime Jezus. * ino ime Marija!

Po drugih krajih se poje: Ne zapusti nas nikdar, * o Jezus naš zveličar! * ne zapusti nas nikdar!

15. Blagoslovna. II.

1. Ponižno počastimo * presveti zakrament; * hvaležno vsi molimo * ta večni testament.

2. Pomagaj, Jezus mili, * nam zdaj in vekomaj! * Nas vsliši v vsaki sili * svoj blagoslov nam daj.

3. Rosi naj milost tvoja * na ves ubožni svet, * da pride do pokoja, * ter bo ljubezni vnet!

16. Blagoslovna. III.

1. Vsi ponižno počastimo, * in molimo Jezusa, * 'z ysega srca zahvalimo * svojega zveličarja; * srce roke povzdignimo, * naj svet blagoslov nam da.

2. Večnemu Očetu hvala, * hvala Sinu božjemu, * naj bi se spodobna dala * tudi Duhu svetemu! * Hvalo vsaka stvar dajala * Bogu trojedinemu.

17. Blagoslovna. IV.

1. Nizko se zdaj priklonimo, * klečejoči počastimo * v podobi kruha belega * nam pričujočega Boga, * to božje jagnje, Jezusa.

2. Pojmo sveto, sveto, sveto * sveto je, črez vse je vseto * preblaženo rešjne Telo, * ki nas bo blagoslovilo, * oh bodi vselej hvaljeno. (*Tukaj se utihne in blagoslovi.*)

3. Jezus naš ti naj sladkejši! * dobrotljiv in naj svetejši! * se ti priporočimo zdaj, * ostani pri nas vekomaj, * pripeljaj nas v svoj sveti raj.

K drugemu blagoslovu.

4. Božja mana bo rosila, * blagoslov nam ponovila; * in milost naš'ga Jezusa, * edino-trojnega Boga * nebeške dare dušam da.

5. Pojmo sveto, sveto, sveto, * sveto je, čez vse je sveto * preblaženo rešnje Telo, * spet nas bo blagoslovilo, * oh bodi vselej hvaljeno! (*Tukaj se utihne in blagoslovi.*)

6. Jezus naš ti najsladkejši! itd.

18. Blagoslovna. V.

1. Pripognimo se kristjani * pred sveto rešnje Telo; * vsi zapojmo skupaj zbrani * čast in hvalo Jezusu: * Sveto, sveto, čez vse sveto; * Jezusa rešnje Telo * našega zveličarja. *Ali pa:* Rešnje Telo Jezusa * našega zveličarja.

2. Za svet blagoslov prosimo, * Jezus blagoslovi nas! * K tebi roke vsi držimo, * vsliši naše prošnje glas! * Sveto, sveto itd.

3. Kedar bode nam umreti, * Jezus, ne zapusti nas! * Daj nam vredno še prejeti * tvoje Telo zadnji čas! Sveto, sveto itd.

4. O Marija, tolažnica! * k tebi pribеžimo zdaj; * bodi naša pomočnica, * svojo roko nam podaj! * V smrtni uri nam pomagaj * naše revne duše spremljaj, * in nam sprosi sveti raj.

19. Blagoslovna. VI.

1. Vsi ponižno počastimo * v zakramentu Jezusa, * na kolenih zdaj molimo * našega

zveličarja. * Na altarji on stanuje, * če ga ravno videt' ni; * živa vera nam spričuje, * kar ne vidijo oči, * da v tem kruhu on živi.

2. K tvoji časti čemo peti, * sliši Jezus, ti naš glas; * daj svoj blagoslov nam sveti, * Jezus blagoslovi nas! (*Tukaj se utihne in blagoslovi*). Daj, da blagoslova srečno * vsi deležni bodemo, * ino tebe nekdam večno * vsi vkup uživati pridemo * v tvoje sveto kraljestvo.

3. Vse stvari te naj častijo, * Oče večne milosti! * Hvalo Sinu naj slovijo, * slava Duhu naj doni. * Tebi, Jezus, izročimo * svojo dušo in telo; * v tvoji milosti živimo, * v milosti naj vmerjemo, * pridemo v sveto nebo.

20. Blagoslovna. VII.

1. Naj svetejši! tebe počastimo * in ponižno se priporočimo; * vsliši svoje ljudstvo Jezus vsmiljeni! * ki pred teboj zdaj kleči.

2. Blagoslovi, Jezus, pričujoče, * pred teboj ponižno klečejoče; * milostljivi Jezus, nam vsem vkupej zdaj * blagoslov svoj sveti daj.

3. Zdaj smo sveti blagoslov prejeli, * pojmo hvalo Jezusu veseli; * ljubi Jezus, bodi vselej ti pri nas * zdaj ino poslednji čas!

21. Blagoslovna. VIII.

1. Pred Jezusa ponižno pokleknimo, * zveličarja pobožno počastimo, * ki v zakraméntu svetem tu živi, * kar žiya vera nas uči.

2. Zapijmo sveto, sveto, črez vse sveto, * k naj večji časti vernim razodeto * je Jezusa sveto rešnje Telo, * ki nas bo blagoslovilo.

4. Oh bodi večno hvaljeno, češčeno, * v pobožnosti ponižno izrečeno * presveto Jezusa rešnje Telo, * bod' nam popotnica v nebo!

22. Blagoslovna. IX.

1. Slavo Večnemu zapeti, * počastiti Jezusa, * mora srce nam goreti * pred obličjem Večnega. * Kakor sveče zdaj gorijo, * naj goreče srce bo; * zvonijo lepo naj zvonijo, * orgle z nami pojejo.

2. Sveto, sveto vsi zapojmo. * sveto Jezusa Telo; * s svetim glasom povzdignimo * roke in srce v nebo. * Blagoslovi Jezus ljubi * čredo ljubljenih ovčic; * oh njenega ne zgubi * svojih bratov in sestic! (*Tukaj se utihne in blagoslovi*).

Po prvem blagoslovu.

3. Čast in hvala vselej bodi * trojedine-mu Bogu! * Naj razširja se povsodi * čast

Vsegamogočnemu. * Naj Očeta vsi spoznajo, *
in tud' Sina božjega, * svet'mu Duhu hvalo
dajo * ljudstva celega sveta.

Po drugem blagoslovu.

4. Kedar bomo se ločili, * vzeli od sveta
slovo, * da bi k tebi se vrnili, * daj nam
Bog, v sveto nebo! * Tam ti bomo 'hvalo peli
* s vsemi svet'mi angelji, * pri Očetu tam
veseli, * vekomaj prebivali.

23. Blagoslovna. X.

1. Oj hvalimo in molimo * sveto Telo
Jezusa, * sveto rešnjo Kri častimo * našega
zveličarja. * Sveto, sveto, čez vse sveto *
Jezusa Kri in Telo.

2. To je pravi Kruh nebeški, * prava
sveta rešnja Kri, * blagoslovi rod človeški * mi-
lost v naša srca vlij! * Sveto, sveto itd.

3. Živi, Jezus, s svojim kruhom * svojo
čredo ljubljeno, * vladaj ljudstvo s svojim
duhom, * naj ti vredno služimo. * Sveto,
sveto itd.

24. Blagoslovna. XI.

1. Roke, srce povzdignimo, * klečejoči
počastimo * Jezusa rešnje Telo, * ki nas bla-
goslov'lo bo.

2. Ljubi Jezus, blagoslovi! * s svojo gnado nas prenovi, * naj živimo vsi tako, * da ti čast in hvala bo. (*Tukaj se utihne.*)

2. Kedar bomo se ločili, * vse posvetno zapustili; * Jezus k sebi tisti čas * s tega sveta vzemi nas!

K drugemu blagoslovu.

4. Preden se od tod podamo, * božjo službo dokončamo, * še iz srca celega * počastimo Jezusa.

5. Stegni, Jezus, roke svoje, * blagoslovi verne tvoje, * milost svojo nam podaj, * daj nam priti v sveti raj! (*Tukaj se utihne.*)

6. Jezus, ti si vinska trta, * polna milosti odprta; * mi mladike tvoje smo, * ki na tebi rastemo.

7. O Marija, ti devica, * bodi naša pomočnica, * zdaj ino poslednji čas * prosi ti Boga za nas!

25. Blagoslovna. XII.

1. Ponižno na kolena pademo, * iz srca pesem ysi povzdignemo: * Syeto, sveto, sveto, * sveto, črez vse sveto, * Jezusa rešnje Telo * bodi vselej hvaljeno!

2. O ljubi Jezus, milo nas poglej, * in sveti blagoslov vsem vernim daj! * Sveto, sveto itd.

3. In kedar enkrat v večnost pojdemo, *
dodeli nam, da vredno prejmemo * sveto,
sveto, sveto, * sveto, črez vse sveto * Jezusa
rešnje Telo * za popotnico v nebo.

26. Blagoslovna. XIII.

1. Počastimo in molimo * najsvetejši
zakrament; * k novemu se obrnimo, * proč
je stari testament. * Kar z rokami se prejeti,
* videti z očmi ne da, * gledamo (gledamo)
v duhu živega Boga.

2. Iz ljubezni in dobrote * Jezus v sredi
nas živi, * blagosloviti sirote * v zakramentu
nas želi. * Toraj, Jezus blagoslovi * nas, te
milo prosimo: * Vsliši nas (vsaki čas), Jezus
blagoslovi nas! *Tukaj se utihne in blagoslovi.*

3. Hvalimo Boga Očeta * ino Sina Je-
zusa * čast in hvala bodi peta * sver'mu
Duhu vekoma; * kakor od začetka bila, *
naj na večne čase bo * večna čast (večna
čast) trojedinemu Bogu!

27. Blagoslovna. XIV.

1. O Jezus, tebe zdaj moliti * v podobi
kruha belega, * tvoj sveti blagoslov dobiti *
želimo 'z srca celega.

2. Gospod, ti naše prošnje vsliši, * čuj naš'ga petja mili glas; * vse zbrane v tvoji božji hiši, * o Jezus, blagoslovi nas!

3. Svoj sveti blagoslov ohrani, * vse dobro nam storiti daj, * in vsega hudega nas brani, * pomagaj nam vsem v sveti raj!

28. Blagoslovna. XV.

1. Hvalimo te, prečudno skriti Bog, * in pros'mo te, obvaruj nas nadlog! * Sveti, sveti, sveti, * sveti, črez vse sveti! * Vse te hvali naj na glas * v zakramentu vsaki čas.

2. Oh blagoslovi nas in vse blago, * da te veselo vsak čas hvalimo. * Sveti, sveti itd.

29. Blagoslovna. XVI.

1. Glasno zapojmo, čast povzdigujmo, * Jezus je v belem kruhu prikrit * pred nas postavljen, vselej pripravljen, * ovčice svoje blagoslovit'. * Sveto, sveto, črez vse je sveto; * Jezusa rešnja Kri ino Telo.

2. Roke sklenimo, s srca zdihnimo: * vsmili se Jezus, zveličar naš! * Teb' se zročimo in te prosimo. * da nam svoj sveti blagoslov daš. * Sveto, sveto itd.

3. Zadnjič vsi skupaj recimo tukaj: * Jezus, vsa hvala tebi naj bo! * Enkrat dodeli,

da bi veseli * vekomaj peli ravno tako: *
Sveto, sveto itd.

30. Po službi božji za slovo. I.

1. Oj vsmiljeni Jezus! jaz ljubim tebe, *
goreče do tebe je moje srce; * jaz ljubim
tebe, * ker ljubiš mene, * iz celega srca jaz
ljubim tebe.

2. Pred tvoj'mi nogami jaz grešnik kle-
čim, * sem večkrat greh storil, poboljšat' želim.
* Te prosim lepo, * ko vmerje telo, * da
vzemeš, moj Jezus, mi dušo v nebo!

31. Po službi božji za slovo. II.

1. Pohvaljen bodi Jezus ti, * ki rojen iz
device si. * Z Očetom tebe hval'mo zdaj, *
in s svetim Duhom vekomaj.

2. Marija, mati milosti, * pod plajšč svoj
sveti nas zakrij. * Ti naše si zaupanje, * v
nebesa nas pripeljaj vse.

3. Svetniki, vi izvoljeni, * dobrotljivi
prijatelji, * z nebes podajte nam roke, * v
nebesa nam pomagajte!

32. K predigi. I.

1. V Očeta ino Sina * in Duha svetega, *
v časti tega imena * častimo mi Boga. * Mo-

litev ta je sveta, * s katero je učil * Kristus
častit Očeta, * in nam jo naročil.

2. Oče naš! ki v nebesih * kraljuješ
vekomaj, * na dušah in telesih * svoj blago-
slov nam daj. * Vsel' bodi posvečeno * tvoje
sveto ime; * svetejše ni nobeno, * kakor to
tvoje je.

3. Tvoje kraljestvo pridi * po naši smrti
k nam; * tvoja volja se 'zidi * na zemlji
kakor tam. * Daj nam vsakdanj'ga kruha * za
dušo, za telo; * pošlji nam svet'ga Duha, *
ga blagoslovil bo.

4. Odpusti, mi želimo, * vse naše grehe
nam, * kakor mi odpustimo * vsem svojim
dolžnikom. * Ne vpeljay nas v skušnjava, *
od zlega reši nas, * in daj nam misel pravo,
* te ljubiti vsaki čas.

33. K predigi. II.

1. Oče naš, ki v nebesih si, * na zemlji in
povsodi; * tvoje ime po vrednosti * vsel'
posvečeno bodi! * Pridi kraljestvo tvoje k
nam, * se tvoja volja 'zidi * na zemlji, kot v
nebesih tam, * teb' k časti, nam pa k pridi.

2. Vsakdanj'ga kruha, pros'mo te, * daj
Bog otrokom svojim. * Odpusti naše nam
dolgé, * kot mi dolžnikom svojim. * Varuj
skušnjav nas vsaki čas, * ne pusti nas gre-

šiti; * od vsega zlega reši nas, * in daj nam
k tebi priti.

34. K predigi o praznikih Marijinih. I.

1. Marijo angelj počasti: * „Marija si
češčena! * Med vsemi polna milosti. * tak
srečna ni nobena. * Gospod je s teboj, bla-
žena * med vsemi si ženami: * o mati
Sina božjega, * Marija bodi z nami!“

2. Presrečno tvoje je telo, * si Jezusa
rodila, * ki tebe vslišal vselej bo, * karkolj
ga boš prosila. * Marija prosi ti za nas. *
da srečno tu živimo, * in kedar pride zadnji
čas, * se tamkaj veselimo.

35. K predigi o praznikih Marijinih. II.

1. O Marija, bodi, češčena! * polna milosti.
dobrot; * ti podobna ni nobena, * Bog je s
s teboj, tvoj Gospod.

2. Blažena si med ženami, * blažen tvoj
presveti sad: * Jezus Kristus. sam Bog z
nami, * nam začetnik božjih gnad.

3. Prosi sveta božja Mati * za nas greš-
nike Boga, * da nam njega da spoznati * in
ljubiti iz srca.

4. Grešnim milost, spokorjenja * sprosi
vsem, Marija, zdaj; * slednjo uro pa življenja
* sprosi nam nebeški raj!

36. Angeljsko česčenje.

1. Je angelj Mariji * česčenje prinesel,
* boš Sina spočela * od svet'ga Duha.

Odpevek: O sveta Marija, * le prosi za
nas, * da hudi sovražnik * ne pride do nas.

2. Marija je rekla; * Sem dekla Gospoda;
* po tvoji besedi * se naj mi zgodi! * O sveta
Marija itd.

3. In sveta Beseda * je meso postala, *
med nami prebiva, * ji Jezus ime. * O sveta
Marija itd.

37. Postna k predigi.

1. Sem, sem, o grešnik pridi! * poglej
zveličarja, * na strašnem lesu križa * za te
razpetega. * Njegovo sveto lice, * premisli,
o kristjan! * ni skoro več poznati, * je polno
britkih ran.

2. Od nog do vrha glave * je z ranami
pokrit, * ne vidiš kože zdrave, * vsak ud ima
razbit. * Le tvoji grehi krivi * so vseh teh
bolečin, * za tebe dolg plačuje * na križu
božji Sin.

3. Glej! Jezus glavo nagne, * umerje za
ljudi, * ko v strašnih mukah dušo * Očetu
izroči. * Zdaj se vsa zemlja trese, * in solnce
luč zgubi; * nad Jezusovo smrtjo * strmijo
vse stvari.

4. Alj s križa luč življenja * prisveti nam lepo, * in zdaj naj veči grešnik, * če hoče, gre v nebó. * Še na me, Jezus mili! * iz tvojih svetih ran * žar milosti naj sije * na strašni sodnji dan.

38. Pred krščanskim naukom.

1. Čujte, čujte, o kristjani! * slišite veseli glas, * poslušajte tukaj zbrani, * ljubi Jezus kliče nas. * Z nami hoče govoriti * od kraljestva božjega, * po namestniku učiti * nas življenja večnega.

2. Ljubi Jezus! le govori, * ti življenje večno 'maš; pa tud' zemljo plodno stori, * blagoslovi, kar nam daš. * Kakor rosa suho zemljo, * dušo nauk naj napoji, * in jo k večnemu življenju * zopet novo oživi.

3. Oveti Duh, ti oče luči, * črez vse verne se razlij! * nas po učeniku uči, * geni srca vseh ljudi. * O da zvesto bi hranili * Jezusa veseli glas! * vse, kar bomo ga prosili, * bode Jezus vslišal nas.

39. Po krščanskem nauku.

1. Srečen, srečen, kdor ohrani, * kar nas Jezus je učil, * vsega hudega se brani, * pred katerim je svaril; * vir življenja večnega * so besede Jezusa.

2. Učenosti, tovaršice, * nam življenje
slajšajo; * in čednosti, tolažnice * nam trp-
ljenje lajšajo; * nas učijo prav živet', * ino
nekdaj srečno vmret'.

3. Čast, lepota in bogastvo, * vse le
kratek čas trpi; * vse posvetno veličastvo *
v prah, pepel se spremeni. * Prešla zemlja
bo, nebo, — * nauki pa ostanejo.

40. Adventna. I.

1. Vi, oblaki, ga rosite! * ino zemlja
naj ga da! * Vé nebesa nam pošljite * skor'
zveličarja sveta! * Milo so ljudje zdih'vali, *
v greh in temi ječali; * Bog je bil
zemljo preklel, * greh nebo človeku vzel.

2. Oče se nebeški vsmili, * vidi toljko
belečin; * da bi se ljudje rešili, * se ponudi
božji Sin. * D'vico Gabriel pozdravi, * in
Marija čista pravi: * „Glej, pokorno je srcé,
* kar Gospod mi zapové.“

3. Zgodba sveta in vesela! * nam od-
klene vsem nebo: * glej, devica je spočela,
* in Beseda je meso! * Pred Gospoda po-
kleknimo, * se za milost zahvalimo; * blagor
tebi, grešni svet! * Jezus pride greh odvzet.

4. Bratje! dosti že je spanja, * glas ne-
beški kliče nas, * dan se bliža, noč odganja
* zdaj prihaja srečni čas. * Vsi odvrzimo hu-

dobo, * pa oblecimo svetlobo, * da preide greha noč, * in nas vodi božja moč.

5. Ne živimo več pregrešno, * svet apostol nas uči, * ne nečisto, ne požrešno, * nevošljivost naj beži; * naj se vsak pred njim poniža, * čegar prihod se nam bliža, * da prav s čistim srcem vsak * bo Mesiju bolj enak.

6. O zveličar! pridi skoraj, * da se spolni, kar želim, * in prinesi moč od zgoraj, * da se čisto spokorim; * ti prinesi mir nebeški, da ga vživa duh človeški; * daj, da pridem sodnji dan * k ovcam tje na desno stran!

41. Adventna. II.

1. Poslan je angelj Gabriel * od Boga na ta svet * k brezmadežni devici * tje v mesto Nacaret.

2. K devici zaročeni * sè svetim Jožefom, * iz Davidove hiše, * Marija z imenom.

3. K Mariji angelj pride, * in tako govori: „Češčena si Marija! * vsa polna milosti.“

4. Marija se prestraši * češčenja božjega, * in v srcu premišljuje * besede angelja.

5. Mariji angelj pravi: * „Nikar se ti ne boj, * ker milost si dobila, * Gospod Bog je s teboj.“

6. „Poglej, ti boš spočela * od Duha svetega, * in Sina boš rodila * z imenom Jezusa.“

7. „Brez moža boš spočela, * brez vsega madeža, * ki ga nebo in zemlja * obseč' ne moreta.“

8. Marija vsa ponižna * se nizko prikloni, * in pravi: „Naj se 'zide * po božji volji mi.“

9. „Poglej, pokorna dekla * sem svojega Boga, * v njegovo milost upam * iz celega srca.“

10 Tako 'zročil je angelj * in vzel od nje slovó; * vesel se je povrnil * k Bogu nazaj v nebó.

11. Marija, mati božja, * prosi Boga za nas, * da njega milost z nami * ostane večni čas.

42. Adventna. III.

1. Marija, bod' češčena * danica juterna! * prelepa, razsvetljena * mati zveličarja! * Brez vsega madeža * ti bodeš porodila * nam Sina božjega.

2. Od božje visokosti * arhangelj je poslan, * k devici greha prosti. * Gabriel imen'van. * On tako govori: * „Češčena si Marija, * vsa polna milosti!“

3. Marija razumela * besed njegovih ni, * zato pa je želela, * naj ji odgovori. * „Ma-

rija se ne boj! * glej ti si milost našla, * svet Duh je ženin tvoj.“

4. „Bog hoče, da spočela * v telesu svojem zdaj, * in Sina boš imela, * ime mu Jezus daj! * Glej Sin Najvikšega * kraljeval bo na tronu * očeta Davida.“

5. Kak bo se to zgodilo, * ker ne spoznam moža? * „Vse bo se dopolnilo,“ * odgovor angelj da. * „Obsenčil tebe bo * svet Duh, da porodilo * deviško bo telo.“

6. „Glej mati že postala * Elizabeta je, * ki je imenovala * nerodovitna se. * Saj, nemogoča ni * pri Bogu reč nobena, * kar hoče, se zgodi.“

7. Na to Marija rekla: * „Naj meni se zgodi; * Gospodova sem dekla, * kar on z menoj stori.“ * Vesel še angelj zdaj * pozdravi njo, in nese odgovor v sveti raj.

8. Se odprejo nebesa, * Sin božji gre na svet, * 'z Marij'nega telesa * telo si hoče vzeti; * se trudit' in trpet', * za grešni rod človeški * na lesu križa vmreti'.

9. O božja porodnica, * prelep deviški cvet! * Daj nam devic Devica, * ti pesem slave pet'! * Kdar pa nam vmreti bo, * pomagaj, o Marija! * da pridemo v nebo.

43. Adventna. IV.

1. Dopolni se obljube čas, * človeški rod rešiti; * usmili Bog se grešnih nas, * sam hoče k revam priti.

2. Poslan je angelj od Boga * k Mariji čisti d'vici, * nevesti svetega Duha, * in božji porodnici.

3. Jo Gabriel nagovori, * z nebeškim glasom pravi: * „Češčena si Marija ti!“ * jo počasti, pozdravi.

4. „Nebeške milosti darov * si polna, ti presrečna! * s teboj jo Bog in duh njegov, * njegova milost večna.“

5. „Nikar, Marija! se ne boj, * glej, mati boš postala. * in božji Sin bo porod tvoj, * ime mu Jezus dala.“

6. „In sedež kralja Davida * mu bo Gospod odločil, * kraljestvo v hiši Jakoba * na vekomaj izročil.“

7. „Ne prašaj vstrašena: kako * se more to zgoditi? * Bog z Duha svetega močjo * te hoče napolniti.“

8. „Ker dekla sem Gospodova,“ * Marija zgovorila, * „se zgodi, kar je večnega * modrost z menoj sklenila.“

9. In glej! Beseda, božji Sin * je zdaj meso postala, * nas rešit z greha globočin, * med nami prebivala.

10. Zatorej pred zveličarja * ponižno pokleknimo * da nas je prišel rešit, ga * pri srčno zahvalimo!

44. Adventna. V.

1. Vso zemljo tema krije, * in spiyo rožice; * alj cerkev v čast Marije * obhaja svitnice (zornice): * stoterne slave glas * pred sedežem Marije * doni adventni čas.

2. Ko zlato solnce, sije * Marijin svet altar, * za vencem venec vije * se lučic svitli žar; * alj krasnejša Gospa * si mati in devica * brez vsega madeža!

3. Kedar ko strune glasne * pozvanja prelepo, * Mariji pesmi krasne * po cerkvi zapojó, * iz src nebeški glas * doni, o sveta mati! * le prosi ti za nas!

4. O pojte vsi jeziki, * kar Gabriel je pel, * Mariji vsi svetniki * glas vzdignite vesel: * „Češčena vekomaj, * glej Sina boš rodila, * ime mu Jezus daj!“

5. Na tvoje privoljenje * je božji Sin spočet, * da nam bi dal življenje, * odrešil grešni svet. * Oh blažena si res, * Marija božja mati, * kraljica vseh nebes!

6. O svitnic meše zlate! * pozdravljam vas lepó, * občutljeje „rorate“ * mi rajske zbu-

jajo. * Bog daj, da bi vesel, * Marija! v svetem raju * ti večno slavo pel!

45. Sveti večer.

1. Vstanite, o bratje! nebo se žari, * svetloba po noči, o kaj se godi?

2. O zemlja presrečna veseli se zdaj, * iz neba se bliža nebeški ti raj.

3. Nakviško pastirci! presrečni je čas, * Gospod iz višine se bliža do nas.

4. Tam v hlevecu revnem se dete rodi, * Mesija, ki davno ga svet poželi.

5. Zatoraj, o zemlja! veseli se zdaj, * iz neba se bliža nebeški ti raj!

46. Božična. I.

1. Kar je že dolgo želel svet, * nicoj se dopolnuje; * Odrešenik, Marije cvet, * do nas se ponižuje; * pastirjem angelji pojó, * veselje prinesejo; * zveličar prišel na zemljo, * zato mu čast dajejo.

2. On, Bog, ima črez vse oblast, * pa vendar, glej ljubezni! * zakril je z mesom svojo čast, * ozdravit' nas bolezní. * Nebesa vsa so njegov dom, * pa hoče v jasle priti: * da jaz prevzeten več ne bom, * me mora to učiti.

3. Le greh Adamov ino moj * ga je na zemljo spravil; * odrešit' svet, se je nicoj *

med grešnike postavil. * Iz srca z angeli
bom pel; * „Bogu čast po višavah!“ * da nas
je grešnike sprejel, * zveselil v vseh težavah.

4. O Jezus, moj odrešenik! * srce ti
hvalo poje, * in preden si srdit sodnik, *
poslušaj prošnje moje; * s pastirci pred teboj
klečim, * da me ne boš pogubil; * le tebe
ljubiti želim, * ker si me ti pred ljubil.

5. Za me si se nicoj rodil, * in hočeš za
me v mreti; * o daj, da več ne bom grešil, *
mi sveto daj živeti! * Scer zdaj zastonj za
me trpiš, * zastonj za me boš križan; * če me
v slabosti zapustiš, * sem vekomaj ponižan.

6. O Jezus, milost le mi daj, * da te ne
bom pozabil, * bom prišel k tebi v sveti raj,
* ki si me vanj povabil. * Ljubezen te je na
zemljó * nevrednemu mi dala; * ljubezen,
upam, bo v nebo * me k tebi pripeljala.

47. Božična. II.

1. Že angelj oznanuje * pastircem blagi
čas, * da v hlevcu se spolnuje * obljube božje
glas. * Tam rojen od Device * zveličar je
zares, * da rešene ovčice * smo dediči nebes.

2. Si 'zvolil je trpljenje * človeštva reve
vse; * odpadlih kopernenje * prebada mu
srcé. * Sam Bog je moral priti * namesto nas
trpet; * ljubezni moč odkriti, * na križu je razpet.

3. Molimo z vero živo, * Mesiji pojmo
čast, * ki sprejme ljubeznjivo, * kdor njemu
da se v last. * Kdo ne bi po vsej moči * res
ljubil Jezusa? * ki s pogubljenja noči * v
življenje nas pelja.

4. Kar v jasliah prosilo * je božje Dete
nas, * kot Jagnje govorilo * na križu je na
glas: * „Darujte mi življenje, ki svoje dam
za vas, * da srečno bo vstajenje, * ko pride
sodbe čas!“

48. Božična. III.

1. *Sam.* Prelepo nicoj nam žari se nebo,
* gotovo tak zarja ne sije svitlo.

Vsi. O zarja nebeška, * prečudno nam
sije, * nebeške sladkosti * na srce nam lije.

2. *Sam.* Slušajte, od kod nam ti glasi doné,
* od kod so, ki segajo čudno v srcé?

Vsi. Na nebu duhovi * tak lepo pojejo,
* Bogu na višavi * zdaj slavo dajejo.

3. *Sam.* Povejte, kaj vendar; pomeni vse to,
* zakaj veseluje zdaj celo nebo?

Vsi. Nicoj se obljuba * presveta spolnuje,
* zveličar na zemljo * se k nam ponižuje.

4. *Sam.* O sreča nezmerna za nas je ljudi,
* tak srečne ni bilo nikolj še noči!

Vsi. O čase presrečne * smo mi doživeli,
* kar davno želeli, * nicoj smo prejeli!

5. *Sam.* Povejte mi, kje je zveličar sveta,
* to dete presveto, da videl bi ga?

Vsi. To dete presveto, * neskončno češ-
čeno, * je v hlevcu na slamci * ponižno
rojeno!

6. *Sam.* O čudna ponižnost Gospodova
je: * On, stvarnik, pa v hlevce k živinici gre!

Vsi. Pastirčki ubogi * zdaj k njemu hi-
tijo, * v nedolžnosti svoji * ga lepo častijo.

7. *Sam.* Hitimo mi tudi in k njemu poj-
d'mo, * ker pri njem vseh milost vse milosti so!

Vsi. Le pojd'mo vsi k njemu, * lepo ga
častimo, * in svoje nadloge * mu vse potožimo!

8. *Sam.* O-dete nebeško, ozri se na nas!
* in milo nas vodi v življenji ves čas!

Vsi. Daj lepo živeti, * te zvesto ljubiti,
* in nekdanj po smrti * v nebesa nam priti!

49. Božična. IV.

1. Zveličar prelubi * je prišel nicoj, *
raduj se, o človek! * in slavo mu poj! * Pre-
lepo in milo * nebo se žari, * tak svitlo ni
bilo * nikdar še noči.

2. V višavi razlega * se petje lepó, *
nebeški duhovi * na nebu pojó. * „Naj Bogu
bo slava, * odmeva vse čez, * mir zemlji iz-
viraj * nicoj iz nebes!“

3. In angelj nebeški bribliža se sam, *
pastirjem oznani, * ki pasejo tam: * „Nikar
se ne bojte, * veselje povem: * Mesija vsem
rojen * nicoj je ljudem!“

4. „Pri Betlehem mestu * se čudež godi!
tam v hlevu na slamci * to dete leži. * Živi-
nico revno * za družbo ima; * pastirci tje
pojd'te, * molite Boga!“

5. In radi vsi k njemu * tje v hlevec
hité; * darovati, postreči * mu skrbno želé. *
Pobožno častijo * to dete svetó, * obljubijo
vsi, mu * služiti zvestó.

6. Let tisoč, že več je * od tiste noči, * on
tisti pa zmiraj * pri nas še živi. * Pristrčno
častimo * s pastirci ga zdaj, * mu zvesto
služimo, * da pridemo v raj!

50. Božična. V.

1. Čujte, čujte vsi ljudje! * čuda se nicoj
godé: * V Betlehemu svetla noč, * oznanuje
božjo moč.

Odpevek: Radujmo se, radujmo se, * iz
cel'ga srca vsi, * ker vsmiljen Jezus prišel
je * zveličat vse ljudi.

2. Pred pastirji obstoji * svetli angelj in
veli: * „Glejte, jaz veliko vam * radost zdaj
na znanje dam!“

3. „V Davidovem mestu tam * rojen je zveličar vam, * ki je Kristus, Bog, Gospod, * rešil bo človeški rod.“

4. „Pojdite le v hlevce tje, * tam rojeno dete je, * povito v pleničice, * položeno v jaslice.“

5. Angelji zdaj zapojó: * „Hvala, čast Bogu naj bo, * in na zemlji mir ljudem, * ki so dobre volje, vsem!“

6. „Hitro gledat pojdimo“, * zdaj pastirji pravijo, * „alj je res zveličar tam, * kar je pravil angelj nam.“

7. Komaj v hlevce stopijo, * v jaslih Dete najdejo; * tam na trdi slami spi * On, ki v rokah svet drži.

8. Na kolena padejo, * božje Dete molijo: * „Milo Dete, večni Bog! * reši, reši nas nadlog.“

9. Vsaki da še darek svoj: „Vzemi ga, zveličar moj! * Ti pa, ljubo Dete! daj * nek-
daj meni sveti raj.“

10. Kaj bi dali mi v spomin * tebi Jezus, božji Sin? * Vzemi čisto srce v dar, * naj bo večno tvoj altar.

51. Božična. VI.

1. Pastirci iz spanja vstanite nicoj! *
Le hitro na kviško in pojd'te z menoj! * Ne

veste, kaj videl nicoj sem že vse, * in kaj že vse slišal, se čuditi je!

2. Ko pasel pod hribom sem svoje ovce, * na enkrat zagledam vse gaje svetlé. * Prelepi mladeneč prikaže mi se, * prestrašen jaz re-
vež bojim se ga še.

3. Pa kmalo previdim, da bati se ni, * mladeneč je angelj, me nagovori: „Ne boj se, ne boj se!“ mi reče vesel; * „glej srečo veliko ves svet je prejel!“

4. „Kar Bog je obljubil že dolgo popred, * nicoj je vse spolnil, odrešen bo svet; * Mesija nebeški vam rojen je zdaj, * zatiral hudobo, odpiral bo raj.“

5. „Ponižno na slamci tam v jasliah leži, * vam rokice milo na proti drži. — * Vsi hitite k njemu, on rad vas ima, * molite, prosite, da srečo vam da!“

6. To vse mi je rekel mladeneč vesel, * na kviško se dvignil in lepo zapel! * „Bogu na višavi naj slava doni, * in mir naj objema vse dobre ljudi!“

7. Kristjani preljubi, vstanimo, pojd'mo, * nebeška luč sveti, ko dan je svetló! * Pred mlad'ga Mesija padimo na tla, * lepo ga častimo iz vsega srcá!

8. O dete presveto! pri tebi smo zdaj, * te pros'mo ponižno, vse dobro nam daj; *

da tu bi živeli na svetu lepó, * ko vmreti bo
treba, da šli bi v nebó.

52. Božična. VII.

Božično darovanje.

1. Zvonovi zvonijo, * nas s spanja budijo,
* z nebes se na zemljo * veselje glasi: *
Zvonovi zvonite, * k Jezusu vabite! * ki v
hlevecu rojen * na slamci leži.

2. S svitloboj obdani, * 'z nebes so po-
slani * že angelji sladko * zveličarju pet': *
Zvonovi zvonite, * k Jezusu vabite! * za naše
rešenje * je rojen na svet.

3. Devica Marija * že dete povija; * pa-
stirci nedolžni * darove nesó: * Zvonovi zvo-
nite, * k Jezusu vabite! * ki v jasliah od
mraza * trepeče močnó.

4. Tud' mi smo se zbrali, * da bi da-
rovali; * tukaj na altarji * molili Boga: *
Zvonovi zvonite, * k Jezusu vabite! * o Jezus,
le sprejmi * dar naš'ga srca!

5. Mladenči, device! * čistosti cvetlice *
za dar prinesite * dnes Jezusu vi! * Zvonovi
zvonite, * k Jezusu vabite! * ki v čistem le
srecu * prebivat' želi.

6. Žene, gospodarji! * v nedolžnosti
zarji * za dar vi nesite ljubezen zvestó! *

Zvonovi zvonite, * k Jezusu vabite! * da vas blagoslovi * z mogočno rokó!

7. Vi vdovci ubogi, * ve vdove v nadlogi! * za dar prinesite * pa križe svoje! * Zvonovi zvonite, * k Jezusu vabite! * naj Jezus tolaži * vam bridko srcé.

8. Pregrešni kristjani, * s slabostmi obdani! * za dar prinesimo * spokorno srcé: * Zvonovi zvonite, k Jezusu vabite! k Jožefu Mariji * nas kličite vse.

9. Kdar bomo zaspali, * se v večnost podali, * in v hladno gomilo * telo ponesó: * Zvonovi zvonite, k Jezusu vabite! * O Jezus! zakliči * nas v sveto nebó!

53. Božična. VIII.

1. *Angelj.* Naj slava v višavi * se Bogu glasi, * naj mir osrečuje * vse dobre ljudi!

2. *Pastir.* Vstanite, o bratje! * se dela že dan, * neboden ne bodi * dremoten, zaspan!

3. Od neba razlega * se petje lepo, * človeški glasovi * tako ne pojó.

4. *Angelj.* Ti zemlja presrečna, * veseli se zdaj, * nicoj se ti bliža * vsa milost in raj.

5. *Pastir.* Poglejte nakviško, * če zdi se mi res, * so angelji božji, * k nam grejo z nebes!

6. Množica velika * in dolge vrsté, *
kak' lepo njih petje * in harfe doné!

7. *Angelj.* Nakviško pastirci! presrečni je
čas! * Gospod iz višave * zdaj pride do vas!

8. Veselo naj bije * zdaj vsako srcé, *
vsi čuti in dihi * naj Boga časté!

9. Nicoj napojila * je milost zemljó, *
in luč razsvetila * je črno temó.

10. Med vami tam v hlevu * se Dete
rodi — * Mesija, ki davno * že svet ga želi.

11. Pred njim odmikuje * se greha temá,
* o blagor pač temu, * ki prav ga spozna!

12. Ljubezni cvetlice * bo v srca sadil,
* krivico zatéral, * pravico učil.

13. *Pastir.* O slava! o slava! * ti Dete
svetó! * Narodi vse zemlje * naj tebi pojó!

14. Karkoli je zvezdic * in lučic nebá,
* vse v slavo, zahvalo * naj tebi miglja!

15. Nad hlevcem prelepo * naj ptički
pojó * na postelj'ci tvoji * naj rož'ce cvetó!

16. Karkoli le diha, * kar raste, cveté;
* vse tebi, o Dete! * naj slavo dajé.

17. *Angelj.* Naj slava v višavi * se Bogu
glasi * naj mir osrečuje * vse dobre ljudi!

54. Božična. IX.

1. Veseli se zemlja, presrečna zdaj si, *
zveličar tvoj mili na svet se rodi: * mu an-

gelji prepevajo * v višavi „glorijo;“ * raduj se srcé, in daj hvalo Bogu!

2. Radujmo posebno kristjani mi se, * nam v zgled se ponižal nebeški kralj je; * kot detece tam v štalici * leži na slamici; * nas milo k seb' vabi, objet' nas želi.

3. Od mraza se trese v pleničke povit, * se milo le joče, ne zna govorit'; * oj odprimo svoje srcé * da v njem ogreje se; * pa v čistem le srcu on bivati če.

4. O detece sveto, nebes žlahten cvet; * tak' hot'lo že v jasliah za nas si trpet'; * zvestobo ti obljubimo, * ljubiti te hočemo; * naj večno ti srce podarjeno bo.

5. Le bivaj, prebivaj ti v njemu vselaj, * da greh in hudobnost ne skvari ga kdaj; * da čisti vsi ostanemo, * o dete ljubljeno! * te milosti pros'mo, podeli nam njo.

55. Božična. X.

1. Oj dete je rojeno nam, — rojeno nam * v mestu Betlehenskem tam.

2. Spoznal ga je vesoljni krog, — vesoljni krog, * da je to dete pravi Bog.

3. Ki stvaril je nebo, zemljo, — nebo, zemljo, * človeku dušo dal, telo.

4. In mi za rojstvo hvalimo, * oj hvalimo, * Marijo bogorodnico.

5. Ker je rodila Jezusa, — oj Jezusa, * vsega svetá zveličarja.

56. Božična. XI.

1. Eno je Dete rojeno — aj rojeno * noter v tem mestu Betlehem.

2. V priprostem, revnem hlevecu — aj hlevecu, * v oslovih trdih jaslicah.

3. Spoznal ga je oslič, volec — oslič, volec, * da je to Dete pravi Bog.

4. Ki stvaril je zemljo, nebo, — zemljo nebo, * človeku dal dušo, telo.

5. Tu prišli so kralji trije: — kralji trije, * Gašpar, Melhior in Baltazar.

6. In so darilo prinesli — aj prinesli * miro, kadilo, in zlató.

7. In obdarijo Jezusa — aj Jezusa, * tega kralja nebeškega.

8. Za rojstvo, mi zahvalimo — zahvalimo * ljubo devico Marijo.

9. Ker je rodila Jezusa — aj Jezusa, * zveličarja cel'ga svetá.

10. V svetem času božičnemu — božičnemu * bodi, oj Dete! hvaljeno.

57. Božična. XII.

1. Ta dan se veseli svet raj * in zemlja hvalo poje, * ker prišel je moj Jezus zdaj, *

da reši ovce svoje. * Bog Sin, ki ga devica
vsem * rodila je, resnično vem, * rodi se
tudi meni; * zato pri jaslicah klečeč * zapel
ljubezni bom goreč: * z menoj se, Jezus!
skleni.

2. Ko revno Dete tu ležiš, * o Jezus
ljubeznjivi! * in ves za grešnike goriš * v lju-
bezni nevgasljivi. * Da bi odrešil nas nad-
log, * postal si človek, večni Bog; * o da bi
te ljubili! * Oh ne, ne v trde jaslice. * y
ljubeča naša srca le * se vleži Jezus mili!

3. Zakaj tekó pa, Jezus moj! * po licu
ti solzice? * Alj preveč stiska te povoj * in
ojstri rob plenice? * O ne, zavoljo sebe, ne!
* Le črez nesrečne grešnike * zdihuješ, Jezus
mili, * ki bojo za ljubezen vso * s hudobno
nehvaležnostjo * te vedno le žalili.

5. O mili, mili Jezus moj! * solzice si
obriši! * skleniti hočem se s teboj, * le ovco
me poiši; * za vselej grehu dam slovó, * z
ljubeznijo na vek zvestó * sem tebi se obljubil;
* za sedež tebi dam srcé, * pa ti podpiraj,
drži me. * da te ne bom več zgubil.

5. Če gledam božje jaslice, * in v njih
tak vbogo Dete, * je ginjeno moje srcé, *
vtopljeno v misli svete. * Zdaj Dete si, in ne
sodnik, * moj Jezus in odrešenik, * tak mi-

lega očesa! * Alj nekdej pa sodnik boš moj,
 * oh vsmiljenje imej z menoj, * zakliči me
 v nebesa.

58. Novo leto.

1. Danešnji dan zveličar moj * prejel
 ime si sveto; * v imenu tem zdaj otrok tvoj
 * začjenja novo leto. * Da nam minulo srečno
 bo, * v imenu tem te prosimo.

2. In da zapustil bi spomin * pokorščine
 nam prave * na zemlji, si sam božji Sin *
 dopolnil vse postave; * ker komaj da si se
 rodil, * si sveto kri za nas prelil.

3. Začetek dnes že storil si * za naše
 oživljenje, * in prve kapljice krvi * so tekle v
 odrešenje; * o daj, da dušam kapljica * ne
 bo nobena zgubljena! —

59. Detetu Jezusu.

1. Srce ti čem dariti, * preljubi Jezus
 moj, * ves v tebi se vtopiti, * ostati vedno
 tvoj. * Sprejmi srce, daj svoje mi, * oba ze-
 dini, močni ti! * O Jezus, detice z nebes, *
 prijatelj moj si res.

2. Srce kipi in le želi, * o ljubi Jezus,
 te, * v ljubezni tvoji vse gori, * oj božje
 detice. * Ko gledam, jaz te sužnjega, * oh

tebe vsemogočnega, * ko vidim brez obleke
te * v naročji matere.

3. Kdo le tako ponižal je, * preljubi Jezus,
te? * Ljubezen to storila je, * o sveto de-
tice! * Kako ljubezen si močna, * ki daš
nam samega Boga, — * kot dete pride k nam
na svet * za grehe vseh trpet.

60. Sveti trije kralji.

1. Kristjani dnes pred Jezusa * ponižno
pokleknimo, * ljubezni vneta mu srca * hva-
ležno podarimo. * Prinesli z jutra daljnega *
so kralji mu darila, * dišeče mire in zlatá, *
in dragega kadila.

2. Uslišal je nebes Gospod * prisrčna
njih voščila; * da rešen bo človeški rod. *
je zvezda naznanila. * Oj da po Jezusu srcé
* bi naše hrepenelo, * da bi poslane zvezdice
* oko kdaj ne prezrelo!

3. Na kraj željeni zvezdica * tri Modre
je peljala, * rešnika našli so sveta, * nad
hlevcem je obstala. * Ko kraljem zvezdica
nekdaj * nam vere luč zdaj sije, * le zvezda
ta nas pelje v raj * nebeške domačije.

61. Sladko ime Jezus I.

1. Vse v nebesih in na sveti * sveto
naj ime časti! * Vse poskuša naj mu peti *
in daruje vse moči.

Odpevek: Češčen, hvaljen 'Jezus mili! *
češčen bod' ponižno zdaj! * Naj povsod bi
te častili * vsi jeziki vekomaj.

2. Ti tolažiš nas v težavah, * v slad-
kem upanji rediš, * in pomagaš nam v skuš-
njavah, * nas nikolj ne zapustiš.

3. O dobrota, srce milo! * kdo spoznati
more te! * Kdo naštetí gnad število, * ki od
tebe so prišlé!

4. Vse stvari zdaj ostrmite, * in darujte
mu srcé, * in ponižno ga častite, — * slava
mu neskončna gre.

5. Tice, ribe in zverine, * kar se giblje
in živi, * še nebeške visočine; * vse naj
hvali ga, časti!

6. Tud' studenci in potoki, * silno morje
in vodé, * vse goré in skal oboki, * njemu
hvalo naj šumé.

62. Sladko ime Jezus. II.

1. Vsi ponižno pokleknimo, * z vernim
srcem počastimo * zdaj ime črez vsa imena,
* se mu vklanajo kolena, * ktero vse stvari
časté: * Jezusa sladko ime.

2. Iz nebes nam je poslano, * nam v
zveličanje je dano; * drugo ime na vsem sveti
* nas ne more več oteti; * le kdor Jezusa
časti, * ta nebesa zadobi.

3. Kedarkolj grešnik žaluje, * in pod grehi omaguje, * zdravja dušnim ranam iše, * Jezus mu dolgove zbriše; * grešnik, le zdihuj srčno, * Jezus te ozdravil bo.

4. Kedar revne nas v svetosti * zadržujejo slabosti, * kedar pridejo skušnjave * in sovražnikov zmotnjave; * vsak premaga srečno vse, * če mu Jezus moč dajé.

5. Jezus, tvoje odrešenje * naj nas pelje vse v življenje, * Jezus naš'ga srca želje, * bodi žalostnim veselje; * daj v bridkosti nam sladkost, * in v slabosti pa krepkost.

6. Kedar zadnja ura pride, * se življenja pot izide; * stoj nam, Jezus, ti na strani, * v svoji gnadi nas ohrani; * klicalo bo v nas srcé: * Jezusa sladko imé!

63. Sladko ime Jezus. III.

1. O Jezus, sladek moj spomin! * veselje srčnih globočin, * čez med in pa sladčice vse * nazočnost tvoja sladka je.

2. Ni moč zapeti lepšega, * ne slišati srčnejšega, * in slajših misel tudi ni, * kot si, o mili Jezus, ti!

3. Spokórnikom si upanjé, * pravičnim pa veselje vse; * tem dober, ki te iščejo, * kaj tem še, ki te najdejo!

4. Naš jezik je ne dopové, * tud' črka
ne sladkosti te; * le kdor si skusi, ve in zna,
* kaj ljubiti je Jezusa.

5. O Jezus, vernih src sladkost! * živ
vir in pameti svetlost! * napolniš z radostjo
srcé, * presežeš vseh ljudi želje.

6. Lepota, Jezus! angeljska, * v ušesih
pesem milena, * ti v ustih si presladek med,
* in v srcih pa nebeška ječa.

7. So lačni še, ki te jedó, * jih žeja še,
ki te pijó; * si ne želé nič ljubšega, * ko
tebe mil'ga Jezusa.

8. O sladki Jezus, moje vse! * si moje
duše upanje, * te solzne iščejo oči, * po tebi
duša hrepeni.

9. Ostani, o Gospod! pri nas, * ostani,
Jezus večni čas; * preženi duha nam temó,
* in nas napolni z milostjo!

10. O mili Jezus, čutim naj * ljubezen
močno tvojo zdaj; * pripelji me v nebeško
slast, * da večno gledam tvojo čast.

11. Veselje bodi, Jezus! nam, * ki boš
plačilo naše tam, * ti bodi naše slave vir, *
zveličanje, nebeški mir!

64. Jezus, moje poželenje.

1. Jezus, moje poželenje, * moj edini
ljubljenik! * ti si naših duš življenje, * ženin

in odrešenik! * Grehi me potreti čejo, * kdar se Jezus ne glasiš, * ino moja dušno žejo * samo ti mi pogasiš.

2. Svet me hoče pogubiti; * zato k tebi prihitim, * hočem noč in dan hoditi, * da, o Jezus! te dobim. * Kdo mi da v nebo zleteti * do prestola božjega! * Duša tam želi objeti * Jezusa ljubljeneega.

3. Vse nadloge mi preženeš, * grešni ogenj pogasiš, * ti k ljubezni dušo geneš, * trdo srce omečiš. * Vsaka še tak' dolga cesta * se mi pot veselja zdi, * da le pridem tje do mesta, * kjer kraljuješ, Jezus ti!

4. Kedar jezik moj izreče * sladko Jezusa ime, * že ljubezni pregoreče * srce bije le za te. * Daj mi, Jezus! milost svojo, * da za tebe ves gorim, * in dopolni željo mojo, * da nikolj te ne zgubim.

5. Kako prazno je veselje, * ki ga grešni svet deli, * hrepeneče srčne želje * le vtolažiš Jezus, ti. * Kdaj, o Jezus! bom prebival, * kamor duša poželi, * in sladkosti tvoje vžival * v luči večne radosti!

65. Jezusa ljubim.

1. Jezusa ljubim, * njemu le služim; * moje veselje * Jezus le je. * Jezusa ljubim, * njemu le služim, * dal mi bo Jezus * zveličanje.

2. Jezusa ljubim, * trdno obljubim *
njemu za sedež * mojé srcé. * Saj ni več moje,
* ampak le tvoje * tvoje, o Jezus, * moje srcé.

3. Hočem goreti. * rajši trpeti, * kakor
ločiti * se Jezusa. * Naj se pobere, * v pekel
se vdere * grda ljubezen * tega sveta.

4. Jezusu služim, * črez vse ga ljubim,
* on je veselje * moj'ga srcá. * Njemu živeti, *
njemu umreti, * njegov čem biti * na vekoma.

66. Hvaljen bodi Jezus Kristus. I.

1. Ko zjutraj se zbudim, * naj prvo zgo-
vorim : * Hvaljen bodi Jezus Kristus !

2. Se začne svitati, * me vabi klicati : *
Hvaljen bodi Jezus Kristus !

3. In kdar oblačim se, * vsa moja misel
je : * Hvaljen bodi Jezus Kristus !

4. Po poti tud' gredoč * pozdravim vse,
rekoč : Hvaljen bodi Jezus Kristus !

5. Amen odgovorim. * pozdrav če za-
dobim : * Hvaljen bodi Jezus Kristus !

6. Kdar memo križa grem, * v poniž-
nosti povem : * Hvaljen bodi Jezus Kristus !

7. Če v cerkev prihitim, * rekoč se po-
kropim : * Hvaljen bodi Jezus Kristus !

8. Pozabiti ne smem, * če v kako hišo
grem : * Hvaljen bodi Jezus Kristus !

9. Kdar vzamem spet slovó, * se poslovim takó: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

10. Naj pijem ali jem, * in zdrav na delo grem: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

11. Gre delo mi od rok, * ga blagoslovi Bog: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

12. Kdar delati neham, * se tebi v roke dam: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

13. Če mi po sreči gre, * zahyalim tebi se: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

14. In kedar pa trpim, * tud' voljno zgorim: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

15. Za vsaki božji dar, * še tako malo stvar: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

16. Od tebe vse imam, * za vse ti hvalo dam: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

17. Kdar bliska in gromi, * me hvaliti uči: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

18. Prežlahтни rožni cvet, * uči me lepo pet': * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

19. Veseli ptičji rod * prepeva vse povsod: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

20. Tud' solnce prelepo * mi oznanjuje to: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

21. In luna z zvezdami * prijazno govori: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

22. Naj zemlja in nebo, * naj vse stvari pojó: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

23. In preden jaz zaspim, * naj vselej ponovim: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

24. Če pa razžalim te, * zdihujem milo še: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

25. Srce objokano * hvalilo tebe bo: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

26. Ne boš zavrgel me, * če le poboljšam se: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

27. Predobri moj pastir, * za ljubi dušni mir: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

28. Zdaj ino vsaki čas * bod moj veseli glas: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

29. Ko pride smrtna noč, * še zdihnili bom rekoč: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

30. In v dolgi večnosti * moj duh te naj slavi: * Hvaljen bodi Jezus Kristus!

67. Hvaljen bodi Jezus Kristus. II.

1. Hvaljen bodi Jezus Kristus, * hvaljen bodi večni Bog! * tam v nebesih in na zemlji * naj te hvali vse okrog! * Tvoja roka je stvarila * morje, zemljo in nebo; * vse je modro naredila, * naj ti večna hvala bo. * Naj časti in hvali te * vse, kar leze ino gre!

2. Hvaljen bodi Jezus Kristus, * hvaljen bodi naš Gospod! * naj te po vesoljnem svetu * hvali ves človeški rod! * Adam je nebesa zgubil * ino pekel nam odprl; * ti si nas pa

toljko ljubil, * da si križan za nas vmrl. *
Naj te hvali in časti, * kar se križa veseli.

3. Hvaljen bodi Jezus Kristus! * hvaljen
ti zveličar naš! * hvalimo te vsi kristjani, *
kterim toľko milost daš. * Tebi hočemo slu-
žiti, * hvaliti te noč in dan; * daj le med
ovčice priti * nekđaj nam na desno stran. *
Vse nas vzemi v sveti raj, * naj te hval'mo
vekomaj.

68. Jezus, Marija in Jožef.

1. Imena mi naj slajša so: * Jezus, Ma-
rija, Jožef, * K vam moje želje vse gredó: *
Jezus, Marija, Jožef!

2. S pobožnim srcem zgovorim: * Jezus,
Marija, Jožef! * Oh vašo naj pomoč dobim: *
Jezus, Marija, Jožef!

3. Pomagajte, pomagajte: * Jezus, Marija,
Jožef! * V težavah me podpirajte: * Jezus,
Marija, Jožef!

4. Skušnjave mi odganjajte: * Jezus,
Marija, Jožef! * Težave mi polajšajte: * Jezus,
Marija, Jožef!

5. Vam svojo dušo izročim: * Jezus,
Marija, Jožef! * V naročji vašem naj zaspim:
* Jezus, Marija, Jožef!

6. Oh, naj moj zadnji zdihljej bo: *
Jezus, Marija, Jožef! * Da pridem k vam v sveto
nebo: * Jezus, Marija, Jožef!

7. Ko zapustilo bo me vse: * Jezus, Marija, Jožef! * Me v svoje društvo vzemite: * Jezus, Marija, Jožef!

8. Me v svoje društvo vzemite: * Jezus, Marija, Jožef! * Naj večno tam radujem se: Jezus, Marija, Jožef!

69. Postna. I.

1. Sveta cerkev nagovarja * zdaj kristjana vsakega: * „Zdaj ti sveti lepa zarja, * zdaj je dan zveličanja; * glej priložnosti zadoosti * za pokoro imaš zdaj; zdaj žaluj in zdaj se posti, * živel bodeš vekomaj.“

2. Mati cerkev post oznani, * dopolnjuje to dolžnost, * ali bode nas, kristjani! * zagovarjala slabost? * Zdaj se s postom zlo vojskuje * cela cerkev združena, * in hudiča premaguje * pod banderom Jezusa.

3. S postom homo posvetili * Jezusu svoje telo, * in v ljubezni razdrobili * vse, kar nas bi motilo. * Solnce nam svetlobo dela, * celo zemljo razsvetli; * v postu duša je vesela, * se v modrosti razjasni.

4. S postom Mojzes in Elija * vredno se pripravljata, * preden se na sveti gori * z Bogom pogovarjata. * Danijel tri cele tedne * se je postil, zdihoval, * to budilo želje vedne, * da skrivnosti je spoznal.

5. Vernim vsem v prelepem zgledu * se je postil Jezus sam, * ravno s tem je zapovedal * se postiti tudi nam. * S tem učil je zamorjenje * nepokornega mesa; * našim postom posvečenje, * duši pak srčnosti da.

6. Cerkev zdaj zapoveduje, * ker je prav prijetni čas, * naj se k Bogu približuje * po pokori vsak od nas. * Večkrat pridi ti čez leto * svoj'ga Jezusa prejet, * zdaj srcé posebno vneto * hoče Jezusu živet'.

7. Bodi večni Bog zahvaljen, * da nam zopet milost daš; * z našimi grehi si razžaljen, * pa pokora je tolaž. * Ta odvrne hude šibe * od sveta vpijočega, * tvoja milost k nam dol pride * iz neba visokega.

70. Postna. II.

1. Angeljski kori žalujte, milujte, * jokajte združeni z nami še vi; * žalostno s citrami z nami zdihujte, * za nas na križu Sin božji visi. * Z nami tud' plakajte vi Serafini, * družbe nebeške in vsaki naród, * umrl na križu v grozni bolečini * Jezus je, jagnje, naš ljubi Gospod.

2. Kazen zasluženó božja pravica * terja za Adamov greh od ljudi, * milost pa, božjih popolnost kraljica, * Jezusa v spravo trpeti pusti. * Glejte na križu ga ino žalujte, *

da je Sin božji za greh naš trpél, * kje je prijatelj? oh to premišljuje, * da za dolžnika umret' bi hotel!

3. Grešnik, za tvoje hudobnosti djanje * Jezus razpet, glej, na križu visi; * glej, so prebodeni s trnjem možgani, * lice (zakrivajo solze in kri. * Kakor da Oče bi njega zapustil, * on omaguje na križu od rev; * nagnil je glavo in dušo izročil, * grešnik! ti njemu življenje si vzel.

4. Grešnik poslušaj, kak božji Sin milo * joka, zdihuje in teži črez te: * „Ljudstvo moje, si na križ me pribilo, * moje dobrote pozabilo vse. * Jaz sem po suhem skoz morje te peljal; * jaz sem te rešil 'z egiptovskih rev; * jaz na tvoj dom sem te srečno pripeljal, * jaz sem sovražnikom 'z rok te otel.“

5. „Jaz sem bil tebi za steber v oblaki, * jaz sem te čudežno vodil vselaj; * z mano nebeško nasiten bil vsaki, * s čem sem te žalil, povej mi tedaj? * Reci, zakaj me hudobnim zročuješ, * in ubijavca brez kazni pušiš; * z bičem, tepenjem in pljunki plačuješ, * me za ljubezen obesiš na križ?“

6. „S kisom in zelčem ti mene napajaš, * ki sem te z vodo življenja pojil; * „Križaj ga!“ vpiješ, sodnika priganjaš, * da je kri- vično me križat' pustil. * Ljudstvo ti moje,

glej stegnjene roke, * rane odprte, glej srage krvi; * v smrti objemam še svoje otroke; * grešnik, vse to se za tebe godi!“

7. Križ ti preljubi! pred teboj zdihujem, * naj te objamem, poljubim lepó; * da ko bom enkrat od smrti sprebujen, * tvoje mi znamnje prestrašno ne bo. * V tebe zaupam, o Jezus trpeči! * glas tvoje krvi naj prosi za me, * križ tvoj da gledal brez konca bom v sreči, * kjer si umiral za skesane vse.

8. Solnce in luna svetlobo zgubijo, * močno žalujejo božje stvari; * pa nja sovražniki se veselijo, * ker se to jagnje na križu vmori. * Mi o kristjani! pa s srca žalujmo, * zgrevanja solze točimo 'z oči; * k njému, ki v grobu počiva. zdihujmo, * njega častimo in molimo vsi!

71. Spokorna.

1. Oh, nebeško je življenje! * kdor 'ma grehov odpuščenje, * in očiščen govori: * O Bog! ti moj Oče si!

Odpevek: Prizanesi grešnost mojo! * milost daj Gospod! mi svojo, * milost, prosim skesan zdaj, * žalostnemu srcu daj!

2. Grešno je življenje bilo * moje že čez vse število, * nimam toljko las nikdar * jaz nevredna tvoja stvar.

3. Žalost grenko srce nosi, * strah pa ude moje trosi; * in sedaj, ko grešnik sim * še veselje vse zgubim.

4. Zginila tolažba moja, * ktero da ljubezen tvoja. * ker razdražen je tvoj srd, * in po grehu raj zaprt.

5. Alj me tudi boš zavrgel, * če se grehu bom odtrgal: * če spokoril bodem se, * odpuščenja prosil te?

6. Dobrih nisi iskat prišel, * kedar si z nebes izišel; * ti zgubljen'ga sina le * najti si tak' trudil se.

7. Magdalena išče gnade, * v solzah tebi k nogam pade, * in odpustil hitro si * skesani spokornici.:

8. Če se bomo spokorili, * angelji se veselili. * ker prijatelj njihov je, * kdor nad grehi joka se.

9. Dolgo nisem več spolnjavał, * kar sem tebi obečaval: * že protiš mi toljki čas, * tvoj'ga srda slišim glas.

10. Dnešnih gnad ne bom pozabil, * da si k sebi me povabil, * dnes me reši vseh nadlog, * greh odpusti, dobri Bog!

72. Trpljenje Jezusovo I.

1. V vrtu tam na Oljski gori, * izveličar naš kleči; * luna sije v bleđi zori, * on krvavi

pot poti. * Ga obhajajo težave, * gleda strašno Golgoto; * in učencev trudne glave * mirno tam počivajo.

2. Že sovražna truma hruje, * Iškarjot jo sam pelja; * Jezusa on poljubljuje, * ga sovražnikom izda. * „Koga iščete?“ jim reče, * vse popada in leži; * ker se jim pa braniti neče, * so ga križem zvezali.

3. Iz ljubezni do Očeta * trinogom pusti se vjet', * in za grehe vsega sveta * hoče kakor jagnje vmret'. * Penijo se vrtoglavci, * ves pohleven on molči; * ljudstvo šuntajo hinavci, * da le: „križaj ga!“ kriči.

4. Tuj sodnik na sodnem stoli * ga nedolžnega spozna; * truma pa v dvorišči doli * se vtolažiti ne da. * „Jaz ne najdem,“ Poncij vpije, * „greha: smrti vreden ni!“ * „Le črez nas se naj razlije“, * kliče ljudstvo, „njega kri!“

5. Roke si Pilat zdaj vmije, * križat, Jezusa pusti, * grozno breme hudobije * njemu ljudstvo navali. * Gora strma ino bridka, * težek križ in pot je trd; * Jezus ide brez počitka, * za nas voljno v grozno smrt.

6. Ves oslavljen Jezus dojde * v glav mrtvaških strašni kraj, * da v nebesa človek pojde, * vmira on na križu zdaj; * kri preliva

in plačuje. * kar je Adam pregrešil, * za
sovražnike zdihuje, * da bi Oče odpustil.

7. Ves nedolžni Jezus vmira, * ljudstvo
njemu se smeji; * le k Očetu se ozira, * in
mu dušo izroči. * Pokati začele skale, * tresti
zemlja in nebó: * grešne trume so spoznale:
* „Pravi božji Sin je to!“

8. Vidiš tam pod križem stati * Jezusa
prijatelje; * ž njimi začni žalovati; * tudi
ti razjokaj se! * Magdalena solze taka, *
ljubi Janez se solzi, * s svoj'mi solzami omaka
* mati svoj'ga Sina kri.

9. Njega duša obiskuje * vernih duš po-
čiven kraj, * in pred peklom oznanjuje * še
očakom sveti raj. * Truplo v skalo pokopali *
žalostni prijatelji; * skrbno so zavarovali *
Jezusa sovražniki.

10. Jezus scer je moral vmreti, * da bi
nam življenje dal; * vendar v zemlji ne stroh-
neti, * sam je spet od smrti vstal. * Hudo-
bija tega sveta * zdaj premagana leži; * v
časti svojega Očeta * izveličar naš živi.

73. Trpljenje Jezusovo. II.

1. Daj mi, Jezus, da žalujem, * smrt,
trpljenje objokujem, * ki si, jagnje, ga
prestal, * grehe zbrisal, milost dal.

Odpevek: Jezus, daj da tvoje rane, * nas prešunejo kristjane, * in trpljenje prebridko * naj pomoč nam v smrti bo.

2. Nas odrešit' smrt si zvolil, * pred Očetom trikrat molil, * si krvavi pot potil, * kel'h trpljenja čisto spil.

3. Tolovaji te obdali, * zvezali te in peljali, * uklenili ti rokè, * ktere celi svet držé.

4. Umoriti te sklenili, * „križaj ga“ hudobni vpili, * topli, bili, da se kri * iz bolečih ran cedi.

5. Trnje bôde čelo tvoje, * za velike grehe moje; * tebi, Jezus, kralj svetà, * žezlo, trst s v roke dá.

6. Oh na križ so te razpeli, * in na križu te še kleli; * toljko si za nas trpel, * da si grehe nam odvzel.

7. Naši grehi te izdali, * Jezus! so zasramovali, * tepen za naš greh si bil * in na križu kri prelil.

8. K tebi čemo se podati, * za pregrehe žalovati, * da se tvoja rešnja Kri * kdaj nad nami ne zgubi.

74. Trpljenje Jezusovo. III.

1. O grešna stvar, le preišluj, * trpljenje britko objokuj, * ki Jezus tvoj pastir in kralj, * za grehe tvoje ga prestal.

2. Glej Jezusa v Getzemani, * kako prevzet je žalosti, * v britkosti grozni svet život * obliva mu krvavi pot.

3. Glej, Jezus tvoj je zapljuvan, * bit, s trnjem venčan, v smrt peljan; * glej, kak razbit tvoj Bog visi * na križu tam na Golgoti!

75. Duša najde Jezusa v trpljenji.

1. Oh, kako te vidim Jezus mili! * kdo te zvezal je tako po sili?

Odpevek: Oh moj greh je tega kriv, * bodi Jezus milostljiv!

2. Kdo, moj Jezus, bil ti je krvavo * kakor tolovaj, presveto glavo?

3. Kdo je pljuval v tvoj obraz častiti, * Jezus! da lepote ni slediti?

4. Kdo, o Jezus! ti veselje moje, * z biči je raztrgal telo tvoje?

5. Kdo je, Jezus, kralj nebeške časti, * čelo s trnjem kronal ti k nečasti?

6. Kdo, o Jezus! ženin duše moje, * je naložil križ na rame tvoje?

7. Kdo je v usta polna vse sladkosti * želč, moj Jezus! dal ti poln grenkosti?

8. Kdo predril je z žreblji tvoje roke, * Jezus, rane storil ti globoke?

9. Kdo na križ pribil nogé ljubljene, * ki so iskale, o Jezus! mene?

10. Kdo, o Jezus! sulico zabodel, * ljubeznjivo srce ti prebodel?

11. Kdo Marija! ti vmoril je Sina, * da ni 'zreči tvoja bolečina? * Oh moj greh je storil to, * mi odpusti milostno!

76. Očitanje.

Vsak odstavek se takole začne:

Oh kaj sem ti storil? zdaj povej, * predrago judstvo moje! * Alj koljkokrat, o grešnik šteji, * sem žalil srce tvoje?

1. Z Egipta sem tebe odrešil, * da rev in težav ne trpiš, * oh kaj sem nad teboj pregrešil? * da mene pribijaš na križ.

Odpevek: O sveti, mogočni in večni Bog!
* Usmili se, reši nas grehov nadlog!

2. V Egiptu sem prvorojene * krotil, zavolj tebe moril; * zdaj biješ in tepeš ti mene, * da kri bi nedolžno prelil.

3. Iz sužnosti sem te odpravil, * sovražnika vtopil v morjé; * ti meni se zoper postavil, * sovražnikom zročil v roké.

4. Odprl sem ti morje rudeče, za tebe postavil se v bran; * ti delaš mi rane boleče, * nemilo odpreš mojo stran.

5. Sem svetil ti s stebrom ognjenim, * po dnevi te skrival z megló; * in ti me z jezikom strupenim * Pilatu zatožiš krivó.

6. V puščavi sem dajal ti mane, * si mrmral, in dal sem mesa; * ti delaš v zahvalo mi rane, * me tepeš, pobijaš na tla.

7. S studencem sem tebe napajal, * si vode se sladke napil; * ti meni si kisa podajal, * si z želčem mi žejo gasil.

8. Glej štirideset let sem te vodil, * iz neba pošiljal jedi, * pred teboj v nevarnostih hodil: * za hvalo me križaš zdaj ti.

9. Sem tepel z mogočnosti prstom, * ves Kanaan gnal pred teboj; * ti tepeš po glavi me s trstom, * nevsmiljeno delaš z menoj.

10. Ko vinograd sem te zasadil, * te čedil in kopal zvestó, * te s trdno ograjo ogradil; * grenkoto mi vračaš za to.

11. Obdal sem te z vel'ko lepoto, * da krono kraljevo imaš; * ti delaš pa meni sramoto, * mi trnjevo krono podaš.

12. Povikšal sem tebe na sveti, * častit, imeniten živiš; * jaz moram pa toljko trpeti, * me vzdigneš, obesiš na križ!

77. V čast trpljenja Jezusovega.

1. Čem trpljenje tvoje peti, * vsmiljenje
s teboj imeti, * o nedolžno jagnje ti! * ki
mi greh odvzelo si.

Odpevek: Jezus! vtisni rane svoje * mi
globoko v srce moje, * bodi meni tvoja kri
* k spravi in zveličanji.

2. Vidim te na goro iti, * in za grešnike
moliti; * v ogradi tam ti klečiš, * in krvavi
pot potiš.

3. Tebe vezat, tebe suvat, * ranit ino
zasramovat * pridejo sovražniki, * in prerad
se vdaš jim ti.

4. Grdo te sodniki 'majo, * in vojščakom
te predajo. * k stebru te privežejo, * nevsmi-
ljeno bičajo.

5. Venec s trnja 'maš na glavi, * z njim
preboden, ves krvavi * bolečine vse trpiš, *
radovoljno vlečeš križ.

6. Strašno ranjen. slab in blede, * med
hudobnikoma v sredi, * vmiraš ti na križu
tam, * ino daš življenje nam.

7. Jaz sem uzrok smrti tvoji, * Jezus!
tebe grehi moji * so predali, bičali, * kro-
nali in križali.

8. Oh iz srca nje zdaj zgrivam, * in se
v tvoje rane skrivam, * da se tvoja rešnja
Kri * kdaj nad menoj ne zgubi.

78. Sveti križev pot. I.

Začetek. Vsi pobožno premišljujmo * križev pot zveličarja, * svoje grehe obžalujmo, * ž njimi križali smo ga.

1. Naši grehi obsodili * v smrt so Sina božjega; * bojo krivo nas dolžili, * glejmo mirno v Jezusa.

2. Jezus težek križ objame, * za nas krotek nese ga; * vzemi križ na svoje rame, * nosi ga vsled Jezusa.

3. Križ protežek in veliki * oslabi zveličarja, * greh naš strašen, siloviti * vrže ga na trda tla.

4. Jezusa Marija sreča, * ves je ranjen, poln krvi; * oh naj ta bridkost boleča * nas k pokori obudi!

5. Simon mora križ nositi, * Jezus nima več moči; * hočemo v nebesa priti, * nosimo križ voljno mi.

6. Glej Veronika se vsmili, * in mu potni prt poda; * Jezus pa obraz svoj mili * nji in nam v tolažbo da.

7. Jezus zopet s križem pade, * pridi grešnik, vzdigni ga; * grešne pusti vse navade, * ž njimi mečeš Jezusa.

8. Žene vsmiljene tolaži, * ki nad njim se jokajo; * le pregrehe prav sovraži, * Jezus te tolažil bo.

9. Oh, že tretjič Jezus ljubi * tam leži
na trdih tleh; * vendar, grešnik! mu obljubi,
* zapustiti strašni greh.

10. Križ do kraja je prinesel, * ga v
sramoto slečejo; * grešnik! alj ne boš se tre-
sel, * in vsem grehom dal slovo?

11. Na les križev so pribili * Jezusa
sveto telo: * alj ga bomo še žalili, * ker nas
ljubil je tako?

12. Jezus, glej! na križu vmira, * da
živimo vekomaj; * in k Očetu se ozira, * nam
sprostiti sveti raj.

13. Jezus mrtev snet je s križa, * in
Mariji v krilo dan, * da zakladi paradiža *
nam tekó z njegovih ran.

14. V novi grob so položili * jagnje
božje, dar svetá; * pridi, pridi Jezus mili *
v grob še našega srca!

Konec. Tvoj svet' križ ino trpljenje *
vernim dušam milost daj; * tukaj nam sveto
življenje, * tamkaj ž njimi sveti raj!

79. Sveti križev pot. II.

Začetek. O kristjani! nasledujmo * Jezusov
zdaj križev pot, * v svojih srcih premišljujmo,
* kaj je trpel naš Gospod. * Če za Jezusom
hodili * mi po poti križa zdaj, * bomo tudi
veselili * ž njim se v raj vekomaj.

1. Dolgo se Pilat še brani, * obsoditi Je-
zusa, * alj, ker Judje obdivjani * vpijejo le:
„križaj ga!“ * Si poslednjič roke vmije, * da
nedolžen je krvi; * za človeške hudobije *
jagnje Judom prepusti.

2. Komaj so pa odpeljali * jagnje božje
rabeljni, * so mu težek križ podali. * da na
njem se umori, * Jezus pa svoj križ objame *
in poljubovaje ga * si zadene sam na rame, *
da bi plačal dolg sveta.

3. Jezus prvič s križem pade * od velike
trudnosti, * pri ljudstvu ne najde gnade, *
trdih src ne omeči; * tepsti, kleti, vzdigovati *
in suvati ga začnó; * Jezus mora zopet vstati,
* da ga dalej vlečejo.

4. Na krvavi poti sreča * mater v silni
žalosti, * mati straha je trepeča, * Sin je poln
ran in krvi. * Kdo izreče pogled mili * Sina
ino matere? * Jezus se Mariji smili, * ona
smili njemu se.

5. Dalje teže križa nesti * božji Sin ne
more več, * da ne vmerje njim na mesti, *
Simon mora križ mu vleč'. * Oh ne boj se,
Simon! križa, * nesi ga za njim voljno! *
Jezus venec paradiža * tebi vrnil bo zato.

6. Žena plemenite hiše * prihiti, Vero-
nika, * da si svoj obraz obriše, * njemu potni
prt poda. * Jezus k licu ga pritisne, * ki ne-

znano je krvi, * v prt obličje svoje vtisne, *
nam v spomin ga zapusti.

7. Drugič s križem Jezus mili, * zgrudi
se na trda tla; * grešnik! se ti le ne smili *
ako premišljuješ ga? * Glej, iz ust, vseh udov
teče * njemu sveta rešnja Kri. * vendar Jezus
nič ne reče, * ampak voljno vse trpi.

8. Jezus ženam se usmili, * da nad njim
se jokajo, * on prijatelj ljubomili * pa tolaži
jih lepo: * „O Jeruzalemske hčere! * se ne
jokajte za me. * potok solz naj vam se vdere *
črez otroke in črez se!“

9. Tretjič težek križ pobije * jagnje božje
na zemljó; * oh za naše hudobije * padel je
takó strašnó. * Zopet silijo ga vstati * rabeljni
nevsmiljeni. * ker na križ ga pribijati * hočejo
na Golgoti.

10. On, ki stvari vse nasiti. * vse oblači,
kar živi, * mora kis in miro piti, * slečen
stati pred ljudmi. * Jezus! koliko si sramote
* za nečstnike prestal! * kdaj zapustil greha
zmote * in se k njemu boš podal?

11. Glej predrznost grozovito! * Jezus
je na križ razpet; * vsako žilo, vsako kito, *
vse kosti mu znaš preštet'. * Oh, kak strašno
kladvo bije * žreblje v roke in nogé, * vdarci
pa v srce Marije * kakor meči se vsadé.

12. Ko na križa les pribili * so zveličarja sveta, * križ pa v zemljo zasadili, * da se strese Golgota; * smrtna noč ves svet pokrije, * strah prešine vse stvari; * on pa glasno še zavpije, * za človeštvo smrt stori!

13. Jagnje božje darovano * sneto je od Jožefa, * in Mariji v krilo dano, * ki s solzami vmiva ga. * Grešnik, vendar zaobljubi * zdaj Mariji se skesan, * in z ljubeznijo poljubi * sveto Jezusovo stran.

14. V novi grob so pokopali * mrtvo Jezusa teló, * da počije v trdi skali * od trpljenja si sladkó. * Mi pa k grobu pokleknimo, * Jezusa molimo zdaj, * se Marije oklenimo, * da nam sprosi sveti raj.

Konec in zahvala. Ljubi Jezus! čast in hvala * bodi tebi vekomaj, * da ljubezen tvoja dala * nam je zopet sveti raj! * Mi pa križa pot hodili * bomo svoje žive dni, * v srečo tvojo smrt nosili, * dokler svetijo oči.

80. Sveti križev pot. III.

Oh pridite stvari! * kaj, glejte, se godi! * On, ki nas vse živi, * strašno za nas trpi!

1. Razbičan, zapljuvan, * in kronan, zasram'van; * pred sodbo je peljan, * nedolžen v smrt izdan!

2. Glej! križ mu naložé * na ranjene
ramé! * oh jagnje božje gre * in nese vseh
dolgé!

3. Opešal je v močeh, * podrl ga križ,
naš greh, * vtopljen v sveta dolgeh * leži
potrť na tleh.

4. Oh, žalosten spomin! * ker sreča mater
Sin; * nji gre meč bolečin * do srca globočin!

5. Omagal Jezus je * od teže križeve; *
o Simon, prosim te, * ne brani križa se!

6. S prtom Veronika * obriše Jezusa; *
spomin za to ji da * trpljenja bridkega.

7. Slabosti ves prevzet * pod križem pade
spet; * o nehaj, grešni svet * v pregrehah še
živet'.

8. Ve smiljene žene! * ne jokajte za
me; * le točite za se * spokornosti solzé.

9. Oh! Jezus omedli, * pod križem spet
leži: * naj vendar se zbudi, * kdor še v
pregrehah spi!

10. Ko pride na goro, * ga slečejo grdo;
* pijačo mu dajó * ostudno in grenkó.

11. Na križ ga položé. * razpno roké,
nogé; * žreblji mu zdaj nové * še rane naredé.

12. Na križu tam visi, * oh, sveta teče
kri! * za grehe vseh ljudi * zveličar smrt stori.

13. Marija, k teb' hitim, * tvoj'ga Sina
častim; * z vama dokler živim, * rad jokam
in trpim.

14. Za naš greh mrtvega * molimo Je-
zusa, * in položimo ga * v grob svojega srca.

Sklep. O Jezus, hvala zdaj * ti bod' in
vekomaj; * po tvoji smrti daj * nam priti v
sveti raj!

81. Sveti križev pot. IV.

1. Češčen Jezus! že se sklepa * sodba
kriva, sodba slepa, * v smert na križu te izda!
* Daj, o Jezus, koder hodim, * da krivo ni-
kolj ne sodim * in ne trem nedolžnega.

2. Češčen Jezus! ki na rame * križ zadel
si težek za-me * iz ljubezni greš umrét. *
Daj, o Jezus, da veselo * križev nosim težo
celo, * kar jih tukaj je trpet'.

3. Češčen Jezus! grozno mučen * in pod
težo križa sključen * padel prvič si na tla; *
daj, o Jezus, da žalujem, * prvi padec obje-
kujem * v solzah srca bridkega.

4. Češčen Jezus! ki na poti * ljuba mati
ti gre proti * v morju silne žalosti; * daj, o
Jezus! da Očeta * ljubim te, — ljubezen
sveta * mene druží materi.

5. Češčen Jezus! križ na rame * Simon
le z nevoljo vzame, * vendar mora nesti ga; *

daj, o Jezus, da objamem * križ sladkó, slovo
pa vzamem * od počutnosti mesá.

6. Češčen Jezus! ti razdjano * je obličje,
zapljuvano * brisala Veronika; * daj, o Jezus,
da ne mika * več tegá sveta me slika, * ti
mi bodi slast srcá.

7. Češčen Jezus! spet ustavi * križ na
poti te krvavi, * k tlam na novo te podré; *
daj, o Jezus, da spoznanih * grehov, — v spo-
vedi opranih * ne ponavljam še in še.

8. Češčen Jezus! naj le sebe * objokujejo,
ne tebe, — * hčeram praviš Sijonskim; * daj,
o Jezus, milost eno; * vest mi zbudi obloženo,
* da nad grehi se solzim.

9. Češčen Jezus! križ težeči * dela trud
ti vedno večí, * v tretje padel si pod njim;
* daj, o Jezus, da navadam * vprem se, — v
grehe več ne padam, * zanaprej svetó živim.

10. Češčen Jezus! slečen za me * žeja
strašna tebe vname, * ker nezmeren sem
hudo; * daj o Jezus, naj pokriva * ude noša
sramožljiva, * da sladnosti dam slovó.

11. Češčen Jezus! kdo trpeti, * te na
križu krvaveti * gledal bi brez vsmiljenja? *
Daj, o Jezus, da vse moje * srce bo samo le
tvoje, * da ne ljubim več svetá.

12. Češčen Jezus! ki se ločiš * v grozних
mukah, ko pretočiš * slednjo kapljico krvi; *

daj, o Jezus, daj odpreti * dušam vernim raj
presveti, * kri naj ogenj vie gasi.

13. Češčen Jezus! telo tvoje * sprejme
še v naročje svoje * mati vsa prevžaljena; *
daj, o Jezus, to te prosim, * krono naj bodečo
nosim, * ki zatre napuh srcà.

14. Češčen Jezus! s križa sneto * v grobu
zdaj počiva sveto * telo vredno vse časti; * daj
o Jezus, da objeti, * v srce čisto te sprejeti *
smem pri mizi angeljski.

82. Premišljevanje trpljenja Kristusovega.

1. Milo kliče otročiče * božji Sin, krist-
jane vse, * da bi vstali, se podali * vsi na
Oljsko goro tje.

2. Tam v bridkosti in žalosti * on krvavi
pot poti; * tam zdihuje, omedljuje, * silna
žalost ga mori.

3. Želča piti, kisa vžiti * judje njemu
dali so; * vse upije — naj zavžije, * in potem
ga križajo.

4. Božje jagnje glavo nagne, * dušo svojo
izroči; * trde skale so pokale, * svetlo solnce
zatemni.

5. Položili v krilo bili * Jezusa Mariji
so; * ona gleda ga vsa blede, * grenke solze
ji tekó.

6. Le postojmo, ogledujmo * tukaj Jezusa telo; * glej, vse rane so obdane * z rožno barvano krvjo.

7. Lice belo, pred veselo * zdaj mu tudi obledi, * usta, glava, vsa krvava, * glej, oh kakšne so oči!

8. Smo grešili, ga žalili * tak, da strah nas obleti; * duša moja, sreča tvoja! * Jezus tam za te visi.

6. Semkaj priti, vest umiti * v rešnji Krvi hitimo; * da nas brani in ohrani, * Jezusu se zročimo.

10. Vsi prosimo, povzdignimo * glas, da se usmili nas; * da nas vzame in objame * milostljivo vsaki čas.

11. Časna sreča je bežeča, * glej, kak' hitro nas pusti; * zdaj hitimo in skrbimo * le za večno srečo vsi.

12. Dokler znamo, čas imamo, * sveto hočemo živet'; * ura teče in nam reče; * človek skoraj moraš vmret'!

83. Jezus križani.

1. V ljubezni goreči Kalvar'ja blišči, * in vtrinja se v žarkih presvete krvi. * O blažena gora * zveličanja ti! * postala si zarja * za verne ljudi.

2. Na gori pa znamnje * kraljevo stoji, *
pobarvano s sragami rešnje Krvi. * Daj križ
ti presveti — * drevo vseh dreves, * se meni
objeti — * ključ svetih nebes!

3. Na križu, moj Jezus! si venec ti zlat', *
iz venca pa hočem pet rožic nabrat'. * Te
rožiče lepe — * so britke za te, * o Jezus!
pa svete * in sladke za me.

4. Oj sveti se rožica prva lepó, * tam
tvojo mi kinča to desno rokó. * Oj varuj me
roka * prevsmiljena ti, * se vsmili otroka, * ki
k tebi hiti.

5. Pa sveti se rožica druga lepó, * tam
tvojo mi kinča to levo rokó. * Oj roka pre-
sveta! * objemi me ti, * glej, otrok obéta, *
tvoj biti želi.

6. Pa sveti se rožica tretja lepó, * tam
kinča mi tvoje srcé presveto. * Oj srce pre-
milo! ti hišica si, * kjer najdem hladilo, *
če vest me boli.

7. Pa sveti se rožica štrta lepó, * in
kinča mi tvojo to desno nogó. * O Jezus! pre-
dragi, * ti greš za menoj; * jaz grešnik pa
slabi * bežim pred teboj!

8. Pa sveti se rožica peta lepó, * in kinča
mi tvojo to levo nogó. * Sem hodil po poti *
pregrešnem do zdaj; * o daj mi siroti, * se
verniti nazaj.

9. Kdaj gledam rudeče te rožice vse, *
se zjokam in bridko boli me srcé, * ter angelj
mi reče; * „oj človek poglej! * te rož'ce so
žgeče, * — bod' priden vselej.“

10. Pod križem še mati Marija stoji, *
se joče, zdihuje in v solzah topi. * Kam kolj
se obrnem * — so solze in kri, * oh, kam se
kolj vrnem * — je greh pred očmi.

11. Pod tvoj križ, o Jezus! zdaj skesan
hitim, * na večno pri tebi ostati želim. * Le
tvoj hočem biti, * — obljubim zvesto; * za
teboj hoditi, * — da pridem v nebo.

84. Sveti križ.

1. Kraljevo znamnje se blišči, * skriv-
nost nam s križa zažari, * na njem življenje
smert stori, * življenje s smrtjo nam dobi.

2. Za nas je od krvi neznan, * odprta
je njegova stran, * mu lije rešnja Kri iz ran,
* da greh sveta je bil opran.

3. Zdaj je zveličar dokončal, * kar David
je prerokoval, * narodom vsem oznavoval, *
da bo z lesa Bog kraljeval.

4. Prelepo in sveto drevo! * rudeče pi-
sano s krvjo! * si bilo vredno ti samo * no-
siti tak sveto telo.

5. Na tebe je pribita b'la * odkupščina vsega sveta, * pravici žaljen'ga Boga, * da pekla rop je rešila.

6. Si češčen ti, presveti križ! * edin nam upanje deliš, * le ti nam milost zadobiš * in nam odpiraš paradiž.

7. Čast, hvala bodi vekomaj, * neskončnemu Bogu vselaj! * Presveti križ nam vernim daj, * da pridemo v nebeški raj!

85. Pod svetim križem.

1. Križ na Golgoti se vstavi, * božji Sin umira tam; * zadnje še besede pravi, * ki veljajo tudi nam: * „Daj mi grešnik dušo svojo, * le za njo jaz to trpim.“ * — Varuj, Jezus, dušo mojo, * da se večno ne zgubim!

2. Roke, noge so pribite, * oster žrebelj njih drži; * za pregrehe silovite * mili Jezus tam visi. * O ljubezen prevelika, * ki za grešnika trpi! * Kje je prava moč jezika, * da dostojno njo slavi? —

3. Rešnja Kri po stebru teče * iz krvavih svetih ran; * kdor pod križ se le zateče, * svojih grehov bo opran. * Svet že vstaja, se vzdiguje * 'z groba zmot, pregrešnosti; * oh naj krepča, posvečuje * tudi mene rešnja Kri!

4. Srce vidim prebodeno, * se iz njega blišči plamen, * ki razžene dušno temo * in

ogreva svet leden. * Jezus vnemaj tudi v meni*
svoj'ga ognja sveti žar, * naj mi sveti v dušni
temi, * da ne zabim te nikdar!

5. Na drevesu v paradižu * smrtni sad
je dozorel; * Bog v dolini solz na križu *
rešnje Telo je pripel. * Le ga ljubi in uživaj,
* da nebeški raj dobiš, * v senci križa rad
počivaj, * da si dušo ohladiš!

6. Jaz pod križem čem ostati, * pogub-
ljenja se bojim; * še pod križem čem ležati, *
kedar dušo izročim. * Jezus moj na križ raz-
peti, * tvoja sveta rešnja Kri * tudi še na
onem sveti * mojo dušo naj hladi!

86. Jezus Nacarenski.

1. Zdi se mi, da vidim mesto, * mesto
tam Jeruzalem; * vidim ljudstvo tam nezvesto *
Jezusa peljati sem. * Grozno Golgota se trese, *
pravit' slišim strašen glas: Glej! nebeški
stvarnik nese * tamkaj težki križ za nas.

2. Glej! ki stvaril, je svetove, * z nič
poklical vse stvari; * on, ki vse živi rodove, *
zdaj na zemlji tam leži. * Vse ga tepe, vse
ga suje, * vse mu grenko smrt preti, * ves
pod križem omaguje, * in krvavi pot poti.

3. Kje ste zdaj vi Galilejci? * katerim on
je kruh delil; * kje boleni ino slepci? * ki
vas zdrave je storil. * Da bi tukaj pričevali, *

da je Jezus pravi Bog; * daleč tam so vsi ostali, * ktere rešil je nadlog.

4. Strašna ura zdaj prihaja; * sem pogledaj, grešnik, ti! * Strašna groza me obdaja, * videt', ljudstvo kaj stori: * svete roke zdaj pribije; * grešnik, grešnik sem poglej! * sveta kri po križu lije, * oh pokoro delaj zdaj!

5. Jezus Nacarenski vmira, * strašno ziblje se nebó; * plaho ljudstvo se ozira, * trdne skale pokajo! * Milo gleda luna blede, * svetlo solnce otemni, * Jezus prot' nebesom gleda, * vpije, kliče, govori:

6. „Oče! zdaj je dokončano, * grešnik bo zreličan spet; * vsem rodovom bodi znano, * da je rešen celi svet!“ * Zdaj še sveto glavo nagne * in Očetu se zroči; * o nedolžno božje jagnje! * naše upanje si ti.

87. Sedem besed Jezusovih na križu.

1. Milo, milo Jezus prosi * s križa za sovražnike; * naših grehov težo nosi, * nam ljubezni zgled dajé. * Prizanesi, Oče mili! * če so tud' hudó grešili; * vendar ne vedó, * kaj mi delajo.

2. Tud' razbojnika usmili * Jezus se skesanega, * odpustiti v smrtni sili, * v raj sprejeti hoče ga; * ko se k Jezusu zateče, * precej mu dobrotno reče: * Vedi, še nicoj * v raju boš z menoj.

3. Jezus milo pogleduje * s križa mater
v žalosti, * Janezu jo izročuje, * njega z nami
materi: * „Janez, glej! tu mater mojo, *
vzemi jo zdaj ti za svojo!“ * „Žena, glej! tvoj
sin * zame varh edin'!“

4. Solnce v toljki grozi zgine, * svet je
v mraku zatemnjen. * Jezus silne bolečine *
toži od vseh zapuščen; * „Moj Bog, moj Bog,
ljubi Oče! * sliši zdihovanje vroče; * ti, ki
vse živiš, * mene zapustiš?“

5. Ogenj žeje grozno peče, * Jezusa hudó
suši, * ker mu kri že skoro teče; * žeja duš
še bolj gori. * Vse ljudi bi rad zveličal, * to
je s križa glasno pričal, * reče: „žeja me;“
* oh, po dušah le!

6. Dokončano bo trpljenje, * zdaj, zdaj
Jezus kliče nam; * spolnjeno je odrešenje, *
priča vbogim grešnikom. * Kar od mene so
učili * in preroki govorili; * zdaj dopolnjeno *
vse, vse je zvestó.

7. Kako naj pravični vmira, * Jezus s
križa nas uči; * svést naj se v nebo ozira, *
kdor pobožno le živi. * Ko sem spolnil voljo
tvojo, * Oče! tebi dušo svojo * v roke izročim,
* v miru zdaj zaspim.

88. Počeščenje svetih pet ran.

1. Počeščena, leva rana * nog pastirja zvestega! * mu od trnja grehov dana, * ko iskal je grešnika. * Tvoja sveta kri naj zmiye * krivih potov hudobije * hlapca nehvaležnega.

2. Desne noge rana strla * hudi kači si glavó; * počeščena! si odprla * vrata grešnikom v nebo. * Odvrni skušnjav viharje, * tvoja kri nesreč naj varje * mojo dušo in telo.

3. Roke leve rana sveta, * ti prisrčna, vir dobrot! * nas objeti si razpeta, * srčno počeščena bod'! * Ti ozdravi duš bolezni, * v sveti vnemaj nas ljubezni; * ne zapusti nas sirot.

4. Rana desne vsemogoče, * počeščena tudi ti! * s tebe vir krvi tekoče * blagoslov nam vsem deli. * Blagoslovi tudi mene, * da krvi za greh kropljene * kapljica me doleti.

5. Stran presveta prebodena, * bistro teče potok tvoj; * ljubezniva počeščena, * grešnikom odprta stoj! * V tvojem srcu naj prebivam * in sladkosti mira uživam, * ljubeznjivi Jezus moj!

89. Obljuba ljubezni.

1. O večna resnica! * verujem na te: * o milost neskončna * zaupam na te; * o večna dobrota! * jaz revna sirota * te ljubim črez vse, * oglej se na me!

2. Oh! zdaj še le čutim, * kak slepi sem bil; * da z grehom prekrutim * sem te žalostil. * Jaz revež sem tvojo * ljubezen, in svojo * tolažbo zgubil, * in tebe žalil.

3. Oh srce mi počí * od žalosti zdaj. * te prosim pomoči, * mi milost podaj! * Vsa kri, ktera teče * po križu, mi reče: * „Tolaženja dar * ti dajam vsikdar.“

4. Oh Jezus mi pravi: * „Poglej mojo stran, * in krono na glavi, * in mojih pet ran. * Na križu viseči * v ljubezni goreči, * z ljubezni sem vmrl, * in raj ti odprl.“

5. Glej! z Jezusa teče * za me rešnja Kri! * oh močno me peče, * srcé me boli; * da nisem ga ljubil, * pa zdaj bom obljubil, * da ga ne zgubim, * in ne žalostim.

6. Zato se jaz križa * na večno držim, * ko smrt se mi bliža, * da ga ne zgubim. * Čem s križem živeti, * vse križe trpeti; * čem s križem zaspát', * in s križem čem vstat'!

90. Odrešenje sveta.

1. Jezik, poj sveto resnico, * svet'mu križu vredno čast; * Jezus je zatrl krivico, * zmagal pekla je oblast, * potolažil je pravico, * umorjen za greha slast.

2. Adam, Eva sta grešila, * zapeljana bila sta, * jih odrešit' je sklenila * milost

večnega Boga, * da na lesu bo izmila * greh nesrečnega lesa.

3. Nam v nebesa pomagati * bil je ta sklep božji zbran; * kateri htel je zapeljati, * da je sam bil zapeljan; * tam Bog hoče zdravje dati, * kjer nam bil je strup zavdan.

4. Čas obljube se približa, * dan rešenja zažari; * iz nebes se Bog poniža, * čista d'vica ga rodi; * in na strašnem lesu križa * v našem mesu vmret' želi.

5. V jasliah za nas s'rotice * otrok svet leži zakrit, * zraven matere device * je v plenice Bog povit, * oh, nedolžnemu ročice * greh naš sili uklenit'!

6. Mine trideseto leto, * tek življenja dokonča; * nam dobit' nebo odvzeto * se v trpljenje sam poda; * vzdignjen je na deblo sveto * za dolge vsega sveta.

7. Silna žeja ga pripeka, * trni bodejo v glavo, * oh iz srca se izteka * sveta rešnja Kri z vodó, * sveta in prečudna reka, * ktera pere vso zemljó!

8. Križ presveti, častitljivi! * lepšega drevesa ni, * gozd nobeden spremenljivi * ga ne zmore, ne rodi. * Žreblji, les preljubenzivi! * večni Bog na vas visi.

9. Skrči se, drevo visoko! * svetim udom se udaj, * ne razpenjaj jih široko, * deblo

omeči se naj! * ranjeni so vsi globoko, *
naj dobé počitek zdaj

10. Samo ti si le nosilo * dragi dar za
grehe dan, * iz potopa si rešilo, * kakor barka,
svet končan, * jagnje pa te je oblilo * s krvijo
iz svojih ran.

11. Čast in hvaja bod' Trojici; * čast
Očetu, stvarniku, * hvala Sinu na desnici, *
Jezusu zveličarju, * svet'mu Duhu, zgolj res-
nici, * čast Bogu neskončnemu!

91. Velikonočna. 1.

1. Zapoj veselo, o kristjan! * veselja
tvoj'ga dnes je dan; * zveličar naš je vstal
od smrti, * in raj odprl je nam zaprti. Alleluja.

2. Zapoj itd. Premagana je smrt nemila,
* oblast peklena moč zgubila. Alleluja.

3. Zapoj itd. Odrešeni smo vsi pogube, *
otroci večne smo obljube. Alleluja.

4. Zapoj itd. Bandero zmage glej častito *
s krvjo zveličarja oblito. Alleluja.

5. Zapoj itd. Odrešeni smo božji svatje,
* in Kristusovi srečni bratje. Alleluja.

7. Zapoj itd. V nebesih nekda v vsi ve-
seli * presrečni bomo večno peli: Alleluja.

92. Velikonočna. II.

1. Zveličar naš je vstal iz groba; * vesel prepevaj, o kristjan! * Premagana je vsa huda, * dnes je rešenja tvoj'ga dan! * Potrta pekla je oblast, * o poj, kristjan, hvaležno čast! Alleluja, alleluja!

2. Kje, smrt! je zdaj premaga tvoja? * in tvoje oestro želo, kje? * Veselo upa duša moja, * življenje večno čaka nje. * Moj Jezus je od mrtvih vstal, * kraljestvo smrti pokončal. Alleluja, alleluja!

3. Te prešlo je, o grob, strašenje, * vsejano v tebe je telo, * da bo poklicano v življenje, * kjer več trohnjenja zanj no bo; * da človek, prah ino popel * spet oživi častit, vesel. Alleluja, alleluja!

4. O sreče dan, o dan veseli! * ki storil ga je nam Gospod; * da bi mu večno hvalopeli, * odrešen je človeški rod! * Odprt stoji nam paradiž, * in vrata vanj je sveti križ. Alleluja, alleluja!

5. Iz groba grehov, duša, vstani * v življenje novo z Jezusom; * odrešena se srčno brani * premaganim sovražnikom. * V ljubezni sveti zvesta stoj, * zveličarju hvaležno poj: Alleluja, alleluja!

93. Velikonočna. III.

1. Zveličar je od smrti vstal, * ker je za nas že smrt prestal. * Alleluja, alleluja, alleluja!
2. Je pekla moč premagana, * odrešena pa zemlja vsa. Alleluja!
3. Prepevajmo veseli zdaj, * odprt stoji nam sveti raj. Alleluja!
4. Marija, le veseli se, * ker Sin tvoj se prikazal je. Alleluja!
5. Povsod se dnes razlegaj glas: * Bod' hvaljen Jezus vsaki čas. Alleluja!
6. Ker grehu dali smo slovó, * naš vojvoda naj Jezus bo. Alleluja!
7. Kdor z Jezusom vojskuje se, * gotov mu zmage venec je. Alleluja!
8. Častitljiv vstal bo sodni dan, * od Jezusa v svet raj peljan. Alleluja!
9. Vojskujmo torej srèno se, * saj vojske kratko le trpé. Alleluja!
10. Veselje tam pa večno bo, * daj Bog, da pridemo v nebo! Alleluja!
11. O Jezus! blagoslovi nas, * da bomo peli večni čas: Alleluja!

94. Velikonočna. IV.

1. Pogledjte duše, grob odprt! * več Jezusa tam ni; * premagana sta greh in smrt, *

zveličar naš živi! * Premagal je sovražnike, *
in zmage križ slovi; * pred njim je stresel
peklo se, * zveličar spet živi! Alleluja,
alleluja!

2. Spred pekla so očaki zdaj * po njem
odrešeni; * odprl jim je spet sveti raj, *
zveličar naš živi! * Hudoba in vsa njena
moč * premagana leži; * premagajmo tud'
mi rekoč: * zveličar naš živi! Alleluja, alle-
luja!

3. Vojskujmo zdaj se z Jezusom * krist-
jani srčno mi, * ni smrti se več bati nam; *
zveličar naš živi! * Če z Jezusom premaga-
mo * vse zapeljivosti, * veselo lahko pojemo; *
zveličar naš živi! Alleluja, alleluja!

4. Tud' mi v gomili kratek čas * bomo
počivali, * saj bode zbudil zopet nas * zveličar,
ki živi! * Kristjani! pa po smrti še * živeli
bomo mi, * to naša alleluja je : * zveličar naš
živi! Alleluja, alleluja!

5. Vesela alleluja bo * v hiši Očetovi, *
da srečno tje kaj pridemo, * zveličar nas živi! *
Pripravljeni v nebesih tam * so naši sedeži; *
pripravlja nam jih Jezus sam, * zveličar, kjer
živi! Alleluja, alleluja!

95. Velikonočna. V.

1. Jezus, premagavec groba, * ves častit
iz njega gre; * glej, obdaja ga svetloba, *
varhi strahoma beže. * Grob je prazen in
odprt, * zmagan pekel, greh, in smrt! Alleluja!

2. Razveseli se, kraljica! * mati zemlje
in nebes! * kter'ga mati si, devica! * je od
smrti vstal zares. * Slecí žalost in bridkost,*
in obleci slast, radost. Alleluja!

3. Se veseli, Magdalena! * Jezus pred
teboj stoji; * sladki glas tvoj'ga imena * ti iz
njega ust doni. * Glej, za kogar vsa goriš, *
nikdar več ga ne zgubiš. Alleluja!

4. Vi, apostoli boječi! * srčno se ve-
selite, * ker zveličarja strmeči * zdaj pred
seboj gledate. * Oznanuje vam svoj mir * vaš
preljuljeni pastir. Alleluja!

5. Veselimo se, kristjani! * Jezus je od-
rešil svet; * sužnosti smo odpeljani, * paradiž
odprt je spet. * Smrtni strup je pokončan, *
vstali bomo sodni dan. Alleluja!

6. Jezus, tebi hvalo večno * poje zemlja
in nebo; * svojo stvar si storil srečno, * rešil
jo s svojo krvjo. * Alleluja! poje naj, * alle-
luja vekemaj! Allelnja!

96. Velikonočna. VI.

1. Zveličar gre iz groba, * ob moč je smrt, trohnoba! * Velikonočno jagnje bil, * je za me drago kri prelil. Alleluja, alleluja, alleluja!

2. Otet je človek, rešen! * in v brezdnó satan trešen! * Zgubila smrt je svojo moč, * odprt je grob in kamen proč!

3. Odrešil je očete * pred peklom dolgo vjete; * častito jih pelja v nebo, * po grehu jim zaklenjeno.

4. Kak' svetijo se rane * nevsmiljeno mu dane! * Veselje angeljsko doni, * da smrt je mrtva, nas uči.

5. Je trdna naša vera, * resnica jo podpira: * Zveličar je od smrti vstal, * tud' nas ne bode grob končal.

6. Mi bomo kratko spali, * iz groba nekđaj vstali, * obudil bo trobente glas, * v nebese peljal Jezus nas.

7. Dopolnit' moje želje, * pripraviti mi veselje * greš ti, zveličar, pred menoj; * bom prišel, upam, za teboj.

8. Daj se mi spokoriti, * v nebese srečno priti, * kjer pri Očetu zdaj sediš, * plačilo zvoljenim deliš.

9. Pred sodbo bom postavljen, * po sva-
tovsko napravljen; * s krvjo bom jagnjeta
opran, * med tvoje svate svat odbran.

10. Alleluja! Alleluja! * Alleluja! Alle-
luja! * O ljubi Jezus, bratom brat, * daj
tudi nam od smrti vstat'! Alleluja!

97. Velikonočna. VII.

1. Skalovje groba se razgane, * in pečat
je odtrgani, * zveličar naš od smrti vstane, *
v kamnitem grobu več ga ni! * Iz groba
zmage gre častit, * obdaja ga nebeški svit.
Alleluja!

2. Tam angelj božji bel'ga krila * na
njega mestu že sedi, * vesela daje sporočila, *
da vstal Gospod je in živi. * Premagal pekel
je in smrt, * in raj nebeški je odprt. Alleluja!

3. Nemile smrti ni se bati, * trohnenje,
več ne straši me, * veselo nekdam zopet vstati, *
zveličar da mi upanje. * Zato raduje se srcé, *
in hvalne pesmi se glasé. Alleluja!

4. Zapusti, človek grehe svoje, * za vse-
lej daj jim že slovó! * srčno zmaguj peklenške
bôje, * povzdigaj z dušo se v nebo: * Zveličar
naš nas vabi zdaj * hiteti ž njim tje v sveti
raj. Alleluja!

5. Gospod, ti milo nam dodeli, * da tvojo
pot vsi hodimo, * po tebi, da bi hrepeneli, *

da pekel, greh, zmagujemo. * Bandero tvoje iz sveta * naj v slavo večno nas pelja ! Alleluja !

98. Velikonočna. VIII.

1. Danica svetila in mirna je noč, * grob temni odkrila je angeljska moč. * O Jezus ! naš kralj * vstal z groba si zal, * je zmagana smrt * in pekel zaprt. * Alleluja, alleluja ! raduj se Marija !

2. Marija se bridko v tihoti solziš, * da Jezus smrt zmaga, mu srčno želiš. * Glej, blagi tvoj Sin, * o sladek spomin ! * prikaže se ti * v nebeški časti. * Alleluja, alleluja ! raduj se Marija !

3. So svetle mu rane, kot solnčni je žar, * o strune. ve vbrane, mu pojte vsikdar. * On rane ima, * da svet ga spozna, * nas rešil je Bog * zdaj večnih nadlog. * Alleluja, alleluja ! raduj se Marija !

4. Pod tvojo zastavo, Boga te častim, * za tvojo še slavo rad smrt prtrpim. * Moj Jezus Gospod * slavim te povsod, * naj slava doni * povsodi vse dni. * Alleluja, alleluja ! raduj se Marija !

5. Me zemljica mati zavije v moj grob, * dan sodbe čem vstati, kot upal je Job ! * Marija ! ti le * še prosi za me, * da 'z groba

teló * mi vstane lepó. * Alleluja, alleluja!
raduj se Marija!

99. Križev teden. I.

1. Dnes kliče Jezus vse sirote, * da k tebi; Bog vse milosti, * k Očetu, ki je poln dobrote, * podajo se v zaupanji. * Zatorej roke povzdiguјmo, * zaupljivo k Bogu zdihujmo: * O vsliši prošnje, Oče naš! * da svoj svet' blagoslov nam daš.

2. Dobrotljiv, — mora vsak spoznati — * v obljubah zvest si ti, o Bog! * premoreš vse, in hočeš dati, * kar prosi tebe tvoj otrok. * Po Jezusu se nam odpira, * 'z njegovih ran obilno zvirá * brezkončne milosti zaklad, * zato nas vslišiš, Oče! rad.

3. Pred tvoja vrata nas postavi, * tvoj Sin, „le trkajte na glas, * prosite, iščite!“ nam pravi, * „moj Oče se bo vsmilil vas.“ * Daj, Oče! svetega nam Duha, * za vsaki dan dodeli kruha! * Saj Jezus nam obljubil je, * da bodeš dal, kar pros'mo te.

4. Še ljubi Oče! nam dodeli * vseh grehov odpuščenje zdaj, * da bomo tak' lepó živelí, * da v nje ne pademo nazaj. * Po Jezusu nam dolg izbriši, * med svoje ovce nas za-piši, * da tebi, zvesto služimo * in se ko bratje ljubimo.

5. V potrebi, v žalosti pomagaj * in slušaj mili glas otrok! * pomagati nam ne odlagaj, * in blagoslovi nas, o Bog! * Za nas, o mili Jezus! prosi, * k Očetu naše prošnje nosi; * oh bodi zdaj naš besednik, * nekdam pa milostljiv sodnik!

100. Križev teden. II.

1. Poslušajte, o kristjani! * Jezusa veseli glas; * koljko srečo nam oznani, * prevesela je za nas: * karkolj bomo prosili * mi Očeta večnega, * bomo tudi zadobili * vse od Sina božjega.

2. Ker nam božje visokosti * ni mogoče zapopast', molimo ga po dolžnosti, * dajmo njemu vselej čast. * Naj molitev naša vstaja, * iz te zemlje gre v nebo; * Jezus nam obljubo daja, * da nas Oče vslišal bo.

3. Kdo prešteje vse dobrote, * ki jih že zavžili smo? * Saj z molitvijo sirote * se Bogu zahvalimo. * Njemu vse to povrniti * nam nikolj mogoče ni; * božjo voljo dopolniti, * naj v zahvalo se godi.

4. Oh v potrebah spet želimo, * da pomagáš, dobri Bog! * kar imamo, ti zročimo, * vsmili svojih se otrok! * Vinske gore, žitno polje — * Oče v tvojih rokah so; * žalosti in dobre volje * le od tebe čakamo.

5. Naj nam toplo solnce sije, * naj pohleven dež roši, * nas varuj škodljive rije, * saj si dober Oče ti! * Trde suše, grozne moče, * da nam ne škoduje mraz, * hude zime, strašne toče, * ljubi Oče brani nas!

6. In posebno izročimo * svoja srca tebi vsi; * naj pri vsem, karkolj želimo, * tvoja volja se zgodi! * Nas varuj, da ne grešimo, * tebe ne razžalimo, * v tvoji milosti živimo; * kruha manjkalo ne bo.

7. Vladaј Oče! poglavarje, * daj nam dobre štariše, * daj nam skrbne gospodarje, * pridne pa podložnike! * Tak se bomo veselili * srečni že na zemlji zdaj; * tam v nebesih pa hvalili * tebe, Oče, vekomaj!

101. Križev teden. III.

1. Bog! ki grešnike strahuješ, * in pravične zveseljuješ, * v nebu ti nad nam živiš, * žugaš, tepeš in krotiš.

Odpevek: Sliši nas, stvari uboge, * in odvrni nam nadloge, * zdrave v miru nas ohran' * daj nam kruha vsaki dan!

2. Vsaki dan nas iz dobrote * revne preskrbiš sirote; * si mogočen gospodar, * in skrbiš za vsako stvar.

3. Daješ ti stvarjem živeti, * da dežuje, solnce sveti, * polje da lepo cveti, * in da žito dozori.

4. Če živali nam škodljive * pridejo na vrt in njive, * tvoja volja je takó, * z grehom to zaslužimo.

5. Če od neba le dežuje, * da nam živež potonuje, * pride to iz tvojih rok * zavolj spačenih otrok.

6. Če po leti za vročino * vzeme toča nam poljino, * da zelenja videt' ni, * smo si krivi le sami.

7. Če gromi, se križem bliska, * da se vsak ostrašen stiska, * grešnik tvojo moč spozna, * v svojih grehah trepeta.

8. Svojo moč prav pokazati, * hotel si Egiptu dati * rodovitnost sedem let, * pa lakote sedem spet.

9. Izraelce si posvaril, * z dolgo sušo jih udaril, * ko je Ahab kralj njih bil, * dež tri leta ni rosil.

10. Je nebo zaprto bilo, * polje deža ni dobilo, * Izrael je malik'val * ti si, Bog! ga strahoval.

11. Pa Elija si ohranil, * čudno lakote ga branil, * ktera trla je strašno * celo zemljo Judovsko.

12. Ker se ljudstvo spreobrne, * šibo tvojo si odvrne, * ko Elija prosil je, * dosti deža vlilo se.

13. O Bog, tudi nas se vsmiii, * ki smo močno te žalili, * kedar bodeš tepel nas, * prošnje vsliši tisti čas.

14. Le po tvoji sveti volji, * bomo delali na polji, * blagoslovi ga, Gospod! * da bo polno vseh dobrot.

102. Križev teden. IV.

1. Bog! poglej na vsako njivo, * vsako gorco dopadljivo, * razveseli vse stvari, * saj naš ljubi Oče si! * Tvoja roka vse blagruje, * dež in solnce nam daruje.

2. Posejali smo semena, * k časti tvojega imena * naj bo delo naših rok, * blagoslovi ga, o Bog! * Tvoja roka vse blagruje, * sveti blagoslov daruje.

3. Res orali smo — sejali, * rasti le ne bomo dali! * ti nam, Bog! le dajaš rast, * bodi tebi večna čast! * Tvoja roka vse blagruje, * ino zemlji rast daruje.

4. Lepo rožice cvetijo, * dobro ptičice živijo; * bolj še pa za nas skrbiš, * ti, o Bog! nam kruh deliš. * Tvoja roka vse blagruje, * ino živež nam daruje.

5. Daj, da drevje rodovitno * bo, in lepo polje žitno, * svetlo grozdje, da zori, * gosta trava zeleni. * Tvoja roka vse blagruje, * dobro leto nam daruje.

6. Kdar razsaja strah viharja, * grom buči in strela vdarja, * toča zemlje sad drobi, * vsmili se nas, Oče ti! * Saj si v hude ure sili * tudi še naš Oče mili.

7. Pa nebo se spet odkrije, * in še lepše solnce sije, * ti pa še bolj zemlje krog * blagosloviš, dobri Bog! * O da zvesto bi ljubili * zmeraj te, naš Oče mili!

103. Vnebohod Gospodov.

1. Praznik svet se dnes obhaja, * Jezus gre v sveto nebo, * nam pripravljat delež kraja, * kamor nas poklical bo. * Kaj še delamo na sveti? * glava šla je v sveti raj, * le v nebo nam je želeti, * vživati ga vekomaj.

2. Razodel je vse resnice, * in odrešil celi svet, * dal apostolom ovčice. * in je bil v nebesa vzet. * Bel oblak jim ga zakrije, * oj ni več ga videti, * njih srce v bridkosti vpije, * gledajo za njim oči.

3. Kakor blisk sta pristopila * svetla dva moža pred nje, * nje lepo nagovorila; * „Kaj pa gledate, možje? * Jezus ki je šel v nebesa, *

prišel bo spet sodni dan, * sodit duše in telesa, * vsem odločit večni stan.“

4. Ti si, Jezus, šel pred nami, * in boš prišel sodit nas, * zdaj nas grešnike predrami * misliti na tisti čas. * Če ne bomo prav živeli, * vekomaj nam bo gorjé: * Jezus! tukaj nam dodeli, * da prelivamo solzé.

5. Oh! nikar ne navezujmo * na posvetni prah srca, * stanovitno zaničujmo * zapeljivosti sveta. * Kar je tukaj, sovražimo, * svet apostol nas uči; * kar je gori, pa ljubimo, * kjer zveličar naš živi.

6. Kristus moral je trpeti, da je prišel v svojo čast; * nam je zgled zapustil sveti, * da črtimo grešno slast. * Zgolj veselja ne ljubiti, * križ prenašati voljno, * za zveličarjem hoditi, * to pripelje nas v nebo.

104. Binkošti. I.

1. Z enim glasom zdaj zavpijmo * in skupno vsi zdihnimo: * Pridi, pridi sveti Duh!

2. Prvi dar nam daj modrosti, * vir pre-sladkih vseh blagosti; * pridi, pridi sveti Duh!

3. Umnosti nam žare vlivaj, * srca k dobremu ogrevaj; * pridi, pridi sveti Duh!

4. Dar nebeški tvoj'ga svéta * v stiskah nam pomoč obeta: * pridi, pridi sveti Duh!

5. Daj moči, svetosti prave, * vselej zmagati skušnjave; * pridi, pridi sveti Duh!

6. Daj pobožno nam živeti, * po svetosti hrepeneti; * pridi, pridi sveti Duh!

7. Daj nam v strahu ti služiti, * po otroško te ljubiti; * pridi, pridi sveti Duh!

105. Binkošti. II.

1. Pridi sveti Duh zares, * ino pošlji nam z nebes * svoje luči žar bliščeč! * Pridi Oče vseh sirot, * pridi darovnik dobrót, * pridi ogenj src goreč!

2. Si tolažnik vseh bridkost', * naših duš naj boljši gost, * ki nas sladko pokrepčaš. * V trudu si počitek zlat, * in v vročini ljubljjen hlad, * v joku nam tolažbo daš.

3. O preblage luči plam! * ogenj tvoj, napolni sam * tvojih vernih srca vsa! * Nič brez tvoje milosti * dobrega v človeku ni, * nič ni neškodljivega.

4. Zmivaj, kar je grdega, * zmakaj, kar je suhega, * in zaceli rane vse! * Mehčaj, kar je trdega, * zgrevaj, kar je mrzlega, * zravnaj steze pogubne!

5. Daj, ki v tebe verjemo, * in na te zaupamo, * sedem svetih darov nam! * Daj zasluge čednosti, * daj nam smrt pravičnosti, * daj veselje večno tam!

106. Binkošti. III.

1. O pridi stvarnik, sveti Duh! * obišči duše nas sirot, * napolni z božjo milostjo * srca od tebe stvarjena.

2. Ime je tvoje: Tolažnik, * in dar Boga najvišjega, * ljubezen, ogenj, živ studen'c, * mazilo sveto naših duš.

3. Desne Očeta prst si ti, * ki sedem darov nam deli; * obljubo Očeta speljaš, * jeziku moč besede daš.

4. V počutkih užgi ogenj čist, * ljubezen sveto v srca vlij, * slabost telesa pokrepčaj, * da v vojski ne opeša kdaj.

5. Sovražnika odženi proč, * svet' mir podeli nam drugoč: * naj tvoja roka vodi nas, * varuje greha vsaki čas.

6. Ti uči nas spoznati prav * Očeta, Sina božjega, * in verovati, da 'z obeh * se 'zhajaš ti, presveti Duh.

7. Bogu Očetu bodi čast, * in Sinu ki od mrtvih vstal, * in tebi, Duhu svetemu, * od vekomaj do vekomaj. Amen.

107. Presveta Trojica.

1. Vzdigni se jezik moj * k božji desnici, * hvalo in čast zapoj * sveti Trojici: * Čast Očetu, Sinu * in Duhu svetemu; * bodi češčena presveta Trojica!

2. Sveta Trojica 'ma * skrb za človeštvo.
* dušam pobožnim da * svoje kraljestvo.

3. Oče nebeški nas * milo je vstvaril, *
svoje podobe kras * nam je podaril.

4. Jezus pa, božji Sin * se je včlovečil.
* da bi nas bolečin * pekla odrešil.

5. Svetega Duha dar * žalost prežene, *
milosti božje žar * grehe odvzeme.

6. Angelji pojejo * v rajski višavi, * in
Boga hvalijo * v večni bliščavi.

7. Molimo vsi Boga * v sveti Trojici, *
trojno edinega * v večni resnici!

8. Kedar pa mine že * doba trpljenja, *
oh naj prikaže se * solnce življenja!

9. Sveta Trojica nam * daj, da veseli * v
rajskem kraljestvi tam * tebi bi peli : * Čast itd.

108. Vera, upanje in ljubezen. I.

1. Živo verjem, trdno upam, * srčno lju-
bit' te želim. * Daj mi, Bog, tvoj glas spre-
jeti, * zmotam pa srce zapreti; * saj iz rok
ljubezni tvoje * prišlo je življenje moje.

Odpevek: Vero upanje povikšaj, * da v
ljubezni ves gorim.

2. Živo verjem itd. V zmote svet brez tebe
zajde, * v tebi se resnica najde; * ti vse veš, o
Bog presveti, * brez skrbi ti smem verjeti.

3. Živo verjem itd. Tri osebe so v skrivnosti, * le en sam Bog pa v svetosti; * v bitstvu so moči enake, * čudna dela so od vsake.

4. Živo verjem itd. V tebe, Oče na višavah, * bom zaupal jaz v težavah; * tvoja roka me podpira, * če me pekel, svet zatira.

5. Živo verjem itd. Jezus tvoje odrešenje * nam je dalo vsem življenje, * sveti raj je odklenilo, * upanje pa utrdilo.

6. Živo verjem itd. Ti me, sveti Duh podpiraj, * strah pa v srcu mi zatiraj, * da se vtrjen ne preganem, * živ ud Jezusov ostanem.

7. Živo verjem itd. V tebi, Bog, se veseliti, * tebe vekomaj častiti, * v dobrih delih hočem rasti, * tebi v vseh rečeh dopasti.

8. Živo verjem itd. Tebi hočem zvest ostati, * svet naj žuga me končati; * k tebi hočem le hiteti, * in z veselim srcem peti: * Ljubi Oče! tebe ljubim, * večno ljubiti hrepenim.

9. Živo verjem itd. Kedar ura mi odbije, * in me temni grob zakrije, * ko gnjilad telo razdere, * naj se v mojem srcu bere: * Ljubi Oče, tebe ljubim, * večno ljubiti hrepenim.

109. Vera, upanje in ljubezen. II.

1. Kaj je na zemlji naj svetejše nam? * kaj nas povzdigne iz praha in pepela? * kaj je, kar angeljem pridruži nas? * To je krš-

čanska naša prava vera! * To je krščanska
 naša prava vera! * Je vera! * To je krščanska
 naša prava vera!

2. Kaj nam v trpljenji vselej da pomoč?
 * kaj nam pokaže tukaj že nebesa? * kaj je,
 kar vsako bridkost posladi? * To je nam
 zvesto upanje na Boga! itd. na Boga.

3. Po čem vsak človek z Bogom v rodu
 je? * kaj ga nagiblje rad trpet' bolezen, *
 prestat' krivic veliko in težav? * To vse krš-
 čanska pretrpi ljubezen! itd. ljubezen.

4. Kdo kaže stezo nam v nebeški raj? *
 kdo nas uči krčanski vselj živeti? * kdo je,
 ki nas ko mati oskrbi? * To je katolijska
 sveta mati cerkev! itd. — je cerkev.

5. Kam iti imamo v nevarnosti? * kje
 milost je, kdar grehi nas težijo? * kam naj
 v grenkosti smrtni gremo mi? * Kristjan le
 hiti z upanjem k Mariji! itd. k Mariji.

6. K Mariji hiti, kdar te greh teži, * k
 Mariji, kdar se tvoje srce joka, * k Mariji
 hiti, zaupljivo vpij: * o mati mila zdaj še mi
 pomagaj! — Marija.

7. O naj vsak grešnik preskrbi popred, *
 kot ga pokliče Jezus k ostri sodbi, * si žlah-
 tnih rožic teh dišeči cvet; * za nje dobi v
 nebesih svetli venec! itd. ja venec.

110. Hvalna pesem. I.

1. Tebe, Bog! vsi hvalimo, * ko Gospoda
te častimo, * tvojo moč spoznavamo, * vsi po
njej smo in živimo; * vse kar stvaril si
kriči: * Večni! ti naš Oče si.

2. Vse, kar nebo v sebi 'ma, * Angelji
in Kerubimi, * Oblastnikov vojska vsa, * vse
Moči in Serafimi; * vse, vse poje na ves glas *
tvojo hvalo vsaki čas.

3. Trikrat svet Bog sabaot, * Bog ne-
skončane oblasti, * celega sveta Gospod, * vse
je polno tvoje časti; * zemlja, morje in nebo
* je od nje napolnjeno.

4. Tebe vsi apostoli, * mučeniki in pre-
roki * hvalijo, da njihov si * učenik, Gospod
visoki, * kateri njih napolnil si * z duhom
svoje svetosti.

5. Oče! tebi večnemu, * tvojemu edinem
Sini, * tudi Duhu svetemu, * tri osebe, Bog
edini! * po vsem svetu cerkev vsa * dolžno
čast in hvalo da.

6. Sin Očeta večnega, * Kristus. kralj
nebeške časti! * prišel rešit grešnika * iz
hudičeve oblasti, * si 'z device meso vzel, *
Bog in človek biti htel.

7. Nebo ni zaprto več * krščenikom v
pravi veri; * strl si bridke smrti meč, * in

odprl nebeške dveri; * na desnici tam sediš, * dokler k sodbi ne zbudiš.

8. *Klečé.* Tebe zato prosimo, * s tvojo krvjo mi oprani, * kateri k tvoji službi smo * 'z tvoje milosti izbrani; * med svetnike v sveti raj * nam po smrti priti daj!

9. Ljudstvu svojemu, Gospod! * katero tvoja je lastnija, * K zveličanju kaži pot, * da peklenska hudobija * nam ne škodi, varuj nas * tu in tam na večni čas.

10. Vsaki dan želimo mi * tebe, vel'ki Bog, častiti, * in v imenu tvojem vsi, * kar potrebno je, prositi, * da brez vsega greha bo * vsako delo storjeno.

11. Vsmili, Bog! oh vsmili se * črez sirote nas uboge, * upamo, Gospod na te * da od nas boš vzel nadloge: * tako nas usmili se, * kakor upamo na te.

111. Hvalna pesem. II.

1. Hvala bod' Gospod Bogu, * vse stvari ga zdaj molite; * stvarnika, dobrotnika, * in Očeta ga častite! * Kerub, Seraf mu pojó, * hvali zemlja in nebó.

2. Sveti, sveti, svet' Gospod! * vse je polno tvoje hvale, * trume zvoljenih, o Bog! * večno čast ti bojo dale. * Vsi svetniki te časté, * vsi pravični poželé.

3. Češčen bodi trojni Bog, * Oče, Sin in ti Dub sveti, * cerkve tvoje sveti nauk, * zvesto moramo verjeti. * Jezus Kristus, božji Sin * je zapustil ga v spomin.

4. O preljubi Jezus naš! * koljka je ljubezen tvoja; * žalosten moj grešni stan, * revna bila duša moja. * Ti pa prideš k nam na svet, * pekel, greh in smrt zatré.

5. Večni Bog in kralj nebes * se poniža brat naš biti; * za nas živel, umrl je, * nam nebesa zaslužiti. * Njega sveta rešnja Kri * nas očisti vse ljudi.

6. Na desnici božji zdaj * ga imamo pomočnika, * sodni dan pa grešnik bo * videl ostrega sodnika. * Milost grešnik le dobiš, * dokler tukaj še živiš.

7. Jezus bodi vsmiljen nam, * v službi svoji nas ohrani; * kri si svojo dal za nas, * greh končaj, pri nas ostani, * peljaj naše duše v raj, * delež zvoljenih nam daj!

8. Svoje ljudstvo osrečuj * zdaj in vselej nas obvari; * obdaruj in povikšuj * in zveličaj svoje stvari. * Hvalo bomo spevali * tukaj in v večnosti.

9. Milostljiv nam bodi dnes, * pota v grehe nam zagradi; * daj, o sveti, ljubi Bog! * da storimo dobro radi. * V tebe upamo vsak čas, * da ne boš zavrgel nas.

112. Molitev.

1. Iz globine, solz doline * kličem k tebi,
stvarnik moj! * Glasi mali razlegali * naj
pred sedež bi se tvoj!

2. V srcu vneti slavo peti * tebi, Oče!
hrepenim, * ni mogoče srcu vroče * vse iz-
reči, kar želim.

3. Tvoja roka že otroka * zvesto je vo-
dila me. * Oče mili! v vsaki sili * si poka-
zal ljub'ga se.

4. Ti si vsadil in zagradil * vere cvetko
v srce mi; * ti me vzdigaš, luč prižigaš, *
da mi up v ljubezni tli.

5. Vir modrosti in blagosti * le od tebe
mi lijé: * Vse dobrote in sladkote * milost
tvoja mi daje.

6. Še plačilo za slavilo * večno si ob-
ljubil mi; * nezvenljivi, častitljivi * dal boš
venec v večnosti.

7. V večni slavi po višavi * vse moči
naj te časté. * Vse naj služi in se druží * v
tvojo slavo in ime.

8. V tvoji milosti umreti * enkrat, ljubi
Oče daj! * In da srečno v slavo večno * pri-
dem k tebi v sveti raj.

113. Telovo. I.

1. Vsi jeziki povzdignite * hvalo, čast
zveličarju ! * vsi Gospoda počastite * v zakra-
mentu rešnjem tu, * nja Telo in Kri molite, *
slavo pojte Jezusu !

2. Nam devica je rodila * Sina večnega
Boga ; * zemlja je od nja dobila * seme nauka
božjega ; * njega rešnja Kri omila * grehe
celega sveta.

3. Po večerji zadnji zročil * svojo Kri
je in Telo, * pred ko se od svojih ločil * in
je vzel od njih slovó, * vsem ljubezen pri-
poročil : * „V moj spomin storite to !“

4. Kruh in vino spremenilo * se je v
nja meso in kri ; * kakor se je tam zgodilo, *
na altariji se godi. * To skrivnostno opravilo *
sveta vera nas uči.

5. Vsi ponižno počastimo, * in molimo
Jezusa, * srce, roke povzdignimo, * da svet
blagoslov nam da ; * 'z vsega srca zahvalimo
* svojega zveličarja.

6. Večnemu Očetu hvala * hvala Sinu
božjemu, * da bi se spodobna dala * tudi
Duhu svetemu ! * Hvalo vsaka stvar davala *
trojedinemu Bogu.

114. Telovo. II.

1. Praznika svetega * dnes veselimo se, *
prav iz gorečega * srca naj hvala gre; *
staro preide naj, * novo vse bodi zdaj; *
misli, djanje vsak prenovljaj.

2. Danes ponavljamo * zadnje noči spo-
min, * in to obhajamo, * kako je božji Sin *
svoje prijat'lje zbral, * jagnje jim jesti dal, *
tak zapoved Judov dostal.

3. Učenci uživajo * velikonočno jed. *
zadnjič dobivajo * rešnje Telo prejet'. * Za-
živajo ga vsi, * pa se ne razdeli, * vsak po-
sebej cel'ga dobi.

4. Kedar prejamejo * slabi njega Telo, *
se ga navzamejo, * moč jim je prava to. *
Kelih tud' izroči, * da jim ga, in veli: * „Vsi
ga pijte, moja je Kri.“

5. Tak je postavljeno * Telo njegovo v
dar, * dušam pripravljeno, * da ga zavživa
stvar. * Mešniki stor'jo to. * ga sami uživajo, *
ino drugim vrednim dajó.

6. Zdaj od nebeškega * kruha duša živi; *
iz kruha belega * se nam živ Bog stori. *
Čudi se, o kristjan! * Jezus v jed vsem je
dan, * bod' si reven, zaničevan.

7. Tukaj te prosimo, * trojni edini Bog! *
v srcih te nosimo, * varuj nas vseh nadlog. *

Živi nas slabe zdaj, * k tebi nam priti daj, *
in te uživati vekomaj!

115. V čast presv. rešnjega Telesa.

1. Hvali Sion rešenika, * hval' pastirja
in vodnika, * poj mu himne, pesmice, * Kolj-
kor moreš, pevaj hvalo, * vedno hvališ ga
premalo, * vedno zlagaj hvalnice.

2. Hval'mo danes pevajoči * živ kruh in
oživljajoči; * kruh slavimo iz nebes. * Kter'ga
pri večerji blagi * bratov družbici predragi *
dal je odreš'nik zares.

3. Hvala bode naj zvoneča, * naj pri-
jetno bo doneča * pesem duše radostne. *
Dan slovesni se obhaja, * v katerem hrana ta
najslaja * prvič dana bila je.

4. Kralja novega praznuje * se večerja
in daruje * jagnje danes se novó. * Naj
umakne se starina, * in resnici sence tmina,
* naj razjasni luč temó.

5. „Kar sem pri večerji storil,“ * tak je
Kristus sam govoril, * „delajte to v moj spo-
min!“ * Ker nam je povelje dano, * vino ino
kruha hrano * v sveti dar spreminjamo.

6. Verska je resnica taka, * kruh in vina
kaplja vsaka * kri postane in meso. * Kar
ne vidiš. kar ne slutiš, * kar s počutki ne
občutiš, * vera močna ti trdi.

7. Tukaj pod podobo dvojno, * ki le
znamnje je dostojno, * blage skrite so reči. *
Jed mesó in kri je pitje, * celo Kristusa je
bitje * pod podobo sleherno.

8. Kedar prejme človek njega, * ga ne zlomi,
prejme vsega, * nikdar ga ne razdeli. * Vžije
tisuč ga al' eden, * vsak enoljko, kdor je vre-
den, * nikdar zmanjka ne jedi.

9. Greha čist, poln hudobije * hrano to
nebeško vžije, * je življenje alj propad. * Greš-
nim smrt, življenja bitje * dobrim je te hrane
vžitje. * Kak različen je nje sad!

10. Če se hostija prelomi, * celi Jezus
je, ne dvomi * tud' v najmenjši trohici; * le
podoba se razloči, * bistvo pa ostane v moči,
* Jezus se ne razdeli.

11. Glejte! angeljska je hrana * zdaj
pravičnim v živež dana, * grešnik vžiti je ne
sme. * V Izakovem darovanju, * v mani, jag-
njetovem klanju * jo že Bog naznanil je.

12. Jezus! kruh, pastir nam dani, * ti
nas pasi, stoj na strani * in pripeljaj v sveti
raj; * da ti bomo tam veseli * slavo, čast in
hvalo peli * med svetniki vekomaj!

116. V čast presv. rešnjega Telesa. II.

1. Klečejoči mi molimo * v zakramentu
Jezusa, * s svetim petjem počastimo * prav'ga

živega Boga, * ki ga zdaj v podobi kruha *
na altarji vidimo, * s čistim srcem brez na-
puha * v svoji pesmi zdihnimo!

2. Ljubi Jezus, kralj nebeški, * kak ne-
skončno ljubiš nas! * da bi rešil rod človeški,
iz nebes se k nam podaš; * rojen iz Marije
d'vice * prišel si na revni svet, * trudil se
za nas ovčice * tri in trideset si let.

3. Preden se nazaj k Očetu * zopet v
sveti raj podaš, * si pokazal vsemu svetu, *
kakšno skrb za nas imaš; * kjer pred smrtjo
v zadnji noči * si izročil testament, * in po-
stavil nam k pomoči * najsvetejši zakrament.

4. V zakramentu zdaj prebivaš, * svojo
milost nam deliš, * v svoji krvi grehe zmi-
vaš, * z mesom svojim nas živiš. * Kaj ti hočem
povrniti, * ljubi Jezus za vse to? * Večno
ti želim služiti * in ljubiti te zvesto.

5. Vedno hočem prepevati, * in hvaliti
tvojo čast; * tebi se v daritev dati, * da bom,
Jezus! tvoja last. * Tud' imam goreče želje, *
te nikdar več ne žalit', * moje, glej, bo le
veselje, * tebe večkrat vredno vžit'.

6. Alj prestrašim se, ker mislim, * kolj-
kokrat sem že grešil, * oh spoznam, da vre-
den nisem, * da bi. Jezus! tebe vžil. * Vendar
glej, kako goreče * s teboj sklenjen bit' želim,

* stori vrednega me sreče, * da se v tebi zveselim!

117. V čast presv. rešnjega Telesa. III.

1. Prepevaj hvalo, moj kristjan! * in bodi s čistim duhom zbran; * oči obrni na altar, * za te se Jezus daje v dar.

2. Podobe imaš pred očmi, * pa sveta vera nas uči, * da kruh Telo je Jezusa, * in vino Kri zveličarja.

3. Prečudežna je ta skrivnost, * alj verovati je le dolžnost; * ker, kar pretemno zdi se nam, * nas zagotovi Jezus sam.

4. Tako je pri večerji djal, * kdar kruh apostolom podal: * „To moje je zares Telo, * vino Kri, ki prelita bo.“

5. Kdor vživa to meso alj kri, * življenje večno zadobi. * Pa prašaj se, ki kruh ta ješ, * nevreden vžiti ga ne smeš.

6. Kdo, Jezus! bi te rad ne vžil, * in kdo ne hvalil, ne častil? * ki v revah milosti deliš, * k pokori srca nam budiš.

7. In kedar pride smrtni čas, * že zdaj te prosimo na glas; * V popotnico se nam podaj, * in spremljaj dušo v sveti raj!

118. Za telovsko procesijo.

1. *Pri izhodu iz cerkve.* Oj ovčice Jezusove! * poslušajte mili glas. * Oj dušice Kristusove! *

ljubi Jezus kliče naš. * Naš pastir med nami hodi, * nas po lepih pašah vodi: * Oh molite — in častite * vsmiljenega Jezusa, * našega zveličarja! * Oh molimo — in častimo * vsmiljenega Jezusa, * našega zveličarja!

2. Lepo zvoní mu zvonijo, * do nebes hiti njih glas; * svetlo sveče mu gorijo, * molit' ga učijo nas. * Zemlja in nebo ga hvali, * — da bi hvalo mi mu dali! * Oh zbudite — povzdignite * k Jezusu svoje sree, * v njem se vsi veselite! * Oh zbudimo itd.

3. Rešnje znamnje svet'ga križa * kaže nam v nebesa pot; * vsak pred njim se naj poniža, * naj bo hlapec alj gospod. * Da popotni smo, to vemo, * zato zdaj v procesji gremo: * Se trudite, * in hodite * zvesto le za Jezusom, * pravo pot nam kaže on. * Se trudimo itd.

4. Kakor Jezusu učenci * pot z zelenjem tros'li so; * naj cvetijo njemu venci, * rože pot polepšajo! * On da rožam, da cvetijo, * travnikom, da zelenijo; * Zahvalite — zveselite * njega tud' kristjani vi * z vencem svetih čednosti! * Zahvalimo itd.

5. *Pri prvem evangelju:* Štir' obiščemo altarje, * štirje kraji so sveta; * naj nas Jezus zlega varje, * štirim krajem blagor da. * Štiri slišmo evangelje, * sladko Jezusa povelje: *

Ohranite — dopolnite * sveti evangeljski glas,
 * tak bo Jezus vslišal nas. * Ohranimo itd.

6. *Pri prvem blagoslovu*: Lepo vreme,
 huda ura, * bliskanje in strašen grom, * tebi
 služi vsa natura, * v tvojih rokah naš je dom. *
 Da bo zemlja rodovitna * dala vina ino žita: *
 Obljubite — in zročite, * kar imate, njemu v čast,
 * ki ima črez vse oblast. * Obljubimo itd.

7. *Po prvem blagoslovu*: Prvi blagoslov
 dobili * mali otročiči so (smo), * da bi Jezusu
 služili * rastli v dobrem prav lepo, * saj nje
 (nas) ljubeznjivo kliče: * „Najte k meni otro-
 čiče! * Pristopite — obljubite * njega večno
 ljubiti, * grešni svet sovražiti. * Pristopimo itd.

8. *Pri drugem evangelju*. V starih časih
 prerok'vali * so očaki Jezusa, * ker za velko
 noč zaklali * jagnje so brez madeža. * Kakor
 Izak na altarji, * tako Jezus na Kalvarji, —
 oh spoznajte — hvalo dajte * iz ljubezni smrt
 stori, * in življenje nam dobi. * Oh spoznajmo itd.

9. *Pri drugem blagoslovu*: Vojska, lakota,
 morija * ostre šibe božje so; * greh jih spleta
 ino zvija, * da človeštvo tepejo. * Kdor se
 greha ne varuje, * vselej grenko obžaluje. *
 Ne grešite — ne žalite * tako dobrega Boga, *
 ki nas vse tak rad ima. * Ne grešimo itd.

10. *Po drugem blagoslovu*: Vam, o fantje
 in deklice, * drugi blagoslov se da, * ki ste

svatje in družice * ljubega zveličarja. * V čistem
sreću on prebiva, * s svojo gnado ga poliva:
* Oskrbite — ohranite * čisto dušo in telo,
* da lep tompelj božji bo. * Oskrbimo itd.

11. *Pri tretjem evangelju:* Preden se je
Jezus ločil, * in življenje za nas dal, * nam
v spomin ljubezni zročil * rešnje Telo, ter je
djal: * „To vi v moj spomin storite, * vselej
mene se spomnite!“ * Oh spomnite — pono-
vite * v obhajilu svetem le, * ki za vas da-
ruje se. * Oh spomnimo itd.

12. *Pri tretjem blagoslovu:* Smrt je sreča
za pravične, * sveti raj jim je odprt; * alj
nesreča za krivične * je največa nagla smrt.
* Da nas ne bi tud' dobila, * brez poboljšanja
vmorila: * Pripravljajte — in podajte * se k
Očetu spet nazaj * k temu, Jezus, milost daj!
* Pripravljajmo itd.

13. *Po tretjem blagoslovu:* Tretji blago-
slov dobijo * dobre žene in možje, * ki za
svoje prav skrbijo, * da pošteni so ljudje. *
Gospodinje, gospodarji, * poslov in otrok vi-
žarji: * Le učite — in svarite, * naj vsi Bogu
služijo, * to njih prava sreča bo. * Le učimo itd.

14. *Pri četrtem evangelju:* Kar se v rokah
Jezusovih * pri večerji zgod'lo je; prigodi se v
mešnikovih na altarji tudi še. * V podobi kruha
in vina, * kri, meso je Boga Sina: * Ne dvo-

mite — ga molite! * da med nami tak živi,
* nja ljubezen to stori. * Ne dvomimo itd.

15. *Pri četrtem blagoslovu*: Jezus, tvoje
je trpljenje * nam odprlo vsem nebo; * zdravje,
žalost in življenje * tebi naj zročeno bo! * Vsega
hudega nas brani, * v svoji milosti ohrani!
* Oh prosite — in zdehnite: * Jezus, greha
reši nas * zdaj in pa poslednji čas! * Oh itd.

16. *Po četrtem blagoslovu*: Šrti blago-
slov se daja * vsem poštenim starčekom, *
kterim solnce že zahaja, * in je vabi v večni
dom; * da za večnost se skrbijo * in k ne-
besom hrepenijo. * To storite — in prosite, *
da, ko pride nekdaj smrt, * vam bo sveti raj
odprt. * To storimo itd.

17. *Pri vhodu v cerkev*: Kar očaki pre-
rok'vali, * kar nas vera zdaj nči, * bomo
nekdaj vse spoznali * tam v presrečni več-
nosti; * tam v nebesih bo očito, * kar je v
zakramentu skrito. * Ne mudite — le hitite *
srečno tje v nebesa prit', * z Jezusom se ve-
selit! * Ne mudimo itd.

18. Kakor z Jezusom veseli * gremo v
cerkev zdaj nazaj; * ako bomo prav živeli, *
pojdemo tud' v sveti raj. * Ko zdaj rože pod
nogami * bodo zvezde tam pod nami, * Vese-
lite — in ozrite * se z doline solz v nebo! *
tje k Očetu pojdemo. * Veselimo itd.

19. Čiste duše tam vesele * pri nedolžnem jagnjeti * bodo novo pesem pele, * spremljale ga z angelji. * Tam bo Jezus in Marija * naša ljuba tovaršija. * Poželite — in zdihujte: * Ljubi Jezus, kjer si ti, * daj, dà bomo tudi mi! * Poželijmo itd.

119. Pred svetim rešnjim Telesom. I.

1. Razumeti kdo je v stani * čudež, kteri se godi? * Živa vera nam naznani, * kar je skrito pred očmi: * pod podobo bel'ga kruha * je zveličar naš zares; * s pripomočjo svet'ga Duha * k nam on pride iz nebes.

2. Vino njega kri postane, * ktera zbriše grehe nam, * če le srca so mu vdane, * se on znami sklene sam. * Na altarji se daruje * za dolge vsega sveta. * Bog in človek skup kraljuje, * in z Očetom vse nam da.

3. Truplu daje jesti, piti, * kar pa je še več ko to, * naše duše nam nasiti * s svojim mesom in krvjo. * Toda skrbni bod'mo vedno, * da nam v smrt ne bo ta jed; * da jo uživamo le vredno, * prav presodimo se pred.

4. Na kolena se vrzimo, * preišljajmo to skrivnost; * z glasnim petjem ga častimo, * sveta nam je to dolžnost. * Bodi hvaljen za dobrote, * ker neskončno ljubiš nas; * ne zavrzi nas sirote, * smo žalili te vsak čas.

5. Oh, kako smo vendar srečni! * Bog poniža sam se k nam! * vsemogočni, stvarnik večni * se stvarem da vžiti sam! * Hrepenimo po kreposti, * ti pa, Jezus! moč nam daj, * da pa svoji mi zmožnosti * ljubimo te vekomaj.

120. Pred svetim rešnjim Telesom. II.

1. Pridi molit, o kristjan! * od ljubezni svete vžgan; * ker je Jezus v zakramentu * iz ljubezni dan.

2. Tukaj svete so reči: * Jezusa Telo in Kri; * duša, ktera njega vživa, * se ne pogubi.

3. Bodi češčen odrešnik! * v vseh nadlogah pomočnik, * svojim vernim, tebi zvestim * varh in učenik.

4. Posvečuj nas ti zares, * čudapolni kruh z nebes! * reši nas od vseh nevarnost * dušino teles.

5. Spokorjenja daj solzé, * grehov zbríši nam dolgé; * vera, upanje, ljubezen * v srcih naj živé.

6. Kedar vmrlo bo telo, * vzemi dušo ti v nebo, * da se bomo veselili * vekomaj s tebó.

120. Pred svetim rešnjim Telesom. III.

1. Molim te pobožno, pravi Bog z nebes! * ki v podobi kruha si zakrit zares. * Tebi

srce svoje dam v ljubezni dar, * daj, da ga ogreje tvoje luči žar!

2. Sicer le podoba se počutkom zdi, * v nji pa rešnje Telo je in tvoja Kri; * verjem, da resnično tukaj si Bog Sin, * ki se dušam v hrano dal si za spomin.

3. Skrit si bil na križu kakor Bog samó, * tukaj skrit si tudi kakor človek c'lo; * pa oboje verjem, kakor nauk je dan, * prosim, kar razbojnik prosil je skesan.

4. Ran ne ogledujem, ko Tomaž nekdej, * vendar, da si Bog moj, to spoznam ti zdaj. * O spominek vedni v smrt Gospodovo, * živi kruh, ki hraniš dušo sleherno!

5. Daj, da živo verjem, v tebe upam le, in goreče ljubim s celim srcem te; * daj da, duša moja v tebi le živi, * o sladkost! po tebi zmiraj hrepeni.

6. Jezus! ki za me si svojo kri prelil, * pred pravico božjo v svete rane skril; * daj, da moja duša žejo si vgasí, * mir pa v tvojih ranah zopet zadobi.

7. Jezus, ki prebivaš skrit pred nami zdaj, * daj da nekdej gledam tebe vekomaj! * O da bi v nebesih vžival te vesel, * ljubil te in molil, večno hvalo pel.

122. Pred svetim rešnjim Telesom. IV.

1. Sem kristjani pritecite * polni vernega duha, * na kolena pokleknite * in molite Jezusa. * Pod podobo je častito * tukaj božje jagnje skrito : * češčen bodi vsaki čas, * Jezus, ki si rešil nas !

2. Angelji in vsi svetniki * stopite dol na zemljó, * bodite nam pomočniki * prav častit' rešnje Telo. * Z duhom zbranim ga hvalimo, * z glasom združenim častimo ; * češčen bodi vsaki čas, * Jezus ! ki si rešil nas.

3. Naša pamet onemaga, * razumeti to skrivnost, * milost božja pa pomaga, * razsvetljuje nje slabost. * To je sveta, božja mana, * vernim v dušno hrano dana ; * rešnje Telo jagnjeta, * ki odjemlje greh sveta.

4. Grešniki sem pritecite * pred obličje Jezusa, * in ga skesani molite, * da vam svojo milost da ; * kedar bomo mogli vmreti, * za popotnico prejeti * se, o Jezus ! dušam daj, * in nas peljaj v sveti raj !

123. Pred sv. rešnjim Telesom. V.

1. Se nizko priklonimo, * častimo Jezusa, * molimo in hvalimo * svoj'ga zveličarja.

Odpevek: Mi tebe hvalimo, * mi tebe molimo, * o Jezus v zakramentu * Telesa rešnjega.

2. Mi vsi bi oslabeledi * brez božje milosti, * da sveto bi živeli * nam le pomagaš ti.

3. Med nami ti prebivaš, * za nas daruješ se, * nam milost v srca vlivaš, * in zbrišeš grehe vse.

4. Če nas skušnjava moti, * na te zavpijemo, * ti prideš nam naproti, * da ne omagamo.

5. Meso je tvoja hrana * in pitje tvoja kri, * da duša okrepčana * za dobro le gori.

6. Vsem revnim, zapuščenim * tolažbe moč deliš, * z veseljem neizrečenim * srce razveseliš.

7. Če grešnik se razjoka, * da tebe, žalil je, * že tvoja mila roka * obriše mu solzé.

8. O Jezus! kedar pride * življenja zadnji čas * da strah nas ne obide, * obišči Jezus nas.

9. Ti sprejmi duše naše, * o Jezus v sveti raj; * pastir nebeške paše, * jih pasi vekomaj!

124. Pred sv. rešnjim Telesom. VI.

1. Pritecite sem kristjani * od ljubezni božje vžgani! * prid'te Jezusa častit', * je v podobi kruha skrit.

2. Jezus je presveta mana * iz nebes na zemljo dana, * nas popotnike živi, * vodi v raj obljubljeni.

3. Da v nebesa človek more, * kruh nebeški mu pomore; * duša se ne pogubi, * ki od te jedi živi.

4. O preženi nam skušnjave, * in odvrni vse težave: * kugo vojsko, lakoto, * duše in telesa zlo!

5. Daj moč svetega življenja, * bridke solze spokorjenja; * živo vero, upanje * in ljubezen vlij v srcé!

6. Kedar bo pa treba vmreti, * daj se vredno nam prejeti, * takrat vzemi nas v nebo * med število zvoljeno.

7. Ljubi Jezus! češčen bodi * tu med nami in povsodi; * z angelji in serafi * naj te vsaka stvar časti.

125. Pred sv. rešnjim Telesom. VII.

1. Ponižno tukaj pokleknimo, * in z vernim srcem počastimo * vsmiljenega zveličarja; * ki v zakramentu je pred nami, * da bi z gorečimi željami * častili in molili ga.

2. Bod' moljeno in počeščeno, * nam iz ljubezni dodeljeno, * presveto Jezusa Telo! * Bod' dušam moč in posvečenje, * zastava trdna jim v življenje, * sladka popotnica v nebo!

3. Bod' moljena, o Kri častita! * za grehe vseh ljudi prelita * iz svete Jezusa strani! * Naj cena tvoja nam odmije * vseh grehov

naših hudobije; * v skušnjavah nam srčnost deli.

126. Jezus, dobri pastir.

1. Ti, o Jezus srčnomili! * naš pastir najboljši si, * kak' bi vendar ne ljubili * zvesto te iz vseh moči! * Doli k nam si se ponižal, * in ovčie iskat prišel; * zbor hudobnih te je križal, * za naš greh si smrt trpel.

2. Kak' dare ljubezni tvoje * revni vrnit' hočemo? * Damo vse ti srce svoje * v duhu z verno vdanostjo. * Zvesto bomo poslušali * tvojih ust presladki glas, * tvojo voljo spolnovali * radi bomo vsaki čas.

3. Oh, prijetno je hoditi, * pasti v tvoji čredi se! * kako sladko ti slediti, * in ljubiti srčno te! * Pasi nas, o Jezus mili * in nasiti milostno, * daj, da bomo se sklenili * s teboj, kedar vmerjemo.

4. In ko mine čas nam paše, * v dom nebeški pelji nas — * gor v prebivališče naše, * gledat mili tvoj obraz. * Tamkaj zveste boš ovčice * pri Očetu k sebi zbral, * večno gledat' božje lice * za plačilo boš jim dal.

127. Večerno pozdravljenje Jezusa.

1. Kak dal'č od tod je tvoja pot, * o Jezus! še od mene? * Mračí se že, vse rosno je, * in zvezde razsvetljene.

2 O pridi saj na večer zdaj, * obišči dušo mojo! * Odprto je moje srce * glej, za ljubezen tvojo.

3. Glej, temna noč, skušnjave moč * me hitro spet obdaja; * le kjer si ti, tam strahani, * skušnjava tam ne vstaja.

4. Zveličar moj, o daj nicoj * pri tebi, da počivam; * in jutre spet nebeško jed * pri tvoji mizi uživam.

5. Ogledaj se, kak željno te * že čaka duša moja; * obišči njo, naj vselej bo * nevesta zvesta tvoja.

6. Počivaj ti le v srcu mi * s čednostjo zasajenem; * naj tebi le odpira se, * in drugemu nobenem'.

7. Oh, vsliši me, in pusti se * v lepoti svoji uživat'! * naj bo odprt nebeški vrt, * da pridem tje prebivat.

8. Govori tam, o Jezus sam * prijazno z dušo mojo; * v ljubezen jo obleci vso, * olepšaj z gnado svojo.

9. O Jezus moj! bod' ti z menoj, * daj meni se objeti; * oživi me, ko solnčice * od jutra spet zasveti.

128. Vesela pesem Jezusu.

1. O Jezus, ves moj blagor ti! * ljubezen sladka črez moči! * srce po tebi vse gori, * le

v tebi se razveseli. * Ne zmaga zlato solnce
te, * ti vmakne blede luna se, * prijazna zarja-
zad ti je, * in tudi svitle zvezdice.

2. Tak čisto lilje ne cvetó, * ne blage
rože tak lepo, * vijolce duha ne dajó, * ne
drugo cvetje tak ljubó. * Tak sladka ni nobena
stvar, * ni tako drag nikaki dar, * tak mil
prijatelj ni nikdar, * kot src' ti mili gospodar.

3. Nič ni od tebe višjega, * lepota zemlje
zgine vsa, * spremine duhov množica, * zbledi
luč neba svetlega. * V ljubezni pesem poda-
rim, * jo v srce tvoje izročim, * se s trumo
angeljev združim, * veselo ž njimi te častim.

4. Ti dušo mojo sam živiš, * se ž njo v
ljubezni zaročiš, * mi toljko radosti deliš, *
srce obilno zveseliš. * O ljubi ženin sladki
cvet! * si dražji mi, ko celi svet, * za te vse
slasti štejem v smet, * in rajši križ si zvolim spet.

5. Po tebi le so želje vse, * ki v smrt
podal si se za me; * porosi s svojo gnado
me, * kar s srcem, z ustmi prosim te. * Srca
veselje ti sladkó, * ki si me ljubil tak močnó, *
ko mine mi življenje to, * me pelji v večni
mir, v nebó.

129. Pesem neveste Kristusove.

1. Kje je Jezus, moje želje, * moja sladko
upanje? * Ž njim je pravo le veselje, * moje

vse tolaženje. * Pridno hočem ga iskati, * da
v posestvo ga dobim, * njega hočem se držati, *
da ga nikdar ne zgubim.

2. Tukaj v žalosti prebivam, * moje srce
se topi, * in solzé zastonj prelivam, * ker ga
tukaj najti ni. * Srce moje hrepeneče, * več,
ko sebe, ljubi ga, * in s plamenom vse go-
reče * še življenje rado da.

3. Jaz ga kličem ino iščem * v tebi, o
Jeruzalem! * alj zastonj povsod ga kličem, *
ga ne najdem, kamor grem. * O vi brezni,
globočine, * pokažite ljubega * o vi hribi in
doline, * dajte meni najti ga!

4. Saj najlepši cele zemlje, * je moj
Jezus; njega čast, * nja obličje krasno jemlje *
vsi lepoti vso oblast. * Obraz njegov, ko cvet-
lice * in kot čisto je zlató, * nja pogled pa, ko
zvezdice * vnema dušo za nebó.

5. Jezus, ti veselje moje, * in življenje
si srca, * kaži mi obličje svoje, * ne zakrivaj
dalje ga. * Oh, od žalosti umreti * moram,
če ne vsmiliš se, * pred ne jenjam hrepeneti,
* dok ne najdem, ljubi, te!

6. Sem dobila, kar iskala * ljubljeneega
Jezusa, * od veselja bom pevala, * ker imam
zdaj ženina. * V rajsko sladkem sem veselji
* črez in črez napolnjena; * zadostilo se je
želji, * z Jezusom sem sklenjena.

7. Moje srce poskakuje, * kedar začnem
misliti, * kar mi Jezus obljubuje, * če ga
hočem ljubiti. * Zlati prstan on obeta * v dar
ljubezni čiste mi, * bom nevesta, pa ne
svêta, * ampak cele večnosti.

8. Venec lepi nevenljivi * dal mi za
plačilo bo, * v družbi njega ljubeznjivi * oj
kak biti bo sladkó! * Oj zatorej bom ljubila *
vedno njega le samo, * zvesto bodem mu
služila, * da bom k njemu šla v nebó.

130. Sveta popotnica.

1. Pritecite, pokleknite * pred Gospoda
vsi na tla; * počastite in molite * svojega
zveličarja.

Odpevek: Sveto, sveto črez vse sveto *
Jezusa rešnje Telo * v testamentu, v zakra-
mentu * v živ spomin postavljeno.

2. Ne pozabi, k sebi vabi * svoje, ki so
zdravi še; * so v bolezni, poln ljubezni * sam
do njih poniža se.

3. On rešenje, tolaženje * naše je, ko
živimo; * on vstajenje in življenje * naše
bo, ko vmerjemo.

4. On je v sreči in nesreči * naj boljši
prijatelj nam; * so pustili v zadnji sili * drugi
nas, ostane sam.

5. Če boljenje in trpljenje * nas kraj groba pripelja; * on je hrana slabim dana, * v večnost je popotnica.

6. V njega upa in zaupa * človek, ko ima še moč; * če zdihuje, v njem miruje, * ko se bliža smrti noč.

7. Za bolnika pomočnika * se, o Jezus! skaži zdaj; * da bi peli vsel veseli — * pelji nas vse k sebi v raj!

Obhajilne pesmi.

131. Hrepenenje po Jezusu. I.

1. Prijatelji! povejte mi; * kod nek moj ljubi hodi? * Moje srce in vse želje * ga iščejo povsodi.

2. Oglasi se, kje najdem te, * o Jezus ljubeznjivi! * Moj duh medli, za te gori * v ljubezni nevgasljivi.

3. Moj zlat pastir! vse sreče vir * si ti za dušo mojo; * oh vsmili se, zadeni me * na rame ovco svojo!

4. Zveličar moj! nič se ne boj, * oh pridi skoraj k meni! * Brez tebe mi živeti ni, * zato z menoj se skleni!

5. Glej, srce ti s cveticami * prav lepo čem oplesti; * ti bodeš tam prebival sam, * o Jezus, ženin zvesti!

132. Hrepenenje po Jezusu. II.

1. O kam Gospod, gre tvoja pot, * kam stopnje te peljajo? * Se že mrači, se dan temni, * in zvezde že migljajo.

2. Zveličar moj pri men' obstoj, * te čem pod streho vzeti; * res hišica je srotica, * pa željna te sprejeti.

3. Me straši noč, sovražna moč, * Gospod! pri men' ostani! * Kjer ti stojiš, noč razsvetliš, * strahovi so pregnani.

4. Vkup bodeva večerjala, * o sreča ne'zrečena! * Živ kruh mi bo tvoje telo, * men' duša oživljena.

5. Pri men' obstoj, preljubi moj! * ki v lilijah prebivaš, * s cveticami posteljem ti * srce, da v njem prebivaš.

133. Počeščenje presv. rešnjega Telesa.

1. Vse, kar življenje v sebi ima, * naj hvali z menoj Jezusa, * ki v zakramentu sam živi * in sebe v jed se nam deli.

Odpevek: Časti, slavi se vedno naj * rešnje Telo povsod, vselaj; * 'z Marije nam je rojeno, * oj bodi večno hvaljeno!

2. Nebeški duhi molijo * Gospoda tu s ponižnostjo; * se ž njimi skleni, o kristjan! * in reci s srcem vsaki dan: * Časti, slavi itd.

3. O mili Jezus, ki za me * Očetu tu daruješ se, * daj, da za tebe le živim * in vselej vredno te častim. * Časti, slavi itd.

4. Po tebi duša mi želi, * po tebi srce hrepeni; * o zakrament! presladka jed, * oh daj mi vredno se sprejet'. * Časti, slavi itd.

5. Le v tebi najde se radost, * živet' brez tebe je britkost; * za vselej s seboj skleni me, * da večno v raj u hvalim te. * Časti itd.

134. Priprava k sv. obhajilu.

1. Povzdigni se srcé, * pripravi duša se; * glej, kliče te Gospod, * oh teci mu nasprot!

2. On, ki mu angelji, * svetniki božji vsi * goreče služijo, * se s teboj sklenil bo.

3. Ki svitle zvezdice, * in lepe rožice * je stvaril in živi, * on k tebi zdaj hiti.

4. Preljubi moj Gospod! * jaz prej ne grem od tod, * dokler ne bom sprejel, * in srčno te objel.

5. Oh bodi hvaljen Bog * od vseh ljudi okrog, * si prišel k meni zdaj * da pridem k tebi v raj.

6. Nebeški angelji, * in vi svetniki vsi, * hyalite Jezusa! * molite z nami ga!

135. Pred svetim obhajilom. I.

1. Zdaj se zbudi duša moja! * zvonček
bo kar zdaj zapel, * zdaj bo prišla ura tvoja, *
da te Jezus bo objel.

2. Angelji ino svetniki * že pripravljeni
stojé, * spremijo te k božji mizi, * tukaj duše
se gosté.

3. Stopi k njemu le v ljubezni * polna
srčne žalosti, * v Jezusa se vsa pogrezní, *
on je studen'c milosti.

4. O Gospod! tako izusti, * nisem vredna
te časti, * prosim, grehe mi odpusti * in
ozdravi, kar boli.

5. ¡Pridi tudi božja mati! * tudi ti po-
magaj mi, * da po vrednem bom med svati *
pri tej mizi angeljski.

6. Vsa nebesa se čudite, * zemlja tud'
zavzemi se, * kralj nebeški, ostrmite, * v
meni prebivati će.

7. Vse stvari ga zdaj častite, * solnce,
zvezde, vse moči, * in z menoj ga vse hva-
lite, * njega, kralja vse časti.

136. Pred svetim obhajilom. II.

1. Moj zveličar, tebe vžiti * moja duša
zdaj želi; * trdno se s teboj skleniti * od
ljubezni hrepeni. * O, da vredno bi priprav-

ljen * te pod svojo streho vzel! * da očiščen
in ozdravljen * tebe, Jezus! bi prejel.

2. Če svetost premislim tvojo, * ves se
tresem in bojim, * ker spoznam nevrednost
svojo, * ves ostrašen ostrmim. * Ti si pod
podobo kruha * stvarnik moj, odrešenik! *
verjem z lučjo svet'ga Duha, * da boš tudi
moj sodnik.

3. Ljubi Jezus! nisem vreden. * da pod
mojo streho greš; * ti, moj Bog! si vsega-
veden, * vse slabosti moje veš. * Daj mi Je-
zus! * tak zdihujem, * preden k tvoji mizi
grem, * da vse grehe obžaljujem, * te prejet
očiščen smem.

137. Pred svetim obhajilom. III.

1. Se odprla so nebesa, * glej! že kralj
nebeški gre. * duša! vzdigni se 'z telesa, *
in nasiti si želje. * Truma angeljev se zbira, *
na altarji moli ga; * tam studenec gnad iz-
vira, * glej tam svoj'ga ljubega!

2. Oh ne čakaj Jezus mili! * pridi, pridi.
ljubi moj! * prosim, naglo se me vsmili, *
ino skleni se z menoj! * Res, Gospod, da
nisem vreden, * da pod mojo streho greš; *
kak pa tebe sem potreben, * to najboljšo sam
ti veš.

3. Saj ne morem več živeti, * če ne prideš, o Gospod! * tebe srčno čem objeti, * in popred ne grem od tod! * Toraj Jezus ljubeznjivi, * pridi in nasiti me! * da v ljubezni nevgasljivi * večno s teboj sklenem se!

138. Pred svetim obhajilom. IV.

1. Ljubi Jezus! pridi k nam, * ker nas k sebi vabiš sam; * združi ženin z dušo se * in pogasi src želje!

2. Kako te želimo mi, * depovedat' moči ni; * pridi Jezus! pridi le, * hrani dušo, grej, srcé!

3. V tebi le je vsa sladkost, * in brez tebe vsa grenkost; * ti, o Jezus! ti le sam * daš veselje v srce nam.

139. Pred svetim obhajilom. V.

1. Pridi, pridi božja mana! * Jagnje božje, živi kruh; * moje duše ljuba hrana, * v tebi le živi moj duh. * Milo za teboj zdihujem, * srce mojega srca, * in oči v nebo vzdigujem, * vžiti skoraj te, Boga.

2. Vzdigni se, o duša, kviško, * Jezus te zapustil ni! * Svoje on Telo deviško * s teboj skleniti želi. * Glej tvoj Jezus pride sklenjen * z zbori angeljev devet, * tebi dare nese ženin, * dati jih ne more svet.

3. Ženin božji! prej operi * v pravih solzah mi srcé; * čisto v meni greh zateri, * da prav ljubim, prejmem te. * Čista te želim sprejeti, * čista duša zgrevana, * ljubeznjivo te objeti, * tebe, kralja večnega.

4. Upam res, da sem umita * duša za ta čist' altar, * s tvojo milostjo oblita, * tvoj je ta premili dar. * Čutim že nebes veselje, * tvojo, ženin, vso sladkost; * zdaj spolnile so se želje, * v meni si, moj sladek gost.

5. Jezus moj, o prečastiti! * sladki Jezus v meni bod', * da se varjem te žaliti, * ti me vodi vse povsod. * V tebi vselej čem živeti, * zvesta duša ti ostati, * drugo nočem si želeti, * kakor v tebi, še zaspāt'.

140. Po svetem obhajilu. I.

1. Zdaj, o duša moja! pevaj, * Jezus tvoj je s teboj; * zdaj zročuj, zdaj zdihuj, * in v ljubezni se ogrevaj.

2. Zdaj veselja glas zaženi: * Jezus moj, res si moj! * in kot zdaj, vekomaj, * prosim, moraš biti v meni!

3. Tako dolgo bom prosila, * Jezus moj, bod z menoj! * da s teboj, ljubi moj! * po nebesih bom hodila.

141. Po svetem obhajilu. II.

1. Tisočkrat bod' hvala tebi, * o preljubi Jezus moj! * da si me povabil k sebi, * in se sklenil si z menoj. * Imam, Jezus! srce tvoje, * tvojo dušo in telo; * o življenje duše moje, * naj ti večna hvala bo!

2. Kje sem grešnik ves ubogi * vreden toljke milosti? * da v slabosti in nadlogi * k meni prideš, Jezus ti. * Kak, o Jezus! poln dobrote * vendar mene rad imaš; * da me rešiš vsake zmote, * ti sam sebe meni daš.

3. Bod' pozdravljen 'z srca vsega * Jezus moje duše gost! * da v podobi kruha tega * tvojo sem zavžil sladkost. * O ljubezen! kdo te 'zreče? * k meni prideš Jezus sam; * rešnja Kri po žilah teče, * v srcu Jezusa imam.

4. Kaj pa jaz čem dati tebi, * ker sem revna, grešna stvar? * vse obdrži Jezus sebi, * dušo in telo za dar! * Tebi hočem jaz živeti, * o presladki Jezus moj! * tebi hočem jaz umreti, * živ in mrtev naj bom tvoj!

142. Po svetem obhajilu. III.

1. Duša moja, poj veselje, * spolnjene so tvoje želje: * Jezus, Bog, zveličar tvoj * se je sklenil sam s teboj.

2. V mojem srcu zdaj prebiva, * mir
sladkost po njem razliva; * slab, ubog bi jaz
bil sam, * v njem življenje vse imam.

3. Vedno hočem ga ljubiti, * v srcu
svojem ohraniti; * torej prosim: Jezus moj! *
bodi vedno ti z menoj.

4. Kedar pride čas ločenja, * konec na-
šega življenja; * Jezus, tvoje naj Telo * mi
takrat popotnja bo!

143. Po svetem obhajilu. IV.

1. Prišel k nam si, Jezus! res, * Bog in
človek, kralj nebes; * trdno to verujemo, naj
ti čast in hvala bo!

2. S svojim mesom na živiš, * z rešnjo
Krvjo napojiš; * še nebesa upamo, * naj ti
čast in hvala bo!

3. O ljubezen, o sladkost! * naš postal
si, Jezus, gost; * da te večno ljubimo, * naj
ti čast in hvala bo!

144. Blagor svetega obhajila.

1. Oj srečna duša! blagor ti, * ki Jezusa
zavžila si! * glej, našla si zdaj ženina, * ki
vse sladkosti v sebi 'ma.

2. Presrečno tudi je teló, * ki prejme
Jezusa lepó; * na sodni dan obdal ga bo *
nebeški kralj s svojo častjó.

3. Veselja srce poskakuj, * ljubezen božjo oznanuj; * tvoj Bog in kralj, nebes radost, * postal je tvoj preljubi gost.

4. Presrečni vsi počutki ste, * dôpolnjene so želje vse; * okušajte rešnje Telo, * ki angeljci ga uživajo.

5. Jeziki vsi, karkolj je vas, * se združite v nebeški glas; * oj hvala tebi, Jezus! zdaj, * in čast in slava vekomaj.

145. Pesem obhajilna.

1. Hvali svet odrešenika * in pastirja dobrega; * hvali duša učenika, * hvali svoj'ga ženina!

Odpevek: Zdaj povzdigni srce svoje, * jezik glasno naj zapoje: * Čast in hvalo Jezusu, * v zakramentu svetemu.

2. Jezus nas je tako ljubil, * da življenje za nas dal, * čudež je ljubezni storil, * naj bi v njem pri nas ostal.

3. Prej, ko se svojih ločil, * jim zapustil živ spomin; * svoje lastno Telo zročil * nam je v živež božji Sin.

4. Nočem s'rotic zapustiti, * v zakramentu bom pri vas; * z vami hočem se skleniti * v obhajilu vsaki čas.

5. To nam je nebeška mana, * kruh življenja večnega, * to je tista dušna hrana, * ktero Jezus svojim da. *

6. Kdor zavživa tega kruha, * smrti vide
on ne bo; * truplo, tempelj svet'ga Duha
Jezus spet obudil bo. *

7. Kdor večerjo vredno vživa, * on se
smrti ne boji, * Jezus ljubi v njem prebiva, *
on pa v Jezusu živi.

8. V srcu Jezusa imeti, * to je duši sla-
dek raj; * na gostiji ž njim sedeti * bo ve-
selje vekomaj.

9. Kakor na zeleni paši, * pase Jezus
jagnjeta, * v obhajilu duši naši * novo moč
življenja da.

10. Lepo zjutra zarja mila * z roso rož'ce
omladi, * lepši z gnado obhajila * Jezus
duše oživi.

11. Željno pijejo ovčice * zdrave vode
bistri vir, * z milostmi poji dušice * Jezus
dober njih pastir.

12. Kar je solnce vsemu svetu, * kar je
zemlji beli dan: * to je Kristus v zakramentu *
tvoji duši o kristjan!

13. Tol'ko čuda, tol'ko sreče, * kdo ne
bode prav vesel? * Srce naj ti bo goreče, *
da boš vredno hvalo pel.

14. Duša, ktera zapustila * si pastirja
božjega, * si v puščavo se zgubila; * alj si
našla mir srca?

15. Čuj, kako te kliče mило, * glej, kak
za teboj hiti! * Ne bo srce se topilo * toljke
ljubeznjivosti?

16. Pridi k Jezusu ovčica, * on objeti te
želi, * drago kupljena dušica * spet njegova
bodi ti!

17. Ljubeznjivo vse objame, * ki se k
njemu vrnejo, * vzeme njih na svoje rame, *
nosi varno jih domó.

18. Rane celi jim skeleče, * bolečine jim
hladi, * lepo novo jih obleče * z oblačilom
milosti.

19. S svojim mesom jih nahrani, * s
svojo krvjo napoji, * skrbno jih varuje, brani,
* da jih hudo ne vlovi.

20. Duša srečna in vesela * vabi, kliči
vse stvari; * pravi jim, kaj si prejela, * v
tvojem srcu kdo živi!

21. Kerubini, Serafini * s teboj slavo naj
pojó; * v hvalo Jezusu zjedini * se naj zemlja
in nebó!

22. Var' se duša zapustiti * svojega zve-
ličarja, * zopet Jezusa zgubiti * bi nesreča
pekla b'la.

23. Jezus s teboj zdaj ostane, * to veselje
voje bo; * Jezusa krvave rane * naj te greha
arjejo.

24. Jezus tebe vpraša milo: * „Duša moja ljubiš me?“ * Oh dab' srce govorilo: * „O moj Jezus, ljubim te!“

25. Vbogo, revno srce moje * od ljubezni naj gori, * naj bo bivališče tvoje, * v njem moj Jezus naj živi.

26. Jezus, božji Sin Marije! * tu v podobu kruha skrit, * tebi moje srce bije, * bodi meni varh in škit.

27. Kedar se mi bo stemnilo, * bodi mi popotnica; * vzemi mene na plačilo * v dom življenja večnega. * Tam bom vzdigał srce svoje, * tam naj jezik večno poje * čast in hvalo Jezusu, * svojemu zveličarju.

28. Srečna duša boš sedela * pri gostiji jagnjeta; * skrivno pesem boš mu pela * tam nevesta zvoljena. * Duša, vzdigni srce svoje, * jezik glasno naj zapoje * čast in hvalo Jezusu, * svojemu zveličarju!

145. Povabilo k častni straži božjega srca

1. Krščanske duše pritecite, * nebeški kralj sam vabi vas; * se njemu v službo posvetite, * o vbogajte ta mili glas!

Odpevek: Src svojih ne utrdite, * ko božji klic zaslišite, * prijetlji božjega srca, * pridite preslavljat ga!

2. Krog svojega srca napravil * z dvanajstih zvezd je krono si, * ko častno stražo je postavil, * sprejeti v njo nas vse želi. * Src svojih itd., o pridite povelicat ga.

3. Poslušajte, kako žaluje * ljubeče srce Jezusa; * kako se milo pritožuje * čez mlačnost zdajnega sveta. * Src svojih itd., o pridite tolažit ga!

4. Ljubezen mojo povračuje * hudoben svet s sovraštvom mi; * me nehvaležno zaničuje, * pozabi me in zapusti. * Src svojih itd., o pridite, hvalite ga!

5. Gorim od žeje, da častili * bi v zakramentu me ljudje, * da moje srce bi ljubili, * ki ljubi jih brez mere vse. * Src svojih itd., o pridite, ljubite ga!

6. Jaz čakam, če bi kdo se znašel, * ki mojo žejo bi gasil; * alj svet je v strašno mlačnost zašel, * v njej večno bo se pogubil. * Src svojih itd., o pridite, milujte ga!

146. Želje častnega stražnika.

1. Jezus naj živi! * Moje duše hrepenenje, * moj'ga srca poželjenje * to edino bo vse dni, * naj počiva alj bedi:

Odpevek: Jezus naj živi, * Jezus v meni naj živi!

2. Jezus naj živi! * V mojem srcu naj stanuje, * ga pregreškov očiščuje, * vse čednosti naj sadi * v njega in jim rast deli.

3. Jezus naj živi! * Naj v slabosti me podpira, * hude strasti v men' zatira * in skušnjave odpodi, * alj mi da, nje zmagati.

4. Jezus naj živi! * V mojem duhu naj kraljuje, * svete misli mu vdihuje, * vlada dušne vse moči, * sebi nje podvrže si.

5. Jezus naj živi! * V moji duši naj prebiva, * svoje milosti v njo vliva; * varje njo pregrešnosti, * k dobremu njej moč deli.

6. Jezus naj živi! * O presrečno to življenje, * sladko z Jezusom združenje, * druž'ga mi želeli ni, * kakor: Jezus naj živi!

147. Presladko srce Jezusovo. I.

1. Na nebi in na zemlji, * na vseh krajih sveta * v altarskem zakramenti * častimo Jezusa.

Odpevek: Češćeno, hvaljeno, * od vseh naj ljubljeno * Jezusa sveto srce * na večne čase bo.

2. Za nas je srce bilo, * ko nas še bilo ni; * nam milosti delilo * v altarski skrivnosti.

3. Do vseh je srce milo, * celo do grešnikov; * skesanim zadobilo * je vsmiljenje dolgov.

4. O Jezus! v ranah tvojih, * in v srcu
tvojem jaz * dobim v nevoljah svojih * to-
lažbo vsaki čas.

5. V to srce pribežimo, * kdar nam umreti
bo, * da vredno zadobimo * sveto rešnje Telo.

6. Naj grehov nas omije * Kri srca tvojega,
* da milost nam zasije * življenja večnega.

148. Presladko srce Jezusovo. II.

1. Jezus, tvoje sveto srce * nas pre-
grešne veseli, * k sebi vabi vse ovčice, * naj
nobene ne zgubi.

2. Tu od večnega pastirja * vsa sladkost
se grešnim da, * vsemu svetu milost 'zvira, *
kdor za njo skrbeti zna.

3. To je prava božja hiša, * gor k ne-
beškim vratom pot. * Jezus sam se nam pri-
bliža, * glejmo, kak' je poln dobrot!

4. Svoje srce vsem nam dava, * ljubez-
njiv za nas skrbi. * brate, sestre nas spo-
znava, * kdor se njemu izroči.

5. Kdor poda se njemu v brambo, * vsi
nesreči odbeži; * sveto srce za ohrambo * mu
vse gnade podeli.

6. Sveto srce je boleče, * kdar ga greš-
nik razžali; * pa v ljubezni je goreče, * kdar
od vernih se časti.

7. K tvoj'mu srcu vsi bežimo, * Jezus, le nam prostor daj! * svitle krone v njem dobimo * in presladki večni raj.

8. Da bi bili vredni svati, * kedar pridemo pred te, * tvoj'ga srca sestre, brati, * vedno naša želja je.

9. Če pa milost kdaj zgubimo, * in nas svet premagat' če, * pa k Mariji pribežimo, * hitro nam naproti gre.

10. Srce Jezusa, Marije! * daj nam nek-daj srečno smrt, * kdar nam zadnja ura bije, * bod' nam sveti raj odprt.

11. Pros'mo, pridi nam naproti, * kedar bomo s sveta šli! * naj skušnjava nas ne zmoti, * da bomo zveličani!

149. Presladko srce Jezusovo. III.

1. O srce najbolj ljubo * v nebesih in na sveti, * oh daj mi k tvoji časti * veselo pesem peti!

Odpevek: O Jezus! tvoje sladko srce * naj ljubijo, časté * vsa ljudstva, vsi jeziki, * vse vrste angeljske.

2. Ti srce si pohlevno, * si srce Jezusovo; * o srce naj krotkejše, * si srce jagnjetovo.

3. Ti srce si ponižno, * daj mi spoznati tebe, * da vsaki čas te iščem, * ne iščem sam'ga sebe.

4. Ti srce si vse čisto, * črez lilijo si belo,
* o da bi moje srce * v nedolžnosti cvetelo!

5. Ti srce dobrotljivo, * si sladek vir
dobrote * do revnih in nedolžnih, * do vdove
in sirote.

6. Ti srce ljubeznjivo, * ti ljubiš vse goreče,
* z ljubeznijo presladko * objemaš te ljubeče.

7. Ti srce, plam ljubezni, * kdo te do-
hvalil bode? * ti ljubiš mlade, stare, * ti ljubiš
vse narode.

8. O srce, sveto srce! * si vse ljudi rešilo.
* človeško ktero srce * bo tebi povrnilo?

9. O srce, sladko srce! * z rosoj nebes
napajaš * pravične in nedolžne, * zveličanje
njim dajaš.

10. O srce, dobro srce! * vse grešne k
sebi vabiš, * vse hudo, kar storili, * pobolj-
šanim pozabiš.

11. O srce, ljubo srce! * zakaj te svet
ne ljubi? * Unemi ga k ljubezni, * nikar ga
ne pogubi!

12. O srce, milo srce! * zakaj te star
ne ljubi? * Ogrej ga za ljubezen, * nikar ga
ne pogubi!

13. O srce, sladko srce! * zakaj te mlad
ne ljubi? * Mu srce vžgi v ljubezni * nikar
ga ne pogubi.

14. O Jezus! v vsako srce * ljubezni iskro vtrni, * zgubljene vse ovčice * na pravo pot zavrni!

15. Smo dolžni te ljubiti, * ker vse dolge si vmival, * si trpel vse bridkosti, * in kri za vse prelival!

16. O srce najsladkejše! * mi vsi v stotere glase * te hvalimo, častimo * zdaj in na večne čase.

150. Presladko srce Jezusovo. IV.

1. Presvet' mu srcu slavo * v ljubezni poj srcé; * le k Jezusu v višavo * vsa srca hrepené.

Odpevek: Oj bodi slavljen, * srce preljubljeno! * Naj jezik naš te hvali * v ljubezni vekomaj.

2. Srcé res umorjeno, * srce preblaženo; * za grehe prebodeno, * srce usmiljeno!

3. Srce, ti si točilo * vodo in sveto kri; * srce ti si nam bilo * studenec milosti.

4. Srcé, ljubav goreča * le v tebi zmér gori; * po tebi le se sreča * in milost zadobi.

5. O Jezus, prošnjo vsliši, * ki tebi jo zročim: * naj v tvoj'ga srca hiši * na vekomaj živim.

6. Res jagnje sem zgubljeno, * ki je zgrešilo te, * pa željo imam eno: * Pastir, o najdi me.

7. Operi dušo mojo, * omij s tvojo krvjó,*
nevesto zberi svojo, * sebi zaroči njo.

8. Ko tvoje srce milo * ponižno in krot-
kó, * tud' moje naj bi bilo * teh čednosti polnó.

9. Odrekam zdaj se vsemu, * kar ljubi,
išče svet, * srcé darujem Njemu, * ki htel
za me umret'.

16. Pa kdo mi da peroti, * da k Njemu
priletim, * kje najdem srečne poti, * da k
Njemu pribežim!

11. Ko v srcu tem počival, * bom hvalo
pel na glas; * nebeški mir užival * v tem
srcu večni čas!

12. Bo jezik mi utihnil, * pogled že
gasnil moj, * še vmirajoč bom zdihnil: *
Srce, glej, ves sem tvoj!

151. Posvetitev božjemu srcu Jezusovemu.

1. Sveto srce Jezusa, * vir vsmiljenja
božjega; * sprejmi naša srca v dar, * varuh
naš in gospodar!

Odpevek: Tebi vse posvetimo, * svojo
dušo in telo; * kar imamo in kar smo, *
vse naj večno tvoje bo.

2. Srce Sina božjega, * tempelj Duha
svetega; * molimo ponižno te, * skleni v
svoje nas srcé!

3. Srce kralja našega * in pastirja zvestega; * tebi se podvržemo, * tvoja zvesta čreda smo.

4. Srce naš'ga stvarnika * in očeta skrbnega; * tebi se darujemo, * tvoji biti hočemo.

5. Srce odrešnikovo, * si nas pekla rešilo; * varuj nas v nevarnosti, * da noben se ne zgubi.

6. Srce si prijatelja * naš'ga in učitelja; * uči nas te ljubiti, * zvesto vselj ti služiti.

7. Srce polno milosti, * k tebi pribеžimo mi; * zveza s teboj storjena * naj na veke ne neha!

152. Zadostovanje božjemu srcu Jezusovemu.

1. O srce ljubeče! pred teboj klečim, * ljubiti te srčno nad vse hrepenim. * Presrečna je duša, ki ljubi te res, * že tukaj okuša veselje nebes! * Ljubezen Serafov imeti želim, * da ž njo vso mrzloto ti nadomestim.

2. Srce prečastito! ogledaj se na me, * slaviti te vredno, so moje želje; * vse hvale in časti naj vrednejše si, * alj malo jih tebe v resnici časti. * Češčenje vseh stvari podariti želim, * da s tem vse nečasti ti nadomostim.

3. O srce presveto! to milost mi daj, * da molim v ponižnosti tukaj te zdaj, * odvrčam brezbožnost, razžaljenje vse, * kar

ranilo bi te, o božje srce! * V moljenju se z angelji družit' želim, * da vsa bogokletstva ti nadomestim.

4. Srce dobrotljivo! usmiljeno vsem, * dobrot brez števila skazuješ ljudem; * alj skoraj noboden jih prav ne spozna, * kdo dolžno zahvalo, o Jezus! ti da? * Z Marijinim srcem te hvalit' želim, * da vso nehvaležnost ti nadomestim.

5. O srce goreče! med nami živiš, * po dušah te žeja, * po njih hrepeniš; * alj malokdo mara za tvoje želje * le redki te iščejo, sladko srcé! * Zato si gorečnost svetnikov želim. * da mlačnost kristjanov ti nadomestim.

6. Srce ljubeznjivo! veselje nebes, * na naših altarjih zapuščeno res; * svet te ne spozna, in ceniti ne ve, * zatoraj brezvestno pozabi na te. * Pri tebi ostati si vedno želim, * da vso zapuščenost ti nadomestim.

7. Častivci, ljubitelji tega srca, * kot stražniki zvesti obdajajmo ga; * v ljubečem sočutju vse ure, vse dni, * in mu zadostujmo iz cele moči. * Srca vseh ljudi si želim pridobit', * nje tvojemu srcu, o Jezus! zročit'.

153. Priporočenje presl. srcu Jezusovemu.

1. Prečisto Jezusa srce, * altar ti vse svetosti, * izmij iz srca madeže, * in grehov ga oprosti!

2. Odvzemi mlačnost mi srca, * ker ona se ti studi; * dodeli duha novega, * gorečnost v njem obudi.

3. Srce ponižno in krotko, * prepolno vse dobrote; * da moje ti podobno bo, * ljubezni daj gorkote.

4. Pa kaj? če prav serafiška * ljubezen v njem se vname, * še ta gorečnost angeljska * premajhena je za me.

5. Da toraj bo ljubiti moč * te prav, srcé presveto, * od zgoraj pošlji mi pomoč, * ljubezen vlij mi vneto.

6. Naj ognja tega plam vsikdar * iz srca mi se dviga: * plamena tega naj požar * srce v pepel prežiga.

7. O lepa smrt in blažena: * Ljubezni sile vmreti! * Ljubezen srce naj konča, * zveličarju v dar sveti.

8. V ljubezni tvoji naj končam, * ljubezen ti naj slaja; * da z novim srcem tebi dam * ljubezen vso brez kraja!

Pesmi za praznike blažene device Marije.

154. Marija brez madeža spočeta. 1.

1. Med zvezdami nam zvezda sije, * enake nima več nebö, * okrog presvitle žarke

lije, * le v njo ozira se okó. * Ta zvezda,
o Marija ti! * brez madeža spočeta si!

2. Na nebu zarja se razgrinja * čistejša,
lepša od zlatá, * prelepo se okrog otrinja, *
nebeških žarkov svit ima. * Ta zarja, o Marija
ti! * brez madeža spočeta si!

3. Med trnjem roža pricvetela, * dišava
njena se slavi, * v lepoti svoji ne zvenela *
edina krasna nam cveti. * Ta roža, o Marija
ti! * brez madeža spočeta si!

4. Pregrehe noč je zemljo krila, * in
dolg težil človeški rod; * le ena hči je prosta
bila, * si njo je mater zbral Gospod. * Edina
hči, Marija ti! * brez madeža spočeta si!

5. Devica čista in presveta, * vseh, mi-
losti napolnjona, * od greha čisto vsa izyzeta *
edina hči Adamova! * Naj lepša vseh, devica,
si * brez madeža spočeta ti!

155. Marija brez madeža spočeta. II.

1. Ti edina * o Marija! * za nevesto
zvoljena * si od Duha svetega. * Tebi, lepa, *
naj razlega * slavno petje je glasno. * naj
odmeva se v nebo!

2. Ti le sama * si odbrana * lilija brez
madeža, * čista mati jagnjeta. * Po vsem
svetu * in v nebesih * tvoje hvali se imé, *
slava, slava tebi gre!

3. Tebi mili * v solz dolini * revni se
zročujemo, * za pomoč te prosimo. * Ti nas
brani * v sili vsaki! * Daj živeti nam lepó, *
dozoreti za nebó!

156. Marija brez madeža spočeta. III.

1. Daj mi vredno počastiti * tvoje sveto
spočetje, * kjer si ti začela biti * božja stvar
črez druge vse; * O Marija, počesčena! * ti
kraljica angeljev! * si človeštvu dodeljena, *
vir rešenja grešnikov.

2. Od začetka si odbrana * mati večnega
Boga, * z milostjo obdarovana, * v spočetju
brez madeža! * hči Boga Očeta zvesta, *
mati Sina božjega, * Duha svetega nevesta, *
si devica čista vsa.

3. Kakor juterna danica * zvezd svitlobo
zatemni, * tvoja čistost, o devica! * zmaga
vrednost vseh stvari. * Kakor lil'jo sred osata *
te je stvaril večni Bog; * sama čista, gnad
bogata * si zmed Evinih otrok.

4. Kakor solnce v zarji zlati * v svitem
tronu prisija, * tako v nebi, sveta Mati! * Bog
častitljiv tron ima. * V tronu tvojega telesa *
je prisvetil Jezus sam, * da bi kazal pot v
nebesa * grešnikom zgubljenim nam.

5. O Devica čista, sveta! * mati si brez
madeža! * bodi tebi hvala péta * vedna, ne-

prenehana; * naša tukaj v solz dolini, * od
nevrednih grešnikov, * tam v nebeški domo-
vini * od veličanih duhov.

157. Zgodnja danica.

1. Marija! o zgodnja danica, * prisveti
vseh milost kraljica! * Nam Jezusa, milosti
solnce znanuj; * nam grešnim v temnicah
hudobe * prižgi luč nebeške svitlobe — * luč
vere katoliške med nami razsuj!

2. Vihar po valovih nas meče, * z oblakov
nam strele bliščeče * razbiti čolnič, nas kon-
čati preté; * da skoraj bi nam zasvetila, *
prikaži obupnim se mila, * — nam z upan-
jem svetim umiri srcè!

3. Tak blizo se solnce sprehajaš, * se v
morji radosti napajaš, * ter v ognji njegove
ljubezni goriš. * Ti mrzla nam srca ogrevaj, *
in prošnjo na prošnjo pridevaj, * da dar nam
goreče ljubezni dobiš.

4. Nas grehi, krivice težijo, * pravične
nam kazni protijo * in cerkve katoliške je
žolosten stan. * Dobrotljiva mati se skaži, *
srd. Večnega ti potolaži, * da milost in spravo
doseže kristjan.

158. Brez madeža spočeta Devici.

1. Ena zvezda prikazala * 'z temnih je
oblakov se, * lepša ko danica zala, * lepša

kakor zvezde vse. * Še stvarjenja kras naj
veči * nje lepoti ni enak: * solнца žar svetlo
goreči * proti nji je temen mrak.

2. Glej, Marija imenuje * zvezda se iz-
voljena, * njeni prihod oznanuje * srečen dan
zveličanja. * Ta je zarja lepa tista, * v krasu
rajskem sveti se, * bolj ko zlato solnce, čista, *
lepša kakor zvezde vse.

3. Solnce nekdanj ni svetilo, * zvezd na
nebu tud ni b'lo; * pride čas in spremenilo *
v prah se nični bo vse to; * njena pa lepota
zala * vseh preseže časov tek, * je vse veke
presijala, * in cvetela bo na vek.

4. Preden Oče trikrat sveti * vstvaril je
nezmerni krog, * niso b'li še časi šteti * b'la
je večnost le in Bog; * preden vodam je
tečaje, * preden luč je zemlji dal, * in postavil
morju graje, * še nebes obok ni stal:

5. Ti, devica si presveta! * bila že iz-
voljena, * v večnem času si spočeta, * čista
vsa brez madeža. * Kedar delati naravi * je
podstavo bil začel; * kedar sive na višavi *
je oblake gor pripel:

6. Ko nezmerni so svetovi * nastopili
daljno pot, * po besedi je njegovi * vse se
gibalo povsod: * Takrat ti pri njem si bila. *
ž njim ravnala si že vse, * v njem se vedno
veselila, * in pred njim igrala se.

7. Blagoslov je ves Gospodov * se na te obilno zлил; * blagoslov pa vseh narodov * spet iz tebe je priklil; * torej vse te srečno števa, * o velika ti gospá! * tvoja slava se odmeva * pa krajeh vsega svetá.

159. Svečnica. I.

1. Pesmi glasno oznanujte * čast Marije vsem stvarém, * nje ponižnost povišujte, * lep izgled naj bo ljudem. * Mati božja posvečena * darovat dnes v tempelj gre; * saj bolj čista ni nobena, * pa postava zapové.

2. Simeon, mož razsvetljeni * dete sveto koj spozna, * da rešnik je zaželjeni, * božji Sin in luč sveta. * O, da bi še mi spoznali, * da je prišel k nam Gospod, * vedno Jezusa iskali * in hodili pravo pot.

3. Sveče danes plamenijo, * vere svete so pomen. * Vere žarki razsvetlijo * z zmotami duh zatemnjen. * Tud' mi v srcih luč nažgimo, * plam ljubezni do Boga, * kot Marija pa bodimo * tud' ponižnega srca.

160. Svečnica. II.

1. O Marija. božja mati! * v tempelj neseš Jezusa, * hočeš tam očiščevati * srce si brez madeža. * Vsa ponižna si spolnila, * kakor terjál Mojzes je, * da bi tudi nas učila * vdati božji volji se.

2. Žalost srčno ti naznanil * Simeon je stari mož, * da ti dušo meč bo ranil, * da točila solze boš. * In popolno si se vdala * v božje sklepe vseh reči, * zvesta Bogu si ostala, * srečne in težavne dni.

3. O devica, božja mati! * žalostnih tolažnica, * daj nam voljno vse prestati, * prosi za nas Jezusa! * Pomočnica bodi mila, * v čistosti ohrani nas; * daj, da srečno bi svetila * tvoja luč nam zadnji čas!

161. Oznanenje Marije device. I.

1. Cvetic se ena je svetela, * prežlahtno dije njeni cvet; * kot pesem je preroka pela, * iz Jése prišla je na svet; * po kateri mrzlo zimno noč * je došla grešnikom pomoč.

2. Brez trnja vsa je ta cvetlica, * na sebi nima madeža; * prečista, lepa je devica, * ponižna milega srca. * Presladko cvete cvet iz nje, * ki sladko daje upanje.

3. Pozdravil da bi to cvetlico, * je poslal angelja Gospod, * oznanil sveto ji novico, * prinesel polnost ji dobrot. — * In z Gabrielom veselé * nebeških duhov vrste se.

4. Devica bodi počeščena! * vsa polna ti si božjih gnad, * tako ni žena b'la nobena * povišana nobenokrat! * Najvikši sam, glej, s teboj je, * Marija, o ne čudi se!

5. Glej, Duh njegov te je odločil, * v namenu večnem te odbral, * se s teboj, čista, bo zaročil, * in matere ti čast bo dal. * Iz tebe polna milosti * rodil se bode Sin časti!

6. Prikloni čista se devica, * ponižno vpraša, kak bo to? * kot zarje ji žarijo lica, — * „devica sem, Gospod ve to, * in srce moje ne pozna * nobenega nikar moža.“

7. „Bogu pa moč je vse storiti! * glej, sveti Duh v te prišel bo, * vso čisto hoče te hraniti, * Sin božji v tebi cvetel bo; * udaj, Marija, se zato, * Gospodu mati bod' voljnó“.

8. Nebo in zemlja, vse potihne * in čaka zdaj besede nje, * udana nagne se in zdihne * ponižna vsa besede te: * „Glej dekla sem Gospodova, * zgodi naj se mu volja ta!“

9. In vsa nebesa zašumijo, * stoglasno petje zavreši, * Boga, devico poslavijo; * na zemlji grešni se dani. — * Beseda bila je meso, — * rešenje prišlo nam je ž njo.

162. Oznanenje Marije device. II.

1. Bod' Marija počeščena! * pravi angelj k njej poslan, * z milostjo si obdarjena * dnešnji ta veliki dan! * Milost božja je zvolila * tebe izmed vseh stvari; * te devico posvetila, * med ženami take ni.

2. Kaj se boš, Marija, bala? * Bog za tvojo čistost vé; * Sina bodeš svetu dala, *

in mu Jezus bo imé. * Bo velik po celem svetu, * božji Sin se imen'val; * in po Davidu očetu * vekomaj bo kraljeval.

3. Kak se to zgoditi hoče? * mi, Marija govoriš! * Je pri Bogu vse mogoče, * da devica porodiš. * Glej, Marija svojo teto, * dolgo ni b'la vslišana; * le poglej Elizabeto, * s sinom je obdarjena.

4. Slišala je to povelje, * ostrmelo ji srce; * njej storiti je veselje, * kar Gospod ji zapove. * Glej, Gospodova sém dekla, * kar želi, zgodi se naj! * je devica čista rekla; * angelj se povrne v raj.

5. Glej, devica je spočela, * ohranila čisti cvet, * in obljubo je sprejela, * da bo rešen celi svet. * Božji čudež zdaj molimo, * božjo skrivnost in modrost, * Jezusu se izročimo, * da nas reši vseh britkost.

163. Češčena si Marija. I

1. Ko v jasnem jutru primiglja * nam zvezdica daničica, * se sliši milo že zvonenje * Mariji v čast in počeščenje; * in z zlato zarjo vse časti: * „Češčena si Marija ti!“

2. Ko višej sije solnce že, * vzdiguje se, na poldne gre; * se sliši zopet nam zvonenje * Mariji v čast in počeščenje; * črez hrib in plan se oglasi: „Češčena si Marija ti!“

3. In kedar solnce že ljubò * nam za goro žari slovó, * se glasno čuje še zvonjenje * Mariji v čast in počesčenje; * v večernem hladu se glasi: „Česčena si Marija ti!“

4. „Česčena si Marija ti!“ * naj se glasi do konca dni! * naj vedno sliši se zvonjenje * Mariji v čast in počesčenje; * nebo in zemlja naj glasi: * „Česčena si Marija ti!“

164. Česčena si Marija. II.

1. Kar leze ino gre, * z menoj prepevaj vse: — *Odpevek*: Česčena si Marija!

2. Iz srca vsaki čas * čem pevati na glas.
3. Kdar v jutro zazvoni, * ti peti me budi.
4. Kdar poldne spet zvoni, * pozdraviti veli.
5. Kdar večno luč zvoni, * se tebi sporoči.
6. Cel svet razveselil, * ko angelj je častil.
7. Človeka Bog otel, * kdar molit' je začel.
8. Je hudemu oblast * zatrla tvoja čast.
9. Veselo ti zato * kristjani pojemo.
10. Naj bode star alj mlad, * prepeva tebi rad.
11. Kdor te za mater' ma, * to lepo pesem zna.
12. Nam žalost ohladi, * v veselje spremeni.
13. V nebesih tam pojó * to pesem angeljsko.
14. Na zemlji krog in krog * je pesem vseh otrok.
15. Bogu se dobro zdi, * če srce goyori.
16. Bog blagoslovi nas * za ta veseli glas.
17. Zgubljeno dete ni, * ki mater prav časti.

18. Če iščemo pomoč, * zdihujemo rekoč.
19. Skušnjava odbeži, * če se le oglasi.
20. Razveseli srce, * tolažbo nam daje.
21. Ja vso hudobno moč * premagamo rekoč.
22. In še poslednji čas * najslajši nam bo glas.
23. Slovó bo lahko vzel, * kdor je to pesem pel.
24. Pristopila mu bo, * ki zadnjič zdihnil to.
25. Bogu zročila ga, * lepo pozdravljena.
26. Kraljica milosti! * naj tebe vse časti.
27. Kdar pride smrt po me, * ti mene vsmili se.
28. Pokaži mi takrat * telesa blažni sad.
29. V nebesih naj častim * te s petjem angeljskim.
30. Kdar pridem v sveti raj, * bom pel na vekomaj: Češčena si Marija!

165. Žalostna mati božja. I.

1. Mati je pod križem stala, * jokala in žalovala, * kjer je visel njeni Sin. * Srce v žalosti vtopljeno * je pobito, prebodeno * z mečem dušnih bolečin.

2. O, kaj žalosti prestatí * morala je sveta mati, * ktere Sin je rešil svet. * Žalostna zdihuje blede, * kedar trepetaje gleda, * kaj trpi nje Sin razpet.

3. Komu potok solz ne lije, * videti bridkost Marije grozno, * kot morja grenkost? * Kdo presrčno ne žaluje, * če to mater pre-mišljuje * in trpljenja velikost?

4. Grehe ljudstva na se vzeti, * vidi Jezusa trpeti, * šibam vdati se voljno. * Gleda svoj'ga Sina milo, * ko je vse ga zapustilo, * kedar nagnil je glavó.

5. Mati! vir ljubezni prave, * daj, da čutim te težave * in s teboj žalujem zdaj! * Daj, da mi se srce vnelo * in za Jezusa gorelo * bi v ljubezni vekomaj.

6. Sveta mati! to te prosim, * rane Kristusa naj nosim, * vtisni v moje jih srcé! * Naj! da rane tvoj'ga Sina * naših grehov bolečine * tudi mene živo sklé.

7. Daj, da rad s teboj žalujem, * svoje grehe objokujem, * dokler tukaj še živim! * S teboj poleg križa stati * in tam milo žalovati * s srca celega želim.

8. Svojo žalost, o devica! * mučenikov vseh kraljica! * tudi v moje srce vlij. * Kristusovo smrt, trpljenje * za prihodnje vse življenje * daj mi premišljevati.

9. Daj da tvoj'ga Sina rane * bodo v moje srce vžgane, * njega kri očisti me! * Da se pekla nimam bati, * varuj ti me ljuba mati, * kedar z menoj v sodbo gre.

10. Daj, da sveti križ me brani, * Kristusova smrt ohrani, * srce tvoje varje zdaj; * kedar bom pa moral vmreti, * o Marija! daj prejeti * moji duši sveti raj!

166. Žalostna mati božja. II.

1. S solzami oblito lice * sveti materi
bledi! * oh, kako srce device * morje žalosti
topi! * Vsa prepadena in blede * vidi s križa
snetega, * in v naročji svojem gleda * truplo
Sina ljubega.

2. Oči s krvijo zalite, * in odprto sveto
stran; * oh roke, noge prebite! * celo truplo
polno ran, * gleda in jih v solzah pere, * in
kušuje vsmiljeno; * meč bridkosti ji predere *
žalno srce materno.

3. Vendar smrtne bolečine * ji ne zma-
gajo srca; * v božjih sklepov globočine * se
ponižna dekla vda. * Vsmiljena za nas da-
ruje * Večnemu prijeten dar: * svoj'ga Sina
mu žrtvuje, * nje naročje — je altar.

4. K teb' zdihujem, o devica! * ker za
mene ti trpiš, * mučenikov vseh kraljica! *
ti trpeti me učiš. * Daj, da s teboj rad ža-
lujem, * ker v dolini solz živim, * svoje grehe
objokujem, * odpuščenje zadobim.

167. Sedem žalosti Marije device.

1. Božje matere device * čast prepevaj
jezik moj, * mučenikov vseh kraljice * žalosti
sočutje poj.

Odpévek: Bridkih žalost polna mati! *
daj mi s teboj žalovati, * da se grehov spo-
korim, * odpuščenje zadobim.

2. V tempelnu si darovala * v rešno smrt
zveličarja, * duša pa je žalovala * z ostrim
mečem ranjena.

3. V bridkem potu skoz puščavo * v begu
si pred Herodom * ti trpela trud, težavo *
s svojim svetim detetom.

4. S srčno žalostjo iskala * Sina si zgub-
ljenega, * si po njem popraševala * dneve tri
užaljena.

5. Oj neznana bolečina * ti je trgala
srce, * ko si srečala tam Sina, * ki obložen
s križem gre.

6. Tvojo dušo meč prešine, * ker na križu
Sin visi; * čutiš smrtne bolečine, * kedar
dušo izroči.

7. Žalosti si koprnela * z dušo voljno in
srčno, * kedar si v naročje vzela * ljubega
mrtvo teló.

8. Oh, prežalostno ločenje, * v grob ti
Sina položé, * na srca tvoj'ga življenje * težek
kamen privale.

168. Smrt Marije.

1. Zapijmo, častimo * hčer sveto, nevesto
* in mater vso zvesto * presvet'ga Boga!

Odpevek : Oj živi Marija, * Marija oj živi!

* Oj živi Marija! * in Bog, k' nam jo da.

2. Odločena mati * od Sina v daljavi, *
ko limbar v goščavi * med nami je b'la.

3. Se z Bogom skleniti v nebo hrepenela * in srčno želela, * da prišla bi smrt.

4. Nje ženin preljubi, * spolniti ji želje, *
njo kliče v veselje, * k počitku srca.

5. Zdaj pride ljubezen * in smrtno pušico, * s prijazno desnico * njo v srce ji da.

6. Tak sveta devica * medli od ljubezni, *
v tej sladki bolezni * življenje konča.

7. Presveta dušica * od zemlje se vzdigne,
* sam Sin ji pomigne, * v nebo popelja.

8. V nebesih Marija * se razveseljuješ, *
na desni kraljuješ * zdaj Sina svoj'ga.

9. Nebeška kraljica! * oh prosi tam za
me, * da v srcu se vname * ljubezen sladka.

169. Marija v nebo vzeta. I.

1. Gospa jo postala, * bo tam kraljevala,
* kjer Sin nje živi.

Odpevek : Moj duh iz telesa * z Marijo
v nebesa * povzdigni se ti.

2. Brez nje jaz na sveti * ne morem
živeti, * veselja več ni.

3. Oh, hudo ločenje! * kdo da mi živ-
ljenje? * kdo pomoč deli?

4. Če tud se ločila * je mati premila, * nas ne zapusti.

5. Je mati skrbljiva, * gospa ljubeznjiva, za nas govori.

6. Otroke v težavah, * v skrbah in skušnjavah * vse rešit' želi.

7. Ga hoče oteti, * kdor čisto živeti * srčno hrepeni.

8. Srce polno sreče, * v ljubezni goreče, * za njo pohiti.

170. Vnebovzetje Marije. II.

1. Dnes je odprlo se sveto nebo, * vse po nebesih veselo je b'lo, * angelji čast ino hvalo pojó, * v sveti raj rožo Marijo nesó.

2. Družba nebeška z največo častjó * sprejme Marijo, kraljico svojó; * Jezus objeme pa mater srčno, * pelje na sedež kraljevi v nebó.

3. Sveta Trojica Mariji glavo * s krono kraljevo ovenča lepó; * vseh devet korov zapoje pa vmes * angeljsko pesem kraljici nebés.

4. Lepo se jutrna zarja zlatí, * lepo se solnce rumeno blišči; * ali še lepše se prestol svetli, * kjer zdaj Marija kraljica sedi.

5. V raju kraljuje zdaj mati črez nas, * prosi Boga za otroke vsak čas; * vsmiljenje sije 'z Marijnih očí, * srce ljubezni do nas ji gorí.

6. Kaj bi se treslo še revno srcé, * kaj bi oko še točilo solzé? * Saj je Marija vsa polna dobrot, * vsmiljena mati vseh revnih sirót.

7. Tudi očetje in matere vé, * le ne tožujte črez križe svojé; * k roži Mariji tecite tud' vi, * ona vam križe polajšat' želi.

8. Kaj pa ti grešnik nesrečni ječiš! * šibe se božje pravice bojiš? * Glej, pribežališče grešnikov je, * mati Marija tud' prosi za té.

9. Tudi nedolžni 'maš dosti trpet' * revščin, skušnjav in krivice na svet'; * pa ne obupaj, nikar se ne boj, * zdihni: Marija, na strani mi stoj!

10. Kedar se bomo pa mogli ločit', * ino za vselaj ta svet zapustit'; * takrat, Marija! te pros'mo lepó, * pelji nas k Jezusu v sveto nebo!

171. Marija, kraljica nebes.

1. O devica, bod češčena! * ti kraljica vseh nebes! * ti si vsem nam vir življenja, * ti si sladka mila res. * Svit bliščobe te obdaja, * solnčno sije tvoj obraz, * vsa lepota svet'ga raja * služi tebi v večni kras!

2. Kedar tvoj obraz je mili, * mile tvoje so oči, * vse, kar tebe ti prosili, * nas poslušaj mati ti. * Si ponižna in premila, * si

nam dobra vsaki čas; * si nam mati, kot si bila * še na zemlji kdaj pri nas.

3. Glej na zemlji nas sirote, * glej nas revne grešnike! * prosi ti, naj vsake zmote * ljubi Jezus reši vse! * In ko enkrat že nagnilo * se življenje naše bo, * takrat k nam se ozri milo, * sprejmi nas v svetó nebo!

4. Tebe hočemo ljubiti * zvesto vdani vsaki čas, * te hvaliti in častiti, * peti slavo ti na glas; * o devica bod česčena! * polna božje milosti; * taka mati ni nobena, * kakor si, Marija! ti.

172. Presladko srce Marije. I.

1. Kristjani! povzdignimo * na čast Marije glas, * nje srce počastimo, * ki vedno ljubi nas.

Odpevek: Časti, slavi se naj * od krajev dni vselaj * sladko srce Marije * zdaj in na vekomaj!

2. V deviški zarji sije * brez madeža srcé, * vir milosti pa lije, * na revne grešnike.

3. Srce lepo ponižno * varuj pred grehom nas, * zato priložnost bližno * odvrni vsaki čas.

4. Srce ljubezni polno, * Marija, kaži nam, * ogrevaj dušo bolno * ljubezni svoje plam!

5. Alj v srcu vse radosti * trpljenja meč divja, * je pahnil raj sladkosti * v dno grenkega morja.

6. Radujmo pa kristjani, * veseli grešnik, se; * v tej grenki srčni rani * cveti nam upanje.

7. Srce je zdaj studenec * ljubezni materne, * kar nam spričuje venec, * s katerim ovito je.

8. Marija nas zapiši * otroke v srce zdaj, * ob smrti nas obišči * in pelji v sveti raj!

173. Presladko srce Marije. II.

1. O Marija! mi veseli * pridemo pred tvoj obraz, * da bi čast in slavo peli * srcu tvojemu na glas.

Odpevek: O Marija! srce tvoje, * polno božje milosti, * bodi pribežaljšče moje, * bodi bramba vseh ljudi!

2. Tvoje srce je gorelo * kot ljubezni božje žar, * je črez lepo lil'jo belo * syete čistosti altar.

3. Tvoj'ga srca kri topila * se je v sveto rešnjo Kri, * ker si božja mati bila * kralja slave in časti.

4. In na srcu časne hrane * je dobival božji Sin, * da nam jed nebeške mane * je zasputil v svoj spomin.

5. Kdo pa žalost bo presodil, * kedar šel je v smrt tvoj Sin, * tvoje srce pa prebodil * meč neznanih bolečin.

6. Sedem mečev zasadilo * se je v srce materno, * kedar si prejela v krilo * mrtvo Jezusa telo.

7. Alj iz bridkih ran zasije * solnce večne milosti, * in iz tvoj'ga srca lije * sedem virov radosti.

8. Zdaj otroci pribežimo * k srcu zlate matere, * grešniki v nja rane skrijmo * pred pravico božjo se!

9. Toraj, o Marija! kaži * srce materno nam zdaj, * da podpira in tolaži * nas na stezi v sveti raj!

10. Mati! da bi tam častili * tvoje srce vekomaj, * in veselje rajsko pili * nam po svojem srcu daj!

174. Presladko srce Marije. III.

1. O Marija! srce sveto, * je do nas ljubezni vneto, * polno božje milosti, * polno lepih čednosti!

Odpevek: Naj, Marija! petje moje * hvali sladko srce tvoje, * kar se giblje in živi, * naj te hvali in časti!

2. Čisto srce zà se zbrati, * v njem prijazno stanovati * hotel je stvarnik vseh reči, * vlil je v nja nebes darí.

3. Sveto srce se je vnelo, * za Boga je vse gorelo, * ni ljubilo družega, * ko Gospoda samega.

4. Blago srce ino milo * nas otrok ni pozabilo, * dobrotljivo je za vse, * prosi za nas grešnike.

5. Krotko srce je trpelo, * je bridkosti kopernelo, * ko je nosil ljubi Sin * težo smrt-nih bolečin.

6. Sladko srce zdaj kraljuje, * se v nebesih veseluje, * z Bogom svojim sklenjeno, * nam v pomoč pripravljeno.

175. Presladko srce Marije. IV.

1. Bodi tisočkrat češčena * mati božje milosti; * tak vsmiljena ni nobena, * ko si, o Marija, ti!

Odpevek: Tvoje srce mi častimo, * o Marija milostna! * v tvoje srce pribežimo, * božja mati vsmiljena!

2. Ti si čisto srce dala * Bogu večnemu za dar, * in devica si ostala * s čistim srcem ti vsikdar.

3. Oh, iz tvoje srčne krvi * Jezus je življenje vzel, * on je v tvojem srcu živi * Bog in človek biti htel.

4. Tvoje srce ga je grelo, * in redilo
milostno; * iz ljubezni je gorelo, * da bi dete
varno b'lo.

5. Kak je srce te bolelo, * ko je Sin v
trpljenje šel; * koliko žalost je imelo, * ko
za nas je smrt trpel?

6. Srce tvoje v solzah plava, * v žalosti
se raztopi, * kedar Jezusova glava * s križa
nagnjena visi.

7. Ti si Jezusovo telo * mrtvo htela v
krilo vzeti, * tvoje srce je želelo * zadnjič ga
pri sebi met'.

8. Kdo 'ma srce kamenito, * ki Marijo
gledat' zna * tak trpeti grozovito, * in ž njo
nima vsmiljenja!

9. Veš, o grešnik, grehi tvoji — * pravi
matj žalostna — * so ko meči v duši moji *
ostri do krvavega.

10. Vsaka kletva, vsaka jeza, * s katero
žališ Jezusa, * njega spet na križ nateza, *
moj'mu srcu žalost da.

11. Gešnik! alj te to ne gene? * da
brez vsega vsmiljenja, * ti tak grozno mučiš
mene, * kaj sem tebi storila?

12. Vendar z menoj 'mej vsmiljenje, *
če ga s seboj nimaš več, * ter poboljšaj si
življenje, * in odvzemi grešni meč.

13. O Marija! srce tvoje * se mi zlo zasmili zdaj, * vzemi me za dete svoje, * in varuj me vekomaj.

14. K tebi čem se jaz podati, * o Marija! bodi ti * moja ljubeznjiva mati * zdaj in v smrtni žalosti.

15. V solzni žalosti dolini * mi otroci jokamo, * s svojim srcem nas zjedini, * k tebi mi zdihujemo.

16. O ti božja porodnica, * prošnje ne zavrzi ti, * bodi naša pomočnica, * reši nas nevarnosti.

17. Zemlje in nebes kraljica, * o devica blažena! * bodi naša besednica, * naša mati in gospá!

18. Tvojem' ljubeznivem' Sini * zdaj ino na zadnji čas * nas vse zroči in zjedini, * prosi Jezusa za nas!

19. V smrti nam k pomoči segni, * in pokaži Jezusa, * s svoj'ga srca meč potegni, * brani nas sovražnika.

20. V tvojem srcu vel'ki, mali * najdejo pomoč vsak čas, * zato te, Marija, hvali * naš'ga petja mili glas.

176. Presladko srce Marije. V.

1. O Marija, naša ljuba mati! * sprejmi v milostno srcé * verne vse, ki tvoje jih mno-

žice * tebi dnes priporočé. * O Marija, o Marija! * ti 'maš materno srce, * vsi smo tvoji sini, hčere, * naša srca te želé.

2. Vse duhovne, o Marija, mati! * sprejmi v milostno srcé; * naše duše vedno jih težijo, * naši grehi jih skrbé. * O Marija, o Marija! ti 'maš milostno srce, * sprosi da Bog vselej vsliši * njih molitve in prošnje.

3. Naše starše, o Marija, mati! * sprejmi v milostno srcé; * ti jim vračaj, ti obilno plačaj, * noč in dan za nas skrbé. * O Marija, o Marija! * ti 'maš materno srcé, * vsi smo tvoji sini, hčere, * naša srca te želé.

4. Vse nedolžne, o Marija, mati! * sprejmi v milostno srcé; * varuj, varuj njihovo nedolžnost, * varuj, da je ne zgubé. * O Marija, o Marija! * ti deviško 'maš srcé, * ysi želimo tvoji biti — * tvoji bratje in sestre.

5. Otročiče, o Marija, mati! * sprejmi v milostno srce; * ti varuj jih, ti jim mati bodi, * da pobožno vsel živé. * O Marija, o Marija! * ljubeznjivo 'maš srcé, * otročiči tvoji biti, * sladko, ljubo je ime.

6. Grešnikom, Marija, ljuba mati! * sprosi grenke ti solzé, * da črez grehe, črez nesrečne zmote * jokajo, dokler živé. * O Marija, o Marija! * ti 'maš milostno srce * sprosi jim, da bi spokorne * duše v srečno večnost šle.

7. Vmirajoče, o Marija, mati! * sprejmi v milostno srce; * spresi, da izbriše večni Oče * vse njih grehe in dolgé. * O Marija, o Marija! * ti 'maš milostno srce, * daj, da vsaki v smrtni uri * tvojo sladko milost zvé.

8. Duše v vicah, o Marija, mati! * sprejmi v milostno srce; * naj se njihov ogenj, bolečine * hitro, hitro ohladé. * O Marija, o Marija! * ti 'maš milostno srce; * tud', če naših kdo je v vicah, * oh podaj mu brž roké.

9. Žive, mrtve, o Marija, mati! * sprejmi v milostno srcé; * ti nas večno k sebi vse pokliči * nad oblake, nad zvezde. * O Marija, o Marija! * ti 'maš milostno srcè, * daj vsem vernim prav živeti, * da svet raj si pridobé.

177. Sladko ime Marije. I.

1. Marija, o sladko ime * je tvoje, mati in devica! * stvarém gospa, nebes kraljica * napolni z upanjem srcé; * Marija, o sladko ime!

2. Marija, o sladko ime! * si nam zveličarja rodila, * nebeška vrata odklenila; * odrešeni te vsi časte, * Marija, o sladko ime!

3. Marija, o sladko ime! * si mati milosti nam dana, * pomoč kristjanov imen'vana; * y potrebah tebi se zročé, * Marija, o sladko ime.

4. Marija, o sladko ime! * ti sprosiš grešnim spokorjenja * pred Bogom milim od-

puščanja; * v skušnjavah k tebi pribežé, * Marija, o sladko ime!

5. Marija, o sladko ime! * ko nam ločenje se oznani, * nam ti stojiš zvesto na strani, * oči mrtvaške otemne, * Marija, o sladko ime!

178. Sladko ime Marije. II.

1. Zakličem Marijo, in polno je že * veselja in mira vse moje srce; * beseda „Marija“ mi vzdigne duha, * vsa žalost neha. * O srečen, kdor ljubi Marijo srčno!

2. Zakličem Marijo, občutki sladki * prevzamejo moje vse dušne moči. * Svetloba lepote, ki 'zreči je ni, * se v srcu blišči. * O srečen, kdor služi Mariji skrbno!

3. Zakličem Marijo, in duh ves goreč * nebeške radosti prenese ne več, * ime ljubeznjivo vse v meni konča, * živeti ne da. * O srečen, kdor vmiral v ljubezni nje bo!

4. Zatoraj častimo nje sladko ime, * vse ljudstva naj vedno nje slavo doné. * Mariji, veselju nebes in sveta, * naj hvala se da. * Povsod jo častimo, ljubimo zvesto!

179. Sladko ime Marije. III.

1. Sladkó, sladkó ime, * Marija! tvoje je: * Zvezda zgodnja si Marija, * si danica presvetlá! * Če temote duh me zvija, * svetla

si mi lučica; * o sveti, sveti mi, * danica svetla ti!

2. Sladkó, sladkó ime, * Marija! tvoje je: * Si prečudno mila mati, * milo tvoje je srce, * češ pomoč otrokom dati, * brišeš grenke vse solze; * Marija ti povsod * mi mila mati bod'!

3. Sladkó, sladkô ime, * Marija! tvoje je: * Vsa nedolžna si devica, * čista, modra sveta si, * neomadežna cvetlica, * skriyna roža čisto-
sti; * devica čisti me, * Marija! prosim te!

4. Sladkó, sladkó ime, * Marija! tvoje je: * Ti Marija si kraljica * cele zemlje in nebes, * vselej močna pomočnica. * kdor zaupa v tebe res; * me vidiš v britkosti, * pomaj, Marija! mi.

5. Sladkó, sladkó ime, * Marija! tvoje je: * Rajska, si Marija, vrata, * škrinja sprave in mirú; * o Marija, hiša zlata, * hiša božjega Sinú: * me vodi v zlati kraj, * Marija! v sveti raj!

180. Sladko ime Marije. IV.

1. K tebi Marija, * vsmiljena mati! * dnes pribežati * srčno želim; * tvoj'ga imena * god počastiti, * tebe ljubiti * ves hrepenim.

2. Vtrinja ko zarja * se, o devica, * moja kraljica, * tvoje ime! * Milosti polno, * žlahno in sveto, * v Bogu je vneto * tvoje srcé.

3. Vsmili Marija * vboge se srote, * mati
dobrote, * zmisli na me! * Kedar težave * stis-
kajo mene, * naj jih odžene * tvoje ime!

4. Revno je revno * moje življenje, *
križi, trpljenje * grejo črez me. * Ti mi po-
magaj, * milostna mati, * voljno prestati *
reve grenke!

5. Bratje in sestre * v zemlji trohnijo, *
starši ležijo * v grobu mrtvi. * Roža Marija! *
k tebi zdihujem, * duše zročujem, * reši jih ti!

6. Kakor pa dete * k materi teče, * kedar
ga peče * revno srce; * tudi jaz pridem, * k
tebi, o mati! * ljubljena mati, * prosi za me!

7. Kedar pa mora * svet zapustiti, * v
grob se vrniti * moje teló; * ti, o Marija!
dušo objemi, * k Jezusu sprejmi * v sveto nebó!

181. Sladko ime Marije. V.

1. Sveto, sveto je, Marija! tvoje ime; *
najsvetejša hči Očeta * si brez madeža spo-
četa. * Sveto, sveto je, Marija! tvoje ime.

2. Ljubo, ljubo je, Marija! tvoje ime: *
ti si vzrok nam naše sreče, * vir ljubezni s
tebe teče, * ljubo itd.

3. Milo, milo je, Marija! tvoje ime; * ti
si vsikdar mati mila, * in nas ne boš zapu-
stila. * Milo itd.

4. Lepo, lepo je, Marija! tvoje ime; *
 lepše siješ ko danica, * s solncem venčana
 kraljica. * Lepo itd.

5. Sladko, sladko je, Marija! tvoje ime; *
 ti si vir nam vse sladkosti, * in posoda vse
 svetosti. * Sladko itd.

6. Močno, močno je, Marija! tvoje ime; *
 vsi sovražniki zbežijo, * ko zakličemo Marijo. *
 Močno itd.

7. Slavno, slavno je, Marija! tvoje ime; *
 tebe hvali nebo, zemlja, * slava večna tebe
 spremlja. * Slavno itd.

8. Srečno, srečno je, Marija! tvoje ime; *
 daj nam srečno ljuba mati * v dolgo večnost
 potovati. * Srečno itd.

182. Sveti rožni venec. I.

Veseli del.

1. Češčena polna milosti! * Mariji an-
 gelj govori; * spočela Sina, Jezusa, * boš ti
 od Duha svetega.

Odpevek: Češčena rož kraljica si, * Ma-
 rija! hvalimo te mi.

2. K Elizabeti blažena * z detetom je
 devica šla; v telesu Janez maternem * raduje
 se vesel nad njim.

3. Devica je brez medeža * rodila nam
 zveličarja: * Beseda večna včloveči, * ko
 slabo dete se rodi.

4. Daruje mati Jezusa, * pokoren je Gospod sveta; * on sam daritev biti će, * kot pisano v postavi je.

5. Veselo materno srcé * pozabi na britkosti vsé, * kdar našla je zgubljenega * v tempelnu Sina svojega.

Žalostni del.

6. Na Oljsko goro Jezus gre, * k Očetu moli tam klečé; * v težavah smrtne žalosti,* za nas krvavi pot potí.

7. Od Juda Jezus je izdan, * od Kajfa pa zasramovan, * privezan, bičan do kosti * za nas preлива svojo kri.

8. Hudobni s trnjem kronajo * presveto Jezusa glavó, * s krvjo zalit je vsaki las * in z ranami pokrit obraz.

9. O jagnje božje, kralj nebes! * na goro nese križa les; * alj strašno pade ž njim trikrat, * ljubezen mu pomaga vstat'.

10. Na križ pribit' poln ran visi * Sin božji med razbojniki, * in moli za sovražnike * Očetu dušo da v roké.

Častitljivi del.

11. Gospod je z lastne vstal moči, * iz groba šel in spet živi; * premagan pekel, greh in smrt, * svet raj je vsem ljudem odprt.

12. Je od učencev vzel slovo, * in častitljiv je šel v nebo; * tam na desnici zdaj sedi * sodnik pravičen vseh ljudi.

13. Kakor je bil obljubo dal, * je Duha svetega poslal, * učence je za vero vnel * in za ljubezen jih ogrel.

14. Po smrti mater je vesel * v nebesa Jezus k sebi vzel; * tam z ljubim Sinom zdaj sedi * na tronu slave in časti.

15. Zdaj z zvezdami je kronana * kraljica, mati Jezusa, * ki ga rodila je za nas, * devica čista vsaki čas.

183. Sveti rožni venec. II.

1. Vsa ponižna si spočela * svoj'ga Sina v čistoti, * in si meni oskrbela * sveti dar ponižnosti!

2. Svoji teti pomagati * mati črez gore hitiš! * ysem ljubezen skazovati, * me devica ti učiš.

3. Vboga v hlevu si rodila * kralja zemlje in nebes; * ako za me boš prosila, * v duhu bom ubog zares.

4. Vsa pokorna ti postavi * v tempel šla si darovat; * daj mi, da v ljubezni pravi * te zamorem posnemát'.

5. Našla Sina si, o mati! * v tempelnu
preljubega; * hočem tudi jaz iskati, * da ga
najdem — Jezusa.

6. Kri potil si Jezus zá me, * za pre-
grehe in dolgé; * žalost naj se v meni vna-
me, * in presune mi srcé.

7. Hudih, ostrih šib tepenje, * za me
bičan si trpel; * da bi trupla pokorjenje *
v skrbi tudi jaz imel.

8. S trnjem kronan hočeš biti, * kralj
nebeški, zasram'van; * samoljubje zamoriti, *
rad čem biti zanič'van.

9. Moje grehe mi odvzeti, * nese Jezus
križ voljnó; * križ pokore čem zadeti, * in
nositi ga srčno.

10. Jezus! s smrtjo tam na križu * si
nebesa mi odprl; * spomni se me v paradižu, *
daj, da grehu bom odmrll.

11. Jezus, ti si vstal resnično, * zmagal
pekel, greh, in smrt; * vstal v življenje bom
prayerčno * s tvojo pomočjó podprt.

12. Jezus moj je šel v nebesa, * na
desnici tam živi; * proč sladnosti vse telesa.
* gor naj duša hrepeni.

13. Družbi svojih zapuščeni * dal si
Duha svetega, * njega pošlji tudi meni, * naj
srcé mi čisto da.

14. Jezus! z dušo in telesom * k sebi
si Marijo vzel; * yodi varno me k nebesom *
da bom ž njo ti slavo pel.

15. Jezus je Marijo večno * kronal s
slavo in častjo; * da jaz pridem v nebo
srečno, * ona mi sprosila bo!

184. Sveti rožni venec. III.

1. Češčena cvetlica, Marija češčena! *
Glej v te sé oziram, * cvetlice prebiram, *
tri cvetke: slavito, * krvavo, častito, * si v
srce sadim, * da tebe častim. * Češčena cvet-
lica, Marija češčena!

2. Češčena cvetlica, Marija češčena! *
Boš vedno slovela, * Boga si spočela, * po-
nižno nosila, * prečisto rodila, * si šla ga
darvat, * ga našla, svoj sad. * Češčena cvet-
lica, Marija češčena!

3. Češčena cvetlica, Marija češčena! *
Sin v mir naš in spravo * poti se krvavo, *
se vsega da zbiti, * in s trnjem oviti, * križ
nese težkó, * je križan britkó. * Češčena
cvetlica, Marija češčena!

4. Češčena cvetlica, Marija češčena! *
Častim te preživo, * Sin vstal častljivo, * je
v raj šel vse slave, * poslal Duha sprave, *
v nebesa je vzel, * te venčal vesel. * Češčena
cvetlica, Marija češčena!

5. Češčena cvetlica, Marija češčena! *
 Po tebi zdihujem, * nad grehi žalujem, * da
 mati premila * bi Sina prosila, * da sprejme
 nekda * v nebeški me raj. * Češčena cvet-
 lica, Marija češčena!

185. Sveti rožni venec. IV.

1. Poglejte, duše vrtec zlati, * Marijo
 v vrtu rože brati; * premnoge rože raztejo, *
 bolj ko jih gledaš, lepše so. * Med rožami
 pa najdeš tri, * ki jim enakih v vrtu ni. *
 Prelep in žlahten je njih cvet, * še lepši
 nauk ž njih posnet.

2. Glej *prva roža* lepo bela, * je rojstva
 Jezusa vesela, * nam kaže kak se je rodil *
 on, ki je Sin Marije bil. — * Lepo rudeče
 pa cveti * mi *druga roža* kakor kri, * po-
 meni, kak je mučen bil, * in rešnje Kri za
 nas prelil.

3. Še *tretja roža* je rumena, * je bolj
 kot solnce razsvetljena, * pomeni, da od smrti
 vstal, * v nebo k Očetu se podal. — * Kar
 vere nas skrivnost uči, * to nam povejo rože
 tri. * Kar Jezus storil je za nas, * to rože
 kažejo vsak čas.

4. Iz njih se zali venec spleta, * in venec
 je molitev sveta, * ji rožni venec pravijo, *
 kristjani ga vsi hvalijo. * Po njem se vera

oživi, * Marija, Jezus se časti; * in kdor ga prav moliti zna, * po njem življenje uravna.

5. Zato se kinči ž njim v mladosti, * da rasteš vedno na čednosti; * mladeneč, starček, vsak kristjan, * naj vencu temu bode vdan.* Časten na zemlji bodi Bog * po rožnem vencu vse okrog. * Nekdaj nas pelji v sveti raj, * in nam nebeški venec daj!

186. Sveti rožni venec. V.

1. Angelj Marijo počasti: * blažena polna milosti! * Ko pa spočela je Boga, * Marija k teti se poda. * O Marija!

2. V hlevci Marija Jezusa * nam je rodila milostna; * ga darovala v tempeljnu, * našla iskaje tam Sinu. * O Marija!

3. Eva v nesrečo spravi svet, * Marija srečo da mu spet; * Jezus trpet za nas hiti, * pot on za nas krvav poti. * O Marija!

4. Milo se angeljci solze, * groze vsi svete kar strme, * Jezusa videt' bičati, * s trnjevo krono venčati. * O Marija!

5. Ali se ne topi srcè, * žalosti britke vam ljudje? * Jezus pod križem, glej, medli,* grenko na križu smrt stori. * O Marija!

6. Raj nam spet srečnim je odprt, * je zmagan pekel, greh in smrt, * Jezus iz

groba slavno gre, * upanje vstati dal nam je.
O Marija!

7. In po vstajenji svojim spet * se je prikazal Jezus svet; * v sveta nebesa se podá, * pošlje jim Duha svetega. O Marija!

8. Angeljci s petjem pridejo, * tebe, Marija, v raj nesó, * sveta Trojica krono ti * nebeške slave podeli. * O Marija!

187. Sveti rožni venec. VI.

1. Češčena si, Marija, ti! * blagruje vse in te časti, * nebeški angeljci slave, * slave na zemlji te ljudje: * Marija ti, češčena si!

2. V devištvu ko spočela si, * hitela k teti ljubljeni; * rodila si nam Jezusa, * Sina Očeta večnega. * Marija ti, češčena si!

3. Si v tempeljnu darovala, * ga našla spet zgubljenega, * te Jezus mater je častil, * na zemlji ti pokoren bil. * Marija ti, češčena si!

4. Krvav je pot za nas potil, * za nas krvavo bičan bil, * bil venčan s krono trnjevo, * za nas je trpel on groznó. * Usmili se nas, Jezus ti!

5. Težek križ nesel na goró, * nevsmiljeno ga nanj razpnó — * na njem umrl je Jezus svet, * da pogubljenja reši svet. * Usmili se nas, Jezus ti!

6. Častito je od mrtvih vstal, * v nebo
k Očetu se podal, * poslal je Duha svetega, *
nam tolažnika milega. * Usmili se nas, Jezus ti!

7. Nebeški angelji pojó, * Marijo v sveti
raj nesó; * postavi Bog jo v večno čast, *
črez zemljo da, nebó oblast. * Raduj se, o
Marija, ti!

8. O rožnovenska ti gospà, * otmi nas
grešnike peklà, * in dušam sprosi sveti raj,*
kjer s Sinom ti kraljuješ zdaj. * Ruduj se, o
Marija, ti!

9. Pohlevno k tebi kličemo, * v dolini
solz zdihujemo, * pomagaj ti nam v sveti
raj, * da bomo tam na vekomaj! * Raduj se,
o Marija, ti!

188. Lavretanske litanije. I.

1. Oče, stvarnik neba, zemlje, * Sin, ki
greh sveta odjemlje, * sveti Duh, ki nam
deli * dare božje milosti. * Molimo te v solz
dolini, * o Trojica! Bog edini: * Vsmili se!
vsmili se! * vsmili grešnikov se nas, * vsliši
naše prošnje glas!

2. Bodi zdrava, o devica! * zemlje in
nebes kraljica! * o Marija zvoljena, * mati
si zveličarja!

Odpevek: Stoj Marija! nam na strani, *
mati nas pred zlegom brani! * Vsaki čas

ti za nas * prosi, prosi Jezusa, * o Marija vsmiljena.

3. O najlepša, najčistejša, * čudovita, najsvetejša! * mati si brez madeža * nam rodila Jezusa.

4. Mati stvarnika si dika * našega odrešenika, * med ženami blažena, * od vseh rodov hvaljena.

5. O Marija ljubeznjiva, * naj modrejša dobrotljiva, * verna in mogočna si, * k tebi pribežimo mi.

6. Sedež božje si modrosti, * in posoda vse svetosti; * mati vredna vse časti, * nam si zgled pravičnosti.

7. O Marija, čista lilja! * vzrok si našega veselja; * ti si polna vseh dobrot, * kažeš nam v nebesa pot.

8. Skrivna roža, hiša zlata * vernim si nebeška vrata, * rada vsem podaš roko, * ki le k tebi pridejo.

9. Ti si juterna danica * in kristjanov pomočnica, * stolp si kralja Davida, * slabih moč in strah pekla.

10. Škrinja si mirú in sprave, * ti preženeš vse skušnjave; * k tebi grešnik pribeži, * kedar vse ga zapusti.

11. Zdravje si, bolenih mati, * nam očitno
daš spoznati * v revščini in žalosti, * da po-
moč kristjanov si.

12. Angeljev in vseh svetnikov, * si oča-
kov, mučenikov, * vseh devic kraljica tam, *
v sveti raj pomagaj nam!

13. Jagnje božje ljubeznjivo! * greh
odjemlješ milostljivo: * jagnje božje, sliši
nas! * jagnje božje, vsliši nas! * Glej pred
teboj tu klečimo, * tvoje vsmiljenje želimo; *
sliši nas! vsliši nas! * po Mariji prosimo *
priti v tvoje kraljestvo!

189. Lavretanske litanije. II.

*Zapoje se ena, dve ali tri vrste lavretanskih
litanij, za tem pa sledi eden izmed sledečih
odpevkov:*

1. Zapijmo na glas * Mariji na čast; *
Marija devica, * nebeška kraljica, * le prosi
za nas!

2. Sveta Marija! sladko ime, * — Očeta
nebeškega zvoljena hči; * prosi Marija svo-
jega Sina, * prosi v nebesih za nas!

3. Sveta Marija: * si devica častitljiva. *
O preljuba naša mati, * prosi Jezusa za nas!

4. Sveta Marija, sladko ime! * k tebi
zdihuje naše srce. * Roža duhovna, milosti
polna; * prosi Marija za grešnike vse!

5. Sveta Marija! * prosi Boga za nas! *
Hvaljen bodi Jezus * zdaj in na večni čas! *
Prosi Marija v nebesih za nas! (Le prosi, le
prosi, Marija, za nas!)

6. Sveta Marija! * sladka Marija, * vsmi-
luj se črez nas! * Nebeška kraljica in po-
močnica, * prosi Boga za nas!

7. Marija, k tebi vboge reve, * mi za-
puščeni vpijemo, * objokani otroci Eve * v
dolini solz zdihujemo.

8. Sveta Marija, vsmili se nas! * tebe
mi prosimo, vsliši ti nas. * Mati vsmiljena, *
prosi za nas Boga; * prosi Marija za greš-
nike vse (v nebesih za nas)!

9. O Marija, čista d'vica, * bodi naša
pomočnica; * prosi ti za nas Boga, * da nam
svojo milost da!

10. O Marija milostljiva! * prosi za nas
Jezusa; * bodi naša ljuba mati, * o devica
zvoljena!

11. O Marija! sliši nas revne grešnike! *
 zdaj in na večni čas naj ti slava gre; * pomoči
 brez tebe ni, * prosi, prosi za nas ti!

12. Le prosi Marija * vselej Boga Sina: *
 le prosi Marija v nebesih za nas! — *Ali pa:*
 O prosi, le prosi, Marija za nas: — Le prosi
 pri Sinu v nebesih za nas! — *Ali pa:* Oh
 Marija, oh Marija! prosi za nas Jezusa. * Oh
 Marija, oh Marija! * prosi za nas grešnike.

13. Sveta Marija! le prosi za nas! * mi
 tebe prosimo, usliši ti nas! * Z maternim plaj-
 ščem zakrivaj ti nas! * v svet' raj pripeljaj
 ti nas!

Ali pa: Sveta Marija! vsmil' se črez nas!
 * Le prosi, le prosi, Marija za nas! * S svo-
 jim plajščem pokriva ti nas! * v svet' raj
 pripeljaj ti nas!

14. Sveta Marija! prosi Boga za nas. *
 O mati najbolj sveta, * brez' madeža spočeta. *
 devica si pohvaljena, * prosi za nas Boga!

15. Prosi Marija, oh prosi za nas! * Prosi
 za nas zdaj in poslednji čas! * Prosi za nas
 zdaj in poslednji čas!

16. Sveta Marija, vsmili se črez nas! *
le prosi, Marija, v nebesih za nas! * Zdaj pa
mi zapojmo vsi: * Češčena si Marija ti! *
Marija! mi kličemo na glas; * Marija, Marija,
le prosi za nas! *Ali pa:* Sveta Marija, po-
zdravljamo te mi! * Zdaj pa mi itd.

17. Sveta Marija, vsmiluj se črez nas! *
Sveta mati božja (ali pa: Ruška mati božja); *
le prosi ti za nas! * Zdaj pa mi zapojmo vsi:
Češčena si Marija! češčena si Marija! * o
mati nam bod'!

18. Sveta Marija, vsmiluj se ti črez nas! *
naj te častimo zdaj in na večni čas. * Le
prosi kraljica majnika (Marija Nagorska — Ma-
rija Polenska — Marija Bistriška — Ruška
mati božja) v nebesih za nas!

Pesmi v počeščenje prečiste device Marije.

Za Šmarnice in božja pota.

190. Šmarnica.

1. Že prišla je spomlad vesela, * cvetica
se je razcvetela, * ki vsak jo ljubi, rad ima: *
prelepa bela šmarnica.

2. Pomladna cvetka ta razvija * vse cvetje tebi, o Marija! * v češčenje tvoje vsa duhti, * in k sebi vabi vse stvari.

3. Še mene kliče ta cvetica, * da k tebi bližam se, devica; * se ozri milo še na me, * ozdravi revno mi srcé.

4. Ti bodi moja ljuba mati, * pomoči svoje mi ne krati; * kjer milost tvoja se žari, * objema sreča vse stvari.

5. Devica! ti se me usmili, * odkrij obraz mi svoj premili; * da hodim tvojo pot, mi daj, * naj k tebi pridem v večni raj!

191. Slava Mariji.

1. Naj ti zvijem, mati mila! * venček cvetja majnika, naj razlijem ti čutila, * o devica sladka vsa! * Tebi dije cvetje maja, * v tvojo slavo naj cveté, * vse naj lepi čas obhaja, * tvojo čast naznanja vse.

2. Vse stvari te naj častijo, * mati, spomladanski čas, * mile ptice žvrgolijo * tvojo slavo naj na glas! * Vsi studenci, vsi potoki, * vse doline, vse goré, * hribi nizki in visoki * naj v češčenji združijo se!

3. Orgle, glasno zabučite, * glas povzdignite z menoj; * vsi jeziki njo častite, * vse, kar zna, glasno zapoj: * Slava tebi, o devica, *

večna slava naj ti bo; * tvojo slavo naj, kraljica! * poje zemlja in nebo!

192. Majeva.

1. Že slavčki žvrgolijo, * se maj vesel zbudi; * naj srca podarijo, * kar lepi maj rodi. * Glej, rožic ti delimo, * te vneti poslavimo, * Marija, Marija, Marija!

2. Devica ti premila * ne zvrzi rožic teh, * ki v venček ti zložila * ljubezen nas je vseh. * O čuj! srce boleče, * v te kliče hrepeneče: * Marija....

3. Glej, cvetja ti podamo, * v zastavo bo za nas, * za mater te imamo; * nas brani vsaki čas! * Ti daj, da v tvojem krili * ko lepi cvet bi bili, * Marija....

4. Odbrana vrtnarica * za božji vrt si ti, * ohrani nas, devica, * v nadlogah zdajnih dni. * Vseh zlegov vari svoje * pod senco brambe tvoje, * Marija....

5. Marija, vir dobrote * nam rosi v dno srca, * ti čista luč brez zmote, * osveti nam duha; * naj Bog, ko gremo 'z zemlje, * v nebeški vrt nas jemlje; * Marija....

6. Tam gor na rajski trati * nebeški maj cveté, * tam gor nam, sveta mati! * pokaži mila se, * da z venci lep'ga maja * ti pojemo sred raja; * Marija....

193. Šmarnični dar v slavo Marije.

1. Marija, Marija, * o ljubljena mat'! * kaj hočem ti letos * za šmarnice dat'? * Vse bisere zemlje, * srebro in zlató * z ljubeznijo vpletel * bi v krono tvojo; * pa biser najlepši * ti sama si le; * Marija, Marija * oglej se na me!

2. Marija itd. Po tratah vse zemlje * bi rad se podal, * vse rože cveteče * ti v vence nabral; * pa roža najlepša itd.

3. Marija itd. Glej, biserna zarja * zlati vse goré, * ž nje svit bom osnoval * krog tvoje glave; * pa zarja najlepša itd.

4. Marija itd. Po zvezdah nebeških * stegujem rokó, * rad ž njimi bi venčal * podobó tvojo; * pa zvezda najlepša itd.

5. Marija itd. Kar najdem na nebu, * na zemlji stvari, * vse, vse so preslabe * za tvoje dari; * ker mati c'lo božja itd.

6. Marija itd. Ves skesan, o mati! * pokleknem pred te, * in prosim te, sprejmi * v dar moje srcé! * Pa tega ni vredno, * ga grehi težé: * Marija, Marija, * oglej se na me!

194. Češčenje Marije, kraljice majnika.

1. Spet kliče nas venčani maj, * k Mariji nas kliče v svet raj; * cvetlice, goščave * si venčajo glave, * raduje se polje in gaj.

2. Drevesa na vrtu cvetó, * po drevju
pa tice pojó, * nebeški kraljici, * Mariji de-
vici * pozdrav ino slavo dajó.

3. Že šmarnice nežne cvetó, * in venec
vrtnice pletó, * da krasnega maja * se slava
obhaja * cvetlici Mariji lepó.

4. Pod lipo kapel'ca stojí, * v kapel'ci
altar se blišči, * in biser altarja * ko juterna
zarja * podoba Marije slovi.

5. In kedar spet maj pricveti, * kapel'ca
ko vrtec diši, * altar ino stene * so vse raz-
cvetene, * da bolj se Marija časti.

6. Sem trikrat na dan pribežim, * Marijo
prav lepo častim; * do nje vse veselje * in
srčne 'mam želje, * za čast nje živim in gorim.

7. Ko zarja zlati vse goré, * darujem
Mariji srcé; * opoldan spet tečem * v kapel'co
in rečem; * oh prosi Marija za me!

8. Kdar solnce za goro beži * in Ave
Marijo zvoni, * zdihujem: o mati! * tvoj
hočem ostati * jaz, dokler ne zaprem oči.

9. Tako se Marija časti, * ko maj njene
slave cveti, * za grešne sirote * pa mati do-
brote * pred sedežem božjim kleči.

10. Le kliči nas, venčani maj, * k Mariji
nas kliči v svet' raj! * da večno veseli * bi
slavo tam peli * Mariji, o Jezus, nam daj!

195. Marija rožni cvet.

1. Krasni majnik že razliva * po cvetlicah žlahten cvet, * in spomlad vsa ljubeznjiva * rojstva god obhaja spet: * ptice glasno po goščavah * slavo Jezusu pojó, * in Mariji po dobravah * venec šmarnice pletó.

2. Biserna odeja krije * gaj, ledine in polje, * vsa drevesa v čast Marije * nosijo venčane glavé; * srce moje pa raduje * in veselja se topi, * čast Marije oznanjuje, * za Marijo vse gori.

3. Bodi vekomaj češčena, * o Marija rožni cvet! * taka ni cvetlic nobena, * take nima celi svet. * Vse cvetlice obledijo, * ko ti, roža! zacvetiš, * žarne zvezde otemniijo, * ko ti, zarja! prisvetliš.

4. Lepše stvari od Marije * nima zemlja ne nebó, * iz nje božje solnce sije, * luna playa pod nogó; * žarki zvezd se lesketajo v rajski kroni nad glavó, * v tronu biserji igrajo, * v srcu lilije cvetó.

5. Tako kinča Bog Marijo, * kedar majnik pricveti, * in na zemljo se rosijo * viri božje milosti; * vsa nebeška tovaršija * pa povzdigne sveti glas: * vsa si lepa, o Marija! * ti kraljica si črez nas.

6. Kaj pa bomo darovali * mi otroci materi? * Na! Marija, yenec zali * z rožic svete

čednosti. * Na! Marija, vse ti damo, * svojo dušo in teló, * vse, kar smo in kar imamo,* vse naj večno tvoje bo!

7. Ti pa reve nas tolaži, * o Marija, polna gnad! * in v nadlogah nam pokaži * svojega telesa sad. * Kedar bomo se ločili, * vzemi dušo v sveti raj; * da te bomo tam častili, * kjer kraljuje večni maj.

196. V slavo Mariji majnikovi.

1. O Marija! ti cvetlica, * šmarnica si majnika, * lepa vseh cvetlic kraljica, * kar jih celi svet ima. * Toraj tebi pesmi glasne, * o Marija se pojó, * slavovite vence krasne * plete zemlja in nebó.

2. O Marija zvezda jasna, * lepša kakor solnce si, * vsa si sveta, vsa si krasna, * polna božje milosti; * solnčen žar ti krilo daja, * zvezde tvoja krona so, * vsi svetniki svet'ga raja * čast in slavo ti pojó.

3. O Marija! ti kraljica * z rajsko zarjo venčana, * si brez madeža devica, * mati svojega Boga. * Stvar črez vse stvari velika, * zemlja in nebes gospà, * božjih angeljev si dika, * o cvetlica majnika.

4. O Marija! tak prepeva * slavne pesmi sveti raj, * in vsa zemlja jih odmeva, * kedar pride srečni maj. * Daj nam vredno te ča-

stiti, * o Marija! rožni cvet, * nekdej pa k
Očetu priti, * tebi večno slavo pet'!

197. Marija rožni cvet.

1. Bodi tisočkrat češčena, * o Marija
rožni cvet! * Ti enaka ni nobena, * take nima
celi cvet. * Kar se v svetu rožic znajde, * tak
nobona žlahtna ni; * v tebi se vsa milost
najde, * njo dodeli meni ti!

2. Vsi jeziki so preslabi * tebe rožo hvali-
liti; * žlahtna roža ne pozabi * na me, o Ma-
rija, ti! * Kdar obraz tvoj pregledujem, * pred
katerim tu klečim; * k tebi mati jaz zdihu-
jom, * eno milost si želim!

3. Da ne boš me zapustila * mati prave
milosti! * in da bodeš mi sprosila * božjih
gnad obilnosti. * Saj si polna vse dobrote, *
oj devica zvoljena! * spomni se na nas sirote,
* mati, oj prevsmiljena.

4. Z milostjo si vsa obdana, * angelj tako
govori, * od očeta nam si zbrana, * s tebe
milost vsa gori. * K tebi čem se jaz podati, *
kedar vse me zapusti; * bodi moja ljuba mati, *
o Marija roža ti!

198. Dar Mariji.

1. S cvetlicami te venčamo, * in z lil'-
jami te kinčamo, * naj krog neba bo poln
blišav * in zrak svetá žlahtnih dišav; * naj

solnčni žar in celi svet * bo tebi v dar, o
rajski cvet; * pred tvoj obraz poklekne, *
usliši nas, te prosimo!

2. Iz src puhti molitev gor, * doni naj
k tebi petja zbor, * naj kviško gre naš jok
globok, * in vse želje na kraj visok, * kjer
mati v časti tam sedi, * in grešnikom pomoč
deli; * Marija ti! pomagaj nam, * da bomo
skupaj večno tam.

199. Bolnikov dar Mariji šmarnici.

1. Vse ti cvetje zdaj prinaša, * vse ti poje
prav srčno, * o Marija, mati naša, * moje
upanje sladko! * Vsak otrok unet te hvali *
v dnevih lep'ga majnika, * tvoj altarček se
prezali * cvetnih vencev lesketa.

2. Oh! le jaz pa tu otožen * bivam re-
vež ves bolen; * nisem družit' več se zmožen
* v pevcev tvojih zbor milen. * Rad bi v vence
vil cvetice, * v tvoje svete roke djal, * rad bi
gledal tvoje lice * ti češčenje daroval.

3. Ali glej, o mati mila! * zgubil glas
sem in moči, * roka, ki ti vence vila, * zdaj
otrpnjena leži! * Vendar nekaj čem dariti,
* ljuba mati, — ali kaj? * kje cvetlice čem
dobiti, * onomogli revež zdaj?

4. Sprejmi mati! bolečine * moje v
šmarnični spomin, * te cvetice so edine, * ki

premore jih tvoj sin.* — Si „bolnikov zdravje,“
vzemi * to darilo moje vsaj; * ali pa tje gor
me spremi, * kder bo cvetel večni maj.

200. Lepota device Marije.

1. Zapojte jeziki * vse zemlje sladkó, *
vsi božji svetniki * in celo nebo: * O lepa
Marija! * vsa lepa si res, * lepota lepotija *
si lepih nebes.

2. Na Sijonski gori * se vtrinjaš lepó, *
vsi angeljski kori * ti slavo pojó: * Od tebe,
devica! * ni lepše stvari, * za Bogom kra-
ljica * naj lepša si ti!

3. Iz solnčnega svita * svoj tron ti imaš, *
in z zarjo ovita * se vsa lesketaš; * ali lepše
še sije * tvoj žarni obraz, * črez vse lepotije *
je dušni tvoj kras.

4. Ti lil'ja blišeča * prelepo cvetiš, *
vrtnica slopeča, * ljubezni goriš: * in čudo
lepote * je tvoje srce, * nebeške milote * z
obličja duhté.

5. Iz zvezd osnovana * ti krona miglja, *
nevesta izbrana * si svet'ga Duha. * Marija!
cvetica * brez madeža vsa, * najlepša devica *
si mati Boga!

201. Slava Mariji, prečisti devici.

1. Slava Mariji, prečisti devici! * slavo
ji pojmo veselo mi vsi! * Slava v nebesih

mogočni kraljici, * slava po zemlji naj glasno doni! * Angeljski kori Marijo slavite, * slavo ji pojte iz cele moči! * Slavo vse trume svetnikov ženite! * v svetih nebesih naj slava doni!

2. Slavo ji pojte nedolžne device! * Slava nji, ki je devica devic! * Slavo ji pojte mladenčev dušice, * njej, ki je varhinja vaših dušic; * slavo ji pojte vi starčki mili! * ki je varvala vas mnogih nadlog, * b'la pomočnica vam vselej je v sili, * je spremenila v veselje vaš jok.

3. Pevci pobožni, oj vsi zaženimo, * kdor le premore, naj vzdigne svoj glas; * združeni v petji Marijo častimo; * „Slava“ zapojmo Mariji na glas; * Slava, Marija, o mati premila! * slava naj tebi na večno doni! * Jezusa si nam devica rodila! * slava zato naj se tebi glasi!

4. Ti si Marija! res naše veselje, * našega srca si prava sladkost! * ljubiti tebe so naše vse želje, * vselej podpiraj ti našo slabost. * K tebi zdihujemo revne sirote, * v žalosti k tebi se vtečemo mi, * vsliši nas, mati, vsa polna dobrote, * in obrni na nas svoje oči.

5. Kedar bo ura poslednja odbila, * in se bo duša ločila odtod, * bodi nam takrat pomočnica mila, * pridi nam z Jezusom, pridi

na prot'. * Slava! oj vsmiljena mati, ti bodi, *
slavo iz srca se tebi glasi, * slava razlega
se naj vse povsodi, * slava na večno naj tebi
doni!

202. Pozdravljenje Mariji.

1. Zdaj je razsvetljena noč, * tema pre-
grešna je proč: * s srca Marije vsakemu sije *
milost in božja pomoč.

2. Angelj veseli je ves, * milo pozdravlja
njo res: * bodi češčena ino hvaljena, * mati
si kralja nebes.

3. Nič se Marija ne boj, * vedno Go-
spod je s teboj; * ti si odbrana in blagro-
vana, * Jezus bo pravi Sin tvoj.

4. Milosti polna si ti, * tega se vse ve-
seli; * revež te išče, solze si briše, * ko ga
pregreha teži.

5. Juterni žar razpelja * zvezdice vsega
neba; * vse te pozdravlja ino preslavlja *
juterno zvezdo, gospa!

6. Solnce rumeno blišči, * k milosti božji
hiti; * vse omaguje, se ti zročuje, * milostna
mati si ti.

7. V mraku večernem povsod * nas opo-
minja Gospod, * naj te častimo, dokler živimo, *
k tebi hitimo odtod.

8. Daj, da te hvalil bi prav, * dokler sem živ ino zdrav; * zvečer življenja naj se začinja * večni Marijin pozdrav!

203. V slavo Marije device.

1. Srce moje * naj Mariji slavo poje, * da, o mati! te častim, * ker za tebe ves gorim.

2. Hči Očeta, * si kraljica vsega sveta, * mati moj'ga Jezusa, * roža svetega Duha.

3. O devica, * vseh sirot si pomočnica, * mati ljubeznjiva si, * k tebi pribežimo mi.

4. O Marija! * bodi moja tovaršija, * kedar bom slovo jemal, * v dolgo večnost se podal.

5. Vsa vesela * si Marija se spočela, * polna božje milosti, * strla kači glavo si.

6. Ti si sveta, * dvanajst zvezd ti venec spleta, * ti si zarja lepa vsa, * lilija brez madeža.

7. Mati mila! * ne boš mene zapustila; * v križih mojih revnih dni * vsmili se otroka ti.

8. Mati zlata. * odpri mi nebeška vrata, * da te večno tam častim * z lepim petjem angeljskim.

204. Lepota Marije.

1. Nujte! hribi in doline, * gozdi, travniki, planine, * vsi devico počastite, * ki je lepše nima svet.

2. Vsi potoki vi šumeči, * ljubi ptički žvrgoleči, * premogočni vseh kraljici * pojte hvalo, pojte čast.

3. Vsi recite: o devica! * kako lepa si kraljica! * bodi čast in hvala večna * tvojmu stvarniku, Bogu.

4. Ti si solnce, srca greješ * od ljubezni, ktero seješ; * ti si luna razsvitljena * od svetlobe vseh nebes.

5. Lil'ja, roža si cveteča, * naj prijetniše dišeča, * si brez madeža vsa čista, * polna ljubeznjivosti.

6. Kar te dela ljubeznjivo, * in Gospodu dopadljivo, * to je tvoja prelepota * polna vse ponižnosti.

7. O Marija, Bogu draga! * nam pa sladka, mila, blaga! * kakor ljubiš svoj'ga Sina, * bodi milostljiva nam!

205. Čast Marije. I.

1. O Marija, naša mati, * tebe ljubi celi svet, * vse želi ti čast dajati, * kar živi in zna umet'; * angelji v nebeški službi * pozdrav tebi pojejo, * in svetniki v tvoji družbi * noč in dan veseli so.

2. Zvezde mične se vrtijo, * spleta venci njih tečaj, * svetlo slavo ti množijo, * zemlja ti je podnožaj. * Solnce, mesec se združita, *

v te obračata oko, * tebi vstreči poželita *
in služiti ti zvesto.

3. Tu na zemlji rož'ce lepe * se ozirajo
v meglje, * nas ljudi od grehov slepe * za-
vračujejo na te. * O ti hladno srce moje! *
kaj te mika, moti mar, * da ne ljubiš mater
svojo * bolj ko vso minljivo stvar.

4. Oh raztrgaj vse vezala, * srčne sile
v prah otres', * duša moja boš le spala? *
vstani, vstani že zares; * sproži kar te v duši
gine, * vzdigni in zaženi glas, * ko zvonovi
z bele line, * poj Mariji vsaki čas!

5. O ne jenjaj, ne prestani, * dokler v
žilah teče kri, * dokler smrt srce ne rani, *
naj Marijo vse slavi. * Vsi jeziki, vsi narodi, *
kar se giblje in živi, * tu na zemlji in po-
vsodi * vse Marijo naj časti!

206. Čast Marije. II.

1. Naj ne mine brez Marijne * hvale ti
nobeden dan; * duša spevaj, razodevaj * njeni
prečastiti stan. * Prav prevdari v božji stvari *
nje prečudno visokost; * porodnica in devica *
je posoda vseh skrivnost.

2. Vsi častite in hvalite * mater vredno
hvale vse, * brez nehanja naj poganja * njena
hvala glasno se; * d'vica vedna, hvale vredna

* si črez svete duše vse, * ker si mila nam
dobila * grešnikom zveličanje.

3. Za nas prosiš ino nosiš * naše prošnje
pred Boga, * zadržanje in vse djanje * tvoje
vernim zgled nam da. * Zmota Eve vboge
reve * je storila vse ljudi, * pa Marije vera
vbije * kačo, da smo rešeni.

4. Eva bila nam zgubila * nekdam je pre-
srečni raj; * mati mila si dobila * — blagor
nam! — ga spet nazaj. * Zavolj tega naj
razlega * hvala tvoja se povsod; * velik',
mali naj te hvali, * naj bo revež alj gospod.

5. Da si niste dosti čiste * moje usta
čast ji pet', * ne prenehaj, se ne vpehaj, *
ona mora čast imet'! * Se dopala, o prezala! *
med ženami vsemi si, * o nevesta Bogu zve-
sta, * polna lepih čednosti!

6. Vzgleđ modrosti in čednosti * ti nam,
o devica! si, * škrinja mira, ki odpira * nam
zaklade milosti. * Ni jezika, učenika, * ki te
hvali, kakor gre, * ni ga petja, ni ga cvetja, *
da dovoljno slavi te.

7. Luna bela otemnela * pred teboj in
zvezde vse; * zvezd lepota je temota, * kedar
ti prikažeš se! * Sveta čistost in ponižnost *
tebe, o kraljeva hči! * lepotijo, kinč delijo *
tebi, božji materi.

8. Previsoka božja roka * je po tebi reš'la svet; * odklenila so se mila * — blagor nam! — nebesa spet. * Pokončana in razdjana * je zdaj moč sovražnika; * spet so revni in pohlevni * okolj trona božjega.

9. O presrečna! krona večna * nas po tebi čaka spet, * ker hudobnik, naš sovražnik * je od tvoje roke vjet. * Svet otožen in nezmožen * se zdaj zopet veseli; * ker zvi-jače hude kače * si razdjala močna ti!

10. Premagana, vstrahovana * je po tebi večna smrt, * ti dolžnika, spokornika * pelješ spet v nebeški vrt. * Si nosila in redila * našega zveličarja. * ki vsem revnim in pohlevnim * spokornikom milost da.

11. O presveta! razodeta * ti je častna služba b'la, * da dojila si in bila * d'vica sveta čista vsa. * Si rodila, vendar bila * čista kakor angelji, * ker zibala, povijala * stvarnika si vseh reči.

12. Raj. veselje in življenje * nam, devica, tvoj je sad, * ki je svetu dal odvzeto * čast in vso obilnost gnad. * Roža svetla nikolj cvetla * tako žlahtna ni nikdar; * ktera sprav-ljaš ino spremljaš * čiste pred božji altar.

13. Priprošnjica, oj devica! * bodi vedno za nas tam, * kjer kraljuješ, gospoduješ, * bodi mila

mati nam. * Spros' nam čistost in ponižnost, *
srčnost, zmernost in modrost, * spros' resničnost
in gorečnost, * spros' obilnost vseh čednost!

14. Oh podpiraj in odpiraj * vrata božje
milosti, * da dobimo, kar želimo * tvoji si
služebniki. * Varuj, brani, da kristjani, * prava
čreda Jezusa, * bodo prosti vseh britkosti *
in skušnjav sovražnika.

15. O devica! priprošnica * bodi tam pri
Jezusu, * da se vsmili v naši sili, * in ne
sodi nas ostro. * Oj premila! kedar bila *
smrtna ura bo slovó, * ti priteci in nam reci
* k tebi priti gor v nebo!

207. Lepota Marije.

1. O devica, zvezd kraljica, * o Marija
rajski cvet! * Te lepote, te čistote, * kakor
tvoja, nima svet.

2. Lilja bela ni cvetela * tak brez ma-
deža kot ti; * roža draga te ne zmaga, *
naj jo kraljev vrt rodi.

3. Luna mila je vklonila * se globoko
pod teboj, * zvezde svetle so se spletle *
zgoraj v zlati venec tvoj.

4. Svet mi zgine — in z doline * gor
ozira se okó, * kjer devico in kraljico * gle-
dam v raju kronano.

208. Marija, moja misel.

1. Ko zarja zjutraj se razgrinja, * si moja misel ti, Marija! * Obraz megleni mi vedriš, * v trpljenji me ne zapustiš.

2. Če skuša moč me zapeljiva, * si moja misel ti, Marija! * Podoba tvoja pred očmi * mi vedno miljena stoji.

3. Ko noč po zemlji se razširja, * si moja misel ti, Marija! * Brez misli na te ne zaspim * brez misli v te se ne zbudim.

209. Priporočenje Mariji.

1. Zaupno k tebi pridemo, o Marija! * pristrčno te pozdravljamo, o Marija! * O devica sveta ti! * tebi pesem naša naj doni!

2. Čuj prošenj naših mili glas, o Marija! * ozri se milostno na naš, o Marija! * O devica vsmiljena * bodi vselej nam naklonjena!

3. Glej, k tebi se zatečemo, o Marija! * te v solzah milo prosimo, o Marija! * O devica milostna, * kaži pravo pot nam do nebá!

210. Pozdrav sveti devici.

1. Bodi nam pozdravljena, * o nebes kraljica, * nikdar dosti slavljená, * mati in devica!

2. Čista vsa, brez madeža, * bila si spočeta, * greh in pekel zmágala * v hipu prvem sveta.

3. Zvezda svetla juterna, * vseh devic
lepota, * radost zemlje in neba * tvoja je krasota.

4. Milostno poglej na nas, * mati Bogu
mila, * bodi dobra vsak nam čas, * ko do zdaj si
bila.

211. Moje želje.

1. Marija! moje želje * so vedno te čas-
tit', * mi sladko je veselje * te noč in dan
hvalit'. * Si hči Boga, brez madeža * nevesta
Duha svetega * in mati Sina božjega.

2. Nad teboj, o Marija * se čudi vse
nebo, * in tvoja lepotija * prešinja vso zemljo. *
Ti zvoljena si čista vsa, * ti s solncem si
opasana * in z zvezdami si venčana.

3. Marija! ti cveteča, * ko bela lilija *
v ljubezni pa goreča, * rudeča vrtnica. * Pre-
lepa si, Marija ti! * Pri tronu Sina svojega *
nam sprosi milost od Boga!

4. Le prosi, o Marija! * ti za nas Je-
zusa, * beži naj hudobija * vsaka sovražnika. *
Na strani stoj, da zadnji boj * ne zmaga nas,
pomoč nam daj * in pelji ti nas v sveti raj!

212. Marija, duhovna roža.

1. Častna roža, o devica, * o Marija
ljubljená! * rajskih cvetov o kraljica, * bodi
nam pozdravljena! * Kjer pobožnih sveta

truma, * skrivna roža, te časti. * proč od družb posvetnih šuma * k tebi, mati, pribeži.

2. Zavolj čistosti, dragote * te je, rožo, Bog izbral, * polno milosti lepote * mater svoj'mu Sinu dal; * v tvojem srcu je prebival * Jezus s svojo milostjo, * ti v naročju je počival, * te navdal s prijetnostjo.

3. V večne slave visokosti, * roža angeljska, stojiš, * in z dišavo vse sladkosti * vsa nebesa veseliš. * Svoje sveto dopadenje * Večni nad teboj ima, * ti si njega zaželenje, * kar ga prosiš, vse ti da.

4. Oh! obrni v nas sirote * svoj častitljiv, svet obraz, * sladka mati vse dobrote, * prosi Jezusa za nas! * Ko boš Sina ti prosila * za uboge grešnike, * božja milost se razlila * bo črez nas zapuščene.

213. Marija, naše upanje.

1. O upanje mi lepo! * vse moje zaželenje, * ti moje si življenje, * moj mir, Marija, ti.

2. Če te, Marija, kličem, * alj če se spomnim ná te, * sladkost, veselje zá te * prevzame mi srcé.

3. Če kdaj težavna misel * srce v grenkost pobije, * samo ime Marije * prežene vso bridkost.

4. Na morji si življenja * ti zvezda meni mila, * boš čolnič moj vodila, * da pridem srečno v raj.

5. Pod tvojim ljubim plaščem, * preljuba moja mati! * želim jaz prebivati, * umreti tud pod njim.

6. Če srečen, o Marija! * v ljubezni vmerjem tvoji; * o blagor duši moji! * v nebesa pohitim.

7. Z vezmi ljubezni svete * mi ti srce ukleni, * tvoj otrok, blagor meni! * bom tebi zvest ostal.

8. Saj to srcé, Marija! * od zdaj ni nič več moje, * Bogu ga daj, je tvoje, * ga nočem več nazaj.

214. Marija, pomagaj nam.

1. Marija ti pomagaj nam! * te pozdravljamo devica, * se ti vklanjam, kraljica! * Marija, Marija, le ti pomagaj nam!

2. Marija! ti pomagaj nam, * kedar bode nam umreti. * ti nam daj pomoč prijeti. * Marija, Marija, le ti pomagaj nam!

3. Marija itd. Kedar oči že medlijo, * usta več ne govorijo. Marija itd.

4. Marija itd. Kedar duša gre 'z telesa, * nas bridkost in strah pretresa. Marija itd.

5. Marija itd. Kedar bomo se ločili, * in se v večnost preselili. Marija itd.

6. Marija itd. Sprosi nam od svoj'ga Sina, * da nam bode sodba mila. Marija itd.

7. Marija itd. Kedar bomo že zaspali, * da bi srečno nekdej vstali. Marija itd.

8. Marija itd. Da v nebesih bi veseli * tebi čast in hvalo peli. * Marija, Marija, pripelji nas v svet' raj!

215. Marija pomočnica.

1. O moj človek! sem priteci, * vzdigni svoje zdaj oči; * čast Bogu in hvalo zreci * 'z cele duše in moči; * ker Marijo Bog devico * nam v pomoč, tolažbo dal, * sebi to nebes kraljico * je od vekomaj odbral.

2. Bog odgrne vse zaklade, * celo svojo visokost, * on ji da obilne gnade, * on ji svojo da modrost. * O skrivnosti govoriti * je preslaba moja moč, * vendar hočem te prositi, * o Marija! za pomoč.

3. O ti kronana devica! * nisi sama le za se * gnade polna pomočnica, * tudi zá nas verne vse. * Torej k tebi prihitimo * iz težav z zaupanjem; * tebe za pomoč prosimo * s srčnim ponižavanjem.

4. O ti zarja! ti nam svetiš * in nam kažeš pravo pot, * z božjo gnado nas odrešiš *

iz skušnjav in grešnih zmot. * Ti pomagaj
nam v dolini * našega popotvanja, * priti k
zvoljenih družini * večnega zveličanja.

5. K tebi juterna danica! * bom se greš-
nik zdaj podal, * bodi moja pomočnica, *
kedar bom pri sodbi stal. * Mene plašijo pre-
grehe, * trepetam in se bojim, * da me var-
ješ brez ponehe, * zato k tebi pribežim.

6. O, vseh angeljev kraljica * in gospa
častitljiva! * sveta božja porodnica, * vsa če-
ščena od Boga! * V vseh bridkostih in te-
žavah * bodi naša srednica, * v hudih žalost-
nih skušnjavah * besednica vsmiljena.

216. Marija, pribežališče grešnikov.

1. O Marija, blaga, mila, * mati božje
milosti! * grešnika ne boš pustila * v brezno
pasti žalosti.

Odpevek: Oj čez me, prosim te, * vsmili
se, vsmili se! * Mati mila, o Marija! * pros'
za me, pros' za me!

2. Tvoje milosti potreben * se pred teboj
jaz solzim, * ako ravno nisem vreden, * tvoje
dete bit' želim.

3. Sem po š'roki cesti hodil * pogub-
ljenja večnega, * svet hudoben me je zvodil *
od Očeta dobrega.

4. Pozapravil sem dobrote, * prevelike milosti, * sem napolnil svoje pote * z grehi nehvaležnosti.

5. Dobra dela sem zamudil, * in zatratil dragi čas, * kako pozno sem se zbudil * na pastirja mili glas.

6. Vse dobrote tega sveta * zapustiti zdaj želim, * vendar stopit' pred Očeta * ybogi grešnik se bojim.

7. K tebi, mati, se obrnem, * k tebi dete pribežim, * tebi mile solze vtrnem, * tebi dušo izročim.

8. Pomočnica krščenikov, * primi me za roko zdaj, * pribežaljšče sporkonikov, * pelji me k Bogu nazaj!

9. S svojim Sinom, ljuba mati! * spravi mene grešnika, * da mi hoče milost dati, * prosi Duha svetega.

10. In ko bodem moral vzeti * od tega sveta slovo, * Jezusa še daj sprijeti * duši za popotnico!

11. Pod svoj sveti plašč zagrinjaj * mene pred sovražnikom, * v sveti raj pa takrat spremljaj * s svojim Sinom Jezusom.

217. Marija, naše upanje.

1. Z nebes visok'ga trona, * o mati vse dobrote! * poglej nas revne s'rote * enkrat, samó enkrat.

2. In če srce se tvoje * nas vbogih ne usmili, * še bomo bolj prosili, * da se ozreš na nas.

3. Poglej, da smrti vredni * smo mi pred Sinom tvojim, * da smo z napuhom svojim * vžalili mu srcé.

4. Pa ti ga potolažiš, * besedo eno dati. * če hočeš, ljuba mati! * in bo odpustil nam.

5. Gospa mogočna, blaga! * v ljubezni reci svoji, * da smo otroci tvoji * in milostljiv nam bo.

6. Pač res, da nismo vredni * zavolj hudobe svoje * se štet' otroke tvoje, * pa ti si mati še.

7. Svoj mili plašč razgrni * brez straha bomo stali * v ljubezni prebivali, * če nas objameš ž njim.

8. O mati sladka, mila! * poslušaj kličejoče, * zveličaj žalujoče * ki v tè zaupajo.

218. Marija, moje upanje.

1. Marija, v tebe upam, * o sladko tolažilo! * v tebi ohladilo * se srce moje bo. * Če v te Marija mislim, * te hočem zgovoriti, * mi srce če stopiti * čutilo presladko!

2. Britkost alj grenka žalost * obleže srce moje, ime presladko tvoje * zaziblje

ga v pokoj. * O svetla morska zvezda, * ko
val visoko vstaja, * ko grom neviht raz-
graja, * ti vodiš čolnič moj.

3. Pod tvojo brambo zvesto, * gospa pre-
ljubeznjiva! * dni mojih tek izliva * naj v
rajski se zaton. * Zaupam, o Marija! * da
se v ljubezni tvoji * skončajo dnevi moji, *
bom šel pred božji tron.

219. Priporočenje Mariji.

1. Ti, ki nad trume nebeške vse * bliž-
nja pred Jezusom znajdeš se; * ti mati Go-
spodova, naša pomoč! * razjasni nam uma in
pameti noč.

Odpevek: Prosi, Marija, prosi za nas *
zdaj in posebno poslednji čas!

2. Duše, ki v grešnih vezeh tičé, * k
tebi vse zgrevane pribežé; * do tebe obračajo
solzne oči, * o mati premila! se vsmili jih ti.

3. Duše v skušnjavah, ki jih teró, * k
tebi, Marija, se zatekó; * ti mati, z ljubez-
njo na nje se ozri, * iz silne skušnjave jih
čisto otmi.

4. Duše trpinčene od bridkost * k tebi
zdihujejo za srčnost; * le prosi za nje, o Marija,
Boga, * zadobi pomoč jim od svoj'ga Sina.

5. Ljuba nedolžnost še kliče v te, * da bi obvarvala čisto srcé; * se k tebi ozira z doline skušnjav, * zaupa rešenja od bridkih težav.

6. Bog ti veliko je dal oblast, * torej Marija, ti gre vsa čast! * podpiraj nas s svojo mogočno rokó, * da srečno vsi pridemo k tebi v nebó!

220. Češčenje Marije kraljice nebeške.

1. Češčena vselj kraljica si, o Marija! * vsega sveta obramba ti, alleluja!

Odpevek: Kerubi radujte se, * Serafi popevajte: * Salve, salve, salve regina!

Ali pa: Zdrava, zdrava, zdrava kraljica!

2. Si mati božje milosti, o Marija! * Po tebi Bog nam gnad deli, alleluja!

3. Si nam življenja sladkost zdaj, o Marija! * tolažnica na vekomaj, alleluja!

4. Češčena si zaupanje, o Marija! * grešnikom pribežališče, alleluja!

5. O mati, k tebi kličemo, o Marija! * ker revni otročiči smo, alleluja!

6. Zdihuje revno srce naj, o Marija! * z doline solz gor k tebi zdaj, alleluja!

7. Nam priprošnica mila si, o Marija! * pred tronom božje milosti, alleluja!

8. Mi grešniki, te prosimo, o Marija! * zapuščenim podaj roko, alleluja!

9. Saj tvoja roka močna je, o Marija! *
in grehe nam razveže vse, alleluja!

10. To milost nam izprosi ti, o Marija! *
da grehe spokorimo vsi, alleluja!

11. Po smrti pa pokaži nam, o Marija! *
ti Jezusa v nebesih tam, alleluja!

221. Zdrava kraljica. I.

1. Vsi verni kristjani * sem stopite zdaj, *
in Boga z veseljem * prav hval'te vselaj.

Odpevek: Poj „ave Marija“ s srcem in
ustmi; * poj „salve Regina“ vse ure, vse dni!

Ali pa: Poj „zdrava Marija“ * s srcem in
ustmi; * poj „zdrava Kraljica“ * vse ure, vse dni!

2. Marijo častiti * je naša dolžnost, * na
tron jo postav'la * je božja modrost.

3. Njo časti, njo hvali * Bog Oče, Bog Sin,
* Bog svet' Duh povikša * nje vreden spomin.

4. Marijo z milostjo * napolnil sam Bog, *
za svojo nevesto * je zvolil svet' Duh.

5. Brez madeža vsega * spočeta je b'la *
in čistost je svojo * vsel' ohranila.

6. Pri Bogu je ona * najžlahtnejša stvar, *
če drugega nimaš, * daj srce ji v dar.

7. Kdo more doseči * to božjo skriv-
nost; * Marija nam sprosi * v potrebi milost.

8. Vse brate in sestre * katoljske vere *
vsel' sprejme za svoje * sine in hčere.

gledaj, Marija, na nas, * zaupljivo kličemo k tebi na glas.

5. Neskončna dobrota iz tebe izvira, * ki naše slabosti mogočno podpira; * zaupam zdaj grešnik, le k tebi hitim, * pri tebi pomoči, ljubezni dobim.

6. Ko solnce preljubo za goro zahaja, * zvonjenje častitljivo mater obdaja; * ko čas se približa, da v miru zaspim, * Marija, naj v tebi se zopet zbudim!

224. Vzdihljeji k materi božji.

1. Te ljubiti' Marija! * jaz vedno želim; * mi srce odbija, * naj otrok tvoj sim. * Ljubezen Marija! * naj tebi gori; * veselje nam sija, * vse k tebi hiti.

2. Marija! te ljubiti', * jaz zlo hrepenim; * Marija, te zgubiti' * se močno bojim. * Ti bramba mi bodi, * v nadlogi kdar sem; * ti mati me vodi, * kam dete ne vem.

3. Te ljubiti', o mati! * si vselej želim, * v pomoč te pozvati, * rad k tebi bežim. * Sem tebe razžalil, * ker grešnik sem slep; * odzdaj te bom hvalil, * potrdi moj sklep.

4. Veselje je moje * te ljubiti' vsikdar; * srce ti bom svoje * sporočil za dar. * Naj srca vseh ljudi * v oblast bi dobil; bi vsa jih rad tudi * Mariji zročil.

5. Mariji se vdati * si mislim vsikdar; *
njej zvesti ostati, * nje žalit' nikdar. * V živ-
ljenji in smrti * naj otrok njen bom; * da
najdem odprti * Marijin lep dom.

6. Ti Jezusa geni, * naj vsmiljen mi bo; *
ti v krilo me deni, * te prosim lepo. * Kam
grešnik čem iti, * če k tebi ne smem; * pri
tebi čem biti, * ker drugam ne vem.

225. Čast Marije. I.

1. Angelji v raju hodijo, * rožo Marijo
kronajo: * Kronaj jo, kronaj, večni Bog, *
Oče in Sin in sveti Duh!

2. Angelji v raju pojejo, * rožo Marijo
kinčajo; * kinčaj jo, kinčaj, večni Bog, * Oče
in Sin in sveti Duh.

3. Kerubi sladko ji pojó, * Serafi jo časté
lepó: * Častite kori angeljski, * pojte devici
Mariji!

4. Svetniki se sprehajajo, * kraljici se
priklanjajo, * roži Mariji zvoljeni; * češčena
si devica ti!

5. Ptice pod nebom letajo, * hvalo Mariji
pojejo * zavoljo srca čistega, * ker je rodila
Jezusa.

6. Ribice v morju plavajo, * Mariji čast
ponavljajo * zavoljo Sina Jezusa, * našega
izveličarja.

7. Marijo naj le vse časti, * karkol na svetu še živi, * kje si pa grešnik, kje si ti? * ali ji daješ kaj časti?

8. Rožo, Marijo vse časti, * tudi o grešnik! ti zavpij: * Bodi češčena vekomaj, * sprosi Marija, sveti raj!

226. Čast Marije. II.

1. Lepa si, lepa si roža Marija! * tebe časti vsa nebeška družina; * angeljci lepo pojejo, * tebe, Marija! hvalijo.

2. Z neba pogledal je Oče nebeški, * vidil na zemlji rod zgubljen človeški; * poslal Marijo na ta svet, * nam je dobila milost spet.

3. Kar nam je Eva nekdanj pregrešila, * roža Marija nam je zadobila: * nam je rodila Jezusa, * našega izveličarja.

4. Vodi Marija po pravem nas poti, * da nas nobena skušnjava ne zmoti; * da nas skušnjava ne vlovi, * da nas sovražnik ne dobi.

5. Kedar pa bomo morali vmreti. * daj nam, Marija! še vredno prejeti * blaženo Telo Jezusa, * našega izveličarja.

6. Zdaj pa mi hočemo pesem skleniti, * tebe, Marija, prelepo prositi; * ko bomo vzeli v roke luč, * pridi, Marija, na pomoč!

227. Čast Marije. III.

1. O Marija, lepši cvet, * ko je kdaj
imel ga svet, * od Boga zmed vseh si zbrana,
* mati milosti nam dana, * da pred Jezusom
stojiš. * grešnikom pomoč deliš.

2. Sveta mati vseh dobrot! * spomni
revnih se sirot, * v srcu maternem nas nosi, *
in pred Bogom za nas prosi; * on z veseljem
vse stori, * kar ga prosiš, mati ti!

3. Nam pomoč, Marija, daj, * da pobolj-
šamo se zdaj; * prosi božjega sodnika, *
njega milost je velika, * da nam on odpustil
bo, * storil sodbo milostno.

4. Grešnik! grehe objokuj, * vredno za
nje zadostuj; * če se bomo spokorili, * ino
Jezusa ljubili, * bo Marija zadnji čas * milost
sprosila za nas.

228. Čast Marije. IV.

1. Kristjani! Marijo častimo, * nebeška
je ona gospa, * jo s petjem veselim hvalimo,
* rodila je kralja sveta. * Iz srca jo torej pro-
simo lepó, * da naj nam pri Bogu besednica
bo; * če človek pomoči želi, * pri nji jo
gotovo dobi.

2. Marija, presveta devica, * ki polna si
božjih darov; * preblaga nebeška kraljica, *
kraljica presrečnih duhov! * Poglej, nas na

zemlji pregrešnih sirot, * ki tare nas breme pretežkih pomot; * mi kličemo, da bi nas Bog * odrešil iz naših nadlog.

3. O mati najbolj dobrotljiva, * ki revežem pomoč deliš, * oči, ki jih solza zaliva, * vsa rada tolažiš, vedriš! * O prosi preljubega svoj'ga Sinú * zveličarja našega, kralja mirú * da milo na nas se ozré, * in grehe odpusti nam vse.

4. Ko duša se bode ločila * od tod iz telesnih slabost, * o prosi, Marija premila! * da pride v nebeško sladkost; * kjer gleda, kar tukaj ne gleda oko, * posluša, kar tukaj ne sliši uho, * uživa veselje srce, * kjer Bog mu spolnjuje želje.

229. Marija lavretanska.

1. Nebesa in zemlja, vse božje stvari * z menoj se združite, Marijo častite! * Nebeški kraljici, Mariji devici * po celem stvarjenju naj slava doni!

2. Kar stvaril je Bog od začetka sveta: * vsi hribi, doline, planine, ravnine, * zelišča, drevesa, in sveta nebesa; * vsi hvalo zapojte kraljici neba!

3. Kar ptic jo pod nebom, kar voda rib 'ma, * vse razne laznine, premnoge zverine, *

človeški jeziki, vsi božji svetniki: * Naj pesmica naša Mariji velja.

4. Še zvezd migljajočih nezmerjeni pas, * zveličani zbori, vsi angeljski kori, * in vse kar le more, in kolikor zmore, * naj z menoj se druži in poje na glas!

5. Nebesa in zemlja, vse božje stvari, * z menoj se združite in glasno kličite: * kjer huda je sila, Marija je mila, * Marija pomagaj, to upamo vsi!

230. Marijo hvalite.

1. Marijo hvalite * vsi verni jeziki, * na nebu svetniki * nji hvalo glasite!

Odpevek: Hvalite Marijo, * hvalite, hvalite; * hvalite Marijo * hvalite, hvalite!

2. Marija cvetlica, * si lil'ja prebela * vsa srca si vnela, * ti rožna devica.

3. Uklanja na nebi, * Marija preblaga! * luč lunina blaga * in solnce se tebi.

4. Ti sebi na slavo * zastarani kači, * in njeni zvijači * zatrla si glavo.

5. Devica prečista * preblago rodila, * in milo redila * si nam Jezu Krista.

6. Kraljuj, o češčena! * ki v angeljskih glasih, * v vseh krajih in časih * si vedno hvaljena.

7. Nebo ti je dalo * lepoto device, * pletejo zvezdice * ti krono prezalo.

8. O božja ti mati, * in rožica skrivna, *
v svet' raj' milostivna! * nas daj pripeljati.

231. Moja duša hvali Gospoda.

1. Poveličuje duša mi * Gospoda pre-
goreče, * moj duh se v Bogu veseli, * ki vir
mi je vse sreče; * ker v deklo me ozrl se
je, * in srečno bodo zvali * rodovi vsi, do
konca dni * odslej me blagrovali.

2. On, čegar sveto je ime, * obsul me
je z darovi, * njegovo večno vsmiljenje *
prebiva med rodovi, * ti ga slavé, se ga bojé; *
z mogočno svojo roko * ošabne je prevzetnike
* ponižal on globoko.

3. Mogočnim vzal je vso oblast, * in
nizkim jo podaril, * obilnost dal je revnim
v last, * bogate z božtvom vdaril. * Izraela
služebnika * sprejel je dobrotljivo; ker spom-
nil se obljub on je * vseh danih milostljivo.

232. Češčena si Marija ti.

1. Veselo pesem, jezik moj! * Mariji v
čast in slavo poj! * ki je brez madeža spo-
četa * postala božja mati sveta; * zato ji
vedno čast doni * od vseh jezikov in stvari: *
Češčena si Marija ti, * vsa polna božje milosti!

2. Če vprašam drobne ptičice: * „Zakaj
tak' lepo požete, * da sladkih pesem glas me-

deni * odmeva v log in gaj zeleni?“ * „Marijo me pozdravljamo“, mi ptičice odpevajo: * Češčena si Marija ti, * vsa polna božje milosti!

3. Če vprašam zale rožice: * „Kaj tak lepo se spletate * v prekrasen venček razcveteni, * iz njega klije duh medeni?“ * „Mariji venec pletemo“, * mi rožice odmevajo: * Češčena si Marija ti, * vsa polna božje milosti!

4. Če vprašam svetle zvezdice: * „Kaj tak lepo se vtrinjate, * po nebu se vaš svit razliva, * ko rajska zarja ljubeznjiva?“ * „Mariji krono kinčamo“, * mi zvezdice odkimajo: * Češčena si Marija ti, * vsa polna božje milosti!

5. Če vprašam božje angeljce: * „Kaj tak lepo prepevate, * da vse nebo v radosti plava, * in vedno se razlega slava?“ * „Mariji čast prepevamo. * kraljico jo pozdravljamo“: * Češčena si Marija ti, * vsa polna božje milosti!

6. Češčena si Marija ti, * vsa polna božje milosti! * razlegaj se po zemlji celi, * odpevaj sveti raj veseli! * Kraljiči slave in časti * pozdrav naj vekomaj doni: * Češčena si Marija ti, * vsa polna božje milosti!

233. Marija, gospa presv. srca. I.

1. O kraljica vseh nebes! * vsa lepota si zares, * mi pa zadolžene reve, * žalostni

otroci Eve. * Ti si mati milosti; * mi ubogi grešniki.

2. Ti si mati vsmiljena, * ti črez vse povikšana, * mi, v veliki revi svoji, * o naj bomo vedno tvoji! * Materno nas gospoduj; * vedno Jezusu zročuj.

3. Mati, v svoji milosti, * ljubo se na nas ozri! * Res, hudo smo zagrešili, * vendar se nas ti usmili; * saj otroci tvoji smo, * in te srčno ljubimo.

4. Ti pomoč nam lahko daš, * nas v nebesa pripeljaš; * saj si vseh nebes kraljica, * nam pa dana pomočnica; * saj mogočna si Gospa * Jezusovega srca!

234. Marija, gospa presv. srca. II.

1. Mogočna kraljica, * vseh gnad ključarica, * o ljuba gospa, * odpiraj mi vrata * presvet'ga srca! * Prečudna lepota * in tvoja dobrota * genila Boga, * da te je izvolil * kraljico svetá.

2. Si Bogu predraga * devica preblaga, * ves raj je s teboj! * naj tudi jaz pravi, * častivec bom tvoj!

3. To moje so želje, * to moje veselje, * da ljubim te zdaj; * da Jezusa s teboj * bom vžival kedaj.

4. Da tebe res ljubim, * da se ne pogubim, * ti skrbi za to; * to milost mi skaži, * te prosim srčno.

5. Poprosi ti za me, * da Jezus mi vzame * ljubezen svetá; * da s teboj ga hvalim * in ljubim Boga.

6. Pripelji me srečno * v nebesa, da večno * bom tebe častil; * se v rajskem veselji * s teboj veselil.

235. Marija, gospa presv. srca. III.

1. Češčena, gnade polna si, o Marija! *
Ti milost božjo našla si, o Marija!

Odpevek: Naša ljubljena gospa * Jezusovega srca; * prosi, prosi, le prosi za nas!

2. Presveti Bog je sam s teboj, o Marija! *
* izročil ti zaklad je svoj, o Marija!

3. Si med ženami blažena, o Marija! *
nad druge vse povzdignjena, o Marija!

4. Si mati božje milosti, o Marija! * glej,
k tebi pribežimo mi, o Marija!

5. Si mati našega Boga, o Marija! * zato,
kar prosiš, vse ti da, o Marija!

6. Pa tudi mati naša si, o Marija! * saj
tebi smo zročeni vsi, o Marija!

7. Zatoraj, mati, vsmili se, o Marija! *
ti sladko naše upanje, o Marija!

8. Z doline solz te kličemo, o Marija! *
pomagaj nam, zdihujemo, o Marija!

9. Otroke svoje nas spoznaj, o Marija! *
in svojo roko nam podaj, o Marija!

10. Odpiraj božje nam srcé, o Marija! *
oh, spolni naše ti želje, o Marija!

11. Do njega ključe ti imaš, o Marija! *
in komur hočeš, vhod mu daš, o Marija!

12. V to božje srce deni nas. o Marija! *
in hrani zdaj in večni čas, o Marija!

13. Varuj, da ne zablodimo, o Marija! *
da pravo pot le hodimo, o Marija!

14. Pripelji nas vse v sveti raj, o Marija! *
da slavimo te vekomaj, o Marija!

236. Izročilo Mariji.

1. O Marija, naša mati! * črez valove
od nevihte gnane * tje v dežele potnikom
neznane * v te zaupajoči gremo.

Odpevek: O Marija, varuj nas! * O Ma-
rija, vodi nas * po pravem potu v sveti raj!

2. O Marija, naša mati! * če nesreča
nas bo po preganjala, * up naš pobijála trda
skala; * takrat mater se nam skaži!

3. O Marija, naša mati! * kedar koli
bomo v hudi sili * k tebi se, Marija, obrnili,
* s svojim plaščem nas zakrivaj!

4. O Marija, naša mati! * kakor znaš
in veš, nas varno vodi, * skrbna, mila mati
z nami hodi, * in pripeljay nas k Očetu!

237. Marija, naše pribežališče. I.

1. Pridi duša v vrtec mali * rož nebeških
si nabrat, * pevaj vrtnarici zali: * bod'
češčena tisočkrat! * O prelepa vrtnarica * si
Marija vsmiljena, * v tvojih rokah o kraljica, *
gledam svoj'ga Jezusa.

2. Zato mene srce vleče * k tebi v krilo
materno, * kedar me pregreha peče, * solze
žalosti tekó. * Saj po tebi vsel zdihujem, * o
Marija! kjerkolj sem, * komaj dneva pričakujem,
* da te počastiti smem.

3. Da bi zmiraj solnce sjalo, * ker bi
bil pri tebi rad, * da bi oko ogled'valo * tvojega
telesa sad! * O pokaži, vedno kaži * nam
sirotam Jezusa, * ti Marija, nas tolaži * v sredi
revnega svetá!

4. Kam drugam se čem podati? * k materi
sin teče rad; * ti si naša ljuba mati, *
mati mila, polna gnad. * Vselej nas pred
zlegom brani, * v srce materno nas skrij; *
stoj Marija, nam na strani * v vseh nadlogah
naših dni!

5. Kedar bomo zapustili * v smrtni noči
časni svet, * in na vselej se vrnili * k svojemu

Očetu spet; * o pokaži, mati, kaži * dušam našim Jezusa, * ne zapusti, nas tolaži, * o Marija vsmiljena!

238. Marija, naše pribežališče. II.

1. Nebeška kraljica, darov ključarica, * usmili se nas! — * Otroci smo tvoji, pa v revščini svoji * zdaj kličemo te! * Nebeška kraljica itd.

2. Glej, greh nas zatira, da duša umira; * pomagaj nam ti! * Nebeška itd.

3. Ti hodi pred nami, saj tebi smo vdani; * ti kaži nam pot! * Nebeška itd.

4. Ti naša si mati, ni treba se bati; * saj prosiš za nas. * Nebeška itd.

239. Romarska. I.

1. Po dolinah in višinah * sliši se veseli glas; * zvoní glasno v cerkev krasno * vse k Mariji vab'jo nas.

2. Že pomika se velika * truma romarjev v ta kraj, * ki častiti in slaviti * hočejo Marijo zdaj.

3. Pred obličjem, lepoticjem * naše ljube matere, * tu zdihuje in zročuje * Bogu naše se srce.

4. Pomočnica, tolažnica * revnim si Marija ti: * sem iz raja, svet'ga kraja * milosti črez nas razlij!

5. Ko danica, tolažnica * v temni noči siješ nam; * mati mila vedno bila * vbogim si siroticam.

6. Pri slabostih in bridkostih * grenke solze nam sušiš; * pri skušnjavah in težavah * brez pomoči ne pustiš.

7. Zapuščenim in zgubljenim * si pokore svetla luč; * hirajočim, vmirajočim * pravi si nebeški ključ.

8. O devica, pomočnica * bodi naša vsaki čas; * v svoje krilo skrij nas milo, * kedar pride smrt po nas.

240. Romarska II.

1. O sveta Planina (Gora prelepa), kak srečna si ti, * ker cerkev na hribcu visokem stoji, * Marija kraljica se v tronu svetli, * in Jezusa v rokah drži.

2. Ko juterna zarja razsvetli nebó, * ko žarki od solnca na cerkev lijó; * Marija, Marija, kak lepo je to; * Marija češčena naj bo!

3. Na sveto to goro res strma je pot, * pa romar si srečen, od koder si bod': * Marija ti roko podaja naprot', * in varno te vodi povsod.

4. Ko prideš ti romat, naj bode ti mar,*
Bogú in Mariji dar'vati se v dar; * spovedat'
se čisto pozabi nikar, * ko stopiš pred božji
altar.

5. Kdor vredno bo mater Marijo častil,*
in grehov v življenji se bo pokoril, * kdor
dobro bo delal, in ne več grešil: * Marijno
pomoč bo dobil.

6. Oh, kedar poslednja nam ura napoč',*
ko nam bo življenja nastajala noč, * Marija,
ko duša telesa se loč': * nam prosi nebeško
pomoč!

7. Zdaj bomo pa pesem sklenili svojó,*
Bogá in Marijo prosili lepó: * da srečno s te
gore bi prišli domó, * živeli do smrti svetó.

8. O Jezus, ti blagoslov sveti nam daj,*
in v svoji ljubezni potrdi nas zdaj, * kot
ovčice svoje nas vodi yselaj, * in vzemi nas
k sebi v svet raj!

241. Romarska III.

1. V višavah kraljuješ, * kraljica neba,*
z nebes ogleduješ * dolino sveta: * po svetu
odmeva * ti slava na glas, * ker v tebi so
viri * vse sreče za nas.

Odpevek: O zgodnja danica nebeška kra-
ljica, * češčena mi bod'!

2. Marija predraga, * res božji si dar, * devica preblaga, * vse milosti žar; * nad teboj raduje * se vsako oko, * in vsak obiskuje * rad cerkev tvojo.

3. Marija premila, * ti za me skrbiš, * kdarkoli je sila, * z nebes prihitiš; * med nami prebivaš, * poslušáš nas ti, * nam milost razlivaš, * polajšáš skrbi.

4. Na grešno pot zajdem, * Bog vzdigne že meč, * pa vsmiljenje najdem * pred teboj klečeč; * vsa skesana duša * se k tebi podam, * po tebi odpušča * Bog grehe mi sam.

5. Me grenke težave, * bolezni hudé, * in druge skušnjave * presilno moré; * pa semkaj pritečem, * pred teboj klečim, * vse želje ti 'zrečem, * si srce hladim.

6. Marija! ostani * mi mati vselaj, * Marija! me brani, * grešiti ne daj; * me uči, devica, * da čisto živim, * pomagaj kraljica, * da raj zadobim.

242. Počeščenje Marije.

1. Češčena kraljica, * češčena mi bod', * o čista devica, * češčena mi bod'! * Pred tebe, Marija, * na goro hitim, * pri tebi Marija, * jaz biti želim.

2. Pa nekaj, predraga, * nazaj me drži, * devica preblaga, * oh greh me teži.

Odpevek: Češčena kraljica, * češčena mi bod', * o čista devica, * češčena mi bod'!

3. Sem daleč zabredel * od tebe, moj up! * globoko je vjedel * pregrehe me strup.

4. Kak hočem obstati * brez tvoje moči? * usmili se mati, * oh reši me ti!

5. Pomagaj, Marija, * o prosi za me; pomagaj, Marija, * da pridem pred te!

6. Vse upanje svoje * postavim na te, * le Dete ti svoje * poprosi za me.

7. Kaj ne? o devica! * da upati znam; * ker tebe, kraljica! * za mater imam.

8. Saj ti si devica, * dobrotljiva vsa, * si nam pomočnica, * ko nekda si b'la. * Zatorej, Marija! * češčena mi bod'; * na veke, Marija! * češčena mi bod'!

243. Zdrava kraljica.

1. Češčena bodi, o kraljica! * nebes in zemlje ti gospá! * mogočna, vsmiljena devica, * vsa čista si brez madeža!

Odpevek: Marija, k tebi vboge reve * mi zapuščeni vpijemo, * objokani otroci Eve * v dolini solz zdihujemo.

2. Češčena bodi sveta mati, * o mati božje milosti! * ti tako smemo čast dajati, * ker porodnica božja si.

3. Češčena, naših duš življenje! * življenje te častimo mi, * spodobi se ti to češčenje * ko Jezusovi materi.

4. Češčena bodi brez števila, * veselje naše in sladkost; * češčena pomočnica mila * tolaži naših src bridkost.

5. Oči prijazno v nas obrni, * o sladka in dobrotljiva: * prihodnja zla od nas odvrni, * in nam pokaži Jezusa!

244. Zdrava morska zvezda.

1. Zdrava morska zvezda, * božja mati zlata, * in devica vedna, * neba srečna vrata!

2. V ustih Gabrijela * klicana si zdrava; * mir nam daj, za Evo * ti si mati prava.

3. Grehov krive reši * slepim daj svetlobo, * dobro vsem nam sprosi, * ženi proč hudobo.

4. Skaži se nam mater, * prošnje Sin tvoj jemlji, * ki zavoljo nas je * tukaj bil na zemlji.

5. Zvoljena devica, * zmed vseh najbolj mila; * nas nedolžne, čiste, * mile boš storila.

6. Daj življenje sveto, * varno pot dodeli, * Jezusa naj večno * gledamo veseli.

7. Bodi čast Očetu, * hvala Sinu taka * svetemu tud' Duhu, * vsem trem čast enaka!

245. Roža skrivna.

1. Kdo prešteje vse cvetlice, * ki po polji cvetejo, * in po vrtih nam gredice * ljubeznjivo zaljšajo?

2. Vendar lepša ni nobena, * tud' enako žlahne ni, * kakor je cvetlica ena, * v božjem vrtu le stoji.

3. Če se komu v srcu vije * bolečine bridki meč, * naj mu cvetka ta zadije, * bolečine ne bo več.

4. In če strup pregrehe rane * smrtne vseka mu v srcé. * ga nje duh ozdravi, vstane * on, če varno ga pije.

5. In cvetlico, katero menim, * dobro pač jo vsak pozna; * je Marija, ki z nobenim * grehom ni oskrunjena.

6. Je Marija, čista, blaga, * ktera daje nam sladkost; * kje cvetlico tako zmaga * cele zemlje širokost?

7. Je Marija, ljuba, mila, * vrtnica izvoljena, * ki z dobrotnostjo ranila * je pre-sladko me vsega.

8. Razveseli, sladko cvetje, * oj pogostoma zemljó! * bodi varno vsem zavetje, * kateri v te zaupajo!

9. In svetost in mir donašaj * tukaj revnim grešnikom, * nekda pa, oh ne odlašaj, * sveti raj doseči tam!

246. Ljubezen do Marije.

1. Veš, o Marija! * moje veselje, * veš
moje želje? * Ljubil bi te; * zmiraj pri tebi *
hotel bi stati, * ljubljena mati, * zvrzi me ne!

2. Kaj pa ti hočeš, * moja kraljica, *
sladka devica! * da ti podam? * Drugega
nimam, * prosim pohlevno, * vzem' srce revno,
* rad ti ga dam.

3. Pa ti, kraljica, * si ga že vzela, * in
si ga vnela, * za te gori; * mati preblaga, *
ti ga ohrani, * hudega brani, * reši ga ti!

4. Kedar nam zadnja * ura bo bila, *
pridi, o mila * mati, po nas; * tedaj nas
pelji * v raj preveseli, * tam bomo peli *
hvalo vsak čas.

247. Roža duhovna.

1. Cveti cvetlica ena * v angeljski čisto-
sti, * pod nebom pa nobena * tak lepo ne
cveti. * Če grenke mi solzice * zalivajo oči, *
pogled le te cvetlice * me spet razveseli.

2. Če greh mi srce rani, * na duši mrtev
sem, * me njeni duh ohrani, * da zopet oži-
yim. * Ta čudežna cvetlica, * ki pesem jo
časti, * Marija je devica * vsa polna milosti.

3. Marija je cvetlica * kraljevega rodú, *
je božja porodnica, * začetnica mirú. * Cvet-

lico to pozdravim, * ko v njeno čast zvoni, *
v njo upanje postavim, * kdar vse me zapusti.

4. Zatoraj, o cvetlica! * za tebe ves go-
rim; * daj, da cvetlic kraljica! * nikolj te ne
zgubim. * Pri tebi čem živeti * ljubiti večno
te, * pri tebi čem umreti, * Marija, vsliši me!

248. Marija.

1. Marija ljubeznjiva! * ti moje si ve-
selje * vse moje srčne želje * so, vedno te
častit'. * Če se me žalost loti, * alj grozne
bolečine, * mi vsa nadloga mine, * ko k tebi
pribežim.

2. Ime presveto tvoje * si v srce čem
vsaditi, * in v srcu ga nositi * seboj, kjerkoli
bom. * In ko zavoljo greha * mi srce v strahu
bije, * samo ime Marije, * mi srce vpokoji.

3. In kedar bom umiral, * bom zval ime
Marije, * to mi tolažbo vlije * v prežalostno
srce. * Marija! v srcu zdihnem, * ko zora
zjutraj vstaja, * ko solnce pa zahaja, * Marijo
kličem spet.

4. Ko me sovražnik skuša, * zavpijem:
oh Marija! * in ta hudobna zmija * prestra-
šena zbeži. * Sveto ime Marije * klicaje, bodem
srečno * tu živel, ino večno * se tamkaj veselil.

5. Premiljena Marija! * si moja zvesta
mati, * zato se ni mi bati * te klicati v pomoč.

* Zatorej bodem klical * Marijo v vsaki sili, *
naj ona se me vsmili * kot mati ljubljena.

249. Marija, mati milosti.

1. Če nas hudobna moč zatira, * nadloga
bridka nas mori, * že ves rešenja up umira, *
srce pobito koprni; * o takrat povzdignimo
glas: * Marija, mati milosti, * Marija, mati
milosti, * o sliši, ne zapusti nas!

2. Če nas obidejo težave, * in pride stiske
hud vihar, * če nas obdajajo skušnjave, * o
ne obupajmo nikar! * Le kličimo srčno re-
koč: * Marija, mati milosti, * Marija, mati
milosti, * o pridi, pridi nam v pomoč!

3. Če ti v bolezni in slabosti * telo o pe-
šano medli, * in teža nótranje bridkosti *
otožnega duhá mori; * o takrat srce zdihne
naj: * Marija, mati milosti, * Marija, mati
milosti, * oh obnemagat' mi ne daj!

4. Če vest te peče brez ponehe, * nikar
obupu se ne vdaj, * zapusti naglo grob pre-
grehe, * glej, čas je milosti še zdaj! * Le
moli, kliči iz srcá: * Marija, mati milosti, *
Marija, mati milosti, * o prosi zá me grešnika!

5. In kedar strašna ura bije, * življenja
pride zadnji boj, * ko nas mrtvaški pot zalije, *
že sodbo vid'mo pred seboj. * O prosimo za

tisti čas: * Marija, mati milosti, * Marija, mati milosti, * takrat ti ne zapusti nas!

6. Nam vselej mati mila bodi, * da tvoje hvalimo ime, * dobrote tvoje vsi narodi * spoznajo naj in té slave; * da eden se razlega glas; * Marija, mati milosti, * Marija, mati milosti, * češčena bodi večni čas!

250. Marjia naša mati.

1. Marija preblaga, * prečista in draga! * vse duše vedó, * da matere slajše * nikolj ni bilo. * O mati presveta! * hči svet'ga Očeta, * vse milosti vir, * mi upanje daješ, * veselje in mir. * Marija preblaga itd.

2. O mati. devica, * nebeška kraljica! * kdo te je častil, * da vendar od tebe * uslišan ni bil? * Marija preblaga itd.

3. O mat' ljubezniva, * najbolj dobrotljiva! * ti prosi za me, * da bodem te ljubil, * in gorel za te.

4. Mogočna si mati, * Bog nič ti ne vkrati, * kar hočeš, storiš, * ti da, kar ga prosiš, * ti da, kar želiš.

5. O mati ljubezni! * ozdravi bolezni * ti moj'ga srca, * da začnem ljubiti * preljub'ga Boga.

251. Slava Mariji. I.

1. Tebe, Marija! želim poslaviti, * šopek
cvetlični prinesem ti v dar; * sklenil sem
zvesto te vselaj ljubiti, * o ne zavrzi darilca
nikar. * Zgornji vršiček je *limbarček* beli, *
čistega srca podoba naj bo, * čistost darujem
na duši ti celi, * daj mi storiti po sklepu srčnó!

2. Druga cvetlica, *vijolica* mala, * lepa
podoba ponižnosti je; * s srcem ponižnim, ko
ti si kazala, * tako obljubim posnemati te. *
Tretja cvetlica, ko iskra žareča * v šopeku
svitlo naproti miglja, * tako zdaj klije ljube-
zen goreča * k tebi, o mati, iz moj'ga srcá!

3. Vse, kar premorem, darujem veselo *
tebi, ki mati vse milosti si; * oh kako rado
pač srce bi pelo * slavo ti večno iz cele
moči. * V sreči, nesreči in bridki težavi *
tebe o mati, bom zmiraj častil; * upam pa
tudi, da v rajski blišavi * s teboj v nebesih
se bom veselil!

252. Slava Mariji. II.

1. Tebi Marija, o mati premila! * rad bi
jaz pesmico svojo zapel; * rad bi razlil ti vsa
srčna čutila, * revež ne vem le, kako bi
začel? Veš, o Marija, kako čem začeti? *
Šel bom na griček (goro), in tam bom začel; *

„Slava Mariji, oj slava prelepi!“ * Tak, o Marija, bom tebi zapel.

2. Klical bom tamkaj na griči (gori) krog sebe, * klical bom brate, naj z meno pojó; * klical bom sestre, naj slavijo tebe, * mladi in stari naj slavo ženó. * Divje zverine naj tebe častijo, * voda v potoku naj tebi šumlja, * tički preljubi ti naj žvrgolijo, * veterc po gozdu naj tebi pihlja.

3. Hribje, planine, gorice, doline, * travniki, logi, široko poljé, * gozdi, ravnine in strme meline, * vse naj te z meno, o mati! časte. * Naj se razlega po silni daljavi, * naj se odmeva in vedno glasi, * krog in okrog po nezmerni višavi * „slava Mariji!“ naj vedno doni.

253. Slava Mariji. III.

1. Najbolj blaga, mila, draga * si Marija, d'vica ti, * ne čistejše, ne svetejše * bilo ni nikolj stvari.

2. Tvoje lice vsel' device * je le milost in sladkost, * ni človeško, je nebeško, * zmaga angeljsko svetost.

3. Dopadljive, ljubeznjive * zvezde oči tvoje so, * kakor žari milodari * naša srca ranijo.

4. Vedno drage, ljube, blage * tvoje svete so roké; * polne gnade, ktero rade, * in obilno nam delé.

5. Ti devica, si kraljica * cele zemlje, vseh nebes; * pa ponižáš in približáš * se do reynih nas zares.

6. Kdaj boš zala, prikazala * tudi mojim se očem? * Pridi skoraj že od zgoraj, * da s teboj te gledat grem.

7. Brez števila duš rešila * si sovražniku iz rok; * pridi k meni in me deni * v trumo rešenih otrok.

8. O častimo ga, hvalimo, * ki nam tako mater zbral, * ga ljubimo, ga molimo, * ki vso čast Mariji dal.

254. Marija, začetek našega veselja.

1. Oj bodi češčena, lepo pozdravljena, * visoka, nebeška gospa! * prečista devica, črez vse si kraljica, * vse v tebe zaupanje 'ma.

2. Si grešnika mati, češ milost mu dati, * če skesan se k tebi poda; * vsakterega ljubiš, vsem milost obljubiš, * ki v tebe zaupanje 'ma.

3. Jih je že veliko v nebesih svetnikov, * katerim sprosila si ti, * da se spokorili, so k Bogu vrnili, * yseh grešnikov upanje si.

4. Tudi mi vpijemo, k tebi zdihujemo : *
o sprosi, Marija, nam ti ! * da se spokorimo
in milost dobimo, * ki grešnikov upanje si.

5. Daj tukaj na sveti pobožno živeti, *
posnemati tebe lepó, * da bomo veseli za
teboj hiteli * in prišli gor k tebi v nebó.

6. Češčena kraljica, prečista devica, * si
naš'ga žiyljenja sladkost, * k tebi zdihujemo, k
tebi mi vpijemo * z doline te solznih bridkost.

7. O sveta devica, nebeška kraljica, *
vseh revežev upanje si ; * ti nas ne zapusti
zdaj v naši britkosti, * pomoči te prosimo vsi.

8. Ko bomo na sveti nehali živeti, * oh
pridi, devica ! po nas, * da bomo veseli vsi
k tebi hiteli, * in hvalili tebe na glas.

9. O sladka devica, nebeška kraljica ! *
v skušnjavah nam roko podaj ; * da bomo
veseli pravično živeli * in prišli gor k tebi
v svet raj !

255. Mariji kraljici. I.

1. Marijo častimo, * pred njo poklek-
nimo, * in njej se zročimo, * zapojmo na glas :

Odpevek : Mogočna kraljica * presvet'ga
srca, * bod' nam pomočnica, * o prosi za nas !

2. Poglej nas sirote, * o mati dobrote ! *
in reši nas zmote, * to prosimo te.

3. Res, greh se ti studi, — * nikar se ne mudi, * za nas se potrudi, * in reši nas ti!

4. Saj ti obljubimo, * da greh zapustimo * in se spokorimo; * pomagaj nam ti!

5. Kam čemo se djati? * pomoč kje iskati, * če ti nas o mati! * v tej revi pustiš?

6. Gospa ljubeznjiva, * vsem tak dobrotljiva, * bod nam milostljiva * in prosi za nas!

256. Mariji kraljici. II.

1. Ti o Marija, * naša kraljica * ti besednica * revnih sirot! * K tebi hitimo, * k teb' pribežimo, * teb' se zročimo, * polna dobrot!

2. Glej, o Marija, * glej nas, o mati, * pred teboj stati, * slušaj nas zdaj! * Mi smo grešili, * te razžalili, * vendar se vsmili, * pomoč nam daj!

3. Jezusu reci * v milosti svoji, * da smo mi tvoji, * naj odpusti. * To ga nagnilo, * nam naklonilo, * večno plačilo * nam podeli.

257. Marija tolažnica.

1. O Marija tolažnica * sladkomila si nam ti, * ko preganja nas krivica, * v tebi upanje nam tli. * Pri nadlogah, v vsaki sili * k tebi se obračamo, * srce svoje s tolažili * sladko napolnujemo.

2. O devica! le oziraj * milo v nas se reveže, * nas tolaži in podpiraj, * zdravi srca ranjene. * Upamo, da ti devica * vedno boš nam milostna, * da boš tudi tolažnica * nas iz sveta spremila.

258. Pred Marijo.

1. Pred tronom tvojim, o devica! * klečim in gledam v obraz mili, * počutki so se zamaknili * v lepoto tvojo, o kraljica!

2. Si s trumo angeljev obdana, * v naročji imaš božje dete, * prepevajo ti družbe svete, * si z rajskim svitom obsijana.

3. Ko solnce zjutraj v zarji zlati * oko premilo tvoje sije, * moč čudežno mi v dušo lije, * obraz je lep tvoj, božja mati!

4. Pred teboj, o devica mila! * bi noč in dan naj raje bival, * čutila rajska bi užival, * sladkosti duša se topila.

5. Devica sladka, o dodeli, * da vedno tvoj obraz premili * mi bramba bo v življenja sili, * da pridem k tebi v raj veseli!

259. Marija pomočnica.

1. O devica, pomočnica * bila si in boš nam ti, * le sladkosti in blagosti * tvoja roka nam deli. * Ko cveteča in dišeča * si, Marija,

rožica; * sem iz raja, svet'ga kraja * diješ
cvetje upanja.

2. Ko danica, tolažnica * v temni noči
vodiš nas; * mati mila vedno bila * si ubogim
vsaki čas. * Pri slabostih in bridkostih * rada
nam pomagaš ti, * pri skušnjavah in težavah *
pomočnica vselej si.

3. Čast Marije naj razlije * se po svetu
krog in krog, * njo častimo in prosimo * po-
močnico vseh nadlog. * O devica! pomočnica *
bodi naša vsaki šas, * v svoje krilo skrij nas
milo, * ko nevihta straši nas.

4. Ti nas vodi, z nami hodi, * kaži pravo
nam stezó, * nas obvari, blagodari * z roko
svojo milostno; * in o smrti raj odprti * nam
doseči milo daj, * kjer veseli hvalo peli *
bomo tebi vekomaj!

260. Darilo Mariji. I.

1. Romar pritekel sem k tebi, o mati! *
roža Marija, pred zlati tvoj tron, * s čiste
ljubezni sem želel nabrati * zalih cvetlic ti
v hvaležni poklon; * vzemi Marija! ljubezni
cvetlice, * zvezane v šopek in venček lepó; *
venček ovil bom krog tvoje glavice, * šopek
položil bom tebi v roko.

2. Prva cvetlica: *rumena pšenica*, * lepše
se vtrinja ko čisto zlato, * Jezus tvoj Sin, o

Marija devica! * njo je spremenil v svoje telo. * Druga pa *trtice vinske je cvetje*, * vince ž nje teče za Jezusa kri, * tebi, Marija, o moje zavetje! * srce v darilo jo dati želi.

3. Tretja cvetlica je roža slopeča, * lepše je v celem stvarjenju več ni, * ta ni nobena cvetlica dišeča, * ta si, o *roža Marija*, le ti! * Ino četrta je *solnčnica zlata*, * zmirom za solncem obrača se le, * tudi te nima ne polje, ne trata, * ta le Marija, je tvoje srce.

4. Enih cvetlic ti še moram nabrati: * *šmarnice bele*, cvetlice so te; * *šmarnice svete* so tebi, o mati; * v nje je zapisano tvoje ime. * *S trakom ljubezni čem venček zaplesti*, * in ga oviti krog tvoje glavé, * ž njim pa še svoje srce ti primesti, * *šopek zvestobe čem dati v roké*.

5. Vzemi, Marija, o ljubljena mati! * venček in šopek in srce mojó; * s čiste ljubezni vse hočem ti dati, * da te imel bom za mater svojó. * Grešnik spoznam se, da nisem te vreden: * za te, Marija! preslab je moj dar, * vendar, ker veš, da sem tebe potreben, * me ne zavrzi, o mati! nikdar.

6. Zdaj pa poklekнем na grešna kolena, * roža Marija! pred tvoje nogé, * zgrevan zdi-hujem: o mati češčena, * vsmili otroka se, * prosi za mé! * Saj ti obljubim, te večno lju-

biti; * toraj me ljubi. Marija, še ti! * enkrat mi daj te v nebesih častiti, * tam, ki na veke ti slava doni!

261. Darilo Mariji. II.

1. Kedar iz dalj'nega kraja priteče * k materi zlati nje ljubljene sin, * kakšno darilo ljubezni goreče * seboj prinese zvestobe spomin; * roža Marija, o vsmiljena mati! * k tebi pritekli smo romarji mi, * v slavo tri vence želimo ti dati, * ž njih pa otroška ljubezen gori.

2. V prvem so vencu *vrtnice* vpletene, * se lesketajo, ko biserni žar, * tebi, Marija! jih možje in žene * s čiste ljubezni prinašajo v dar. * O ne zavrzi ljubezni darila! * ti jim pa materno srce podaj, * zvesto jih varuj, o mati premila, * nekda pa peljaj njih duše v svet' raj!

3. V drugem se vencu *potočnice cvetje* * lepo utrinja ko sinje nebo; * tebi Marija, o naše zavetje! * romarji tvoji ga v dar prinesó; * naj ti dopade potočnica mila, * o ne pozabi, Marija, na nas! * Mati ostani nam, kakor si bila * v cvetju življenja, poslednji še čas!

4. V tretjem pa venčku *lilije bele* * krasno cvetijo, kraljice cvetlic, * o da bi y

rajski lepoti cvetele * v srcu mladenčev in modrih devic! * Varuj, Marija, po stezah nevarnih, * z materno roko podpiraj nje ti, * prosi za nje, da v skušnjavah viharjih * čistosti venec jim ne obledi.

5. Kaj o Marija, pa ti darovala * romarjem bodeš v ljubezni spomin? * Ti imenuješ se *šmarnica zala*, * in *rožmarin* pa je Jezus tvoj Sin; * toraj nam šmarnic in vrh rožmarina, * roža Marija! v lep venec povij, * daj nam v popotnico svojega Sina, * ino po potih vseh spremljaj nas ti!

6. Zdaj pa, ker moramo slovo jemati, * Jezusa prosi, Marija! za nas, * bodi v življenju vseh romarjev mati; * in tolažnica poslednji nam čas! * Kedar se bomo pa v večnost podali, * in zapustili ta romarski kraj, * da bi tam zopet ti slavo dajali, * vzemi nas k sebi, Marija, v svet' raj!

262. Slava Mariji.

1. Tebi Marija, nebeška kraljica! * danes bom pesmico novo zapel, * tebe, nebeških gnad vseh ključarica! * z novim imenom bom slavil vesel. * Veš, o Marija! kako te častimo: * „Naša gospa si presvet'ga srca.“ * Tak pravoverni kristjani slavimo * tebe, ki mati si naš'ga Boga.

2. Sprednost, Marija! popevam le eno: *
vir vsega blaga je božje srce; * to pa je v
tebi bilo včlovečeno * na tvojih prsih redilo
se je. * To je res tvoje nezmerno bogastvo,*
to je presveta kri tvoje krvi; * srce to v
svoje je vzel veličastvo * on, ki na božji des-
nici sedi.

3. S tega studenca jaz rad bi zajemal, *
tu svojo dušo nahranil bi rad; * v sveti lju-
bezni bi tu se ogreval. * Kdo mi odprl bo
predragi zaklad? * In kako bom le zajemal
iz vira, * ki kakor solnce, še bolj, se blišči? *
Moja pregrešnost mi to opovira; * vendar
srce mi po tem hrepeni.

4. Vem, da nevreden iz njega sem piti, *
pa, če ne pijem, zgubljeno je vse. * Kaj, o
moj Bog! mi! je vendar storiti? * Kdo to
presveto mi srce odpré? — * Kdo drugi,
kakor Marija devica? * po njej Sin božji je
prišel na svet; * in zato dana njej vsa je
pravica, * da nam ga ona zamore odpret.

5. On, ki je prišel postaviti spolniti, *
svojo je mater visoko častil; * hotel je njenim
željám zadostiti, * njenim poveljem pokoren
je bil. * Tudi v nebesih je ona kraljica, *
ključ ona rajskih dobrot vseh ima, * vsega
usmiljenja je vratarica, * ona gospa je pre-
svet'ga srca.

6. Duša zagrešena, bodi vesela! * zakaj, Marija je tista gospa, * tebe, otroka, ki bode sprejela; * ona gospa je presvet'ga srca. — * Toraj, Marija! ki naša si mati, * trkaj za nas na to sveto srcé; * kar boš prosila, vse hoče ti dati; * Jezus bo vslišal vse tvoje prošnje.

7. Tebi, Marija! vse dobro je znano, * kake nadloge zemljane težé; * to vse ti v božji modrosti je dano, * ti ne preslišiš nobene prošnje. * Ti nam zamoreš vselej pomagati, * tebi odprto je sveto srcé; * ti vso pravico do njega kot mati * imaš, da vse ti spolnuje želje.

8. Ker tak' mogočna si božja kraljica, * da ti v oblasti je božje srcé; * ti vseh presvetih darov ključarica, * in vsa nebesa gospo te časté. * Toraj odpiraj nam svoje zaklade, * saj zato Bog te postavil gospó; * kaži srce to, ki polno je gnade, * tu nas zapiraj in hrani skrbno.

263. Marija pomočnica.

1. Naj odkrijem mati mila * moj'ga srca ti čutila, * naj zapojem še enkrat: * si češćena tisočkrat!

2. Kar se nebo, zemlja šteje, * kar že zlato solnce greje, * lepše bilo ni stvari, * kakor si devica ti.

3. Milost božja te je zbrala, * mati božja si postala, * satana premagala * in nas pekla rešila.

4. Gor nad zvezdami prebivaš, * tamkaj večno slavo vživaš, * vendar gledaš črez in črez * k nam na zemljo iz nebes.

5. Toraj je veselje moje, * klicat ime sladko tvoje; * o Marija vsliši me, * kedar v sili prosim te!

6. Saj ime če tvoje 'zrečem, * in če k tebi se zatečem, * mirno moje je srce, * se raduje zavolj te.

7. Ne občutim več bridkosti, * duša polna je radosti; * kedar ozrem se na te, * se razveseli srce.

8. Da bi rajsko mila, zala, * gledati se večno dala; * oj pokliči me gospa * v krilo svojega srca.

264. Marijina zaveza.

1. O Marija milostljiva * vsem, ki na te kličemo; * glej nas, mati ljubeznjiva, * ki na te zaupamo; * tvojo milost ti nam daj * in nas blagoslovi zdaj.

2. Te ljubiti, ti služiti, * na te gledat' vsaki čas; * zvesto za teboj hoditi * vidiš zbrane tukaj nas. * Hvalno pesem iz srca * naj ti naša družba da.

3. Pred obličje tvoje sveto * položimo
srce vsi; * naj ljubezni božje vneto * za Boga
in te gori. * Ne ugasne naj nikdar * v našem
srcu božji žar!

4. Oh v skušnjavah, ljuba mati! * vedno
nam na strani stoj; * daj nam vselej srčno
stati, * ko nastane hudi boj. * Krepčaj nas v
nevarnosti, * varuj nas v nedolžnosti!

5. Zmago upamo doseči * s tvojo sveto
pomočjo; * če viharji tud hrumeči * nas po-
vsod obdajajo. * Tebi, zvesti materi * naša
družba se 'zroči.

6. Daj, da družba ti dopade, * mlada ta
cvetličica; * sprosi nji nebeške gnade, * božja
mati zvoljena. * Zvesto naj te vsel časti *
mater božje milosti!

265. Izročenje v Marijino brambo.

1. O Marija, naša mati! * mi sem k tebi
prišli smo, * in ti čemo hvalo dati, * te za
milost prosimo.

Odpevek: Oj Marija, oj Marija, * prosi
Jezusa za nas!

Ali pa: O Marija, ne zapusti nas, * sliši
naše prošnje mili glas!

2. Ti si vredna naše hvale, * ker rodila
si Boga; * tebi bojo čast dajale * ljudstva
celega sveta.

3. Tebi dušo ino telo * zdaj za dar ponujamo, * ti nam spolni našo željo, * naj otroki tvoji smo.

4. Ti odvzemi vse težave, * ktere nas stiskavajo, * nam preženi vse skušnjave, * ktere nas obdavajo.

5. Si kristjanov pomočnica, * ino bramba grešnih zdaj, * bodi nam zagovornica * tam v nebesih vekomaj!

6. Preden se odtod podamo, * ino slovo vzememo, * tebi vse v obrambo damo, * kateri sem ne pridejo.

7. Naše starše preljubljene, * mi za nje te prosimo, * srce tvoje naj jih vzeme * v svoje varstvo materno.

8. Brate, sestre, ktere 'mamo, * ki doma zdaj varjejo, * tebi nje v obrambo damo, * priti sem ne morejo.

9. Vse kristjane ti zročimo, * in katoliške mešnike, * in še ti priporočimo * tudi vse nevernike.

10. Ko bo zadnja ura bila. * in šli bomo iz sveta, * ti nas vodi, mati mila, * peljaj nas pred Jezusa.

266. Mati brez madeža.

1. Predragi kristjani! ki tukaj smo zbrani, * le vsi povzdignimo iz srca svoj glas; *

Ceščena kraljica, prečista devica, * brezmadežna mati! oglej se na nas.

2. Marija sprejemlji v nebesih, na zemlji * zahvalo in slavo od svojih otrok! * Črez nas pa naj teče ljubezni goreče * in milosti potok iz maternih rok.

3. Smo grešniki vbogi v trpljenju, nadlogi. * zato pribežimo vsi k tebi mi zdaj, * Marija! nas vsliši, in solze obriši, * in v britki težavi nam roko podaj!

4. Glej, mati zdihuje in oče daruje * ti v srečno zavetje otroke svoje, * da bodeš premila pred grehom jih skrila, * o ljubljena mati, v deviško srcé.

5. Glej vse zapuščene, otroke zgubljene, * kam hočejo reve se drugam podat'? * Ko k tebi devica, mogočna kraljica! * ki nosiš v naročji brezmadežni sad.

6. Vesel solze vroče hvaležnosti joče, * ki v stiski, bolezni, pomoč je dobil, * in vslišan bo v sili, kdor k materi mili * bo šeskan: „Marija pomagaj!“ zavpil.

7. Si mati premila, nam tudi sprosila, * da Bog nas ni vdaril še s šiboj dozdej; * vse hudo odvrni, v svoj plašč nas zagрни, * in Jezusa nam za popotnico daj!

8. Kdar bomo zaspali, od tod se podali * in vzeli od svojih prijatlov slovó; * o Jezus,

Marija! vajna tovaršija * naj spremlja nas
srečno k Očetu v nebo!

267. Marija, vodnica nebeška.

1. Za Bogom naj rajši Marijo častim; *
Mariji čem pevati, dokler živim, * ker mati
je božja, kraljica neba, * in revežu vsakemu
milost podá.

2. Med rožami božjega vrteca pa * edina
nadangeljsko cvetje ima; * nje srce je čisto,
brez madeža b'lo, * dražejše ko srebro in
čisto zlató.

3. Še milost njo božja povzdignila je *
do časti device ino matere; * v naročju si
božjega Sina drži, * in detece božje na prsih
redi.

4. Mi mater prelubo že zemlja hladi, *
še mati naj boljša Marija si ti; * premilo me
vodiš, za me še skrbiš, * nikdar me ne zabiš,
me ne zapustiš.

5. Veselje in žalost tovarša si sta, * mi
polnita hišico revno srca; * v veselju učiš me
kerščansko krotkost, * in v žalosti daješ mi
rajsko sladkost.

6. Še smrtna težava mi strašna ne bo, *
če gleda me materno tvoje okó, * če z milostno
roko mi brišeš obraz, * če v srcu „Marija“
je zadnji moj glas.

7. Za Bogom naj rajši le tebe častim, *
zato se, o mati! ves tebi 'zročim: * Le vodi
me dete nevredno lepo, * prelubljená mati,
za seboj v nebó.

268. Spomni se Marija!

1. Spomni se kraljica mila, * da še ni
blo slišati, * da bi brez pomoči bila * duša,
ktera te časti.

Odpevek: To po celem svetu znajo, * kjer
za mater te spoznajo, * da ni bil nikdar zgub-
ljeni; — * ni zgubljeni, ni zgubljeni, * kdor
Marijo prav časti, — * to še ni b'lo slišati.

2. Si brez madeža spočeta, * skrivna roža
čistosti; * ti izvoljena Očeta, * mati polna
milosti.

3. Mati! 'z tvoj'ga srca zvirá * vsa obil-
nost božjih gnad; * v tvojem srcu se nabira *
dobrotljivost vsakokrat.

4. Ljuba mati! mi smo tvoji, * bodi naša
mati ti; * vzemi nas v ljubezni svoji * za
otroke milosti.

5. Kedarkoli kaj trpimo, * nas povabiš,
naj le vsi * k dobri materi bežimo, * ti le
znaš pomagati.

6. Če nam srce omaguje * in v bolezní
zginja moč, * se zaupanje vzdiguje, * ti Marija
daš pomoč.

7. Ti si prošnje svojih vernih * vselej rada vslišala, * in si solze vbogih revnih * milo jim obrisala.

8. Zato milostna devica * pridem k tebi tudi jaz; * bodi meni pomočnica, * vsliši moje prošnje glas!

9. Če Marija boš prosila * nam otrokom za en dar, * da bi ti ga ne dobila, * ni b'lo slišati nikdar.

10. Srce, pamet, misli, telo * naj bo večno tvoje vse; * naj življenje naše celo * vsikdar čisto, sveto je!

11. Svoj'mu Sinu nas izroči, * mati božje milosti, * Jezusu nas priporoči, * naj nam grehe odpusti!

12. Zemlje in nebes kraljica, * prosi za nas Jezusa; * bodi naša besednica, * da nam svojo milost da!

269. Marija, zaupanje grešnikov.

1. O preblazena devica, * mati našega Boga! * Večne slave ti kraljica, * si čez vse povzdignjena. * Solnčnih žarkov si čistejša. * lepša, kot svetnikov zbor, * veličastna — si častnejša * še, kot Serafinov kor.

2. O ti sveto zaželenje, * vseh očakov upanje, * vseh prerokov hrepenenje! * vsi pravični ljub'jo te. * Ti lepota mučenikov, *

ti si krona vseh devic: * ti si slava vseh svetnikov; — * sliši naših prošenj klic.

3. Tudi mi, devica sveta! * stavimo v te upanje; * s teboj duša bo oteta, * ti si pribežališče. * Zato k tebi pribežimo, * glej objokan naš obraz; * tukaj pred teboj klečimo; * prosi, prosi ti za nas!

4. Reši nas v dobroti svoji, * ki se zagrešili smo: * saj smo vsi otroci tvoji, * saj te srčno ljubimo. * O nikar nas ne prepusti * sili hudega duha; * in nikdar nas ne zapusti. * naša mati vsmiljena.

270. Slovo romarjev od Marije.

1. Vse prepeva, veseljuje, * do nebes radost doni; * moja duša le žaluje, * srce v solzah se topi: * ker slovesna ura bije, * se ločiti od Marije, * moram vrniti se zdaj, * zapustit' veselja kraj.

2. Prišel sem vesel, ko dete, * k materi na božjo pot, * pel Mariji pesmi svete, * ki je polna vseh dobrot. * Komaj prišel, že jemati * moram slovo, ljuba mati! * križem svet od tebe grem, * alj še pridem sem, ne vem.

3. Če Marija! tebi v lice * danes gledam zadnjikrat, * slednič tečejo solzice * mi na cvetje tvojih trat: * Tak klečim pred tvojim

tronom, * in še enkrat zdihnem: z Bogom! * srečno! gnadepolni kraj, * vse radosti sladki raj.

4. Ti Marija! pa ohrani * me v ljubezni materni, * stoj v nadlogah mi na strani * po vseh potih mojih dni! * Moja ljuba mati bodi, * v sveti raj me dete vodi! * da te večno tam častim, * nikdar več ne zapustim.

5. O Marija! tudi vsmili * zvestih varhov se doma, * v dneh življenja, v smrtni sili * prosi zá nje Jezusa! * Starše, brate in sestrice, * rajnih romarjev dušice * izročim ti, mati! zdaj, * sveti blagoslov jim daj.

6. Zdaj zvonovi zazvonite * milo — žalostno slovo, * vroče solze se razlijte * zadnjikrat na to zemljo! — Ti pa, z Jezusom Marija! * bodi moja tovaršija! * klical te bom na pomoč, * kedar pride smrtna noč.

271. Slovo romarjev od Marije.

1. Še enkrat bi videl, Marija! te rad, * v naročji pa Sina, tvoj blaženi sad; * skesan bi pokleknil, o mati! pred te, * da Jezus polajša mi grenke solze.

2. Le enkrat še videl bi tvoje srce, * bi videl kak bije v ljubezni za me; * in genjen bi prosil, ko nekdam, še zdaj: * Marija! poljubiti dete mi daj.

3. Le enkrat še videl bi tvoje oči, * kjer meni se upanja zarja blišči; * in kedar, Marija, ti gledam v oko, * se zdi mi, da gledam odprto nebó.

4. Le enkrat še vidil bi žarni obraz, * kjer ytrinja milote se materni kras; * Marija, Marija! bi klical lepo, * na veke naj gledam obličje tvojó.

5. Le enkrat še klečal bi rad pred teboj, * bi videl, da mati se jokaš z menoj; * in ljubega Jezusa prosiš za me, * da on razveselil bi moje srcé.

6. Le enkrat objel bi še tvoje nogé, * še enkrat, o mati, poljubil roké; * potem rad položil bi glavo svojó, * pri tebi, Marija, počival sladkó.

7. Še enkrat bi pesmico tebi zapel, * da slovo od tvoje podobe bi vzel; * po tem naj, Marija, ti dušo zročim, * da zopet v nebesih te večno častim.

272. Romarska pesem. (Ruška.)

1. Bod' česčena Božja (Ruška) mati! * voljno sprejmi romarje, * tukaj tebi hvalo dati * naše srčne so želje.

Odpevek: Ne zavrži Božja (Ruška) mati nas! * vsliši naših prošenj mili glas!

2. Tisuč let se skor spolnuje, * kar te ljudstvo tu časti, * zgodba časov oznanuje, * da res čudežna si ti.

3. Milost tvojo, moč veliko * ljudstva pričajo okrog, * ki pomoči že toliko * so prejela s tvojih rok.

4. Je bolezen ali sila, * v vsaki stiski daš pomoč, * kdor je skusil, kak si mila, * sem priroma rad drugoč.

5. Saj si mati ljubeznjiva, * črez vse blažena zares; * Jezus v srcu tvojem biva, * vsemogočni kralj nebes.

6. Oko tvoje gleda milo, * je na nas obrnjeno, * da tolažbo bi delilo * vsem, ki tebe iščejo.

7. Roke sklepaš in vzdiguješ, * prosiš za nas grešnike; * s srcem maternim zdihuješ * za otroke svoje vse.

8. Zato tebi se zročimo, * ker si mati mila vsa, * in prelepo te prosimo, * prosi za nas Jezusa.

9. *Pri odhodu.* Zdaj se tebi poslovimo * Božja (Ruška) mati vsmiljena! * v tvoje varstvo se zročimo, * bodi nam voditeljca. * Spremi mati srečno nas na dom! * nekdam peljaj pa pred božji tron!

Za praznike angeljev in svetnikov božjih.

273. Angelj varuh.

1. Angelj božji, ki me vodiš, * da se sam ne pogubim. * ki pred menoj zvesto hodiš, * tebi se priporočim. * Tebe mi je Bog odločil, * tebi mojo dušo zročil; * angelj varh, prijatelj moj, * vselej mi na strani stoj!

2. O prijatelj moj nebeški! * meni varh mogočen dan, * da v nezmožnosti človeški * nisem v hudo zapeljan. * Ti preženi vse zmotnjave, * in sovražnikov skušnjave; * angelj varh, prijatelj moj, * slabemu na strani stoj!

3. Če opeša moja duša, * z grehom ranjena medli, * satan jo končati skuša, * in ji večno smrt želi; * ti sovražnika preženi, * milost božjo sprosi meni; * angelj varh, prijatelj moj, * grešnemu na strani stoj!

4. Uči me Boga ljubiti, * kakor Jezus zapové, * njega voljo dopolniti, * njemu vdati vse srcé; * da se vedno posvečujem, * vedno k Bogu približujem; * angelj varh, prijatelj moj, * mlačnemu na strani stoj!

5. Ko približa se ločenje, * zadnje vojske huda noč, * preden sklenem to življenje, * bod' mi bramba in pomoč. * Zroči me odre-

šeniku, * meni milemu sodniku; * angelj varh,
prijatelj moj, * v smrti mi na strani stoj!

274. Sv. Antonij Padovan.

1. Pritecimo v vrtec zlati, * lepih rožic
si nabрати; * svet' Anton jih je sadil, * vsem
nam v zgled jih je redil.

2. Svet' Anton po božji volji * si me-
niški stan izvoli, * da bi molil noč in dan, *
od ljubezni božje vžgañ.

3. Bil je biser učenosti, * govorništva
in modrosti; * ko je svete knjige bral, * Jezus
sam pri njem je stal.

4. Zmot prepriča krivoverce, * tolovajev
trdo srce * za pokoro omeči, * s čudom božje
milosti.

5. Ko mu smrtna ura bije, * v rokah
Jezusa, Marije * vzame od sveta slovó, * ino
gre v sveto nebó.

275. Praznik sv. Jožefa. I.

1. Sveti Jožef! rodovine * Davidove biser
zlat, * krona svoje domovine, * tebi hočem
čast dajat'. * V Nazaretu zaslovelo * tvoje je
ime veselo; * v zarji čistosti gorelo * tvoje
lepo srce je.

2. Bela lilja razcvetela * se iz tvoje pa-
lice, * in Marija je objela * čisti ženin, v

zakon te. * Prava luč na svet prisije, — *
 Jezus Bog, in Sin Marije; * te presvete tovar-
 šije * si bil ti rednik izbran.

3. Glej, Sin božji, kralj stvarjenja * hoče
 biti tvoj otrok, * stvarnik tvoj in Bog živ-
 ljenja * prosi kruha 'z tvojih rok. * Pa vrt-
 nice ni brez trnja * ne človeka brez trplje-
 nja; * teža revnega življenja * je grenila ti
 srcé.

4. Alj po dežju solnce sije * še enkrat
 takó lepó; * v rokah Jezusa, Marije * si za-
 spal tud' ti sladko. * Zdaj svet Jožef tam po-
 čiva, * in veselje večno vživa, * kjer je sreča
 nevenljiva * in nebeška luč gori.

5. Mi v nadlogah pa na sveti * milo še
 solzimo se, * sveti Jožef, pri Očeti * prosi
 za nas grešnike! * Bodi naša tovaršija, *
 kedar smrt nam ude zvija: * Jezus, Jožef in
 Marija! * bodi pa naš slednji glas.

276. Sveti Jožef. II.

1. Svet' Jožef! v svojega očeta * te božji
 Sin si zvolil je; * nevesta čista, mati sveta *
 je tebi zaročila se. * Imel pobožnost si res-
 nično, * srce in djanje pa pravično; * da čist
 ohranil zakon si, * to lilja v roki govori.

2. Ko zemlji novi dan napoči, * ko se
 zveličar nam rodi, * bil prvi si v presveti

noči, * ki božje dete počasti. * In vbogal božji glas si zvesto, * odpeljal dete in nevesto, * ko je Herodež se grozil, * nedolžne fantiče moril.

3. Prejel si že plačilo večno, * v nebesih zdaj se veseliš; * zapustil zemljo si nesrečno, * pred Sinom božjim tam stojiš. * Izprosi milost nam od njega, * naj reši večnega nas zlega, * da sveti zgled pravičnosti * nam bode vedno pred očmi.

277. Sveti Alojzij. I.

1. Svet' Alojzij! limbar beli, * angeljček nedolžnosti, * tebi pojemo veseli * pesem slave in časti.

Odpevek: Vsi ponižno pribežimo * k angelju nedolžnemu, * daj da milost zadobimo * služit' Bogu večnemu.

2. Ti si vreden naše hvale, * velik, čudežni svetnik! * blage duše so spoznale, * da si skrivni mučenik.

3. Prej, ko mati te rodila, * bil si rojen za nebó; * v mlado srce ti vsadila * je devštva lilijo.

4. Zvesto si Marijo ljubil. * s cele duše pa Boga, * da bi čistosti ne zgubil, * v red si stopil Jezusa.

5. Tam z molitvo in čuvanjem * svet Alojzij! si slovel, * z bičem, postom, zatajvanjem * svoje telo pokoril.

6. Dim in pena vsa bogastva * so ti bila te zemljé, * le po vencu veličastva * hrepenelo je srcé.

7. Kakor pa v ljubezni sveti * gorel za Boga si ti; * hotel si z ljubezni vmreti, * v dar se dati za ljudi.

8. Gremo, gremo zdaj v nebesa, * mirno zrečeš za slovó, * duša tvoja pa 'z telesa * gre med trumo angeljsko.

9. Svet' Alojzij! za device * in mladenčce prosi zdaj, * da ohranijo cvetice * si devištva vekomaj.

10. Svet Alojzij! ne pozabi * nikdar nas te prosimo, * k Bogu večnemu nas vabi * in k Mariji gor v nebo.

278. Sveti Alojzij II.

1. Prelepa lilija cveti * iz sam'ga svet'ga raja, * in duh deviške čistosti * to lilijo obdaja.

2. Kdo žlahtne lilje ne pozna: * Alojzija mladenča? * nedolžnost in pokora ga * zdaj v svetem raju venča.

3. Prav lepo pesem hočemo * Alojziju zapeti, * v telesu angeljca lepo * spodobno počastiti.

4. Alojzij, ti deviški cvet, * nedolžnost
si ohranil; * oh bodi tudi nam izgled, * da
nas boš greha branil.

5. Poglej, v koljki nevarnosti * pregrehe
mi živimo, * kako mi rahli, slabi vsi * se
lahko pogubimo.

6. Ti v sveti sramožljivosti * si bal se
sence greha, * nas pa priložnost veseli * pre-
grešnega posmeha.

7. Do vsmiljenega Jezusa * ti srce je
gorelo, * Marija tvoja mati b'la, * posvetno
ti mrzelo.

8. Nam pa le srce poželi * veselje tega
sveta, * ljubezen sveto pomori, * v pregrehe
nas zapleta.

9. Alojzij, ti se pokoril, * počutke si
strahoval, * si molil rad in se postil, * skuš-
njave premagoval.

10. Mi grešniki pa pasemo * preradi
truplo svoje; * naj nam pomoč premage bo *
izgled pokore tvoje!

11. Naj nas hudoben svet črti, * pre-
ganja in sovraži, * nam bodi luč Alojzij ti, *
in pravo stezo kaži.

12. Alojzij, ti naš vojvoda, * pred nami
liljo nosi, * od vsmiljenega Jezusa * pomoč
nam ti izprosi!

13. Naj se s teboj vojskujemo, * v nedolžnosti cvetimo, * naj srečno svet premagamo, * se s teboj veselimo.

14. Tam Bogu hvalo dajali * pred jagnjetom veseli, * v nebesih se sprehajali, * in novo pesem peli.

279. Sv. Peter in Pavel.

1. Pridi vsa krščanska čreda, * čast apostolom zapoj! * dva pastirja, dva izgleda * dnes imamo pred seboj. * Evangeljska učnika, * svete cerkve stebra dva, * prečastljiva svetnika, * za te, čreda skrbita.

2. Sveti Peter, trdna skala! * jagnjet in ovčic pastir, * cerkev bo na tebi stala, * vživala bo večni mir. * Da je greha moč pregnana, * ti nam svetiš, svitla luč; * vsa oblast je tebi dana, * dan ti vrat nebeških ključ.

3. Grehov zveze nam razkleni, * in razklenil jih bo Bog, * naj da bomo zveseljeni, * rešeni od vseh nadlog; * da zatre Bog hudobo, * in obrne v nas oko, * da spoznamo nezvestobo, * in se jokamo nad njo.

4. Sveti Pavel, vseh narodov * učnik nevtrudljivi zbran! * zvest apostol si Gospodov, * živ in v smrti njemu vdan! * Milost božja te je vnela, * bil si jagnje iz volká, * in ljubezen je gorela, * kakor ogenj iz srca.

5. Sprosi, ker si nas zasajal, * da bo
 Bog nam rasti dal, * mrzla srca nam otajal, *
 in ljubezen v nas užgal. * Sprosi nam zvestó
 ljubezen, * da ne smrt, ne bridki čas, * ne
 trpljenje, ne bolezen * od Boga ne loči nas.

280. Sv. Ciril in Metod.

1. Bodita nam brata zdrava: * Svet' Ciril
 in svet' Metod! * Vama, domovine slava! *
 poje čast slovanski rod.

2. Ko dve zvezdi zasijala * Slave sinom
 sta lepó, * svete vere luč prižgala, * kazala
 jim pot v nebó.

3. Bila sta ljudem svetnika, * kakor an-
 gelja z nebes, * ko domačega jezika * glas
 doni do njih ušes.

4. Kot prežene solnce tmine, * zarja beli
 dan rodi, * tak Slovanski rod prešine * srca,
 cerkvi pridobi.

5. In postala vsa dežela * je vinograd
 Jezusa, * sveta vera oživila * je v ljubezni
 do Boga.

6. Brez težav pa ni življenja, * vrtnice
 brez trnja ni, * piti grenek kelh trpljenja *
 morata vse žive dni.

7. Pa vse voljno sta trpela * po izgledu
 Jezusa; * zdaj pa večno tam vesela * venec
 slave vživata.

8. O nikar ne pozabita * v raju na Slovanski rod; * pri Očetu zanj prosita * svet' Ciril in svet' Metod!

281. Sveta Ana.

1. Počesčena sveta Ana! * z božjo milostjo obdana, * mati božje matere! * lepo zarjo si rodila, * zemljo z lučjo razsvetila, * zveselila grešnike.

2. Dala svetu pomočnico * in nebesom si kraljico, * mater Sinu božjemu. * Bodi srčno počesčena, * o presrečna, sveta žena! * ljuba svojmu stvarniku.

3. On, ki se za nas včlovečil, * te je, mati, res osrečil, * zročil ti je drag zaklad: * sebi vselej dopadljivo * mater, milo, ljubeznjivo, * ki zavnala Eve pad.

4. Slast nebeško si vživála, * ko v naročji si zibála * lepo hčerko, tak svetó; * tvoja duša je vesela * čast zveličarjevo pela, * ki se bližal na zemljó.

5. Ko življenje si sklenila, * ti je hči na strani bila, * spremila te v srečnih kraj! * Kedar ura nam odbije, * sprosi nam pomoč Marije, * da nas pelje v sveti raj.

282. Sveti Frančišek.

1. Veselo vsi pozdravimo * preblagega svetnika, * in srčno ga počastimo * Frančiška

spokornika. * Mladosti zarja milo je * na zemljo se žarila, * tolažnika za reveže * je rano naznanila.

2. Za Jezusa gori srce, * rad cerkve obiskuje, * in revežev usmili se, * molitev ga krepčuje. * Pred svetim križem rad kleči * vse ure, pozne, rane; * trpeti z Jezusom želi, * imeti svete rane.

3. Bogastvo svoje zapusti, * ubožcem ga ponudi; * le cerkvico si zgovori, * uči marljivo ljudi. * Odpustke sprosi od Boga * za skesane dušice, * ki zapeljane od sveta * zaslužile so vice.

4. Častiti Jezusa uči, * in hvaliti Marijo; * pa rešnje Telo vživati, * sovražit' hudobijo. * Se grešniki mu bližajo * poslušat nauke svete, * se postijo in molijo; * njih duše so otete.

5. Obupanim tolažbo da * do rajskega veselja; * za grešnike vodilo 'ma * spokornega življenja. * On skesanim je sverla luč * v nebeško domovino; * pobožnim pa je zlati ključ * za večno očetnino.

6. Na smrtni postelji leži * ves miren, Bogu vdani, * ko zadnjo uro si želi, * mu angelj smrt naznani. * Tud' Jezusa še videl je, * in Jožefa, Marijo; * ko duša sveta loči se, * mu zvoni zazvonijo.

7. Za trud ino trpljenje vse * sprejel je venec večni; * on v rajski zarji sveti se * na veke v družbi srečni. * V nebesih se raduje zdaj * med angelji, svetniki; * popotnike nas vabi taj * domu k odrešniki.

8. Če priti čemo k njemu v raj, * po njegovem le zgledu * vsi živimo pobožno zdaj * v Frančiška svetem redu. * O prosi svet Frančišek ti * za nas v solzni deželi, * da bomo nekda v večnosti * pri tebi vsi veseli!

283. Vsi svetniki.

1. Oh, odprite se nebesa! * in odkrij se sveti raj, * kjer po smrti je telesa * vsem pripravljen srečni kraj. * Bratje! čast nam pokažite, * katero ste dosegli tam; * slabim nam želje užgite, * hrepeneti, priti k vam.

2. Spolujene so vaše želje, * poveljčal vas je Bog; * večno vživajte veselje * rešeni iz vseh nadlog. * Prešlo je kar je težilo, * zginilo karkol boli; * vse se vam je ponovilo, * boja z grehom nič več ni.

3. Mraza ni več, ne vročine, * ne trpljenja, ne britkost, * smrti ni, ne bolečine; * le veselje in sladkost. * Tamkaj vam je sam Bog večni * zbrisal iz oči solze, * opravičeni ste srečni; * vsi kristjani vas časté.

4. Kviško srca povzdigujmo, * gori smo še le doma, * vse posvetno zaničujmo, * kar nas loči od Boga. * Priti skoraj med svetnike. * prva naša skrb naj bo; * nije sreče tak velike, * če dosežemo le-to.

5. Pa slabost nas premaguje, * naš sovražnik nam preti * če nas Bog ne potrjuje, * nas premaga in vlovi. * Vsi svetniki nam sprositi * moč nebeško, v dobrem rast, * v svojo družbo nas sprejmite, * tam v nebeško večno čast.

284. Praznik vseh svetnikov.

1. Dnes pogledajmo kristjani * srca vernega v nebó, * kjer svetniki božji zbrani * hvalo, čast Bogu dajó. * Tam Marija lepa vsa, * mati Sina Jezusa * prosi s srčnimi željami * odpuščenje grešnikom.

2. O ve angeljske bliščave! * vsi nebeški vojvodi! * odvrnite vse skušnjave * nam, o varhi ljubljeni! * Tudi vi apostoli * in vsi sveti mešniki! * tam za nas Boga prosite, * da za vami pridemo.

3. Tamkaj vživajo preroki * venec rajske slave zdaj, * kjer izvirajo potoki * žive vode vekomaj. * Tam so našli Jezusa * izveličarja

sveta, * ki so ga oznanovali * z lučjo svetega Duha.

4. Mučeniki darovali * kri, življenje in blagó; * polni vere ste prestali * grozne muke za nebó. * Zdaj pa tam počivate, * vse sladkosti uživajte; * oh prosite, da ne loči * od Boga nas pekla moč.

5. Modri papeži vodili * cerkev Sina božjega, * sveti škofi so sadili * rože mira svetega; * mnih in puščavniki, * spokorjeni grešniki, * vdove, žene in device, * skupaj tam se veselé.

6. Blagor, sestre vam in brati! * v zarji božje milosti, * vam, o jagnjetovi svati, * nič veselja ne greni. * Vsi okušate sladkost * nad vso časno velikost, * večno srečni in veseli * bote gledali Boga.

7. Pri Očetu zdaj svetniki! * z Jezusom kraljujete, * kličite nas, pomočniki, * med vrste izvoljene. * Oh prosite za nas vi, * naj nam vere luč gori, * in da en pastir pripelje * v svojo cerkev vse ljudi.

8. Milo se iz solz doline * mi oziramo v nebó, * kjer ni rev, ne bolečine, * kjer solze več ne tekó. * Ljubi Jezus! ti nam daj * nekdanj priti v sveti raj, * da ti bomo tamkaj peli * slavne pesmi vekomaj.

285. Spomin vernih duš.

1. Človek! zdrami srce svoje, * in poslušaj mili glas, * spomni se na brate svoje, * kateri kličejo na nas.

2. Slišiš sin! kako zdihuje * ljubi oče v vicah tam; * morebiti dolg plačuje, * ktereга si storil sam.

3. Za te skrbel je na svetu, * da bi srečen ti bil kdaj. * povračuj tud' ti očetu: * skaži njemu milost zdaj.

4. Ravno tako mati vpije, * kje si, moja ljuba hči? * tukaj strašen ogenj tlije, * dolge naše so noči.

5. Sem rodila te, dojila, * zapustila ti blago; * zdaj si na me pozabila, * Bogu bod' potoženo.

6. Tako vpije oče, mati * do otrok iz vica dan, * hitite jim pomagati, * žalosten je njihov stan.

7. Kje si ti, o ljuba žena? * k tebi vpije zdaj tvoj mož; * z njim si bila poročena, * mu pomagala ne boš!

8. Sestra kliče svoje brate, * žena moža, mož ženó, * koljko znancev tam imate, * molite za nje z menó.

9. Strašne muke tam trpijo, * črez posvetne reve vse; * vedno vpijejo, kričijo: * vsmilite se, vsmilite!

10. Tam je daljša ena ura, * kakor tukaj tisoč dni; * strašno ostra je pokora, * ktera zgovoriti ni.

11. Tudi nam se bo godilo, * morebit' črez malo let; * bomo zdihovali milo * za pomoč na toti svet.

12. Torej poste, prošnje naše * radi za nje darujmó; * milošnja in svete meše * njim iz vic pomagajo.

13. O. da skoraj bi dobile * večni mir, jim Jezus daj; * našim dušam pa sprosile * tudi nekdam sveti raj!

286. Mešna pesem za pokojne I.

Začetek: 1. 'Z globočine se glasi, * mili glas v nebo kriči: * Vsmiljen Jezus! reši nas, * vsliši naš'ga vpitja glas!

2. Duše 'z vic zdihujejo, * ostro tam plačujejo; * čista duša mora bit', * ki v nebesa hoče prit'.

Berilo. 1. Poslušajte bratje vi, * kaj se v večnosti godi, * tam plačuje večni Bog * po pravici vsaki dolg.

2. Tam odprte bukve so, * v njih se dela vsa beró, * vsaka ura, vsaki dan, * vsaki človek, vsaki stan.

3. Tamkaj zgovor ne velja, * nič vtajiti se ne da; * kar je človek tukaj s'jal, * bo sodnik mu tamkaj dal.

Darovanje. 1. „Oh, prijat'li! vsmil'te se! * vi nam vsaj pomagajte! * položite na altar * za nas svoje prošnje v dar!“

2. „Z mešnikom se družite, * sveto mešo služite: * ona bo hladilo nam, * ona tud' plačilo vam.“

3. „Naš plačnik sam Jezus je, * ki za nas daruje se; * je za nas na križu vmrl, * nam bo tud' nebo odprl.“

Svet. 1. Oh, neskončno vsmiljen Bog! * reši duše iz nadlog: * naj v nebesih tam pojó * tebi pesem angeljsko.

2. Svet' Gospod, Bog sabaot, * ti se vsmili vseh sirot; * rad ubogih vsliši glas, * hvaljen bodi vsaki čas!

Po povzdigovanji 1. Jezus svojo kri prelil, * da bi svet zveličan bil; * duše, vese-lite se, * vaš plačnik tam Jezus je.

2. Ena kaplja nja krvi * vaše muke pogasi. * Ljubi Jezus! vsmili se * in očisti duše vse.

3. Mrtvi opominjajo: * „Zdaj skrbite za nebo, * dokler še imate čas, * spomnite se tudi nas!“

Med svetim obhajilom. 1. Jezus se nam da zavžit', * je v podobi kruha skrit; * kar mi tukaj verjemo, * tam v nebesih gledajo.

2. Skoraj v svetem raju tam * veselit' se z Jezusom * verne duše premočno * črez vse drugo željne so.

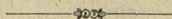
3. Oče vsega vsmiljenja, * glej na Sina svojega! * vsi po njem prosimo te, * vernih duš usmili se!

Končanje. 1. Bog jim večni pokoj daj, * večna luč jim sveti naj! * v miru naj počivajo, * svet'ga raja uživajo!

2. Naj veselo vstanejo, * kedar k sodbi pojdemo; * vsem po smrti uživat' daj, * večni Oče! sveti raj.

287. Spomin vernih duš.

Strašen dan itd. Glej: Venec I. str. 114.

Različne pesmi.

288. Pri škofovem obiskovanji.

1. Blagor ljubljenim ovčicam * svete črede Jezusa! * ni se bati njih dušicam * hudega sovražnika. * Imajo pastirje prave, * božje nadomestnike, * jim ne manjka paše zdrave, * so nesreč obvarvane.

2. Viši naš pastir premili, * imajo za nas skrbi; * prišli so v ljubezni sili, * ktera v srcu jim gori, * da bi v svojih ljubih sredi * kakor ljubljén oče b'li, * naj bi svoji ljubi čredi * dali božje milosti.

3. Ti po njih še nas obiši, * Jezus, dobri naš pastir! * in njih svete želje vsliši, * daj nam blagoslov, svoj mir. * Z našim škofom vselej bodi, * jim modrost, ljubezen daj, * in ovčice srečno vodi, * jih pripelji v sveti raj!

289. Svetoletnica.

1. Zvonovi so lepo zapeli * kak angeljci svetih nebes; * kristjani! le bod'mo veseli, * čas svetega leta je res.

2. Odprti studenci so sveti * vse dni tega leta za vse; * da vsaki zamore zajeti * zaklade odpustkov za se.

3. Če v srcu greh britko nas peče, * se z Jezusom spravimo vsi; * pokore kdor delati neče, * za njega rešitve pač ni.

4. Glej! naglo zbeži nam čas dragi, * hitreje ko potok šumeč; * zdaj kliče še Jezus preblagi, * tam v večnosti časa ni več.

5. Odpravimo jezo, greh, svajo, * naj zveza med sosedi bo; * krivice se naj poravnajo, * ker tirja krščanstvo tako.

6. Ponižno zdaj vsi pokleknimo, * in Jezusa prosimo to: * Pobožno naj vedno živimo * za večno veselje lepó.

7. O Jezus, svet Jožef, Marija! * vam damo zdaj dušo, telo; * nam bodite vsem tovaršija, * nas vzemite v sveto nebo!

290. Sveti misijon.

1. Srečni in zlati čas svet'ga misjona, * o da smo včakali tudi ga mi! * Milosti svoje iz večnega trona * svojim otrokom zdaj Oče deli. * Duša krščanska sedaj se potrudi, * svetega časa nikar ne zamudi.

2. Ljudstvo, o ljudstvo izdrami se 'z spanja, * dnevi zveličanja zdaj so za te; * zdaj je čas tvojega obiskovanja, * da bi spoznalo, kaj v srečo ti je! * Tak še zdaj vsmiljeni Jezus zdihuje, * ko se na sveti misjon ogleduje.

3. Pridite zato vi starši krščanski, * tukaj si zljajšali bote srcé, * težke dolžnosti in križi vsakdanski * stiskajo vas, in otroci skrbé. * Kaj bi storili, kak prav bi ravnali, * v svetem misjonu to boto spoznali.

4. Vi gospodarji in ve gospodinje, * ostra na sodbi bo tudi za vas; * brž obrnite sem svoje stopinje, * hitro poteče ta zvoljeni čas. *

— Kako skrbite, kak modro hišujte, * sebe in svoje zveličat', — tu čujte.

5. Pridi krščanska mladina ti tudi, * sini in hčere in posli še vi; * v zanjke dobit' vas svet spačen se trudi, * bodite srčni, da vas ne vlovi. * Oh poslušajte glas svet'ga misjona, * vojska je kratka, alj večna bo krona.

6. Teci k misjonu zagrešena duša, * gnade studenci zdaj tukaj tekó, * tukaj zastarani greh se odpušča, * glej spovednico, poklekni pred njo. * Rane skeleče se tukaj celijo, * žalostna srca se tu ohladijo.

7. Oh ne zamudi, krščanska dušica, * z Bogom se spraviti, glej dnes je tvoj čas, * dnes se vtolažit' da božja pravica, * jutre je lahko že sodba za nas. * Danes je lahko še vse pridobljeno, * jutre prepozno in vse zamujeno.

8. Glej, jaz sem blizo, sam Jezus nam kliče, * kdor me dnes išče, on našel me bo; * kdor se pa danes od mene pomiče, * bode me iskal, pa našel težko. * Zato Gospoda zdaj zvesto iščimo, * svet'ga misjona kar ne zamudimo.

9. Kar pa obetamo, zvesto držimo; * gola obljuba saj nič ne velja; * vsmiljen'ga Boga goreče prosimo, * da stanovitnosti milost nam da. * Oh naj spominja in vselej nas vodi * znamenje misjonskega križa povsodi!

291. Misijonski zvon.

1. Že krije tiha noč doline, * živali spé
in cvetje trat, * misijonski zvon 'z visoke line
* doni le tužno še enkrat. * O moli, moli,
kliče zvon; * daj dušam blagor svet' misjon!

2. Kot skrben oče oznanuje * misijonski
zvon nebeški mir; * po trgu, po vaseh se
čuje, * in v vsako hišo najde tir. * O zvoni,
zvoni, blagi zvon! * hudobne zbudi svet'
misjon!

3. Po krivih potih grešnik raja * in v
sladnostih zapravlja dan, * med dobrovoljce
rad zahaja, * v nesramno djanje zakopan; *
tud' njega glasno kliče zvon, * na pot pokore
svet' misjon.

4. Glej, stari grešnik, oče sivi! * in ve
posvetne matere! * za vas otroci ljubeznjivi *
stegujejo k Bogu roke. * Oj zvoni, zvoni, bla-
žen zvon, * daj staršem milost svet' misjon!

5. O čutje, vi zgubljeni sini! * poslušaj
razuzdana hči! * za vas vaš oče v bolečini *
in mati v solzah se topi. * O kliči, vpij na
srce zvon, * da jih poboljša svet' misjon!

6. Bogu darujmo srce svoje, * dokler nas
kliče zvona glas, * k'dar sodbe strašna tromba
poje, * ne bo več milosti za nas. * Takrat
ne bo več zvon zapel, * misjon slovo za vsel'
je vzel.

292. Misijonski križ

1. Kraljevo znamenje — križ stoji, * bandero glej vihrati! * Iz križa Jezus nas uči, * za dušo se vojsk'vati.

Odpevek: O sveti križ, življenja luč! * o sveti križ, nebeški ključ! * ponižno te častimo, * zvestobo obljubimo.

2. O križ, izvoljeno drevo, * z rešnjo krvjo polito! * nosilo Jezusa telo, * oh bodi nam častito!

3. Iz svet'ga križa božji Sin * črez zvoljen svet kraljuje; * svet križ trpljenja lep spomin, * nam milost oznanuje.

4. Iz križa Jezus vabi nas, * zvestó za njim hoditi; * svoj križ zadeti vsaki čas * in ga za njim nositi.

5. Svet križ bandero naše je, * premagati skušnjave, * odvrniti sovražnike, * prenesti vse težave.

6. O križ, na smrtni postelji * prijatelj naš edini! * na grobu pot nam kažeš ti * k nebeški domovini.

7. O križ, ti znamenje vsmiljenja * spokornim toljko milo! * prihod sodnika ostrega * nam bodeš oznanilo.

8. O sveti križ! ti boš (si) spomin * nam svetega misjona; * spominjaj nas, kar božji Sin * uči nas s svoj'ga trona: * Molite ino

čujte vsi, * ostan'te vselej zvesti mi, * in vam
gotova krona * bo svetega misjona.

293. Otroška molitev.

1. Blagoslovi, Oče večni! * delo moje
pridnosti; * k tvoji slavi, moji sreči * naj
obračam mlade dni!

2. Čednosti mi v srce vsadi, * vselej bodi
ti z menoj! * hočem pridno se učiti, * bom
pokoren otrok tvoj.

3. Daj, da vedno v dobrem rastem, *
greha varjem se skrbno, * in da nekdam
srečno pridem * k tebi v ljubljeno nebó!

294. Nedolžnost.

1. Naj lepše veselje * nedolžnost nam
da; * nam slajša življenje, * po rož'cah pelja.
Prelepo se sveti * srebro in zlato; * še lepše
nedolžno * je srce mlado.

2. Veselo po drevji * golobček frfra, *
veselo po trati * jagnjiče skaklja; * pa lepše
še bije * nedolžno srce, * ne ve za trpljenje,
* ne grenke solzè.

3. Glej solnčice sije * nedolžnim lepo, *
prelepo se sveti * od zvezdic nebo; * ne-
dolžnosti roža * še lepše cveti, * se naj bolj
prijazno * nedolžnim smeji.

4. Pregrešno veselje * nam srce kazi, *
napravlja trpljenje, * življenje greni; * po-
dobno je kači, * ki pisana vsa * morivnega
strupu * obilno ima.

5. Posvetno veselje * se staja ko led, *
hitrejše ko rožic, * popada mu cvet; * le
trnje bodeče * mladenču pusti, * in vleče
pod zemljo * tud mlade kosti.

6. Če hoče skušnjava * omotiti nas, *
poslušajmo takrat * svoj notrajni glas. * Ru-
deče obrača * se lice na smeh, * alj angelj
varh kliče: * „nikar! to je greh.“

7. Tak čemo varvati * se greha zvesto, *
da srca hudoba * omam'la ne bo; * naj an-
gelj varh z nami * veselje ima, * nas lepo
po poti * v nebesa pelja.

8. V nebesih tam čaka * že angelj na
nas, * kjer gleda veselo * očetov obraz. *
Iz lilje prečiste, * ki večno cveti, * nam
spleta on krono * nebeške časti.

295. Deviški stan.

1. Ljubi bratje ino sestre! * srečen je
naš samski stan; * še srečnejši stan device, *
če je lepo varovan.

Odpevek: Vsi ponižno pribežimo * mi k
devici rožnati. * naj da milost zadobimo *
varvat' liljo čistosti.

2. Imeniten svet je zakon, * kar svet Pavel govori; * imenitnej še devištvo, * kar nas Jezus sam uči.

3. Kar je solnce črez vse zvezde, * kar črez svinec je zlato; * to so čisti mladi fantje, * to device čiste so.

4. Kakor angelj od človeka * po lepoti loči se; * toljko lepše je devištvo * od lepote zakonske.

5. Imenitnosti in časti * nima toljko celi svet, * kakor vsel' devištvo krasí, — * svete cerkve žlahtni cvet.

6. Kdor deviško čistost varje, * je podoben angeljem, * angelji so mu tovarši, * in prijatelj Jezus sam.

7. Temu je Marija mati, * duša hči Marijina; * čista duša in nedolžna * je nevesta Jezusa.

8. Kdo bo gledal tako blizo * nekdam svojega Boga, * kakor fantje in dekleta, * ki so čistega srca?

9. Da si ravno izprhnelo * tud' deviško bo telo; * veličastno in veselo * črez vse druge vstalo bo.

10. Lepo sije svetlo solnce, * luna v noči mila je; * lepše kakor solnce zlato, * bodo duše svet'le se.

11. Solnce bode otemnelo, * luna ino zvezde vse; * pa devištvo bo cvetelo * tam v nebesih večno še.

12. Tam device vse vesele * pri nebeškem ženinu * bodo novo pesem pele * trojedinemu Bogu.

296. Slovo pokojnega.

1. Kaj je človek na tem sveti? * celo kratek čas živi? * komaj začne on živeti, * proti grobu že hiti. * Vsa zdravila tega sveta * smrti ga ne rešijo, * ker prešteta so mu leta, * v katerih svet zapustil bo.

2. Čas življenja hitro teče, * dan za dnevom odleti, * pride grenka smrt in reče: * „človek, pojdi v večnost ti!“ * „Učite se vsi od mene, * kar ste vi zdaj, bil sem jaz, * kak se v meni nič ne gene, * tak bo vam za kratek čas.“

3. „Dosti truda ste imeli, * kedar ležal sem bolan, (ko bolena bila sem) * za zdravila ste skrbeli, * iskali je noč in dan (in želeli zdravje men'). * Vendar ker na celem sveti * ni pomoči zoper smrt, * sklenjeno je vsem umreti — * že me čaka grób odprt.“

4. „Zato slovo moram vzeti, * sosedi in sosednje! * srečno z Bogom na tem sveti! *

tamkaj bomo vid'li se. * Srečno ljuba žena, žlahta, * (srečno ljubi mož, otroci — srečno žena in otroci — srečno ljubi brati, sestre) * in pa vsi prijatelji! * Če sem ktereга razžalil, * prosim, naj mi odpusti!“

5. „Srečno tedaj vsi ostan'te * ki ste mene pónali, * in v ljubezni me ohran'te, * pros'te Boga za me vsi! * Zdaj počivat jaz odidem * s truplom v svoj mrtvaški dom, * pa se z vami zopet snidem * pred sodnikom Jezusom.“

6. „Vzdignite pogrebci mene, * na pokop zanes'te me; * naj se truplo k miru dene, * v zemljo naj počivat gre. * Mojo dušo, Jezus ljubi! * v tvoje roke izročim, * ti po svoji jo obljubi * tam pridruži zvoljenim!“

297. Psalm 129.

1. 'Z globočine se glasim, * k tebi, o Gospod! kričim. * Vsliši moj'ga vpitja glas, * k men' obrni svoj obraz.

2. Če boš vse pregrehe bral, * o Gospod! kdo bo obstal? * samo tvoje vsmiljenje * potolaži mene še.

2. Moja duša hrepeni, * ino k tebi prit'želi, * vsaki dan in vsako noč * upam v tvojo le pomoč.

4. Ti si Oče vsmiljenja, * nočeš smrti grešnika; * zbrisal meni boš, o Bog! * mojih grehov velik dolg.

5. Bog jim večni pokoj daj, * večna luč jim sveti naj! * V miru naj počivajo, * svet'ga raja uživajo!

298. Rajnega slovo.

1. Vse, kar živi na sveti, * je le en kratek čas; * vse mora slovo vzeti * in zapustiti nas.

2. Tud' jaz se zdaj odpravljam, * vzemem od vas slovo, * se v dolgo večnost spravljam, * me več nazaj ne bo.

3. Ljubezni božji, mili! * vas danes izročim, * da bi za me molili, * še to od vas želim.

4. Bratje in sestre moje! * še eno prosim vas: * čistite srce svoje, * čujte na zadnji čas.

5. Tud' vi ne veste časa, * kdaj prišel bo Gospod, * ko bode duša vaša * poklicana odtod.

6. Oh, srečna tista duša, * ki čisto vest ima, * veselo svet zapušča, * k Očetu se podá.

7. Vse meni odpustite, * kar vas razžalil sem, * kakor tud' vi želite, * sem že odpustil vsem.

8. Za menoj ne žalujte, * kakor neverniki, * le gor se ogledujte, * kjer Jezus naš živi.

9. Oh, da bi se spet zbrali * tam v dolgi večnosti, * in se tam radovali * v hiši očetovi!

10. Vsi Jezusa prosite, * naj tamkaj združi nas: * bratje! za me molite, * molil bom jaz za vas.

299. Priporočivnica.

1. Vsi svetniki in svetnice! * pridite na proti zdaj; * angelji vi priletite, * sprem'te brata (sestro) v sveti raj! * Srečni bratje ino sestre, * ki se veselite tam, * zdaj na proti pritecite * vzemite še brata (sestro) k vam!

2. Vi svetniki itd. Pred obličje ga nesite * Očeta nebeškega, * in ga milosti zročite * vsmiljenega Jezusa.

3. Vsi svetniki itd. Kristus, ki te je poklical * v cerkev svojih vernikov, * naj te zdaj v število vzame * zvoljenih premagavcev.

4. Vsi svetniki itd. Naj se vrata svet'ga raja * tebi danes odprejo, * naj te angelji nebeški * v svojo družbo vzemejo.

5. Vsi svetniki itd. Naj na proti mučniki * tebi krono prinesó, * naj Jeruzalem nebeški * tebi tamkaj odprejo.

6. Vsi svetniki itd. Danes naj po tebe pride * angeljev veseli kor, * naj te k Lazarju zanese, * v Abrahama srečni zbor.

7. Vsi svetniki itd. Z vbogim Lazarom zavživaj * večni pokoj in pa mir, * dokler nas ne bode združil * ljubi Jezus, naš pastir.

8. Vsi svetniki itd. Oče! svojemu otroku, večni mir in pokoj daj, * tamkaj v tvojem pa naročju * večna luč mu sveti naj!

300. Tolažnica.

1. Blagor duši, ki nedolžna * zapustila je ta svet; * ker ja bila vsa pobožna, * Bog njo če pri sebi 'met'.

2. Kakor lepo, liljo belo * Bog nedolžnost presadi; * kratek čas je vse trpelo, * v svetem raju zdaj cveti.

3. Tam vročina več ne peče, * ne prebiva tamkaj mraz; * ni bridkosti tamkaj žgeče, * le veseli mirni čas.

4. Tam med angelji vesela * zdaj pred jagnjetom stoji, * kjer bo njemu pesem pela * večne hvale in časti.

5. Solze tamkaj ne preliwa * izveličano okó; * le veselo srce vživa, * kar še ni občutilo.

6. Med izvoljene je vzeta, * ker ta svet nje vreden ni; * je med angelje sprejeta, * da nje greh ne pogubi.

7. Vse trpljenje konec vzelo, * vsaka žalost tam je proč; * smrt zgubila svoje želo, * nima tam oblasti noč.

8. Srečna duša tamkaj hodi * po cveticah večnosti; * vsmiljen Jezus njo zdaj vodi * v vrtu svoje milosti.

9. V svetem raju se sprehaja, * nam
na proti se smeji, * svoje roke nam podaja, *
ino k sebi nas želi.

10. Le si srce ohladimo, * naj oko se
razjasni; * eno samo le želimo, * da bi se
spet videli.

11. Ljubi Oče, daj živeti * nam pravično
tukaj zdaj; * in z otrokom (z mladenčcem
— devico) daj prijeti * tamkaj vsem pre-
srečni raj!

301. Pokop mrliča.

1. Človek vsak od žene rojen * kratko
časa le živi; * nja trpljenja je veliko, * malo
pa veselih dni. * Le težavna je nja hoja, *
* on ne najde tu pokoja, * v joku pride na
ta svet, * v joku zapusti ga spet.

2. Kakor trava on priraste, * pricveti,
kot rožen cvet, * hitro njega smrt pobere, *
ni ga bilo, ni ga spet. * Duša se k Bogu po-
vrne, * truplo v hladen grob zagrne; * vsaki
človek gre to pot, * naj bo hlapec, alj gospod.

3. Kristus je življenje naše, * in prema-
gana je smrt, * dušo Jezus k sebi vzeme, *
truplo hrani v božji vrt. * Blagor nam, ki
dobro vemo, * da za njim k Očetu gremo, *
za pravične je odtod * v sveti raj vesela pot.

Bog naj krono da * v nebeškem tam veselji, *
ktera je vsem pripravljena, * ki sveto so živeli.

4. Kedar prideš v nebeški raj, * zmisli
na nas tu zbrane, * kateri smo še na svetu zdaj, *
prosi za vse kristjane; * da nas se Bog us-
milil bo, * doklér smo na tem sveti, * in
vzeme nas v svetó nebo, * kedár nam bode
vmreti.

5. To telo zdaj pokopljimo * po krščanski
navadi, * pa revni duši želimo, * naj bo pri
Bogu v gnadi. * Na strašni sodni dan Bog
daj * veselo skupaj priti, * bratom in sestram
večni raj * vsem srečno zadobiti!

303. Počivnica mrtvih. II.

1. Idi, brate! (sestra) zdaj počivat: *
truplo v krilo materno, * duša tvoja pa pre-
bivat * v hišo gor Očetovo. * Kedar enkrat
pride ura, * oživela bo natura * na trobente
strašni glas, * ki bo k sodbi klical nas.

2. Vse trpljenje zdaj nehalo, * tih in
miren je ta kraj: * sladko bode truplo spalo, *
Bog le duši dobro daj! * dokler k novemu
življenju, * plačat vse po zasluženju * Jezus
zopet združil bo * tvojo dušo in telo.

3. Kedar od vseh krajev zbrali * angelji
na sodbo nas, * da bi na desnici stali, * sli-
šali veseli glas: * „Prid'te, ljubljeni Očeta, *

zaničvani tega sveta, * posedite vekomaj * vam pripravljen sveti raj!“

304. Počivnica mrtvih. III.

1. O, kak vendar hitro mine * našega življenja čas! * kakor dim pod nebom zgine, * prejde, ko zvonjenja glas. * Kratek je življenja god, * tukaj sem nam kaže pot.

2. Kakor roža tam na polji * cvete in osiplje se, * ravno tak v tem revnem doli * človek pride ino gre. * Majhen veter pohladi, * in na veji kaplje ni.

3. Starček se o pal'ci vpira, * in mladenč pred njim hiti, * materi v naročji vmira * dete, in jo zapusti; * naj bo človek star alj mlad, * se ne vbrani smrtnih vrat.

4. Skoz ta vrata v večnost gremo, * zapustimo revni svet; * blagor nam, ki dobro vemo, * da vsi bomo vstali spet. * Truplo v hladni zemlji spi, * duša v večnosti živi.

5. Le v pokoji zdaj počivaj * truplo v hladni zemlji si; * duša pa veselje vživaj * v raju tam med angelji! * Skoz ta vrata vsem Bog daj, * srečno priti v sveti raj!

305. Veselica mrtvih.

1. Kedar nekdam v hladni zemlji * bo minula moja noč, * spet bo k novemu življenji * me zbudila božja moč.

2. Naj si truplo konec vzelo, * vera mi
spričuje to, * vekomaj ne bo trohnelo, * Je-
zus ga obudil bo.

3. Jezusa so pokopali, * alj od smrti je
on vstal; * tak mi tudi bomo vstali, * to ob-
ljubo nam je dal.

4. Kaj bi se še smrti bali, * saj je smrt
premagana; * le en časek bomo spali, * le
do dneva sodnega.

5. Nekdaj glas odrešenika * nas iz groba
zbudil bo, * peljal bode pred sodnika * našo
dušo in telo.

6. Rad v Gospodu jaz položim * svoje
trudno truplo spat; * daj mi Jezus, to te
prosim, * le veselo zopet vstat'!

306. Slovo temu svetu.

1. Lahko noč! * Vse trpljenje je zdaj
roč. * Mir in pokoj svet'ga raja * tamkaj
trudnega obdaja; * smrt, kje je zdaj tvoja
moč? * Lahko noč!

2. Meni v raj * gor odprta pot je zdaj!
Tam vsa moč trpljenja zgine. * vsa tesnota
srca mine; * bod' pozdravljen, ti moj dom! *
Srečen bom.

3. Prej in slej * križev svet ima vselej;
* hudo z dobrim se prepira, * svet ne da

nam prav'ga mira, * mira tu ne najdemo: *
tam samó!

4. Jokat' ne! * Le storit' dolžnosti vse:
* dobra dela skrbno s'jati, * v večnost pred
seboj poslati; * tak' pobožen lahko spat * gre
enkrat.

5. Lahko noč! * V raji vid'mo se drugoč.
* Je ljubezen z nami bila, * ona nas ne bo
ločila; * je močnej' ko groba moč. * Lahko
noč!

307. Moj dom.

1. V nebesih sem doma; * to meni pravita *
vsa zemlja in nebó, * in vsaka stvar lepó.

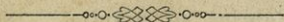
2. V nebesih sem doma, * nisem tega
svetá: * nebes se veselim, * v nebesa prit' želim.

3. V nebesih sem doma; * to vedno
pričata * mi solnce, mesec bled, * in vsake
zvezde sled.

4. V nebesih sem doma; * kjer družba
zvoljena * se skupaj veseli, * in k sebi me želi.

5. V nebesih sem doma; * svet sreče
mi ne da, * za me vsa zemlja le * dežela tuja je.

6. V nebesih sem doma; * tam Jezus
krono da, * tam je moj pravi dom, * kjer
večno srečen bom.

Abecedno kazalo.

	Stran
A ngelj božji, ki me vodiš	290
Angelj Marijo počasti	206
Angelji v raju hodijo	245
Angeljski kori žalujte	75
B lagor duši, ki nedolžna	319
Blagor ljubljenim ovčicam	306
Blagoslovi Oče	312
Bod češčena, Božja (Ruška) mati †	288
Bodi nam pozdravljena	231
Bodita nam brata zdrava	297
Bodi tisočkrat češčena, mati	192
Bodi tisočkrat češčena, o Marija	220
Bod' Marija počeščena	179
Bog! ki grešnike strahuješ	115
Bog! poglej na vsako njivo	117
Bog! pred tvojim veličastvom	15
Božje matere, device †	184
C vetic se ena je svetela †	178
Cveti cvetlica ena	263
Častimo te, živi kruh angeljski	31
Častna roža, o devica	232
Čem trpljenje tvoje peti	85
Če nas hudobna moč zatira	265
Češčena bodi, o kraljica	260
Češčena cvetlica, Marija	204
Češčena, gnade polna si	253
Češčena kraljica, češčena	259
Češčena polna milosti	200
Češčena si Marija ti	207
Češčena vselj kraljica si	240
Češčen Jezus! že se sklepa	92
Človek vsak od žene rojen	320
Človek, zdrami srce svoje	303

	Stran
Čujte, čujte, o kristjani! †	44
Čujte, čujte, vsi ljudje!	55
Daj mi, Jezus, da žalujem †	80
Daj mi vredno počastiti	174
Danešnji dan zveličar moj	64
Dnes pogledajmo kristjani	301
Danica svetila in mirna je noč	112
Dnes je odprlo se sveto nebo	187
Dnes kliče Jezus vse sirote	113
Dopolni se obljube čas	49
Duša moja, poj veselje	157
Ena zvezda prikazala	175
Eno dete je rojeno †	62
Glasno zapojmo †	39
Gospa je postala	186
Gospod je z lastne vstal moči	201
Hvala bod' Gospod Bogu †	126
Hvalimo te, prečudno skriti Bog	39
Hvali Sijon rešenika	131
Hvali svet odrešenika †	159
Hvaljen bodi Jezus Kristus!	72
Idi brate	323
Imena mi naj slajša so	73
Iz globine solz doline	128
Je Angelj Mariji češčenje	43
Jezik poj sveto resnico	103
Jezus naj živi †	163
Jezusa ljubim, njemu le služim	69
Jezus male k sebi kliče	17
Jezus, moje poželenje	68
Jezus, premagavec groba	109
Jezus, tvoje sveto srce	165
Kaj je človek na tem svetu	315
Kaj je na zemlji najsvetejše	123

Kak dalč odtod je tvoja pot	145
Kar je že dolgo želel	51
Kar leze ino gre +	181
Kdo prešteje vse cvetlice †	262
Kedar iz dalnjega kraja	275
Kedar nekda v hladni	324
Kje je Jezus moje želje?	147
Klečejoči mi molimo	132
Ko dan se po gorah prijazno †	243
Ko v jasnem jutru primiglja	180
Ko zarja zjutraj se razgrinja	231
Ko zjutraj se zbudim	70
Kraljevo znamnje križ stoji †	311
Kraljevo znamnje se blišči	97
Krasni majnik že razliva +	218
Kristjani Marijo častimo †	247
Kristjani pokleknimo	22
Kristjani, povzdignimo	189
Kristjani, dnes pred Jezusa	65
Križ na Golgoti se vstavi	98
Krščanske duše pritecite	162
K tebi, Marija! vsmiljena mati	198
Lahko noč	325
Lepa si, lepá si, roža Marija +	246
Ljubi bratje ino sestre	313
Ljubi Jezus! pridi k nam	155
Marija bod češčena! †	47
Marija ljubeznjiva	264
Marija, Marija, o ljubljena mat'!	216
Marija! moje želje	232
Marija, o sladko ime	196
Marija, o zgodnja danica †	175
Marija preblaga, prečista	266
Marija stvarjenja si dika †	242

Marija! ti pomagaj nam +	234
Marija, v tebe upam, o sladko	238
Marijo angelj počasti	42
Marijo častimo, pred	270
Marijo hvalite vsi verni jeziki	249
Mati je pod križem stala	182
Med zvezdami nam zvezda +	172
Milo kliče otročiče	94
Milo, milo Jezus prosi	100
Mogočna kraljica	252
Moj zveličar, tebe vžiti	153
Molim te pobožno	140
Najbolj blaga, mila, draga	268
Najlepše veselje	312
Naj ne mine brez Marijne +	227
Naj odkrijem mati mila +	278
Naj slava v višavi	59
Naj svetejši, tebe počastimo	34
Naj ti zvijem mati	214
Na nebi in na zemlji +	164
Na Oljsko goro Jezus gre	201
Nebesa in zemlja, vse božje stvari	248
Nebeška kraljica, darov ključarica	256
Nizko se zdaj priklonimo	32
Nujte! hribi in doline	225
☉ Oče naš. ki v nebesih	41
Oče, stvarnik neba, zemlje	208
Oče večni v visokosti	25
O devica, bod' češčena	188
O devica, pomočnica	272
O devica, zvezd kraljica	230
O duša, pojdi k svojemu	322
O grešna stvar, le preišluj	81
Oh, kaj sem ti storil	83

Oh, kako te vidim Jezus	82
Oh, nebeško je življenje	77
Oh, pridite stvari	90
Oh, odprite se nebesa	300
Oj, hvalimo in molimo	36
Oj, bodi češčena	269
Oj dete je rojeno nam	61
O Jezus! sladek moj spomin ♪	67
O Jezus! tebe zdaj moliti	38
O Jezus! ves moj blagor ti	146
O, kak vendar hitro	324
O kraljica vseh nebes	251
Oj ovčice Jezusove!	134
Oj srečna duša, blagor ti!	158
Oj vsmiljeni Jezus!	40
O kam Gospod gre tvoja pot +	151
O kristjani nasledujmo	87
O Marija, blaga mila †	236
O Marija, bod češčena!	42
O Marija božja mati	177
O Marija, lepši cvet	247
O Marija milostljiva	279
O Marija, mi veseli pridemo ♪	190
O Marija, naša ljuba mati	194
O Marija, naša mati! črez	254
O Marija, naša mati! mi sem	280
O Marija, naša mati! tebe	226
O Marija, srce sveto	191
O Marija, ti cvetlica	219
O Marija, tolažnica	271
O moj človek, sem priteci	235
O pridi stvarnik, sveti Duh	121
O preblažena devica	285
O srce ljubeče! pred teboj	170

	Stran
O srce najbolj ljubo!	166
O sveta Planina (Gora prelepa)	257
O večna resnica! jaz verjem	102
O upanje mi lepo	233
Ozri z nebes se v milosti	27
P astirci iz spanja vstanite +	56
Pesmi glasno oznanujte	177
Počastimo in molimo	38
Počeščena leva rana	102
Počeščena sveta Ana.	298
Po dolinah in višinah	256
Poglejte duše grob odprt	107
Poglejte duše vrtec zlati +.	205
Pohvaljen bodi Jezus ti	40
Ponižno na kolena pademo	37
Ponižno počastimo	31
Ponižno tukaj pokleknimo	144
Poslan je angelj Gabrijel	46
Poslušajte, o kristjani!	114
Poveličuje duša mi Gospoda	250
Povzdigni se srce +.	152
Praznika svetega dnes	130
Praznik svet se dnes obhaja	118
Prečisto Jezusa srce	171
Pred Bogom pokleknimo +.	12
Pred Jezusa ponižno pokleknimo	35
Predragi kristjani! ki tukaj +	281
Pred stolom tvoje milosti	5
Pred teboj na kolenih	7
Pred tronom tvojim, o devica	272
Prelepa lilija cveti +.	294
Prelepo nicoj nam žari	53
Prepevaj hvalo, moj kristjan!	134

Presvet'mu srcu slavo	168
Pridi molit, o kristjan! †	140
Pridi, pridi, božja mana	155
Pridi, duša! v vrtec mali †	255
Pridi sv. Duh zares!	120
Pridi vsa krščanska čeda	296
Prijatelji, povejte mi!	150
Pripognimo se kristjani	33
Prišel k nam si Jezus res	158
Pritecimo v vrtec	291
Pritecite, pokleknite	149
Pritecite sem kristjani	143
Razumeti kdo je v stani	139
Roke, srce povzdignimo	36
Romar pritekel sem k tebi	273
S cvetlicami te venčamo	220
Sem kristjani pritecite	142
Sem, sem, o grešnik pridi!	43
Se nizko priklonimo	142
Se odprla so nebesa	154
Srce moje naj Mariji	225
Srce ti čem dariti	64
Skalovje groba se razgane	111
Sladko, sladko ime Marija	197
Slava Mariji, prečisti devici	222
Slavo Večnemu zapeti	35
Spet kliče nas venčani maj	216
Spomni se kraljica mila	284
Srečen, srečen, kdor ohrani †	44
Srečni in zlati čas sv. misjona †	308
S solzami oblito lice	184
Strašen dan bo dan plačila	306
Sveta cerkev nagovarja	74
Svet Alojzij! limbar beli	293
Sveti Jožef, rodovine	291

	Stran
Svet' Jožef v svojega Očeta	292
Sveto srce Jezusa	169
Sveto, sveto je, Marija! tvoje +	199
Svoje srce povzdignimo	29
Še enkrat bi videl, Marija +	287
Ta dan se veseli svet raj	62
Tebe, Bog, vsi hvalimo	125
Tebi Marija, nebeška kraljica	276
Tebi Marija, o mati premila	267
Tebe, Marija, želim poslaviti	267
Tebe molit, Oče večni +	3
Te ljubiti, Marija! jaz vedno	244
Ti edina, o Marija!	173
Ti, ki nad trume nebeške vse	2
Ti, o Jezus srčnomili	145
Ti, o Marija	271
Tisočkrat bod' hvala tebi	157
Verni kristjani +	30
Veseli se zemlja presrečna	60
Veselo pesem jezik moj	250
Veselo vsi pozdravimo	298
Veš, o Marija, moje veselje +	263
Vi oblaki ga rosite!	45
V ljubezni goreči Kalvar'ja	95
V nebesih sem doma	326
V Očeta ino Sina	40
Vsa ponižna si spočela	202
Vse kar živi na sveti	317
Vse, kar življenje v sebi	151
Vse prepeva, veseljuje	286
Vse ti cvetje zdaj prinaša	221
Vse v nebesih in na sveti	65
Vsi jeziki povzdignite	129
Vsi pobožno premišljujmo	86

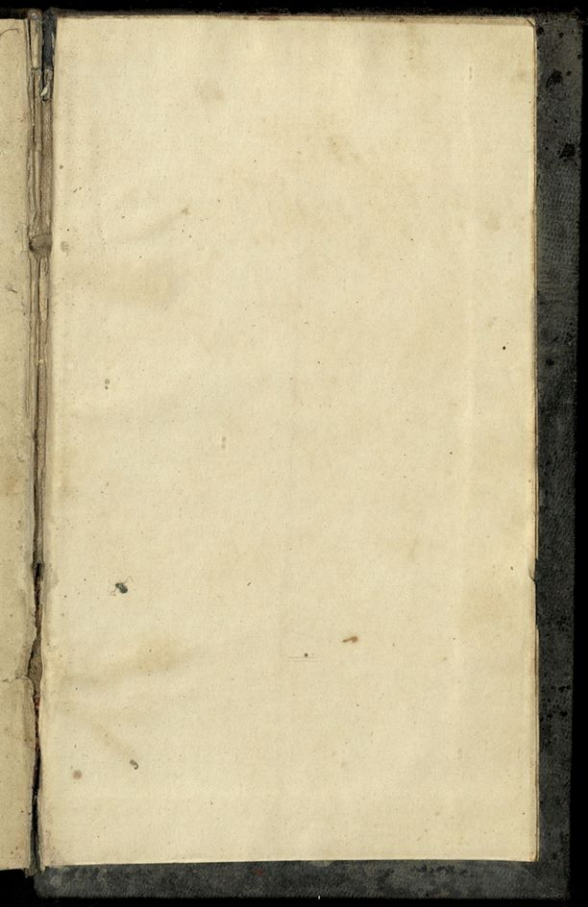
Vsi ponižno počastimo in molimo . . .	32
Vsi ponižno počastimo v zakramentu . . .	33
Vsi ponižno pokleknimo + . . .	66
Vsi svetniki in svetnice . . .	318
Vsi verni kristjani sem stopite zdaj . . .	241
Vso zemljo tema krije + . . .	50
Vstanite, o bratje . . .	51
Vzdigni se jezik moj k božji . . .	121
V vrtu tam na Oljski gori + . . .	78
V višavah kraljuješ. kraljica neba . . .	258
Z a Bogom najrajši Marijo častim + . . .	283
Zakličem Marijo in polno že je . . .	197
Zapojmo, častimo hčer sveto . . .	185
Zapojmo na glas itd. (odpevki k lavr. lit.) . . .	210
Zapojte jeziki vse zemlje . . .	222
Zapoj veselo, o kristjan! . . .	105
Zaupno k tebi pridemo . . .	231
Zdaj bomo videli Boga . . .	28
Zdaj je razsvetljena noč . . .	224
Zdaj, o duša moja! pevaj . . .	156
Zdaj se zbudi duša moja! + . . .	153
Zdi se mi, da vidim . . .	99
Zdrava morska zvezda! . . .	261
Z enim glasom zakličemo . . .	119
Z globočine se glasi . . .	304
Z globočine se glasim . . .	316
Z nebes poglej, Bog sabaot + . . .	20
Z nebes visok'ga trona . . .	237
Zveličar gre iz groba . . .	110
Zveličar je od smrti vstal . . .	107
Zveličar naš je vstal iz groba . . .	106
Zveličar preljubi je prišel + . . .	54
Zvonovi so lepo zapeli . . .	307
Zvonovi zvonijo, nas s spanja . . .	58
Ž e angelj oznanuje + . . .	52
Že prišla je spomlad vesela . . .	213
Že slavčki žvrgolijo . . .	215
Že krije tiha noč doline . . .	310
Živo verjem, trdno upam . . .	122

Zapopadek.

Stran

Mešne pesmi	3
Biagoslovne pesmi	31
Adventne pesmi	45
Božične pesmi	51
Novo leto. Razglašenje Gospodovo	64
Sladko ime Jezus	65
Post. Trpljenje Kristusovo	74
Velikanoč	105
Križev teden	113
Vnebohod Jezusov	118
Binkošti	119
Praznik presvete Trojice	121
Telovo. Presveto rešnje Telo	129
Pesmi obajilne	150
Presladko srce Jezusovo	162
Brezmadežno spočetje device Marije	172
Svečnica	177
Oznanjenje device Marije	178
Marija sedem žalosti	182
Vnebovzetje device Marije	185
Presladko srce Marije	189
Ime Marije device	196
Sveti rožni venec	200
Litanije lavretanske	208
Pesmi v počesčenje preč. dev. Marije	213
Angelj varuh	290
Sveti Antonij Padovan	291
Sveti Jožef	291
Sveti Alojzij	293
Sveti Peter in Pavel	296
Sveti Ciril in Metod	297
Sveta mati Ana	298
Sveti Frančišek	298
Praznik vseh svetnikov	300
Spomin vernih duš	303
Različne pesmi	306
Pogrebne pesmi	315

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

412886